This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

3 2044 011 039 054

A

LEXICON TO SOPHOCLES.

537-25

PRINCIPALLY ABRIDGED AND TRANSLATED

FROM Friedrich Theodor ELLENDT.

OXFORD: D. A. TALBOYS;

AND 118, FLEET STREET, LONDON.

M DCCC XLI.

1841
F900
15M

A

LEXICON TO SOPHOCLES.

537-25

PRINCIPALLY ABRIDGED AND TRANSLATED

FROM ELLENDT.

OXFORD: D. A. TALBOYS;

AND 118, FLEET STREET, LONDON.

M DCCC XLI.

1841
8900
15M

A LEXICON

TO SOPHOCLES

PRINCIPALLY ABRIDGED AND TRANSLATED

FROM ELLENDT.

~~G 031.863~~

G.S 31.863

1885, Jan. 21,

Gift of

The Heirs of C. C. Felton.

HARVARD UNIVERSITY LIBRARY MAY 6 1969

TALBOYS, PRINTER, OXFORD.

A LEXICON TO SOPHOCLES.

Ἄ, an exclamation of pain; ἀ, ἄ, ἀ, ἄ P. 739; also of entreaty, or deprecation. ἄ, μὴ κόλαζε, πρέσβυ R. 1147. ἀ ἀ, μηδαμῶς P. 1300.

Ἄβαι, Ἄβαι, a town of Phocis, where was a celebrated temple dedicated to Apollo. τὸν Ἄβαισι ναὸν R. 899.

Ἄβατος, *impassable, trackless.* ἄβατον ὄρος R. 719; also applied to sacred places which it was forbidden to tread upon. ἀβάτων ἀποβὰς, *leaving the forbidden precincts* C. 167. τὰν ἄβατον θεοῦ φυλλάδα C. 675.

Ἀβλαβής, *secure, unharmed.* γῆς δ' ἔπεισιν ἀβλαβὴς R. 229. ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίῳ E. 650.

Ἀβουλία, *imprudence.* δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν A. 1242. ἐξ ἀβουλίας πεσεῖν E. 398.

Ἄβουλος, *unadvised, imprudent.* ἄβουλον στάσιν, *unadvised strife* R. 634. οὔτ' ἄνανδρον οὔτ' ἄβουλον πόλιν, *the city neither without citizens, nor without counsel* C. 940. ἀνὴρ ἄβουλος A. 1026, E. 964. τίς δὲ τέκνοισιν Ζῆν' ἄβουλον εἶδεν; *who has ever seen Jove thus devoid of care for his children?* T. 140.

Ἁβρός, *delicate.* ἁ δ' εὐῶπις ἁβρά, *scil.* Deianira T. 523.

Ἄβροτος, *immortal:* for ἄμβροτος. ἀβρότων ἐπέων, *sacred words* A. 1134. Just as θεία μοῦσα means *sacred song* T. 644.

Ἁβρύνομαι, *to boast* or *pride*, or *pamper oneself.* καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἁβρύνεται C. 1339.

Ἀγαθός, *good, upright, excellent.* ἀγαθὸν ὄν γνώμην ἀνὴρ, *who is a man upright in judgment* R. 687. τῷ πάντ' ἀγαθῷ, *in all things perfect.* Also used ironically: τὸν ἀγαθὸν Κρέοντα, *the good Creon* A. 31. Used substantively of a person, ὁ χείρων τἀγαθοῦ μεῖζον σθένει, *the worse has more power than the better;* P. 424; also of a thing, τἀγαθὸν χεροῖν ἔχοντες, *having in their hands that which is good,* Aj. 964, and R. 934; also ironically, τοῦτο τἀγαθὸν λαβεῖν, *to gain this prize,* A. 275, which was the reverse of a prize. It is also made to depend on a verb, κἀγαθὸς κεκλῇ P. 119. κἀγαθὸς καλούμενος T. 538.

Ἀγακλειτός, *illustrious* T. 855.

Ἄγαλμα. 1. *an image.* δαιμόνων ἀγάλματα, *images of the gods* R. 1379. 2. *ornament,* or *glory:* τί γὰρ πατρὸς θάλλοντος εὐκλειάς τέκνοις ἄγαλμα μεῖζον; *for what greater ornament of glory to children than a father flourishing?* A. 704; in other words, *what greater glory?* as in another place we meet with the word without εὐκλεια, Καδμείας Νύμφας ἄγαλμα, *glory of the Cadmean Nymph* A. 1116.

Ἀγαμεμνονίδης, *son of Agamemnon* E. 182.

Ἀγαμέμνων, *Agamemnon,* leader of the Grecian forces against Troy.

Ἄγαμος, *unmarried* R. 1501, A. 867. τὸν ἄγαμον γάμον, *the marriageless marriage;* meaning *the unholy marriage,* or *the marriage which should not have been contracted* R. 1214.

Ἄγαν, *too much, very much.* In translation the *much* is frequently omitted, as in ἄγαν αἰνιγτὰ, *too enigmatically* R. 439; and ἔοικας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν, *you seem to testify too truly* Aj. 354.

Ἀγγελία, *a message, tidings.* οἵαν ἐδήλωσας ἀγγελίαν; *what tidings hast thou disclosed?* A. 222. τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον; *for what message comes to me that does not mock me?* E. 170.

Ἀγγέλλω, *to tell, to bear word, to announce.* Is followed by an accusative of the object, ἀγγελλας τάδε T. 189. κείνῳ τ' ἐμὴν ἀγγείλατ' ἐντολὴν Aj. 566; sometimes the accusative is understood, as in ἐφεῖτ' Ὀρέστου Στροφιος ἀγγεῖλαι πέρι E. 1111.

Ἄγγελος, a messenger. πρῶτος ἀγγέλων, *the first of messengers,* that is, *the first to bring the news* T. 180. οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτόκλητος, *not*

summoned of my messengers, but of his own accord T. 391; where κληθεὶς is understood: in the following it is expressed, ὑπ' ἀγγέλων κληθεὶς Aj. 289. It is followed by a genitive of the subject, as ὄρνις — Διὸς ἄγγελος, the bird—Jove's messenger E. 149; and by a genitive of the object, as στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἔπων, for no one loves the bearer of evil tidings A. 277.

Ἄγγος, a vessel. τόδ' ἄγγος ὃς ἔχει δεῖξαι φέρων T. 622. 2. a sepulchral urn, τόδ' ἄγγος ἵστοι σῶμα τοιόνδε στέγον E. 1118. μέθες τόδ' ἄγγος νῦν 1205.

Ἀγείρω, to collect, assemble. στόλον σὺν τοῖσδ' ἀγείρας, having with these assembled an armament C. 1306. παῖς τοῦ τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος Ἀγαμέμνονος στράτευμ' ἀγείραντός ποτε E. 695.

Ἀγελαῖος, herded. ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας, against the herded oxen Aj. 175.

Ἀγέλη, a herd. φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις, wasting away in the pasturing herds of kine R. 26. ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι, like flocks of birds Aj. 168.

Ἀγένητος, not made, or not created. τὸ γὰρ φανεὶν τίς ἂν δύναιτ' ἀγένητον ποιεῖν; for who could cause that to have been not created, which has once been seen? T. 743.

Ἀγέννητος, 1. unborn, not yet born. ἀλλ' ἀγέννητος τότ' ἦν, but I was then unborn C. 973. 2. ignoble. κἀξ ἀγεννήτων ἄρα μῦθοι καλοὺς πίπτουσι, even from the ignoble words fall nobly T. 61.

Ἄγευστος, that has not tasted. εὐδαίμονες εἰσι κακῶν ἄγευστος αἰὼν, blessed are they whose life has not tasted of misfortunes A. 583.

Ἄγη. See Ἄτη.

Ἀγηλατέω, to drive into exile as accursed. κλαίων δοκεῖς ἀγηλατήσειν R. 402.

Ἄγηνωρ. Agenor, king of Phœnicia, and father of Cadmus. τοῦ πάλαι τ' Ἀγήνορος R. 268.

Ἀγήρως, that never grows old. ἀγήρω χρόνῳ δυνάστας, a monarch through endless time A. 608.

Ἁγίζω, to consecrate. βοάθυτον ἑστίαν ἁγίζων C. 1495.

Ἀγκάλη, a bowstring. ἐπ' ἀγκυλῶν βέλεα, R. 204.

Ἀγκών, 1. an arm. ὃς δ' ἐγχρὸν ἀγκῶν' ἓν' ἔμφρων παρθένῳ προσπτύσσεται, and still in possession of his senses he folds his feeble arm around the maid A. 1237. 2. a corner, a peak of a mountain; ἑσπέρους ἀγκῶνας, the western peaks Aj. 805.

Ἀγλαΐα, splendour. μηδέ ποτ' ἀγλαΐας ἀπεσοίατο, may they never enjoy any advantage (from their crime) E. 211, such is Ellendt's version; but Erfurdt interprets the following words, τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα, qui tam præclara facinora fortunâ favente edideruntᵃ; ἔργα however is frequently used in a bad sense, and such it must bear here.

Ἀγλάϊσμα, ornament. ἐξεπίσταμαι μὴ τοῦ τόδ' ἀγλάϊσμα, πλὴν κείνου, μαλεῖν E. 908. See v. ἐξεπίσταμαι.

Ἀγλαός, illustrious. ἀγλαὰς ἕδρας Θήβας R. 152.

Ἀγλαόφ, bright, shining. ἀγλαοῦσι πέπλοις R. 214.

Ἄγλωσσος, barbarian; meaning "a people whose language is unpolished," or "who use a strange language." οὔθ' Ἕλλας, οὔτ' ἄγλωσσος T. 1062.

Ἁγνεία, purity. εὐσεπτον ἁγνείαν λόγων R. 864.

Ἁγνίζειν, to expiate, to atone. τὸν θανόντα θ' ἁγνίσαι, to make atonement to the dead, (that is, because she had not joined with Antigone in giving him the rites of burial) A. 545. λύμαθ' ἁγνίσας ἐμὰ, having cleansed my pollutions Aj. 655.

Ἀγνοέω, to be ignorant of. τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ T. 78. τίν' ἀγνοεῖς; whom knowest thou not? i. e. dost thou not know who I am? E. 1475.

Ἄγνοια, ignorance. ἄγνοιά μ' ἔχει T. 350, and P. 129. ταύτην ἦν ὑπ' ἀγνοίας ὁρᾷς, her whom you look upon as unknown, i. e. whom you pretend not to know T. 419.

Ἁγνός, holy. ἁγνοῦ Ζηνὸς P. 1208. ὦ θεῶν ἁγνὸν ἀέβας R. 830. ὦ φάος ἁγνὸν E. 86. 2. applied to places which are sacred; χῶρον οὐκ ἁγνὸν πατεῖν, a place which it is unholy to tread on C. 37. 3. purified; δθ' ἁγνὸς ἦν, when he was purified, or when he had made expiation T. 258. 4. free from pollution; ἡμεῖς γὰρ ἁγνοὶ τοῦπὶ τήνδε τὴν κόρην, for we are free from pollution as respects this damsel A. 889. 5. holy, applied to ceremonies, ἁγνὰ θύματα T. 286.

Ἀγνωμοσύνη, injustice. μεγάλην θεοῖς ἀγνωμοσύνην T. 1268.

Ἀγνώμων, devoid of reason. φρονοῦσαν θνητὰ, κοὐκ ἀγνώμονα T. 473; also, severe, or ungracious; μὴ γένεσθ' ἀγνώμονες C. 86.

Ἀγνώς, ignorant. σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνῶτος, having met with thee who art ignorant of me, i. e. who dost not know my character R. 677. ἀγὼ σαφῶς ἀγνῶτ' ἀναμνήσω νιν, I will distinctly inform him of things which he is ignorant of, i. e. which are forgotten by him R. 1133. 2. uncertain; δόκησις ἀγνὼς, an uncertain, or unproved suspicion R. 681. 3. unknown; ἀγνῶτ' ἀκούω φόβγγον ἀρτίως A. 1001. παῖδα τόνδ' ἀγνῶτ' ἀεὶ P. 1008. 4. ἀγνὼς ἐφέ-

νευσα, *I slew him unwittingly* C. 547; but, it should be observed, this is not the common reading of this passage.

Ἄγνωστος, *unknown.* γνωτὰ κοὐκ ἄγνωτά μοι προσήλθεθ' ἱμείροντες R. 58.

Ἄγονος, *abortive.* τόκοισι τ' ἀγόνοις γυναικῶν R. 27.

Ἀγορά, *the forum,* or *market-place* R. 20. 161, T. 372, E. 7. ἀγοραὶ Πυλάτιδες, *Pylian assemblies* T. 639.

Ἀγορεύομαι, *to talk.* ἕως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἠγορῶ ξέναις T. 601.

Ἀγορεύω, *to declare.* οὐκ ἠγόρευον ταῦτ' ἐγώ; C. 838.

Ἄγος, *expiation.* φορβῆς τοσοῦτον, ὡς ἄγος μόνον, προθεὶς, *setting forth so much food as will suffice for expiation* A. 775. 2. *pollution,* i. e. a crime that needs expiation; τοιόνδ' ἄγος ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι R. 1427. λεπτὴ δ', ἄγος φεύγοντος ὡς, ἐπῆν κόνις A. 256.

Ἄγρα, *hunting* Aj. 92. 407. 881. 2. *prey,* taken in hunting; τήνδ' ἐχειρούμην ἄγραν, *I seized this prey* C. 950. εὔκερων ἄγραν ἔχων Aj. 64.

Ἄγραπτος, *unwritten.* ἄγραπτα κἀσφαλῆ θεῶν νόμιμα A. 454.

Ἄγραυλος, *wild.* ἀγραύλου θηρός A. 349.

Ἀγρευτής, *a hunter.* τὸν ἀγρευτὰν Ἀπόλλω C. 1091.

Ἄγριος, *wild,* spoken of trees. ἀγρίαν ὕλαν R. 477, C. 349. ἄγριον ἔλαιον T. 1199. 2. *wild, savage,* of beasts; θηρίων τ' ἀγρίων ἔθνη A. 345. 1111. 3. thence applied to affections of the human mind or body; ἀγρίας λύπης, *wild anguish* R. 1073. δι' ὀργῆς ἥτις ἀγριωτάτη R. 344. 4. ἀγρίοις ὄσσοισι παπτήνας, *glaring with savage eyes* A. 1231. ἀγρίαις ὁδοῖς, *savage ways* A. 1274.

Ἀγριόω, *to make savage.* σὺ δ' ἠγρίωσαι, *but thou art become savage* P. 1321.

Ἀγροβότης, *rustic, rural.* ποιμὴν ἀγροβότης P. 214.

Ἀγρόνομος, *rural.* ἔν τ' ἀγρονόμοις αὐλαῖς, *in rural abodes* A. 786. πλάκες ἀγρόνομοι R. 1103.

Ἀγρός, *the country, the field* R. 112. 761. 1049, E. 313.

Ἀγυιά, *a way;* thence *a region* of any sort. ἵππουσι τὸν ἀκεστῆρα χαλινὸν πρόσαισι τῶνδε κτίσας ἀγυιαῖς C. 715. Θηβαίας ἐπισκοποῦντ' ἀγυιὰς A. 1136.

Ἀγύμναστος, *free from trouble,* or *pain.* οὐδ' ἀγυμναστόν μ' ἐᾷν ἔοικεν ἡ τέλεια δύβορος νόσος, *nor does the wretched devouring disease seem as if it would leave me free from pain* T. 1085.

Ἀγύρτης, *a juggler* or *mountebank.* μηχανορράφων δόλιον ἀγύρτην R. 388.

Ἄγχι, *near.* ἄγχι γῆς Καδμείας C. 399. ἄγχιστος γὰρ εἶ, *for thou art nearest at hand* R. 919. εἰ τὸν ἄγχιστόν γε κηρύσσειν χρεών, *if at least it behoves the nearest relative to herald this* E. 1105.

Ἀγχίαλος, *maritime, near the sea;* from ἄγχι ἅλς. Ἰαλαμῖνος βάθρον ἀγχιάλου Aj. 135.

Ἀγχίπολις, *near the city.* ἀγχίπολις Ἄρης A. 970.

Ἀγχιστεῖον, *nearness of relationship.* θρόνους ἔχω γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων, *I hold the throne by nearness of relationship to the dead* A. 174.

Ἀγχιστήρ, properly, *one who is next of kin.* τὸν ἀγχιστῆρα τοῦδε τοῦ πάθους, *the author of this suffering* T. 256.

Ἄγχιστος, *nearest,* either in situation or kindred.

Ἀγχόνη, *hanging.* ἔργα κρείσσον' ἀγχόνης, *deeds more heinous than hanging can atone for* R. 1374.

Ἀγχοῦ, *near* T. 962.

Ἄγω, *to lead, guide, conduct, bring;* this is its primary and general meaning. 2. *to lead,* as a general does an army; ἄγω τὸν Ἄργους ἄφοβον ἐς Θήβας στρατόν C. 1325. πῶς γὰρ αὖθις αὖ πάλιν στράτευμ' ἄγουμι ταύτῃ; C. 1419. 3. *to bear away;* φῦλον ὀρνίθων ἀμφιβαλὼν ἄγει, *ensnaring the brood of birds he bears them away* A. 344. 4. εἰ — τοὺς ὄπισθεν εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν, *if we bring the hindmost to the foremost place,* that is, *if we put the inferiors over their superiors* Aj. 1249. 5. *to convey,* or *bear;* ἁπήνη δ' ἦγε Λάϊον μία, *a single chariot bore Laius* R. 753. ἡ ναῦς ἄξει, *the ship shall convey him* P. 527. 6. *to weigh,* or *balance,* as in a scale; ἄγειν οὐκ ἔτι σωκῶ λύπης ἀντίῤῥοπον ἄχθος, *I am no longer able to weigh up the burden of affliction which presses down the opposite scale* E. 119. τὸ πρᾶγμ' ἄγειν οὐχ ὡς παρ' οὐδέν, *to weigh* (or *consider*) *the matter not as a thing of nought* A. 34. 7. *to pass,* or *spend,* one's life; ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν; *what sort of days do you think I pass?* E. 266. ἡγούμην δ' ἀνὴρ ἀστῶν μέγιστος, *I spent my days the greatest man among the citizens:* but this passage is more usually rendered, *I was accounted the greatest, &c.;* in the former case it would be in the middle, in the latter, in the passive voice R. 775. 8. πολὺν γέλωθ' ἄγεις, *thou enjoyest much laughter* Aj. 382. 9. In the middle voice it bears the proper meaning of, *to take,* or *bring with one's self.* εἰ μὴ τόνδε πείσαντες λόγῳ ἄγοντο νήσου, *unless, having persuaded him, they should bring him with them from the island* P. 613. Διὸς πταρτὸς ἕδε μ'

αὐτίκ' ἕξεται βροντὴ πρὸς Ἅιδην, this winged thunder of Jove will straightway bear me with it to the shades C. 1460.

*Ἀγωγή, abduction, taking away. κἀνοὺς δ' ἴσως καὶ δεῖν' ἐπερρώσθη λέγειν τῆς σῆς ἀγωγῆς. although they have had boldness to say terrible things about taking you away. C. 662.

*Ἀγών, contest, contention, strife.

*Ἀγωνάρχης, a master of the public games. τάμὰ τεύχη μὴτ' ἀγωνάρχαι τινὲς θήσουσ' Ἀχαιοῖς Aj. 572.

*Ἀγώνιος, that presides over contests. Ζεὺς Ἀγώνιος T. 26. ἀγωνίῳ σχολῇ, in this strife bringing inaction A. 195; for, as Herman explains it, while he was inactive his enemies were forming plans against him that would occasion him great trouble and peril.

*Ἀδαγμός, gnawing. ἦλθε δ' ἐστίων ἀδαγμὸς ἀντίσπαστος T. 772.

*Ἀδαής, ignorant, unskilled, unconscious. ὕπν' ἀδίνων ἀδαής, sleep unconscious of pain P. 827. ἀδαὴς ἔχων μυρίον ἄχθος, unskilled to bear the infinite pain P. 1168.

*Ἀδάκρυτος, without tears T. 1202. 2. tearful; ἀδακρύτων βλεφάρων πόδον T. 106. 3. unwept; τὸν δ' ἐμὸν πάτρων ἀδάκρυτον οὐδεὶς φίλων στενάζει A. 881; ἀδάκρυτον is in this place usually translated unwept; but it would seem better to make the α prefix intensive, "no friend laments over my *too sad* doom."

*Ἀδάμαστος, invincible R. 204. 1315, Aj. 450.

*Ἀδάματος, invincible. ἀδάματον φύλακα παρ' Ἅιδῃ C. 1572.

*Ἄδαστος, undivided, not separated. ἄδαστα βουλεύων φρουρήματα Aj. 54.

*Ἄδεια, security. καὶ τροφὰς ἔχω βίου, καὶ γῆς ἄδειαν, I have both the sustenance of life, and security of abode, i. e. "my daughters choose me a land in which I can dwell securely."

*Ἀδελφή, a sister.

*Ἀδελφός, a brother. 2. Also used adjectively; ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας, these my fraternal hands R. 1481. 3. twin, or akin; ἀδελφὰ τούτοις, akin to these, or suited to these C. 1262. ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω, I have proclaimed things in unison with these A. 192.

*Ἄδεκτος, blind, sightless. ἀδέκτων ἐμμάτων τηρούμενος C. 1200.

*Ἀδέκτως, without looking. παραμειβόμεσθ' ἀδέκτως C. 130.

*Ἀδέω, to please A. 89.

*Ἀδηλέω, to be uninformed. τῶν ἀδηλοῦμεν φράσαι, to tell the things whereof we are uninformed C. 35.

*Ἄδηλος, unknown. τὸν ἄδηλον ἄνδρα, the unknown man R. 475. ἀδήλων θανάτων, undiscovered (or mysterious) death R. 497. 2. Unseen, vanished; ῥεῖ πᾶν ἄδηλον, it melts all to nothing T. 700. χρόνος φύει τ' ἄδηλα time brings to light things that are unseen. 3. Uncertain; μήποτ' ἂν προθυμίαν ἄδηλον ἔργου τῷ παραινέσαι λαβεῖν, I would never advise any one to act with promptness where the event is uncertain T. 670. γνώμῃ δ' ἀδήλῳ μή με χωρὶς αἰτιῶ, accuse me not on a mere uncertain opinion R. 608.

*Ἀδῆος, uninjured C. 1533.

*Ἅδης. Orcus, meaning either the god of the infernal regions, or those regions themselves.

*Ἀδηφάγος, ravenous. ἀδηφάγον νόσον P. 313.

*Ἀδικέω, to wrong, to injure. σοφὸς σὺ μάντις ἀλλὰ τἀδικεῖν φιλῶν A. 1059. ὀλεῖσθε δ' ἠδικηκότες τόνδ' ἄνδρα P. 1035. ἄ ξεῖνοι μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ C. 174.

*Ἄδικος, unjust. ἄδικους φρένας A. 791. πάντων Ἑλλάνων ἀδικώτατοι ἀνέρες T. 1013.

*Ἀδίκως, unjustly. ἀδίκως θνήσκοντας ὁρᾶτε E. 114.

*Ἀδινός, frequent, abundant. ἀδινῶν χλωρὰν τέγγει δακρύων ἄχναν T. 849.

*Ἄδμής, untamed, unsubdued. οἰκεῖν τ' ἀδμῆτα ταῦρον A 352. Unmarried; τὰς διστόλους ἀδμῆτας ἀδελφὰς C. 1056.

*Ἄδμητος, same as ἀδμής, but in the following instances used in the second sense: τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ μητρὸς C. 1321. ἀδμήταν αἰὲν Ἄρτεμιν E. 1239.

*Ἀδόκητος, unexpected, unlooked for. νεύσατε τὰν ἀδόκητον χάρν C. 249.

*Ἄδραστος. Adrastus, king of Argos, whose daughter Argia married Polynices, and who was one of the leaders of the army against Thebes in the fatal war between Eteocles and Polynices. λαβὼν Ἄδραστον πενθερὸν C. 1302.

*Ἀδυεπής, sweetly-speaking. ἄ Διὸς ἀδυεπὲς φάτι, O sweetly-speaking oracle of Jove R. 151.

*Ἀδύπνοος, sweetly-breathing. ἀδυπνόων ἀνειράτων E. 480.

*Ἀδύς, sweet, pleasing. ἀδεῖα μὲν, ἀντία δ' ἐμοὶ T. 123.

*Ἄδωρος. ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, the gifts of enemies are no gifts Aj. 665.

*Ἆεθλον T. 505. See ἄθλον.

*Ἀεί, always, ever, continually.

*Ἀεικής, unseemly. ἀεικεῖ σὺν στολῇ in unseemly garb E. 191.

*Ἀείμνηστος, ever remembered. βροτοῖς ἀείμνηστον τάφον Aj. 1166.

*Ἀείρυτος, perennial. ἐξ ἀειρύτου χοὰς

κρήνης, libations from the perennial fount C. 469.

Ἀείρω. See Αἴρω.

Ἀεκούσιος, involuntary. ἀεκούσιον ἔργον T. 1265.

Ἀέλιος, the sun. νέατον δὲ φέγγος λεύσσουσαν ἀελίου A. 809. τῶν δὸ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ τανῦν ἴδοι T. 838.

Ἀελλαῖος, fleet as the wind. ἀελλαία ταχόῤῥωστος πελειὰς C. 1081.

Ἀελλάς, same as ἀελλαῖος. ἀελλάδων ἵππων R. 467.

Ἄελπτος, unhoped-for, unexpected. φανέντ' ἄελπτα τέκνα C. 1120. ἄελπτον ὄμμ' ἐμοὶ T. 203. κοὐκ' ἔστ' ἄελπτον οὐδὲν Aj. 648. Aj. 715-17 is sometimes read εὖτέ γ' ἐξ ἀέλπτων Αἴας μετανεγνώσθη θυμῶν Ἀτρείδαις μεγάλων τε νεικέων: here ἐξ ἀέλπτων must be rendered adverbially, "at least when Ajax has unexpectedly repented of his anger and dire feuds with the Atridæ:" but there is no good warrant for reading θυμῶν instead of θυμὸν, nor any necessity for doing so, for ἀέλπτων may agree with νεικέων, and so the passage should be translated, "at least when Ajax has changed his mind towards the Atridæ after desperate and mighty feuds."—Brunck.

Ἀέλπτως, unhoped for. ἀφράστως ἀέλπτως τ' ἰσεῖδον E. 1263.

Ἀέξω, to increase, to exaggerate. τὸν δ' μέγας μῦθος ἀέξει, which wide-spreading rumour exaggerates Aj. 226.

Ἀετός. See Αἰετός.

Ἄζηλος, unenviable. ἄζηλον εὑροῦσαι βίον T. 284. μάλ' ἄζηλος θέα, a most unenviable sight E. 1455; thence, hateful, ἄζηλον ἔργον T. 747.

Ἀζήμιος, blameless. χὠ φράσας ἀζήμιος, he that informed thee is blameless, i. e. has informed thee truly E. 1102.

Ἄζω, to reverence, is seldom used in the active voice, and in the following passage ἄζοντα is put for ἀζόμενον; τιν' ἥκειν λόγος οὐδὲν ἄζοντ', there is a report that some one comes in nowise reverencing C. 134. ἀμφὶ σοὶ ἀζόμενος, being in exceeding awe as to thee R. 155.

Ἀηδών, a nightingale. ἁ λίγεια — ἀηδὼν C. 672. ἀξύφωνος ὡς ἀηδὼν T. 965. οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς ἥσει Aj. 629. τεκνολέτειρ' ἀηδὼν E. 107. παιδόυρτος ἀηδὼν E. 1077. πυκνόπτεροι δ' ἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες C. 18.

Ἀήθης, unaccustomed, unusual. ὡς ἀήθης καὶ ξυνωφρυωμένη, with brow contracted in an unusual manner, i. e. unusually sad T. 871.

Ἄημα, a blast. δεινῶν ἄημα πνευμάτων, the blast of dreadful winds Aj. 674.

Ἀήρ, the air. γῆς ἰσόμοιρος ἀὴρ E. 87.

Ἀθάνα, Minerva, the goddess of wisdom, war, and the liberal arts; tutelary goddess of Athens. ἄμβροτ' Ἀθάνα T. 159. ἁ γλαυκῶπις Ἀθάνα C. 706. Ἀθάνα Πολιὰς P. 134.

Ἀθᾶναι. See Ἀθῆναι.

Ἀθάνατος, immortal. τάν τε σὰν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχὰν R. 905. καί σ' οὔτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδεὶς A. 787. ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον, I attained the excellence of the divine and immortal nature; not, as sometimes rendered, immortal or undying renown P. 1420.

Ἄθαπτος, unburied. ἐᾷν δ' ἄθαπτον A. 205. ἄθαπτον ἐσχόμην νέκυν A. 466. ἐν φοναῖς πεπτῶτ' ἄθαπτον αὐτάδελφον A. 697. κακὸς κακῶς ἄθαπτος ἐκπέσοι χθονὸς Aj. 1177. κείμενους ὠθεῖς ἀθάπτους 1307. μὴ τλῇς ἄθαπτον δὸ' ἀναλγήτως βαλεῖν 1333. ὅπως ἴδοιμ' ἄθαπτον P. 351.

Ἄθεος, impious. σὰ μάτηρ ἄθεος T. 1038. ἀθεωτάτας ματρὸς E. 124. ἄθεος, ἄφιλος, without God, without a friend R. 662.

Ἀθέως, impiously. σῶμ' ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένον E. 1181. γῆς ὧδ' ἀκάρπως κἀθέως ἐφθαρμένης, of our land thus without its fruits and without God brought to decay, i. e. the protection of its deities being withdrawn through the unholy deed of Œdipus R. 254.

Ἀθῆναι, Athens. ἵρεισμ' Ἀθήνων C. 58. πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις C. 108. Ἀθήνων τῶν θεοδμήτων ἄπο E. 707. τὰς ἱερὰς ὅπως προσείποιμεν Ἀθάνας Aj. 1222.

Ἄθικτος, untouched, or, not to be touched; ἄθικτος οὐδ' οἰκητός (χῶρος) C. 39. ἀκτῖνός τ' ἀεὶ θερμῆς ἄθικτον T. 688. ἄθικτος ἡγητῆρος, untouched by a guide, i. e. without a guide C. 1521. 2. hallowed, sacred from the touch, τῶν ἀθίκτων ἕξεται ματάζων R. 891. οὐκ ἔτι τὸν ἄθικτον εἶμι γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων, never again will I go to the hallowed centre of the earth to worship R. 897.

Ἀθλέω, to contend, to struggle with. ἤθλησα κινδυνεύματ' ἐν τῷ 'μῷ κάρᾳ, I struggled with dangers in my own person C. 564.

Ἄθλιος, wretched. Of a person, ἄθλιός γ' ἀνὴρ P. 1214. πατέρ' ἄθλιον E. 133. —without a substantive, ἔστραμαι— τὸν ἄθλιον αἰδοῦς κύρσαι, I entreat—that the wretched may meet with respect C. 246. Spoken of a thing, ἄθλιον δόμον σὸν C. 370. τοὐμὸν ἄθλιον δέμας 575. ἆρ' ἄθλιον τοὔνειδος; 753. ἀθλίας ἕστημα βοῆς A. 1208. οἷά τιν' ἄθλιον ὄρνιν T. 105.

Ἀθλίως, *wretchedly.* ἀθλίως θανόντα A. 26. μάλ' ἀθλίως ἔχον, *being in most wretched plight* E. 1178.

Ἆθλον, ἄεθλον, *a prize*, or *reward of victory.* Δελφικῶν ἄθλων χάρν E. 682. 2. The *strife* or *battle* itself, ἐξῆλθον ἄεθλ' ἀγόνων, *they went through the strife of battle.* δυσείστων πόνων ἄθλα P. 509.

Ἆθλος, *a contest*, applied to the public games; ἄθλοισι Πυθικοῖσιν, *at the Pythian games* E. 49. 2. *labour*, ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελῆς ἔφυ T. 36. τοῦτον ἔρας ἄθλον 80. πατρῴων ἐκτίνεις τιν' ἄθλον, *thou payest some penalty of thy father*, i. e. *thou undergoest some labour* (or *misery*) *which thy father should have undergone* A. 856.

Ἀθρέω, *to consider, to examine.* οὐ γὰρ ἦσθ' ἂν ἀθρῶν βροτὸν, *for searching* (i. e. *were thou to search*) *thou couldst not discover the mortal* C. 252. ἐξ ἀθρόου δεσπότου κελεύσμασιν ἠθροῦμεν A. 1220. παραστάντες τάφῳ ἀθρήσαθ' ἁρμὸν χάματος 1216. ἄθρησον εἰ καταγγυμένος λέγω A. 1077. πολλὰ πυθέσθαι, πολλὰ δ' ἀθρῆσαι R. 1305. ἃ δεῖ μ' ἀθρῆσαι C. 1052.

Ἀθροίζω, *to convoke.* ἔλλος δὲ Κάδμου λαὸν ὧδ' ἀθροιζέτω R. 144.

Ἀθυμέω, *to despond, to despair.* δεινῶν ἀθυμῶ R. 747. ἀθυμῶ δ' εἰ φανήσομαι τάχα κακὸν μέγ' ἐκπράξασα T. 668. οἰμ' ὡς ἀθυμῶ Aj. 586. τί δ' ὧδ' ἀθυμεῖς, ὦ γύναι, τῷ νῦν λόγῳ; E. 769.

Ἀθυμία, *despondency.* ἐνθ' οὐ' τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν A. 237.

Ἄθυμος, *desponding.* ὡς ἄθυμος εἰσελήλυθας R. 319. ἀθύμου δεσπότου κελεύσματα A. 1219.

Ἀθυρόστομος, *babbling, open-mouthed.* ἀθυρόστομος ἀχὼ P. 188.

Αἰ, an exclamation expressing grief, repeated twice, or four times. twice R. 754. E. 136. four times R. 1307. A. 1267. Aj. 370. P. 1107. ἰὼ ἰὼ αἰ αἰ E. 827. Aj. 431.

Αἶα, *a land*, or *country.* κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν E. 95.

Αἰάζειν, *to lament, to mourn.* νῦν γὰρ πάρεστι καὶ ὅτι αἰάζειν ἐμοὶ, καὶ τρὶς Aj. 432. ὡς ἔδει τοῦδ' ἔχοντος αἰάζειν παρὰ Aj. 904.

Αἰακίδης, *a descendant of Æacus.* ἅτας, —ἂν οἶκον τις ἔθρεψεν αἰὼν Αἰακιδῶν, *a calamity—such as no age of the Æacidæ has ever yet fostered* Aj. 465.

Αἰανής, *mournful, woeful.* νυκτὸς αἰανῆς κέλευθος Aj. 672. Πέλοπος ἁ πρόσθεν πολύστονος ἰστορία, ὡς ἔμολες αἰανὴ τῇδε γᾷ E. 505.

Αἴας, *Ajax.*

Αἰγαῖος, *Ægæan.* πέλαγος Αἰγαῖον, *the Ægæan sea*, part of the Mediterranean dividing Greece from Asia Minor; called Ægæan from Ægæ, a town of Eubœa, or from the promontory Ægæ, which is between Tenedos and Chios, Aj. 462.

Αἰγεύς, *Ægeus*, king of Athens: the name only occurs in Sophocles in the genitive case C. 69. 549. 607. 940.

Αἴγισθος, *Ægisthus*, was left guardian of Agamemnon's kingdom and of his wife Clytemnestra, during the Trojan war. During Agamemnon's absence, Ægisthus fell in love with Clytemnestra, and cohabited with her, and on her husband's return, the paramours murdered him, and then married. Ægisthus got possession and retained the kingdom of Argos, until Orestes avenged his father's murder. ὁ κοινολεχὴς Αἴγισθος E. 98. ὅταν θρόνοις Αἴγισθον ἐνθακοῦνθ' ὁρῷ τοῖσιν πατρῴοις E. 267. 310. 386. 661. 956. 965. 1409. 1417. 1429.

Αἴγλη, *splendour, light.* τάς τε πυρφόρους Ἀρτέμιδος αἴγλας R. 207. κατέχεις Ὀλύμπου μαρμαρέσσαν αἴγλαν A. 610. ἔμμασι δ' ἐντίσχοις τάνδ' αἴγλαν P. 830.

Αἰγυπιός, *a vulture.* μέγαν αἰγυπιὸν ὑποδείσαντες Aj. 169.

Αἴγυπτος, *Ægypt.* τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις φύσιν κατεικασθέντα C. 337.

Αἰδέομαι, *to revere, to reverence, to respect.* ἐχθρὸν ὧδ' αἰδεῖ νέκυν; Aj. 1356. τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα αἰδεῖσθ' ἄνακτος Ἡλίου R. 1426. ὅρκον αἰδεσθεὶς θεῶν 647. αἴδεσαι μὲν πατέρα τὸν σὸν ἐν λυγρᾷ γήρᾳ προλείπων, αἴδεσαι δὲ μητέρα A. 507.

Ἀΐδηλος, *dark, gloomy.* τὸν ἀπότροπον ἀΐδηλον Ἅιδαν Aj. 608.

Αἰδόφρων, *reverent*; ὦ ξένοι αἰδόφρονες C. 237.

Ἄϊδρις, *ignorant.* ἄϊδρις ἐς τόδ' ἦλθον C. 548. ἔστ' οὐκ ἂν ἄϊδρις ὑπείποις Aj. 213. ὁ πάντ' ἄϊδρις 911.

Ἀϊδωνεύς, *Pluto*, king of Orcus. ἐννυχίων ἄναξ, Ἀϊδωνεῦ, Ἀϊδωνεῦ C. 1559.

Αἰδώς, *shame, respect.* τὸν ἄθλιον αἰδοῦς κύρσας C. 247. See ἄθλιος. τάχ' ἔν τιν' αἰδῶ κἀν' ἐμοὶ βλέψας λάβοι Aj. 345. μηδὲν φόβου πρόβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχων 1076. ἔρρει τ' ἂν αἰδὼς E. 249. Also personified, *the goddess of mercy.* ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος θρόνων Αἰδὼς C. 1268.

Αἰεί. See Ἀεί.

Αἰειφρουρος, *ever-guarded.* ὁ κατασκαφὴς οἴκησις αἰειφρουρος A. 892.

Αἰώνυπνος, *laying for ever to sleep.* σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰώνυπνον, *I invoke thee* (scil. *death*) *who layest for ever to sleep*, C. 1578.

Αἰετός, and **ἀετός**, *an eagle.* αἰετὸς ὡς

γῶν ὅτι, ὑπερέπτα A. 112. οἱ Ζηνὸς αἰετοί A. 1040.

Αἰθέριος, *ethereal.* αἰθερίας νεφέλας C. 1082.

Αἰθήρ, *the ether, heaven, the firmament.* ἔκτυπεν αἰθήρ, C. 1456. ἐν αἰθέρι μέσῳ A. 415. ἐν δ' ἐμεστώθη μέγας αἰθὴρ 421. ὄφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι Aj. 1192. εἴθ' αἰθέριος ἔκνω πτωκάδες — ἕλωσί με P. 1092. In one passage, Sophocles uses it in the feminine gender, νόμοι οὐρανίαν δι' αἰθέρα τεκνωθέντες, *laws engendered in the heavenly firmament,* i. e. *in the abodes of the gods* R. 866.

Αἰθοψ, *raging, furious.* οἷαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἴθοπος ἀγγελίαν, *what tidings hast thou disclosed of the furious man* Aj. 222.

Αἴθριος, *exposed to the open air;* adj. but used substantively: δυσαύλων πάγων αἴθρια καὶ δύσομβρα φεύγειν βέλη, *to avoid the exposure of inhospitable frosts, and the shafts of violent storms* A. 358. But some would make αἴθρια agree with βέλη, rendering it *the cold and stormy arrows.*

Αἴθω, *to burn.* Transitive, αἴθειν ἱερά, *to burn sacrifices* P. 1033. 2. Intrans., ἡνίχ' ἕσπεροι λαμπτῆρες οὐκέτ' ᾖθον, *when the evening lamps were no longer burning* Aj. 286.

Αἴθων, *shining.* κτείνοντ' αἴθωνι σιδήρῳ Aj. 147. Figuratively, *fierce;* αἴθων ὑβριστὴς Aj. 1088.

Ἀΐκης, *contumelious, disgraceful.* θανάτους ἀϊκεῖς E. 206.

Αἰκία, *contumely, disgrace, insult.* ἐσ' τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν C. 748. κατέπεφνεν αἰσχίσταις ἐν αἰκίαις E. 487. παγχρύσων δίφρων δυστάναις αἰκίαις E. 511.

Αἰκίζω, *to beat, to scourge.* Sophocles, however, only uses it figuratively in the active voice; μελαγχαίτα τ' ἄμμιγά νιν αἰκίζει Νέσσου θ' ὑπὸ φόνια δολόμυθα κέντρ' ἐπιζέσαντα, *and at the same time the deadly pangs guilefully contrived by the dark-coated Nessus, torture him with their burning throbs* T. 840. ἀλλά μ' ἁ Διὸς ἀλκιμὰ θεὸς ἀλέθριον αἰκίζει, *persecutes me to destruction* Aj. 402. τυφὼς πᾶσαν αἰκίζων φάβην ὕλης πεδιάδος, *the whirlwind shattering all the foliage of the woodlands* A. 419. It is used in the middle voice in its proper sense; μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τὸν γέροντα μ' αἰκίσῃ R. 1153. μὴ δῆτα τὸν δύστηνον ὧδέ γ' αἰκίσῃ Aj. 111. καὶ νῦν κατ' οἴκους ξυνδέτους αἰκίζεται 65. τοὺς δὲ δεσμίους ᾐκίζεθ', ὅστε φῶτας 300. And in the aorist of the passive; πρὸς κυνῶν ἔθεστὸν αἰκισθέντ' ἴθεῖν A. 206.

Ἀικῶς, *shamefully,* Poetice for ἀεικῶς. ἀικῶς οἰκτρῶς τε θ' ἡμῶντος E. 102. εἰς τὰς εἰκείας ἄτας ἐμπίπτεις οὕτως ἀϊκῶς 216.

Αἴλινος, *a dirge.* αἴλινον, αἴλινον, οὐδ' οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς, ᾄσει Aj. 627.

Αἷμα, *blood.* 2. Used also to express kindred, αἷμ' ἐμφύλιον, *blood of the same kindred,* i. e. *kinsmen* R. 1406. πρὸς αἵματος φύσιν E. 1125. ἀφ' αἵματος ὑμετέρου C. 245. τοὺς πρὸς αἵματος Aj. 1305. 3. *Bloodshed, slaughter; ὃς τόδ' αἷμα χειμάζον πόλιν, since this bloodshed agitates the city* R. 101. δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης E. 1385.

Αἱμάς, *a stream of blood.* θερμοτάταν αἱμάδα κηκιομένην ἑλκέων P. 696.

Αἱμάσσω, *to make bloody.* κρᾶτ' ἐμὸν τόδ' αὐτίκα πέτρᾳ πέτρας ἄνωθεν αἱμάξω πεσών P. 1002. χεῖρας αἱμάξαι Aj. 453. Αἷμων ἕλωλεν, αὐτόχειρ δ' αἱμάσσεται A. 1175. στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων E. 90. οἷος ἅρ' αἱμάχθης Aj. 909.

Αἱματηρός, *bloody.* αἱματηρὰς ὀμμάτων διαφθορὰς C. 552. ὑφ' αἱματηραῖς χείρεσσι A. 975. ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο φλὸξ αἱματηρά, *but when the bloody flame blazed from the sacred offerings;* the flame is called *bloody* because it consumed a bloody victim T. 768. στόνον ἀντίτυπον βαρυβρῶτ' αἱματηρὸν P. 695.

Αἱματόεις, *bloody;* figuratively, *glowing.* νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἱματόεν ῥέθος αἰσχύνει, *the cloud on her brow shames her glowing cheek* A. 529.

Αἱμοβαφής, *weltering in gore.* χειροδάϊκτα σφάγι' αἱμοβαφῆ Aj. 219.

Αἱμορραγής, *blood-burst,* or *flowing with blood;* compounded of αἷμα and ῥήγνυμι. αἱμορραγὴς φλὲψ P. 285.

Αἱμύλος, *crafty.* τὸν αἱμυλότατον, ἐχθρὸν ἕλημα Aj. 388.

Αἵμων, *Hæmon,* son of Creon A. 572. 1175.

Αἰνέω, 1. *to speak;* ἃ δεινὸν αἶνον αἰνέσας, *O, thou who hast spoken a dreadful word* P. 1380. Such is Ellendt's version; but the sense given by Erfurdt and others would seem better, viz. *to advise; O thou who hast given fearful advice.* 2. *to praise, commend, approve;* ἀνθρώπου βίον οὔτ' αἰνέσαιμ' ἄν, οὔτε μεμψαίμην A. 1157. αἰνῶ τάδ', ἃ καὶ P. 889. αἰνοίης γὰρ ἂν τὰ τῆσδ' ἔπη Aj. 526. τοῦ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα, ποῦ δ' αἰνεῖν P. 451. 3. *to grant, promise;* ἃ δ' ἡνεσάς μοι, δεξίας ἐμῆς θιγών P. 1398.

Αἰνιάν, *Ænian,* from Ænia, a town in Thessaly. Αἰνιὰν γένος E. 706. Αἰνιᾶνος ἀνδρὸς ἔστομοι πῶλοι E. 724.

Αἴνιγμα, *an enigma, a riddle.* τό γ' αἰ-

πτῆρ' οὐχὶ τοῦ 'πιόντος ἦν ἀνδρὸς διεπτῶν R. 393. ὃς τὰ κλεῖν' αἰνίγματ' ᾔδη R. 1525.

Αἰνικτός, enigmatical. πάντ' ἔγων αἰνικτὰ κἀσαφῆ R. 439.

Αἰνίσσομαι, to speak riddles. μῶν ᾐνιξάμην; what, have I spoken riddles? Aj. 1158.

Αἶνος, a word: ὃ δεινὸν αἶνον αἰνέσας P. 1380. See αἰνέω. 2. praise; ἄλλον δ' αἶνον ἔχω μητροκτόνῳ τῷδε C. 707.

Αἰνός, heavy, sad. αἰνὸν ἄχος Aj. 706.

Αἴλλος, properly means, moved with swift and varied motion; thence applied to express the variation of colours which rapid motion occasions. αἴλλοις δράκων T. 11. 830. αἴλλα νιξ, spangled night T. 94. 132. πῶς σ' ἀποσπάσω τοῦδ' αἴλλου κνέδοντος; how shall I tear thee from this glittering blade? Aj. 1025. ἰμᾶς σαρκὸς αἴλλας P. 1157.

Αἰπεινός, lofty. ἀν' αἰπεινᾶς Οἰχαλίας T. 860. αἰπεινὸν βάθρον P. 1000.

Αἰπόλιον, a flock of goats. ἐν κλυτοῖς ποιμὴν αἰπολίοις Aj. 375.

Αἰπύς, lofty. ὁ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν Aj. 845.

Αἵρεσις, choice. εἰ νέμοι τις αἵρεσιν Aj. 258.

Αἱρέω, 1. to take, to lay hold of, to seize; ἀξίνας χεροῖν ἑλόντες, taking axes in your hands A. 1110. πρὶν—στεφανώσω πύργων πεσόντων Ἥφαιστον ἑλεῖν, before pitchy Vulcan had seized the covert of our towers A. 123. φορβάδος ἕκ τε γᾶς ἑλεῖν, to gather P. 700. τὰν οὐθ' ὅστις αἱρεῖ, seizes A. 606. πτωκάδες ἕλωσί με P. 1082. 2. to take either by force, or by deceit, also to kill; νυν αἱρήσειν δοκῶ, I expect that I shall ensnare him P. 14 and 608. 945. 948. 1228. C. 764. 814. 820. 1026. 1690. A. 385. E. 1001. πόλεμος οὐδὲν ἄνδρ' ἀκὼν αἱρεῖ πονηρόν P. 437. ὃν ἕλοι δορί Aj. 1056. R. 996. E. 528. 1080. 3. to conquer, or take by force or assault, a city; αἱρεῖ τὰ τέκη—τὴν Τροίαν μόνα P. 113. 347. 353. 998. 1347. 1435. T. 340. 353. 4. to detect, to convict; ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν εἷλον A. 655. 747; and passively in the same sense; πρόσθεν ᾑρῆσθαι, to be detected beforehand A. 493. In the middle voice, 1. to take with, or for, oneself; ἑλέσθαι μ' οἰκήτορα, take me as your inmate, i. e. as an inmate with you. κακά νιν ἕλοιτο μοῖρα R. 887. λέχους ἑλέσθαι κτῆσιν, to take with me my marriage portion T. 162. P. 365. 2. to take from a person what belongs to him; μηδαμῶς τιμάσω γ' ἔλῃ μου R. 1522. 3. to choose for oneself; εἷλον τὸ κάλλιον αὐτῶν P. 1101. 47. 443. R. 585. C. 448. A. 555. 565. E. 345. 1085. T. 734. 1236.

Αἴρω and **ἀείρω,** 1. to lift up, to raise; αἶρ' αὐτὸν, αἶρε δεῦρο Aj. 545. αἶρετ' ὀπαδοί T. 1264. οὐ φορβὰν — αἴρων, not gathering food P. 706. σὺ μ' αὐτὸς ἄρον, do thou thyself lift me up P. 879. αἶρε σαυτόν, raise thyself P. 886. R. 143. 1270. A. 264. 418. ἄρον ἔξω, carry me out T. 799. ὀφθαλμὸν ἄρας T. 795. 2. to undertake, to undergo; τοῦτον ἄρας ἆθλον T. 80. Thence, 3. μηδὲ δειλίαν ἀρεῖς, nor subject yourself to the charge of cowardice Aj. 75; and μηδ' ὄγκον ἄρῃς μηδέν', nor assume aught of boasting Aj. 129. αἶρει θυμὸν Οἰδίπους, Œdipus raises (i. e. excites) his feelings R. 914. 4 passively, roused; Πολυνείκης ἀρθεὶς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων A. 111. In the middle voice, 1. to bear, to carry; τύπωμα χαλκόπλευρον ᾑρμένοι χεροῖν, bearing in our hands a brazen-sided vessel E. 54. 2. to undertake, to take upon oneself; οὐ τόνδ' ἂν ᾑρόμην πόνον A. 907. R. 1225. Aj. 193. ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι, to undertake a stealthy flight on foot, i. e. to escape secretly Aj. 248. 4. to obtain, or promise for oneself. τῇδε τῇ πόλει μέγαν σωτῆρ' ἀρεῖσθε C. 460. ὅτῳ τρόπῳ δίκας ἀρούμην, in what way I may exact vengeance E. 34; thence, 5. used actively; ἐγ' ἐγκονεῖν', αἴρεσθε, raise me up T. 1255.

Αἶσα, fate, doom. κακὰν δόσταινον ἐλπίζουσαν αἶσαν, expecting an evil, wretched doom T. 110. τὸν αἶσ' ἄπλατος ἴσχει Aj. 256.

Αἰσθάνομαι. 1. to hear, or to have learnt by hearing, ᾐσθόμην δ' ἔτ' ὄντα, but I heard he was yet in being P. 445. οὐδὲ — κλέος ᾔσθου P. 252. C. 302. A. 1316. Aj. 1318. E. 79. 89. 683. 2. to perceive, to discover; οὐ γὰρ αἰσθάνει πάλαι ζῶντας θανοῦσιν οὖσα; dost thou not long since perceive that thou parleyest with the living as with the dead? that is, "Dost thou not perceive that he whom thou hast been conversing with is one whom thou supposedst to be dead?" E. 1477. εἰ με τέκνων ἐγκρατὴς αἰσθήσεται, if while master of his weapons he shall discover me P. 75.

Αἴσιος, properly spoken of a bird or omen. ὄρνιθι αἰσίῳ, with auspicious augury R. 52. αἴσιος σωτὴρ προσῆκεις, thou art come a seasonable informant C. 34.

Αἴσσω, ᾄσσω, generally used intransitively to express hurried motion, in running, flying, leaping. χαλκῆς ὑπὸ σάλπιγγος ᾔξαν, at the sound of the brazen trumpet they rushed forward E. 711. σὺ δ' ἐκτὸς ᾔξας πρὸς τί; and wherefore hast thou hurried out? E.

1402. ὡς ἐκ ταχείας — ᾔσσεις; *dost thou so quickly hurry away?* T. 396. Aj. 32. 251. ᾔξασα, *having rushed away* R. 1074. C. 890. 1499. νέων ἀΐσσόντων γάμων, *of new nuptials hastening on* T. 845. 2. transitively; καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον δὴ ἦξεν χέρα; *and to what unaccountable purpose hath he thus furiously set his hand?* Aj. 40. Thence used passively; κρατὶ δ' ὀμματοστερεῖ κόμη δι' αὔρας ἀκτένιστος ᾔσσεται, *and on his sightless head his uncombed hair is tossed by the wind* C. 1261.

Ἀΐστόω, *to destroy, annihilate.* σὺ γὰρ μοι πατρίδ' ἤστωσας δορὶ Aj. 515.

Αἰσχροκέρδεια, *base gain.* γένος τυράννων αἰσχροκέρδειαν φιλεῖ, *the race of kings loves base gain* A. 1056.

Αἰσχρός, *base, shameful, disgraceful.* αἰσχρὸν τὸ φεύγειν C. 1421. οὔτ' αἰσχρὸν, οὔτ' ἄτιμον A. 5. κ. τ. λ. Once only used in the comparative, τίς ἂν τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχίων ἔτι E. 559. And in the superlative, σὺν τοῖς φιλτάτοις αἴσχιστ' ὁμιλοῦντ', where it is not used adverbially, but the construction is objective, *holding the most shameful intercourse with thy dearest friends* R. 367. ὁπόσα αἴσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται R. 1408. αἰσχίστῳ μόρῳ Aj. 1059. κἀμοὶ γὰρ αἴσχιστον κλύειν ἀνδρὸς ματαίου Aj. 1161. αἰσχίστους λόγους Aj. 1320, αἴσχιστον ἡγεῖ δῆτα τὰ ψευδῆ λέγειν P. 108. λέγεσ' αἴσχιστ' ἐπῶν P. 909. αἰσχίσταις αἰκίαις E. 487. αἴσχιστα πάντων ἔργα E. 586.

Αἰσχρῶς, *basely, shamefully, disgracefully.* ἔῤῥιψαν αἰσχρῶς ὧδ' ἔρημον P. 265. ἀπάταισιν αἰσχρῶς ἄνδρα καὶ δόλοις ἁλὼν P. 1228. αἰσχρῶς κοὐ δίκῃ λαβὼν P. 1234. αἰσχρῶς δ', ἐὰν περ καὶ λέγῃς E. 593.

Αἰσχύνη, *dishonour, turpitude.* στεναγμὸς, ἄτη, θάνατος, αἰσχύνη R. 1284. τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ 'στιν, αἰσχύνην φέρει, *not to inquire where he is brings dishonour* T. 66. οὔ ποτ' αἰσχύνῃ πεσεῖ, *you will never fall into dishonour* T. 597. 2. *shame on account of baseness.* ὦ μεγάλα φάτις, ὦ μᾶτερ αἰσχύνας ἐμᾶς Aj. 174. δέος γὰρ οἱ πρόσεστιν, αἰσχύνη θ' ὁμοῦ Aj. 1079. πᾶσαν αἰσχύνας ἀφεὶς P. 120. χωρεῖν ἂν εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνης ἄτερ E. 615. ἐπίστω τῶνδ' ἐμ' αἰσχύνην ἔχειν 616.

Αἰσχύνω, *to disgrace,* or *bring disgrace upon.* αἰσχύνεις πάλιν C. 929. αἰσχύνεις φίλους E. 518. εὐκλειαν αἰσχύναι θέλει, *is willing to bring disgrace on its renown* E. 1082. ἆρ' ὧδ' ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος, *could I thus disgrace my kindred by blood?* νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἱματόεν ῥέθος αἰσχύνει, *the cloud on her brow disgraces her blooming cheek,* i. e. *spoils the bloom of her cheek* A. 529. 2. middle: *to be ashamed* E. 254. With an accusative, τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται, *she is ashamed of my ignoble birth* R. 1079. With a participle, πῶς γάρ τις αἰσχύνοιτ' ἂν ὠφελούμενος; *for how should one be ashamed at conferring a benefit?* P. 1383.

Αἰτέω, active, *to ask, desire, demand, pray,* with an accusative, sometimes with two accusatives. Ἄλλον αἰτῶ τοῦτο T. 96. αἰτεῖτ' ἃ δ' αἰτεῖς — ἀλκὴν λάβοις ἂν R. 216. τοῦ θεοῦ μ' αἰτεῖς δόσιν R. 1517. αἰτεῖς ἃ τεύξει C. 1106. βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον C. 1162. αἰτῶ πιθέσθαι, *I implore thee to obey me* C. 1332. Also followed by an infinitive; αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς ξύγγνοιαν ἴσχειν, *imploring those under the earth to forgive me* A. 65. αἰτήσαντες ἐνοδίαν θεὸν —— ὀργὰς εὐμενῶς κατασχεθεῖν A. 1199. Middle; 1. *to demand,* or *ask for,* viz. *one's self,* or, *what is one's own;* though it is frequently used in an active sense, δοῦναι κυρίως αἰτουμένῳ, *to give them to those of right demanding them* P. 63. τὰ τόξ' ἁλὼν τάδ' ὅσπερ ἦτου μ' ἀρτίως P. 764. πάλαισμα μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι R. 880. δέχεσθαι τὸν ἱκέτην — αἰτοῦ C. 488. τὰ λοίσθι' αἰτεῖ τοῦ βίου C. 583. αἰτοῦ δὲ προσπιτνοῦσα, γῆθεν εὐμενῆ ἀρωγὸν — μολεῖν E. 453. αἰτήσομαι γάρ σ' ὧν δίκαια τυγχάνειν T. 1118. αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν Aj. 825. 2. Also simply *to beseech,* τὸν Αἴδην αἰτουμένη A. 778.

Αἰτητός, *demanded, solicited.* δωρητὸν, οὐκ αἰτητὸν, *freely given, and not solicited* R. 384.

Αἰτία, 1. *cause.* Πρὸς τίνος ποτ' αἰτίας (τέθνηκε); R. 1236. ἥντιν' αἰτίαν προθεὶς; *what cause alleging?* Aj. 1051. 2. *blame, accusation.* αἰτίαν δὲ τῶν Ἀχαιῶν φεύξομαι P. 1404. τὸν — φίλον μήποτ' ἐν αἰτίᾳ βαλεῖν R. 656. ὃς νιν αἰτίᾳ βάλοι κακῇ T. 942. ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον A. 445. φέρω τῆς αἰτίας A. 533. 1312. T. 361. Aj. 28. 3. *guilt,* or *blame due to a crime committed.* τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν ἐμᾶς ἁρμόσει ποτ' ἐξ αἰτίας, *this guilt will never apply to any other mortal but me* A. 1318.

Αἰτιάομαι, *to blame, to impute blame to.* οὐκ αἰτιῶμαι κεῖνον ὡς τοὺς ἐν τέλει P. 385. γνώμῃ δ' ἐδόξαν μὴ με χωρὶς αἰτιῶ R. 608.

Αἴτιος, *one that is in fault, guilty.* τὸν αἴτιον τίνοι' ἂν C. 995. τὴν σὴν Ἐρινὺν αἰτίαν πάντων λέγω C. 1299. τὸν

οὐδὲν αἴτιον τοῦ σοῦ κακοῦ T. 776. σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον, *I will lay the blame of this on thee* P. 590. ὃς τῶνδ' αἴτιος κακῶν ἵκου P. 1426. οὐ σό μοι τῶνδ' αἰτία; E. 295. οἱ δὲ ζῶντες αἴτιοι θανοῦν, *the living are guilty of their death* A. 1152.

Αἰτναῖος, *Ætnæan*. Αἰτναίας ἐπὶ πώλου βεβῶσαν, *mounted on an Ætnæan steed* C. 312. The horses of Sicily were famous for their speed.

Αἰτωλία, *Ætolia*; a country bounded by Acarnania and Locris, and reaching to the mouth of the Corinthian bay. ἔκτος ἐξ Αἰτωλίας E. 704.

Αἰτωλίς, *an Ætolian woman*. Αἰτωλὶς γυνὴ T. 8.

Αἰτωλός, *an Ætolian*. ὁ δεύτερος δ' Αἰτωλὸς, Οἰνέως τόκος C. 1315.

Αἰχμάζω, *to fight with a spear*, or *to fight* in general. Ἔρως δέ νιν μόνος θεῶν θέλξειν αἰχμάσαι τάδε, *Love alone of the gods had moved him to wage this war* T. 355. ἦ καὶ πρὸς Ἀτρείδαισιν ἤχμασας χέρα; *and hast thou armed thine hand against the Atridæ?* Aj. 97.

Αἰχμαλωτίς, *captive*, feminine. σὲ τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος, *the son of a captive woman* Aj. 1228. αἰχμαλωτίδας χέρας, *captives' hands* Aj. 71.

Αἰχμάλωτος, *captive*. τὴν αἰχμάλωτον T. 417. ὁ ξένος θροεῖ ταῖς αἰχμαλώτοις παῖσιν T. 532.

Αἰχμή, *the point of a spear*, hence used generally for *a spear*. ἤγαγες ἐπ' αἰτιωτῶν τάνδ' Οἰχαλίας αἰχμῇ T. 861. κακοὶ ὄντες πρὸς αἰχμὴν, *are cowards in battle* P. 1308. τίς θυμὸς, ἢ τίνες πόνοι τάνδ' αἰχμὰν βέλεος κακοῦ ξυνοῖδε T. 882. This is rightly considered one of the most obscure passages in Sophocles: a satisfactory version of it can scarcely be found. The best critical scholars seem to agree that αἰχμὰν βέλεος κακοῦ is descriptive of Deianeira, who had been the occasion of Hercules' death; αἰχμὰν βέλεος is only a periphrasis for βέλος, and the passage may be thus translated; *what rage* or *what madness destroyed this deadly instrument?* i. e. *this instrument of the death of Hercules.*

Ἀΐω, *to perceive, to hear*. ὁ πάντ' ἀΐων Ἀιδὴς Ὄρκος C. 1764. πρὶν ἂν τῶν ἡμετέρων ἀΐῃς μόθων P. 1396. ἔργων ἀκόντων ἀΐοντες αἰδέω C. 240. ἴσθι — τῶν ἀκούσας ἀΐων C. 305. Also, *to understand*. προβίβαζε κοὐκ πρόσω σύ γὰρ ἀΐεις, *lead him further onward, dumest: for thou understandest* C. 182.

Αἰών, χρόνος ἀΐδιος. In which sense, says Ellendt, Sophocles never uses it. Our author generally uses it to express *life*, especially the life of man. ὃ δύστανος γένος βροτῶν οἷς μὴ μέτριος αἰὼν P. 179. ὁ στυγνὸς αἰών 1332. ποῖ δῆτ' — αἰῶνα τλάμον' ἕξω C. 1734. οἷσι κακῶν ἔγκυστος αἰὼν A. 579. ὡς οὐκ ἂν αἰὼν' ἐκμάθοις βροτῶν T. 2. Also, *a manner* or *condition, of life*. τοιοῦτος αἰὼν — τὸν ἔνδρ' ἔτεμνε λατρεύοντα T. 34. αἰὼν Αἰακιδῶν Aj. 631. πάγκλαυστον αἰῶνα — εἶλον E. 1074. Once used adverbially; δι' αἰῶνος, *for ever, throughout life* E. 1013.

Αἰωρόομαι, *to be lifted on high*, or *suspended*; thence, *to be in suspense*. οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμένει τοὐμὸν φρενῶν ὄνειρον αἰωρούμενον, *not much longer will the presage of my mind continue in suspense* E. 1362.

Ἀκάθαρτος, *unexpiated*. οὐδὲ (τὸ πρᾶγμα) ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἶκον ἦν οὕτως ἐᾶν R. 256.

Ἀκάλυπτος, *uncovered, exposed*. τοιόνδ' ἔγος ἀκάλυπτον ὧδε δεικνύναι, *to exhibit a pollution such as this thus uncovered* R. 1427.

Ἀκαλυφής, *uncovered*. τὸν ἀκαλυφῆ στικόν P. 1311.

Ἀκάμας, *indefatigable*. ἀκάμαντος ἢ Νότου ἢ Βορέα T. 112.

Ἀκάματος, *unwearied, inexhaustible*. γῶν ἄφθιτον, ἀκαμάταν ἀποτρύεται A. 339. οὔτ' ἀκάματοι θεῶν μῆνες A. 603. Used adverbially; ἀκάματα προσμένουσα, *unceasingly expecting* E. 160.

Ἀκάρπως, *without fruit*. γῆς δὲ δ' ἀκάρπως κἀθέως ἐφθαρμένης R. 254. See Ἀθέως.

Ἀκάρπωτος, *fruitless*. τινος νίκας ἀκαρπώτου χάριν, *on account of some fruitless victory* Aj. 176.

Ἀκέλευστος, *not commanded*. λαχὼν τε κἀκέλευστος, *by lot and not commanded* Aj. 1263.

Ἀκέομαι, *to cure*, or *heal a wound*; thence, *to remedy* an evil. ὅστις εἰς κακὸν ποσὶν ἀκεῖται, *who, having fallen into evil, remedies it*, i. e. *endeavours to remedy it* A. 1014. ἀκοῦ δ' ἄκος, *heal the agony*, T. 1027.

Ἀκερδής, *unprofitable*. μηδὲ — ἀκερδῆ χάριν μετάσχοιμί ποτε C. 1481.

Ἀκεστήρ, *one who cures*, or *heals*. τὸν ἀκεστῆρα χάλινον, *the taming bit* C. 718. So used because horses are, as it were, cured of their spirit by means of the bit.

Ἀκήλητος, *that cannot be soothed, unappeasable*. ἀκήλητον μανίας ἄνθος T. 995.

Ἀκήρατος, *unmixed, pure*. χεῦμ' ἀκήρατον C. 472. ἀκηράτῳ ξὺν ὄμβρῳ C. 696.

Ἀκήρυκτος, *not announced by a herald*. ἀκήρυκτος μένει *he remains* (*already for*

ten months in addition to other five) without sending any tidings, T. 45.

Ἄκλαυστος (ἄκλαυτος), 1. *unwept.* ἐὰν δ' ἄκλαυστον ἅταφον A. 29. οἷα φίλων ἄκλαυστος ἔρχομαι 840. ἄκλαυστος ἄφιλος ἀνυμέναιος ἄγομαι 868. οὐδὲ πένθος ἔλιπ' ἄκλαυστον C. 1706. 2. In an active sense, *not weeping.* ᾗ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς ἕξεστ' ἀκλαύστῳ τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης, *to whom it is not permitted to depart from this roof without weeping even to worship the gods* E. 900.

Ἄκλητος, *uncalled, unbidden.* ἄκλητος, οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων κληθεὶς Aj. 282.

Ἀκμαῖος, *opportune, in good time.* ἐς ἀκμαῖος, εἰ βάλῃ, μάλοι, *if he should come, may he come in good time to, &c.* Aj. 904.

Ἀκμή, properly signifies *a point*, and *extremity*; whence Sophocles applies it to the extremities of the body, the hands and feet. διατέρουν ποδῶν ἀκμάς, *the soles of thy feet bored through* R. 1034. ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς, *with both hands* 1243. κερκίδων ἀκμαῖσιν, *by the points of the shuttle* A. 964. 2. *maturity, full growth.* τίνα — ἀκμὴν ἥβης ἔχων R. 741. ἡνίκ' ἂν πρὸς γάμων ἥκῃ' ἀκμάς 1492. Thence *might* in battle. δεινὰ δὲ Θησειδῶν ἀκμά, *dreadful the might of the sons of Theseus* C. 1068. 3. *seasonableness*, or *fitness in time.* ἀκμὴ γὰρ οὐ μακρῶν ἡμῖν λόγων, *it is no season to us of lengthened words.* P. 12. οὐχ ἕδρας ἀκμή, *it is not a time for sitting still* Aj. 798. ἔργων ἀκμή, *the crisis for action* E. 22. ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμὴ 1330.

Ἀκμής, *indefatigable.* οὔρειον δ' ἀκμῆτα ταῦρον A. 351.

Ἀκοή, *hearing.* αὐδὴν ἀκοῇ τε κλύειν λεύσσειν τ' ὄψιν P. 1398. δεξιᾶν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδοὺς E. 30.

Ἀκοίτης, *a husband.* τὸν ὃν προσμένουσ' ἀκοίταν T. 522.

Ἄκοιτις, *a wife.* ἐπὶ τάνδ' ἦρ' ἄκοιτιν κατέβαν T. 502. ἄκοιτις ἡ Διός 1037. Διὸς μάτην ἄκοιτιν 1130.

Ἀκόρεστος and ἀκόρετος, *insatiable.* τάκεις ὧδ' ἀκόρετον οἶμον ἐμὸν E. 122. Others read ἀκόρεστον.

Ἄκος, *remedy.* τῶν γὰρ ἡμαρτημένων ἄκη μέν ἐστι, *for of transgressions there is remedy* C. 1272. κακὸν κακῷ διδοὺς ἄκος, *applying ill as a remedy to ill* Aj. 356.

Ἀκοσμέω, *to do wrong, to do anything without order, or fitness.* εἰ δ' ἀκοσμοῦντες βροτῶν P. 387. τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν A. 726.

Ἄκοσμος, *disorderly.* εἰ γὰρ τά γ' ἐγγενῆ φύσει ἄκοσμα θρέψω, *for if I shall rear my natural kin disorderly*, i. e. *if I shall suffer them to be disorderly* A. 655.

Ἀκούσιος. See ἑκούσιος.

Ἄκουσμα, *a thing to be heard.* χρῄζω — ὀρθὸν ἄκουσμ' ἀκοῦσαι, *I wish to hear the correct story* C. 520.

Ἀκουστέος, *to be heard.* ἀλλ' ὅμως ἀκουστέον, *however it must be heard* R. 1170. 2. *to be obeyed.* τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ' ἀκουστέα, *my rulers must be obeyed in all things* E. 332.

Ἄκουστος, *heard.* οὐδ' ἀκούστὸν οὐκ ἐπόψιμον, *not fit to be heard, nor to be seen* R. 1312.

Ἀκούω, *to hear*, is used with an accusative or genitive of the thing; also with an accusative of the speaker and a genitive of the thing. Sophocles never uses it in the passive voice.

Ἄκρα, *a promontory.* Λοκρῶν ἄκραισι πρῶνες Εὐβοίας τ' ἄκραι, T. 785.

Ἀκραιφνής, *safe.* ἀκραιφνεῖς τῶν κατηπειλημένων, *unharmed by the things threatened against them* C. 1149.

Ἀκρατής, *feeble, powerless.* γῆρας ἀκρατὲς ἀπροσόμιλον C. 1237.

Ἄκρατος, *unmixed, pure.* ψυχῆς ἄκρατον αἷμα, *pure life's blood* E. 776.

Ἀκράτωρ, *infirm.* καίπερ ὢν ἀκράτωρ ὁ τλήμων, χωλὸς P. 484.

Ἀκροθίνιον, *the first fruits.* νίκης ἄγων τροπαῖα κἀκροθίνια, *bearing the trophies and first fruits of victory*, T. 748.

Ἄκρος, *lofty, at the highest* or *extreme point.* πάταξον εἰς ἄκρον πέδα, *strike me on the top of my foot* P. 738. ἄκρου ποδὸς 813. ἐς ἄκραν δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν, *terror hath reached the extremities of my head* C. 1463. γλῶσσαν ἄκραν Aj. 234. ἄκρας φόβας E. 441. ναίων ἐν' ἄκρων ὀρέων, *dwelling on the loftiest hills* R. 1106. ἐπ' ἄκρου λάου, *on the end of the stone* C. 156. ἄκραν ἐπὶ γύαλον, *at the extremity of the beach* C. 1489. βαλβίδων ἐπ' ἄκρων A. 132. ἄκρων ἐκ πάγων A. 407. Ζεύς πρὸς ἄκρον 819. ἀκρότατον εἰσαναβᾶσ' (sc. ὕβρις) ἀπότομον ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν, *insolence having reached the highest pitch rushes into precipitous ruin* R. 876. ὑψηλ' ἐκόμπεις κἀπ' ἄκρων ἐδοιπόρεις, *thou wouldest have boasted loftily, and walked on tiptoe* Aj. 1209.

Ἀκτένιστος, *uncombed.* κόμη δ' αὖραις ἀκτένιστος ῥασσεται C. 1263.

Ἀκτέριστος, *unburied*; properly, *deprived of the due rights of burial.* ἔχεις δὲ — ἀκτέριστον ἀνόσιον νέκυν A. 1058. ἀκτέριστον ἀμφὶ παστάδα, *beside the unconsecrated chamber* A. 1192. i. e. where the rites of burial had not been performed, or, it describes an unfit place for burial.

Ἀκτή, the beach, or sea-shore.

Ἀκτίς, a beam of the sun. ἀκτὶς ἁλίου A. 100. ἀκτῖνός τ' ἀεὶ θερμῆς ἄθικτον ever untouched by the warm sun-beam T. 683. ἀκτῖν' ἐς ἡλιώτιν 694. ἀνὰ μέσων ἀκτῖνα, from the mid-day beam; i. e. from the south C. 1250. Also, lightning. ὦ Διὸς ἀκτὶς πατῶσον, O lightning of Jove, strike me T. 1076.

Ἄκων, unwilling, against one's will.

Ἀλαλά, a shout of joy. ἀναλαλάξατε — ἀφεστίοις ἀλαλαῖς T. 205.

Ἀλαλάζω, to utter a shout of victory. ἤδη νίκην ἁρμῶσ' ἀλαλάξαι, already hastening to shout the shout of victory A. 133.

Ἀλαμπής, not lighted. ἀλαμπὲς ἡλίου, not shone on by the sun, T. 688.

Ἀλάομαι, to wander. πτωχὰς ἀνάνδρους — ἀλαομένας, beggars, husbandless, wanderers R. 1506. ἄστεος νηλίστους τ' ἀλαομένη C. 350. φυγὰς σφῶν ἔξω πτωχὸς ἠλάσθην 445. ἐκ σέθεν δ' ἀλάμενος, through your means driven into exile C. 1365. ἢ τιν' ἀτλαν γᾶν ἢ πόντιον κλύδων' ἀλάμενα 1683. ἐπὶ ξένης χάρας δοίκοις ἀπάτορός τ' ἀλαμένας T. 299. 2. To be in a state of perplexity, or uncertainty. ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές, ἀλλ' ἀλάμεθα, for we know nothing certain, but are at fault Aj. 23.

Ἀλαός, blind. ἕλκος — ἀλάου, a wound inflicting darkness A. 962.

Ἀλάστορος, guilty, accursed. ἕλκος — ἀλαῶν ἀλαστόρων ὀμμάτων κύκλοις, a wound inflicting darkness on the orbs of their eyes accursedly blinded A. 962.

Ἄλαστος, never to be forgotten. ἄλαστον ἔπαθ' ἔπαθον C. 1480. But Hermann would derive it from λάζυμαι, and so it would mean intolerable. ἔπαθον ἄλαστ' I have suffered things not to be endured, or, never to be forgotten C. 543. in another place it signifies accursed; πατρὸς ἐμφυτον ἄλαστον αἷμα, the implanted accursed blood of our father C. 1668. meaning that his blood brought a curse upon them.

Ἀλάστωρ, an avenger. ἐκεῖ χάρας ἀλάστωρ οἰμὸς ἐνναίων, my avenging spirit ever dwelling there in the land C. 792. ὅστις μὴ 'ξ ἀλαστόρων νοσεῖ, who that is not tormented by avenging fiends T. 1225. Applied also to the doers of evil. ὃς χερὶ μὲν μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας, who have let slip from my hand the wicked villains Aj. 366. βουκόλων ἀλάστορα, the scourge of the herdsmen T. 1062.

Ἀλγεινός, painful, inflicting pain R. 1530. A. 4. 12. 435. 850. E. 752. Also applied to a person suffering pain. σὺν νόσοις ἀλγεινὸς, afflicted with disease C. 1660.

Ἀλγεινῶς, painfully P. 999. A. 432.

Ἀλγέω, to grieve, to suffer mental pain, is generally used with a dative case, with or without the prepositions ἐν, ἐπί C. 748. A. 464. E. 1192. T. 1109. Once with an accusative, (πρᾶξιν) ἣν ἤλγησ' ἐγώ Aj. 777. Sometimes without any case, P. 86. 795. C. 365. 421. A. 547. E. 794. 949. T. 1057.

Ἀλγηδών, affliction C. 516.

Ἄλγημα, a pain, or cause of pain P. 340. 1155.

Ἄλγησις, the sense of pain P. 781.

Ἀλγίων, ἄλγιστος, more painful, most painful; the compar. and superl. from the subst. ἄλγος, A. 64. R. 675. 1238. C. 1176. Aj. 972. T. 8.

Ἄλγος, pain of body. ἄλγος νόσου P. 724. More commonly, grief, anguish, or distress of mind P. 816, 1342. R. 62, 638, 1031. C. 959. A. 462. T. 25. Aj. 252. E. 139, 1167, 1178.

Ἀλγύνω, fut. ἀλγυνῶ, to cause pain; in Sophocles only expressing mental pain P. 66. R. 332, 446, 1067. T. 458, 482. Passively, to suffer pain, to be pained P. 1010. A. 464. Once used to express punishment. πῶς οὐ δῆτ' οὐκ ἀλγυνεῖ, how in truth shalt thou not suffer for it A. 230.

Ἀλεής, warm, or warming. ἀλεὴς ὕπνος, invigorating sleep P. 847.

Ἄλεκτρος, unmarried, i. e. without a marriage bed A. 908. Used adverbially E. 950. ἄλεκτρα γάμων ἀμιλλήματα, ill-omened, or, unhallowed rivalry of wedlock E. 482.

Ἀλεξήτωρ, a protector C. 141.

Ἀλεξίμορος, that wards off death or fate. τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφανῆτέ μοι, ye three averters of destruction appear to me R. 163.

Ἀλέξω, used as a deponent verb, to defend oneself R. 171. 539.

Ἀλήθεια, truth A. 1180. R. 569. T. 91. ἢ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νέμεις; wilt thou give the pledge of truth? T. 397.

Ἀληθής, true. Twice used to express an angry and ironical question, Is it even so? R. 350. A. 754.

Ἄλημα, an artful man, a cheat, or vagabond. κακοπωλέστατον ἄλημα στρατοῦ, thou meanest vagabond of our host Aj. 374.

Ἀλήτης, a wanderer C. 50. 162. 750. 1098. Aj. 872. C. 958.

Ἁλιάδης, a sailor, or fishermen Aj. 867.

Ἁλίκλυστος, sea-beaten, washed by the waves. πόντου πρόβλῳ' ἁλίκλυστον Aj. 1198.

Ἁλίκτυπος, beating the sea, i. e. sailing on it A. 943.

Ἅλιος, *the sun.* See ἥλιος.

Ἅλιος, *marine* P. 1456. C. 720. Aj. 351.

Ἅλιος, *vain, to no purpose* C. 1468.

Ἁλιόω, *to render vain.* κοὐκ ἡλίωσε τοῦτος, *nor did he belie his word* T. 257. ἁλιώσει, *shall destroy* C. 708.

Ἀλιπαρής, *not shining.* τήνδ' ἀλιπαρῆ τρίχα, *this squalid hair* E. 443.

Ἁλίπλαγκτος, *that roams on the sea;* from πλάζω. λὰν Πὰν ἁλίπλαγκτε Aj. 680. In Aj. 594, σὺ ναίεις ἁλίπλαγκτος, the more approved reading is ἁλίπλακτος, *sea-beaten.*

Ἁλίπληκτος, see ἁλίπλαγκτος.

Ἁλίῤῥοθος, *with resounding wave.* λὰ πόροι ἁλίῤῥοθοι Aj. 407; others translate it, *rivers that flow into the sea.*

Ἅλις, *enough, in abundance.*

Ἁλίσκομαι, *to take* by force of arms P. 1325. 1426; also *to circumvent,* ἁλόντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα E. 124. ἁλοὺς ἐφόνευα, *being circumvented* (or *compelled by circumstances*) *I slew him* C. 553. *to be detected,* οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἁλώσομαι R. 576. A. 46. Aj. 1246.

Ἀλιτήριος, *wretchless.* κἀξ ἀλιτηροῦ φρενός C. 372.

Ἀλίως, *in vain* P. 829.

Ἀλκή, *strength,* especially applied in averting evil, and so may be translated, *aid, defence* R. 42. 192. 218. Aj. 1017. C. 1521.

Ἄλκιμος, *strong, valiant* P. 326. T. 952. Aj. 395.

Ἀλκμήνη, *Alcmene,* daughter of Electryon king of Argos, and mother of Hercules T. 19. 180. 641. 1138.

Ἀλλά, *but, however.*

Ἀλλαγή, *vicissitude* R. 1205.

Ἀλλάσσω, *to exchange.* οὐράνιον φῶς ἀλλάξαι, *to exchange the light of heaven* A. 936.

Ἀλλαχοῦ, *elsewhere* C. 43.

Ἄλληκτος, for ἄληκτος, *unceasing* T. 981.

Ἀλλήλων, *one another;* a reciprocal pronoun without a nominative; when Sophocles uses it he is always speaking of more than two persons C. 1616. A. 259. 990.

Ἄλλοθεν, *from another place* E. 1216. P. 1085. R. 183.

Ἀλλόθρους, *one speaking a different language, a foreigner* P. 536. T. 841.

Ἀλλόκοτος, *different.* τί ῥέξοντες ἀλλοκότῳ γνώμᾳ τῶν πάρος, *to do what with purpose differing from those before* P. 1176.

Ἄλλος, *another, other, different.*

Ἄλλοσε, *elsewhere.*

Ἄλλοτε, *at one time, at another time.*

Ἀλλότριος, *belonging to another.* ἀλλοτρίοις ὄμμασιν, using *another's eyes* C. 144. οὐκ ἀλλοτρίαν ἄτην, *a calamity inflicted by no one else,* i. e. occasioned by himself A. 1244.

Ἄλλως, *otherwise* C. 493. *in vain* P. 935. R. 333. 1151. T. 814.

Ἅλμα, *a leap,* or *spring.* κωφῆς — ἅλμα κουφιεῖν, *to bound with light spring from the helmet* Aj. 1266.

Ἀλόγιστος, *unutterable* C. 1671.

Ἀλόγως, *silently, without a word* C. 130.

Ἄλοξ, *a furrow.* αἱ πατρῷαι σ' ἄλοκες, *thy father's marriage bed* R. 1211.

Ἄλοχος, *a wife* R. 182.

Ἅλς, *the sea.* διδύμας ἁλός, i. e. the Propontis and the Euxine A. 583.

Ἄλσος, properly, *a grove* C. 10. 98. 114. 126. 506. T. 1157. E. 557; but derived from ἅλω or ἄλδω, *to nourish,* and thence applied to any cultivated place, as Θήβας — ἄλσος, *the Theban soil* A. 838.

Ἀλύπητος, *free from sorrow, tranquil.* ἀλυπήτῳ βίῳ T. 167. ἀλύπητον βάθρον, *the tranquil shades* C. 1658. The older editions read ἀλάμπετον, *impervious to the sun, sunless.*

Ἄλυπος, *free from care.* ἀρχῆς ἀλύπου R. 593. τίς οὖν — ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται; *who then shall be let off not afflicted by calamity?* E. 990.

Ἄλυρος, *without the lyre, unattended by the lyre* C. 1224.

Ἀλύσκω, *to escape* A. 484. θράσους τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις, *thou shalt not escape unpunished for this insolence* E. 617.

Ἄλυτος, *endless, not to be put an end to.* τάδε γὰρ ἄλυτα κεκλήσεται E. 223.

Ἀλύω, *to wander in a state of distress,* or *anxiety, to be oppressed with sorrow.* ἀλύει δ' ἐπὶ παντί τῳ χρείας ἰσταμένῳ P. 174. ἀλύοντι χειμερίᾳ λύπᾳ, *agonised by tempestuous pain* P. 1179. ἐν πόνοις ἀλύουσαν, *tossed about in troubles* R. 695. ἐᾶτέ μ' ὧδ' ἀλύειν, *leave me thus to mourn* E. 133.

Ἀλφηστής, *a finder, one that acquires by invention.* ἀνέρες ἀλφησταί, *inventive men* P. 701.

Ἁλώσιμος, *capable of being taken.* τὸ δ' ἁλώσιμον ἐμῇ φρονεῖδι, *but what can be apprehended by my judgment is this,* &c., or, *what my judgment apprehends, is this* P. 851.

Ἅλωσις, *the act of taking, capture.* ἁγνὰ θύματα — τῆς ἁλώσεως, *holy offerings for the capture of the city* T. 287. Also, *the means of taking;* μόνην ἔχοντες τήνδ' ἅλωσιν Ἰλίου, *having these only means of taking Troy* P. 61.

Ἁλωτός, *to be taken,* or *obtained.* τό γε ζητούμενον ἁλωτόν, *what is sought for is to be obtained* R. 111.

Ἅμα, *at the same time, at once, together with, as soon as.*

Ἀμαιμάκετος, *irresistible,* or *uncontroll-*

oble. κρεῖσσον ἀμαμακέτου πυρός R. 177. *terrible, that cannot be appeased;* τῶνδ' ἀμαμακετῶν κορῶν C. 127. viz. the Furies.

Ἁμαξιτός, a public carriage way. ἐν τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς R. 716. πρὸς τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς 730.

Ἁμαρτάνω, to miss, to err, to fail. τῶν μεγάλων ψυχῶν ἰσῖς οὐκ ἂν ἡμάρτοι Aj. 155. οὔτ' ἐμὲ ὑμῶν ἡμαρτεῖν τοῦτό γ' οὔθ' ὑμᾶς ἐμοῦ P. 231. τὰ τοῦδε μὲν πεπραγμὰν ἔσται, τἀμὰ δ' ἡμαρτημένα, *his plans will have been matured, but mine failed* in R. 621. κοὐχ ἁμαρτήσει ποτέ E. 1198. ὃς ἐγὼ οὐκ ἂν δοιοῦν ἥμαρτον 1312. But it most frequently means, *to sin;* ἥμαρτον, εἴ τι τήνδ' ἁμαρτίαν νέμεις T. 483. οἷς δ' ἥμαρτον οὐκ ἑκουσία 1113. τοῖς γε πρόσθεν ἡμαρτημένοις 1117. ἥμαρτε χρηστὰ μωμένη 1126. ὃς μηδὲν ἂν γενοῦσιν εἰθ' ἁμαρτανεῖ, δεῖ' οἱ δεκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι τοιαῦθ' ἁμαρτάνουσιν ἐν λόγοις ἔπη Aj. 1073-75. τὴν ἁμαρτίαν αἰσχρὰν ἁμαρτάν P. 1233. τί δ' — ἁμαρτάνω R. 1149. τὸν θυμὸν — κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων C. 440. τάδ' εἰς ἐμαυτὸν — ἡμάρτανον 972. τῶν ἡμαρτημένων ἔπη μὲν ἐστι 1271. ἁμαρτάνω γάρ, τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων; A. 740. Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἁμαρτάνειν 905. παθόντες ἂν ξυγγνοίμεν ἡμαρτηκότες· εἰ δ' οὔδ' ἁμαρτάνουσιν 917. 918. ἐπεὶ δ' ἁμάρτῃ 1012. αὐτὸς ἁμαρτάν 1245. It is used without any case, as E. 1198. T. 483. 1113. 1126. Aj. 1073. A. 740. 905. 917. 1012. With a genitive it is used only in the sense of *not attaining*, or *missing;* as Aj. 155. When followed by an accusative, the accusative is used adverbially; as A. 905. Aj. 1075.

Ἁμάρτημα, an error. λὼ φρενῶν δυσφρόνων ἁμαρτήματα A. 1247.

Ἁμαρτία, an error, fault, sin P. 1209. 1232 C. 971. T. 483.

Ἀμαυρός, dim, blind. ἀμαυρῷ κάλῳ (ὄντος) C. 178. φαίδρας ἀμαυραῖς χερσίν 1635. τί δῆτ' ἀμαυρῷ φωτὶ προστάσσεις τοιοῦν, *feeble* C. 1022. though Ellendt says the word cannot bear this meaning, and would read ἀφαυρῷ.

Ἀμάχητος, invincible. τὰ θεῶν ἀμάχητα βίᾳ P. 198.

Ἄμαχος, unconquered, irresistible. ἄμαχος γὰρ ἀμπαλζεῖ θεὸς Ἀφροδίτα A. 793.

Ἀμάω. εἶτ' αὖ νιν φοινία θεῶν τῶν ταρτάρων ἀμᾷ κόνις, *and then again the blood-stained dust of the infernal powers heaps over it* (the sepulchral mound) A. 599. or, if κόνις be read instead of κόνις, it may be translated, *the bloody circle of the infernal powers moves it down.*

Ἄμβασις, the act of mounting. πᾶσα— πόλων ἄμβασις C. 1072: that is, οἱ ἀναβάται πάντες, *all the cavalry.*

Ἄμβροτος, immortal. ἄμβροτε θάμα R. 158. ἄμβροτ' Ἀθάνα 159. ἀμβρότων ἀνέων εὐαζόντων A. 1121.

Ἀμείβω, 1. *to change one place for another, to leave, to quit.* ἔξελθ' ἀμείψας τάσδε πετρήρεις στέγας P. 1246. νασιώτιν ἐστίαν ἀμείψας T. 655. 2. *to repay,* or *requite;* ἃ παντοίας φιλότητος ἀμειβόμεναι χάριν E. 132. 3. *to obtain in exchange;* (εἰλόμην ἂν σε) λῴους φρένας τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαί ποθεν, *I would that you might from some whence obtain better feelings than those you now possess* T. 731. 4. *to answer;* δηχθεὶς πρὸς ἃ 'ξήκουσεν ὀδ' ἠμείψατο P. 378. ἂν δ' ἂν κἀμείβῃ μ' αὖθις βαιὰν μοι — πέμπε λόγων φάμαν 833. ἐν γάρ μ' ἤμειψαι μοῦνον ἐν σ' ἀνιστορῶ C. 995. ὁ δ' ὑψικάμπτων — ἠμείψατο Aj. 753.

Ἀμείνων, better Aj. 120. A. 1077. E. 1004. R. 1443. E. 1229. ἄμεινον is used as an adverb, at C. 795, and R. 1479.

Ἀμελέω, to neglect. πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν; E. 230. ἐκφεύγει δὲ τἀμελούμενον R. 111.

Ἀμέμπτως, safely. καί μ' εὐπλοίᾳ πέμψον ἀμέμπτως P. 1451.

Ἀμενηνός, faint from disease. ἀλλ' ἀμενηνὸν ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὅπου Aj. 874.

Ἀμέριμνος, free from care. κείμαι δ' ἀμέριμνος Aj. 1186.

Ἀμέριος, for ἡμέριος, *belonging to the day.* τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἀμερίας νυξ ἥδε βάρος; *in what has this night changed the burden of the day-time?* Aj. 207; thence applied to *mortals*, as being creatures of a day. οὔτε θεῶν γένος οὔθ' ἀμερίων ἔτ' ἄξιος βλέπειν τιν' εἰς ὕπασιν ἀνθρώπων Aj. 392. οὔτ' ἀθανάτων οὔθ' ἀμερίων ἐπ' ἀνθρώπων A. 784.

Ἀμήτωρ, motherless, that deserves not the name of mother. μήτηρ ἀμήτωρ E. 1143.

Ἀμηχανέω, to be at a loss, to know not what to do. ἀμηχανῶ δή, πότερον — τὸ σὸν πάθημ' ἐλέγχω πρῶτον ἢ κεῖνον στένω P. 337. ποῖ λόγων ἀμηχανῶν ἴλθω; E. 1165.

Ἀμήχανος, impossible, impracticable. ἀλλ' ἀμηχάνων ἐρᾷς A. 90. θηρῶν οὐ πράσσει τἀμήχανα 92. ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν ψυχὴν 175. νόσων ἀμηχάνων, *diseases scarcely possible to cure* 360. ἀμήχανον ἄλγος, *irremediable grief* E. 138. τὸ δὲ βίᾳ πολιτῶν δρῶν ἔφυν ἀμήχανος, *to act against the will of the citizens I am naturally incapable* A. 79.

Ἄμικτος, that cannot be mixed with, un-

approachable, unsociable. διφυῆ τ ἄμικτον ἱπποβάμονα στρατὸν θηρῶν T. 1085; meaning *the Centaurs*; schol. τὸν τῶν Κενταύρων ἀπροσπέλαστον, ᾧ οὐκ ἦν συμμίξαι καὶ συμβαλεῖν.

Ἄμιλλα, *a contest.* πόλοισιν ἢ ῥιμφαρμάτοις ἀμίλλαις C. 1066. χαλαργοῖς ἐν ἀμίλλαις E. 850. Βακχίαν ἄμιλλαν *to rivalry of the Bacchic votaries*; that is, *to the dance* T. 219.

Ἀμίλλημα, *a contest, rivalry.* μαιφόνων γάμων ἀμιλλήματα E. 484.

Ἀμιλλητήρ, *one who contends, a rival.* τρόχους ἀμιλλητῆρας ἡλίου, *the rivalling wheels of the sun* A. 1052; that is, "which hurry round one after the other, as it were in rivalry."

Ἄμιππος, *swift as a horse.* Βορέας ἄμιππος A. 972.

Ἀμμένω, for ἀναμένω, *to wait for, to await.* ὄμμα νύμφας — ἀμμένει T. 525. δυοκαιδεκάμηνον ἀμμένουσαι 645. οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμένει, *will not long remain in suspense* E. 1381. Ἑρμῆς σφ' ἄγει — κοὐκέτ' ἀμμένει, *Mercury conducts him,* — *and no longer tarries* 1389. In T. 334, πρῶτον βαιὸν ἀμμείνασα, instead of the old reading ἐμμείνασα.

Ἄμμιγα, *mixed together, at the same time.* μελαγγχαίτα δ' ἄμμιγά νιν αἰκίζει ὑποφόνια δολόμυθα κέντρα T. 835. See αἰκίζω.

Ἀμνηστέω, *to be unmindful of, to forget.* οὐ γάρ ποτ' ἀμναστεῖ γ' ὁ φύσας Ἑλλάνων ἄναξ E. 478.

Ἀμοιβός, *in exchange,* or *return for.* τῶν σῶν — ἐκ σπλάγχνων ἕνα νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔσει A. 1054.

Ἄμοιρος, *without a share, deprived of, bereft.* νεκρὸν ταφῆς ἄμοιρον Aj. 1306. ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὖ θεῶν ἄμοιρον ἀκτέριστον ἀνόσιον νέκυν A. 1058. ἄμοιρον τῶν κάτωθεν θεῶν, are to be taken together, *deprived of fellowship with the infernal deities.*

Ἄμορος, and ἄμμορος, *destitute, bereft of.* πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ P. 182. κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότα — κακὸν κακῶς νιν ἄμορον ἐκτρῦψαι βίον, *an ill-fated,* or *wretched existence* R. 248.

Ἀμός, *my*; Attic for ἐμός. πατέρα τὸν ἀμόν E. 271. ἀμῷ πατρί A. 857.

Ἄμοχθος, *without toil.* ἄμοχθον βίον T. 146.

Ἄμπελος, *a vine.* χῶρος βρύων δάφνης ἐλάας ἀμπέλου C. 17. Βακχίας ἐπ' ἀμπέλου T. 701.

Ἀμπέχω, *to cover.* κρατὶ δ' ἡλιοστερῆς κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλὶς νιν ἀμπέχει C. 315.

Ἀμπλακεῖν, *to lose, to miss, not to attain.* εἰ τοῦδ' ἥμπλακον, *if I had been deprived of this* A. 901. ἐκ δ' ὁρμαμένου πατρὸς — ἥμπλακε, *but his father rushing away — he missed him* 1219. κἀμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου; *and do I not partake of your fate?* 550.

Ἀμπλάκημα, *a transgression, fault,* or *guilt.* πρὸς αὐτοφόρων ἀμπλακημάτων A. 51.

Ἀμπλακητός. See ἀναμπλάκητος.

Ἀμπνέω. See ἀναπνέω.

Ἀμπνοή, *respiration.* οὐκέτ' ἀμπνοὰς ἔχοντα, *no longer drawing breath,* that is, *no longer living* Aj. 412.

Ἀμπυκτήριος, *frontlet*; πᾶσα δ' ὁρμᾶται κατ' ἀμπυκτήρια φάλαρα πώλων ἔμβασις, *all the cavalry hasten to mount the steeds with frontlet trappings* C. 1070. See Ἄμβασις.

Ἄμπυξ, *a wheel.* Ἰξίον ἀν' ἤμπυκα δὴ δρομάδ' ἐς ἔβαλ' ὁ παγκρατὴς Κρόνου παῖς P. 674.

Ἄμυγμα, *tearing.* πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας *tearing of her hoary hair* Aj. 621.

Ἀμυναθεῖν, *to protect,* or *assist.* ἄξιαί τ' ἀμυναθεῖν, *are worthy of protection* C. 1019.

Ἀμυνταέος, *to be defended.* ἀμυντέ' ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις, *the laws must be defended* A. 673.

Ἀμύνω, *to defend, to ward off.* οἵ γε τὸν φύσαντ' ἐμὲ οὔτ' ἔσχον οὔτ' ἤμυναν C. 430. τίς ἀνὴρ (ἔσται) θεῶν βέλη ψυχᾶς ἀμύνειν R. 894; also, *to repay, to avenge*: εἰδὼς δ' ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε C. 1130. θεῶν βίᾳ καὶ νέμεσις, οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακά P. 598. In the middle voice it signifies, *to defend oneself, to repel from oneself*; εἰ γὰρ ἀμφανῶς ἠμύνατο T. 277. βήμασίν σ' ἀμύνομαι C. 877.

Ἀμφέπω, *to sway, to possess.* κλυτὰν ὃς ἀμφέπει Ἰταλίαν A. 1105. — (ὃς) δόμους τ' Ἀτρειδῶν σκῆπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε E. 641.

Ἀμφήκης, *two-edged, sharpened on both sides.* ἀμφήκες λαβὼν ἔγχος Aj. 279. ἁ παλαιὰ χαλκόπλακτος ἀμφήκης γένυς E. 476.

Ἀμφί, *about, around*; is once used by Sophocles as an adverb; ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι, T. 784: in all other instances, as a preposition, governing either the genitive, dative, or accusative case.

Ἀμφίαλος, *sea-girt.* ὁ Λήμνου πέδον ἀμφίαλον P. 1450.

Ἀμφιάρεως. *Amphiaraus,* son of Oicleus, a famous soothsayer, and one of the chiefs who accompanied Polynices in his war against Thebes; he, foreseeing the disastrous result of that war, concealed himself for some time, but was betrayed to Polynices by his wife Eriphyle, and, previous to his departure for the war, charged his son

Alcmæon to put her to death, as soon as he should receive tidings of his death; Eriphyle accordingly died by her son's hand. δορυσσοῦς Ἀμφιάρεως C. 1315. ἔνεκ' Ἀμφιάρεω E. 826.

Ἀμφιβάλλω, *to surround*; thence, *to encircle*. κυνφανέων — φῶλον ὀρείων ἀμφιβαλὼν ἔγει A. 343. In the middle voice, *to put on*; ἐξ ἔτου λευκὴν ἐγὼ τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα A. 1080.

Ἀμφίβληστρον, *a net*. καθῆψεν ἄμοις τοῖς ἐμοῖς Ἑρινύων ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον T. 1041.

Ἀμφίγυος, *a rival champion*. ἐπὶ τάνδε — τίνες ἀμφίγυοι κατέβαν T. 503.

Ἀμφιδέξιος, is not used by Sophocles in its ordinary sense of *having both hands equal to right hands*, but as signifying *on both sides*. κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίοις ἐκμαῖς, *tearing her hair with both her hands* R. 1243. ἐρείσατε — πλευρὸν ἀμφιδέξιον, *cling to both my sides* C. 1114.

Ἀμφίδρομος, *running*, or *whirling round*. ἴδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κῦμα φουνίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται Aj. 346.

Ἀμφιδύομαι, *to put on*. ἔπως μεθεὶς — κοῖλον πάρειον ἀμφιδύσεται χροΐ (πέπλον) T. 602.

Ἀμφίθυκτος, *double-edged*. ἀμφίθυκτῳ ξίφει A. 1293.

Ἀμφίθρεπτος, *congealed*, *coagulated*. ἀμφίθρεπτον αἷμα τῶν ἐμῶν σφαγῶν T. 569.

Ἀμφίθυρος, *having two entrances*. οἶκον μὲν ὁρᾷς τόνδ' ἀμφίθυρον P. 159.

Ἀμφικείμαι, *to embrace*. ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι ἔκλαον C. 1616. σφάγιον ἐπ' ἀλόθρῳ γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον, *that the violent death of my wife is added to the destruction (of my son)* A. 1278.

Ἀμφικίων, *pillared*, *with pillars all around*. ἀμφικίονας ναοὺς πυρώσων A. 285.

Ἀμφίκλυστος, *washed by the sea*. ἀκτή τις ἀμφίκλυστος T. 749. πρὸς ἀμφίκλυστον πέτραν 777.

Ἀμφίλογος, *doubtful*. Πολυνείκης ἀρθεὶς νικᾶν ἐξ ἀμφιλόγων. A. 111.

Ἀμφίλοφος, *neck-encircling*. ἔπεσον ἔξεται ἀμφίλοφον ζυγόν A. 350.

Ἀμφισβητής, *contended for*, *the subject of contention*. τὸν ἀμφισβητῆ Δωδώνοφαν T. 104.

Ἀμφισβήτητος, same as ἀμφισβητής. τὸ δ' ἀμφισβήτητον ἔμμα νύμφας T. 824.

Ἀμφισβέω, *to be in doubt*. ἐς δαιμόνων τέρας ἀμφισβῶ A. 372.

Ἀμφισείσω, *to fall upon*, *to embrace*. ἀμφεισείσω στόμασιν, *kissing her lips* T. 934.

Ἀμφίσκοπος, *entwined*; but used in an active sense T. 517. ἦν δ' ἀμφίσκοποι κλίμακες, *and there were entwining wrestlings*.

Ἀμφίπληκτος, *beating around*. ἀμφιπλήκτων ῥοθίων P. 682.

Ἀμφιπλήξ, *striking on both sides*, *double-edged*. ἀμφιπλῆγι φασγάνῳ T. 926. ἀμφιπλὴξ μητρός τε καὶ — πατρὸς ἀλᾷ ποτ' ἐκ γῆς — ἀρά, *a curse with double strokes, both from thy father and thy mother, shall one day drive from this land* R. 417.

Ἀμφιπολέω, *to attend*. (Διόνυσος) θείαις ἀμφιπολῶν τιθήναις C. 686.

Ἀμφίπολος, *an attendant*. ἁ δ' ἀμφίπολος Κύπρις — τῶνδ' ἐφάπτη πράκτωρ T. 857.

Ἀμφίπυρος, *surrounded by fire*. τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν θέσθ' ἐπίκαιρον Aj. 1384. 2. *fire-bearing*; Ἄρτεμιν ἀμφίπυρον T. 213. Diana was anciently represented as bearing a torch in each hand.

Ἀμφίρυτος, *surrounded by the sea*. τῆς ἀμφιρύτου Σαλαμῖνος Aj. 134.

Ἀμφίστημι, *to stand around*, *to surround*; used always intransitively by Sophocles. κενοῖς δ' ἀμφίσταμαι τραπέζαις, *I take my place at empty tables* E. 185. ἐν κύκλῳ μαθόντες ἀμφίστησαν Aj. 711. ξὺν ἑπτὰ — λόγχαις τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστῶσι πᾶν, *with seven — spears, encircle all the plain of Thebes* C. 1314. ἴδοὺ μάλ' αὖθις ἀμφίσταται διατρύσιος ὀτοβος 1475.

Ἀμφιστόμος, *with a handle on both sides*. ὃν (κρατῆρον) καὶ κρᾶτ' ἔρεψον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους C. 474.

Ἀμφιτρής, *having apertures on both sides*. δι' ἀμφιτρῆτος αὐλίου P. 19.

Ἀμφιτρίτη, *Amphitrite*, daughter of Oceanus and Tethys, and wife of Neptune. μέγαν θάλαμον Ἀμφιτρίτας R. 195.

Ἀμφιχαίνω, *to gape around*. στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων — φοινίαισιν ἀμφιχανὼν λόγχαις ἐκτάπυλον στόμα A. 118.

Ἀμφίων, *Amphion*. δόμων Ἀμφίονος, *abodes of Amphion*, viz. *Thebes* A. 1140.

Ἄμφω, *both*. Once used in the sense of *one another*. ὃς — σφῷν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ, *who — predicts to you death by one another's hand* C. 1427.

Ἄν, a particle expressing uncertainty, contingency, or doubt.

Ἄν, for ἐάν, ἤν.

Ἀνά, a preposition used to express space or time: *through*, *throughout*, *in*, *during*.

Ἄνα, *but* ἀνάστηθι. ἀλλ' ἄνα ἐξ ἕδρανων, *but rise from the seat* Aj. 192.

Ἀναγιγνώσκω, *to know*, or *recognise*; used only once by Sophocles, and the

correctness of the reading in that place is questioned. ὥς σ' ἠθέλησα μηδ' ἀναγνῶναί ποτ' ἄν R. 1348. The reading now adopted, is μηδέ γ' ἂν γνῶναί ποτε.

'Αναγκάζω, *to compel;* used with two accusatives. κἄμ' ἀναγκάζεις τάδε P. 1352. ἀναγκάσαι θεούς, ἃ 'ν μὴ θέλωσιν, οὐδ' ἂν εἷς δύναιτο R. 281. With an infinitive. κεῖνοι κομίζειν δεῦρ' ἀναγκάζουσί με C. 595. οὔκουν τις — πάντ' ἀνσγκάσει λεῶν σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος 902. ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν E. 248. With a participle. οὐκ ἐπαισχύνει γάμους — μ' ἀναγκάζων λέγειν C. 983. Once used passively. δεινοῖς ἠναγκάσθην, δεινοῖς E. 214.

'Αναγκαῖος, 1. *necessary, what ought to be done.* τὰς μὲν ἐκ θεῶν τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν P. 1301. 2. *fated, compulsory.* τῆς ἀναγκαίας τύχης οὐκ ἔστιν οὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις φέρειν Aj. 480. πρόσηιτ' ἀναγκαίας τύχης 790. τίθηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης E. 48.

'Αναγκαίως, *necessarily.* ταρβεῖν μὲν ἔργα δεῖν' ἀναγκαίως ἔχει T. 720.

'Ανάγκη, *necessity* P. 73. 534. A. 1093, &c.; also, *pain* or *difficulty.* φθογγά τον στίβου κατ' ἀνάγκαν ἕρποντος, *the voice of one crawling on his path with difficulty* P. 206. ὑπ' ἀνάγκας βοᾷ, *he cries from pain* 215.

'Αναγνος, *impure, defiled by guilt.* ἀρ' οὐχὶ πᾶς ἄναγνος (ἔφυν); R. 823. — τὸν ἐκ θεῶν φανέντ' ἄναγνον 1383. ἄνδρα καὶ πατροκτόνον κἀναγνον C. 949.

'Αναγω, *to raise;* spoken of one raising his head out of sleep. κινεῖ γὰρ ὠνὴρ ὄμμα κἀνάγει κάρα P. 854. ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν ἅπαντα τἀνθρώπεια, *since a day sinks and restores again all human things* Aj. 131. παιᾶν' ἀνάγετε, *celebrate* T. 210.

'Αναδεικνυμι, *to shew openly.* ἀναδεικνύναι πύλας, *to open the gates* E. 1450; that is, by opening the gates to shew what was within.

'Αναδοκή, *a rest,* or *respite.* ὁ δ' Ἕλκειν — ἀναδοχὰν τελεῖν πόνων τῷ Διὸς αὐτόπαιδι, *which declared that — there should be a respite from toils to Jove's own son* T. 822.

'Αναζέω, *to bubble up.* ἐκ γῆς ἀναζέουσι θρομβώδεις ἄφροι T. 699.

'Ανάθημα, *an offering.* ὅστις — ναοὺς πυρώσων ἦλθε κἀναθήματα, *who came to set on fire their temples and holy offerings* A. 286.

'Αναιδεια, *impudence, shamelessness.* ἀναιδείας πλέον E. 597.

'Αναιδής, *impudent, shameless:* used of a person; ὦ θρέμμ' ἀναιδὲς E. 612. ὦ φθέγμ' ἀναιδὲς C. 867. ὦ λῆμ' ἀναιδὲς 964. Of a thing; πίπτονθ' ἀναιδῆ C. 518. νῦν δ' εἰς ἀναιδὲς ἡμέρας μέρος βραχὺ δός μοι σεαυτὸν, *but now for a brief portion of a day, resign thyself to me unto shamelessness* P. 83.

'Αναιδῶς, *impudently, shamelessly.* οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε ῥῆμα R. 354.

'Αναιρέω, *to take* or *bear away.* δύο δ' ἀργίποδας κριοὺς ἀνελών Aj. 233. In the middle voice, *to take* or *bear with oneself, to obtain.* δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην R. 1035. (δῶρον) ὃ — παρὰ Νέσσου φθίνοντος ἐκ φόνων ἀνειλόμην T. 555. πυρὸς ἀνειλόμην — ἄθλιον βάρος E. 1129.

'Ανακαλέω, *to call* or *invoke often.* συλλαβὼν τῷ Λημνίῳ τῷδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ ἔμπρησον P. 789. Ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος E. 683. νῦν δ' ἀνακαλοῦμαι ξυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοὶ (sc. θεούς) C. 1378. αὐτὴ τὸν αὐτῆς δαίμον' ἀνακαλουμένη T. 906.

'Ανακηρύσσω, *to proclaim by herald.* κἀνακηρύσσων φόνον τὸν Λαΐειον R. 450.

'Ανακινέω, *to rouse, to awake.* πρὶν τήνδ' ἀνακινῆσαι νόσον, *before this disease be awakened* T. 1249.

'Ανακίνησις, *agitation, perturbation.* οἷον μ' — ἔχει ψυχῆς πλάνημα κἀνακίνησις φρενῶν R. 727.

'Ανακλαίω, or ἀνακλάω, *to lament, to bewail.* ὑμῖν τάδε — ἀνακλάομαι παροῦσιν P. 927.

'Ανακουφίζω, *to raise up.* πόλις — ἤδη σαλεύει κἀνακουφίσαι κάρα βυθῶν ἔτ' οὐχ οἵα τε φοινίου σάλου R. 23.

'Ανακούφισις, *a lifting up, alleviation.* ἀλκὴν λάβοις ἐν κἀνακούφισιν κακῶν R. 218.

'Ανακούω, see ἀνακούω.

'Ανακωκύω, *to wail aloud.* ἡ παῖς ὁρᾶται κἀνακωκύει πικρᾶς ὀρνιθος ὀξὺν φθόγγον A. 419. Without a case: κἀνακωκύσας καλεῖ 1212.

'Ανακωχεύω, properly, *to back sails;* a sea-phrase applied by Sophocles to driving a chariot. δεινὸς ἡνιοστρόφος ἔξω παρασπᾷ κἀνακωχεύει, *the skilful charioteer draws aside out of the way, and reins in his steeds* E. 722.

'Αναλαμβάνω, properly, *to take a thing up again* which has slipt from one's hands; but by Sophocles used in the sense of *to correct* or *make amends.* ἁμαρτίαν αἰσχρὰν ἁμαρτὼν ἀναλα-

βεῖν πειράσομαι, having committed a shameful error I will endeavour to make amends for it P. 1233.

'Ανάλγητος, 1. applied to a man signifies, *cruel, unfeeling.* ᾧμοι ἀναλγήτων ἐισσῶν ἐθρόησας ἔργον 'Ατρειδᾶν Aj. 927; 2. applied to a thing, *without sorrow, free from trouble.* ἀνάλγητα γὰρ οὐδ' ὁ πάντα νραίνων — ἐπίβαλε θανατοῖς Κρονίδας T. 126.

'Αναλγήτως, *unfeelingly.* τὸν ἄνδρα τάνδε — μὴ τλῇς ἀθάπτον οὐδ' ἀναλγήτως βαλεῖν Aj. 1312.

'Αναλίσκω, *to consume, to waste.* τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνήλωσας λόγον; *Why hast thou wasted so many words?* Aj. 1028; thence, *to make away with, to put to death.* ὡς ἀναλώσοιμί νιν R. 1174.

'Αναλκις, *cowardly.* ὁ πάντ' ἄναλκις οὗτος E. 293.

'Ανάλυσις, *rest, respite.* ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν οὐδεμία κακῶν E. 140.

'Αναμιγδα, *confusedly.* τόξων πάταγος ταυρείων τ' ἀνάμιγδα κεράτων T. 516.

Αναμίγνυμι, *to mingle,* or *confuse together;* only used passively. ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμεμιγμένοι φείδοντο κέντρων οὐδέν E. 705.

'Αναμιμνήσκω, *to remind.* ἐγὼ δγνῶτ' ἀναμνήσω νιν R. 1133.

'Αναμπλάκητος, and ἀναπλάκητος, *unerring.* δειναὶ δ' ἄμ' ἕπονται Κῆρες ἀναπλάκητοι R. 473.

'Ανανδρος, *without a husband, unmarried.* μὴ σφε περιίδῃς πτωχὰς ἀνάνδρους — ἀλωμένας R. 1506. ἄνανδρος ἢ τεκνοῦσα T. 307. Also, *little inhabited, without men.* ἄνανδρον πόλιν C. 943.

'Ανάνδρωτος, *without a husband, widowed.* εἰνεῖς ἀνανδρώτοισι T. 109.

'Ανανεόομαι, *to renew.* πρὶν ἡμᾶς κανανεώσασθαι λόγους T. 395.

'Ανακ, *a king;* the form ἄνα is only used in addressing a deity, and that only once in Sophocles. Ζεῦ ἄνα, σοὶ φωνῶ C. 1482.

'Ανάξιος, *unworthy, worthless, undeserving.* παῖδα ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατάξιον δ' ἐμοῦ P. 997. ἀνάξιαι γὰρ πᾶσιν ἐστι δυςτυχεῖν C. 1448. ἀπειρεῖ τις ἐποικος ἀναξία οἰκονομῶ θαλάμους πατρός E. 182. ἀναξίου μὲν φωτὸς ἐξερήσομαι P. 437. ἀναξιωτάτῃ κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει A. 690.

'Αναξίως, *undeservedly, unworthily.* ἀνὴρ ὧλλυθ' οὐδ' ἀναξίως P. 680. τὸν ἄνδρα λώβαις ἐεβαλεῖν ἀναξίως Aj. 1371.

'Ανάπαυλα, *rest, repose, respite.* σπουδὴ — ὕπνον κἀνάπαυλαν ἤγαγεν P. 634. τοῦδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ λήθη τις εἶναι κἀνάπαυλα 866. φέρω — κἀνάπαυλαν ὧν πάροιθεν εἶχες καὶ κατέστενες κακῶν E. 861.

'Αναπαύω, *to cause to cease.* κἀναπαύσατον τοῦ — πλάνου C. 1115. ὦ — ψυχή, ἀνάπαυε βοὴν T. 1252.

'Αναπίτομαι, *to fly aloft.* ἔφριξ' ἔρωτι περιχαρὴς τ' ἀνεπτόμαν Aj. 678.

'Αναπλάκητος, see ἀναμπλάκητος.

'Αναπνέω, *to breathe again.* ἥδομαι μὲν σ' εἰςιδὼν παρ' ἐλπίδα ἀνώδυνον βλέποντα κἀμπνέοντ' ἔτι P. 871; thence, *to draw breath again,* in the sense of *to recover,* or *be refreshed.* ἀνέπνευσά τ' ἐκ εἴθιν R. 1221. ὡς ἔληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσου Aj. 267.

'Αναπολέω, *to repeat over again.* δὶς ταὐτὰ βούλει καὶ τρὶς ἀναπολεῖν μ' ἔπη P. 1222.

'Αναπτύσσω, *to unfold.* οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξα. πρέπει πρὸς φῶς E. 629.

'Αναπτύω, *to spit up, to sputter.* κἄτυφε κἀνέπτυε, *and burnt up, and sputtered* A. 996.

'Αναρθρος, *deprived of the power of limbs.* νῦν δ' ὦδ' ἄναρθρος καὶ κατερρακωμένος — ἐκπεπόρθημαι T. 1093.

'Αναρίθμητος, *immeasurable.* Sophocles does not use it in its proper sense of *innumerable, countless.* ἄπαντ' ὁ μακρὸς κἀναριθμητος χρόνος Aj. 632.

'Ανάριθμος, *innumerable, incalculable.* ὦ πόποι ἀνάριθμα γὰρ φέρω πήματα R. 168. ὧν πόλις ἀνάριθμος ὀλλυται, *with the countless loss of whom the city is perishing* 179. ἀνάριθμος ὧδε θρήνων, *thus countless in tears,* that is, *continually weeping* E. 225.

'Αναρπάζω, *to snatch away, to drag by force.* μή τις, ὡς κενῆς σκύμνον λειψνης δυςμενῶν ἀναρπάσῃ Aj. 966. φροῦδος ἀναρπασθεὶς E. 838.

'Αναρρήγνυμι, 1. used transitively, *to cleave, to tear asunder.* τὰ δὲ πλευροκοπῶν δίχ' ἀνερρήγνυ Aj. 232. 2. intransitively, *to burst forth.* δίδοιχ' ὅπως μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῆςδ' ἀναρρήξει κακά R. 1075.

'Ανάρσιος, *hostile.* αὐλὸς — οὐκ ἀναρσίαν λάχων καναχὰν ἐπάνισιν, ἀλλὰ θείας ἀντίλυρον μούσας T. 638. οἷον ἀναρσίων οὔπω 'Ηρακλέους ἀγακλειτὸν ἐπίμολε πάθος οἰκτίσαι 850.

'Αναρχία, *anarchy, disobedience to rule.* ἀναρχίας γὰρ μεῖζον οὐκ ἔστιν κακόν A. 668.

'Ανασπαστός, *drawn back, opened;* that is, *opened by drawing back* the bolt. κλῇθρ' ἀνασπαστοῦ πύλης χαλῶσα A. 1171.

'Ανασπάω, *to draw up,* or *draw toge-*

ther. λόγους ἀνίσπα Aj. 295. Musgrave renders this, *cum contentione vocis proferre, to speak with vehemence*, or *a great effort*: Hermann, *to boast.*

Ἄνασσα, *a queen*, or *woman of royal birth* E. 656. T. 137, 290. Aj. 761.

Ἀνάσσω, *to rule, to sway, to be sovereign over.*

Ἀνάστασις, *an awaking.* ποίαν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς — ἐξ ὕπνου στῆναι τότε; P. 276.

Ἀνάστατος, *expelled, banished*; properly applied to men. — ἀνάστατος αὐτοῖν ἐπίμφθην κἀξεκηρύχθην φυγάς C. 430. ἡμεῖς — ἀνάστατοι ξένῳ παρ' ἀνδρὶ ναίομεν T. 39. — of a city or house, *deserted, devastated.* — ὤθ' ὕβρει τῶνδ' ἀνάστατον δορὶ χώραν γυναικῶν T. 239. ἀναστάτους οἴκους τιθῆσιν A. 670.

Ἀναστενάζω, *to groan forth.* τοῖά μοι — ἀνεστέναζες ὠμόφρων ἰχθυδόπ' Ἀτρείδαις Aj. 912.

Ἀναστένω, *to groan forth.* τί τοὺς θεοὺς οὕτως ἀναστένων καλεῖς; P. 727. ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων T. 935.

Ἀναστρέφω, *to turn back, to recall.* τὰ μὲν πανοῦργα — χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ Ἅιδου (δαίμονες) P. 447.

Ἀναστροφή, *a turning back, a return.* ὁδοῖς κυκλῶν ἱμαυτὸν εἰς ἀναστροφήν A. 226.

Ἀνασχετός, *to be endured*, or *tolerated.* ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά —; P. 975. ζῆν γὰρ κακῶς κλύουσαν οὐκ ἀνασχετόν T. 718. ὡς δεινοῦ — φόβου φανέντος οὐδ' ἀνασχετοῦ βλέπειν C. 1648.

Ἀνασώζω, *to save*, or *preserve.* ἀπὸ φόνου ἐῤῥύτο κἀνέσωσεν R. 1352. πρίν σε — κἀνασώσασθαι φόνου E. 1122.

Ἀναταράσσω, *to rouse up.* ἰδού μ' ἀναταράσσει — ὁ κισσός T. 217.

Ἀνατεί, *without harm* A. 481.

Ἀνατέλλω, intransitive, *to rise.* αἱ μὲν ἀπ' ἀελίου δυσμᾶν, αἱ δ' ἀνατέλλοντος C. 1248; actively, *to cause to rise.* φῶτα — μυρί' ἀπ' αἰσχρῶν ἀνατέλλοντα P. 1123.

Ἀνατίθημι, *to put off, to defer.* τί γὰρ παρ' ἦμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει προσθεῖσα κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν, *for what delight can day alternating with day produce, when it only adds to or takes from the necessity of dying* Aj. 471.

Ἀνατλάω, *to endure.* ἐπεί — πατέρα τόνδ' ἐμὸν οὐκ ἀνέτλατε C. 239.

Ἄνατος, *without harm, unhurt.* ὡς — πόλις δέ σοι κακῶν ἄνατος τῶνδ' ἀπαλλαχθεῖ χθονός C. 790.

Ἀνατρέπω, 1. *to rouse.* ἀνατέτροφας ὅτι καὶ μύσῃ, *you have roused that which slumbered* T. 1005. 2. *to overturn*; οἴμοι λαξπάτητον ἀντρέπων χαράν A. 1261.

Ἀναύδακτος, see ἀναύδητος.

Ἀναύδητος, of a thing, *unspoken, unheard of*; of a person, *silent.* κοὐδὲν ἀναύδητον φατίσαιμ' ἄν Aj. 702.

Ἄνανδος, *silent, speechless.* ἀτιμάσας πέμψεις ἄνανδος C. 1276. ὄντ' ἄνανδον 1406. Κύπρις ἄνανδος φανεῖρα τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ T. 858. *clandestine*; ἀναλγήτων — ἐθρέψασ' ἄνανδον ἔργον Ἀτρειδᾶν Aj. 927. In El. 1275, used as an adverb for ἀναύδως. ἄνανδον οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσα.

Ἀναφαίνω, *to appear.* ὅτε Μοῖρ' ἀνυμέναιος ἄλυρος ἄχορος ἀναπέφηνε C. 1225.

Ἀνδάνω, *to please, to gratify.* τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν λέγοιτ' ἄν A. 500. οἷδ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλιστ' ἀδεῖν με χρή 89.

Ἀνδρεία, *manliness, courage.*

Ἀνδρηλατέω, *to drive into exile.* ἀνδρηλατοῦντας ἢ φόνῳ φόνον πάλιν λύοντας R. 100.

Ἀνδροφθόρος, *deadly*, and ἀνδρόφθορος, *belonging to a dead man.* τῆς ἀνδροφθόρου ἰχίδνης P. 226. (ὄρνιθες) ἀνδροφθόρου βεβρῶτες αἵματος λίπος A. 1009.

Ἀνέδην, *freely, without restraint.* ἀνέδην ὅδε χῶρος ἱρύκεται P. 1138.

Ἀνειμι, *to burst out.* ἵδρως ἀνῄει χρωτί T. 764.

Ἀνεκτέος, *that is*, or *ought to be borne.* ὕβρις· (ἐστί) ἀλλ' ἀνεκτέα C. 887.

Ἀνεκτός, *to be endured.* ἢ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν; R. 429. λέγεις γὰρ οὐκ ἀνεκτά A. 282.

Ἀνέλπιστος, 1. *unhoped for, unexpected.* θαῦμ' ἀνέλπιστον T. 670. 2. *hopeless, in despair*; ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη βίοτος ἀνέλπιστος E. 179.

Ἀνεμόεις, *windy.* ἀνεμόεσσα αὔρα, *a breezy gale* T. 949. φθέγμα καὶ ἀνεμόεν φρόνημα, *language and rapid thought* A. 352. Erfurdt, Hermann, and Ellendt, understand ἀνεμόεν, in this place, to express *speed* of thought; others, however, only take it to mean *lofty.*

Ἄνεμος, *the wind.* τίς ἀνέμων ὁ φίλτατος, (sc. σὲ προσῆγε); P. 237. βακχεύων ἐπέπνει ῥιπαῖς ἰχθίστων ἀνέμων, *who, raging, blew on us with the blast of keenest hate* ed A. 137. So Ellendt renders it. A similar figure is met with in A. 120, ὅτι τῶν

αὐτῶν ἀνίμων αὐραὶ ῥιπαί — τήνδε γ' ἴχνευειν.

'Ανεπίφθονος, *unenvied.* ἀνεπίφθονον ἄρυσον ἴγχος T. 1026.

'Ανέρεσθαι, *to inquire, to ask.* κἀνήρετ' ἐν τῷ πράγματος κυρεῖ ποτε Aj. 307. μή μ' ἀνέρῃ τίς (εἰμί) C. 210. ἰδίλων πολλ' ἀνέρεσθαι R. 1304.

'Ανέρχομαι, *to come back, to return.* θανὼν πρὸς φῶς ἀνελθεῖν P. 621.

'Ανευ, adv. with a genitive case; generally used in the sense of a preposition, *without.*

'Ανευφημέω, *to raise a mournful shout.* ἅπας δ' ἀνευφήμησεν οἰμωγῇ λεώς T. 780.

'Ανέφελος, *unclouded.* ἀνέφελον ἐπιβαλεῖς οὐποτε καταλύσιμον — κακόν E. 1238.

'Ανέχω, used actively, *to hold up, to raise, to support;* in the middle voice, *to endure.*

'Ανήκεστος, *incurable, uncontrollable.* ἀνήκεστα μεριμνήματ' ἔχων P. 186. μίασμα — ἐλαύνειν μήδ' ἀνήκεστον τρίβειν R. 98. ἐς τί μοι βλέψασα θάλπει τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρί; E. 876. τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς Aj. 52.

'Ανήκουστος, *that ought not to be heard.* ἠκουσ' ἀνήκουστα E. 1399.

'Ανήκω, *to extend, to reach.* τοὔργον τόδε μεῖζον ἀνήκει ἢ κατ' ἐμὰν ῥώμαν, *this task has reached beyond my strength* T. 1014.

'Ανήλιος, *sunless, not illuminated by the sun.* φυλλάδα μυριόκαρπον ἀνήλιον C. 682.

'Ανήνεμος, *free from wind.* φυλλάδα — ἀνήλιον ἀνήνεμόν τε πάντων χειμώνων C. 683.

'Ανήνυστος, *without end, ceaseless.* τὸν ἀνήνυστον οἶστον ἔχουσα κακῶν E. 162.

'Ανήρ, 1. *a man,* as signifying mankind in general; or *any man* C. 573. A. 764. 2. *a man,* as distinguished from *a woman* A. 62. T. 1051. 3. thence, *one of manly mind* C. 393. Aj. 1217. 4. *a husband* T. 55. R. 1250.

'Ανήριθμος, *innumerable.* τὸν ἄσκοπον χρόνον βεβὼς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμος T. 246. ἀνήριθμος αἰὼν — χρόνῳ τρυχόμενος Aj. 598.

'Ανθάπτομαι, *to lay hold of, to attack.* σπαραγμὸς — πνευμόνων ἀνθῆψαρο T. 775.

'Ανθέω, properly *to flower;* thence, *to grow and increase in strength.* ἤνθηκεν, ἐξώρμηκεν (ἡ νόσος) T. 1079.

'Ανθήλιος for ἀντήλιος.

'Ανθηρός, *blooming, flowery;* thence, *strong, vehement.* τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει ἀνθηρόν τε μίνος A. 950.

'Ανθίζω, *to adorn with flowers.* οὐδ' ὑποπτεύσουσιν ὧδ' ἠνθισμένον, *nor will they suspect thee thus disguised* E. 43.

'Ανθίστημι, *to withstand, to resist.* ὁ δ' ἀντιστάς ὕπερ (γῆς) A. 514. ἀντιστάντα δὲ ἄτῃ κατάξαι θυμόν 1083. τοῦ μηδὲν ἀντίστης ὕπερ Aj. 1210. οὐ γὰρ ἀντιστήσομαι C. 651.

'Ανθος, *a flower* E. 884. T. 546. Also applied to any calamity that has reached its highest pitch; τόδ' ἀκήλητον μανίας ἄνθος, *this unappeasable vehemence of madness* T. 995.

'Ανθρώπειος, *pertaining to man, human.* ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν ἅπαντα τἀνθρώπεια Aj. 132.

'Ανθρωπος, *man, mankind.*

'Ανία, *pain, torment, affliction.* ἱμᾶς ἀνίας P. 1102. ἱμοὶ λιπὼν ἀνίας Aj. 972. ἀνίας μοι κατασπείρας 984. τοῦτ' εἰς ἀνίαν τοῦπος ἔρχεταί τινι 1117.

'Ανιαρῶς, *distressingly, vexatiously.* ὡς ἀνιαρῶς λέγεις A. 316.

'Ανιάω, *to annoy, vex, harass.* ὁ δρῶν σ' ἀνιᾷ τὰς φρένας, τὰ δ' ὦτ' ἐγώ A. 319. τί ταῦτ' ἀνιᾷς μ' οὐδὲν ὠφελουμένη 546. φίλους ἀνιῶν Aj. 259. ἡμᾶς δὲ — ἠνία ξυνών 266. ὁδὸς — ἀνιάσασα δὴ μάλιστα τοὐμὸν σπλάγχνον 974. In the passive: τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι P. 894. οὐδὲν πλὴν ἀνιᾶσθαι 901.

'Ανίημι, *to send up* or *upwards, to send back, to let go, to free, to leave off.* The second aorist is used both transitively and intransitively; θεοὺς μυτ' ἄρατον αὐτοῖς γῆς ἀνεῖναι τινά R. 270. — οὐδ' ἀνῖεσαν (γλῆναι) φόνῳ μυδώσας σταγόνας 1277. οὐδ' ἀνῖεσαν στέρνων ἀραγμούς, *nor did they cease from beatings of the breast* C. 1604. φυτεύσαντες (γάμοι) πάλιν ἀνεῖτε ταὐτὸν σπέρμα R. 1405. ἀνετέ μ' ἀνῖτε παράγοροι E. 222. ἕως ἀνῇ τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου P. 753. κόρην μὲν ἐκ κατώρυχος ἄνις A. 1088. δεξιὸν δ' ἀνεῖς σειραῖον ἵππον, *slackening the rein of the off-side horse* E. 711. In the passive, *to be given up.* νῦν δ' οὗτος ἀνεῖται στυγερῷ δαίμονι Aj. 1193. χρὴ γυναῖκας εἶναι τάσδε μήδ' ἀνειμένας A. 575. ἀνειμένη — στρέφει E. 506.

'Ανίκητος, *unconquered, irresistible.* χειρὸς τῆς ἀνικήτου βίλη C. 1511. σῶμα — ἀνικάτου θηρός 1564. Ἔρως ἀνίκατε μάχαν A. 777. τῶν ἀνικήτων ὅπλων P. 78.

'Ανιππος, *without horses, on foot.* λεὼν ἄνιππον ἱππότην τε C. 903.

'Ανίστημι, *to raise up, to cause to rise,*

to arouse. τί μ' αὖ — ἐξ ἕδρας ἀνίστατε Aj. 775. οὗτοι τὸν — πατέρ' ἀνστάσεις E. 136. οὐ μὴ 'ξεγερεῖς τὸν ὕπνῳ κάτοχον κἀκκινήσεις κἀναστήσεις T. 975. — ὅς μ' ἔνερθεν ὄντ' ἀνίστησας πέρα P. 662. — ὥσπερ με κἀνιστήσαθ', ὧδε σώσατε C. 277. ἔνθεν μ' ὧδ' ἀνίστησιν μολεῖν ὁ — κοίρανος 1288. In the second aorist it is used intransitively in the sense of, *to arise, to stand up.* ἐμᾷ χώρᾳ πύργος ἀνίστας R. 1201.

'Ανιστορέω, *to examine, to inquire.* ἓν γάρ μ' ἄμειψαι μοῦνον ὧν σ' ἀνιστορῶ C. 995. ὡς μηδὲν εἰδότ' ἴσθι μ' ὧν ἀνιστορεῖς P. 253. ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνιστορεῖς R. 578. καὶ γὰρ οὐδ' ἀνιστόρουν μακράν T. 316.

'Ανόητος, *foolish.* τοὺς ἀνοήτους τούτων γνώμας προδιδάσκειν Aj. 162.

'Ανοία, *folly.* λόγου τ' ἀνοία καὶ φρενῶν Ἐρινύς A. 599. φεῦ τῆς ἀνοίας E. 908. πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά 1043.

'Ανοίγω, *to open, to open up.* ἀλλ' ἀνοίγετε Aj. 337. μὴ πρὸς ξενίας ἀνοίξῃς τᾶς σᾶς C. 517.

'Ανοίκτως, *wretchedly, without pity.* νηλὲς δὲ γένεθλα — κεῖται ἀνοίκτως R. 180.

'Ανοιμωκτί, *with impunity.* ῥήματα — τλῆναι καθ' ἡμῶν ὧδ' ἀνοιμωκτὶ χανεῖν Aj. 1206.

'Ανοιστέος, *to be reported.* ὡς ἀνοιστέον σοι τοὔργον εἴη — κοὐχὶ κρυπτέον, *that the deed must be reported to you — and not concealed* A. 272. The verbal adj. from ἀναφέρω, *to bring back.*

'Ανολβος, *unfortunate, foolish, infatuated.* κεῖνος οὐκέτ' ἐστ' ἀνὴρ ἄβουλος οὔτ' ἄνολβος A. 1033. — τοιαῦτ' ἄνολβον ἄνδρ' ἐνουθέτει παρών Aj. 1135. ἄνολβα βουλευμάτων A. 1251.

'Ανολολύζω, *to shout;* properly used to express *joy.* ἀνολολύξατε δόμοι T. 204. But it is also used to express *a shriek of terror.* στρατὸς — ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν οἷα — λαγχάνει κακά E. 740.

'Ανόμματος, *eyeless, without the use of one's eyes.* ἀνὴρ δ' ἀνόμματος P. 845.

'Ανομος, *without laws, lawless.* μή μ', ἱκετεύω, προσίδῃτ' ἄνομον C. 140. Thence it means *fierce* and *cruel.* στρατὸν θηρῶν ὑβριστὴν ἄνομον T. 1086.

'Ανόνητος, *useless.* περισσὰ κἀνόνητα σώματα Aj. 745.

'Ανορθόω, *to place upright again, to re-establish.* ἀνόρθωσον πόλιν R. 46, 51.

'Ανορμος, properly, *without harbourage,* thence, *unhappy.* τὸν ὑμέναιον ὃν δόμοις ἄνορμον εἰσέπλευσας εὐπλοίας τυχών R. 423. A comparison derived from a sea-voyage that began with a favourable wind, and ended in bringing the navigator to a port without anchorage; to a marriage that was entered upon under good auspices but proved unhappy in its result.

'Ανόσιος, *impious, unholy, unhallowed.* τῆς γῆς ἀνοσίῳ μιάστορι R. 353. ἀνόσιον νέκυν, *an unhallowed corpse* (being deprived of funeral rites) A. 1058. ἀνόσιον ὀσμὴν 1070. στόμα C. 985. ἀνοσίων τε παῖς R. 1360. — αὐδῶν ἀνόσι' οὐδὲ ῥητά μοι R. 1289. γάμοι ἀνόσιοι τέκνων C. 950. ἔργοις ἀνοσίοις 284.

'Ανοσίως, *impiously.* ἐκβαλόντες ἀνοσίως ἐμέ P. 257.

'Ανους, *foolish, devoid of understanding.* ἄνους μὲν ἔρχει A. 99. μὴ 'φευρεθῇς ἄνους τε καὶ γέρων ἅμα 281. τὴν μὲν ἀρτίως ἄνουν πεφάνθαι 558. ἄνους εὑρέθη Aj. 750.

'Ανταῖος, *opposite, adverse, hostile.* ὅτε σοὶ παγχάλκων ἀνταία γενύων ὡρμάθη πλαγά E. 188. τί μ' οὐκ ἀνταίαν ἔπαισέν τις A. 1292.

'Αντακούω, *to hear in turn.* ἀντὶ τῶν εἰρημένων ἴσ' ἀντάκουσον R. 544. σὺ δ' ἀντακούσει τοὔτον ὡς τεθάψεται Aj. 1120.

'Ανταμείβω, or rather ἀνταμείβομαι, *to answer.* πρὸς δὲ τοὺς φίλους οἷ' ἀνταμείβει ῥήματ', ἢν σ' ἕλω ποτέ — C. 818. — οὐδ' ἀνταμείβει μ' οὐδέν C. 1275. ἀλλ' ἀνταμείψασθε P. 230.

'Ανταμύνομαι, *to avenge oneself, to repay evil with evil.* ὡς τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς A. 639.

'Αντανίστημι, *to rise in opposition to, to resist.* Ἔρωτι — ὅστις ἀντανίσταται πυκτὴς ὅπως ἐς χεῖρας T. 441.

'Ανταυδάω, *to converse with, to answer.* ζῶντας θανοῦσιν οὔνεκ' ἀνταυδᾶς ἴσα, *that thou conversest with the living just as dead* E. 1470.

'Αντάω, *to meet.* ὅπως ἄψορρον ἀντῷῃ πατρί T. 898. μὴ σοί γε — ἀντήσας θάνοι Aj. 529. With an accusative; σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων ἄντασ' Ἐρεχθειδᾶν A. 969, for *she partook of the seed.* In all other passages it is used intransitively; σφῷν δ' οὖν θεοῖς ἀρῶμαι μή ποτ' ἀντῆσαι κακόν C. 1446.

'Αντειπεῖν, see ἀντερεῖν.

'Αντερείδω, *to fix firmly.* ἀντέρειδε νῦν βάσιν σήν P. 1389.

'Αντερεῖν, *to contradict, to say in answer.* Κρέοντος ἀντειρηκότος; A.

47, where it means, *to forbid.* — οὐκ ἂν ἀντείποιμ' ἔτι E. 369. μηδὲν ἀντειπὼν ἔπος C. 1281. οὐδὲν ἀντειπών A. 1217. οἷς ἐγὼ οὐδὲ τὴν πατρὸς ψυχὴν ἂν οἶμαι ζῶσαν ἀντειπεῖν ἐμοι C. 1003. οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς A. 1040. Used passively; κοὐδὲν ἀντειρήσεται T. 1174.

'Αντίχω, transitively, *to hold over* or *before.* ὄμμασι δ' ἀντίχοις τάνδ' αἰγλαν P. 819. — χεῖρ' ἀντίχοντα κρατὸς (ὁρῶμεν Θησία) C. 1647. Intransitively, *to withstand, sustain.* πῶς ἐύσμορος ἀντίχει P. 176. In the middle voice, *to support oneself.* ἴστω τε κἀυτὸς ἀντίχου P. 881.

'Αντήλιος, *looking towards the sun* or *east, eastern.* οἱ δ' ἑσπέρους ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀντηλίους ζητεῖτ' ἰόντες Aj. 792.

'Αντήρης, *adverse, directed against.* — πολλάς δ' ἀντήρεις ᾤσθου στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων, *thou hast seen many a blow directed against my bleeding breast* E. 89.

'Αντί, prepos. governing a genitive case only; 1. *in the stead* or *place of* any thing; 2. *against, in opposition;* 3. *wherefore, on which account:* 4. once used by way of obtestation, *by.* οἵ σ' ἀντὶ παίδων — καὶ ψυχῆς ἱκετεύομεν C. 1328.

'Αντιάζω, 1. with a genitive, *to attain.* οὔτε τοῦ τάφου ἀντιάσας οὔτε γόων E. 857. 2. with an accus. expressed or understood, *to entreat, to supplicate.* ἀντιάζω, μή με καταλίπῃς μόνον P. 798. ἀλλ' ἀντιάζω — κατάσχες ὀργήν E. 997. καί σ' ἀντιάζω πρός τ' ἰφιστίου Διός, εὐνῆς τε Aj. 487. 3. without a case, *to meet, to encounter.* Ἄρεα — ὃς — φλέγει με πειρᾷ ἀντιάζων R. 193.

'Αντιβαίνω, *to resist.* βιασθεὶς πολλὰ κἀντιβὰς μόλις ἔθωκεν αὐτήν E. 565.

'Αντιγόνη, *Antigone,* the daughter of Œdipus and Jocasta.

'Αντιδίδωμι, *to give in return, to repay.* ἀπάτα δ' ἀπάταις — πόνον, οὐ χάριν ἀντιδίδωσιν ἔχειν, *deceit answering other deceit repays evil, not good,* C. 231, as the Schol. paraphrases it. ἡ δὲ ἀπάτη πόνον ἔχειν ἀντιδίδωσι τῷ ἀπατήσαντι ἐξ ἀρχῆς. — ἵνα νίκην πεφῶν ἀμοιβὰν ἀντιδοὺς ἔσει A. 1053.

'Αντιδράω, *to return good for good,* or *evil for evil.* ὅστις παθὼν μὲν ἀντιδρῶν C. 272. ἀνθ' ὧν πεπονθὼς ἠξίουν τάδ' ἀντιδρᾶν 957. πρὸς δὲ τὰς πράξεις — ἀντιδρᾶν πειράσομαι 963. ὥστε μή — θέμις σέ γ' εἶναι εἶνον ἀντιδρᾶν κακῶς 1193.

'Αντίθυρος, adj. *opposite the door;* substantively, of *the vestibule.* βᾶτε κατ' ἀντιθύρων E. 1425.

'Αντικυρέω, *to meet, to light upon.* οὐ γὰρ ἂν πρώταισιν ὑμῖν ἀντέκυρσα C. 99. — ὅτῳ μήτ' Ἄρης μήτε πόντος ἀντέκυρσεν 1677. ἐπείπερ ἀντέκυρσα δοξάζων μὲν οὐ, *since I have lit upon thee, not indeed expecting* (I should do so) P. 541.

'Αντιλέγω, *to speak in answer.* ἔξεστιν τὸ γοῦν ἴσ' ἀντιλέξαι R. 409.

'Αντιλογέω, *to deny.* πῶς — ἀντιλογήσω τήνδ' οὐκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην A. 374.

'Αντίλοχος, *Antilochus,* one of the sons of Nestor; he went with his father to Troy, and was there killed P. 423.

'Αντίλυρος, *answering,* or *equal to, the lyre.* καναχὰν — θείας ἀντίλυρον μούσας T. 640.

'Αντίος, *coming towards.* τάνδρὸς ἀντίον μολεῖν, *to approach the man* T. 782. Met. *opposite, different.* ἀδεῖα μὲν, ἀντία δ' οἴσω T. 123.

'Αντιστατέω, *to oppose.* πνεῦμα — νῦν γὰρ ἀντιστατεῖ, *for the wind now sets against us* P. 636.

'Αντίπαλος, *hostile, opposing.* πάταγος Ἄρεος ἀντιπάλῳ δυσχείρωμα δράκοντι A. 125.

'Αντιπάσχω, *to receive in return.* κείνων ὕπο δρῶν ἀντιπάσχω χρηστά P. 580.

'Αντιπέμπω, *to send in return.* οἰκοῦρι' ἀντίπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου, T. 539.

'Αντίπετρος, *rocky, hard as a rock.* τοῦδ' ἀντιπέτρου βήματος ἔξω C. 192.

'Αντιπλήξ, *struck, lashed by waves.* βρέμουσι δ' ἀντιπλῆγες ἀκταί A. 588.

'Αντίποινος, *that requites* or *retaliates.* θεοὶ δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν' ἐμοῦ παθεῖν, *may the gods one day requite to them evils equal to mine;* more literally, *may the gods one day grant to them to suffer evils equal to mine* P. 316. — ὡς τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνεις, *that thou takest vengeance for thy daughter* E. 582.

'Αντίπρωρος, *opposite, facing;* met. *manifest.* ἀντίπρωρά σοι βλέπειν πάριστ' ἐναργῆ T. 222.

'Αντίῤῥοπος, *of equal weight, counterbalancing.* — μούνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ λύπης ἀντίῤῥοπον ἄχθος E. 119.

'Αντίσπαστος, *like a spasm, convulsive,* ἀδαγμὸς ἀντίσπαστος T. 767.

'Αντίσταθμος, *of equal weight,* thence *equivalent.* ὡς — ἀντίσταθμον τοῦ θηρὸς ἐκθέσεις τὴν αὐτοῦ κόρην, *that*

he should sacrifice his daughter as an equivalent for the beast E. 561.

'Αντίτινω, *to repay, to suffer punishment in turn.* καὶ μὴ δοκῶμεν, — οὐκ ἀντιτίσειν αὖθις Aj. 1065.

'Αντίτυπος, 1. *struck back, echoed.* ἴγχωρον παρ' ᾧ στόνον ἀντίτυπον — ἀποκλαύσειεν P. 688. φωνῆς — ὄρος παρέπεμψεν ἐμοὶ στόνον ἀντίτυπον 1446. 2. *rebounding,* or *with rebound.* ἀντίτυπα δ' ἐπὶ γᾷ πίσει τανταλωθεὶς πυρφόρος A. 134.

'Αντίφονος, *slaying in turn,* or *mutually.* νῦν καλὸν ἀντίφονον κορέσαι στόμα — ἐμᾶς σαρκός, *now it is well that ye satiate your mouths in mutual slaughter — with my flesh* P. 1141. εἰ — μὴ πάλιν δώσουσ' ἀντιφόνους δίκας, *if they shall not in turn give retributive vengeance of death for death* E. 240.

'Αντιφωνέω, *to answer.* πολλ' ἀντιφωνεῖς E. 1493. ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἄῤῥητόν τ' ἔπος Aj. 760. μὴ μ' ἀντιφώνει μηδέν P. 1054. οὐ γὰρ εἴχομεν — ἀντιφωνεῖν A. 271. ἐπεὶ παρέσχες ἀντιφωνῆσαι T. 1104.

'Αντιχαίρω, *to rejoice mutually,* or *in turn.* Νίκα τᾷ πολυαρμάτῳ ἀντιχαρεῖσα Θήβᾳ A. 149.

'Αντλέω, *to drain, to exhaust.* πατρῴαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην E. 1263.

'Αντλία, *a ship's hold.* ἐμβαλοῦ με — εἰς ἀντλίαν, εἰς πρῷραν P. 480.

'Αντομαι, *to entreat, to supplicate.* — πρός σ' ὅτι σοι φίλον ἐκ σέθεν ἄντομαι C. 250. ἃ πατρὸς ὕπερ τούμοῦ μόνον ἄντομαι 243.

'Αντρέπω, see ἀνατρέπω.

'Αντρον, *a cave,* or *cavern.* δοκῶ — ἄντρον εἰςορᾶν P. 27.—πάραλα τ' ἄντρα Aj. 408. παρ' ἄντροις P. 1247. τηλεπόροις ἐν ἄντροις A. 970. ἀνά τ' ἄντρα καὶ πέτρας R. 477. ἐξ ἀντρῶν C. 1567.

'Αντυξ, *the margin of the driver's seat of a chariot, to which the reins were fastened.* — ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων Aj. 1009. Also used in the sense of *a chariot,* a part being put for the whole. ἐξ ἀντύγων ὤλισθε E. 736.

'Ανυμέναιος, *unmarried.* Μοῖρ' ἀνυμέναιος C. 1224. ἀνυμέναιος ἄγομαι τάνδ' ἑτοίμαν ὁδόν A. 868. ἄγει με — ἄλεκτρον ἀνυμέναιον 907. Used adverbially; ἄλεκτρα γηράσκουσαν ἀνυμέναιά τε E. 950.

'Ανύμφευτος, 1. *unmarried.* ἄτεκνος τάλαιν' ἀνύμφευτος αἰὼν οἰχνῶ E. 161. 2. *unhappily married.* μέλεοι μελέαν πάθαν κλάον, ματρὸς ἔχοντες ἀνύμφευτον γονάν, *they, wretched, lamented their wretched lot, being sprung from the ill-fated marriage of their mother* A. 966.

'Ανυμφος, 1. *unmarried.* φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς E. 1174. 2. *inauspiciously* or *unlawfully married.* ἄλεκτρ' ἄνυμφα γὰρ ἐπίβα μιαιφόνων γάμων ἀμιλλήματα E. 483.

'Ανύτω, *to perform* a journey. τὸν παγκοίταν δ' ὁρῶ θαλάμον τήνδ' 'Αντιγόνην ἀνύτουσαν, *when I see Antigone going on her way to the chamber where all repose* A. 799. ἤνυτον σχολῇ ταχὺς 231. Also, *to perform* a work. σιγῇ τούμὸν ἔργον ἤνυτον T. 318.

'Ανύω, *to accomplish, to achieve, to attain to.* εὐδαίμων ἀνύσει καὶ μέγας P. 711, where it is not used intransitively in the sense of εὐδαιμονήσει, but briefly for ἀνύσει ὥστε εὐδαίμων γενέσθαι. μέ ποτ' ἀνύσειν τὸν — Ἅιδαν, *that I shall one day reach — Pluto* Aj. 601. ἤνυσεν — ἀρωγάν, *gave assistance* P. 1130. εἴ ποτε — ἠνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα, *if ever — ye have driven out of our confines the flame of mischief* R. 166. Ἀπόλλων οὔτ' ἐκεῖνον ἤνυσεν φονία γενέσθαι R. 720. παλαίφατ' ἀ μοὶ Φοῖβος ἤνυσέν ποτε, *oracles which Phœbus once accomplished through me* C. 455. ὦ μάντι, τοῦπος ὡς ἄρ' ὀρθὸν ἤνυσας A. 1163. ὅσοι δὲ μισθαρνοῦντες ἤνυσαν τάδε 302. ἄγαν γ' ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν Aj. 931. — πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσειε T. 654. — εἴ ποτε ἀνύσειε γαστρὶ φορβάν P. 703. τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα E. 205. θάνατον ἀνύσασα T. 882. It is once used with a genitive; as τυγχάνω. τίνος, ὦ παῖδες, χρείας ἀνύσαι (sc. προσπίτνετε) C. 1752. It is once also used in the middle voice; ἱερῶν οἷαν οἵων ἐπί μοι χάριν ἠνύσω T. 991; where the meaning is not, *what a return hast thou made to me,* but rather, *what a recompense hast thou obtained for thyself in me,* i. e. *in my calamity.*

'Ανω, adv. *above, aloft.* οἱ ἄνω, *the living, those who are above,* as οἱ κάτωθεν are *the dead, those beneath.*

'Ανωγα, the poet. perf. of ἀνώγω (not in use) in the sense of the present tense, *I order.* σιγᾶν ἄνωγα E. 1450. τί δῆτ' ἄνωγας P. 54. τί οὖν μ' ἄνωγας ἄλλο πλὴν ψευδῆ λέγειν; 100. πράσσειν ἄνωγας οὖν με πανδίκως τάδε; T. 1237. ἄνωγας οὖν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἐᾷν; Aj. 1343. ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος — μίασμα — ἐλαύνειν R. 96. ἐθ', ὡς

ἄνωγα, σὺν τάχει C. 908. — ἠνώγει ῥωτῶν ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρά, 1594.

Ἀνώδυνος, *free from pain*: of a person; ἀνώδυνον βλέποντα P. 871. Of a thing; τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν Aj. 551.

Ἄνωθεν, *from above*.

Ἀνώνυμος, *without a name, ignoble*. ἆρ' ἀνώνυμος πέφυκεν; T. 376.

Ἀνωφελής, *useless*. σποδόν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ E. 1148.

Ἀνωφέλητος, *useless, unprofitable*. οἶμοι — τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς ἀνωφελήτου E. 1133. ὅστις δ' ἀνωφέλητα φεύγει τέκνα A. 641.

Ἄξενος, *inhospitable*. ἢ ναὸς ἄξενον ὅρμον αὐγάζων P. 217.

Ἄξεστος, *unpolished, rude*. κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἄξεστον πέτρον C. 19.

Ἀξίνη, *an axe*. ἀξίνας χεροῖν λαβόντες A. 1096.

Ἄξιος, *worthy, deserving*: 1. with a genitive case; τύχῃ — σπουδῆς γε μίντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἄξια R. 778. συλλαβὼν θεσπίσματα κεῖται — Πόλυβος ἀεὶ' οὐδενός 972. ὀργῆς — ἧς δ' ἄξιος C. 909. οὐχ ἥδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν A. 695. 2. with an infinitive of the object; ἄξιος φέρειν ἣν τῇδε καὶ μείζω χάριν R. 763. ἄξια μαθεῖν κἀγὼ τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντα 769. τύχῃ — θαυμάσαι μὲν ἄξια 777. ἄξιος γὰρ εἶ sc. ὄλβιος γενέσθαι 931. σὺ δ' ἄξιαν οὐκ οὖσαν αἰσχύνεις πόλιν C. 933, where αἰσχύνεσθαι is to be understood. — ξυμφοραὶ — ἄξιαι δ' ἀμνναθεῖν 1019. ἄξιος εἶ θαυμάσαι 1154. οὔτε γὰρ θεῶν γένος οὔθ' ἁμιρίων ἔτ' ἄξιος βλέπειν Aj. 393. ἄξιος θρήνων τυχεῖν 907. πολλῶν ἂν ἥκοις — ἄξιος τυχεῖν E. 787. 3. Used simply it means *such as is fitting* or *becoming*. ἴσθι τοι τίσουσά γ' ἀξίαν δίκην E. 290. ἀξίαν — μεταβαλόντ' ἂν ὧδε σιγὰν λόγων 1251. καὶ μὴν χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ R. 1004.

Ἀξιόω, 1. *to deem*, or *think, worthy*; with an acc. of the person, and a gen. of the thing; οὐ γὰρ ἠξίουν τοὺς μηδένας, *for he did not value the worthless* Aj. 1093. οὐκ ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων ἱλθόντι δοῦναι P. 62. But more commonly used with an infinitive; οὐ μήν σ' ἔνορκον ἀξιῶ θέσθαι τέκνον P. 800. εἰ μὴ λέγω τἀληθές, ἀξιῶ θανεῖν R. 944. ἀνθ' ὧν πεπονθὼς ἠξίουν τάδ' ἀντιδρᾶν C. 957. τοῖς σοῖς ἐνθακεῖν θρόνοις — ἠξίουν 1296. ἵν' ἀξιῶτον τοὺς φονεύσαντας εἴδειν 1379. εἰς πόλιν γόους οὐκ ἀξιώσειν, ἀλλὰ — δρυοῖς προθήσειν πένθος A. 1233. ποίαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην; T. 410. μή μ' ἀξιώσῃς βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν Aj. 489. And passively: νῦν δ' ἀξιωθεὶς εἶσι sc. τῆς ἐμῆς ὀμφῆς, C. 1354. ἐμοῦ δὲ μήποτ' ἀξιωθήτω τόδε — ἔστιν ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν R. 1449. 2. *to choose, to design*. πεθῶν δ' οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι E. 167. τόδε μὲν οὔποτ' ἀξιώσω τρίσαι 1232. ἀξιώσαν' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν R. 1413. 3. *to think, to suppose*. ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἥκειν φέρων; *and what gain do you in coming, think to bring?* C. 585.

Ἀξίωμα, *a decree*. μάτην γὰρ οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι C. 1452.

Ἀξίως, *worthily*.

Ἀξύμβλητος, *that cannot be conjectured about, inexplicable*. δέρκομαι φάτιν ἄφραστον, ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν T. 691.

Ἄξων, *an axle-tree*. ἴθρανσι δ' ἄξονος μέσας κνόας E. 735.

Ἀοιδή, *a song*. ἀρ' ἔστ', ἀοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν, ὡς οὐδ' ἂν εἷς παύσαιτ' ἄν, εἰ χρείη λέγειν; A. 874.

Ἀοιδός, *a poet, an enchanter*, one who performs cures by incantation. τίς γὰρ ἀοιδός, τίς ὁ χειροτέχνης ἰατορίας, ὃς τήνδ' ἄτην κατακηλήσει T. 996. Applied to the Sphinx R. 36; ἐξέλυσας σκληρᾶς ἀοιδοῦ δυσμόν.

Ἄοικος, 1. *houseless, without a home*. ἀοίκους ἀπάτορᾶς τ' ἀλωμένας T. 299. 2. *inhospitable*. προσκύσαντε τὴν ἔσω ἄοικον εἰσοίκησιν P. 530.

Ἄοινος, *not using*, or *abstaining from wine*. οὐ γὰρ ἂν — ὑμῖν ἀντέκυρσ' ὀδοιπορῶν νήφων ἀοίνοις C. 100.

Ἀοκνος, *active, ready, sudden*. φύλακα Τεῦκρον ἀμφί σοι λείψω τροφῆς ἄοκνον Aj. 560. ἄοκνον μεγάλαν προσορῶσα δόμοισι βλάβαν T. 839.

Ἀολλής, *assembled together*, or merely *together*. χωρῶμεν δὴ πάντες ἀολλεῖς P. 1455. Applied also to two only, viz. Achelous and Hercules, but then it expresses the vehemence and impetuosity of their collision; εἴ τότ' ἀολλεῖς ἔσαν ἐς μέσον T. 511.

Ἀπαγγέλλω, *to announce*. εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι σαφῶς R. 958.

Ἀπαγριόω, *to make savage, to brutalize*. μὴ μ' ὄκνῳ δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριωμένον P. 226.

Ἀπάγω, *to lead away*. ἄπαγε νῦν μ' ἐντεῦθεν ἤδη R. 1521. σὺ δ' ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δόμους A. 1074. ἀπάγετ' ἐκτόπιον ὅτι τάχιστά με R. 1340. ἀπάγετε 1341. δόμοισ' ἀπάξειν P. 929. μ' ἀπάξειν cod. Ven. οὐδ' ἐγὼ σε μή τινα ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα

C. 663. In the middle v. *to carry away*, or *to lead away with oneself*. τί μ' ἄγετε, τί μ' ἀπάγεσθε; P. 1018.

'Απαιδία, *the state of being childless*; ἡ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ' ἀπαιδία R. 1024.

"Απαις, *childless*; ἀνακαλουμένη — τὰς ἄπαιδας ἐς τὸ λοιπὸν οὐσίας T. 907.

'Απαΐσσω see ἀπάσσω.

'Απαιτέω, *to reclaim, to demand back*; τά θ' ὅπλ' ἀπῄτουν τοῦ πατρός P. 862.

'Απαλέξασθαι, *to defend oneself*; οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ' ἀπαλέξασθαι Aj. 166.

'Απαλλαγή, *escape, deliverance*; ὡς πεπρωμένης οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγή A. 1319.

'Απαλλάσσω, 1. *to deliver, to release*. Used with an accusative or the preposition ἐξ. οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος, ἀλλ' ἐρείπει θεῶν τις, *nor does one generation release the race, but some one of the gods continually overthrows them* A. 592. μηδέ σ' ἐκ γόων — ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί, *nor may the gods below ever release thee from thy woes* E. 284. τὰ δ' οὖν κόρα τάδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρου, *he shall not release these virgins from their fate* A. 765. Also, *to quit, to leave*. ἡνίκ' ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτέ, *when at last weariness shall leave me* P. 1011. 2. Passive, *to be freed*, or *delivered*. ὡς — πόλις δί σοι κακῶν ἄνατος τῆσδ' ἀπαλλαχθῇ χθονός, *that the city may be freed to you unharmed by evils from this land* C. 790. ἐγὼ δ' ἐλεύθερος δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν A. 396. ἡμέρᾳ — τῇδ' ἀπήλλαγμαι E. 773. ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων, *having abstained from* (or *being freed from*) *lengthened speech* 1327. ἀπηλλάχθαι δ' ἀεμῇ 1330. οὐκοῦν ἐρεῖς ποτ', εἶτ' ἀπαλλαχθεὶς ἄπει; *will you not at length speak, and then being freed depart?* that is as it were, *having laid down*, or *got rid of, the burden you bear* A. 244. καὶ τοῦδ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ (σκηπτοῦ) A. 418.

'Απάμαω, *to mow down*, or *cut off*; ἀπάμησον ὡς τάχιστα (τὸν πόδα) P. 739.

'Απαμελέω, *to neglect*; εἴ μοί τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένον παρεῤῥύηκεν P. 648.

'Απαμπλακεῖν, *to fail*; στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν ἀπήμπλακε, *thinking to apply a love charm to you, she failed* T. 1129.

"Απαξ, adv. *once*.

'Απαπαπαῖ, an exclamation of pain P. 736.

'Απαράσσω, *to cut off*; οὐδ' ἀπαράξει κρᾶτα βίου θέλει — τοῦ στυγεροῦ T. 1012.

'Απαρκέω, *to suffice*; ταῦτ' ἂν ἀπαρκοῖ C. 1766.

'Απαρνέομαι, *to deny, to disavow*; φημὶ δρᾶσαι κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή A. 439. κύμπος πάμεστι κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή Aj. 96.—οὔτ' ἀπηρνήθη ποτέ T. 480. Passive: χὴ ναῦς γὰρ ἄξει κοὐκ ἀπαρνηθήσεται, *he shall not be refused* P. 523.

"Απαρνος, *denial*;—ἄπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο, *and denial of none was attempted* A. 431.

'Απαρχή, *the first-fruits*; ταυροκτονεῖ — λείας ἀπαρχὴν βοῦς T. 758. κἀκ μάχης ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι 182.

"Απας, sing. *every one, the whole*; plur. *all, all together*.

'Απάσσω, *to hurry away*; τοῦ δ' ἐγὼ κλύων ἀπῆξα T. 189. εἰ μὴ — φρένες διάστροφοι γνώμης ἀπῆξαν, *unless — my perverted mind had hurried away from my purpose* Aj. 443.

'Απατάω, *to deceive*; οἷά μ' εἰργάσω, οἵ' ἠπάτηκας P. 917. ὅπως Κρονίδαν ἀπάτασιν (Κύπρις), οὐ λέγω T. 499. —νῦν δ' ἠπάτημαι δύσμορος P. 937. οὕτω τοσοῦτον ἠπατημένος κυρῶ R. 594. ἔγνωκα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη Aj. 794. τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον; E. 165.

'Απάτη, *deceit, deception, fraud*; ἀπάτα δ' ἀπάταις — παραβαλλομένα C. 229. ἐλπίς — πολλοῖς δ' ἀπάτα κουφονόων ἐρώτων A. 613.—ὁρῶν μὲν αἰσχρὰς ἀπάτας P. 1121. ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν A. 636. ἀπάταισιν αἰσχραῖς ἄνδρα καὶ δόλοις ἑλών P. 1212. τὸν — ματρὸς ἀλόντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα E. 124.

'Απάτωρ, *fatherless, become an orphan*; ἐρρ' ἀπόκτυστός τε κἀπάτωρ ἐμοῦ C. 1385. δούλους ἀπάτορας τ' ἀλωμένας T. 299.

'Απαυδάω, *to forbid*; ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ P. 1277. τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ — μήτ' εἰσδέχεσθαι μήτε προσφωνεῖν τινά, ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων R. 236. τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα Τεῦκρος ἔνδοθεν στέγης μὴ 'ξω παρήκειν Aj. 728.

"Απαυστος, *incessant*; τὰν ἄπαυστον αἶν ἐμοὶ δορυσσόντων μόχθων ἄταν Aj. 1166.

'Απεικάζω, *to conjecture*; πεπυσμένη μέν, ὡς ἀπεικάσαι, πάρει T. 140.

'Απειλέω, *to threaten*; ὃν πάλαι ζητεῖς ἀπειλῶν R. 450. χωρῶν ἀπείλει νῦν C. 1042. ποίῳ σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις; 821.

'Απειλή, *the act of threatening, a threat*. Once used in the sing.; τίς δ' ἐστ' ἀπειλὴ πρὸς κενὰς γνώμας λέγειν; A. 749. Plur. πολλαὶ δ' ἀπειλαί

πολλὰ δὴ μάτην ἔπη θυμῷ κατηπείλησαν C. 664. οὐκ οἶσθ' ἀπειλὰς C. 662. τοίας ἱρίσσουσιν ἀπειλὰς δικρατεῖς Ἀτρεΐδαι Aj. 246. ἔκηλά που τῶν τῆσδ' ἀπειλῶν οὔνεχ' ἡμερεύσομεν E. 777. ἀπειλαῖς αἷς ἰχειμάνθην τότε A. 387.

Ἀπείλημα, a threat; ὁ νοῦς ὅταν αὐτοῦ γένηται, φροῦδα τἀπειλήματα C. 666.

Ἄπειμι, inf. ἀπεῖναι, to be absent; 1. of a person; ποῦ γὰρ ὁ τλήμων αὐτὸς ἄπεστιν; P. 161. ἀπῆσθ' ἐν' οὔ σ' ἴδει 379. ἄπεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου E. 75. χρόνον τρίμηνον ἤνικ' ἦν — ἀπεὶη T. 164. αὐτὸς δὲ πῶς ἄπεστιν; 191. ὡς νῦν ἀπόντος ἱστόρει E. 308. ἄπεστ' ἐκεῖνος 509. 2. Of a thing. τῶν δὲ πραχθέντων τὰ μὲν ἔλγιστ' ἄπεστιν R. 1238. κακῶν ὅσ' ἐστὶ πάντων ὀνόματ', οὐδὲν ἔστ' ἀπὸν 1285. τί γὰρ κακῶν ἄπεστι; 1496. ἐὰν δ' ἀπῇ τούτων τὸ χαίρειν A. 1155; which is the only instance where a case follows the verb.

Ἄπειμι, inf. ἀπιέναι, to go away, to depart; R. 444. 447. P. 124. E. 1039. T. 413. Aj. 1138. ἄπει P. 1056. R. 431. A. 244.

Ἀπειπεῖν, 1. to forbid, with a dative of the person and an acc. and inf. of the thing expressed or understood; ἀπεῖπεν ἐμοὶ κεῖνος μήτε πελάζειν — μήτ' ἐπιφωνεῖν μηδένα C. 1757. ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν ὃν σὺ τὸν νεκρὸν ἀπεῖπας A. 401. θάπτειν. 2. Intransitively, to despair, to become weary. ἐπεὶ δ' ἀπεῖπε T. 786.

Ἀπειργαθεῖν, to forbid, to prevent; ἢν μή μ' ὁ κραίνων τῆσδε γῆς ἀπειργάθῃ C. 866.

Ἀπείργω, to forbid, prevent; exclude; ἐγὼ σφ' ἀπείργω τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς Aj. 51. ἀλλ' ἀπείργοι θεός 929. οὗτοι σ' ἀπείργειν οὔθ' ὅπως ἐῶ λέγειν ἔχω Aj. 423. χρῆν γάρ σε — ἡμᾶς τ' ἀπείργειν P. 1348. ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποστρόφους αὐγὰς ἀπείρξω Aj. 70. τίς ταῦτ' ἀπεῖρξεν 1259.

Ἀπειρέσιος, infinite; κακὰν μοῖραν ἀπειρεσίων πόνων Aj. 910.

Ἄπειρος, inexperienced, ignorant; κακῶν γὰρ οὐκ ἄπειρος οὐδ' ἀκούσομαι A. 1176. γνώμης γάρ οὐκ ἄπειρος ὢν' ἁμαρτάνειν 1235. νῦν δ' ἄπειρος εἶ T. 142. πάντων ἄπειρος τῶνδε 308.

Ἄπειρος, a continent. Dor. for ἤπειρος, q. v.

Ἀπείρων, inexperienced, ignorant; ἀπείρων, ὦ Κεθαιρών οὐκ ἴσει R. 1089.

Ἀπελαύνω, to drive away, to expel; ὃς γε — τὸν αὐτὸς αὑτοῦ πατέρα τόνδ' ἀπήλασας C. 1358. ἄτην δὲ τοῖς πέμψασιν, οἵ μ' ἀπήλασαν 93. γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην 605.

Ἀπεννέπω, to prohibit; τί τόδ' ἀπεννέπεις γέρον; C. 209.

Ἀπερεί, as; ἀπερεί τις ἔποικος ἀναξία οἰκονομῶ E. 182.

Ἀπερίτροπος, not returning; οὔτε γὰρ — παῖς Ἀγαμεμνονίδας ἀπερίτροπος E. 176.

Ἀπερύκω, to prevent, to avert; ἀπερύκοι Ζεὺς κακὰν φάτιν Aj. 185. πρόσθεν δ' ἀπερύκου, but before that refrain (from speaking) C. 166.

Ἀπέρχομαι, to go away, to depart; ἥδε (νόσος) ὀξεῖα φοιτᾷ καὶ ταχεῖ' ἀπέρχεται P. 797. ἐς τόδ' ἀπέρχει κεῦθος νεκύων A. 812. ὡς δ' ἀπῆλθομεν C. 1643. ἀπελθεῖ 815. E. 1020. σοὶ φασὶν αὐτὸν εἰς λόγους ἐλθεῖν μολόντ' αἰτεῖν, ἀπελθεῖν τ' ἀσφαλῶς τῆς δεῦρ' ὁδοῦ C. 1166, 67.

Ἀπευθύνω, to rule, to govern; τρὶν σ' ἀπευθύνειν πόλιν R. 104. σὲ τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας δεσμοῖς ἀπευθύνοντα, thee, that art constraining thy captive's hands with bonds Aj. 72.

Ἀπεχθής, hated, odious; πατὴρ — ἀπεχθὴς δυσκλεής τ' ἀπώλετο, A. 59.

Ἀπήνη, a car, or chariot; ἀπήνη δ' ἦγε Λάϊον μία R. 753. κἀπὶ πωλικῆς ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβώς 803. ὕπτιος ἀπήνης εὐθὺς ἐκκυλίνδεται 812.

Ἀπιθέω, not to obey, to disobey, or be disobedient; οὐκ ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις P. 1432.

Ἀπία, Apia; an ancient name of Peloponnesus, derived from Apis king of Sicyon; γῆς ὅσοι περ Ἀπίας πρῶτοι καλοῦνται C. 1305.

Ἄπιος, remote, distant; πῶς γὰρ ἥ τιν' ἀπίαν γᾶν ἢ πόντιον κλύδων' ἀλώμεναι; C. 1682.

Ἀπιστέω, 1. not to believe, to disbelieve; πῶς ἀπιστήσω λόγοις τοῖς τοῦδε P. 1334. οὐδέν σ' ἀπιστῶ καὶ δίς ὀμῶξαι Aj. 920. 2. to disobey. τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε A. 219. ἀπιστοῦσαν τοῖς βασιλείοισιν ἄγουσι νόμοις 377. πόλεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνην 653. οὐ θᾶσσον οἴσεις μηδ' ἀπιστήσεις ἐμοί; T. 1173. μηδ' ἀπιστήσῃς πατρί 1214. σμικροῖς ἀπιστεῖν 1219. ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις 1230.

Ἀπιστία, distrust, or faithlessness; θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία C. 617.

Ἄπιστος, incredible, faithless; τό τ' ἐλπίδων ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων, the guardianship of these strangers incredible to my hopes P. 856. τὸ

ἐλπίδων ἄπιστον ἐς τὸ ὑπ' ἐμῆς ἐλπίδος ἀπιστηθέν. τοῖς πολλοῖσι — ἄπιστός ἐσθ' ἑταιρείας λιμήν, to the many — the haven of fellowship is faithless Aj. 668.

'Ἄπλατος, unapproachable, terrible. Νεμέας ἔνοικον λέοντ', ἄπλατον θρέμμα T. 1083. τὸν αἰεὶ' ἄπλατος ἴσχει Aj. 249.

'Ἄπλετος, Att. for ἄπλατος, immense; —ἀλλ' ἐπί μοι μελέῳ βάρος ἄπλετον ἐμμένει φρήν, but my mind has become frenzied to an extent intolerable to me wretched T. 978.

'Ἄπληστος, insatiable; τῆς ἀπλήστου — σὺν χαρᾷ βοῆς E. 1328.

'Ἁπλοῦς, single, simple; μή μ' ἁπλῇ κτάνῃς ψήφῳ, διπλῇ δέ R. 606. ὅπως ἂν ἡ χάρις — ἐξ ἁπλῆς διπλῆ φανῇ T. 616. ἆρ' ἔστι ταῦτα δίς τόσ' ἐξ ἁπλῶν κακά; Aj. 270. Used adverbially R. 519; οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν ἡ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει, ἀλλ' εἰς μέγιστον, for the penalty of this charge against me leads not to simple but to manifold evil.

'Ἀπό, from; sometimes used as a preposition, at others adverbially.

'Ἀποβαίνω, to depart, to withdraw; μετάσταθ', ἀπόβαθι C. 160. ἀβάτων ἀποβάς 164.

'Ἀποβλάπτω, to bereave; τοιοῦδ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλου Aj. 921.

'Ἀποβλαστάνω, to spring from; ματρὸς κοινᾶς ἀπίβλαστον ὠδῖνος C. 538.

'Ἀπόγονος, an offspring; ἀπόγονοι τεαί C. 539.

'Ἀποδείκνυμι, to exhibit, to expose; κἀπεδείξατε πατέρας, ἀδελφούς, παῖδας (γάμοι) R. 1405.

'Ἀποδιδράσκω, to escape, to avoid; ὅτε — σὸν ὄμμ' ἀπέδραν Aj. 167.

'Ἀποδίδωμι, to give back, to restore; ἀπόδος ὡς τάχος τὰ τόξα μοι P. 912. ἀπόδος, ἱκνοῦμαί σ'. ἀπόδος 920. ἀλλ' ἀπόδος 938. ἀπόδος, ἄφες μοι, παῖ, τὰ τόξα 969.

'Ἀποδύρομαι, to bewail, to lament; ὅπως ἐμαυτὴν — ξὺν τῇδε κλαύσω κἀποδύρωμαι σποδῷ E. 1111.

'Ἀποθαυμάζω, to be amazed at; τοῦτ' ἐστὶν ἤδη κἀποθαυμάσαι πρέπον C. 1582.

'Ἀποικέω, to dwell away from; ἡ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι μακρὰν ἀπῳκεῖτο, Corinth has been long since dwelt far away from by me R. 998.

'Ἀποικίζω, to remove to a distant place; καλῶ τὸ Ταρτάρου — ἔρεβος, ὥς σ' ἀποικίσῃ C. 1392. αὔρα, ἥτις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων T. 951.

'Ἄποικος, banished; γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄποικον R. 1518.

'Ἀποιμώζω, to deplore; εὐνῆς ἀποιμώζοντα τῆς κάτω φθοράν A. 1209. ποῖ' ἀποιμῶξαι κακά; P. 278.

'Ἀποίχομαι, to depart; ὠδῖνας αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται T. 42.

'Ἀποκαίριος, inopportune, unseasonable; τὸ γὰρ μοι μαθεῖν οὐκ ἀποκαίριον P. 155.

'Ἀποκαλέω, to call out against; τὸν τοῦ μανέντος — ξύναιμον ἀποκαλοῦντες Aj. 714.

'Ἀποκάμνω, to become weary; οὐ γὰρ δεῖ μ' ἀποκάμνειν C. 1773. δρᾶν is here to be understood, and the sense is, it does not befit me to neglect what I have to do.

'Ἀποκλαίω, to bewail, to deplore; στένον ἀντίτυπον — ἀποκλαύσειεν P. 689. In the middle voice, to deplore their misfortunes with any one; κἀποκλαύσασθαι κακά R. 1467.

'Ἀποκλήω, to shut in, or block up; οὐκ ἠνεσχόμην τὸ μὴ ἀποκλῆσαι τοὐμὸν ἄθλιον δίμας R. 1388.

'Ἀποκλίνω, to fall away from; τίς ἀνὴρ πλέον τᾶς εὐδαιμονίας φέρει, ἢ τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν καὶ δόξαντ' ἀποκλῖναι; for what man attains more of happiness, than just to fancy he has it, and having fancied, to fall away from it R. 1192.

'Ἀποκρίνω, to separate, to choose from; ἐεῖνά μ' — δρᾶσαι δικαιοῖ δυοῖν ἀποκρίνας κακοῖν, ἢ γῆς ἀπῶσαι — ἢ κτεῖναι R. 640.

'Ἀπολείπω, to leave, to desert; ἀπὸ γὰρ με λείπει' ἤδη P. 1162. ἀπὸ γὰρ βίου αὐτίκα λείψω 1143. ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη βίοτος ἀνέλπιστος E. 178. Passive; τοῦ σοῦ μὴ ἀπολείπεσθαι τάφου, I long to be joined with thee in thy tomb E. 1160.

'Ἄπολις, one banished from his own city, an outcast; ἐν ᾗ (ἀκτῇ) με προὔβαλον ἄφιλον, ἐρῆμον, ἄπολιν P. 1006. κάθηκας ἄπολιν C. 1359. ἄπολις, ὅτῳ τὸ μὴ καλὸν ξύνεστι, τάλμας χάριν A. 367.

'Ἀπόλλυμι, 1. to ruin, to destroy; τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι R. 1441. ἐν' ἐξ ἐκείνων, οἵ μ' ἀπωλλύτην, θάνω 1454. ἀπό μ' ὀλεῖς, ἢν προσθίγῃς P. 806. ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς T. 1004. ἀπολεῖς E. 821. χειροῖν — αἵ μ' ἀπώλεσαν 201. οἱ μ' ἀπώλεσαν P. 1340. ὥς μ' ἀπώλεσας θανών E. 798. ὡς μ' ἀπώλεσας 1154. ἀπώλεσας δῆτα 1155. ἀλλά με λόγοις ἀπώλλυς 1352. 2. to kill; ἰὼ στέγαι φίλων ἐρῆμοι, τῶν ὃ' ἀπολλύντων πλέαι E. 1397. 3. to lose; ἵππος εὐγενής — θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν E. 26. In the middle voice, to perish; ἀπόλλυμαι τάλας P. 311. τοῦδ' ἀν-

τιτείνουτ' αὐτόκραμν' ἀπόλλυται (δένδρα) A. 710. ἡ τάλαιν' ἀπόλλυμαι E. 296. ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι Aj. 336. ἄτιμος Ἀργείοισιν ὧδ' ἀπόλλυμαι 435. νῦν δ' ὀρὼν ἀπόλλυμαι 980. εὐσέβεια — οὐκ ἀπόλλυται P. 1430. χὤπως — ἀπόλλυται R. 1251. ἃ κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι κακούς P. 1355.—ἀπόλωλα, *I have perished*, or *I am lost* P. 732. 735. ἀ. τλήμων, προδίδομαι 911. πέπραμαι κἀπόλωλα 966. ἀπόλωλ' ὁ τάλας 1172. — ὑφ' ὧν δ' ἔπασχον εἰδότων ἀπωλλύμην C. 275. ἀπωλόμην δύστηνος E. 667. καλῶς ἔσω' ἐμαυτήν, ἢ καλῶς ἀπωλόμην 1313. ἀπώλου σῆς κασιγνήτης δίχα 1126. ἐπεὶ οὐδέ πω κακόν γ' ἀπώλετο P. 444. πατὴρ ὡς νῦν ἀπεχθὴς — ἀπώλετο A. 50.

Ἀπόλλων, *Apollo*, the tutelary god of the Athenians; ὦ Λύκει' Ἄπολλον E. 645. Called *Lycian*, from a temple dedicated to him in Lycia, whence he gave oracles: also called *Delian*, from his having been born in the island of Delos. Ἀπόλλων ὁ Δάλιος Aj. 689.

Ἀπολύω, only used by Sophocles in the passive and middle voice; *to be loosed from life*, or *to die*; ἴθανε, ἀπελύθης A. 1254. ποίῳ δὲ κἀπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ; 1298.

Ἀπολωβάω, *to disgrace*; μανίᾳ γὰρ ἁλοὺς — Αἴας ἀπελωβήθη, *has been disgraced* Aj. 216.

Ἀπόμνυμι, *to swear by*; ἀπώμοσ' ἀγνοῦ Ζηνὸς ὕψιστον σέβας P. 1273.

Ἀπομολεῖν, see ἐπιμολεῖν.

Ἀπόνητος, *free from trouble*; δαρὸν οὐκ ἀπόνητοι E. 1054. In many editions, the reading is ἀποίνητοι, *free from punishment*.

Ἀπονίνημι, *to profit by, to enjoy*; μηδέ ποτ' ἀγλαΐας ἀπονοίατο E. 204.

Ἄπονος, *without toil* or *pain*; θείᾳ κἀπόνῳ τύχῃ (ἔθανε) C. 1581.

Ἀπονοσφίζω, 1. *to bereave, to deprive*; ὁ ξυλλαβών με κἀπονοσφίσας ὅπλων P. 967. 2. *to elude*, or *to seek to avoid*. τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων μαντεῖα R. 480.

Ἀπόξενος, *inhospitable*; εἰς τὸν ἀπόξενον ὅρμον Θρῄκιον κλύδωνα R. 196.

Ἀποξενόω, mid. *to remove oneself to a strange land, to banish oneself*; ὅστις — φυγὰς ἀπεξενοῦτο, *who — made himself an exile in a strange land* E. 767.

Ἀποπαύω, *to make to cease*; ἱρότων δ' ἀπέπαυον Aj. 1185. (sc. ἐμί). mid. *to cease, to give over*. ἀλλ' ἀποπαύετε μήδ' ἐπὶ πλείω θρῆνον ἐγείρατε C. 1774. οὐδέ ποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι ἀνάριθμος ὧδε θρήνων E. 224.

Ἀπόπληκτος, *struck dumb with amazement*; τί — σιωπᾷς κἀπόπληκτος ὧδ' ἔχει; P. 721.

Ἀποπλήσσω, used in the passive voice; *to be deprived of one's senses, to faint away*; ὑπτία δὲ κλίνομαι — κἀποπλήσσομαι A. 1174.

Ἀπόπτολις, *an exile*, either voluntary or by compulsion; κεῖθεν ἦσθ' ἀπόπτολις; R. 1000. ὦ ξένοι, ἀπόπτολις (sc. εἰμί) C. 208. ἣν ἀπόπτολιν εἴχομεν T. 644.

Ἄποπτος, *far removed, out of sight*; ὡς πλεῖστον εἴη τοῦδ' ἄποπτος ἄστεως R. 762. κἂν ἄποπτος ᾖς Aj. 15. κτανὼν πρόθεις ταφεῦσιν — ἄποπτον ἡμῶν E. 1481. Used adverbially; ἐξ ἀπόπτου μᾶλλον ἢ 'γγύθεν σκοπεῖν P. 465.

Ἀπόπτυστος, *detestable*; ἰδοὺ ἀπόπτυστός τε κἀπάτωρ ἐμοῦ C. 1385.

Ἀπορέω, *to be at a loss, to doubt*; ὅτι λέξω δ' ἀπορῶ R. 485. ἀπορεῖς δὲ τοῦ σύ; P. 886. ἐς πολλὰ τἀπορεῖν ἔχω T. 1233.

Ἀπορθόω, *to direct rightly*; σύ μοι γνώμας ἔχων χρηστὰς ἀπορθοῖς A. 632.

Ἄπορος, *at a loss, difficult*; οὐκ οἶδ' ὅποι χρὴ τἄπορον τρέπειν ἔπος, *I know not what to say* P. 885. ἴσθι δὲ παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα πεφάνθαι μ' ἄν, *know that I should shew myself beside my senses, incapable of recovering my senses* R. 691. τὰς δειλαίας—ἄπορον φανείσας ἀλγηδόνος C. 515. τίς ἄρα με πότμος αὖθις ὧδ' ἱρῆμος ἄπορος ἐπιμένει—; 1715. ποῖ δῆτ' αὖθις ὧδ' ἱρῆμος ἄπορος αἰῶνα τλάμον' ἕξω; 1733. (ἀνθρωπος) ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται τὸ μέλλον A. 357. — μάλα τοι ἄπορα πυκνοῖς ἐνιδεῖν πάθη P. 843.

Ἀπορρέω, *to flow away, to vanish*; ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ (δαίμων, meaning εὐδαιμονία) E. 988. ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆστις εὖ πεπονθότος Aj. 519.

Ἀπόρρητος, *forbidden*; ἢ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ' ἀπόρρητον πόλει; A. 44.

Ἀποῤῥίπτω, *to cast away*; ἄπωστος γῆς ἀποῤῥιφθήσομαι Aj. 998. Metaph. *to repudiate*. καλῶς δ' ἤδη σ' ἀποῤῥίψουσαν ἀ 'πηγγελλόμην E. 1006.

Ἀποῤῥοιβδέω, *to utter with a croaking voice*, like that of birds from which omens were derived; οὐδ' ὄρνις εὐσήμους ἀποῤῥοιβδεῖ βοάς A. 1008.

Ἀποσκεδάννυμι, *to disperse, to drive away*; τοῦτ' ἀποσκεδῶ μέσος R. 138.

Ἀποσκοπέω, *to regard, to look at*. πρὸς

σ' ἀποσκοποῦσα R. 746. εἰς ἐκεῖνα μὴ τὰ νῦν ἀποσκόπει C. 1197.

'Αποσπάω, *to tear away*; πῶς σ' ἀποσπάσω τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος Aj. 1003. εἰ δὲ τίς σ' ἀποσπάσειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ 1155. ἀποσπάσας εἱμάτων περόνας ἀπ' αὐτῆς R. 1268. ὃς με ψιλὸν ὄμμ' ἀποσπάσας ἐξοίχει βίᾳ C. 870. οἴχεται τέκνων ἀποσπάσας μου — ξυνωρίδα 899. Used in a figurative sense, ἐπείπερ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας R. 1432. ἀποσπάσας — ἐμῆς οἴχει φρενὸς αἴ μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων E. 799.

'Αποστάζω, *to distil*; τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει — μίνος A. 949.

'Αποστατέω, *to be unlike, to differ from*; μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάτει πολύ R. 743. οὔκουν πάρος γε σῆς ἀπεστάτουν φρενός A. 980.

'Αποστείχω, *to go away, to depart*; ἀποστείχομ' ἄν E. 789. εἴσω δ' ἀποστείχουσα T. 690.

'Αποστέλλω, 1. *to send, to despatch*; τὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν P. 125. ὃς σ' ἐς τὰ Τροίας πεδί' ἀποστελῶ βίᾳ 1281. 'Ιππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατὴρ Ταλαός C. 1319. Used in a somewhat different sense, P. 448; τὰ δὲ δίκαια — ἀποστέλλουσ' ἀεί sc. εἰς Ἅιδην, *but the just — they are ever thrusting down to Hades*. 2. *to dismiss*; μὴ μ' ἄτιμον τῆσδ' ἀποστείλητε γῆς, ἀλλ' ἀρχίπλουτον καὶ κατασταθῆν δόμων E. 71. 3. in the passive voice, once in the sense of *to be sent*; ἄνδρα τόνδ' ἀπεσταλῆν πείσων ἔπεσθαι C. 739: and once *to depart*; πρὸς οἶκον οὐκέθ' ἥκεθ', ὡς ἀπεσταλῆ R. 115.

'Αποστερέω; 1. *to deprive*; when used in this sense it takes an accusative of the loser and a genitive of the thing lost, or an accusative of the thing with or without a genitive of the person who is deprived: the following is an instance of the former; τῶν ὁ παντλήμων ἐγὼ ἀπεστέρησ' ἐμαυτόν R. 1381; and passively, σοῦ τ' ἀπεστερημένη καὶ πατρὸς E. 803. Of the latter, ἀπεστέρηκας τὸν βίον P. 919; for in ὅστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαβὼν ἀπεστέρηκα; P. 1267, the syntax is doubtful, since either substantive may be governed by λαβών or ἀπεστέρηκας. μή μ' ἀποστερήσῃς τῶν σῶν προσώπων ἡδονὰν μαθεῖσθαι E. 1268, where ὅστε is to be understood. 2. *to conceal* or *defraud*, with an accusative of the thing; οὐτ' ἔννομ' εἶπας, οὔτε προσφιλὲς πόλει — τῆνδ' ἀποστερῶν φάτιν R. 323. εἰ δ' ἀπεστερήμεθα, οὐκ ἔστιν ὁ 'νὴρ κεῖνος Aj. 769.

'Αποστερίσκω, *to deprive*; 'Ετεοκλῆς — Πολυνείκη θρόνων ἀποστερίσκει C. 377.

'Αποστρέφω, 1. *to twist back*; οὐκ ὡς τάχος τις τοῦδ' ἀποστρέψει χέρας; *will not some one twist this fellow's hands behind his back?* (in order to tie them) R. 1154. 2. *to turn back*; οἷον — οὐδ' ἀποστρέψαι πάλιν (ἔξεστι) C. 1405. Passive, *to suffer oneself to be turned back*, that is, *to turn oneself back*. οὐ πάλιν ἀποστραφεὶς ἄπει; R. 431. μή, πρὸς θεῶν, φρονῶν γ' ἀποστραφῇς, *do not refuse assistance* 326. μὴ μ' ἀποστραφῇς, *do not turn away from me* C. 1274.

'Αποστροφή, *escape*; ἥκει — βίου τελευτή, κοὐκέτ' ἐστ' ἀποστροφή C. 1471.

'Απόστροφος, *averted*; ὀμμάτων ἀποστρόφους αὐγὸς ἀπείρξω σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν Aj. 69.

'Αποστυγέω, *to detest, to abhor*; τόλμα, — ὅτι καὶ πόλις τέτροφεν ἄφιλον, ἀποστυγεῖν C. 186. οὐδὲ Μουσᾶν χοροί νιν ἀπεστύγησαν (χθόνα) 698.

'Αποσυλάω, *to despoil*; ὃς μ' ἐξέωσε κἀπεσύλησεν πάτρας C. 1332.

'Αποσώζω, *to save from*; παύσοντας ἄλγους κἀποσώζοντας νόσου P. 1365.

'Αποτέμνω, *to cut off*; κρᾶτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τεμῶ χερί P. 1192.

'Αποτίβατος, *unapproachable*; thence, *incurable*. ἀποτίβατος ἀγρία νόσος T. 1024.

'Απότιμος, *unhonoured, dishonoured*; ἐπὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεὸν R. 215.

'Αποτίνω, *to repay*. μεγάλοι δὲ λόγοι μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων ἀποτίσαντες A. 1331.

'Απότομος. ὕβρις — ἀκρότατον εἰσαναβᾶσ' ἀπότομον ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν R. 877; this reading is adopted by Dindorf, where ἀπότομον is used substantively; *insolence — having mounted the topmost precipice hurries on to ruin*. But Ellendt reads it thus: ὕβρις — ἀκρότατ' εἰσαμβιβάσασιν ἀπότομον ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν, making ἀπότομον an adjective agreeing with ἀνάγκαν, *insolence, — when men have reached the highest pitch, hurries them on to headlong ruin*.

'Αποτος, *without drink*; ἄσιτος ἀ'νὴρ ἄποτος, Aj. 317.

'Αποτρέπω, *to turn away*, that is, *from himself against me*. καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι οὐ πῦρ οὐκ ἔγχος τις ὀνήσιμον οὐκ ἀποτρέψει; T. 1010.

'Απότροπος, *abominable, to be abominated*; ἰὼ σκότου νέφος ἐμὸν ἀπότροπον

R. 1314. — τὸν ἀπότροπον ἀίδηλον Ἄιδαν Aj. 602.

Ἀποτρύω, 1. *to weary, to wear out*; used actively; φαμὶ γὰρ οὐκ ἀποτρύειν ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν χρῆναί σε T. 124. 2. *to plough*; in the middle voice; Γᾶν ἄρθιτον ἀκαμάταν ἀποτρύεται A. 339.

Ἄπουρος, *remote, distant*; παλίσσυτον δράμημα νωτίσαι πάτρας ἄπουρον R. 194.

Ἄπους, *lame*; ἰχίδνης, ἥ μ' ἴδηκεν ὧδ' ἄπουν P. 628.

Ἀποφάσκω, *to deny*; δεινὰ ταράσσει σοφὸς οἰωνοθέτας οὔτε δοκοῦντ' οὔτ' ἀποφάσκοντα, *neither assenting nor denying*, R. 485. Hermann observes on this passage, "Since either things *credible*, and *incredible*, or *affirming* and *denying* may be opposed to each other, the poet adopted one of each class, δοκοῦντα, expressing things credible, and ἀποφάσκοντα, those which deny."

Ἀποφέρω, *to bear, or carry away to*; ὡς ἄλλην χθόνα δοκῶν ἀποίσειν R. 1179. καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμα T. 611.

Ἀποφεύγω, *to fly, to escape*; κῆρα τάνδ' ἀποφεύγειν P. 1151. Triclin. ἀμέτρως ἀποφυγεῖν. In C. 1736. all the versions have καὶ πάρος ἀπεφέυγετον, σφῶιν (vel σφῷν) τὸ μὴ πίτνειν κακῶς. Brunck suggested ἀπεφύγετον, Elmsl. ἀπεφυγέτην, Reisigius ἀπεφύγετε, but Hermann, (whose reading is now adopted,) remodelled the whole passage, dividing it between the Chorus and Antigone. X. καὶ πάρος ἀπέφυγε. Ant. τί; X. τὰ σφῷν τὸ μὴ πίτνειν κακῶς. Cho. *Even before it escaped*—Ant. *What?* Cho. *Your affairs, from falling into misery.* Whereby the Chorus bids Antigone and Ismene remember, that they had not long before been snatched away by Creon.

Ἀπόφημι, *to deny*; καὶ φημὶ κἀπόφημι, κοὐκ ἔχω τί φῶ C. 318.

Ἀποφθίνω, 1. intransitively, *to perish*; ὅπου κἀποφθίνει τὰ χρηστά P. 455. 2. transitively, *to destroy, to slay*; τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι χρῄζων T. 706. ἔμελλέ σ' Ἕκτωρ — ἀποφθίσαι Aj. 1006.

Ἀποφράγνυμι, *to enclose, to barricade*; εἴ γε στοχάζει κἀποφράγνυσαι κύκλῳ τὸ πρᾶγμα A. 241.

Ἀποψύχω, *to breathe out life, to expire*; ἧς τ' ἀπέψυξεν βίον Aj. 1010.

Ἄπρακτος, *inexperienced, unpractised*; κοὐδὲν μαντικῆς ἄπρακτος ὑμῖν εἰμί A. 1022.

Ἀπρίξ, *firmly*; κόμην ἀπρὶξ δυνεῖ συλλαβὼν χερί Aj. 303.

Ἀπροσδόκητος, *unexpected*; ἀπροσδόκητον οὐδὲν εἴρηκας E. 1005.

Ἀπροσήγορος, *not to be accosted, intractable, inexorable*; — πατρὸς τὸ δυσπρόσοιστον κἀπροσήγορον στόμα C. 1279. ἄπλατον θρέμμα κἀπροσήγορον T. 1083.

Ἀπρόσμαχος, *invincible*; ἀπρόσμαχον τέρας T. 1088.

Ἀπροσόμιλος, *unsociable, morose*; ἀπροσόμιλον γῆρας C. 1238.

Ἅπτω, and ἅπτομαι, *to touch, to cling to*; οὐχ ἅψομαι τοῦδ' ἀνδρὸς C. 826. ἥπταί μου (νόσος) T. 1006. νῦν δ' ἰσχατόν σου (φωτὸς) τοὐμὸν ἅπτεται δέμας C. 1547. θανόντων οὐδὲν ἄλγος ἅπτεται C. 959. μὴ τῶν ἀρίστων ἅπτεται βουλευμάτων A. 179.

Ἄπυρος, *without fire, or unexposed to the fire*; τὸ φάρμακον τοῦτ' ἄπυρον ἐκεῖνός τ' ἀεὶ θερμῆς ἄθικτον — σώζειν T. 682.

Ἄπυστος, *unintelligible*; ἄπυστα φωνῶν μηδὲ μηκύνων βοήν C. 490.

Ἀπύω, *to tell, to inform*; τίς ἂν μοι — τὸν ὠμόθυμον — ἀπύοι Aj. 871.

Ἄπωθεν, *afar, in the distance*; ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων κλύει τις A. 1191. ἄπωθεν ἐρπούσῃ T. 813.

Ἀπωθέω, *to drive away, to repulse, to reject*; γῆς ἀπῶσαι πατρίδος, *to banish* R. 641. Whence it is said passively, γῆς ἀπωσθῆναι βίᾳ 670. — ὅσοι τόδ' ἔτλασαν ἐμοῦ ποδὸς ἄρθρον ἀπῶσαι P. 1187. νὺξ γὰρ εἰσάγει καὶ νὺξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον T. 30. τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη Aj. 441. εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε καί τις — ἀπώσει τοῦτος R. 234. μὴ φιλότητ' ἀπώσῃ P. 1107. οὐδ' ἀπώσομαι τὸν αὐλόν T. 215. κοὐκ ἀπώσομαι 1239. εἰ μ' ἀπώσει E. 422. εἴ τις ὠφέλειά γ', οὐκ ἀπώσομαι 932. οἵ' ἂν οὔτε τις δόμων ἀπώσαιτ', οὔτ' ἂν ἡσθείη λαβών 1317.

Ἀπώμοτος, *sworn against, to be declared on oath not to be done*; βροτοῖσιν οὐδὲν ἐστ' ἀπώμοτον, *nothing is to be sworn against by mortals* A. 384; that is, *there is nothing that men must swear they will not do.* δι' ὅρκων καίπερ ὢν ἀπώμοτος, *although I had declared by oath I would not do it* 390.

Ἀπωστός, *driven away, expelled*; ἀπωστὸς γῆς ἀπορρίφθησομαι Aj. 998.

Ἀπωτέρω, *distant*; ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων, ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ, *for in behalf, not of my more distant friends, but myself for myself* R. 137. The scholiast says this has reference to Laius; but Ellendt thinks it refers to the citizens of Thebes, to whom αὐτὸς αὐτοῦ is opposed.

Ἄρα, a conjunction; *then, but then, yet*, expressing *consequence*; preceded by εἰ or ἄν, *perhaps, nevertheless*; also frequently used interrogatively.

Ἀρά, 1. *a curse, imprecation*; μὴ γὰρ αἴδε δαίμονες θεῖέν μ' ἄφωνον τῆσδε τῆς ἀρᾶς ἔτι, *may not these goddesses yet make me silent of this curse* C. 869. ἄφωνος ἀρᾶς is one *who abstains from cursing*; στυγερὰν ἔχε δύσκοτμον ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις, *keep thy hated, ill-omened curse for others*; or as Ellendt translates it, *avert thy curses upon others* P. 1106.—τελοῦσ' ἀραί E. 1409. τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάσδ' ἀράς R. 295. ἱμαντὸν εἰς ἀρὰς δεινὰς προβάλλων 744. οὔτις ἄλλος ἢ 'γὼ — τάσδ' ἀρὰς ὁ προστιθείς 820. οὐ μὰν ἐν ἰμοὶ προσθήσεις τάσδ' ἀράς C. 152. πικρὰς ἀρὰς ἠρᾶτο 956. κακάς A. 423. τοιάσδ' ἀρὰς σφῷν — ἐξανῆκ' ἐγώ C. 1377. ἀρὰς ἃς σοι καλοῦμαι 1386. ἐάν γ' αἱ τοῦδ' ἀραὶ πατρὸς τελῶνται 1409. 2. *vengeance*, as the consequence of a curse; ἀλλά τοι θεῶν ἀρὰ μένει σ' ἀπιστήσαντα, *but the vengeance of the gods awaits thee, if thou disobeyest* T. 1229. μητρός τε καὶ — πατρὸς ἵλῳ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρά R. 418.

Ἀραγμός, *noise*, proceeding from blows; στέρνων ἀραγμούς, *beatings of the breast* C. 1605.

Ἀραῖος, 1. transitively, *one who imprecates curses*; μενῶ σ' ἐγὼ καὶ νέρθεν ὢν ἀραῖος εἰσαεὶ βαρύς T. 1192. 2. *one who fulfils imprecations*; thence used as an epithet of Jupiter; πρὸς ἀραίου Διός P. 1167. 3. passively, *accursed*; ὥσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες R. 276. ἀραῖος—ὀλοίμην 642. ὡς ἐκ χθονὸς ῥίψων ἐαυτόν, οὐδ' ἔτι μενῶν δόμοις ἀραῖος 1291. πρὸς οὓς ἀραῖος ἁγὼ μόνος ἥδ' ἐγὼ μέτοικος ἔρχομαι A. 859.

Ἀράομαι, 1. *to pray, to supplicate*; τὴν ἐγὼ — θεοῖς ἀρῶμαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν T. 48. ἥ σε πολλάκις θεοῖς ἀρᾶται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν Aj. 504. σφῷν δ' οὖν ἐγὼ θεοῖς ἀρῶμαι μή ποτ' ἀντῆσαι κακόν C. 1447. 2. *to imprecate, to curse*; παθεῖν ἅπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἠρασάμην R. 251. ἀραῖος ὡς ἠράσατο 1291. εἰ μή μοι πικρὰς — ἀρὰς ἠρᾶτο C. 956. τοιαῦτ' ἀρῶμαι 1391. τὰ σελῆρα πατρὸς κλύετε τοῦδ' ἀρωμένου 1408. ἀρὰς κακὰς ἠρᾶτο τοῖσι τοὔργον ἐξειργασμένοις A. 424.

Ἀραρίσκω, *to fit firmly*, or *exactly*; ἀλλ' ἐμὲ γ' ἃ στενόεσσ' ἄραρεν φρένας, *but the sorrower* (*that mourns for Itys*) *exactly fits* (or *accords with*) *my feelings* E. 144.

Ἀράσσω, 1. *to strike*; ἤρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα R. 1276. διπλᾶς ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῷ χερί A. 52. ἀραχθὲν ἕλκος 961. 2. used figuratively, *to assail with abuse*; χολωθεὶς — ἤρασσον κακοῖς τοῖς πᾶσιν P. 374. ὀνείδεσιν ἤρασσον ἔνθεν κἀνθεν Aj. 712.

Ἄρατος, *accursed*; ἄρατον ἕλκος A. 960.

Ἀργεῖος, *an Argive*; always used substantively; Ἐτεοκλος Ἀργεῖος γεγὼς C. 1318. Ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος E. 683. Ἀργείων στρατός A. 15. Ἀργείων E. 525. Ἀργείων στρατῷ Aj. 95. P. 418. Ἀργείων φάτιν Aj. 186. Ἀργείων ὕπο 493. Ἀργείων πάρα 648. τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείων 761. μέγιστον Ἀργείων 1310. ἄνδρ' — ἄριστον Ἀργείων 1319. ἐχθιστος Ἀργείων ἀνήρ 1362. ἀπ' Ἀργείων P. 556. — τοῖσιν Ἀργείοισιν P. 550. πᾶσιν Ἀργείοις 67. Ἀργείοισιν Aj. 67. τοῖς π. Ἀργείοις 709. Ἀργείοισι P. 932. Aj. 435. 1219. ἐν Ἀργείοις μέσοις P. 626. ἐν Ἀργείοις 1053. Aj. 44. Ἀργείοις E. 1451. Aj. 415. τοὺς πάντας Ἀργείους P. 47.

Ἀργής, *white*; τὸν ἀργῆτα Κολωνόν C. 676.—ἐχρῶν ἀργῆτ' οἰὸς εὐείρῳ πόκῳ T. 672.

Ἀργίπους, *white-footed*; δύο δ' ἀργίποδας κριοὺς ἀνελών Aj. 233.

Ἀργόθεν, *from Argos*; τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν φῶτα βάντα A. 106.

Ἀργός, 1. *slow, inactive*; γλῶσσαν μὲν ἀργόν, χεῖρα δ' εἶχον ἐρέτην P. 97. 2. *undone*; κοὐκ ἦν ἔτ' ἀργὸν οὐδὲν ὧν ἐφίετο C. 1601. οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην R. 287. which the scholiast explains by οὐκ ἀργῶς, but the more elegant and correct translation is, *nor have I suffered this to be left undone*, οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην ὥστε ἀργὰ εἶναι.

Ἄργος, *Argos*, the name of a city, and territory; παλαιὸν Ἄργος E. 4. ὡς —Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον τιμῇ καθέξον C. 381. τὸ κοῖλον Ἄργος C. 379. 1389. κατ' Ἄργος 1169. Ἄργος ἐς τὸ Δωρικόν 1303. ἐς Ἄργος 1418.—Ἄργους 1327. 1403.

Ἄργυρος, *silver, silver coin, money*; οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν, οἷον ἄργυρος, κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε A. 295. ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδοὺς 322. εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ ἐπράσσετ' ἐνθένδε R. 124.

Ἄρδην, 1. *raised on high*; ἐκ τοῦ αἴρειν.— ἐξ εὐεροῦντον χαλκείας ἄρδην πρόχου χοαῖσι τρισπένδοισι τὸν νέκυν

στέφει A. 426. 2. metaphor. vehemently, with all one's might; ἰς ναυτικὰ σκάφη πηδῶντος ἀρδην Ἕκτορος Aj. 1258.

Ἀρέσκω, to please, to satisfy; ὅστις τάδ' ἐστ' ἀρέσκοντα R. 274. δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω A. 75. οὐδ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλιστ' ἀδεῖν με χρή 89. σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει 211. τῷ τοῦτ' ἤρεσκεν E. 401. ἃ τοῖς πολλοῖσιν ἤρεσκεν κριταῖς Aj. 1222. Once used with an accusative; οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη Aj. 581. Employed with a passive form, with an active signification; ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων ἀρεστὸν οὐδέν, μηδ' ἀρεσθείη ποτέ A. 496.

Ἀρεστός, pleasing, that which pleases; ἀντὶ τοῦ ἀρέσκων.—ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων ἀρεστὸν οὐδέν A. 496. Φοῖβε, σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρέστ' εἴη R. 1096.

Ἀρετή, valour, excellence; νικᾷ γὰρ ἁ 'ρετή με τῆς ἐχθρᾶς πολύ Aj. 1336. —ἀρετῆς ἕκατι P. 665. πάσας ἀρετᾶς λάφυρ' ἔχων T. 642. τὰ πρὶν δ' ἔργα χειροῖν μεγίστας ἀρετᾶς Aj. 610.—ἀρετῇ δὲ πρῶτος ἐκκριθεὶς στρατεύματος P. 1411. In P. 1406. ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον.—ἀρετὴν is understood by Musgrave, and many others, to express the reward of excellence; thus, I gained immortal honour; but Ellendt well observes, that it only means excellence, and that Hercules meant to say that his excellence had earned immortality; ἀρετὴν ἔσχον ἀθάνατον, that is, ὥστε γενέσθαι ἀθάνατον.

Ἀρήγω, to defend, to assist; ἀλλ' ἀρήγετ', ἷς τ' ἐγὼ μόλω Aj. 1162. ἢ χρῆν σ' ἀρήγειν E. 519. Ἦλθετ' ἀρήξατε 115. ἀρήξατ' εἰσιλθόντες εἰ δύνασθέ τι Aj. 322. τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ 986.

Ἀρηξις, aid, succour; ποίαν λάβω θεῶν ἀρηξιν ἢ βροτῶν; C. 833. πόθεν δ' ἐν εὔρους τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων ἀρηξιν E. 864.

Ἄρης. 1. the god of war, discord, and every sort of mischief; ὃν — φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξίνισεν E. 96. τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης 1377. Ἤνεσεν αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης Aj. 692. νῦν δ' Ἄρης οἰστρηθεὶς ἐξέλυσ' ἐπίπονον ἀμέραν T. 650. Ἄρεα — ὃς νῦν — φλέγει με R. 190. Ἄρεος εὔβουλον πάγον C. 951. καλῶ δ' Ἄρη, τὸν σφῷν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβλῆκότα C. 1393. τὰ δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπτόνυμα μόγις Ἄρης A. 139. ἀγχίπολις Ἄρης 958. 2. war, battle; πάτραγος Ἄρεος ἀντιπάλῳ δυσχείρωμα δρέπουσι A. 125. πρὶν δή ποτε θουρίῳ κρατοῦντ' ἐν Ἄρει Aj. 607. ὃς συγγερῶν ἔδειξεν ὅπλων Ἕλλασι κοινὸν Ἄρην 1175. τὸν χαλκοβόαν Ἄρη μίξουσιν C. 1050. δεινὸς ὁ προσχώρων Ἄρης 1067. 3. carnage, slaughter; πεφόβημαι λιθόλευστον Ἄρη ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπείς Aj. 247. ὅτῳ μήτ' Ἄρης μήτε πόντος ἀντίκυρσιν C. 1676. 4. a warlike spirit. κἂν γυναῖξιν ὡς Ἄρης ἔνεστιν E. 1235. And in this sense perhaps, as Ellendt observes, is to be understood C. 1067. above quoted.

Ἄρθρον, a limb, member, or joint; ἐμοῦ ποδὸς ἄρθρον P. 1187, that is, the foot itself. κρᾶτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τεμῶ 1192. ἄρθρα — ἐνζεύξας ποδοῖν R. 718, where the ligaments of the feet are meant, as in a subsequent passage; ποδῶν ἂν ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σά 1032, and μάρψας ποδός νιν, ἄρθρον ᾗ λυγίζεται T. 776. Also used generally of the members of the body; προσπτύσσεται χιτὼν ἅπαν κατ' ἄρθρον T. 766. Also applied to the ligaments of the eye; ἄρας ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλων R. 1270.

Ἀριθμός, number, multitude; πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς πλεῖστον δίδεκται Περσίφασσ' ὀλωλότων A. 884. εἰ λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμόν R. 844. ἰτέων ἀριθμός Aj. 1165. Metaphorically; ταῦτ' οὐκ ἀριθμός ἐστιν, ὦ πάτερ, λόγων, ἀλλ' ἔργα δεινά C. 383, this is not a number of words, that is, these are not empty words, but dreadful facts.

Ἄριστα, see ἄριστος.

Ἀριστεία, the meed of excellence; εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς — κρίνειν ἔμελλε κράτος ἀριστείας τινί Aj. 438.

Ἀριστεῖον, the reward of excellence; ἀριστεῖ' ἐκλαβὼν στρατεύματος P. 1415. γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ Aj. 459.

Ἀριστερός, the left; ἐξ ἀριστερᾶς P. 20. ὀξὺ ἀριστερᾶς δδε Ἥρας ὁ κλεινὸς ναός E. 7. λύων ἡνίαν ἀριστεράν 733. Used figuratively, erroneously, in a left-handed way; οὐποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερὰ — ἔβας τόσσον Aj. 182.

Ἀριστεύς, the best, or most distinguished in rank or talent; ἄριστος ἐξ ἀριστέων δυοῖν βλαστών Aj. 1283.

Ἀριστεύω, to excel; πάντ' ἀριστεύσας δορί A. 195. πάντ' ἀριστεύων χεροῖν T. 488. τὰ πρῶτα καλλιστεῖ' ἀριστεύσας στρατοῦ Aj. 430.

Ἀριστόμαντις, an excellent soothsayer, or the chief of soothsayers; Ἕλενος ἀριστόμαντις P. 1322.

Ἄριστος, 1. used as an adjective, the best, most excellent, or most distin-

guished; οὔκουν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὑρίσκειν ἔφυς; R. 440. ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἀνδρ' ἐμέ 1433. μάντις ὧς ἄριστος E. 1473. ἄριστος ἐξ ἀριστίων δυοῖν βλαστών Aj. 1283. ἐκ πατρῴας ἥκων γενεᾶς ἄριστος Ἀχαιῶν Aj. 623. — σοφά τ' ἄριστα τε παῖς κεκλῆσθαι E. 1078. ἀρίστου πατρὸς αἴσχιστος γεγώς P. 1268. ἀνδρός τ' ἀρίστου βασιλέως τε R. 257. πατρὸς πάντων ἀρίστου E. 357. πάντων ἀρίστου φυτός T. 176. — τῆς ἀρίστης μητρὸς ὠνομασμένος 1095. ἓν' ἀνδρ' ἄριστον Ἀργείων Aj. 1319. Ἑλλήνων ἕνα κριθέντ' ἄριστον P. 1329. τόνδ' ἄριστον ἄνδρα C. 1102. τὸν πάντ' ἄριστον Θησέα 1458. πάντων ἄριστον ἄνδρα T. 808. — ὦ βροτῶν ἄριστε R. 46. ἄριστ' Ὀδυσσεῦ Aj. 1360. ὦ δεδόμα τέκνων ἄριστα C. 1690. τῶν ἀρίστων βουλευμάτων A. 179. τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν Aj. 1359. ἃ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς A. 197. (νόμιμα) τῶνδε φερομέναν ἄριστα E. 1086.

2. Used substantively; δέδοικα μὴ τοὺς — νόμους ἄριστον ἢ σώζοντα τὸν βίον τελεῖν A. 1101. ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν P. 985.

3. Adverbially; σφῷν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεός P. 623, that is, may God be propitious to you. ἥκου' ἄριστα, bore the highest fame 1297. ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν R. 407. ὑμεῖς γ' ἄριστ' εἰδεῖτ' ἂν 1046. οὐχ — ἄριστ' εἰργασμένα 1369. μετὰ — μεγάλων βαιὸς ἄριστ' ἂν — ὀρθοῖτο Aj. 160.

Ἀριστόχειρ, with the stoutest hand; ἥμος ἀριστόχειρ ὅπλων ἔκειτ' ἀγὼν πέρι Aj. 915. ἀριστόχειρ ἀγών, a contest of superior prowess.

Ἀριφραδής, most skilful; ἀριφραδὴς ἀνήρ A. 347.

Ἀρκάς, Arcadian; Παρθενοπαῖος Ἀρκάς C. 1322.

Ἄρκεσις, aid, advantage; καὶ τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις C. 73.

Ἀρκέω, 1. used as a personal verb; to ward off, to defend, to assist; ἄνδρα δ' οὐδένα — ὅστις ἀρκέσειεν P. 281. τὰς Ἀθήνας — ξένον σώζειν οἷας τε καὶ μόνας ἀρκεῖν ἔχειν C. 263. ὥστ' ἀρκεῖν φίλοις E. 314. ἐγὼ φύλαξα, τοῦτό γ' ἀρκέσαι, to hinder this, Aj. 531. ὡς οὐκ ἀρκέσει τὸ μὴ οὐ πέτροισι — καταξανθεὶς θανεῖν 714. in θεοῖς ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἰμ' ὀφειλέτης ἔτι Aj. 587. τινί or σοί must be understood; Ajax says, that he is no longer debtor to the gods, to serve any one, τινί, or σοί, thee, viz. Teucrus. ἐκ τῶνδέ μοι σὺ πρῶτος, ὦ Ζεῦ, — ἀρκεῖσον Aj. 811. 2. to perform, to achieve; οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς Aj. 434. 3. to suffice, to be equal to, with a dative; οἶμαι γὰρ ἀρκεῖν σοί γε καὶ τὰ σὰ — ἀλγήματα P. 339. ὦ μέγας λιμήν, αὐτὸς ἤρκεσεν παιδὶ καὶ πατρὶ θαλαμηπόλῳ πεσεῖν R. 1207. οὐχ ὕμιν Ἀιδης μοῦνος ἀρκέσει A. 308. ἀλλ' ἀρκέσει καὶ ταῦτα T. 1206. κἂν ψιλὸς ἀρκέσαιμι σοί γ' ὠπλισμένῳ Aj. 1102. οὐκέτ' ἀρκῶ E. 179. ἔνδον ἀρκείτω μένων Aj. 76. ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ A. 543. ἀρκεῖν γὰρ οἶμαι — μίαν ψυχὴν τάδ' ἐκτίνουσαν C. 499. 4. used impersonally, ἀρκεῖ, it suffices, it is enough; τοὺς — ἄνακτας ἀρκεῖ ταῦτά μοι δεδιδέναι C. 296. ἀρκεῖν δοκεῖ μοι E. 1356. ὅτ' οὐκέτ' ἀρκεῖ T. 708. ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον εἰς δόμους μένειν Aj. 80. εἰ — οὐκ ἀρκέσει ποθ' ὑμιν οὐδ' ἠσεημένοις εἴκειν Aj. 1221.

Ἀρκτέος, 1. from ἄρχομαι, it is necessary to begin, or it must be begun; ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα Aj. 840. 2. from ἄρχω, to let oneself be ruled; ἀρκτέον γ' ὅμως, yet still one must be ruled; or more correctly perhaps, but you must needs obey R. 628.

Ἄρκτος, the Bear, Ursa Major; οἷον ἄρκτου στροφάδες εἑλίνθοι T. 130.

Ἀρκτοῦρος, Arcturus; ἐξ ἦρος εἰς Ἀρκτοῦρον, from spring to autumn R. 1137.

Ἀρκύστατον, a net; τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις πέπτωκα E. 1468.

Ἅρμα, a chariot; ζυγωτῶν ἁρμάτων ἐκστάται E. 692. πᾶς ἐμετώθη δρόμος κτύπου κροτητῶν ἁρμάτων 704.

Ἁρματηλάτης, a charioteer; εἰσῆλθε πολλῶν ἁρματηλατῶν μέτα E. 690.

Ἁρμόζω, 1. transitively, to adapt, to fit; βάσει βάσιν ἁρμόσαι C. 198, which means, that Antigone adapts her step to that of Œdipus. ἕως ἂν ἀρτίχριστον ἁρμόσαιμί που, till I should somewhere apply it fresh-anointed T. 684. τούτοισιν (νόμοις), οὐκ ἄλλοισιν ἁρμοσθήσεται, with those and no other (laws) shall he be fitted, that is, judged C. 912. οὐχ ὧς γ' ἐκείνῳ τῇδε τ' ἦν ἡρμοσμένα, not so as they were united between him and her A. 566. 2. intransitively, to be fitting, to suit, to apply to; τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν ἐμᾶς ἁρμόσει ποτ' ἐξ αἰτίας, the guilt of this will never apply to any other but me A. 1303. εἰ μὴ τάδε χειρόδεικτα πᾶσιν ἁρμόσει βροτοῖς, unless these things shall turn out a plain example to all mankind con-

Ἀρχαῖος, *ancient, pristine;* 1. of a thing that exists no longer; οὐ γὰρ δὴ τόδ' ἀρχαῖον δέμας C. 110. ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαῖον ποτὶ θηρός T. 552. 2. of a thing done in olden time; τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν; R. 1033. ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν ὁρῶμαι πήματα A. 589. 3. of a thing that has continued from olden time; λόγος — ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς T. 1. πατρὸς ἀρχαῖον τάφον E. 881. νάρκισσος μεγάλαιν θεαῖν ἀρχαῖον στεφάνωμα C. 690. Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις C. 1384. δός μοι χερὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοις 1628. παῖδες ἀρχαίου Σκότου 106. 4. it is also used in reference to origin and ancestors; ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα Aj. 1271. as ἀρχῆθεν.

Ἀρχίπλουτος, *a founder of his fortune;* (ἀποστίλλετε) ἀρχίπλουτον καὶ καταστάτην δόμων E. 72.

Ἀρχή, 1. *command, rule;* ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνῆμεθα R. 49. τῆσδε γ' ἀρχῆς οὕνεκα 883. ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας 593. τῆσδ' ἔχων χθονὸς ἀρχήν 737. τάν τε σὰν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχάν 905. ἀρχῆς λαβέσθαι καὶ κράτους τυραννικοῦ C. 374. οὔτε σφὶν ἀρχῆς δύνησις ἥξει 452. ἀρχῆς θεσμός Aj. 1083. πρὶν ἂν ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς φανῇ A. 177. τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων 740. ἵμερος — τῶν μεγάλων πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς θεσμῶν 792. 2. *beginning, origin;* ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος R. 121. τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπταρο; Aj. 275. κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου P. 247. 3. in the following instances it is used adverbially; ἀπ' ἀρχῆς Aj. 1076. οὐξ ἀρχῆς φίλος R. 885. But ἀρχήν with a negative, has the sense of *at all;* ἀρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρέπει τἀμήχανα A. 92. ἀρχὴν κλύειν ἂν οὐδ' ἅπαξ ἐβουλόμην P. 1223. ἀρχὴν ἂν — τάσδε δυσμενεῖς χοὰς οὐκ ἄν ποτε — ἐπέστεφεν E. 431.

Ἀρχηγετέω, *to begin, to commence;* μηδὲν πρόσθεν ἢ τὰ Λοξίου πειρώμεθ' ἕρδειν κἀπὸ τῶνδ' ἀρχηγετεῖν E. 83.

Ἀρχηγέτης, *a chieftain;* δι' ἀνὴρ ἀρχηγέτης R. 751.

Ἀρχηγός, *a founder of a family;* thence *a tutelar hero;* τόνδ' ἱππότην Κολωνὸν εὔχονται σφίσιν ἀρχηγὸν εἶναι C. 60.

Ἄρχω, 1. *to begin,* or *to be the first to do,* or *the occasion of doing any thing;* in which signification it is used by itself, or joined with a genitive or accusative; ἄρξασά τι λυπηρόν E. 542. ἀρχ' αὐτὸς ὢν σοι θυμός 1311. οὐ σμικρῶν κακῶν ἦρξεν τὸ δῶρον, *was the cause of* T. 869. μίγας ἄρ' ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος πημάτων Aj. 914. ὁ Θήβας δ' ἐλελίχθων Βάκχιος A. 154. 2. *to rule, to govern;* generally without a case, sometimes with either a genitive of the thing, or with an adverbial accusative; ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης ἄρχω E. 512. εἴπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς R. 54. ἄρχεις δ' ἐκείνῃ ταὐτά; *and hast thou like rule with her?* 579. ἄρχων ἐλέσθαι 585. εἰ δ' αὐτὸς ἦρχον 591. οὗτοι κακῶς ἄρχοντος (ἀρετέον) 629. ἄρχει τις αὐτῶν, ἢ 'πὶ τῷ πλήθει λόγος; C. 66. ἐκ τοῦ — βασιλέως τάδ' ἄρχεται 67. ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνή A. 521. καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλειν 665. τῆσδ' ἄρχειν χθονός 732. γῆς (ἂν) ἄρχοις 735. πάντως θανόντος γ' ἄρξομεν Aj. 1047. ὥνπερ ἄρχεις ἄρχε 1086. κἀκ τῶνδ' ἄρχομαι E. 256. οὔτ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι Aj. 1054. οὕνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρείσσόνων A. 63. Whether the following is to be referred to the above, or the signification next given is doubtful; οὗτος (Love) ἄρχει καὶ θεῶν, ὅπως θέλει, κἀμοῦ γε T. 443. 3. *To be master of anything;* οὐ ποδός, οὐ τινος ἄρχων P. 848. 4. The participle, especially in the second signification, takes the nature of a substantive; ἄρχοντές εἰσιν, ὥστ' ὑπεικτέον Aj. 653. αὐτὸς ἄρχων — Αἴας ἔπλει 1213. In the middle voice it signifies *to begin;* ἔα μ' ἐν οἴσιν ἠρξάμην C. 631.

Ἀρωγή, *aid, protection;* ἀ' νὴρ ἀνόμματος οὐδ' ἔχων ἀρωγάν P. 845. κοινὰν ἥνυσιν ἐς φίλους ἀρωγάν 1130. ἐπλᾶς ἀρωγὰς μολεῖν γᾷ τᾷδε καὶ πολίταις C. 1096.

Ἀρωγός, *protecting,* or *a protector;* 1. an adj.; ἰὼ γένος ναΐας ἀρωγὸν τέχνας Aj. 350. τὰ σὰ βέλεα ἀρωγὰ προσταθέντα R. 206. 2. a substantive; καλεῖ δ' ἀρωγοὺς τὰς ἀεὶ — παρθένους Aj. 822. ὃς γ' ἔβαν Δαναοῖς ἀρωγός P. 1201. Λαΐου — οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίγνετο R. 127. ἐλθεῖν ἀρωγοὺς ξυμμάχους τε C. 1016. πρῶτον μὲν — τὸν θεὸν ποιούμενος ἀρωγόν 1288. ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Αἴαντος Aj. 200. εὐμενῆ ἀρωγὸν — μολεῖν E. 440. πάρεισιν ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων εὐπατριδᾶν τ' ἀρωγοί 849. γενοῦ πρόφρων ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων 1373. παράγεται γὰρ ἐνίρων δολιόπους

ἀρωγός 1384. σοί θ' ὑπούργησον τάδε ἐμοί τ' ἀρωγά E. 454.

Ἄρῡσιμος, susceptible of tillage, arable; ἀρῡσιμοι γὰρ χάτῑρων εἰσῑν γύαι A. 565.

Ἄσαφής, obscure; ὡς πάντα—κάσαφῆ λίγεις R. 439.

Ἀσεβής, impious, profane; ὠθεῖν ἅπαντας τὸν ἀσεβῆ R. 1382. τὸν πατροφόντην, τὸν ἀσεβῆ 1441. κοὐκ ἐξελᾶτε τὸν ἀσεβῆ C. 827.

Ἀσεπτέω, to act profanely; χρὴ δὲ τά γ' εἰς θεοὺς μηδὲν ἀσεπτεῖν A. 1329.

Ἄσεπτος, impious; εἰ μὴ — τῶν ἀσέπτων ἔρξεται R. 890.

Ἄσημος, obscure, indistinct; πτερῶν γὰρ ῥοῖβδος οὐκ ἄσημος ἦν A. 991. τῷ δ' ἄσημα περιβαίνει βοῆς 1194. the same as ἄσημος βοή; ἡχεῖ τις οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχῆ κωκυτὸν εἴσω T. 863. ἱμάνθανον φθίνοντ' ἀσήμων ὀργίων μαντεύματα A. 1000. ἄσημος οὐργάτης τις ἦν 252.

Ἀσήμων, obscure; γόων γὰρ οὐκ ἀσήμονες φθόγγοι C. 1664.

Ἀσθενής, weak; μηδὲ τήνδε τὴν πόλιν ἑνὸς ποιῆσαι φωτὸς ἀσθενεστέραν, weaker than a single man C 1037.

Ἀσία, Asia; γᾶς Ἀσίας C. 700.

Ἄσιτος, without food; ἄσιτος ἀ 'νήρ, ἄποτος — θακεῖ Aj. 317. πολλὰ μὲν —ἄσιτος νηλίπους τ' ἀλωμένη C. 350.

Ἀσκίπαρνος, not cut with an axe, not planed; κἀπὶ σιμνὸν ἰζόμην βάθρον τόδ' ἀσκίπαρνον C. 101.

Ἄσκευος, unprepared; ἐξοιδά σε οὐ ψιλὸν οὐδ' ἄσκευον ἐς τοσήνδ' ὕβριν ἥκοντα C. 1033. ἄσκευον ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ E. 36.

Ἀσκέω, 1. to practise, to exercise; δίκαι' ἀσκοῦσαν εἰσιλθὼν πόλιν, entering a city that exercises justice C. 917. ἄσκει τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν, practise to continue such in mind throughout life E. 1013. 2. to practise, in a bad sense; ὃς ἀσκεῖ μὴ πρίποντ' αὐτῷ κακά T. 383. οὐκ Ὀρέστου (σῶμα) πλὴν λόγοις ἠσκημένον E. 1203. 3. to adorn; ζῶμα τοὐμὸν οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον E. 444.

Ἀσκληπιδής, one sprung from Æsculapius; τῶν παρ' ἡμῖν ἐντυχὼν Ἀσκληπιδῶν P. 1317.

Ἀσκληπιός, Æsculapius; ἐγὼ δ' Ἀσκληπιὸν πανοστῆρα πέμψω σῆς νόσου P. 1423.

Ἄσκοπος, 1. unseen; ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν C. 1678. 2. referred to time as well as place; countless; τὸν ἄσκοπον χρόνον βεβὼς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον T. 246. Thence to acts; unforeseen, unlooked for; πρᾶγος ἄσκοπον ἔχει περάνας Aj. 21. ἀλλά μοι ἄσκοπα κρυπτά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπίδυ φρενός P. 1098. Also incredible; ἄσκοπος ἀ λώβα E. 853. εἴργασαι δέ μ' ἄσκοπα 1307.

Ἄσμενος, glad, joyful; οὗ νιν—ἰσεῖδον ἄσμενος πόθῳ T. 752. ἄσμενη δέ μοι ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς 18. τότ' ἄσμενοι — λιπόντες ᾤχοντο P. 271.

Ἀσπάζομαι, to greet, to salute; νῦν με πᾶς ἀσπάζεται R. 596. στρατὸς — ἐκβάντα πᾶς ἠσπάζετο P. 357.

Ἄσπετος, vast; χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν ἄσπετόν τι θοῦμα T. 957.

Ἀσπίς, a shield, or buckler; μέγ' ἄν τι κομπάσειας, ἀσπίδ' εἰλάβοις Aj. 1101. Ἄρεα — ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων φλίγει με R. 191. ἄσκευον ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ E. 36. ὡς σοὶ πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἀλκὴν ὅδε — τιθῇ C. 1521, that is, instead of a large army.

Ἀσπιστήρ, a soldier that wears a shield; ἀνδρὲς ἀσπιστῆρες Aj. 562.

Ἀσπλαγχνος, devoid of courage; δηλώσω πατρὶ μή τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς Aj. 467.

Ἄσσον, nearer; the comparative of ἄγχι. στείχουσαν ἡμῶν ἄσσον C. 813. ἄσσον ἔρχεται Κρίων δ' ἡμῖν 726. τὰς κόρας — ἄσσον αὖθις ὧδε προσπολουμένας 1100. ἴτ' ἄσσον ὡκεῖς A. 1200. τύμβου προσεῖρπον ἄσσον E. 888. ἕρποντι μᾶλλον ἄσσον A. 1195.

Ἄσσω, see ἄσσω.

Ἀσταγεί, not falling drop by drop, that is, flowing abundantly; δι' ὄμματος ἀσταγεὶ λείβων δάκρυον C. 1253. ξύμπαντες ἀσταγεὶ δὲ σὺν τοῖς παρθένοις στένοντες 1642.

Ἄστειπτος, untrodden, unfrequented; ἀστῆ — Λήμνου βροτοῖς ἄστειπτος P. 2.

Ἀστένακτος, without groaning; ἀστένακτος αἰὲν ἑσπόμην κακοῖς T. 1063. ἀλλ' ἀστένακτος — ἔρξον 1190.

Ἀστεργής, harmful, severe; πείσεται — ἀστεργὲς οὐδὲν R. 229. ἀστεργῆ θεᾶς ἐκτήσατ' ὀργήν Aj. 764.

Ἀστεροπητής, the thunderer, or he who causes lightning; πυρφόρος ἀστεροπητὴς Γ. 1183.

Ἀστιβής, untrodden, pathless; ἀστιβὲς ἄλσος — ἀμαιμακετᾶν κορᾶν C. 126. χῶρον ἔνθ' ἂν ἀστιβῆ κίχω Aj. 642.

Ἀστόμος, hard-mouthed; πῶλοι ἀστόμοι E. 714.

Ἀστός, a citizen, one who inhabits, or has the privileges of, a city; ὅστερος γὰρ ἀστὸς εἰς ἀστοὺς τελῶ R. 222. ποίας γὰρ ἀστῶν ἥξετ' εἰς ὁμιλίας 1489. ἀστοῖς ἴσα χρὴ μελετᾶν C. 169. ἀστοῖσί φασιν ἐκκεκηρῦχθαι A. 27. τὴν ἄτην ὁρῶν στείχουσαν ἀστοῖς

186. κηρύξας ἔχω ἀστοῖσιν 193. ᾧ μὴ ξίνων ἔξεστι μηδ' ἀστῶν τινὰ δόμοις δίχεσθαι R. 817. μανθάνειν γὰρ ἥκομεν ξίνοι πρὸς ἀστῶν C. 13. ἠπιστάμην ξίνον παρ' ἀστοῖς ὡς διαιτᾶσθαι χριών 932. καὶ τοῦ τόδ' ἀστῶν ἢ ξίνων μαθὼν κυρεῖς; T. 186. τίς γάρ ποτ' ἀστῶν ἢ ξίνων E. 963. τοῖσδ' ἀστοῖσιν R. 392. ἡγόμην δ' ἀνὴρ ἀστῶν μίγιστος τῶν ἐκεῖ 776. ἀστοῖς τοῖσδε C. 289. ἀστῶν τῶνδε 1525. ὦ πάντες ἀστοί A. 1168.

'Αστραπή, *lightning*; ἀστραπὴ φλέγει C. 1464. ὦ Ζεῦ πυρφόρων ἀστραπᾶν κράτη νέμων R. 201. ἀλλ' οὐ τὰν Διὸς ἀστραπάν E. 1052.

'Αστράπτω, properly, *to lighten*, used metaphorically in the sense of *to glitter*; πᾶς γὰρ ἀστράπτει χαλινός C. 1069.

'Αστρον, *a star*, or *constellation*; τὴν Κορινθίαν ἄστροις τὸ λοιπὸν ἐκμετρούμενος χθόνα ἔφευγον R. 795. ἰὼ πῦρ πνιόντων χοράγ' ἄστρων A. 1132. μέλαινά τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη E. 19. ἔς τ' ἂν λεύσσω — ἄστρων ῥιπάς 105. τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος T. 1096. τοῖς ἐχθροῖσιν ἄστρον ὡς λάμψειν E. 66.

'Αστροφος, *not turning back*; ἀπελθεῖν ἄστροφος C. 491.

'Αστυ, *a city*; οὐδ' ἄστυ γ' οὐδὲ πύργος R. 1378. τόδε πατρῷον ἄστυ 1450. ὦ γῆς Θήβης ἄστυ πατρῷον A. 928. τὸ Θήβης ἄστυ ναίοντας T. 1144. ἄστυ Καδμεῖον μολών R. 35. ἐκ τοῦ κατ' ἄστυ βασιλέως τόδ' ἄρχεται C. 67. κατ' ἄστυ 78. πατρῷον ἄστυ γῆς ἔχει 298. θελήσας ἄστυ καὶ δόμους μολεῖν 761. τὸ Θήβης ἄστυ δυνήσειν 1321. πρὸς ἄστυ Θήβης 1374. ὡς πλεῖστον εἴη τοῦδ' ἄποπτος ἄστεως R. 762.

'Αστυνόμος, *that governs a city*; ἀστυνόμους ὀργὰς ἐδιδάξατο A. 358.

'Ασύμβλητος, see ἀξύμβλητος.

'Ασφάδαστος, *without spasms*, or *convulsions*; ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ τάχει πεσήματι (με κοιμίσαι) Aj. 820.

'Ασφάλεια, *security*; ἀσφαλείᾳ τήνδ' ἀνόρθωσον πόλιν R. 51.

'Ασφαλής, *safe*, *sure*, *secure*; 1. of a thing; λέξαι τ' ἀκοῦσαί τ' ἀσφαλεῖ ξὺν ἐξόδῳ C. 1290. ἄγραπτα κἀσφαλῆ θεῶν νόμιμα A. 450. τοὺς μὲν ἄλλους ἀσφαλεῖς δρόμους ὠρθοῦτο E. 731. 2. of a person; φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς R. 617. οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς οὐδ' εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλίστατοι Aj. 1230. Ellendt renders ἀσφαλίστατοι *most worthy of confidence*.

'Ασφαλῶς, 1. *safely*; ἰλθεῖν ἀπελθεῖν ἀσφαλῶς C. 1167. τὰ μὲν— πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ — ὤρθωσαν πάλιν A. 162. 2. *surely*; ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνώσει τάδ' ἀσφαλῶς R. 613.

'Ασχάλλω, *to be sorry for*; τὸ δ' ἔπος οὐξερῶ τάχ' ἂν ἥδιον μίν' πῶς δ' οὐκ ἄν; ἀσχάλλοις δ' ἴσως R. 937.

'Ασωτος, *abandoned*; τᾶς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς Aj. 189.

'Αταλάντη, *Atalante*, the mother of Parthenopæus, one of the chiefs in the Theban war; πιστὸς Ἀταλάντης γόνος C. 1324.

'Ατάλλω, *to cherish*; τίνος δὲ κεύφοις πνεύμασιν βόσκου νέαν ψυχὴν ἀτάλλων Aj. 556.

'Ατάομαι, *to be afflicted*; ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντες ἀτώμεσθα νῦν Aj. 262. ἴδοιμί, νιν — καίπερ ὧδ' ἀτώμενος 377. οὔτ' εὐτυχοῦσα — οὔτ' ἀτωμένη A. 17. τοὺς πλείονας ἀτωμένους ἴδοις ἄν, ἢ σεσωσμένους A. 314.

'Ατάρ, conjunct. *but*, *nevertheless*, *however*.

'Ατάρβής, *fearless*; ὅστις ἦν θακῶν ἀταρβὴς τῆς θεᾶς T. 23.

'Ατάρβητος, *fearless*; ἰχθῶν δ' ὕβρις ὧδ' ἀτάρβητος ὁρμᾷ Aj. 195.

'Ατάφος, *unburied*; ἄταφος ἔκτανε C. 1729. ἐᾶν δ' ἄκλαυστον ἄταφον A. 29.

'Ατεγκτος, *not softened*, *implacable*; ὧδ' ἄτεγκτος κἀτελεύτητος φανεῖ; R. 336.

'Ατεκνος, *childless*, *bereaved of children*; ἄτεκνος — αἰὶν οἰχνῶ E. 160.

'Ατελεύτητος, *impracticable*; ἄτεγκτος κἀτελεύτητος φανεῖ; R. 336.

'Ατελής, *ineffectual*; τὰ μὲν λελεγμένα ἄῤῥητ' ἐγώ σοι κἀτελῆ φυλάξομαι E. 1000. see Ἄῤῥητος. μὴ ἀτελὴς εὐχή P. 771. κομπεῖν δ' ἐστ' ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ἀνειδος 831.

'Ατενής, *tenacious*; κισσὸς ὡς ἀτενὴς A. 820.

'Ατερ, prep. governing the gen. case: *without*, *except*.

'Ατερθε, *besides*, *except*; ἄν (ἄταν) οὔπω τις ἔθρεψεν αἰὼν Αἰακιδᾶν ἄτερθε τοῦδε Aj. 630.

'Ατη, 1. *calamity*, occasioned by a wicked or foolish action; νῦν δὲ στεναγμός, ἄτη, θάνατος — οὐδὲν ἐστ' ἀπόν R. 1284. κέρδη μὲν — τοῖς δεδεγμένοις, ἄτην δὲ τοῖς πέμψασιν C. 93. τὴν ἄτην ὁρῶν στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας A. 185. ὄτῳ φρένας θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν A. 620. ἄτῃ πατάξαι θυμόν 1084. οὐκ ἀλλοτρίαν ἄτην, ἀλλ' αὐτὸς ἁμαρτὼν 1245. ἄτῃ συγκατίζενται κακῇ Aj. 123. πλῆρες ἄτης ὡς διοπτεύει στίγος 300. 2. *Calamity* occasioned by deceit or injustice, especially such as is inflicted by the gods on wicked men;

Αὐδάω, 1. *to speak, to say, to declare*, P. 895. R. 93. 846. 974. 1271. 1289. 1409. C. 25. 204. 212. 223. A. 227. Aj. 361. E. 126. 226. 845. used passively, ηὐδᾶτο μὲν τάδε R. 527. 731. 940. 2. *to address, to accost, to bid, to command* C. 868. 1626. A. 914. used passively in a kindred sense *to be called, to have the name of*, ὁ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος T. 1096. P. 240. χρὴν ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὐδᾶσθαι νεκρόν *to be called*, (that is, *to be*) *dead* 428. 3. *to declare openly, to publish* ὃν γὰρ αὐδᾶν ἡδὺ τἀκίνητ' ἴκῃ C. 630. hence *to utter* as an oracle, τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαί ποτε Δωδώνι T. 170. πῶς δ' οὐχ — ἡὐδας τί τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἰκλυτήριον R. 392. πῶς — οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ηὔδα τάδε; 568.

Αὐδή, *speech, voice*.

Αὐθαδία, *self-sufficiency, arrogance*; εἰ — νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθαδίαν R. 549. αὐθαδία τοι σκαιότητ' ὀφλισκάνει A. 1015.

Αὐθαίμος, *consanguineous, of the same blood*; δεινὰ δ' εὐρῶσαν πρὸς αὐθαίμων πάθη C. 1080.

Αὐθαίμων, *consanguineous*; ὦ Διὸς αὐθαίμων T. 1030.

Αὐθαίρετος, *self-chosen, voluntary*; τῶν δὲ πημονῶν μάλιστα λυποῦσ', αἱ φανῶσ' αὐθαίρετοι R. 1231.

Αὖθις, adv., *again, hereafter*.

Αὐθόμαιμος, *of the same blood, in the relation of brothers*; οἱ δ' αὐθόμαιμοι ποῖ νεανίαι πονεῖν; C. 336.

Αὐλειος, *belonging to a hall*; σ' ἐκτὸς αὐλείων θυρῶν — ἐξέπεμπον A. 18.

Αὐλή, *an abode*, or *country* generally, also *the hall of a house*, and *a house itself*; ποίας αὐλᾶς ἔνεδρος ναίει P. 152. φοιτᾷς δ' ὑπερπόντιος ἐν τ' ἀγρονόμοις αὐλαῖς A. 782. αἳ τ' εἴσω στέγης, αἳ τ' ἐκτὸς αὐλῆς T. 202. παῖδ' ἐν αὐλαῖς εἶδε κοῖλα δίμνια στορνύντα 897. πατρῴαν ἄγει πρὸς αὐλάν P. 714. ἀλλάξαι (φῶς) ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς A. 937.

Αὐλίον, *a cavern*; δὶ ἀμφιτρῆτος αὐλίου P. 19. τῷδ' ἐν αὐλίῳ 942. ὦ πληρίστατον αὐλίον λύπας τᾶς ἀπ' ἐμοῦ 1076. φυγᾷ μ' οὐκέτ' ἀπ' αὐλίων πελᾶτε 1134.

Αὐλίς, *Aulis*, a town and seaport in Bœotia, E. 554.

Αὐλός, *a flute*, or *pipe*; ὁ καλλιβόας αὐλὸς T. 638. οὐκ ἀπώσομαι τὸν αὐλόν 216. γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον Aj. 1181.

Αὐλών, *a narrow pass between mountains, a ravine*; used by Sophocles metaphorically; ποντίους αὐλῶνας (ναῦται) T. 100; either, says Ellendt, in reference to the form of the waves, or because the Grecian seas were remarkable for rocky islands with mountainous and precipitous coasts.

Αὔξω, 1. neut. *to increase, to thrive*; οὔτε γὰρ ἔκγονα κλυτᾶς χθονὸς αὔξεται R. 172. 2. act., *to augment, enlarge, aggrandize*; τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὔξω πόλιν A. 191. χρόνος — τὰ δ' ἐπ' ἤμαρ αὔξων ἄνω C. 1455. πάλιν σε δαίμων δίκαιος αὔξοι 1563. σέ γε — Οἰδίπου καὶ τροφὸν καὶ μητέρ' αὔξειν R. 1092.

Ἄϋπνος, *sleepless, wakeful*; ὕπνος ἄϋπνος P. 837. ἔχων ἀϋπνους ἀγρας Aj. 867. οὐδ' ἄϋπνοι κρῆναι μινύθουσιν C. 691.

Αὔρα, *the air*, or *a light breeze*; ἀνεμώσσα αὔρα T. 950. κόμη δὶ αὔρας — ᾠσσεται C. 1263. τίς ὧδ' ἐν αὔραις τρίφεται P. 1145.

Αὔριον, *to-morrow*; ἢ γ' αὔριον T. 941. τὰν αὔριον πανσέληνον R. 1090. τῆς ἐς αὔριον ἡμέρας C. 573.

Αὐτάγγελος, *a voluntary messenger*; πῶς — Ὀδυσσεὺς πρὸς τάδ' οὐκ αὐτάγγελος πλεῖν ἦν ἑτοῖμος P. 564. αὐτάγγελος (ἦλθον) C. 334.

Αὐτάδελφος, *one born of the same father and mother, an own brother* or *sister*; τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ τιθεῖσα A. 499. τὸν αὐτῆς αὐτάδελφον 692. ὠκοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα 1.

Αὐτάρκης, *sufficient, availing*; αὐτάρκει τάχ' ἐμμίξειν βοᾷ C. 1060.

Αὖτε, adv., *again*.

Αὐτίκα, adv., *immediately, presently*.

Αὐτογέννητος, *born from the same*; κοιμήματά τ' αὐτογέννητ' ἐμῷ πατρὶ δυσμόρου ματρός, *the incestuous commerce of my wretched mother with my father* A. 856.

Αὐτόγνωτος, *self-willed*; σὲ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσ' ὀργά A. 867.

Αὐτοδαής, *self-taught*; Νύσια Κνώσι' ὀρχήματ' αὐτοδαῆ Aj. 685.

Αὐτοέντης, *an assassin*; τὸν αὐτοέντην — ἐν κοίτῃ πατρὸς (ἴδω) E. 264.

Αὐτόθεν, *from thence*; σὺ δ' αὐτόθεν μοι χαῖρε C. 1139.

Αὐτόκλητος, *self-invited*, that is, *coming of his own accord*; οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγίλων, ἀλλ' αὐτόκλητος T. 891.

Αὐτοκτονέω, *to slay one another*; ἀδελφὼ δύο μίαν καθ' ἡμέραν αὐτοκτονοῦντε — μόρον κατειργάσαντο A. 56.

Αὐτόνομος, *independent*; αὐτόνομος — Ἅιδαν καταβήσει A. 815.

Αὐτόξυλος, *made of unwrought wood*; αὐτόξυλον γ' ἔκπωμα P. 35.

Αὐτόπαις, *an own child*: τῷ Διὸς αὐτόπαιδι T. 823.

Αὐτόποιος, *self-planted*; φύτευμ' ἀχείρωτον αὐτόποιον C. 703.

Αὐτόπρεμνος, *with the very roots*; τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται A. 710.

Αὐτός, 1. *he himself*. 2. in the oblique cases *him*. 3. with the article ὁ αὐτός, *the same*.

Αὐτόστολος, *sailing himself*; αὐτόστολον πέμψαντά μ' ἱκεσῶσαι P. 494.

Αὐτοσφαγής, *slain by himself*, or *by his own kindred*; αὐτοσφαγῆ πίπτοντα Aj. 828. τὼς αὐτοσφαγεῖς — ὀλοίατο, *so may they perish, slain by their own kindred*, 828.

Αὐτοῦ, *there, here, on the very spot*.

Αὑτοῦ, a reflexive pronoun for the third person, *of himself*; also used for the first and second persons.

Αὐτουργός, *one who does a thing himself*; ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῷ χερί A. 52.

Αὐτόφωρος, *self-detected*; πατὴρ — ἁπώλετο πρὸς αὐτοφώρων ἁμπλακημάτων A. 51.

Αὐτόχειρ, *doing anything*, or *slaying with his own hand*; ἔπαισε δ' αὐτόχειρ νιν οὔτις ἀλλ' ἐγώ R. 1331. εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου — ἐφανεῖτε A. 306. αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ ἔλουσα 891. Αἷμων ὄλωλεν, αὐτόχειρ δ' αἱμάσσεται 1160. παίσας' ὑφ' ἧπαρ αὐτόχειρ αὐτὴν 1299. τοὐμὸν ἐξάραντά σε σῶμ' αὐτόχειρα T. 1184. κἀδόκει — Ἀτρείδας αὐτόχειρ κτείνειν Ai. 57. αὐτόχειρί μοι μόνῳ τι δραστέον τοὔργον E. 1007. αὐτόχειρι σὺν μιάσματι A. 172. ζητεῖν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου R. 266. τὸν αὐτόχειρα πατρῴου φόνου E. 943. εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδε — τὸν αὐτόχειρα μὴ σιωπάτω R. 231.

Αὔτως, adv. *in the same way, in vain, to no purpose*.

Αὐχενίζω, *to behead*; τοὺς μὲν ηὐχένιζε Aj. 291.

Αὔχημα, *a cause for boasting, a boast, a vaunt*; χθονὸς αὔχημα μεγιστον C. 714. σὺ γάρ νιν εἰς τόδ' εἶσας αὔχημα 717.

Αὐχήν, *the neck*; κρεμαστὴν αὐχένος κατείδομεν A. 1206.

Ἀφαγιστεύω, see ἐφαγιστεύω.

Ἀφαγνίζω, see ἐφαγνίζω.

Ἀφαιρέω, *to take away*; τὸν βίον μή μου ἀφίλῃς P. 921. τἀμ' ἀφαιρεῖσθων ὅπλα Aj. 100. εἰ τἀμὰ κεῖνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με P. 376. τί μ' ἄνδρα πολέμιον — ἀφεῖλον μὴ κτανεῖν 1287.

Ἀφανδάνω, *to displease*; σοὶ τἀμ' ἀφανδάνοντ' ἔφυ A. 497.

Ἀφανής, *invisible, obscure, ambiguous*; σὺν ἀφανεῖ λόγῳ R. 657. ἀφανεῖ μόρῳ C. 1679. τὰν ἀφανῆ θεόν 1553. μεθέντας ἡμᾶς τἀφανῆ R. 131.

Ἀφανίζω, 1. *to conceal, to take out of sight*; ὁ μὲν γὰρ ἠφάνιστο A. 255. τοῦτ' ἠφάνισται T. 673. 2. *to obliterate*; οὐδ' ἔχω πῶς με χρὴ τὸ σὸν τάλαιναν ἀφανίσαι τοσόνδ' ἄχος C. 1710.

Ἄφαντος, 1. *unseen, removed from sight*; ἄφαντος ἔρρει θανασίμῳ χειρώματι R. 560. ἐκ βροτῶν βαίην ἄφαντος πρόσθεν 832. 2. *unexpected*; ἔφην' ἄφαντον φῶς P. 297.

Ἄφαρ, adv., *soon, speedily*; ἄφαρ βίβακε T. 134, 526. ἴδ' οἷον — προσίμιξεν ἄφαρ τοὔπος — ἡμῖν 818. μὴ — θάνοιμι μοῦνον εἰσιδοῦσ' ἄφαρ 954.

Ἀφαρπάζω, *to snatch away*; ὧν ἀφαρπάζειν φιλεῖ ὀφθαλμὸς ἄνθος T. 545.

Ἄφατος, *indescribable, vast*; ἰὼ σεότου νέφος — ἄφατον R. 1314. μέγας ἐρείπεται κτύπος ἄφατος — Διόβολος C. 1463.

Ἀφαυρός, *feeble*; τί δῆτ' ἀφαυρῷ φωτὶ προστάσσεις ποιεῖν; C. 1022: but the better and usual reading in this place is ἀμαυρῷ.

Ἀφεγγής, *without light*; ὦ φῶς ἀφεγγές C. 1546. Metaphorically, *dark*, that is, *inauspicious*; ἴλαος, ὦ δαίμων — εἴ τι γῇ ματέρι τυγχάνεις ἀφεγγὲς φέρων C. 1478.

Ἀφειδέω, 1. *not to spare*; ψυχῆς ἀφειδήσαντε E. 968. 2. *to be careless of*; εἴ τις τοῦδ' ἀφειδήσοι πόνου A. 410.

Ἀφέλκω, *to drag away*; ἀφέλκομαι δύστηνος C. 848.

Ἀφίστω, *to depart*; τί σῦγ' ἀφίστεις; T. 810. ἴσ' ἀφίστειν 812. ἀφίστειν ἄστροφος C. 491. ἄφεστί νυν Aj. 1140.

Ἄφθεγκτος, *silent*; ἐν ἀφθέγκτῳ μὴ προπίσῃς νάπει C. 155.

Ἄφθιτος, *imperishable*; Γᾶν ἄφθιτον A. 339.

Ἄφθογγος, *speechless*; ἦστο ἄφθογγος Aj. 304.

Ἀφίημι, 1. *to send*, as from a bow, *to discharge*; σοῦ — ὅστε τοξότης ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα A. 1072. ἵνα τὸν θυμὸν ἐς νεωτέρους ἀφῇ 1075. μηδ' ἀφῇτ' ἔπος κακόν C. 735. τί μὰν ἀφήσει τέλος; what issue will it send forth? C. 1467. 2. *to give up, to let loose*, or *let go*; ἄφες μοι — τὰ τόξα P. 969. οὐκ ἀφήσεις C. 838. οὔ τοι σ' ἀφήσω 861. 3. *to leave*; οὐ γὰρ δὴ κεινόν γ' ἀφήσομεν, *for I will not leave it unattempted* E. 1008. 4. *to give up, to leave, to abandon*; χειρίαν ἀφεῖς τινι Aj. 490. ἣν — τελευτήσας ἀφῆς 491. εἶρξαι — Αἴαντα,

μηδ' ἀφίνε' ἰὰν 741. μηδ' ἀφιέναι μόνον 783. μή μ' ἀφῇς ἐρῆμον P. 484. ἄφετε γὰρ αὐτόν 1043. τί μ' οὐκ ἀφῆκας εἰς Ἅιδου μολεῖν 1333. εἰ τι νὺξ ἀφῇ, τοῦτ' ἐπ' ἦμαρ ἔρχεται R. 198. ἄφες μ' ἐς οἴκους 320. ὡς μή μ' ἄτιμον — ἀφῇ γε C. 1280. ἄφετε μόνην ἐρῆμον A. 878. 5. *to disregard*; τὰ — περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες E. 1280. πᾶσαν αἰσχύνην ἀφεὶς P. 120. πῶς δῆτ' ἐγὼ κεῖν' ἂν λάβοιμ' ἀφεὶς τάδε; R. 599. πέμψον, μηδὲ τοῦτ' ἀφῇς 860. ἀφεὶς τὰ τῆσδε τῆς γῆς κύρια C. 918. τὰ θεῖ' ἀφεὶς 1534. 6. ἀφεῖναί τί τινι is, *to give up*; passive, *to be lost*; πῶς δῆτ' ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύ R. 1177. καὶ νῦν ἀφεῖται πάντα A. 1150. σὺ νῦν ἀφεὶς σεαυτὸν ὧν λέγεις πέρι ἐμοῦ 'πάκουσον, *now do thou, leaving thine own affair alone, as concerns the things thou speakest of, listen to me* R. 707. It is once found in the middle voice; τέκνων δ' ἀφοῦ R. 1521.

Ἀφικνέομαι, *to come to*, or *reach* a place; πρός σ' ἱκέτις ἀφῖγμαι R. 920. ὅτου χρῄζων ἀφῖξαι 932. τὸ σὸν δ' ἀφῖκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα C. 798. τίνας χώρους ἀφίγμεθα C. 2. ἱκέτης — ἀφιγμένος 640. τί δῆτα — ἀφιγμένος κυρῶ 1310. τοῖς ἀφιγμένοις ξένοις P. 317. παρὰ τίνος δ' ἀφιγμένος R. 935. — ἐπεὶ δ' ἀφῖκτο τὴν καταῤῥάκτην ὁδόν C. 1586. — ὦ φθίγμ', ἀφίκου E. 1216. καὶ — τοῦτ' ἀφικόμην R. 1005. ὅσον λῆμα ἔχων ἀφίκου C. 881. ὅσοι Τροίαν ἀφικόμεσθα Aj. 1320. ἀφίκοιτ' ἀφίκοιτο T. 652. — ἀφίξεται ταχύς C. 307. χῶταν εἰς τέλος τοῦ ζῆν ἀφικνῇ C. 1528. ὡς πρὸς τέλος γόων ἀφίκοντο 1618. κἀπὶ τέρμ' ἀφίκετο Aj. 48. κἀπὶ πάντ' ἀφίξομαι R. 265. ἰδεῖν κηλῖδ' ἰμαυτῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην 833. θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω τοῦπος ἀφικται A. 925.

Ἀφίλητος, *not beloved*; οὐδὲ γὰρ ὢν ἀφίλητος ἐμοί ποτε — κυρήσῃς C. 1699.

Ἄφιλος, 1. *without a friend, friendless*; ἄφιλος αἰανῶ βίον E. 809. ἐρῆμον ὧδε κἄφιλον P. 228. προὐβάλου ἄφιλον, ἐρῆμον 1006. ἄθεος ἄφιλος — ὀλοίμαν R. 663. ἄκλαυστος ἄφιλος — ἄγομαι A. 868. παρ' ἀφίλοις Ἀτρείδαις Aj. 611. 2. of a thing, *unfriendly, unpleasing*; ὅτι καὶ πόλις τέτροφεν ἄφιλον C. 186. γῆρας ἄφιλον 1238. — ἔργα ἄφιλα Aj. 611.

Ἀφίστημι, *to remove away from, to desert, to depart from*; μαστῶν ἀποστὰς καὶ τροφῆς E. 766. τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης 900. ἄνθρωπος, ὦ δέσποιν', ἀποστήτω T. 434. σιγᾶν κελεύω μηδ' ἀφεστάναι φρενῶν, *I bid thee be silent, nor be absent in mind* P. 853.

Ἀφνειός, *wealthy*; ἀφνειωτέραις χερσίν E. 449.

Ἀφόβητος, *not fearing*; Δίκας ἀφόβητος R. 885.

Ἄφοβος, 1. *fearless*; τὸν ἄφοβον — στρατόν C. 1327. 2. *not formidable*; ἐν ἀφόβοις θηρσί Aj. 358.

Ἀφορμάω, active, *to set out upon, to attempt*; τί τήνδ' ἀφορμᾷς πεῖραν; Aj. 283. Middle, *to set out*; οἷον ἄρ' ὁδοῦ τέλος Ἄργους ἀφωρμήθημεν C. 1403; hence, *to rush forth*; οὐ γὰρ ἅλι' ἀφορμᾷ ποτε 1468.

Ἄφορμος, *departing from*; ἕκτοπος αὐθις ἄφορμος ἐμᾶς χθονὸς ἐκθορε C. 233.

Ἄφρακτος, *unguarded*; ἄφρακτος φίλων Aj. 893.

Ἄφρασστος, *inexplicable, indescribable*; ἀφράστῳ τῇδε πίδῃ T. 1046. φάτιν ἄφραστον ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν 691.

Ἀφράστως, *unexpectedly*; ἐπεί σε νῦν ἀφράστως ἀέλπτως τ' ἐσεῖδον E. 1254.

Ἀφρίζω, *to foam*; ἠφριζον — ἱππικαὶ πνοαί E. 709.

Ἀφροδίτη, *Venus*; χρυσάνιος Ἀφροδίτα C. 699. θεὸς Ἀφροδίτα A. 794.

Ἀφροντίστως, *undesignedly*; ἥκει δόμους ὡς τούσδε πέμπων οὐκ ἀφροντίστως T. 365. ὡς ἀφροντίστως ἔχει, *how mad he is* Aj. 348.

Ἀφρόνως, *foolishly*; κἀφρόνως ἠμείψατο Aj. 753.

Ἀφρός, *foam*; ἀναζέουσι θρομβώδεις ἀφροί T. 699.

Ἀφροσύνη, *folly, rashness*; ἐν ἀφροσύνᾳ καθελόντες A. 379. τὸ νέον — κούφας ἀφροσύνας φέρον C. 1232.

Ἄφρων, *senseless*; οὐ γὰρ ὧδ' ἄφρων ἔφυν E. 929.

Ἀφυής, *simple, guileless*; ἀφυῆ τ' ὄντα κοὐ θέλοντα P. 1002.

Ἄφυκτος, *that cannot be avoided*, or *escaped, unavoidable*; ἄφυκτ' ἔχων βέλη T. 264. ἰοὺς ἀφύκτους P. 105. κακῶν πανουργημάτων ἄφυκτοι κύνες E. 1380.

Ἀφώνητος, *silent*; τὰ πολλὰ — ῥήματα — παρίσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά C. 1285.

Ἄφωνος, *silent, speechless*; μὴ — δαίμονες θεῖέν μ' ἄφωνον τῆσδε τῆς ἀρᾶς C. 869. σιγῇ πτήξειαν ἄφωνοι Aj. 171.

Ἀφώνως, *silently, without speaking*; ἀφώνως ἀλόγως τὸ τᾶς εὐφήμου στόμα φροντίδος ἱέντες C. 130.

Ἀχαιός, *Achæan, Greek.*

Ἄχαλκος, *without brass;* Ἄρεα — ὃς νῶν ἄχαλκος ἀσπίδων φλίγει με, *unarmed with brazen shield* R. 191.

Ἀχείρωτος, *not planted by the hand,* that is, *self-grown;* φύτευμ' ἀχείρωτον αὐτόποιον C. 703.

Ἀχελῷος, *Acheloüs,* a river of Epirus in Greece that divides Ætolia from Acarnania T. 508.

Ἄχερδος, *a wild pear-tree;* κοίλης τ' ἀχέρδου C. 1592.

Ἀχέρων, *Acheron,* a river in the infernal regions A. 806. 810. E. 177.

Ἄχθομαι, *to be distressed;* οὐκ ἄχθομαι σ' ἰδών P. 667.

Ἄχθος, 1. *a load, a burden;* λύπης — ἄχθος E. 119. ἄγαν γ' ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν Aj. 931. πρόχειρον ἄχθος δέρκομαι E. 1105. 2. *distress, affliction;* μυρίον ἄχθος ᾧ ξυνοικεῖ P. 1153. τί δ' αὖ τόδ' ἄχθος βασιλέων ἥκεις φέρων; A. 1157. ὦ δείνων ἀῤῥήτων ἔκπαγλ' ἄχθη E. 197. περισσὸν ἄχθος ἔνδον γυναικῶν ὂν αἰεί 1233.

Ἀχίλλειος, *belonging to Achilles* P. 62. Aj. 42. 1218. 1316.

Ἀχιλλεύς, *Achilles.*

Ἄχνη, *down, foam, dew;* θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνας C. 687. ἀδινῶν χλωρὰν τίγγει δακρύων ἄχναν T. 844.

Ἄχνυμαι, *to grieve;* ἀχνύμενος — ἥκει μόρον Ἀντιγόνης A. 623.

Ἀχόρευτος, *not joyous;* ἀχόρευτα φέρουσ' ὀνείδη E. 1058.

Ἄχορος, *without a dance;* μοῖρ' ἀνυμέναιος ἄλυρος ἄχορος C. 1224.

Ἄχος. 1. *pain, grief;* οὐκ ἦν φίλοισιν — τοσόνδ' ἄχος R. 1355. οὐ τοι σοὶ μούνῳ ἄχος ἐφάνη E. 151. ἐμοὶ δ' ἄχος ἵστακεν Aj. 199. ἔλυσιν αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης 692. ἀφανίσαι τοσόνδ' ἄχος C. 1710. λήγατε τοῦδ' ἄχους 1720. ἄτανδον ἔργον Ἀτρειδᾶν τῷδ' ἄχει Aj. 928. ἄχη τέκνου κλύουσαν A. 1232. ὦ κακάγγελτά μοι προπέμψας ἄχη 1273. — τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων Aj. 153. γελᾷ δὲ τοῖσδε μαινομένοις ἄχεσιν πολὺν γέλωτα 936. κρυπτῷ δ' ἀχέων ἐν ἤβῃ ὄλβιος E. 155. ἀκοῦ δ' ἄχος, ᾧ μ' ἐχόλωσεν σὰ μάτηρ ἄθεος T. 1027. 2. *a plague* or *pest; οὐράνιον ἄχος, pest of the sky* A. 414.

Ἀχρεῖος, *useless;* ἀχρεῖον οἰκητῆρα — τόπων τῶν ἐνθάδε C. 633.

Ἀχώ, see ἠχώ.

Ἄψαυστος, *that has not touched;* ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνθάδε ἄψαυστος ἔγχους R. 969.

Ἀψεγής, *unblamed;* μήποτε — ἀψεγὲς πιλᾶν τέρας τοῖς ὁρῶσι E. 487.

Ἀψευδέω, *to abstain from falsehood;* φράζω — πρὸς δ' ἐμ' ἀψευδεῖν ἀεί T. 469.

Ἀψορρός, *going,* or *moving, backwards;* — ἐκ δόμων ἀψορρος εἰς δίον περᾷ A. 382. οὐ πάλιν ἀψορρος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεὶς ἄπει; R. 431. οὐκ ἀψόρρον ἱκνεῖ πόδα; Aj. 362. ὅπως ἀψορρον ἀντῴη πατρί T. 898. ἀψορρον ἥξομεν πάλιν E. 53. ὦ παῖδες, οὐκ ἀψόρρον; *will ye not be off?* 1424.

Ἀψόφητος, *noiseless, still;* ἀψόφητος ὀξέων κωκυμάτων Aj. 314.

Ἄψοφος, *noiseless;* ἄψοφον φέρει βάσιν T. 963.

B

Βαδιστέον, *that must be gone;* σοὶ βαδιστέον πάρος, *thou must go first* E. 1494.

Βάθος, *depth;* εἰ — χειρὶ βρίθεις ἢ μακρεῦ πλοῦτον βάθει Aj. 130.

Βάθρον, 1. *the ground,* or *soil;* τῆς ἀμφιρύτου Σαλαμῖνος βάθρον Aj. 135. γῆς τόδ' αἰπεινὸν βάθρον P. 988. γῆς ἀλύπητον βάθρον C. 1658. 2. *a step,* or *seat,* made by nature or art; βάθρον τόδ' ἀσκέπαρνον C. 101. βάθρων ἐκ τῶνδε μ' ἐξάραντες 264. βάθρων ἵστασθε R. 142. τὸν καταῤῥάκτην ὀδὸν χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐῤῥιζωμένον C. 1587. ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον προσίπεσες, ὦ τέκνον A. 847. ὦ πατρῷον ἱστίας βάθρον Aj. 847.

Βαθύῤῥιζος, *having deep roots;* βαθυῤῥίζου δρυός T. 1185.

Βαθύῤῥους, *deep-flowing;* τὸν βαθύῤῥουν ποταμὸν Εὔηνον T. 556.

Βαθύς, *deep;* οὔτε στεφάνων οὔτε βαθεῖαν κυλίκων νεῖμαν ἐμοὶ τέρψιν ὁμιλεῖν Aj. 1179.

Βαθυσκαφής, *deep-dug;* βαθυσκαφεῖ κόνει E. 427.

Βαίνω, 1. *to walk on, proceed, advance, to go;* βᾶθι νυν ὦ τάλαν P. 1181. ἰχθροῖς ἴβαν Δαναοῖς ἀρωγός 1200. τῇδε βᾶτε C. 1544. βᾶτε κατ' ἀντιθύρων E. 1427. καὶ δὴ βέβηκα 1428. οὐδ' ἔχει βῆναι πρόσω T. 194. βέβηκε Δημνεῖρα τὴν πανυστάτην ὁδῶν ἁπασῶν 871. κἀγὼ δρομαία βᾶσα 923. πᾷ γὰρ οὐκ ἔβαν ἐγώ; Aj. 855. ἦν (ὁδὸν) δὴ νῦν ἔβην 974. 2. *to go away, depart, retire;* αὐτῶν βεβώτων P. 277. ναῦς πάσας βεβώσας 280. τί ποτε βέβηκεν ἡ γυνή R. 1073. ἢ βέβηκεν ἡμῖν ὁ ξένος; C. 81. βέβηκεν 82. ἔξω πόρσω βαίνετε χώρας 226. τὸν — κατεύχομαι ἐν καθαρῷ βῆναι ὁρμωμένῳ τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας 1571. ἔβα A. 120. τὸν νεκρόν τις ἀρτίως θάψας βέβηκε 246. ἀνὴρ — βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς 762. ἀνὴρ βέβηκε δεινὰ θεσπίσας 1078. σοὶ — μελέσθω βάντι φρουρῆσαι χρέος E. 74. βεβῶτος ἐκ δόμων 303. βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑποστέγοις 1378. ἡνίκ' ἂν — ἀπεῖη κἀναιδύσιος βεβώς T. 164. τὸν ἄσκοπον χρόνον βεβὼς ἦν 246. καὶ δὴ βεβᾶσι 344. κἀπὸ ματρὸς ἄφαρ βέβακεν 526. κύματα — βάντ' ἐπιόντα τε, *waves—rapidly succeeding one another* T. 115. 3. *to come, to approach;* εἰ γὰρ ἐν τυχῃ γέ τῳ σωτῆρι βαίη R. 81. δεῦρ' ἔβημεν 148. ἀγλαὰς ἔβας Θήβας 152. Αἰγναίας ἐπὶ πώλου βεβῶσαν C. 314. τὸ κοῖλον Ἄργος βὰς φυγάς 379. βᾶτε, βᾶτ' ἔντοποι 845. ἰὼ παῖ βᾶθι 1488. πάλαι φύλαξ ἔβην Aj. 36. ὡς, ἀκμαῖος εἰ βαίη, μόλοι 904. σούσθω, βάτω 1393. τὸν λεύκασπιν — φῶτα βάντα πανσαγίᾳ A. 107. 4. sometimes it signifies *to be* in a place, as it were *to have reached* or *arrived at;* τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος δῆτ', ἐν ᾧ βεβήκαμεν C. 52. — κεῖνος δ' ὅπου βέβηκεν, οὐδεὶς οἶδε T. 41. ποῦ βάντος ἢ ποῦ στάντος, οὗπερ οὐκ ἐγώ; Aj. 1216. 5. thence simply, *to be;* φρόνει βεβὼς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης A. 983. πνεῦμα ταὐτὸν οὔποτ' οὔτ' ἐν ἀνδράσιν φίλοις βέβηκεν, οὔτε πρὸς πόλιν πόλει, *the wind* as it were *moves itself,* or *prevails* C. 619. ὧν καὶ χρυσία κλῆς ἐπὶ γλώσσᾳ βέβακε προσπόλων Εὐμολπιδῶν 1055. ἐν πόνῳ ταὐτῷ βεβηκὼς τυγχάνεις κακῶν ἐμοί 1361. ὅταν — ἐν κακοῖς ἤδη βεβήκῃς E. 1046. ἐπεὶ σ' ἐφεύρηκα μοίρᾳ μὲν οὐκ ἐν ἰσθλᾷ βεβῶσαν 1084. τοῖς ἐν τέλει βεβῶσιν, *those that are in power* A. 67. τοῖσιν ἐχθροῖς ὦ βεβηκόσιν, *enemies who were prosperous* E. 967. οὗτοι κατάμεμπτ' ἔβητον, *ye are not in a condition to be found fault with* C. 1693. 6. from its signification of *going* the following is derived; οὔποτε γὰρ φρενώθεν γ' ἐπ' ἀριστερὰ ἔβας, which means *to err* Aj. 183. 7. also from its signification of *departing* it takes the sense of *to vanish,* and *to die;* μένει γὰρ οὔτ' αἴλα Νὺξ — ἀλλ' ἄφαρ βέβακε T. 135. ἐκ βροτῶν βαίην ἄφαντος πρόσθεν R. 832. ἴσθ' ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα 959. ὃν (πατέρα) δὴ παλαί' ἂν ἐξ ὅτου δίδοις' ἐγὼ μή μοι βεβήκῃ P. 492. βῆναι κεῖθεν ὅθεν περ ἥκει C. 1229. πάντα γὰρ συναρπάσας, θέλλ' ὅπως, βέβηκας E. 1140. — βέβηκεν; C. 1675. 8. the following take their meaning from the third signification of *to come, to approach;* ὅρα ποῦ στάσει, ποῖ δὲ βᾶσει, *look where thou wilt pause, and whither thou wilt come?* that is, *what thou art about to do?* P. 823. πῶς οὖν ὁ λῃστὴς — ἐς τόδ' ἂν τάλμης ἔβη; R. 125. ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων ἐμοῦ βεβῶτος 772. λίγ', ἐπείπερ ἐπ' ἔσχατα βαίνεις C. 217. νῶν δ' ὀλεθρία νὺξ ἐπ' ὄμμασιν βέβηκεν 1681.

Βαιός, 1. *small,* spoken of measure and space; βαιᾷ τῇδ' ὑπὸ στέγῃ P. 286. Used adverbially; βαιὸν δ' ἔνερθεν, *a little below* P. 20. 2. thence applied to things not the objects of sense; βαιάν μοι, βαιὰν πέμπε λόγων φάμαν P. 834. ὁ δ' εἶπε πρός με βαιά Aj. 285. In this sense too used adverbially; τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπει τῆς ξυμμάχου Aj. 90. 3. *short,* in reference to time; χρονὸν γὰρ οὐχὶ βαιόν T. 44. And adverbially; βαιὸν ἀμμείνασα T. 334. βαιοῦ κοὐχὶ μυρίου χρόνου C. 398. βαιὸν οὐδὲ σὺν χρόνῳ ὁρῶμεν αὐτὸν γῆν — προσκυνοῦντα 1650. 4. *low,* or *mean:* of a man; μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς ἀριστ' ἂν ὀρθοῖτο Aj. 160. Of a *thing;* ῥάκη προθέντες βαιά P. 274. πότερον ἐχώρει βαιός; *whether was he journeying thinly attended?* R. 750. ἔχεις γὰρ οὐ βαιὰ τἀνθυμήματα τῶν σῶν ἀδίκτων ὀμμάτων τητώμενος, *for you bear no slight remembrances of this, being deprived of your sightless eyes* C. 1201.

Βακχειος and **Βακχεῖος,** *pertaining to Bacchus;* ὁ Βακχεῖος θεός, *Bacchus* himself R. 1105. ὁ δὲ Βακχείας ἀπὸ ἦλθε — Θήβας T. 508.

Βαχειώτης see **Βακχιώτης.**

Βακχεύς, the same as **Βάκχος.** **Βακχεῦ,**

Βακχᾶν μητρόπολιν Θήβαν ἰνναίων A. 1109.

Βακχεύω, *to rage with Bacchanalian frenzy;* ὃς — βακχεύων ἐπέπνει μαιναῖς ἐχθίστων ἀνέμων, *who, raging with frenzy, blew on us with the blasts of most hateful winds* A. 136.

Βάκχη, *a Bacchanal*, or *priestess of Bacchus;* Βακχᾶν μητρόπολιν Θήβαν A. 1109.

Βάκχιος, subst. *a votary of Bacchus;* ὁ Θήβας δ' ἰλελίχθων Βάκχιος ἄρχοι A. 154. Also adj. the same as Βάκχειος. Βακχίαν ὑποστρέφων ἄμιλλαν T. 218. Βακχίας ἀπ' ἀμπέλου 701.

Βακχίς, *a votary of Bacchus;* Κωρύκιαι Νύμφαι στείχουσι Βακχίδες A. 1116.

Βακχιώτης, *a reveller*, applied to Bacchus himself; ἵν' ὁ Βακχιώτας ἀεὶ Διόνυσος ἰμβατεύει, *where Bacchus ever reams in revelry* C. 684.

Βάκχος, the god *Bacchus;* τὸν χρυσομίτραν — οἰνῶπα Βάκχον εὔιον R. 211.

Βάλλω, 1. properly *to strike*, especially spoken of a weapon, or a person that uses a weapon; ὅ μοι βάλοι νευροσπαδὴς ἀτρακτος P. 289. and in the same line τόξον — βάλλον πελείας. — τὸν γὰρ βαλόντ' ἀτρακτον T. 711. as τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι χρῄζων 706. 2. spoken of things that fall on any place or spot, *to cast, to throw, to express;* ἀνθ' ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλὼν κάτω A. 1055. τοῦτον εἰ βαλεῖτί που, βαλεῖτε χἠμᾶς Aj. 1287. τὸν ἄνδρα — μὴ τλῇς ἄθαπτον — βαλεῖν 1312. Or, *to cast out;* γῆς ἔξω βαλεῖν R. 622. ἰμὲ ἄτιμον ἔβαλον 1023. Or, *to hurt;* Ἰξίον' ἀν' ἄμπυκα δὴ δρομάδ' ὡς ἔβαλ' P. 674. See Δρομάς. Or, *to lay or place one thing on another;* ὀμμάτων — στρωτὰ βάλλουσαν φάρη T. 912. 3. from its signification *of striking*, it is also applied to *reproach;* κακοῖς βαλεῖτε Aj. 1223. Also to things that *strike the senses*, especially *the hearing;* βάλλει μ' ἑτοῖμα φθογγά τοι P. 205. καί με φθόγγος οἰκείων κακῶν βάλλει δι' ὤτων A. 1173. And *the smell;* δεμὴν ἀπ' αὐτοῦ μὴ βάλῃ πεφευγότες A. 408. 4. also, from its signification *of casting*, or *throwing*, it is applied to *words uttered at random;* ἔπος τι τυγχάνει βαλόν E. 559: and to things *exposed to the sight;* δυσφόρους ἐπ' ὄμμασιν γνώμας βαλοῦσα Aj. 52. *To strike sorrow;* λύπην πάσιν Ἀργείοις βαλεῖς P. 67. *To wound*, with an accusative; ὥς νιν ματαίως αἰτίᾳ βάλοι κακῇ T. 936. τὸν ἰναγῆ φίλον μή ποτ' ἐν αἰτίᾳ — ἄτιμον βαλεῖν R. 657. 5. *to give place to* in the mind; μὴ νῦν ἔτι — μηδὲν ἐς θυμὸν βάλῃς R. 975. 6. lastly, *to fold, to wrap;* οἰὸς νεώρους νεοπόκῳ μαλλῷ βαλὼν (ἔρεψον) C. 476.

Βάναυσος, *illiberal;* οὐ γὰρ βάναυσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην Aj. 1100.

Βάξις, 1. *speech, a saying;* μή μ' ἀξιώσῃς βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν, *think me not deserving to get reproachful language* Aj. 489. κλύοις ἂν — κεκρυμμένην μου βάξιν E. 628. μὴ — σπείρῃ ματαίαν βάξιν ἐς πᾶσαν πόλιν, *lest, she disseminate an idle tale throughout the city* 632. 2. *the answer of an oracle;* εἰ θεσφάτων ἐγὼ βάξιν κατῴδη τῶνδε T. 87. 3. *a report, rumour;* φέροντι τήνδε βάξιν R. 519. ὀξεῖα γάρ σου βάξις ὡς θεοῦ τινος διῆλθ' Ἀχαιούς Aj. 977. βάξιν καλὴν λαβόντι E. 994.

Βάπτω, *to dip, to steep;* ᾗ μελαγχόλους ἔβαψεν ἰοὺς θρίμμα Λερναίας ὕδρας T. 571. χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα 577. ἔβαψας ἔγχος ὦ πρὸς Ἀργείων στρατῷ; Aj. 95.

Βάρβαρος, *barbarian.* 1. of a person; Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῳ T. 251, οὐκ τῆς βαρβάρου μητρὸς γεγώς Aj. 1268. ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα 1271. 2. of a place or thing; κατὰ βάρβαρον αἶαν E. 95. ποῦ γῆς; πατρῴας εἴτε βαρβάρου; T. 235. βάρβαρον γλῶσσαν Aj. 1242.

Βαρβαρόω, *to render barbarian;* (ὄρνιθας) κακῷ κλάζοντας οἴστρῳ καὶ βεβαρβαρωμένῳ, (*birds*) *shrieking with ill-omened and barbaric fury* A. 988.

Βαρκαῖος, *Barcean;* Βαρκαίοις ὄχοις E. 717.

Βάρος, 1. *load, burden, affliction;* βάρος γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει C. 1144. καὶ τῆς ἄγαν — ἐστι σιγῆς βάρος A. 1241. 736. 1236. ἐν δ' ἐμῷ κάρᾳ θεὸς — μέγα βάρος μ' ἔχων ἔπαισεν 1259. τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρος E. 927. αἶν ἀδίνουσα συμφορᾶς βάρος T. 324. ἐπί μοι — βάρος ἄπλετον ἐμμίμονι φρήν 978. τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἀμερίας νῦξ ἥδε βάρος; Aj. 208. 2. *that which occasions affliction;* ἔσται ποτ' ἄρα τοῦτο Καδμείοις βάρος C. 410. ἄθλιον βάρος E. 1129.

Βαρυάλγητος, *causing heavy afflictions;* πάντων κακαζόντων γλώσσαις βαρυάλγητα Aj. 198. See Κακάζω.

Βαρυαχής, *grievous, distressing;* βαρυαχεῖ μόρῳ C. 1557.

Βαρυβρεμέτης, *deep thundering;* Διὸς βαρυβρεμέτα γένος A. 1104.

Βαρυβρώς, *deeply-gnawing, excruciating;* στόνον ἀντίτυπον βαρυβρῶτα P. 688.

Βαρύνω, *to weigh down:* is only used in the passive voice, *to be weighed down, to be vexed, angry,* or *offended;* κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι, *with what evils I am weighed down* T. 151. κατινέτω τις, εἰ βαρύνεται, τῶν ἔνδον ὄντων, *let one of those within slay me, if he be offended* E. 810. κἀγὼ βαρυνθείς, *and I being indignant* R. 781. ἀε, χόλῳ βαρυνθεὶς τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων Aj. 41. μὴ βαρυνθώσιν κακῇ ὀσμῇ, *lest they be offended with the nauseous smell* P. 878.

Βαρύποτμος, *afflicted by a hard fate, hard fated;* ὦ βαρύποτμε P. 1085. βαρύποτμα κακά C. 1450.

Βαρύς, 1. used subjectively, *burdened, weighed down;* οἶδε σὺν γήρᾳ βαρεῖς R. 17. αἰῶνα βαρύν T. 5. κοὐνόσῳ βαρύν 234. ἀνὴρ δύσοργος, ἐν γήρᾳ βαρύς Aj. 996. βαρύς τε καὶ βαρεῖαν ὁ ξένος φάτιν τήνδ' εἶπε P. 1034. Ellendt would render Βαρύς in the above sense, and Βαρεῖαν in the signification next given, but they are commonly both understood in the second sense: βαρεῖαν βάσιν, *sad step,* commonly translated *slow* T. 962. 2. thence spoken of a man it means *oppressive, severe, stern, harsh,* or *inimical;* μενῶ σ' ἐγὼ — εἰσαεὶ βαρύς T. 1192. δυσμενῆ — καὶ βαρύν σ' εὗρηκ' ἐμοί R. 546. στυγνὸς μὲν εἴκων δῆλος εἶ, βαρὺς δ', ὅταν θυμοῦ περάσῃς 673. 3. also in the same sense of affections of the *mind, will, speech;* μῆνιν βαρεῖαν Aj. 641. C. 1339. ὀργῇ βαρείᾳ P. 368. νοῦς δ' ἐστὶ τηλικοῦτος ἀλγήσας βαρύς A. 763. ἡ δ' ἄγαν σιγὴ βαρὺ δοκεῖ παρεῖναι 1236. βαρεῖα αὐδὰ τρυσάνωρ P. 207. βαρεῖαν ὁ ξένος φάτιν τήνδ' εἶπε 1034. 4. lastly, spoken of external things that are *grievous* or *afflicting;* βαρείας του νοσηλείας P. 39. ὦ μηδὲν ἐστ' οἴκοις βαρύ T. 727. βαρεῖαν ξυμφοράν 743. βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις Aj. 746. ὤμοι βαρείας ἄρα τῆς ἐμῆς τύχης 959. νόσον βαρείας P. 1314. κείνοις ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σὸς βαρύς C. 403. ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον A. 441. βαρεῖαν ἡδονὴν νικᾶτέ με λέγοντες C. 1206. ἡδονή (says Ellendt) accrued to Theseus and Antigone, in that they had brought Œdipus to consent to give audience to Polynices: therefore Œdipus says he yields to their urgency although very loath to do so: in such case, νικᾶτε με ἡδονήν are to be taken together, and not νικᾶτε λέγοντες ἡδονήν: the passage then may be thus paraphrased; ἐκνικᾶτε τὸ καθ' ἡδονὴν ὑμῖν ὄν, ἐμοὶ δὲ βαρύ, *ye prevail in that which gives you pleasure, but which is distressing to me.*

Βαρύστονος, *deplorable, to be deplored;* λείπει μὲν οὐδ' ἃ πρόσθεν ᾤδεμεν τὸ μὴ οὐ βαρύστον' εἶναι R. 1233.

Βαρύψυχος, *pusillanimous;* πρὸς κακοῦ τε καὶ βαρυψύχου γόους τοιούσδ' ἀεί ποτ' ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν Aj. 312.

Βάσανος, *a test, trial,* or *proof;* πρὸς ὅτου δὴ βασάνῳ R. 492. σοφὸς ὤφθη βασάνῳ δ' ἠδύπολις 510. τάχ' εἰς βάσανον εἶ χερῶν C. 839.

Βασίλεια, *a queen;* μητήρ, ἣ φύσει μὲν ἦν βασίλεια Aj. 1281.

Βασίλειος, *royal, regal;* τοῖς βασιλείοισιν — νόμοις A. 378.

Βασιλεύς, *a king;* ὁ πάντα κραίνων βασιλεύς, *Jupiter* T. 127. Of men; ἐξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλεῖ R. 1202. A. 155. 946. 1157. R. 257. C. 67. Aj. 188. 938.

Βασιλίς, *a woman of royal race;* λεύσετε — τὴν βασιλίδα μούνην λοιπήν A. 932.

Βάσις, 1. *a step,* or *track;* κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὔρινος βάσις Aj. 8. ἐπίγνως — ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ βάσιν κυκλοῦντα, *thou knowest, that I am walking round mine enemy* (viz. as a spy) 19. οὐκ ἔχων βάσιν, *lame, not able to walk* P. 686. σὲ τήνδε τ' ἔμπνουν βάσιν παύσοντας ἄλγους, *who will free thee and thy corrupted foot of pain* 1364. ἀντέρειδε νῦν βάσιν σήν 1389. ἐν ἀσυχαίᾳ βάσει βάσιν ἁρμόσαι C. 108. βαρεῖαν ἄψοφον βάσιν T. 963. ξένων γὰρ ἐξόμιλος ἥδε τις βάσις 960. Also applied to the *motion of wheels;* τροχῶν βάσεις E. 708. 2. *a march,* or *act of approaching;* τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν; *why then does he hasten this march upon the flocks?* Aj. 42. τοῦ με τήνδ' ἱφίστασαι βάσιν; T. 338. See ἱφίστημι.

Βαστάζω, 1. properly *to bear;* ἃ βαστάζω χεροῖν P. 651. νῦν μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντα βαστάζω χεροῖν E. 1118. εἴπερ γ' Ὀρέστου σῶμα βαστάζω τόδε 1207. 2. *to lift up;* Τεύκρῳ — ὥς με βαστάσῃ πεπτῶτα Aj. 814. τίς σε βαστάσει φίλων;

903. αὐτὸς σὺ βάσταζε E. 1462. 3. *to take in the hand, to hold, to handle;* καὶ χερσὶ βαστάσασα E. 893. ἔστιν ὥστε κἀγγύθεν θίγειν λαβεῖν καὶ βαστάσαι με P. 653. τὰν ἐμὰν μελέων τροφάν, τὰν οὐδεὶς ποτ' ἐβάσασεν P. 1112. τὸ μηδαμᾶ ἐλπισθὲν ἥξειν σῶμα βαστάσαι δότε C. 1107. 4. thence applied to *bearing a troublesome office* or *duty;* νεωτέρῳ τῷ τοῦτο βαστάζειν πρόθις A. 216.

Βαφή, *immersion,* used of the *tempering of steel* by *immersion* in water; κἀγὼ γάρ, ὃς τὰ δεῖν' ἐκαρτέρουν τότε, βαφῇ σίδηρος ὤν, ἐθηλύνθην στόμα, *for I, who of late was firm in my dread purpose, as steel by tempering, have been made a woman in my speech* Aj. 637.

Βέβαιος, *certain, sure;* ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα βέβαια A. 1073. ὁμιλία πρὸς τόνδε πιστὴ καὶ βεβαία P. 71. εἴπερ Ἑρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην βέβαιον T. 618.

Βέβηλος, *profane, accessible, that may be approached,* as not being consecrated; θάκησιν εἴ τινα βλέπεις ἢ πρὸς βεβήλους ἢ ἕλσεσιν θεῶν C. 10.

Βέλος, 1. properly *an arrow, javelin,* or *dart,* but used for any *pointed weapon;* ἣν τόδ' ὀρθωθῇ βέλος P. 1283. πρὸς θεῶν, μίθες βέλος 1284. ἔγχος — ἐχθίστων βελῶν Aj. 643. δείματος ἦν μοι προβολὰ καὶ βελέων Aj. 1192. τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη P. 198. τὰν πρόσθεν βελέων ἀλκάν 1136. γίνων ἢ βελέων τι προπίμψατε 1190. δίχου — βέλη τάδε 1271. βέλεσι τοῖς Ἡρακλέους 1392. ἄφυκτ' ἔχων βέλη T. 264. τὰ σὰ χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγκυλῶν βέλεα R. 205. 2. applied to violent affections of the mind, as *anger;* thus, θυμοῦ βέλη R. 894. θυμὸς — τάνδ' αἰχμὰν βέλεος κακοῦ ξυνεῖλε; T. 880. See αἰχμή. 3. *thunder;* ἔνστικτον, ἐγκατάσκηψον βέλος κεραυνοῦ T. 1077. τὰ πολλὰ — στράψαντα — χειρὸς τῆς ἀνικήτου βέλη C. 1511. 4. applied to *a storm;* δύσομβρα φεύγειν βέλη A. 356.

Βῆμα, 1. *a seat;* τοῦδ' ἀντιπέτρου βήματος ἕξω C. 192. 2. *a step;* ὃν — γᾶ ποτὲ Μυκηναίων δέξεται εὐπατρίδαν Διὸς εὐφρονι βήματι μολόντα, *whom the land of the noble-born Mycenæans shall one day receive, returning under the propitious guidance of Jove* E. 159.

Βῆσσα, *a woody vale, a glen;* ἐν εὐανέμοις βήσσαις Aj. 197. μινύρεται — ἀηδὼν χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις C. 679.

Βία, 1. *force* of body, in which sense it is less seldom used; ὑμεῖς (βραχίονες) Νεμέας ἔνοικον — βίᾳ κατειργάσασθε T. 1084. θήρειος βία 1048. 2. *violence* of mind; and therein first, expressing *violence* of the person acting; μηδ' ἡ βία σε μηδαμῶς νικησάτω τοσόνδε μισεῖν Aj. 1313. ἥ τ' Ὀδυσσέως βία, *the might of Ulysses,* i. e. *Ulysses,* or *the mighty Ulysses* P. 314. 588. τῆς Ὀδυσσέως βίας 321. Ἰφίτου βίαν T. 38. διφυῆ — στρατὸν θηρῶν ὑβριστήν, ἄνομον ὑπέροχον βίαν 1086. 3. but much more frequently used to express *compulsion;* ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν E. 248. τοῖσδε δουλεύω βίᾳ 1183. θεῶν βίᾳ καὶ νέμεσις P. 597. κλίψαι τε χάρπασαι βίᾳ 640. βίᾳ στελοῦσί σε 971. εἰ μ' οὗτος — ἀπάξεται βίᾳ 976. Τροίαν κατασκάψαι βίᾳ 986. ὃς σ' ἀποστελῶ βίᾳ 1281. γῆς ἄτιμον — ἀπωσθῆναι βίᾳ R. 670. πόλις βίᾳ ἠλαυνέ μ' ἐκ γῆς C. 441. ψιλὸν ὄμμ' ἀποσπάσας — ἐξοίχει βίᾳ 871. ἄξω βίᾳ 878. χειρωθεὶς βίᾳ 907. παρίστασαι βίᾳ 920. βίᾳ ἄγοντα φώτων ἀθλίων ἐκτήρια 926. βίᾳ τε κοὐχ ἑκών 939. κεῖνον ἐκβαλὼν βίᾳ 1345. βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν Aj. 493. εἰ δέ τις βίᾳ σ' ἀποσπάσειε 1155. πῶλοι βίᾳ φέρουσιν E. 715. 4. used adverbially, *against the will of, in spite of;* νόμου βίᾳ A. 59. βίᾳ πολιτῶν δρᾶν 79. 898. τίς δ' ἂν με τῶνδε συμμάχων ἕλοι βίᾳ; C. 819. βίᾳ φίλων 858. ἐμοῦ βίᾳ 947. 5. also, πρὸς βίαν, with or without a genitive, same as βιαίως, *by violence, violently, against the will of;* ὥστε — μηδὲ πρὸς βίαν φύσῃ φρένας E. 1454. κἀξ ὁδοῦ με — πρὸς βίαν ἠλαυνίτην R. 805. πρὸς βίαν πορεύομαι C. 849. πρὸς βίαν παρασπάσει γνώμης 1187. πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν P. 90. οὐ γὰρ — ἡμᾶς τοσούσδε πρὸς βίαν χειρώσεται 92. — πρὸς βίαν δ' οὐκ ἂν λάβοις 103. εἰ νιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις T. 387. πρὸς βίαν ἐμοῦ C. 663. πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ Aj. 1306. 6. ἐκ βίας, *by force;* ὡς ἐκ βίας μ' ἄξοντες P. 559. ὡς ἀνδρ' — ἐκ βίας ἄγει 933. ἐμ' — οὔδ' ἐκ βίας ἄξουσιν; 973.

Βιάζομαι, 1. in the middle voice, *to do violence to, to employ force;* ὅστις δ' ὑπερβὰς — νόμους βιάζεται, *whosoever transgressing, does violence to the laws* A. 639. αἰσχρὸν—

λόγοις κολάζειν, ᾧ βιάζεσθαι πάρα, *it were base for one who is able to use force, to punish by words* Aj. 1139. 2. passive, *to suffer violence, to be compelled*; βιάζομαι τάδε A. 66. ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε 1060. τοῦνειδος — ὀργῇ βιασθὲν μᾶλλον ἢ γνώμῃ φρενῶν R. 524. βιασθεὶς πολλὰ κἀντιβάς E. 565.

Βίαιος, *vehement*; βιαίας νόσου A. 1127.

Βιβάζω, *to lift up, to exalt*; ὡς αὐτίκ' Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον τιμῇ καθέξον ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν C. 382.

Βιβρώσκω, properly *to feed on, to devour*; ἀνδροφθόρον βιβρῶτες αἵματος λίπος A. 1009. Met. *to consume*; ἐκ μὲν ἰσχάτας βίβρωκε σάρκας T. 1043.

Βιόδωρος, *life-giving*, or *life-supporting*; βιόδωρος αἶα P. 1147.

Βίος, *life, a mode of life, sustenance, things necessary to the support of life*, or *the means of supporting life*. Βίος is especially applied to *human life*, ζωὴ to *animal life*.

Βιοστερής, *without the means of subsistence*; κἀπὶ προσπόλου μιᾶς βιοστερῆ χωροῦντα C. 751.

Βιοτή, 1. *life*; πανδάκρυτον — βιοτάν P. 685. 2. *means of subsistence*; ταύτην γὰρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν λόγος ἐστὶ φύειν P. 164. πόθ' θεν γὰρ ἔσται βιοτά 1144.

Βίοτος, 1. *life*; τὸν παρ' αὐτῷ (αὐτῷ) βίοτον R. 612. τὸν αἰεὶ βίοτον C. 1580. τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον 1615. θνατῶν βιότῳ A. 610. βίοτον εὐαιῶν' ἔχειν T. 81. τό — βιότου πολύπονον 117. λαθίπονον δ' ὀδυνᾶν — βίοτον 1018. ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολίλοιπεν ἤδη βίοτος ἀνέλπιστος E. 179. 2. *means of subsistence*; καλὸς γὰρ δόμος βίοτος E. 385.

Βιόω, *to live*; οἷον (βίον) βιῶναι σφῷ — χρειών R. 1488.

Βιώσιμος, a thing to make *life to be endured*; τί γὰρ μόνῃ μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον; *for what is there to make life to be endured by me alone without her?* A. 562.

Βιωτός, same as βιώσιμος. ἔμοιγ' ὁ μέλλων βίος οὐ βιωτός C. 1689.

Βλάβη, 1. *hurt, harm, damage*; ἑκουσίοισιν ἔγκειται βλάβαις P. 1302. πεπονθέναι (τι) — εἰς βλάβην φέρον R. 517. λόγων δ' ἀκοῦσαι τίς βλάβη C. 1189. ὅσῳπερ μὴ φρονεῖν πλείστη βλάβη A. 1038. ἄοκνον — προσορῶσα δόμοισι βλάβαν T. 839. βλάβην ἔχειν Aj. 1304. χὠ δίκη βλάβην φέρει E. 1031. 2. spoken of a man contemptuously, *a pest, a wretch*; ὁ πάντ' ἄναλκις οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη E. 293. κεῖνος ἡ πᾶσα βλάβη P. 618. ἥδε γὰρ μείζων βλάβη ξύνοικος ἦν μοι E. 774. 3. θεῶν ποδώκεις βλάβαι, *the swift-footed vengeance of the gods* A. 1091.

Βλάπτω, *to harm, to injure*; ὅταν δέ τις θεῶν βλάψῃ E. 686. εἴ τις θεῶν βλάπτοι Aj. 451. ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον, εἰ θάνοι, βλάπτειν τὸν ἰσθλόν 1324. ὥστε μήτ' ἐμέ, μήτ' ἄλλον — βλάψαι ποτ' ἄν R. 375.

Βλαστάνω, 1. properly spoken of plants, *to bud, to sprout, to grow*; ἔστιν δ' οἷον ἐγὼ — οὐκ ἐπακούω — πώποτε βλαστόν C. 702. ἄνω βλαστεῖν βρύοντα θαλλόν E. 414. 2. used figuratively, *to be produced, to be born*; βλαστάνει δ' ἀπιστία C. 617. οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν, οἷον ἄργυρος, κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε A. 296. οὐδ' ὃς ἂν βλάστῃ μένει νοῦς 559. — ἐν τίνι τοῦτ' ἔβλαστ' ἀνθρώπων; E. 231. ἃ μέγιστ' ἔβλαστε νόμιμα 1085. ὥστε σὸν ποτ' ἢ κἀμὸν γένος βλαστεῖν ἐᾶσαι E. 954. — ἡ τέκνων δῆτ' ὄψις ἦν ἐφίμερος, βλαστοῦσ' ὅπως ἔβλαστε R. 1376. οὐκ ἔστ' ἀδελφὸς ὅστις ἂν βλάστοι ποτέ A. 903. ἀνθρώπου φύσιν βλαστών Aj. 748. εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνὴ πασῶν ἔβλαστε E. 432. τίς ἂν εὐπατρὶς ὧδε βλάστοι; 1070. τὴν φύσιν — ἐξ ὧν ἔβλαστες P. 1295. ἄριστος ἐξ ἀριστέοιν δυοῖν βλαστών Aj. 1284. εὐσεβεῖς κἀξ εὐσεβῶν βλαστόντας E. 580. ὧν δ' ἔβλαστεν, οὐκ ἔχω λέγειν T. 400. οἰωνούς — ἀφ' ὧν τε βλάστωσιν E. 1049.

Βλάστη, 1. a *shoot*, or *branch*; τάν, κισσὸς ὡς ἀτενής, πετραῖα βλάστα δάμασεν A. 821. 2. thence, in the plural, transferred to the *birth*, or *production* of men; παιδὸς δὲ βλάστας R. 717. ὃς οὔτε βλάστας πω γενεθλίους πατρὸς, οὐ μητρὸς εἶχον C. 976. τῆς ἐκείνος οὐδαμὰ βλάστας ἐφώνει T. 381.

Βλεπτός, *worthy to be looked on*; τί δῆτ' ἐμοὶ βλεπτὸν ἢ στερετὸν ἢ προσήγορον R. 1337.

Βλέπω, *to see, to behold, to look at, to observe, to consider, to behold the light, to live*.

Βλέφαρον, *the eyelid, the eye*; χρυσέας ἀμέρας βλέφαρον A. 104. νυκτὸς δ' ἐναργὴς βλεφάρων ἵμερος εὐλέκτρου νύμφας 790. λύει κελαινὰ βλέφαρα 1287. ἥρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα R. 1276. σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα Aj. 85. οὔποτ' εὐνάζειν ἀδακ-

ρότων βλεφάρων πύθον T. 107. σκιδάσαι — βλεφάρων θ' ὕπνον 986.

Βοάω, *to shout, to cry out;—to celebrate in song* T. 211.

Βοή, *a loud shout*, or *cry of grief* or *joy*.

Βοιωτός, *a Bœotian* E. 698.

Βολή, properly *a cast* or *throw*, thence applied to *the throwing of the sun's beams*; τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν εἱλεύθον Aj. 864.

Βορά, *food* P. 274. 308. R. 1463. A. 30. 1004. 1027.

Βορέας, *Boreas, the north wind*; ἡ Νότου ἢ Βορέα T. 113.

Βορεάς, *a daughter of Boreas*; τράφη θυέλλαισιν ἐν πατρῴαις Βορεάς A. 972.

Βόρειος, *northern, northerly*; βόρειος ὥς τις ἀστὰ κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται C. 1242.

Βόσκημα, 1. *food*; ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοὐμὸ μὴ λυπεῖν μόνον βόσκημα, *let my only diet be an exemption from a state of abject want* E. 364. This seems the only satisfactory mode of rendering this obscure passage. Heath, followed by Hermann, would translate it, *let this be my only diet, not to create grief for myself*; but this is giving τὸ ἐμὲ μὴ λυπεῖν the force of τὸ μὴ λυπεῖσθαι ἐμέ. Brunck would read τοὐμέ νιν λυπεῖν, *let this be my only diet, that I may occasion grief to them*, Ægisthus and Clytemnestra. But from the context it is evident that Electra means to contrast her own state of destitution with her sister's abundance. 2. in the plural, *cattle*; ἑκατὸν — συμμιγῆ βοσκήματα T. 759.

Βόσκω, *to feed, to nourish*. Used by Sophocles in a secondary sense; τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα αἰζεῖσθ' ἄνακτος Ἥλιον R. 1425. ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι A. 1231. τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε βόσκεται χώροις, ἵν' αὐτοῦ T. 143. τίως δὲ κούφοις πνεύμασιν βόσκον νέαν ψυχὴν ἀτάλλων Aj. 555. βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον P. 313. οἰστρὰ γὰρ βόσκων 1152.

Βοσπόριος, *belonging to the Bosphorus*; ἀκταὶ Βοσπόριαι A. 956. Βοσπορίων ποταμῶν Aj. 869.

Βόστρυχος, *a tress*, or *lock of hair*; δρῶ — νεωρᾷ βόστρυχον τετμημένον E. 889. βοστρύχων ἄκρας φόβας 441.

Βοτήρ, *a shepherd*; τὸν ἄνδρα, τὸν βοτῆρα R. 837. τούτου — ἦν βοτὴρ 1044. ὅστις κἀκεῖθεν τὸν βοτῆρα 1048. ἄξει τις — τὸν βοτῆρά μοι 1069. τὸν βοτῆρ' ὁρᾶν δοκῶ 1111. τὸν βοτῆρ' ἰδὼν 1116. συγκατακτὰς βοτὰ καὶ βοτῆρας Aj. 228. κύνας βοτῆρας 290.

Βοτόν, *a herd* or *flock*, especially *sheep*; σπάσασα κτηνίου βοτοῦ λάχνην T. 687. — ὀλίσας Δαναῶν βοτά Aj. 145. συγκατακτὰς βοτὰ καὶ βοτῆρας 227. ἐν μέσοις βοτοῖς 317. ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἱμάξαι βοτοῖς 448.

Βουθερής, *affording summer pasturage*; ἐν βουθερεῖ λειμῶνι T. 187.

Βουθυτέω, *to sacrifice oxen*; βουθυτοῦντά μ' ἀμφὶ βωμόν C. 892.

Βούθυτος, *sacrificial, pertaining to the sacrifice of oxen*; βούθυτον ἑστίαν C. 1491.

Βουκόλος, *a herdsman*; βουκόλων ἀλάστορα λέοντα T. 1082. βουκόλων φρουρήματα Aj. 54.

Βούλευμα, *counsel, deliberation*, only once used as expressing *advice given to another* E. 955. ἢν ἐπίσκῃ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν. Seldom used in the singular number; ὡς μάθω, τί μοι νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις P. 556. ἢ καὶ τὸ βούλευμ' ὡς ἐπ' Ἀργείοις τόδ' ἦν; Aj. 44. καὶ νῦν ἔτ' αὐτός εἰμι τῷ βουλεύματι R. 557. More frequently in the plural; ἃ τοῖσιν Ἀργείοισιν ἀμφὶ σοῦνεκα βουλεύματ' ἐστί, κοὐ μόνον βουλεύματα, ἀλλ' ἔργα δρώμενα P. 551. 52. Διὸς — φράσων βουλεύματά σοι 1401. τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμφορὰς ζώσας ὁρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων R. 45. ὅστις — μὴ τῶν ἀρίστων ἅπτεται βουλευμάτων A. 170. ἰώ μοι ἐμῶν ἄνολβα βουλευμάτων 1251. γενοῦ — ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων E. 1373. οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλεύμασιν οὐδ' ἐλπὶς T. 722.

Βουλευτέος, *to be deliberated upon*; τί χρὴ δρᾶν, ἐν τάχει βουλευτέον E. 16.

Βουλεύω, *to consult, to deliberate, to determine*, or *decide upon*; Ellendt observes that it is used by Sophocles indiscriminately in the active and middle voice. 1. not followed by a substantive; βουλεύων σοφῶς P. 421. δεῖ κἀμὲ βουλεύειν πάλιν R. 619. οὐκ οἶδ' ὅπως σε φῶ βεβουλεῦσθαι καλῶς 1367. ἐς δίον πάρεσθ' ὧδε Κρίων τὰ πράσσειν καὶ τὰ βουλεύειν 1417. ἐμοί τοι—ἡ ξύννοια βουλεύει πάλαι A. 279. δοκεῖς — οὐ βεβουλεῦσθαι κακῶς T. 586. οὐδὲ βουλεύσει πάλιν; E. 1035. 2. with an accusative; τοιαῦτα πατρὶ βουλεύσασ' ἐμῷ καὶ δρῶσ' ἐλήφθης T. 804. στρατῷ ξέμπαντι βουλεύσας φόνον Aj. 1034. μῶν τι

βουλεύει νέον; P. 1213. ἰὰν με τῷ τερασκόπῳ λάβῃς κοινῇ τι βουλεύσαντα R. 606. οἷά μοι βεβουλευκὼς ἔχει 701. τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι A. 267. τἄλλα βουλεύειν πάρα 1164. 3. once with a genitive; κείνην ἴσον ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλεῦσαι τάφου A. 486. 4. with an infinitive; ταῦτ' ἐβουλεύσω ποιεῖν R. 537. τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι; 738. μόρῳ δὲ ποίῳ καὶ σφε βουλεύει κτανεῖν; A. 768. ἢ ταῦτα δή με καὶ βεβούλευνται ποιεῖν; E. 377. εἴ τινες δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν 639. ᾗ βεβούλευμαι τελεῖν 935. τοιοῦτον ἄνδρα βουλεύων ἱλεῖν 989.

Βουλή, 1. *counsel*, or *advice taken*; βουλῆς — οὐδέν ἐστιν ἔχθιον κακῆς E. 1036. νέας βουλὰς νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις Aj. 723. 2. *given to another*; ἃ γ' ἔλαβες βουλαῖς ἐμαῖς P. 1231.

Βούλομαι, *to will*, *wish*, *desire*, *resolve*, *determine*, *choose*, or *prefer*.

Βούνομος, *grazed upon by cattle*; ὁ τὰν Κρῖσαν βούνομον ἔχων ἀκτάν E. 175. πόλις — φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις R. 26.

Βούπρῳρος, *having the head of a bull*; ἀνδρείῳ κύτει βούπρῳρος T. 13.

Βοῦς, *a bull*, *a cow*, *an ox*, T. 758. Aj. 62. 175. 367. 1232.

Βραβεύς, *an umpire*, *one who acts as judge in the public games*; ὅσων γὰρ εἰσεκήρυξαν βραβῆς δρόμων E. 680. οἱ τεταγμένοι βραβῆς 699.

Βαδύνω, *to delay*; πρᾶξον καὶ μὴ βράδυνε P. 1386. Passive; ἡ δ' ὁδὸς βραδύνεται E. 1493. πάλαι δὴ τάπὸ σοῦ βραδύνεται C. 1624.

Βραδύς, *slow*, 1. of a person; ἢ 'φάνην ἐγὼ βραδύς Aj. 726. εἰ βραδὺς εὕδει C. 307. χρόνῳ βραδύς, *slow through old age* 879. ἐσμὲν ἤδη τῷ μακρῷ χρόνῳ βραδεῖς, *we are already tardy through long delay*, that is, *wasting our time in words* T. 596. 2. of a thing; σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολών T. 394. βραδεῖαν ὁδόν Aj. 725.

Βραδυτής, *slowness*; βραδυτῆτος ὕπερ A. 923.

Βραχίων, *the arm*; ὦ φίλοι βραχίονες T. 1080.

Βραχύς, 1. *short* in space, size, or time; λόγῳ — βραχεῖ P. 433. βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον C. 1164. χρόνῳ βραχεῖ 1644. ὁδὸς βραχεῖα γίγνεται μακρά A. 232. Used adverbially, in *brief*, *shortly*; ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω E. 668. ἐν βραχεῖ φράσαι C. 1577. 2. *little*, *small*, *trifling*; ἐν βραχεῖ χαλεῷ E. 747. ἐν βραχεῖ τεύχει 1102. ἐπ' ἄκρου λάου βραχὺς ἐκλάσας C. 197. — ἡμέρας μέρος βραχύ P. 83. ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος R. 121. καὶ σοί τε τοὔργον τουτ' ἐμοί τ' ἔσται βραχύ C. 1120. βραχεῖ σὺν ὄγκῳ καὶ χρόνῳ διασκεδῶ 1343. πρίν γ' ἂν εἴπῃς ἱστορούμενος βραχύ T. 414. κοὐδ' ἄν σε λυπήσασα βουλοίμην βραχὺ — μίγ' εὐρεῖν κέρδος E. 1296. λόγοισι γὰρ οὐκ ὠνόμασται βραχέσι C. 295. χάριν βραχεῖαν — διδούς T. 1207. τοῖς τοι δικαίοις χὠ βραχὺς νικᾷ μέγαν C. 884. Used adverbially, *in a trifle*; ἐν βραχεῖ δὴ τήνδε μ' ἐξαιτεῖ χάριν C. 592. 3. in the plural it sometimes signifies *few*; ὥστε βραχέ' ἐμοὶ δεῖσθαι φράσαι C. 576. ὡς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις 813. 4. Sophocles does not use it in the comparative; once in the superlative, in the first signification; βράχιστα γὰρ κράτιστα τὰν ποσὶν κακά A. 1309. Adverbially, ὡς βράχιστα C. 1117.

Βρίμω, *to roar*, *to resound*; στόνῳ βρίμουσι δ' ἀντιπλῆγες ἀκταί A. 588.

Βρίθω, *to be heavy*, *to weigh*, or *to outweigh*; εἴ τινος πλέον ἢ χειρὶ βρίθεις ἢ μακροῦ πλούτου βάθει, *if thou art more powerful than any one, either in prowess, or depth of abundant wealth* Aj. 130.

Βροντή, *thunder*; Διὸς πτερωτὸς — βροντή C. 1461. βροντᾶς αὐγαῖς P. 1184. ἢ σεισμὸν ἢ βροντήν τινα C. 95. αἱ πολλὰ βρονταὶ διατελεῖς 1510.

Βρότειος, *belonging to man*, or *human nature*, *human*; βρότειον οὐδέν R. 709.

Βροτός, *a mortal*, *a human being*.

Βρόχος, *a noose*; βρόχῳ μιτώδει — καθημμένην A. 1207.

Βρύκω, *to bite*, *to gnaw*; ἡ δ' αὖ μιαρὰ βρύκει T. 983. βρύκομαι τἆλας P. 735.

Βρυχάομαι, *to roar*, like a lion, *to bellow*, *to low*; βρυχώμενον σπασμοῖσι T. 802. βρυχᾶτο 900. δεινὰ βρυχηθείς R. 1265. βίβρυχα κλαίων T. 1061.

Βρύω, *to bud*, *to bloom*, *to abound in*; ἄνω βλαστεῖν βρύοντα θαλλόν E. 414. χῶρος — βρύων δάφνης ἐλάας ἀμπέλου C. 16.

Βυθός, *depth*, *an abyss*, *the deep*; πόλιν — ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν ἐς βυθὸν πεσεῖν Aj. 1062. πόλις — κἀνακουφίσαι κάρα βυθῶν ἵν' οὐχ οἷά τε φοινίου σάλου R. 24. — φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ κηκῖον αἷμα P. 772.

Βυσσόθεν, *from the bottom*; οἶδμα —

κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν θίνα A. 586.

Βῶλος, *the glebe*; ὑγρᾶς ἀροῦρας βώλον Aj. 1265.

Βώμιος, *belonging to an altar*; ἑστὰν πάρα βώμιον, *along the altar steps* R. 184.

Βωμός, *an altar* R. 16. C. 892. 902. 1160. A. 993. 1003. T. 237. 751. 900. 989.

Γ

Γαῖα, 1. *the earth, a region*, or *country*; Τρῳάδα γαῖαν P. 1160. ὅταν πορθῆτε γαῖαν 1427. ξένην ἐπὶ γαῖαν C. 457. ἐς ξένην γαῖαν E. 1121. Ποσειδάωνα τινάκτορα γαίας T. 501. ὅσην ἐγὼ γαῖαν καθείρων ἱκόμην 1050. 2. *the earth, soil*, or *ground*; ὦ γαῖα, δίξαι με P. 808. κρύψω τόδ' ἔγχος — γαίας ὀρύξας, ἔνθα μή τις ὄψεται Aj. 644. ὑπὸ γαίας, *in the shades below* E. 829. 3. *a particular spot of ground*; σφάζ' ἐπὶ γαίας, *he was slaying upon the ground* Aj. 231.

Γαιάοχος, *earth-encircling*; τὸν πόντιον γαιάοχον Ῥέας φίλον υἱόν C. 1074. Also, *protectress of the land*; Ἀθάνα, γαιάοχόν τ' ἀδελφεὰν Ἄρτεμιν R. 160.

Γάλα, *milk*; νεοφρόνους πηγὰς γάλακτος E. 883.

Γαλήνη, *calm, stillness*; ὡς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδερκόμην τόπον E. 887.

Γαμβρός, *a relation by marriage, a brother-in-law*; Κρέοντ', ἐμαυτοῦ γαμβρόν R. 70.

Γαμέω, *to take to wife, to marry*; ταύτην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὡς ἔτι ζῶσαν γαμεῖς A. 746. κἄτα τίς γαμεῖ; R. 1500. ἐγὼ δέ νιν ἄκων ἔγημα C. 291. οὐ χάτέρας πλείστας ἀνὴρ εἷς Ἡρακλῆς ἔγημε ἔτη; T. 460. ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις; R. 577. Mid.; ἐχθροῖς γαμεῖσθαι E. 584.

Γάμος, *marriage, nuptials*; in the singular it is only used of the marriage of particular persons; ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἄξιος ἔσται γάμος μείζων φέρεσθαι σοῦ καλῶς ἡγουμένου A. 633. οὔτε τοῦ γάμου μέρος λαχοῦσαν 908. τὸν Οἰνέως γάμον T. 789. ἄγαμον γάμον R. 1214. γάμοι ἀνόσιοι τέκνων C. 949. ὦ γάμοι, γάμοι R. 1403. μιαιφόνων γάμων ἀμιλλήματα E. 484. γάμων ἐπαξίων τεύξει 959. ἡνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμων ἥκῃ' ἀκμάς R. 1492. πόλις — γάμων ἐνίδρυσιν ἄτᾳ C. 530. οὐ γάμων ἔμπειρος 755. πρὸ γάμων T. 503. κοινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γάμων 543. νέων ἀϊσσόντων γάμων 840. ὦ δυσπότμων κασίγνητε γάμων εὑρήσας A. 862. εἰ γάμοις με δεῖ μητρὸς ζυγῆναι R. 825. οὔτ' ἐν τοῖσδ' ἀκούσομαι κακὸς γάμοισιν C. 993. ὅστις φόνους μοι καὶ γάμους καὶ ξυμφορὰς — διῆκας 966. μητρὸς — γάμους 982. Ἅιδης ὁ παύσων τούσδε τοὺς γάμους ἔφυ A. 571. ὡς προσεῖδε τοὺς ἔνδον γάμους T. 1129. This is the only instance, says Ellendt, in which it does not mean *marriage*, but *a wife*.

Γαμψῶνυξ, *having crooked claws*; τὰν γαμψώνυχα παρθένον χρησμῳδόν R. 1199.

Γάρ, *for, because, since*.

Γαστήρ, *the belly*; γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα P. 287. εἴ ποτε ἀνύσειε γαστρὶ φορβάν 704.

Γε, *surely, indeed, truly, at least*.

Γεγώνω, *to speak, to tell*; τί γεγώνω; C. 213. γέγωνέ μοι πᾶν τοῦτο P. 238.

Γείνασθαι, 1. spoken of a father, *to beget*; οὔ σ' ἐγείναν' οὔτ' ἐκεῖνος οὔτ' ἐγώ R. 1020. πατρός, ὃς σ' ἐγείναντο Aj. 1151. 2. of a mother, *to bring forth*; μητρός, ᾗ μ' ἐγείναντο E. 253.

Γείτων, 1. adj., *neighbouring*; Σκαμάνδριοι γείτονες ῥοαί Aj. 414. γείτονάς τε Νυμφάς T. 214. 2. subst. *a neighbour*; ἀλκὴν γειτόνων, *a defence against neighbours* C. 1522.

Γελαστής, *a derider*; οὐχ ὡς γελαστὴς — ἐλήλυθα R. 1422.

Γελάω, 1. *to laugh*, properly as a proof of joyousness; ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κὠδύρεται Aj. 376. ἥδιον γελᾶν 990. ἢ μίμημνας — κἀπὶ τοῖς σαυτῆς κακοῖσι κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾷς; E. 868. χαίρειν καὶ γελᾶν ἐλευθέρως 1292. But also used to express *malignant joy*; γελᾷ δὲ τοῖσι μαινομένοις ἀχεσιν πολὺν γέλωτα Aj. 936. εἰ δ' οὖν γελώντων κἀπιχαιρόντων κακοῖς 940. εὐτυχοῦντι — γελᾶν (πάρεστι) 990. τάχ' ἂν

κακοῖς γελῶν — ἐξίκοιτο 1022. οἱ μὲν — γελῶσι σῖγ' ἔχοντες P. 258. γελῶσι δ' ἐχθροί R. 1142. γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν 1287. 2. *to laugh at*, or *deride*; οἴμοι γελῶμαι A. 832. τὸ πρεσβεύοντ' ἐμὲ οὕτω γελᾶσθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα C. 1425. γελώμενος πρὸς σοῦ P. 1012. With a genitive, γελᾷ μου, χερὶ πάλλων τὰν ἐμὰν μελίον τροφάν. P. 1110. With a preposition, εἰς ἐχθροὺς γελᾶν Aj. 79. καὶ διδρακεῖαν γελᾶν A. 479. γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ 547.

Γέλως, 1. *laughter*; γέλωτι φαιδρὸν τοὐμὸν ὄψεται κάρα E. 1302. ἢ που πολὺν γέλωθ' ὑφ' ἡδονῆς ἄγεις Aj. 375. γελᾷ τοῖσι μαινομένοις ἄχεσιν πολὺν γέλωτα Aj. 937. φῦσαι — πολὺν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων A. 643. οὐκοῦν γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθροὺς γελῶν; Aj. 79. εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ A. 547. 2. *derision*, *a laughing-stock*; συντιθεὶς γέλων πολύν Aj. 296. οἴμοι γέλωτος, οἷον ὑβρίσθην ἄρα 360. μὴ — γέλως — ξένῳ γένωμαι τῷδε C. 906.

Γέμω, *to be full* of any thing; πόλις — θυμιαμάτων γέμει, ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων R. 4. βοῆς τε καὶ δυσοσμίας γέμων P. 864.

Γενεά, 1. *birth*, *family*, *origin*; γενεᾷ τίμιος A. 939. ἐκ πατρῴας γενεᾶς ἄριστος Aj. 623. 2. *generation*, spoken of mankind universally; ἰὼ γενεαὶ βροτῶν R. 1186. and of particular nations; ναὸς ἀρωγοὶ — γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθειδᾶν Aj. 201. οὐδὲν ἐλλείπει (ἄτας) γενεᾶς ἐπὶ πλῆθος ἕρπον A. 581. οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος 591. ὦ γένος, ὦ γενεὰ τάλαινα E. 1405. 3. *the offspring* of a particular person; τᾶς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς Aj. 189.

Γενέθλη, *progeny*; ὦ γενέθλα γενναίων E. 127. ὦ φιλία γενέθλα 219.

Γενέθλιος, *natal*; οὔτε βλάστας γενεθλίους — εἶχον C. 976.

Γένεθλον, *offspring*; νηλία δὲ γενεθλα πρὸς πέδῳ κεῖται R. 180. τὰ θνητῶν γένεθλα 1425. παῖ Διὸς γένεθλον A. 1135. ὦ γένεθλον Οἰταίου πατρός P. 451.

Γενειάς, *the beard*; ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος κρουνοὶ διῤῥαίνοντο T. 13.

Γένειον, *the beard*, *the chin*; φοίνιαι — γλῆναι γένειά' ἔτεγγον R. 1277. πρὸς γενείου E. 1199.

Γένεσις, *origin*; πατρὸς μὲν οὖσα γένεσιν Εὐρύτου T. 379.

Γενέτης, *a son*; ὁ Διὸς γενέτας R. 470.

Γενής, *an axe*; οὔτε τοῦ γενῆδος ἦν πλῆγμ', οὐ διείλλης ἐκβολή A. 249.

Γενναῖος, 1. *of noble birth*; γενναία τις T. 308. ἰὼ' ὦ γονῇ γενναιε R. 1469. εἰ γενναῖος, πλὴν τοῦ δαίμονος C. 76. ὦ γενέθλα γενναίων E. 127. 2. *noble-minded*; δεῖ σε — γενναῖον εἶναι P. 51. τοῖσι γενναίοισί τοι τό τ' αἰσχρὸν ἐχθρόν 473. ὦ τέκνον, ὦ γενναῖον 788. ὦ γενναῖε 790. R. 1510. γενναῖός περ ὤν P. 1057. ὡς ἀνὴρ γενναῖος C. 1632. δδ' ἐχθρὸς ἀ 'νήρ, ἀλλὰ γενναῖός ποτ' ἦν Aj. 1334. Spoken in derision; ἡ λόγοισι γενναία γυνή E. 279. 3. used of a thing it expresses, *innate nobility*; τὸ γενναῖον C. 8. τὸ σὸν γενναῖον 575. ὅνασιο — τοῦ τε γενναίου χάριν 1046. γενναῖον εἰρηκὼς ἔπος P. 1388. τλάσας χρὴ τὸ γενναῖον φρενὶ χωρεῖν C. 1636. 4. in a single instance it bears the sense of *violent*; χωρεῖ πρὸς ἧπαρ — γενναία δύη Aj. 918. ἡ ἰσχυρά schol.

Γεννάω, *to beget*; ὁ γεννήσας πατήρ E. 1404. τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη C. 376. Metaph. applied to *the growth of the body*; ἄνδρα χρή, κἂν σῶμα γεννήσῃ μέγα, δοκεῖν πεσεῖν ἄν, *it behoves a man, though he should beget* (that is, *become*) *a large person, to think he may fall* Aj. 1056.

Γέννημα, 1. *a progeny*, *offspring*; παίδων τῶν σῶν νέατον γέννημα A. 623. γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις T. 314. τῶν Λαΐου — τις ἦν γεννημάτων R. 1167. 2. *the native disposition*; δηλοῖ τὸ γέννημ' ὠμὸν ἐξ ὠμοῦ πατρὸς τῆς παιδός, *the disposition of the daughter shows itself stern from a stern father* A. 467.

Γεννητής, *a parent*; παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν R. 1015.

Γένος, *a family*, *race*, *people*, *kindred*; passim. Also of horses; ἱππείῳ γένει A. 341. And of one individual; ὦ δαΐα Τέκμησσα, δύσμορον γένος Aj. 771.

Γένυς, 1. *the jaw*, or *jaws*; ἔβα, πρίν ποθ' ἁμετέρων αἱμάτων γένυσιν πλησθῆναι, *he departed before he had satiated his jaws with our blood* A. 121. 2. *the edge of an axe*, *an axe*; ἁ παλαιὰ χαλκόπλακτος ἀμφήκης γένυς E. 476. ξίφος ἢ γένυν ἢ βελέων τι προπίμψατε P. 1190. ὅτε σοι παγχάλκων ἀνταία γενύων ὡρμάθη πλαγά E. 189.

Γεραιός and γεραός, 1. adj., *aged*; γεραιὸν — σῶμα σόν C. 200. πα-

τρὶ γεραιῷ 1687. ὦ γεραιὲ Τειρεσία A. 978. 1032. ὦ γεραιοῦ σπέρμα Δαίρτου Aj. 1372. 2. subst., in speaking to a person, *old man* or *woman*; ὦ γεραιέ T. 183. R. 9. 990. 1009. C. 293. 1509. ὦ γεραιά T. 870. Compar.; γονῇ πεφυκὼς γεραιτέρᾳ C. 1296. γεραός, same as γεραιός: once used, γεραὸν πατέρα τόνδ' ἐμόν C. 238.

Γέρας, *a reward*, or *prize* given to worth or valour, *honour* E. 435. 677. C. 1398. P. 476. 1050. 1349. Aj. 812.

Γεροντοαγωγέω, *to lead an old man*; ἀεὶ — γεροντοαγωγεῖ C. 349.

Γέρων, 1. subst., *an old man*. 2. adj., *old*.

Γεύομαι, 1. *to taste*; γεύεσθε, μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ Aj. 831. 2. *to make trial of*, *to essay*; ἐμπύρευσιγευόμην, *I made trial of divination by fire* Aj. 992. μόχθων μυρίων ἐγευσάμην T. 1091.

Γῆ, *the earth*, *land*.

Γηγενής, *sprung from the earth*, *earth-born*; ὁ γηγενὴς στρατὸς Γιγάντων T. 1047.

Γῆθεν, 1. *from the earth*; τὸν καταρράκτην ὀδὸν χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐρριζωμένον C. 1587. 2. *from beneath the earth*, that is, *the shades below*; γῆθεν εὐμενῆ ἀρωγὸν — μολεῖν E. 445.

Γηθέω, *to be glad*, *to rejoice*; Sophocles only uses it in the perf. tense with the force of the present; σὺ μὲν γέγηθας ζῶν P. 1010. ἢ καὶ γεγηθὼς ταῦτ' ἀεὶ λέξειν δοκεῖς; R. 368. χωρεῖ γεγηθὼς E. 1425. κἀπὶ συμφοραῖσί μου γεγηθὸς ἔρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο 1222.

Γῆρας, *old age*.

Γηράσκω, 1. *to grow old*; ἤλεκτρα γηράσκουσαν ἀνυμέναιά τε E. 950. εἰ καὶ γένος τὸ σὸν — Ἥλιος δοίη βίον τοιοῦτον, οἷον κἀμί, γηρᾶναί ποτε C. 874. 2. *to be enfeebled by old age*; μέγας ἐν τούτοις θεὸς οὐδὲ γηράσκει R. 872. τὸ τῆσδε χώρας οὐ γεγήρακε σθένος C. 731.

Γηροβοσκός, *one who supports another in old age*; ὥς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰσαεί Aj. 567.

Γῆρυς, *voice*; παιὰν δὲ λάμπει στονόεσσά τε γῆρυς ὅμαυλος R. 188.

Γήτης, *a husbandman*; γήτης ὅπως ἄρουραν ἕκτοπον λαβών T. 32.

Γίγας, *a giant*; ὁ γηγενὴς στρατὸς Γιγάντων T. 1048.

Γίγνομαι, *to become*, *to be born*, *to happen*, *to be*.

Γιγνώσκω, *to know*, *to recognise*, *to acknowledge*, *to perceive*, *to apprehend*.

Γλαυκός, *blue*, *cerulean*; γλαυκᾶς — ἐλάας C. 706. γλαυκῆς ὀπώρας T. 700.

Γλαυκῶπις, *blue*, or *azure-eyed*; χὰ γλαυκῶπις Ἀθάνα C. 711.

Γλήνη, *the eye-ball*; φοίνιαι δ' ὁμοῦ γλῆναι γένυι' ἔτεγγον R. 1277.

Γλυκύς, *sweet* T. 1029. A. 29. Aj. 945. 1181. E. 1184. C. 106. 778. R. 1335. 1390.

Γλῶσσα, *the tongue*, thence transferred to *the faculty of speech*, or *speech* itself.

Γλωχίν, *the point of an arrow*; πτεροῦν πλευρὰν πικρᾷ γλωχῖνι T. 678.

Γνῶμα, *a proof*; οὐδ' — ἔχοις ἂν γνῶμα μὴ πειρωμένῃ, *you cannot have proof unless you make the trial* T. 590.

Γνώμη, *mind*, *reason*, *intelligence*, *prudence*, *opinion*, *purpose*.

Γνωρίζω, *to know*, *to recognise*; τοὔργον ὡς οὐ γνωρίσοιμί σου τόδε δόλῳ προσίρπον R. 538.

Γνωστός, *that may be understood*, *intelligible*; οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν γνωστόν R. 361.

Γνωτός, *known*; γνωτὰ κοὐκ ἄγνωτά μοι προσήλθεθ' ἱμείροντες R. 58. ἣν (μαντείαν) οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προὐφάνης ἔχων οὔτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν R. 397.

Γοάομαι, *to bewail*, *to deplore*; ἀμφί νιν γοώμενος T. 933. γοᾶτο δ' εὐνάς R. 1249. πολλὰ μὲν σ' ἐγὼ κατεῖδον πανδάκρυτ' ὀδύρματα τὴν Ἡράκλειον ἕξοδον γοωμένην T. 51.

Γονεύς, *a parent*; τῶν οἰκτρῶς οἰχομένων γονέων E. 143. γονέων ἐστίμους ἴσχουσα πτερύγας γόων 234. γονεῦσι δ', οἵ σ' ἔφυσαν R. 436. τοῖς ἐμοῖς γονεῦσιν 1495.

Γονή, 1. *birth*, *family*, *origin*; ὦ γονῇ γενναῖε R. 1469. ὁ μηδὲν ὢν γονεῦσιν Aj. 1073. — γονῇ πεφυκὼς — γεραιτέρᾳ C. 1296. ματρὸς ἔχοντες ἀνύμφευτον γονάν A. 966. οἷς ὀμόθεν εἰ καὶ γονᾷ ξύναιμος E. 153. ἰὼ γοναὶ σωμάτων ἐμοὶ φιλτάτων 1224. 2. *offspring*; γονὰς κατηκόους φύσαντες A. 637. εἰσὶ χἀτέροις γοναὶ κακαί C. 1194. Ζηνὸς ταμιεύσασι γονὰς χρυσορύτους A. 940.

Γόνος, *offspring* P. 333. 366. 414. 1205. C. 555. 1324. T. 952. 1098. A. 570. 1005. Aj. 1282.

Γόνυ, *the knee*; προσπίπτω σε γόνασι P. 483. ἐς δὲ γούνατα πατρὸς πεσοῦσαι ἔλαον C. 1604.

Γόος, *weeping*, *wailing*; T. 1189. R. 80. C. 1605. 1618. 1664. E. 81. 104. 137. 236. 283. 345. 367. 371. 858. A. 423. 874. 1282. Aj. 312.

576. 952. Once applied to the plaintive note of a nightingale; *οἰκτρᾶς γόον δρνιθος ἀηδοῦς* Aj. 617.

Γοργῶπις, one who is *of terrific aspect*; *ἡ Λιὸς γοργῶπις ἀδάματος θεά* Aj. 445.

Γοῦν, *then, indeed, certainly, however, at least.*

Γραῖος, *old*: used substantively, γραῖα, *an old woman*; *χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα* T. 867.

Γραφή, *writing*; *χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφήν* T. 680.

Γράφω, *to write, to inscribe*; *οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι*, *I shall not be accounted* R. 411. *ταῦτ' ἐπίστω καὶ γράφου φρενῶν ἔσω* P. 1309.

Γύα, γύη, see γύης.

Γύαλον, *a cavity, a vale*; *ὦ κοῖλας πέτρας γύαλον* P. 1070. *βᾶθι — εἶτ' ἄκραν ἐπὶ γύαλον — ἀγίζων, ἵκου* C. 1489.

Γύης, *arable ground*; *αἱ δὲ πλησίοι γύαι* C. 58. Also applied to women who are fit for child-bearing; *ἀρώσιμοι γὰρ χάτέρων εἰσὶν γύαι* A. 565.

Γυμνός, properly *naked*: thence *made naked, bereaved*; *γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ* Aj. 459.

Γυμνόω, *to strip naked*; *σῶμα γυμνώσαντες εὖ* A. 406.

Γυναικεῖος, *of* or *belonging to a woman*; *χεὶρ γυναικεία* T. 894. *γυναικεῖον μόρον* A. 1278.

Γυνή, *womankind, a woman.*

Δ

Δαῆναι, *to learn*; *ὁ δὲ λάθεται ὧν τ' ἔπαθ' ὧν τ' ἰδάη* E. 164.

Δαιμόνιος, *divine*, proceeding from the gods; *δαιμόνιον αὐτὸ τίθημ' ἐγώ* E. 1261. thence *wonderful*, or *miraculous*; *ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ τόδε* A. 372.

Δαίμων, *the deity*, or *divinity, a god, a tutelar genius of a city*; also, *fortune, chance, fate.*

Δαίνυμαι, properly *to eat, to feast on*, thence *to bite*; *δαίνυται γὰρ αὖ πάλιν* T. 1078. *φοινίας — ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἐδαίνυτο* 768. *ἢ τῶν ἐμῶν Ἅιδης τις ἵμερον τέκνων ἢ τῶν ἐκείνης ἔσχε δαίσασθαι πλέον; had Hades a longing for my children rather than hers, to glut himself with them?* E. 533.

Δαίομαι, *to burn*; *ὅπως — ἐδαίετο φλὸξ αἱματηρὰ κἀπὸ πυρίας δρυός* T. 762.

Δαΐος, 1. *hostile*; *ἐγχέων φόβημα δαΐων* C. 704. *δαΐων ἀνδρῶν* 1048. *τὸν ἐν δαΐαις ἄτρεστον μάχαις* Aj. 358. 2. *wretched*; *ὦ δαΐα Τέμμησσα, δύσμορον γένος* Aj. 771.

Δαίς, *a feast*; *θανὼν παρέξω δαῖτ' ὑφ' ὧν ἐφερβόμην* P. 945. *πατρὸς τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην* E. 276.

Δακέθυμος, *heart-rending*; *δακέθυμος ἄτα* P. 699.

Δάκνω, *to bite, to gnaw*; thence *to distress, to vex*; *ἰσχὺ δακὼν στόμα σόν* T. 972. *— οὐ γάρ με τἄλγος τῶν παρελθόντων δάκνει* P. 1342. *τὰ σκληρὰ γάρ τοι, κἂν ὑπέρδικ' ᾖ, δάκνει* Aj. 1098. *ἐν τοῖσιν ὠσὶν ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ δάκνει;* A. 317. *— μὴ τοσοῦτον ὡς δάκνει θυμῷ δύσοργος* T. 1107. *οὕτως ἐδήχθη τοῦτο τοὐνειδος λαβών* 253; *δηχθεὶς πρὸς ἃ 'ξήκουσεν ὧδ' ἠμείψατο* P. 378.

Δάκρυον, *a tear, weeping*; *γόον δὲ μηδὲν εἰσίτω δάκρυ* T. 1189. *— γεγηθὸς ἔρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο* E. 1222. *δι' ὄμματος ἀστακτὶ λείβων δάκρυον* C. 1253. A. 523. 797. T. 845. 850. 915. E. 162. 894.

Δακρυῤῥοέω, *to weep, to shed floods of tears*; *δακρυῤῥοεῖ δύστηνος* T. 325. *οὔ ποτ' ἐκλήξω χαρᾶς δακρυῤῥοοῦσα* E. 1305. *εἰδέ με — δακρυῤῥοοῦντα* T. 793. *οὐ δὴ κλύω — τοῖν μοι φίλοιν δακρυῤῥοούντοιν* R. 1473.

Δακρύω, *to weep, to lament*, used both transitively and intransitively; *καὶ σφὼ δακρύω* R. 1486. *ἃς νῦν δακρύεις εἰσορῶν* C. 1360. *ἃ τ' ἐν τάφῳ πετραίῳ — δακρύεις* E. 149. *ὦ παῖ, τί δακρύεις;* 818. *ἅλις, ἵν' ἐξήκεις δακρύων* R. 1515. *ὄμμα σε τόδε — στένει δακρῦον* C. 1708. *ἐπεὶ 'δάκρυσα κεῖνον* P. 360. *πότερα τάμαυτοῦ κακὰ πρόσθεν δακρύσω —;* C. 1257. *ἄρα — δακρῦσαι κἀπικωκῦσαι δοκεῖ —;* E. 794. *κἀγὼ δακρύσας εὐθὺς ἐξανίσ-*

ταμαι δργῇ P. 367. ἴστε πολλὰ μὲν με δακρύσαντα δή R. 66.

Δάλιος, *Delian*; ἄναξ Ἀπόλλων ὁ Δάλιος Aj. 690. ἴθι Δάλιε Παιάν R. 154.

Δάμαρ, *a wife*; ἐκείνου γ' οὖσα παντελῆς δάμαρ R. 930. ἃ δὲ — φίλα δάμαρ T. 647. ἐξ ἀγρίας δάμαρτος A. 961. δάμαρτα τὴν Κρέοντος 1166. ἢ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων ἐμῷ κείνῳ; E. 653. δάμαρτα Ἡρακλέους T. 405. ταύτην πρόσθου δάμαρτα 1214. δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν T. 428. 429.

Δαμάω, *to subdue, to slay*; κισσὸς ὡς ἀτενὴς πετραίᾳ βλαστὰ δάμασεν A. 821. ἐδάμη E. 834. τοξευτὸς ἐκ Φοίβου δαμείς P. 335. ὡς ταύτης πόθῳ πόλις δαμείη πᾶσα T. 432. λέγεται χρῆναί σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι P. 200.

Δανάη, *Danae*; Δανάας δίμας A. 935.

Δαναός, *a descendent of Danaus, a Greek* Aj. 138. 144. 223. P. 1201.

Δάκτω, *to gall*; δάκτει δὲ καὶ τὸ μὴ 'νδικον R. 681.

Δάρδανος, *Dardanus*; τὸ Δαρδάνου πίδον P. 69.

Δαρόν, *a long while* T. 65. E. 1054.

Δαρός, *long, lasting* Aj. 409.

Δάσκιος, *deeply-shaded*; δασκίου γενειάδος T. 13. From δα augm. and σκιά, not from δασύς.

Δασμός, *tribute*; σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμὸν R. 36. κἄμοὶ δασμὸν οὐ σμικρὸν τίνει C. 641.

Δασύστερνος, *shaggy-breasted*; τοῦ δασυστέρνου — Νέσσου T. 554.

Δαυλία, *Daulia*, a town of Phocis R. 734.

Δάφνη, 1. *a laurel*, or *bay-tree*; χῶρος βρύων δάφνης ἱλάας ἀμπέλου C. 17. 2. *a laurel leaf*; πολυστεφὴς — παγκάρπου δάφνης R. 83.

Δέ, *but, yet, however*.

Δέδια and **Δέδοικα**, *to fear*, or *dread*.

Δεῖ, impers., *it is fitting, it is necessary, it is expedient*.

Δείκνυμι, *to shew, to indicate*, or *make manifest*.

Δείλαιος, 1. *wretched*, properly of a person; τὰ νυμφικὰ τέλη λαχὼν δείλαιος A. 1226. ἔχω μαθὼν δείλαιος 1258. δείλαιος ἐγώ 1294. δλωλα δὴ δείλαιος E. 1474. δείλαιος ἵλεῳ φρενὶ — κατεύχετο T. 760. δείλαιος — τἀπορεῖν ἔχω 1233. ἃ 'γὼ ἐλέων δείλαιος Aj. 979. δείλαιε τοῦ νοῦ R. 1347. δειλαία δειλαίων εὐρεῖς E. 839. δειλαία στενάχουσα 1065. δργάνων — οἷς ἐχρῆτο δειλαία T. 902. 2. of a thing, *pitiable*; σῶμα δειλαίας σποδοῦ E. 748. τᾶς δειλαίας ἀπόρου φανείσας ἀλγηδόνος C. 515. θρώσκει δειλαία — νόσος T. 1022.

Δειλία, *cowardice*; τῆς δὲ — δειλίας στυγῶ E. 1016. τὸν δειλίᾳ προδόντα σε Aj. 993. δειλίαν ἢ μωρίαν ἰδὼν R. 536. οὐ σίγ' ἀνέξει μηδὲ δειλίαν ἀρεῖς; Aj. 75. οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει; E. 343.

Δειλός, *cowardly, timid*; βουλήσει ποτὲ καὶ δειλὸς εἶναι μᾶλλον, ἢ 'ν ἐμοὶ θρασύς Aj. 1294. ἡμᾶς σὺ δειλοὺς — φανεῖς 1341. τά δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται, *base gain* A. 326.

Δεῖμα, 1. *a terror, that which occasions fear*; ὦ πῦρ σὺ καὶ πᾶν δεῖμα P. 915. ἐκ δείματός τον νυκτέρου E. 402. 2. *terror, alarm*; εὔμναστον ἀνδρὸς δεῖμα T. 108. δεῖμ' ἐμοὶ φέρουσά τι C. 361. ἐς δ' ἄκραν δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν 1464. εἴ τι δείματός γ' ἔχει μέρος R. 294. ἐννυχίου δείματος ἦν μοι προβολὰ — Αἴας Aj. 1191. δείματι πάλλων R. 151. λυτηρίους εὐχὰς — δειμάτων ὧν νῦν ἔχω E. 626.

Δειμαίνω, *to fear*; ἄλλως δὲ δειμαίνοιμ' ἂν ἀμφὶ σοί C. 493. δειμαίνειν ἄγαν T. 89. δειμαίνων τὸ σὸν μὴ στέρνον ἀλγύνοιμι 481.

Δεινόπους, *dreadful-footed*; (σε) πατρὸς ἑλᾷ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρά R. 418.

Δεινός, *dreadful, terrible, powerful, vehement*:—*expert* E. 721.

Δεινῶς, *terribly, fearfully, grievously*; δεινῶς ἀθυμῶ R. 747. δεινῶς γε T. 895. δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες μορφάν E. 191. δεινῶς δακρῦσαι E. 795.

Δεινώψ, *of terrific aspect*; ὦ πότνιαι δεινῶπες C. 84.

Δεῖπνον, *supper*; προθέντ' ἀδελφῷ δεῖπνον οἰκείων τέκνων Aj. 1273. ἐν δείπνοις ὑπερπλησθεὶς μέθης R. 779. δείπνοις ἡνίκ' ἦν οἰνωμένος T. 267. ὦ δείπνων ἀρρήτων — ἄχθη E. 196.

Δειράς, *a top* or *peak* of a mountain; Πὰν — πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθι Aj. 682. χιὼν — τίγγει θ' ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύστους δειράδας A. 326. Τραχινίαν τε δειράδα καὶ τὸν εὔροον Σπερχειόν P. 489. The reading of the MSS. is *δειράδα*, but Erfurdt, Hermann, Dindorf, and others, have adopted *δειράδα*, for the sake of the metre.

Δέκα, *ten* T. 44.

Δέκατος, *tenth* P. 312. E. 698.

Δεκέτης, *of ten years' space* P. 706.

Δέλτος, *a tablet, a piece of writing;* τοιαύτην — δέλτον λιπὼν ἔστειχε T. 47. παλαιὰν δέλτον ἐγγεγραμμένην ξυνθήματα 156. χαλᾷς ὅπως δόσιμόν ἐκ δέλτου γραφὴν 680.

Δελφικός, *Delphian;* Δελφικῆς ἀφ' ἑστίας C. 414. Δελφικῶν ἄθλων χάριν E. 672.

Δελφίς, name as Δελφική, *Delphia;* Δελφὶς πέτρα R. 464.

Δελφοί, the town of *Delphi;* Δελφῶν κάτω Δαυλίας R. 734.

Δέμας, *a body of* a living person; also *a corpse* C. 110. 347. 502. 582. 1547. E. 746. 1150. P. 812. R. 1388. A. 205. 894. 936. T. 904. 1045. 1068.

Δέμνιον, *a bed;* κοῖλα δέμνια T. 897. δεμνίοις τοῖς Ἡρακλείοις 911.

Δένδρον, *a tree;* ὅσα δένδρων A. 709.

Δεννάζω, *to mock, to revile;* οὐ — ἐπὶ ψόγοισι δεννάσεις ἐμέ A. 755. κακὰ δεννάζων ῥήματα Aj. 239.

Δεξιός, *right, on the right hand;* χεῖρα δεξιάν P. 930. 1238. 1275. C. 1132. Aj. 738. T. 1171. — ἃ δ' ᾔνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγών P. 1384. δεξιὸν — ἵππον, *the off-horse* E. 711.

Δεξιόσειρος, properly applied to a horse *that draws on the right* or *off-side*, where the strongest horse was always placed, thence applied to Mars as expressing his great power, and not, as some translate it, *leading the right wing;* μέγας Ἄρης δεξιόσειρος A. 140.

Δεξιόω, δεξιοῦμαι, *to salute by giving the right hand*, thence simply *to salute;* τίς — τοιοῖσδ' ἐπαίνοις οὐχὶ δεξιώσεται; E. 965.

Δεξίωμα, *the giving the right hand in pledge of amity;* τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα δόρει διασκεδῶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου, *on a slight pretence they will put an end by war to their present harmonious compacts* C. 625.

Δέομαι, 1. *to need, to stand in need;* τὰ σὰ δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον, ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη R. 1148. ῥώμης — τινὸς δεῖται 1293. ὥστε βραχία μοι δεῖσθαι φράσαι C. 576. 2. *to ask, to solicit;* μή μου δεηθῇς C. 1172.

Δέον, for δέον ἐστί or δεῖ, *it is necessary.*

Δέος, *fear;* ἔνθα μὴ καθεστήκῃ δέος Aj. 1053. δέος — ᾧ πρόσεστιν αἰσχύνη θ' ὁμοῦ 1058. ἐστάτω μοι καὶ δέος τι καίριον 1063. δέος ἴσχετε μηδὲν ὅσ' αὐδῶ C. 223.

Δειράς. See Δειράς.

Δέρκομαι, *to look, to see;* δέρκομαι φάτιν ἄφραστον T. 690. τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφὲς πρόχειρον ἄχθος δέρκομαι E. 1105. δέρκου θαροῦν P. 146. ὡς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδερκόμην τόπον E. 887. The perf. sometimes has the force of the present tense; ὅστις ἐν τοῖς κάρδεσιν μόνον δέδορκε R. 389. σὺ καὶ δέδορκας, κοὐ βλέπεις, ὃν' εἰ κακοῦ 413. Κρέων δέ, ὃν δέδορκας C. 898. σὲ τοι μόνον δέδορκα πεμπόνων ἐπαρκέσοντα Aj. 352. δέδορκα φάσμα E. 1458. ἐγὼ σκοτοῦσι βλέφαρα καὶ δεδορκότα Aj. 85. τυφλὸς ἐκ δεδορκότος R. 454. δεῖ — δέδορκά σε πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἀρπάσαι θηρώμενον Aj. 1. αὐτὸς βαρεῖαν ξυμφορὰν ἐν ἄμμασιν πατρὸς δεδορκὼς κοὐ κατὰ γλῶσσαν κλύων T. 744. In one place δεδορκώς means *alive;* κἄρ' ἐπευχῶ — δεδορκότ' ἐχθροῖς ἄστρον ὡς λάμψειν ἔτι E. 66. εἶον οὕτινα Τροίᾳ — δέρχθη Aj. 420.

Δέσμιος, *chained, bound;* ὃν — δέσμιον ἄγων ἔδεξ' Ἀχαιοῖς P. 604. Ἰξίονα δρομάδα κατ' ἄμπυκα δέσμιον ὡς ἔβαλεν — Κρόνου παῖς 674. τοὺς δὲ δεσμίους ἐκίζετο Aj. 292.

Δεσμός, *a bond,* plur. *chains;* ζεύχθη — πετρώδει κατάφρακτος ἐν δεσμῷ A. 948. τοὺς ζῶντας — δεσμοῖσι συνδήσας Aj. 62. τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας δεσμοῖς ἀπευθύνοντα 72.

Δεσμώτης, *one who is bound;* δεσμώτης ἔσω θακεῖ Aj. 105.

Δεσμῶτις, *a female who is bound;* δεσμῶτιν ἄγων — ποιμνάν Aj. 230.

Δεσπόζω, *to rule, to sway;* πατρίδα τὴν ταύτης, ἐν ᾗ τῶν Εὐρώτου τῶνδ' εἶπε δεσπόζειν θρόνων T. 362.

Δέσποινα, *a mistress, a queen* T. 49. 179. 369. 408. 430. 434. 472. 481. E. 616. A. 1177. Aj. 38.

Δεσπότης, *a master of a family, a ruler,* R. 945. 1132. 1149. 1165. 1178. E. 754. A. 1193. 1204. 1263. Aj. 361. 480. 495. 582. P. 135. Once it signifies *lord and possessor;* τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὅπλων P. 262.

Δεσπότις, *a mistress;* Δηάνειραν Οἰνέως κόρην — δεσπότιν τε τὴν ἐμὴν T. 406. καί σ' ἔγωγε δεσπότιν ἢ μητέρ' — εἰς ἡμᾶς νέμω E. 587

Δεῦρο, *hither, here:* in the latter sense it is only twice used, C. 669. 1255.

Δεύτερον. See Δεύτερος.

Δεύτερος, 1. *second* in number. 2. *second* in rank or station. 3. used adverbially; τὸ δεύτερον P. 1425. δεύτερον P. 896. 1272. C. 327. 767. T. 874. Aj. 89. 757.

Δεύω, *to shed;* ἱρεμνὸν αἷμ' ἔδευσα Aj. 369.

Δέχομαι, 1. *to receive*, or *accept* from another; *ἰδοὺ δέχου* P. 765. *δέχου δὲ χειρὸς τῆς ἐμῆς βέλη τάδε* 1271. *εἰθ' ὁ Βακχεῖος θεὸς εὕρημα δέξατ' ἐκ του Νυμφᾶν* R. 1107. *ἐδεξάμην δέ του* 1163. *ἐδεξάμην δῶρον* C. 544. *τὸν παῖδα — δέχου* Aj. 575. *ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην παρ' Ἕκτορος δώρημα* 646. Used in a secondary sense; *ἵνα — στόμια δέχηται τάμά* E. 1454. *εἰ σοι — δοκεῖ γέρα τάδ' ὀὖν τάφοισι δέξασθαι νίκης;* E. 435. *κᾆτ' οὐ δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι θεοί* A. 1007. *οὐ — δέχου τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων* P. 131. *τῶμ' ἰὰν θέλῃς ἔπη ἑλὼν δέχεσθαι* R. 217. *σὺ δ' ἠγρίωσαι κοὐτε σύμβουλον δέχει* P. 1305. *θαρσῶν δὲ μίμνε μηδὲ συμφορὰν δέχου τὸν ἄνδρα* Aj. 68. *ἐδεξάμην τὸ ῥηθέν* E. 658. 2. *to receive* in any place; *δόμοις δέχεσθαι* R. 818. *ἰὼ Κιθαιρών, τί μ' ἐδέχου;* 1391. *οἰκητῆρα δέξασθαι τόπων τῶν ἐνθάδε* C. 633. *ὀθούνεκ' ἄνδρα — κἄναγνον οὐ δεξοίατο* (Athens) 949. *ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς πλεῖστον δέδεκται Περσίφασσα* A. 885. *ὦ γαῖα δέξαι θανάσιμόν με* P. 808. *ἐμ' οὔποτε δέξασθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' εὐνήτριαν* T. 918. *ὤναξ Ἅιδη δέξαι με* 1075. *ὦ — γῆ θεοί τε — δέξασθέ με εὐτυχοῦντα* E. 68. *ὃν ἁ κλεινὰ γᾶ ποτε Μυκηναῖων δέξεται* 158. *σὺ δέξαι μ' εἰς τὸ σὸν τόδε στέγος* 1156. 3. *to receive* hospitably or kindly, *to welcome*; *τίς Οἰδίπουν — σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασιν;* C. 4. *ἵλεῳ μὲν τὸν ἱκέτην δεξαίατο* 44. *εἰρδη μὲν οἰκήσαντα τοῖς δεδεγμένοις* 92. *δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον* 488. *οἶσθα αὐτὴν ὡς ἐδεξάμην φίλως* T. 625. *ἢ ποῦ με Τελαμὼν — δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος* Aj. 988.

Δέω, *to bind, to fetter*; *αὐτός τ' ἔδησα καὶ παρὼν ἐκλύσομαι* A. 1099. *τὸν δ' — ἄνω κίονι δήσας* Aj. 236. *πρὶν ἂν δεθεὶς πρὸς κίονα — θάνῃ* Aj. 108.

Δή, *certainly, indeed, truly, but.*

Δηάνειρα and **Δηϊάνειρα,** *Deianeira*, daughter of Œneus king of Ætolia, and wife of Hercules, T. 49. 179. 164. 404. 662. 871.

Δῆθεν, *surely*, in an ironical sense, T. 381.

Δηλαδή, *without doubt* R. 1501.

Δήλημα, *ruin, detriment*; *γονεῦσιν ἔσται σφῶν θ' ὁμοῦ δηλήματα* R. 1495.

Δῆλος, *plain, manifest, evident*; 1. used alone, without a substantive, P. 162. Aj. 890. 2. as an adjective, C. 322. A. 820. 3. Δῆλος is also followed by a participle with or without ὡς. *καὶ δῆλός ἐστιν ὥς τι δρανεῖων κακόν* Aj. 319. — *δῆλος δὲ μούσῃ σκαιὸν ἐκλύων στόμα* 1204. *δῆλος — ἐστιν ἀλγεινῶς φέρων* P. 999. *στυγνὸς μὲν εἶπων δῆλος εἶ* R. 673. *καλῶς εἶ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί δρᾷς* 1008.

Δηλόω, *to manifest, to make evident*; *δηλοῖ δὲ τοὔργον* Aj. 348. *εἴλευθον οὐδαμοῦ δηλοῖ* 865. *πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεός* R. 77. *δηλῶ δέ* C. 144. *δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος* A. 20. *δηλοῖς ὅς τι σημανῶν κίον* 242. same as *δῆλος εἶ*. *δηλοῖ τὸ γίγνημα* 467. *σκευή τε γὰρ σε καὶ τὸ δύστηνον κάρα δηλοῦτον ἡμῖν ὧνθ' ὃς εἶ* C. 562. *δηλοῦν — τὸν πατροκτόνον* R. 1287. *πάντα χρὴ δηλοῦν λόγον* Aj. 721. *τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω* E. 29. *ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω* Aj. 457. *γέροντι δηλώσω πατρὶ μή τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς* 466. *ὡς — γένος ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλώσοιμ' ὁρᾶν* R. 792. *τὸν ἄνδρα — δηλώσειν ἄγων* P. 612. *ὀπτὴρ φράζει τε κἀδήλωσεν* Aj. 31. *οἷαν ἐδήλωσας — ἀγγελίαν* 220. *ὅς σε δηλώσω κακόν* C. 787. *πρὶν ἂν — τήνδε δηλώσῃθ' ὕβριν* A. 309. *δήλωσον ἡμῖν* Aj. 276. *δήλωσον* E. 1095. *ὥστ' ἂν — δηλώσαιμ' ἂν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ* 326. *ἢ κάτοισθα δηλῶσαι λόγῳ;* R. 1041. Pass.; *πῶς εἶπας — δηλοῦσθαι τάδε;* C. 1509. *ποίῳ (χρόνῳ) γὰρ ἡ σὴ προσφορὰ δηλώσεται;* 587. *ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις* R. 1440.

Δημήτηρ, *Ceres*; *εὐχλόου Δήμητρος πάγον* C. 1596.

Δημιουργός, *an artisan*, or *artificer*; *κἀκεῖνον (ζωστῆρα) ἐχάλκευσε Ἅιδης δημιουργὸς ἄγριος* Aj. 1014.

Δημόλευστος, *publicly stoned*; *θάνατον προκεῖσθαι δημόλευστον, that death by public stoning is decreed* A. 36.

Δημότης, *one of the people*; *ἀνδρὶ δημότῃ* A. 686. *ἄνδρα δημότην* Aj. 1050. Also used by the Athenians to describe *a member of a particular ward*, or *borough*; *τοῖς ἐνθάδ' αὐτοῦ δημόταις, to the burghers of this place* C. 78.

Δημοῦχος, *protecting the people* as a guardian, an epithet applied to deities; *σὺν ταῖσδε ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς* C. 459. Also a *ruler*; *γᾶς τᾶσδε δαμούχοις* C. 1089. *δημοῦχος χθονός* 1350.

Δῄόω, *to lay waste*; *τὸ Θήβης ἄστυ δῄωσειν πυρί* C. 1321.

Δήπου, *surely, doubtless* R. 1042. T. 417.

Δῆτα, *then, in truth, probably.*

Δηώ, *Ceres*; ὃς μέδεις — Ἐλευσινίας Δηοῦς ἐν κόλποις A. 1108.

Διά, a prep. governing the gen. and accus. cases; *through, along, throughout, during, by means of.*

Διαβάλλω, *to accuse*, or *impeach*; μή με διαβάλῃς στρατῷ P. 578.

Διάβορος, actively, *gnawing*; νόσῳ διαβόρῳ P. 7. ἡ τάλαινα διάβορος νόσος T. 1074. passively, *corroded*; ἠφάνισται διάβορον πρὸς οὐδενός T. 673.

Διαγιγνώσκω, *to discern*; ἐν τῷ διέγνως τοῦτο E. 1177.

Διάγω, *to pass* a period of time; τὸ λοιπὸν ἤδη τοῦ βίου διάξετον C. 1615. χρόνος διῆγέ μ' αἰὲν ὡς θανουμένην, *but time prolonged my life as continually at the point to die* E. 772.

Διαδέχομαι, *to receive by succession, to succeed*; νὺξ γὰρ εἰσάγει καὶ νὺξ ἀπωθεῖ διαδιδεγμένη πόνον T. 30.

Διάδοχος, *succeeding*; ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον P. 855.

Διαζάω, *to support life*; ἀφ' ὧν διάζων P. 531.

Διαίρετος, *divided*; μοῖραν πατρῴας γῆς διαίρετον T. 162.

Διαΐσσω. See Διΐσσω.

Διαϊστόω, *to destroy*; αὐτὴν διῃστωσε T. 878.

Δίαιτα, 1. *mode of living*; τῆς οἴκοι διαίτης, *of dwelling at home* C. 353. 2. also, *means of subsistence, diet*; πτωχῷ διαίτῃ 755. 3. Metaph. *intercourse*; φιλοτασίῳ διαίτᾳ E. 1062. See Φιλοτήσιος.

Διαιτάομαι, *to live, to pass one's life*; ἠνίκα — τοὺν δόμοισιν ἦν διαιτᾶσθαι γλυκύ C. 773. ξένον παρ' ἀστοῖς ὡς διαιτᾶσθαι χρεών 932.

Διακονέω, *to serve, to minister to*, in the middle voice; κἄδει τι — μόνον διακονεῖσθαι, *I was compelled—alone to minister to myself in every thing* P. 287.

Διάκονος, *a messenger*; ἢ τίθνηκεν, ἤ, τὰ τῶν διακόνων, ὡς εἰκός, οἶμαι — ἤπειγον, *either he is dead, or, as regards my messengers, as is likely, I think, they hurried homewards* P. 495.

Διακωλύω, *to hinder*; ἰάν πως διακωλύσωμεν ἰόντα φόνον τοῖσιν ὁμαίμοις C. 1768.

Διαμπερές, *quite through, throughout*; εἴθε πως διαμπερὲς στέρνων ἔχοιτ' ἄλγησις P. 780.

Διαπεραιόω, *to draw forth*, spoken of a sword; ὥστε καὶ χεροῖν κολεῶν ἐρυστὰ διπεραιώθη ξίφη Aj. 717.

Διαπίτομαι, *to fly away*; πᾷ μοι φθογγὰ (διαπίταται) φοράδην, *where flits this voice hurriedly along?* R. 1310.

Διαπορθέω, *to lay totally waste*, thence spoken of *a ruined man*; οἴχωκ' ὄλωλα διαπεπόρθημαι, *I am lost, I have perished, I am utterly undone* Aj. 880.

Διαπράσσω, *to finish, to put an end to*, in the sense of *to kill*; τοῦ δὲ διαπεπραγμένου T. 781.

Διαπρύσιος, *far extending*, spoken of thunder as penetrating distant places; διαπρύσιος ὄτοβος C. 1476.

Διαπτύσσω, *to unfold, to lay open*; οὗτοι διαπτυχθέντες ὤφθησαν κενοί A. 705.

Διαῤῥαίνομαι, *to flow down*; ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος κρουνοὶ διῤῥαίνοντο κρηναίου ποτοῦ T. 14.

Διαῤῥέω, *to flow away*, that is, *to vanish*; χάρις διαῤῥεῖ Aj. 1246.

Διαῤῥήγνυμι, *to burst through*, that is, *to pierce*; πλευρὰν διαῤῥήξαντα τῷδε φασγάνῳ Aj. 831.

Διαῤῥοιζέω, *to penetrate with a hissing sound, to whiz through*; ἐς δὲ πνεύμονας στέρνων διεῤῥοίζησεν (ἰός) T. 565.

Διάσημος, *very plain*, or *loud*; διάσημα γὰρ θροεῖ P. 209. θρηνεῖ, Dindorf.

Διασκεδάννυμι, *to dissipate, scatter, destroy*; τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα δόρει διασκεδῶσιν C. 626. See Δεξίωμα. ὃν βραχεῖ σὺν ὄγκῳ — διασκεδῶ 1343. κἀναθήματα καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν A. 287.

Διασπείρω, *to scatter, to disperse*; πατρῴαν κτῆσιν — ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην E. 1283. μετάρσιοι χολαὶ διεσπείροντο A. 977. μυελὸν ἐκραίνει — κρατὸς διασπαρέντος T. 779. πῶλοι διεσπάρησαν ἐς μέσον δρόμον E. 738.

Διάσσω, *to rush rapidly through*; ξὺν αἷς (αἴγλαις) Λύκε' ὥρια διάσσει R. 208. Metaph. (σπασμὸς) διῆξε πλευρῶν, (*the convulsion*) *thrills through my sides* T. 1073.

Διάστροφος, *distorted*; διάστροφον ὀφθαλμὸν ἄρας T. 791. Thence *perverse*; φρένες διάστροφοι Aj. 442.

Διατελής, *continual*; αἱ πολλὰ βρονταὶ διατελεῖς C. 1510.

Διάτορος, *perforated, bored through*; διατόρους ποδῶν ἀκμάς R. 1034.

Δίαυλος, *the double course at a race*, in reference to the practice of running back to the starting place; δρόμων διαύλων τε, *double courses* E. 681.

Διαφανής, *very clear*; αἰαῖ· τάδ' ᾠδὴ διαφανῆ R. 754.

Διαφέρω, 1. active, *to endure*;

ῥᾷστα γὰρ τὸ σόν τε σὺ κἀγὼ διοίσω τοὐμόν R. 321. οὐτ ἄρα τῷ γε πρόσθιν οὐδὲν ἐξ ἴσου χρόνῳ διοίσει γλῶσσαν, Hermann translates this, *she will not then at all differ from herself in speaking*, that is, *she will not speak more than she did before*; but Ellendt (as also does Dindorf) follows Nevius in thinking that the expression διοίσει γλῶσσαν is to be understood of *uttering a word*, in that that is done by *opening the lips*, in which case it may be translated, *she will not now utter a word more than formerly* T. 322. 2. mid. εἰ νέας τροφῆς στερηθεὶς σοῦ διοίσεται μόνος ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων, *if deprived of childhood's nurture, left by thee, he shall pass his life under no friendly guardians*; though others render διοίσεται, *he shall be thrust out*, (pass.) viz. *by no friendly guardians* Aj. 506.

Διαφθείρω, *to destroy, to ruin utterly, to slay*; ἦδ' ἡμέρα φύσει σε καὶ διαφθερεῖ R. 438. ἡμῶν ὅπως μὴ τὴν τύχην διαφθερεῖς P. 1058. τὰς οὔσας τί μου καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν E. 298. διέφθαρμαι δίμας τὸ πᾶν T. 1045. ἐν τῷ ξυμφορᾶς διεφθάρης A. 1214. τὸν βίον σκοπεῖν — μὴ διαφθαρεὶς λάθῃ P. 504.

Διαφθορά, *murder, destruction*; τὰς ἐμὰς — Ἀαΐου διαφθορὰς R. 573. τὰς αἱματηρὰς ὀμμάτων διαφθορὰς C. 558. ἢν — ἱφῆκεν ἰλλοῖς ἰχθύσιν διαφθορὰν Aj. 1276.

Διαφοιβάζω, *to drive to madness*; τὸν ἄνδρα διαπεφοιβάσθαι κακοῖς Aj. 325.

Διδακτός, *what is taught*, or *learned*; ὃ πάντα νωμῶν Τειρεσία, διδακτά τε ἄῤῥητα τε R. 300. εἰ διδακτά μοι T. 64. δίδαξον, εἰ διδακτόν 558. ἅπαντα γάρ σοι τἀμὰ νουθετήματα κείνης διδακτά E. 336.

Διδάσκαλος, *a teacher*; οἱ δ' ἀκοσμοῦντες — διδασκάλων λόγοισι γίγνονται κακοί P. 388.

Διδάσκω, *to teach*, without a case, or with an accusative, or a verb in the infinitive mood.

Δίδυμος, *double, twofold, twin*; διδύμαν ἑλοῦσ' Ἐρινύν E. 1069. διδύμας ἁλός A. 955, scil. the Pontus Euxinus, and Bosporus: ὦ διδύμα τέκνων ἄριστα C. 1690. διδύμαιν χειροῖν E. 199.

Δίδωμι, *to give, to grant, to permit*.

Διειπεῖν, *to declare distinctly*; τό γ' αἴνιγμ' οὐχὶ τοὐπιόντος ἦν ἀνδρὸς διειπεῖν R. 394. ὃν γε Λοξίας διεῖπε χρῆναι παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν 854.

τρόπον — πόνων οὐκ ἂν διείποιμι T. 22.

Διεμπολάω, *to buy and sell again*, metaph. *to circumvent and betray*; τί με κατὰ σκότον διεμπολᾷ λόγοισι πρός σ' ὁ ναυβλάβης; P. 575.

Διεξέρχομαι, *to go through, to endure*; ὅσους — διεξελθὼν πόνους P. 1405.

Διεργάζομαι, *to destroy*; μή σέ τ' αὐτὸν καὶ πόλιν διεργάσῃ C. 1419.

Διέρπω, *to pass through*; πῦρ διέρπειν A. 265.

Διέρχομαι, *to pass through, to penetrate*; ὀξεῖα γάρ σου βάξις — διῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντας Aj. 978. οὐ μηδὲ κληδὼν μηδαμοῦ διῆλθέ που P. 256. διέρχεται, διέρχεται P. 733. 34. σφαγῶν διελθὼν ἰὸς αἵματος μέλας T. 714. ταύτης ὁ δεινὸς ἱμερὸς πυθ' Ἡρακλῆ διῆλθε 477.

Διέχω, *to be distant*; when used in reference to time, *to intervene*; οὐ διέσχον ἡμέραι τρεῖς R. 717.

Διήκω, *to pass through, to reach to*; πολὺ τὸ σὸν ὄνομα διήκει πάντας C. 307.

Διήνεμος, *exposed to the wind*; ἐξ ὄτου πάτραν διήνεμον λέλοιπεν T. 326.

Διίημι, *to send forth, to utter*; ὅστις φόνους μοι καὶ γάμους καὶ ξυμφορὰς τοῦ σοῦ διῆκας στόματος C. 967.

Διίστημι, *to divide, to open*; τὸ νειτέρων εὔνουν διαστὰν γῆς — βάθρον C. 1658.

Δικάζω, *to condemn*; Δίκα δικάζει τ' ἄγαμον γάμον πάλαι R. 1214.

Δίκαιος, adj. *just, upright, honest*: also used substantively, P. 1231. 1235. 1304. R. 609. Aj. 1104. 1323. E. 330. 456. 1056. T. 52. &c.

Δικαιόω, *to think right, to determine*; γένοιτο πλοῦς — ὅποι ποτὲ θεὸς δικαιοῖ P. 770. ἃ 'γὼ δικαιῶν μὴ παρ' ἀγγέλων — ἄλλων ἀκούειν R. 6. ἐγὼ δὲ σοῦ μαθεῖν δικαιῶ 575. δεινά με — δρᾶσαι δικαιοῖ 640. δικαιῶν ὥστ' ἐμοῦ κλύειν λόγους C. 1352. μηδ' ἃ μὴ θέμις λεύσσειν δικαιοῦν 1638. οὐ γὰρ δικαιοῖς τοῦ φυτεύσαντος κλύειν T. 1234. ἄνδρα δημότην μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἱφεστώτων κλύειν Aj. 1051.

Δικαίως, *rightly, justly*.

Δικαστής, *a judge*; ἐν τοῖς δικασταῖς — τοῦτ' ἐσφάλη, *that was the fault of the judges* Aj. 1115.

Δίκελλα, *a spade, a mattock*; οὔτε τοῦ γενῆδος ἦν πλῆγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολή A. 250.

Δίκη, *right*, or *justice*, divine and human; also, *an action at law*, or *trial*; thence the *sentence passed*,

or *punishment*. Also the goddess *Justice*.

Δικρατής, 1. *doubly* (or *on both sides*) *victorious*; δικρατεῖς λόγχας στήσωντο A. 146. 2. *having joint power*; δικρατεῖς Ἀτρεῖδαι Aj. 246.

Δικτυόκλωστος, *woven in network*; σπείραισι δικτυοκλώστοις A. 346.

Δίλοφος, *having two summits, double-crested*; ὑπὲρ διλόφου πέτρας A. 1113.

Διόβολος, *hurled by Jupiter*; κτύπος Διόβολος C. 1463.

Διογενής, *sprung from Jupiter*; Διογενὲς τέκνον, *Minerva* Aj. 91.

Διοίγω, *to open*; ἴδοὺ διοίγω Aj. 339. βοῇ διοίγειν κλῆθρα R. 1287. κλῆθρα γὰρ πυλῶν τάδε διοίγεται 1295.

Δίοιδα, *I know thoroughly*; τοὺς δὲ τῆσδε γῆς ἄνακτας ἀρκεῖ ταῦτά μοι διειδέναι C. 296.

Διοίχομαι, 1. *to be gone through* or *ended*; χὠ λόγος διοίχεται, *and my tale is ended* C. 580. 2. *to be dead*; ἐμοὶ λιπὼν ἀνίας καὶ γόους διοίχεται Aj. 952.

Διόλλυμι, 1. *to destroy utterly*, spoken of death, or of any calamity; αὕτη γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν R. 442. ὑπ' ἐλπίδων ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν A. 222. ὅτι τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν T. 465. θρώσκει δειλαία διολοῦσ' ἡμᾶς — νόσος 1023. Pass.; ἣν φράσω, διόλλυμαι R. 1159. ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον, ᾧ διόλλυμαι T. 1041. πρὸς τῶν Ἀτρειδῶν ὃς διόλλυμαι Aj. 825. στενάχουσα διόλλυσαι E. 139. τῷ τρόπῳ διόλλυται 669. κακῶν — οἷς ἐγὼ διωλλύμην P. 252. ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο R. 225. κἀπεὶ διώλετο A. 168. 2. in the active, once used in the sense of *to forget entirely*; ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ εἰδὼς διώλεσα R. 318.

Διόμνυμι, *to swear, to affirm by an oath*; ὅρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν T. 254. ὥσπερ δύπάγων διώμνυτο 377. οὔτε στρατηγοὺς οὔτε ναυάρχους μολεῖν ἡμᾶς Ἀχαιῶν οὔτε σοῦ διωμόσω; Aj. 1212.

Διόνυσος, *Bacchus*; ὁ βακχιόπας Διόνυσος C. 684. ἐκ Διονύσου A. 947.

Διοπτεύω, *to look through*, or *throughout*; πλῆρες ἄτης ὡς διοπτεύει στέγος Aj. 300.

Διορίζω, *to determine*, or *enact*; τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διωρισαν R. 723. οἱ συγγενεῖς μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν 1088.

Δῖος, *divine*; δῖας Ἀθάνας Aj. 744. 758. δῖός τ' Ὀδυσσεύς P. 344.

Δίπαλτος, *wielded doubly*; ταῖς — στρατὸς δίπαλτος ἐν με χειρὶ φονεύει Aj. 402. Schol.: ἀμφοτέραις τοῖς χερσί, οἷον περιδέξιός με φονεύει. πάντι σθένει, ὡς Δίδυμος. ἢ — λαβὼν τὰ δίπαλτα δοράτια, ὡς Πιόν φησι. Ellendt thinks that δίπαλτος refers to the two Atridæ, who would jointly lead the army against Ajax.

Δίπλαζω, neut. *to be doubled*; τό τοι δίπλαζον μεῖζον κακόν Aj. 261.

Διπλοῦς, 1. *double, twofold*; παίει — μάστιγι διπλῇ Aj. 236. διπλοῦς κίντρουσι R. 809. μητρῴαν δ' ὅπου κίχοι διπλῆν ἄρουραν οὔ τε καὶ τέκνων 1257. ποίαν δύναμιν δὲ ἔχει διπλῆν; 938. πρὸς διπλῆς μοίρας A. 170. μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος 53. διπλῇ φύλοπις E. 1060. ὅπως ἂν ἡ χάρις — ἐξ ἁπλῆς διπλῇ φανῇ T. 616. διπλῆν κτήσει χάρν P. 1356. παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν E. 1407. διπλᾶς ἀρωγὰς μολεῖν C. 1096. 2. *two*; ξίφους διπλοῦς κνώδοντας A. 1218. ἡλίου διπλῇ — ἐνθάκησις P. 17. ὃ διπλοῖ στρατηλάτας 782. μή μ' ἁπλῇ κτάνῃς ψήφῳ, διπλῇ δέ R. 607. ὁ μὲν διπλοῦσι ποιμνίοις 1135. ἔνθα δύστηνος διπλοῦς ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρας καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι 1249. διπλᾶ σε πενθεῖν καὶ διπλᾶ φέρειν κακά 1320. διπλᾶς ὄψεις ἀράξας A. 51. παῖδες διπλοῖ E. 529. πρὸς Παλλάδος διπλοῖς ναοῖς R. 20. ἔπεμψα — διπλοῦς πομπούς 288. ἀδελφῶν μιᾷ θανόντων ἡμέρᾳ διπλῇ χερί, *with mutual hand* A. 14. Used adverbially; διπλῇ. εὖ γὰρ εἴρηται διπλῇ A. 721.

Δίπυλος, *with double gates*; ὃ σχῆμα πέτρας δίπυλον P. 940.

Διρκαῖος, *Dircæan*, or *Theban*; from *Dirce*, wife of Lycus, king of Thebes, who gave her name to a fountain in the neighbourhood of Thebes: ἰὼ Διρκαῖαι κρῆναι A. 837. Διρκαίων ὑπὲρ ῥείθρων μολοῦσα 105.

Δίς, *twice*; P. 1222. R. 363. C. 364. 1210. Aj. 270. 427. 920.

Διασάρχης, *jointly ruling*; τοὺς — διασάρχας βασιλῆς Aj. 382.

Δισσός, *twin, double*; δισσῶν ἐν πελειάδων T. 171. οἱ δισσοὶ στρατηγοί P. 264. τῶν Ἀτρέως δισσῶν στρατηγῶν 1013. δισσοὺς Ἀτρείδας Aj. 57. δισσῶν Ἀτρειδῶν 927. δισσοῖσι φονεύδαις A. 959. ἐπὶ δισσαῖς ἦν στρατηγίσιν πύλαις Aj. 49. ὃ δισσὰ πατρὸς καὶ κασιγνήτης — ἤδιστα προσφωνήματα C. 325. δισσῶν ὀνείρων, *an ambiguous dream* E. 635.

Δίστολος, *in pairs, twin*; τὰς διστόλους ἀδμῆτας ἀδελφεάς, *the twin unmarried sisters* C. 1058.

Δίστομος, *having two mouths* or *openings*; δίστομος πέτρα P. 16. ἔνθα δίστομοι — συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί C. 904.

Διφρευτής, *borne on a chariot*; τὸν διφρευτὴν Ἥλιον προσωνύμου Aj. 844.

Διφρηλατέω, *to drive a chariot*; τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν Aj. 832.

Διφρηλάτης, *a charioteer*; ἔστε νυν διφρηλάται — Ὄλυσσαν E. 743.

Δίφρος, *a chariot*; generally found in the plural number: ἐκ τροχηλάτων δίφρων E. 50. παγχρυσέων δίφρων 500. ἔθι κατέστησαν δίφρους 700. πρὶν — ὀρθοὶ πάντες ἔστασαν δίφροι 713. ὀρθοῦτο — ἐξ ὀρθῶν δίφρων 732. ἐκπεπτωκότα δίφρων 740.

Διφυής, *of two natures*; applied to the Centaurs: δεφυῆ τ' ἔμικτον ἱππόβδμονα στρατὸν θηρῶν T. 1085.

Δίχα, 1. *in two parts*; τὰ δὲ πλευροκοπῶν δίχ' ἀνερρήγνυ Aj. 232. 2. *in a different way*; εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω, *although I speak differently from thy opinion* E. 537. 3. *separately, apart from*; οἰκεῖν δίχα C. 608. ἔπαφος ἔπεσε δίχα τε πεντός 1729. ἐκ κύκλου — Κάλχας μεταστὰς οἶος Ἀτρειδῶν δίχα Aj. 737. ἀπόλου σῆς κασιγνήτης δίχα E. 1126. ὑμᾶς — ἐκ πάντων δίχα ἔστειλ' ἱκέσθαι A. 164. 4. *without*; ἀφῶ κενὴν εἴκησιν ἀνθρώπων δίχα P. 31. ἃ πονεῖ δίχα κηδεμόνων 195. δίχα τοῦδε πλέοντες 829. μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα T. 1052. πόλεως δίχα, *unbidden by the city* C. 48. ἐγὼ δὲ καὶ δίχα κείνων πέποιθα τοῦτ' ἐκπονήσειν κλέος, *without them, or not aided by them* (the gods) Aj. 755.

Δίψιος, *dry, thirsty*; δεψίαν κόνιν A. 246. 425.

Διόδυνος, *exceedingly painful*; διόδυνος σπαραγμὸς T. 774.

Διώκω, *to pursue*; διώκοντές σε — φοῖνιξ — οἱ τε Θησέως κόροι P. 557. ὁ δὲ — διώκει E. 728. τὸν σὸν μόρον διώκων κἀξιχνοσκοπούμενος Aj. 976. Passive; ὑφ' ἡδονῆς — διώκομαι, *I am hurried hither by delight* E. 859.

Διώμοτος, *bound by an oath*; διώμοτοι πλέουσιν P. 589.

Δμωή, *a maid-servant, a female attendant*; πρὸς δμωαῖσι A. 1174. δμωαῖς προθήσεων πόνοις 1234.

Δμώς, *a servant, an attendant*; ἀλλά νυν κομίζετ' οἶσω, δμῶες A. 574.

Δνοφερός, *dark*; δνοφερὰ νύξ E. 91.

Δοκέω, *to think, to determine*; impers. *to seem, to appear*.

Δόκησις, *opinion, expectation*; δόκησις ἀγνὼς λόγων ἦλθε R. 681. δόκησιν εἰπεῖν T. 426. πολὺν δόκησιν; 427. κόμψοις τῆν δόκησιν A. 324.

Δολερός, *deceitful*; δολερᾶς φρενὸς P. 1099. ἐκ δολερᾶς ματρὸς E. 123.

Δολιόεσσα, *with furtive step*; δολιόεσσα ἀρωγὰς E. 1384.

Δόλιος, *crafty, deceitful*; δόλιος Ὀδυσσεύς P. 604. δόλιον ἀγυρτὴν R. 388. νύκτωρ — δόλιος ἁρμᾶται μόνος Aj. 47. δόλιαν — ἕταν T. 847. Ἑρμῆς δόλιος P. 133.

Δολόμυθος, *guilefully spoken*, or *contrived*; δολόμυθα κέντρα T. 836. See δικίζω.

Δολοποιός, *occasioning guile*; δολοποιὸς ἀνάγκα T. 829.

Δόλος, *deceit, guile, artifice*; δόλος — ὑπὸ χειρὸς ἁμᾶς P. 1104. δόλος ἦν ὁ φράσας E. 190. ἐκ δόλου, *deceitfully* 271. δόλῳ φιλοκτήτην λαβεῖν P. 101. ἐν δόλῳ — ἔγειν 102. δόλῳ λαβόντα 107. εἰ μὴ δόλῳ (εἶλεν) 936. τοῦργον δόλῳ προσέρπον R. 539. δόλῳ τῷ μὴ δικαίῳ C. 1030. δόλῳ ἔκτεινεν T. 276. σὺν δόλῳ Aj. 1224. δόλον σκότῳ κρύψας E. 1388. — πρὸς βίαν καὶ μὴ δόλοισι P. 91. δόλοις ἑλὼν 1212. ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαβὼν ἀπεστέρηκας 1266. πότερα δόλοισιν ἢ νόσου ξυναλλαγῇ; R. 960. τὸν προδόντα σε — δόλοισιν Aj. 994. δόλοισι κλέψαι E. 37. πλούτου (με) εἴ τινες δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν 639.

Δολόω, *to use deceit, to disguise*; ναυκλήρου τρόποις μορφὴν δολώσας, *having disguised him in appearance after the manner of a ship's captain* P. 129. Pass.; *to be deceived*; ἆρα δεύτερον δολούμεθα; 1272.

Δολῶπις, *having a deceitful countenance*; ἡ δολῶπις Οἰνέως κόρη T. 1039.

Δόμος, 1. *a house, dwelling*, or *abode*, in this sense only once used in the singular number; Ἀτόγιον δόμον C. 1560. ἴωμεν ἐς δόμους R. 861. σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος 1006. δόμους στείχειν ἐμοὺς C. 649. ἔστω καὶ δόμους μολεῖν πατρῴους 761. ἡμᾶς ἔπαγε πρὸς δόμους A. 1074. δόμους παραστείχοντες 1240. ἀγχοῦ θρώσκει δόμους T. 58. ἥκει δόμους ὡς τούσδε 364. ἣν ἔπεμψας εἰς δόμους 416. πολίταις εἰς δόμους κομίζεται Aj. 63. ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον εἰς δόμους μένειν 80. ἐπέξας ἐς δόμους 298. νῦν ἐπελθόντων δόμους E. 1289. τί δ' ἐς δόμους ἄγεις με 1485. δόμων ἔσω 40. βεβῶτος ἐκ δόμων 803. δόμων ἐντάφια — φέρουσαν 816. οἵ' ἐν οἴκῳ τις δόμων ἐπώσαιτο 1317. τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσαν R. 632. δόμων τῶνδ' ἔσω 679. ἐκ δόμων πορῇ A. 382. δόμων Ἀμφίονος 1140. Ἅιδα δόμων T. 121. ἐκ δόμων πορεύεται 391. χωρεῖν πρὸ δόμων 956. — τὸν ἐμόναιον, ἐν δόμοις ἔνορμον εἰσέπλευσας R. 422. ἢ κἂν δόμοισι τυγχάνοι — παρόν; 757. δόμοις δέχεσθαι 818. μενῶν δόμοις 1291. ἐν δόμοισι — στῆσον σε C. 1344. γυνὰς — ἐν δόμοις ἔχειν A.

638. γυνὴ — ξένευνος ἐν δόμοις 647. εἰν Ἅιδου δόμοις 1226. τὰ δ' ἐν δόμοις 1264. ἐν δόμοισιν Οἰνέως T. 6. ἐν δόμοις λείπει — δέλτον 155. 686. E. 1324. ἀνολολύξατε δόμοις T. 204. δόμοις — ἐγκεκλημένον καλῶς 575. τά γ' ἐν δόμοισιν 622. τὴν δόμοισιν E. 1414. μεγάλων προσορῶσα δόμοισι βλέβαν T. 839. same as ἐν δόμοις. τάδε μὲν ἔχομεν δρῶν δόμοις 946. 2. *a household*; εἰς — σεισθῇ θεόθεν δόμος A. 580. ὡς δόμους νέμοιμι σούς Aj. 995. δόμους — Ἀτρειδῶν ἀμφίτειν E. 641. — καταστάτην δόμων 72. τὰ μὲν ἐκ δόμων 1059. πατρῴαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων ἀντλεῖ 1282. ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῷ R. 934. φανεῖ ἀνδρῶν γυναικῶν σοῖς δόμοις κακόμματα A. 1066. ἕτεκεν μεγάλων ἃ νέορτος ἥδε νύμφα δόμοισι τοῖσδ' Ἐρινύν T. 891. 3. *a house, family*, or *race*; τὸν σὸν ἄθλιον δόμον C. 371. σωτῆρ δόμων Ἀγαμέμνονος E. 1346. ἐν Οἰδίπου δόμοις A. 596. 4. *an ancestral abode*; τέρπεσθαι δόμῳ P. 458. πορεύσαιμ' ἂν ἐς δόμους 513. οὐχ ἵν' εἰς δόμους ἄγῃς C. 788. ἐς δόμους νόστος 1410. ὅπως μολοίμεθ' ἐς δόμους 1739. εἰς δόμους τε κἀκ δόμων T. 34. ἐς δόμους ἥξειν 184. ἐλθόντ' ἐς δόμους 261. ἐς δόμους σωθέντα 607. πρὸς δόμους μολεῖν Aj. 504. πρὸς δόμους ἔγων 565. ὅταν δόμους ἵκωσιν E. 63. δόμων δὲ σὸ — λαμπρὸν ἐξέπεμψα 1119. αὐτοστόλον πέμψαντα μ' ἐκσῶσαι δόμοις P. 494. τοῦν δόμοισιν διαιτᾶσθαι C. 773. ὁ δ' ἐν δόμοις τύραννος 1340.

Δόξα, 1. *opinion, expectation*; δόξα μοι παρεστάθη R. 911. οὐ δὴ δόξης ποτὲ τῆσδ' ἐπιβάντες P. 1449. πῶς οὐκ ἀλεῖ καὶ τόνδε; δόξῃ γοῦν ἐμῇ T. 715. 2. *fame*; τί δῆτα δόξης ὠφέλημα γίγνεται C. 259.

Δοξάζω, *to suppose*; δοξάζων μὲν οὔ P. 541.

Δοριάλωτος. See Δουριάλωτος.

Δορίληπτος, *captured in war*; λείαν, ἥπερ δορίληπτος ἔτ' ἦν λοιπή Aj. 146. τὴν δουρίληπτον — νύμφην ὁρῶ Τέκμησσαν 878.

Δόρυ, *a spear*, thence applied metaphorically to signify *war, battle, valour* Not used by Sophocles in the nom. case; once only in the accus.; μάχης — ἧς νῦν ἔχονται κἀπαναίρονται δόρυ C. 425. Poet. gen. δορός — ὅς σοι πρὸ πολλῶν ἀστῶν ἀλκὴν ὅδε δορός τ' ἐπακτοῦ γειτόνων ἀεὶ τιθῇ C. 1522. δορὸς ἐν χειμῶνι A. 666. ἥδε (ἡ ἀναρχία) σὺν μάχῃ δορὸς τροπὰς καταῤῥήγνυσι 670. ἰὼ — λόγχα προμάχου δορός T. 853. Ἐνυάλιος μαμφὰν ἔχων ξυνοῦ δορὸς Aj. 180. ἐν χρείᾳ δορός, *in the emergency of battle*, or *when there is need of his valour* 942. τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νέθον 992. ἐν τροπῇ δορός 1254. Dat. in three different forms, once δούρατι for *a bark* or *ship*; ποντοπόρῳ δούρατι P. 712. — δορί, which is the most usual form; τετίμηνται δορί C. 1306. ἀριστεύσας δορί A. 195. ἥρει τῶνδ' ἀνάστατον δορὶ χώραν γυναικῶν T. 239. καθῃρέθη — Οἰχαλία δορί 478. πατρίδ' ἥστωσας δορί Aj. 510. δορὶ βούλου κρατεῖν 751. ὡς ἕλοι δορί 1035. προβάκαμες δορί 1249. — also δόρει, for the sake of the metre; δόρει διασκεδῶσιν C. 626. δόρει κρατύνων C. 1316. δόρει κρατῆσαι 1388.

Δορύξενος, *one who from an enemy in war becomes an ally*; ὁ γὰρ μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων E. 46. ἡ δορύξενος — ἑστία C. 638.

Δορυσσοῦς, *brandishing a spear*; δορυσσοῦς Ἀμφιάρεως C. 1315.

Δορύσσω, *to fight with a spear*; part. *warlike*; δορυσσόντων μάχων Aj. 1167.

Δόσις, *a gift*; τοῦ θεοῦ μ' αἰτοῦς δόσιν R. 1518.

Δουλεία, *slavery, servitude*; δουλείας ζυγά Aj. 924.

Δούλειος. See Δούλιος.

Δούλευμα, *a slave*; γυναικὸς ἐν δούλευμα A. 752.

Δουλεύω, *to serve, to be a slave*; τοῖσδε δουλεύω βίᾳ E. 1183. δουλεύειν πάλιν 804.

Δούλιος, *servile*; δουλίαν γ' ἕξειν τροφήν Aj. 494.

Δοῦλος, 1. adj., *servile, slavish*; ἀνὴρ δοῦλος R. 764. πόλιν κένανδρον ἢ δούλην C. 921. πόλις δὲ δούλη T. 282. δοῦλον ἴσχουσιν βίον 301. γνώμαισι δούλαις T. 53. 2. subst., *a slave*; οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δοῦλος R. 410. δοῦλος οὐκ ἀνητός 1123. ἢ δοῦλος ἢ κείνου τις ἐγγενὴς γεγώς; 1168. ὅστις δοῦλός ἐστι τῶν πέλας A. 475. οὐ — δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὥλετο 513. ἥδε — γὰρ γυνὴ δούλη μέν T. 63. δοῦλος ὡς — βαίοιτο 266. πέμπων (Iolen) οὐδ' ἔστε δούλην 366. νῦν δ' εἰμὶ δούλη Aj. 484. δοῦλος ἀντ' ἐλευθέρου φανεὶς 999. ταῦτ' οὐκ ἀκούων μεγάλα πρὸς δούλων κακά; 1214. ἐγὼ — ὁ δοῦλος 1268. ἡμᾶς μὲν ὡς δούλους σαφῶς πατὴρ ἥρ' ἐξέφυσεν P. 983.

Δουλόω, *to reduce to slavery, to enslave*; τὸν ἀγχιστῆρα — δουλώσειν ἔτι T. 256. γῆν — ἔπερσε κἀδούλωσεν 467. τοὺς σὸ δουλώσας ἔγειν A. 202.

Δοῦπος, *a noise*, any *loud sound*; δοῦπον αὖ κλόνι Aj. 858. χαρόπλακτοι δ' ἐν στέρνοισι πεσοῦσαι δοῦποι 621.

Δουράλωτος, captured in war; σὸ λέχος δουράλωτον στέρξας ἀνάγκᾳ θεόφρων Αἴας Aj. 210.

Δουρίληπτος. See Δορίληπτος.

Δράκων, a large serpent; αἰόλος δράκων ἀλκτὴς T. 12. ἷν (ἰόν) — ἔτρεφε δ' αἰόλος δράκων 831. ναίων — ἀγρίου τ' ἐπὶ σταφῇ δράκοντος A. 1112. πάσσοφος Ἄρεως ἀντιπάλῳ δυσχείρωμα δράκοντι 126. τὸν χρυσέων δράκοντα μήλων φύλακα T. 1090.

Δρόμημα, a course; πολίσσουσιν δρόμημα νυτίσαι πάτρας ἔπουρον R. 193.

Δραπέτης, a fugitive, or runaway; οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον ἐς μέσον καθεῖς Aj. 1264.

Δρασείω, to attempt, to contrive; οὔτε φανεῖν οὔτε δρασείειν σοφά P. 1229. τί ποτε δρασείειν φρενί; Aj. 582. ὅς τι δρασείων κακόν 319.

Δράσσω, to lay hold of, to seize; τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος, seizing the hope A. 235.

Δραστέος, that must, or ought to be done; ἐκμαθὼν τί δραστέον R. 1443. μόνῳ τε δραστέον τοὔργον E. 1007. ἐπεῖα δραστά' ἐστὶν T. 1194.

Δρᾶν, to do, to perform, to execute.

Δρῖος, a wood, or thicket; κατά τε δρία πάντα καθαίρων T. 1008.

Δρομαῖος, running; δρομαία βᾶσα T. 923.

Δρομάς, that runs rapidly; Ἰξίον' ἀν' ἅμαξαν δὴ δρομάδ' ἐς ἔβαλ ὁ — Κρόνου παῖς, how that the son of Saturn hurled Ixion upon the whirling wheel P. 674.

Δρόμος, 1. a course, the act of running; οὐρίῳ μὴ πελάσαι δρόμῳ Aj. 873. 2. a race, or course; δρόμον προσηρίξαντος (ἀνδρός) E. 674. δρόμον δ' ἰσάσας τῇ φύσει τὰ τέρματα 676. δρόμον διαύλων 681. τελοῦντες ἕκατον δ' ἕβδομον τ' ἤδη δρόμον E. 716. τοὺς μὲν ἄλλους ἀσφαλεῖς δρόμους ἀρθοῦτο 731. μάλις κατασχεθέντες ἱππικὸν δρόμον 744. 3. the race-course itself in which the race is run; πᾶς ἀμφιτάθη δρόμος κτύπου E. 703. πᾶλαι διεστάρησαν εἰς μέσον δρόμον 738.

Δρόσος, dew; πυκναῖς δρόσοις τεγγόμενος κόμας Aj. 1187.

Δρύας, Dryas; παῖς ὁ Δρύαντος, the son of Dryas, that is, Lycurgus A. 945.

Δρυμός, a forest of oaks; ὁ τρεῖς κάλαθοι — δρυμὸς τε R. 1399.

Δρῦς, an oak tree, also used for any tree; φλὲξ αἱματηρὰ κἀπὸ πυείρας δρυὸς T. 763. πρὸς τῆς πυρφόρου καὶ πολυγλήνου δρυός, viz., the oracular oak of Dodona T. 1158.

Δύη, distress, grief; χωρεῖ πρὸς ἦπαρ — γεννᾶν δύη Aj. 918. δειλαίᾳ δὲ συγκέκραμαι δύᾳ A. 1295.

Δύναμαι, to be able, to have power.

Δύναμις, force; ποίαν δύναμιν ἔδ' ἔχει διπλῆν; R. 938.

Δύνασις, power; τοῦν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν ὑπερβασίᾳ κατάσχοι; A. 600. ἃ μοιρίδια τις δύνασις δεινά 941.

Δυναστεία, rule, sway; ἀρχῆς ἀλύσσου καὶ δυναστείας R. 593.

Δυνάστης, a despot; ἀγήρῳ — χρόνῳ δυνάσται A. 604.

Δυνατός, 1. what is possible; οὐ δυνατόν Aj. 163. ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατόν; 985. 2. powerful; τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἐριστὰ πλάθειν E. 213.

Δύνω. See δύω.

Δύο, two.

Δυοκαιδεκάμηνος, of twelve months; παντᾷ δυοκαιδεκάμηνον ἀμμένουσαι χρόνον T. 645.

Δύρομαι, poet. for ὀδύρομαι, to lament; δύρομαι γάρ R. 1218.

Δυσάθλιος, very wretched; ὦ δυσάθλιαι τροφαί C. 331.

Δυσαίων, leading an unhappy life; ἦσθα δυσαίων C. 149.

Δυσάλγητος, insensible to grief, hardened; δυσάλγητος γὰρ ἂν εἴην, τοιόνδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἔδραν R. 12.

Δυσάλωτος, hard to be taken; καπῶν γὰρ δυσάλωτος οὐδεὶς C. 1721.

Δυσάνεμος, tempest-tossed; κελαινὰν θῖνα καὶ δυσάνεμον A. 587.

Δυσαπάλλακτος, difficult to remove; ἐν δυσαπαλλάκτοις ὀδύναις T. 955.

Δύσαυλος, painful to pass the night in, inhospitable; δυσαύλων πάγων ἄθρει A. 354. See Αἴθριος.

Δυσβουλία, bad counsel, imprudence; τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν A. 95. as it were, ἐμήν. — ἔθανεν ἐμαῖς οὐδὲ σαῖσι δυσβουλίαις 1255.

Δυσγένεια, meanness of birth; τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται R. 1079.

Δυσδαίμων, unfortunate; ἐμὲ τὸν δυσδαίμονα A. 274. τὸν δυσδαίμονα Λίχαν T. 769. δυσδαίμονι μοίρᾳ R. 1302.

Δυσέριστος, deadly quarrelsome; τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης E. 1377.

Δυσθέατος, dreadful to behold; ὦ δυσθέατον ἄγημα Aj. 983.

Δύσθεος, hateful to the gods; ὦ δύσθεον μίασμα E. 281.

Δυσθεράπευτος, incurable, untractable; δυσθεράπευτος Αἴας Aj. 603.

Δυσθρήνητος, lamentable; ἔνεστι δυσθρήνητον A. 1196.

Δύσθυμος, dejected, discontented; σῇ δυσθύμῳ ψυχῇ E. 211. οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις δύσθυμος E. 540.

Δυσκάθαρτος, *inexpiable, that cannot be soothed by atonement;* λὰ δυσκάθαρτος Ἅιδου λιμὴν A. 1270.

Δυσκλεής, *inglorious;* πατὴρ ὡς — ἀπεχθὴς δυσκλεὴς τ' ἀπώλετο A. 50.

Δύσκλεια, *infamy, dishonour;* μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς ἐπὶ δυσκλείᾳ Aj. 143.

Δυσκλεῶς, *ingloriously, with infamy;* δυσκλεῶς θανεῖν E. 994.

Δυσκόμιστος, *insupportable;* πόνος δυσκόμιστος A. 1326.

Δύσκριτος, *hard to be determined;* δύσκριτ' ἔμοιγε δυστάνῳ T. 945.

Δυσλόγιστος, *incomprehensible;* καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον δῶδ' ἦξεν χέρα Aj. 40.

Δυσμαχέω, *to fight against in vain;* θεοῖσι δυσμαχοῦντες T. 492. *to strive impiously*, Hermann.

Δυσμαχητέον, *to be contended against with difficulty;* ἀνάγκῃ δ' οὐχὶ δυσμαχητέον, *we must not engage in hopeless conflict with necessity* A. 1093.

Δυσμένεια, *animosity;* ἡ — ἐκ σοῦ δυσμένεια E. 609.

Δυσμενής, *ill-disposed, hostile;* ἐγώ εἰμ' Ἀτρείδαις δυσμενής P. 581. θανὼν — ὅστε δυσμενὴς ἐμασχαλίσθη E. 436. ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ Aj 18. πολέμιον δυσμενῆ θ' ἡγούμενος P. 1307. δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρύν σ' εὕρηκ' ἐμοί R. 546. ἄνδρα δυσμενῆ χθονός A. 187. πτύσας ὡσεί τε δυσμενῆ μέθεις τὴν παῖδα 649. καίπερ ὄντα δυσμενῆ Aj. 122. δυσμενῶν θήραν ἔχων 561. μή τις δυσμενῶν ἀναρπάσῃ 966. τάσδε δυσμενεῖς χοάς E. 432. Superlative; παρ' Ἕκτορος δώρημα δυσμενεστάτου Aj. 647. ἢ τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν E. 399.

Δυσμή, *setting of the sun;* ἀπ' ἀελίου δυσμᾶν C. 1248.

Δύσμοιρος, *ill-fated, wretched;* ὁ πάτερ δύσμοιρ' ὁρᾶν C. 328.

Δύσμορος, *ill-fated, wretched;* ἐγὼ δ' — ἡ δύσμορος E. 274. πῶς δύσμορος ἀντέχει; P. 176. ἐγὼ δ' ὁ δύσμορος 359. νῦν δ' ἠπάτημαι δύσμορος 937. οὐδὲν εἰμ' ὁ δύσμορος 939. τί δράσω δύσμορος 1052. πῶς ὁ δύσμορος εἰς φῶς — εἶμι 1336. δύσμορος C. 224. μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη 348. ἡ σὴ δύσμορος παραστάτις 565. ἥδε, δύσμορος 753. ἐρῆμος πρὸς φίλων ἡ δύσμορος A. 910. ὁ δύσμορος αὐτῷ χολωθείς 1219. γῆν — δύσμορος ἔπερσε T. 466. ὁ δ' οὐδὲν εἰδὼς δύσμορος 772. αἴλινον ἥσει δύσμορος Aj. 618. τίνος ποτ' ἄρ' ἔπραξε χειρὶ δύσμορος; 869. ἐκεῖνος οὔτε στεφάνων — νεῖμεν ἐμοὶ τέρψιν ὁμιλεῖν δύσμορος 1182. δύσμορον γένος, that is, *Tecmessa* Aj. 771. — δυσμόρου τ' ἐμοῦ C. 332. δυσμόρου ματρός A. 857. τοῦ δυσμόρου — Οἰδίπου γένου 1005. φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς E. 1174. — φωτὶ δυσμόρῳ P. 273. ἀλλά μοι δυσμόρῳ R. 665. ἐᾶτέ με δύσμορον εὐνάσαι T. 1001. τὴν δύσμορον νύμφην δρῶ Τέκμησσαν Aj. 870. — ὦ δύσμορος 365. ὦ δύσμορ' Αἴας 906. — ἀμφὶ — δυσμόροιν παῖδοιν C. 366. δύσμορ' Οἰδίπους 563. ὦ δύσμορε 808. ἔστι νῷν δυσμόροιν στενάζειν 1668. Once used in the plural; δυσμόρου γε δύσμορα (σκῆπτρα φωτός) C. 1111.

Δύσνιπτος, *hard to wash out, indelible;* χαλκῆς ὄπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφὴν T. 680.

Δύσνοια, *ill-will;* τέκνων ὅσων δύσνοια μὴ πρόσεστι E. 644.

Δύσνους, *ill-willed, malevolent;* τὸν τῇδε δύσνουν καὶ τὸν εὐμενῆ πόλει A. 212.

Δύσοιστος, *hard to endure;* δυσοίστων πόνων ἆθλα P. 506. πῶς βίου δύσοιστον ἕξομεν τροφάν; C. 1684.

Δύσομβρος, *stormy;* δύσομβρα βέλη A. 355. See Αἴθριος.

Δύσοργος, *wrathful, passionate;* καίπερ οὐ δύσοργος ὤν P. 377. ἀνὴρ δύσοργος Aj. 996. μὴ τοσοῦτον ὡς δάκνει θυμῷ δύσοργος T. 1108.

Δυσοσμία, *stench;* βοῆς τε καὶ δυσοσμίας γέμων P. 864.

Δυσούριστος, *unpropitious;* λὼ σκότου νέφος — δυσούριστον R. 1316.

Δυσπάρευνος, *unhappily married;* τὸ δυσπάρευνον λέκτρον T. 788.

Δυσπετής, *difficult;* μαθεῖν — οὐ δυσπετής Aj. 1025.

Δυσπινής, *squalid;* δυσπινεῖς στολὰς C. 1593.

Δύσπνους, 1. *blowing violently;* δυσπνόοις — Θρῄσσαισιν — πνοαῖς A. 584. 2. *panting for breath;* δύσπνους ἱκάνω A. 224.

Δυσπόνητος, *procured by toil, toilsome;* τὴν δυσπόνητον — ἀμφ' ἐμοὶ τροφὴν C. 1610.

Δύσπονος, *toilsome;* πόνοι βροτῶν δύσπονοι A. 1262.

Δύσποτμος, *ill-fated, unhappy;* δύσποτμός τε καὶ κακή C. 1435. ὦ δύσποτμε R. 1068. E. 1190. στυγερὰν ἔχε δύσποτμον ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις P. 1105. δυσπότμου χάριν χλιδᾶς R. 888. ταύτας ὁρώσῃ δυσπότμους T. 298. λὼ δυσπότμων — γάμων κυρήσας A. 861.

Δυσπραξία, 1. *ill-success;* οἴμοι κελεύθου τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας C. 1401. 2. *misfortune;* βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις Aj. 746.

Δυσπρόσοιστος, *difficult to be approached, or accosted;* πατρὸς τὸ δυσπρόσ-

ὀστοῦν κἀπροσήγορον στόμα C. 1279.

Δυσπρόσοπτος, *fearful to behold*; *δυσπρόσοπτ' ἀνείρατα* E. 452.

Δυσπρόσωπος, *of forbidding aspect*; *μου κάρα τὸ δυσπρόσωπον εἰσορῶν* C. 287.

Δυσσέβεια, *impiety*; *οὐ δυσσέβεια, τοὐμὸν εἰ τέρψεις κέαρ* T. 1236. *τἀπτίμια τῆς δυσσεβείας* E. 1375. *πωτᾶσ' ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι* A. 301. that is, *τῶν ἔργων δυσσεβές.* — *ἀπὸ — τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ' ἀπηγόρευν* 915.

Δυσσεβέω, *to act impiously*; *'κδιδαχθῶ δῆτα δυσσεβῶν —;* T. 1235.

Δυσσεβής, *impious*; *πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾷς χάρω;* A. 510. *τιμᾷς δὲ ἴσον τῷ δυσσεβεῖ* A. 512. (*θεοὺς*) *βλέπειν — πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς* C. 281. — Superl.; *Ἀτρέα δ', ὃς αὖ σ' ἔστειρε δυσσεβέστατον* Aj. 1272. *δρῶντα — τὰ τῶν κάκιστα δυσσεβεστάτων* C. 1192.

Δυστάλαινα (δυστάλας is not met with), *very wretched*; *ὦ δυστάλαινα* R. 1236. T. 306. Aj. 404. *δυστάλαινα τἄρ' ἐγώ* C. 1444. *αἰαῖ δυστάλαινα* 1731. *τάλαινα, δυστάλαινα καρδίαν* T. 648. *πατρὸς τὴν δυστάλαιναν δαΐν' ἀνωμαμένην* E. 276.

Δυστέκμαρτος, *hard to conjecture*, or *discover*; *ποῦ τόδ' εὑρεθήσεται ἴχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας* R. 109.

Δύστεκνος, *unhappy in children*; (*Λάϊος*) *τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι τοῖς οἴσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν*, *and leave the mother, a procreatress of wretched children to her own son* R. 1248.

Δύστηνος, Doric **δυστάνος**, 1. *most wretched*. 2. *detested*, *doomed*.

Δυστομέω, *to revile*; *σὲ μὲν ἐκόντ' ἐμὲ κείνῳ τε ταῦτα δυστομεῖν* C. 990.

Δυστράπελος, *untractable*, *stubborn*; *δυστράπελος Αἴας* Aj. 897.

Δυστυχέω, *to be unhappy*, or *unfortunate*; *καὶ νῦν δυστυχῶ* Aj. 677. *ἀνάξιαι γὰρ πᾶσιν ἐστε δυστυχεῖν* C. 1448. — *κείνοις ὁ τάμβος δυστυχῶν ὁ σὸς βαρύς* 403. — *τύχῃ γὰρ ἀρθοῖ καὶ τύχῃ καταβάλοι τὸν εὐτυχοῦντα τόν τε δυστυχοῦντ' ἀεί* A. 1144. — *πότερα νομίζεις δυστυχεῖν ἐμ' εἰς τὰ σά, ἢ σ' εἰς τὰ σαυτοῦ μᾶλλον ἐν τῷ νῦν λόγῳ* C. 804. — *εἰ κείνῳ γένος μὴ 'δυστύχησεν* R. 262.

Δυστυχής, *unlucky*, *unfortunate*; *ὁ δυστυχὴς δαίμων ὁ σός τε κἀμός* E. 1147. — *δυστυχῆ τρίβει βίον* 592. *αἰῶνα — ἕξοιδ' ἔχουσα δυστυχῆ* T. 5. *ἠχεῖ τις — δυστυχῆ κακοῦτον* 863. *ὦ δυστυχής* E. 922. *ἆρα δυστυχεστάτην κέλευσον ἕρπειν, τῶν παρελθουσῶν δόξαν;* A. 1197.

Δυσφημέω, *to speak words of ill omen*; *δυσφημῶ μὲν οὖ* E. 893. *οὔτοι ποτ' ἄλλην ἢ 'μὲ δυσφημεῖς;* 1173.

Δυσφημία, *utterance of words of ill omen*; *κατεῖχ' ἀεὶ τῶν στρατόνεδον δυσφημίαις* P. 10.

Δυσφιλής, *unfriendly*; *δυσφιλὴς τίνος* C. 1260.

Δυσφορέω, *to bear with impatience*; *εἰ δοκῶ — δυσφορεῖν ἄγαν* E. 247.

Δύσφορος, *hard to be borne*, *insupportable*; *παῖδες δύσφορον ἄταν* Aj. 628. *λέγω — τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν* R. 87. *δυσφόρους ἐπ' ὄμμασιν γνώμας βαλοῦσα* Aj. 51. *τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίει;* E. 141.

Δυσφόρως, *in a manner hard to be borne*; *τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντα* R. 770. *δυσφόρως τοδνειδος ἤγον* 783.

Δύσφρων, *sad*, *grievous*; *ὄμμι δύσφρονες ἄτας* C. 202. *ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων ἁμαρτήματα*, *oh errors of a perverted mind* A. 1247.

Δυσχείρωμα, *that is difficult to overcome*; *πάταγος Ἄρεος, ἀντιπάλῳ δυσχείρωμα δράκοντι* A. 126.

Δυσχραίνω, *to occasion pain*; *ῥήματ' ἢ τέρψαντά τι ἢ δυσχεράναντα* C. 1284.

Δυσχέρεια, *trouble*, *difficulty*; *δυσχέρεια — πολλὴ τοῦδε τοῦ φορήματος* P. 471. *δυσχέρεια τοῦ νοσήματος* 888. *ἅπαντα δυσχέρεια* 890.

Δυσχερής, *troublesome*, *vexatious*; *μὴ τῷ θανόντι δυσχερὲς ποιῶ* Aj. 1374. *ἡδὺς οὐδὲ μητρὶ δυσχερής* E. 917. *πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν* A. 254.

Δυσώδης, *fetid*; *χωλός, δυσώδης* P. 1021.

Δυσώνυμος, *ill-omened*, *having a name of ill omen*; *ἢ μητρόθεν — δυσώνυμα λέκτρ' ἐπλήσω;* C. 532. *πῇ — κεῖται — δυσώνυμοι Αἴας;* Aj. 897.

Δύω, or **Δύνω**, 1. *to set* as the sun; *ὡ ἂν — ἥλιος ταύτῃ μὲν αἴρῃ, τῇδε δ' αὖ δύνῃ πάλιν* P. 1315. 2. *to enter*, *to go into*; *δύντες πρὸς αὐτὰ στόμιον* A. 1202. *αὔθαρμα δῦναι μέγαν* Aj. 1171.

Δώδεκα, *twelve*; *ταυροκτονεῖ μέν, δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων, λείας ἀπαρχήν, βοῦς* T. 757.

Δωδέκατος, *the twelfth*; *δωδέκατος ἕρπετος* T. 822.

Δωδών, *Dodona*, in Thessaly, where was a temple dedicated to Jupiter, and where two doves were said to utter oracles from a beech-tree; *τὴν — φηγὸν αὐδῆσαί ποτε Δωδῶνι* T. 171.

Δῶμα, 1. *a house*, *a mansion*; *δῶμα Πελοπιδῶν τόδε* E. 10. *ὦ πατρῷον δῶμα* 69. *δῶμα πάκτιον* Aj. 576. *ὦ πάτρια λέχη παλαιὰ δώματα* R. 1395. *τά τοῦ τυράννου δώματ' Οἰδίπου* R.

925. πρὸς δὲ δόματα χωρῶμεν ἤδη πάντες T. 331. τοῦ τυράννου δόματ' Αἰγίσθου E. 651. — δωμάτων ἔξω πορῇ R. 530. τί μ' ἐξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δωμάτων 944. ἐκ δὲ δωμάτων πάρα A. 1166. δωμάτων εἴσω T. 896. ἄλλῃ τε κἄλλῃ δωμάτων στρωφωμένη 903. βεβῶσιν ἤρτι δωμάτων ὑπόστεγοι E. 1378. στείχε δωμάτων πάρος Aj. 73. — δώμασιν ἐν τοῖς ἐμαυτῆς E. 254. 2. *a temple*, or *abode of the gods*; ἐς τὰ Πυθικὰ ἔπεμψα Φοίβου δώματα R. 71. ὦ δῶμ' Ἅιδου καὶ Περσεφόνης E. 110. 3. *a city*; δῶμα Καδμεῖον R. 29. 4. *a nation*, or *people*; εἴπερ — ἔτι τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων R. 1226.

Δωρεά, *a gift*; ἀκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων Aj. 1011.

Δωρέομαι, *to present* a thing, *to reward*; ᾧ δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα Aj. 1008. τὰ νῦν δωρούμεθα E. 450. τἀπιτίμια τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί 1375. εἴ σοι — πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὧν χρῄζοις, τότε δωροῦτο C. 783.

Δώρημα, *what has been given*, *a gift*; μέγ' ἂν λέγοις δώρημα τῆς ξυνουσίας C. 653. τοῦτό γ' ἔρξας δύο φέρει δωρήματα P. 117. δεξάμενον παρ' Ἕκτορος δώρημα Aj. 647. ἔκκριτον δέ νιν κείνῳ δώρημ' ἔδωκεν 1282. πέπλον, δώρημ' ἀκείνῳ T. 600. τὸ σὸν φέρων δώρημα 755. τὸ σὸν μόνης δώρημ' ἔλεξεν 773, — οὐ δή τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων; 665. τίς Οἰδίπου — στανυστοῖς δέξεται δωρήμασιν; C. 4.

Δωρητός, *presented as a gift*; ἣν (ἀρχὴν) ἐμοὶ πόλις δωρητόν, οὐκ αἰτητὸν εἰσχείρισεν R. 384.

Δωρικός, *Dorian*; Ἄργος Δωρικόν C. 1303.

Δωρίς, *Dorian*; Μερόπη Δωρὶς R. 775. τῇ μεγάλῃ Δωρίδι νάσῳ Πέλοπος C. 701.

Δῶρον, *a gift*, *a present* R. 1022. C. 433. 545. 583. 713. T. 494. 552. 689. 869. Aj. 178. 650. 804. E. 352.

E

Ἔ, an exclamation of grief and commiseration; ἔ ἔ C. 147. T. 1000. 1011. 1021. 1071. E. 817. 830.

Ἔα ἔα, an exclamation of wonder mingled with fear, C. 1475.

Ἐάν, *if*, *if that*, *in case*.

Ἑαυτοῦ, *of himself*.

Ἐάω, *to suffer*, *to permit*, *to allow*, *to leave*, *to let go*.

Ἑβδομος, *the seventh*; ἕβδομος, Μάγνης ἀνήρ E. 695. τελοῦντες ἕκτον ἕβδομόν τ' ἤδη δρόμον 716.

Ἐγγελάω, *to laugh at*, or *ridicule*; καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν C. 1341. ἐγγελῶσα τοῖς ποιουμένοις E. 269. ἐγγελῶσα φροῦδος 797.

Ἐγγενής, 1. *innate*; νοῦς ἔνεστιν οὗτος ὑμῶν ἐγγενής E. 1320. 2. *related by birth*, *belonging to the family*; ἢ δοῦλος, ἢ κείνου τις ἐγγενής R. 1168. τοῖς ἐν γένει γὰρ τἐγγενῆ μάλισθ' ὁρῶν — εἰσεβῶς ἔχει 1430. πτωχάς, ἀνάνδρους, ἐγγενεῖς ἀλωμένας 1506. — ἆρα κατ' Ἄργος εἴ τις ὑμῶν ἐγγενὴς ἐστι C. 1169. εἰ γὰρ δὴ τό γ' ἐγγενῆ φύσει ἄκοσμα θρέψω, κἀστὰ τοὺς ἔξω γένους A. 655. 3. *native*, *by birth*; ἐγγενὴς φανήσεται Θηβαῖος R. 452. 4. *belonging to the country*; ὃς γῆν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς — ἠθέλησε μὲν πυρὶ πρῆσαι A. 199. πρός νυν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν E. 420.

Ἐγγενῶς, *in a manner becoming relationship*; εἴπερ ἐγγενῶς ἔτι τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων R. 1225.

Ἔγγονος. See Ἔκγονος.

Ἐγγράφω, *to inscribe*; δέλτον ἐγγεγραμμένην ξυνθήματα T. 156.

Ἐγγύθεν, *from near* R. 1269. P. 465. 652. Aj. 540.

Ἐγγύς, *near*; comp. adv. ἐγγυτέρω C. 1219. superl. adv. ἐγγυτάτω A. 964.

Ἐγείρω, *to arouse*, *to stir up*; μηδὲ θρῆνον ἐγείρετε C. 1775.

Ἐγερτί, *in a rousing manner*; ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνὴρ ἐπιῤῥόθοις κακοῖσιν A. 409.

Ἐγκαλέω, *to accuse*, *to charge*; λέγ', εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς R. 702. τίνος γὰρ ὅδε τὸν μέγαν χόλον — ἐγκαλῶν ἐλήλυθας; P. 328. ἐγκαλῶν ἐμοὶ φόνους πατρῴους E. 768.

Ἔγκαρπος, bearing fruit, fruitful; πόλις — φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός R. 25. ἵνθ' ὀρίζεται βωμοὺς τίλη τ' ἔγκαρπα Κηναίῳ Διί T. 237.

Ἐγκαταζεύγνυμι, to join together; νέας βουλὰς νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις Aj. 723.

Ἐγκατασκήπτω, to hurl; ἐγκατέσκηψον βέλος κεραυνοῦ T. 1077.

Ἐγκεῖμαι, to lie in, or upon; ὅσοι δ' ἑκουσίοισιν ἐγκεῖνται βλάβαις, but as many as involve themselves in voluntary evils P. 1302.

Ἔγκλημα, accusation, charge; ἢ γάρ τι καὶ σὺ — ἔχεις ἔγκλημ' Ἀτρείδαις P. 323. ἔγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἑτοιμάσας T 360.

Ἔγκληρος, having a share in, partaking of; οὐθ' ὑμεναίων ἔγκληρον A. 808. φθιμένῳ τοῖς ἰσοθέοις ἔγκληρα λαχεῖν μέγ' ἀκούσαι 831.

Ἐγκλῄω, to enclose, to shut up; δόμοις — ἐγκεκλῃμένον καλῶς T. 576. ὑμᾶς οὗτος — ἐγκεκλῃμένους ἐρρύσατο Aj. 1253. ἐκ φόβου τοῦ γλῶσσαν ἐγκλῄσας ἔχει A. 180. λέγοιτ' ἄν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλῄσει φόβος 501.

Ἐγκονέω, to hasten, to expedite; ἐγκόνει, σύγκαμνε Aj. 967. χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν 798. ἐγ' ἐγκονεῖν, εἴρεσθε T. 1245.

Ἐγκρατής, having the mastery over; τόξων ἐγκρατής P. 75. οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατὴς ἔτι; R. 941. εἰ δ' ἐγκρατεῖς φεύγουσιν C. 1026. ναὺς ἔστις ἐγκρατῆ πόδα τείνει A. 711.

Ἐγκυρέω, or ἐγκύρω, to fall upon, or into; τμητοῖς ἁλκοῖς ἐγκῦρσαι E. 852. See ἁλκή.

Ἐγκραμάχης, rousing to battle; τὸν ἐγκραμάχαν Θησέα C. 1057.

Ἐγχειρέω, to take in hand; εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς E. 1015.

Ἐγχείρημα, an attempt, or enterprise; ἆρ' οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοὐγχείρημά σου R. 540.

Ἔγχος, a spear, a sword, or weapon in general: applied by a bold figure to contrivance for averting evil; οὐδ' ἔνι φρουτίδος ἔγχος, ᾧ τις ἀλέξεται, nor is there any contrivance of precaution amongst us, wherein any one shall defend himself R. 171.

Ἐγχρίμπτω, to approach; μή ποθ' τις ἡμῶν ἄγχοῦ ἐγχρίμπτῃ βροτῶν E. 886.

Ἐγχώριος, native, indigenous; τῆσδε γῆς ἐγχώριοι C. 875. θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις T. 182. ὦ πατρῴα γῆ θεοί τ' ἐγχώριοι E. 67.

Ἔγχωρος, a native; πλανάτας τις ὁ πρέσβυς, οὐδ' ἔγχωρος C. 125. — οὐδέ τω' ἐγχώρων (ἔχων) P. 687.

Ἐγά, I.

Ἔγωγε, I indeed, I for my part.

Ἐδεστός, properly, devoured; πρὸς οἰωνῶν δόμοις ἐδεστὸν αἰκισθέντα A. 206. Figuratively, corroded; ἐδεστὸν ἐξ αὐτοῦ φθινεῖ T. 674.

Ἕδος, a seat, or abode; δαιμόνων ἕδη R. 866. πατρῷα ἕδη θεῶν E. 1366.

Ἕδρα, 1. a seat; ἐκ τῆσδ' ἕδρας ἔξελθε C. 36. ἕπου θεῶν — ἕδραν λάβωμι καὶ ξενόστασιν 90. τί μ' αὖ — ἐξ ἕδρας ἀνίστατε Aj. 775. 2. a place of rest or tarrying; Τίρυνθι συμβέβηκεν, ὅστ' ἐχεῖν ἕδραν T. 1142. ναυλόχους λιτὰν ἕδρας Aj. 455. τίς τόπος, ἢ τίς ἕδρα, τίν' ἔχει στίβον P. 157. οἰωνίας ἕδρας προλιπών 1400. 3. a sitting, sometimes a tarrying; τίνας ποθ' ἕδρας τάσδε μοι θοάζετε; R. 2. τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἕδραν 13. ὅστ' οὐχ ἕδρας γῆς τῆσδ' ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι C. 45. εὖτε νῦν ἕδρας πράσσων ἐφ' ὑμῶν τῆσδε γῆς ἔκαμψ' ἐγώ 84. σῆς ἕδρας ἐπίσκοποι 112. οὐ γὰρ ἥδ' ἕδρα σμικροῦ λόγου 1165. τήνδ' ὁ προσθακὼν ἕδραν 1168. εὐθὺς ἐξ ἕδρας Aj. 767. οὐχ ἕδρας ἀκμή 798.

Ἕδρανον, a seat, only used in the plural; οὗτοι σ' ἐκ τῶνδ' ἑδράνων — ἑκοντά τις ἄξει C. 173. σὺ δὲ τῶνδ' ἑδράνων πάλιν — ἔκθορε 232. Also, a sitting; ἀλλ' ἄνα ἐξ ἑδράνων Aj. 192.

Ἑδώλιον, a seat, a dwelling; ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς ἑδώλια E. 1385. Also, a rowing bench in a boat; ἀμφὶ μὲν νεῶν ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἑδωλίοις πυρὸς φλέγοντος Aj. 1256.

Ἕζομαι, to seat oneself, to sit; ἑζόμεσθ' ἐφέστιοι R. 32. θοὺν αἰρεσίας ζυγὸν ἑζόμενον Aj. 244. κἀπὶ σεμνὸν ἑζόμην βάθρον τόδ' ἀσκίαστον C. 100. ἐν δ' ἀραιοῖς νεκρῶν ἐρειφθεὶς ἕζετο 302.

Ἐθελοντής, a volunteer; κἀγὼ 'θελοντὴς τῷδ' ὑπεζύγην πόνῳ Aj. 24.

Ἐθέλω, to be willing, to wish, to choose.

Ἔθνος, a nation; hence applied to wild beasts, a flock, or herd; χαρακῶν ἔθνη θηρῶν P. 1132. θηρῶν ἀγρίων ἔθνη A. 344.

Ἔθος, custom; τό τοι σύνηθες ἐρθόσει μ' ἔθος P. 882.

Εἰ, if, in case, although; would that.

Εἴβω, to distil, to drop; Ἰσμήνη φιλάδελφα κάτω δάκρυ' εἰβομένη, shedding tears A. 523.

Εἰδέναι. See Οἶδα.

Εἶδος, form, person; κείνης ἀρὼν λωβητὸν εἶδος ἐν δίκῃ κακοῦμαι T. 1058. ἢ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἠλέκτρας τόδε; E. 1168.

Εἰδυῖα. See Ἰδυῖα.

Εἴδωλον, an image, a shade, or shadow; κοὐκ οἶδ' ἀναίρων νεκρὸν ἢ κάπνου σκιάν, εἴδωλον ἄλλως P. 935. οὔκετι-

ρατ' ἀνδρὸς Οἰδίπου τάδ' ἔβλιον εἴδωλον C. 110. ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο, πλὴν εἴδωλα — ἢ σκιάν Aj. 126.

Εἴθε, *I wish, would that.*

Εἰκάζω, *to compare, to liken, to conjecture;* ἡμῖν μὲν εἰκάζουσι — ὅτῃ ἀγγῇ λελέχθαι — δοκεῖ It. 404. ὡς σάφ' εἰκάσαι C. 16. πάντα — εἰκάσαι πάρα 1500. ἔστιν μὲν εἰκάσαι 1673. τί τοῦτ' ἂν εἰκάσειας; A. 1229. ἀλλ' εἰκάσαι μέν, ἡδύς R. 82. αὐτὸς εἴκασας καλῶς E. 652.

Εἰκαθεῖν, *to yield, to submit, to give way to;* ἀλλ' εἰκάθω δῆτα P. 1336. τί σοι θέλεις δητ' εἰκάθω R. 651. τάδ' εἰκαθεῖν C. 1180. μῆνιν βαρεῖαν εἰκαθεῖν ὁρμωμένῳ τῷδ' ἀνδρὶ 1330. τό τ' εἰκαθεῖν γὰρ δεινόν A. 1083. τοῖς κρατοῦσι δ' εἰκαθεῖν E. 388. τοῖς κρατοῦσιν εἰκαθεῖν 1002. εἰκαθόντα συμπράσσειν T. 1167.

Εἰκαστός, *to be likened,* or *compared to, resembling;* μορφῇ μάλιστ' εἰκαστὸν ὅστε πρίονος ἐκβρώματ' ἂν βλέψειας T. 696.

Εἰκῇ, *at random;* εἰκῇ κράτιστον ζῆν R. 979.

Εἰκός. See Ἔοικα.

Εἰκότως, *with reason, justly;* τοῦτ' ἐμοὶ πάλις τὸ δῶρον εἰκότως κατήνυσεν C. 433. πῶς γ' ἂν τό γ' ἄκον πρᾶγμ' ἂν εἰκότως ψέγοις; 981.

Εἴκω, *to yield, to submit to.* εἶκε θυμῷ καὶ μετάστασιν δίδου A. 714. εἶκε τῷ θανόντι 1016. ἀλλ' ἡμῖν εἶκε C. 1203. — στυγνὸς μὲν εἴκων δῆλος εἶ R. 673. εἴκοντας ἃ δεῖ C. 169. εἴκειν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς A. 468. εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς εἴκειν Aj. 652. κοὐκ ἀρκέσει ποθ' ἡμιν — εἴκειν ἃ τοῖς πολλοῖσιν ἤρεσκεν κριταῖς; 1222. also, *to grant;* ὁπηνίκ' ἂν θεὸς πλοῦν ἡμιν εἴκῃ P. 463.

Εἰλύω, *to roll, to crawl:* used in the following instances, as Ellendt observes, in the passive voice and not the middle: πρὸς δὲ τοῦτο — εἰλυόμην δύστηνος P. 291. εἶρπε — τότ' ἂν εἰλυόμενος παῖς ἕτερ ὁσ φίλας τιθήνας 695.

Εἷμα, *a cloak;* ὑφ' εἵματος κρυφεὶς Aj. 1124. εἱμάτων περόνας R. 1268.

Εἶμι, *to be.*

Εἰνάλιος. See Ἐνάλιος.

Εἴπερ, *if indeed, even if, although.*

Εἰργαθεῖν, *to restrain;* ἐκνῶ χαίρουσαν εἰργαθεῖν E. 1263.

Εἴργω, *to hinder, to restrain, to keep in custody;* οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν μ' εἴργειν μέτα A. 48. ἐκεῖνον εἴργειν Τεῦκρος ἐξεφίεται σκηνῆς ὅπαυλον Aj. 782. δεξιὸν δ' ἀνεὶς σειραῖον ὅπτιον εἴργε τὸν προσκείμενον E. 712. εἴρξω πολάζειν σῆς πάτρας P. 1393 — εἴρξαι — Αἴαντ' ὑπὸ σκηναῖσι Aj. 740. οὐδὲν εἴργει σοι τελεισθῆναι τάδε T. 1247. ἢ φόβος τις εἴργει νιν; P. 565. κακὸν δὲ τοῖσιν εἴργε τοῦτ' ἐξειδέναι; It. 129. Ἰωκίνη; σοὶ ταῦτα δ' οὐδὲν εἴργεται, *to these and these nothing is forbidden,* that is, *there is no hindrance* to your hearing. T. 343. With a neutral signification, εἴργου, *hold off* C. 840. καὶ τῶν ἀσέπτων ἔρξεται R. 890.

Εἰρεσία, *a rowing;* θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἑζόμενον ποντοπόρῳ ναῦ μεθεῦναι, *sitting on the speeding bench to give way in rowing to the ocean-passing bark;* as if he had said, ἐν τῷ θοῷ ζυγῷ ἑζόμενον, εἰρεσίαν μεθεῦναι τῇ νηΐ: but some understand εαὐτόν, and so render it, *sitting on the speeding bench of the oarage commit himself to the ocean-passing bark* Aj. 245.

Εἱρκτέος, *must be restrained;* εἱρκτέον τάδ' ἐστίν Aj. 1229.

Εἱρύω, for ἐρύω, *to draw out;* ἀνατείφθονον εἵρυσον ἔγχος T. 1026.

Εἷς, *one.*

Εἰς, and **ἐς**, a preposition, signifying *to, into, towards, at, upon, with respect to.*

Εἰσάγω, 1. *to lead into, to introduce;* ὅταν σε καιρὸς εἰσάγῃ E. 39. καὶ σέ γ' εἰσάξω P. 670. 2. *to bring on;* νὺξ γὰρ εἰσάγει, καὶ νὺξ ἀπωθεῖ διαβεβεγμένη φόβον T. 29.

Εἰσαεί, *for ever* R. 275. 1013. T. 1192. Aj. 335. 567.

Εἷσαι, 1. aor. infin. of the obsolete verb ἕω, *to place;* σὺ γὰρ νιν εἰς τάδ' εἷσας αὔχημα C. 717.

Εἰσακούω, *to hearken to, to listen to, to hear;* τοῦδ' εἰσάκουε τἀνδρὸς Aj. 776. τότ' εἰσακούων πάντ' ἐπιστήσει C. 291. ἕως μὲν τὸν κασίγνητον βίᾳ θέλοντά τ' εἰσήκουον E. 940. ὃς οὗτος' αὐτοῦ πρόσθεν εἰσήκουσα Aj. 311. ὃν τ' οὐδὲν εἰσήκουσας T. 336. τούτου λέγοντος τἀνδρὸς εἰσήκουσ' ἐγώ, ὡς — 350. πολύς σου ταῦτά γ' εἰσήκουσ' ὄχλος 423. ἔχεις τε κεἰσήκουσας A. 9. τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν C. 1641. ὅτ' οὖν — χρησμὸν εἰσηκούσαμεν E. 38. ὀρθά τ' εἰσηκούσαμεν 1087. — τίνος βροτῶν λόγον τόνδ' εἰσακούσασα E. 872.

Εἰσαναβαίνω, *to mount up;* ἀκρότατον εἰσαναβᾶσ' ἀνώτομον ὄρουσεν εἰς ἀνάγκαν R. 876. See Ἄκρος.

Εἰσάπαξ, *once for all* P. 122. 441. C. 1421.

Εἰσβαίνω, *to enter;* πρὸς — κόρης νυμφεῖον Ἅιδου κοῖλον εἰσεβαίνομεν A. 1190. Metaph. *to fall into;* τοιαῦτα καὐτὸς εἰσέβην κακά, *such evils have I myself fallen into* C. 1001.

also to come upon one, or to grow within one; ἐμοὶ μὲν οἴκτος δεινὸς εἰσέβη, a strong feeling of commiseration has grown within me T. 297.

Εἰσβάλλω, to throw into, to urge on; ἔνδρα — εἰσίβαλλον εἰς ἔρκη κακά Aj. 60. Used intransitively; ἀμφὶ νῶτα καὶ τράχυν βάσεις ἤρριζον, εἰσέβαλλον ἱππικαὶ τροαί E. 709. that is, ἐκέκτησαν.

Εἰσγράφω, to write down on tablets; μαντεῖα — ἃ — εἰσγραψάμην T. 1157.

Εἰσδέχομαι, to receive; τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ — γῆς — μήτ' εἰσδέχεσθαι μήτε προσφωνεῖν τινά R. 238. γῆς εἰσδέχεσθαι, are to be taken together: τίν' εἰσδέδεγμαι πημονὴν ὑπόστεγον T. 375. ὃς σ' ἀπ' ἐλπίδων οὐχ ὅσπερ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμην E. 1117.

Εἰσδύω, to enter into, to penetrate; εἰσδῦν με — εἴστρημα R. 1317.

Εἴσειμι, to enter; αὖθις εἴσειμι πρός σε φιλός P. 941. εἰσιθ' εἴσω E. 792. εἴσιθι 1041. αὖθις εἴσειμι P. 547. εἶσιτ' ἐς ξένους E. 1315. εἰσιόντι μοι 1332. οὔ τι — ξένοικος εἴσειμι E. 808. Applied also to emotions of the mind; γόον δὲ μηδὲν εἰσίτω δάκρυ T. 1189.

Εἰσάπαντα, hereafter; τά τ' οὖν πάρος, τά τ' εἰσάπαντα, things past and things to come Aj. 35.

Εἰσέρχομαι, to enter into, to come to; ἐς δόμους εἰσελήλυθας R. 319. ὅπως εἰσῆλθε 1244. εἰσῆλθε λαμπρός E. 675. εἰσῆλθε πολλῶν ἁρματηλατῶν μέτα 690. δήλωσον εἰσελθοῦσα 1095. ἀρήξατ' εἰσελθόντες Aj. 322. δίκαι' ἀσκοῦσαν εἰσελθὼν πόλιν C. 917. ὅσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων 911. Also applied to emotions of the mind; εἰσῆλθε τοῦν τρισαθλίοιν ἴρις κακή C. 373. Twice formed from ἐσέρχομαι, — Ἑλλῆν ἐσελθὼν ἅλσος T. 1157. ἔσω δ' ἐσῆλθε Aj. 289.

Εἰσεῖν, Ellendt derives this from εἰσοράω, (which see,) though it is more common to understand it as the 2nd. aor. of εἰσείδω, which is not used.

Εἰσκηρύσσω, to proclaim; ὅσων — εἰσεκήρυξαν βραβῆς δρόμων E. 680.

Εἰσκομίζω, to carry, or lead in; ὡς τάχιστ' ἐς οἶκον εἰσκομίζετε R. 1429.

Εἰσλεύσσω, to behold; τὸ γὰρ εἰσλεύσσων οἰκεῖα πάθη Aj. 253.

Εἰσοίκησις, an abode; τὴν ἔσω ἔοικον εἰσοίκησιν P. 530.

Εἰσοψόμαι, for the future P. 1092.

Εἰσοράω, is not used in the passive voice: pres. act. εἰσορῶ C. 1099. E. 601. T. 1102. εἰσορᾷς P. 249. 968. R. 22. 1120. C. 776. A. 288. E. 866. 985. T. 282. 393. εἰσορᾷ C. 1372. εἰσορῶντα E. 1424. εἰσορῶσι C. 1533. A. 577. Aj. 827. εἰσόρα E. 574. — εἰσορᾶν P. 27. 659. E. 654. 1353. εἰσορῶν P. 453. 499. C. 287. 1360. Aj. 127. εἰσορῶσι dat. partic. A. 30. Fut. εἰσόψει R. 1295. εἰσόψεσθε 1224. 1412. and ἐσόψεσθε C. 1440. T. 803. Aorist. εἰσεῖδον R. 105. ἐσείδον E. 1255. 1304. 1307. T. 752. εἰσείδομεν R. 1263. ἐσίδον P. 676. ἐσιδεῖν R. 1303. ἐσιδών A. 128. εἰσίδω A. 1314. E. 260. — εἰσίδωμι P. 1198. T. 302. εἰσίδοις A. 472. εἰσίδοι T. 899. — εἰσιδεῖν R. 768. 1052. E. 409. Aj. 70. 458. 743. — εἰσιδών R. 1049. T. 573. Aj. 28. 67. 1131. P. 870. εἰσιδοῦσα T. 954. Middle, with the force of the active; ἐσορώμενοι E. 1048. εἰσίδοιτο T. 151.

Signification, 1. to look at, or upon, to behold; οὐδ' ἐσιδεῖν δύναμαί σε R. 1303. μηδέ μου κάρα — εἰσορῶν ἀτιμάσῃς C. 287. ὃς νῦν δακρύοις εἰσορῶν 1360. ἴδν — εἰσνοῖς γλυκὺν θησαυρὸν εἰσορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς A. 30. σφᾶς ἐσιδὼν — προσνισσομένους A. 128. ὅστε μήτιν' εἰσιδὼν στέρξαι γυναῖκα T. 573. ἔκλαιεν ἡ δυστηνὸς εἰσορωμένη 905. τῶν με τλήσεται ποτ' εἰσιδεῖν Aj. 458. ὅσπερ εἰσορῶσ' ἐμὲ αὐτοσφαγῆ πίπτοντα 827. κἄτ' αὐτὸν εἰσιδόν τις ἐμφορῆς ἐμοί 1131. ὅταν — εἰσίδω δ' ἐσθήματα φοροῦντ' ἐκείνῳ ταῦτά E. 260. πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορῶν 654. πατέρα γὰρ εἰσορῶν δοκῶ E. 1353. 2. it often means only to see; δοκῶ γὰρ — ἄντρον εἰσορῶν P. 27. οὐ γὰρ οἶσθά μ' ὅστις' εἰσορᾷς 249. τηλόθεν τό τ' Ἴλιον καὶ τοὺς Ἀτρείδας εἰσορῶν φυλάξομαι 453. ὃς γ' ἥλιον τόδ' εἰσορᾶν ἐμοὶ φάος μόνος δέδωκας 659. οὔτιν' ἔγωγ' οἶδα — οὐδ' ἐσίδων 676. ἥδομαι μέν σ' εἰσιδὼν — βλέποντα 870. ἐμοῦ γ' ἂν εἰσορᾷς 965. τῶν ἂν εἰσίδωμί σε 1189. ὅσπερ αὐτὸς εἰσορᾷς R. 22. ἔξοιδ' ἀκούων οὐ γὰρ εἰσείδόν γέ πω 105. δι' ἃ νυν εἰσιδεῖν θέλω 768. εἴτε κἀνθάδ' εἰσιδὼν 1049. ὧν κἀμάτευες πρόσθεν εἰσιδεῖν 1052. τοῦτον, ὅνπερ εἰσορᾷς 1120. σ' ἔργ' ἀκούσεσθ', οἷα δ' εἰσόψεσθε 1224. οὐ δή — τὴν γυναῖκ' εἰσείδομεν 1263. θέαμα δ' εἰσόψει τάχα 1295. ἀκρίβωτ' ἔνθα μήποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι 1412. τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ — προσπελουμένας C. 1099. οὐ γὰρ μ' ἔτι βλέποντ' ἐσόψεσθ' αὖθις 1440. σίδηρον — ῥαγέντ' ἂν εἰσίδοις A. 472. τάσδε δ' ὅσπερ εἰσορᾷς T. 282. ὡς ἔρποντος εἰσορᾷς ἐμοῦ 393. οὐ γὰρ τὰ πρῶτ' ἐσείδον 752. ἢ ζῶντ' ἐσόψεσθε 803. κρύψαι' ἑαυτὴν ἔνθα μή τις εἰσίδοι 899.

μὴ παρβαλέα θάνωμι μοῦνον εἰσιδοῦσα 954. ὀπτὴρ αὐτὸν εἰσιδὼν — φράζει Aj. 29. ὡς — εἰσιδὼν θροῇς 67. ἐπείρξω σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν 70. εἰ ζῶντ' ἐκεῖνον εἰσιδεῖν θέλοι 742. εἰσιδεῖν πατρὸς δευτέραν ὁμιλίαν E. 409. ἐναργής, ὥσπερ εἰσορᾷς ἐμέ 866. τί τοὺς — οἰκτροὺς ἐσορώμενοι 1048. ἐπεὶ σε — ἀέλπτως ἐσείδον 1255. κἀπεὶ σ' ἐσείδον 1304. θανόντα τε καὶ ζῶντ' ἐσείδον 1307. εἰσορᾶτέ που τὸν ἄνδρα 1424. 3. *to perceive, to consider, to observe;* εἰσόρα, μὴ σκῆψιν οὐκ οὖσαν τιθῇς E. 574. φροντίδ' οὐκέτ' εἰσορῶ 601. οὐκ εἰσορᾷς; γυνὴ μέν, οὐδ' ἀνὴρ ἔφυ 985. τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν Aj. 127. τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾷς θεούς A. 288. ὅταν πέλας — τὸν Ἅιδην εἰσορῶσι τοῦ βίου 578. ὅπως μηκέτ' ἄμαρ ἄλλ' εἰσίδω 1314. τότ' ἄν τις εἰσίδοιτο — κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι T. 151. μή ποτ' εἰσίδοιμί σε πρὸς τοῦμὸν οὔτω σπέρμα χωρήσαντα 302. ὦ τλῆμον Ἑλλάς, πένθος οἷον εἰσορῶ ἕξουσαν 1102. εἰσορῶν ὡς πάντα δεινὰ — βροτοῖς κεῖται P. 499. γιγνώσκων τὰ ἀνθρώπινα πράγματα μεταβαλλόμενα. νῦν ἡνίκ' εἰσορᾷς πάλιν — ξυνοῦσαν εὔνουν C. 776. θεοὶ γὰρ εὖ μέν, ὀψὲ δ' εἰσορῶσι, (intimating a purpose *to avenge*) 1533. and δαίμων εἰσορᾷ μὲν οὔ τί πω ὡς αὐτίκα C. 1372.

Εἰσορμάω, *to rush into;* σφ' ὁρῶ τὸν Ἡράκλειον θάλαμον εἰσορμωμένην T. 909.

Εἰσπαίω, *to burst in;* βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπους R. 1252.

Εἰσπέμπω, *to send in* by subornation; μάντιν — κακοῦργον εἰσπέμψας R. 705.

Εἰσπίπτω, *to fall,* or *rush upon;* εἰσπεσὼν ἔκειρε πολύκερων φόνον Aj. 55.

Εἰσπλέω, *to sail into;* ὃν (ὁμάναιον) ἄνορμον εἰσέπλευσας εὐπλοίας τυχών R. 423. See Ἄνορμος.

Εἰσχειρίζω, *to place in the hands of any one, to intrust to;* ἣν (ἀρχὴν) ἐμοὶ πόλις δωρητόν, οὐκ αἰτητὸν εἰσχείρισεν R. 384.

Εἴσω, and ἔσω, *within.*

Εἶτα, *then, therefore, however, moreover.*

Εἴτε, *whether, or.*

Εἴωθα, *I am accustomed;* ἀνακλάσμαι παρούσι τοῖς εἰωθόσιν P. 927.

Εἰωθότως, *according to custom;* ἢ πολλὰ χαίρων μ' εἶπας, οὐκ εἰωθότως E. 1448.

Ἐκ. ἐξ., adv. and prep., *from, out of, away from; by means of; since,* in reference to time.

Ἔκας, *far, far off* P. 41. C. 1664.

Ἕκαστος, *each* A. 262. T. 195.

Ἕκατι, *for the sake of, on account of* P. 665. T. 273. 352.

Ἑκατόμπους, *hundred-footed;* τῶν ἑκατομπόδων Νηρῄδων C. 722, a mode of expression signifying a *hundred* (not, as some suppose, *fifty*) *Nereids.*

Ἑκατόν, *a hundred;* ἑκατὸν — βοσκήματα T. 759.

Ἐκβαίνω, *to go out, to land from a vessel;* μ' εὐθὺς — στρατὸς ἐκβάντα τῆς ἠσπάζετο P. 357. Metaph.; τίνος βοὴ παραυλος ἐξέβη πάπους, *has gone forth,* that is, *has been heard* Aj. 876. τοιοῦτον ἐκβέβηκεν, *such a thing has occurred* T. 669. Also, *to go any whither;* ποῖ ποτ' ἐξέβης λόγῳ, *whither hast thou tended in thy speech?* P. 884.

Ἐκβάλλω, 1. *to throw forth, to cast out;* ἐκβάλλει πνοὴν — φοινίου σταλάγματος A. 1223. ἐκβαλόντες ἀνοσίως ἐμέ P. 257. αὕτη γὰρ ἦν σοι πρόφασις ἐκβαλεῖν ἐμέ 1023. Ἀτρείδας ἐκβαλόντας οἶδά με 1376. ἐκβαλόντες εἰ πάλιν σώσουσ', ὄρα 1377. ἠθηλησάτην λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἕτερ Aj. 1367. ἤθελον τὸν ἄνδρα λώβαις ἐκβαλεῖν 1371. Passive; ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος Aj. 1043. 2. *to exile;* ὃν δὴ σὺ πειρᾷς ἐκβαλεῖν R. 399. τῶν ἐμ' ἐκβεβληκότων C. 652. ἐξεάσθεις κἀξέβαλλες 774. ὅπως — τοὺς τάδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλομι γῆς 1309. κεῦνον ἐκβαλὼν βίᾳ 1345. τοὺς δὲ — ἐκβαλὼν ἔχεις E. 580. Passive; ὃν — ἐφεύρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον C. 1259. 3. *to drive out* of possession; Κρέων — μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμείρεται R. 386. (sc. ἀρχῆς). καὶ μή με πλούτου — εἴ τινες δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν, ἐφῇς E. 639. Hence it signifies *loss;* τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη Aj. 795. φίλων γὰρ ἐσθλὼν ἐκβαλεῖν R. 611. μὴ — τὰς φρένας γ' ὑφ' ἡδονῆς γυναικὸς οὔνεκ' ἐκβάλῃς A. 645. οἱ γὰρ κακοὶ γνώμαισι τἀγαθὼν χεροῖν ἔχοντες οὐκ ἴσασι, πρὶν τις ἐκβάλῃ Aj. 944. Schol. Pal.: πρὶν ἄν τις αὐτοῦ στερηθῇ. Thence also *to reject* or *repudiate;* τίς δῆτ' ἂν ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐκβάλοι τοιοῦδε C. 637. οὔποτ' ἐκβαλῶ χάριν τὴν τοῦδε 642. κοὐκ ἔστιν — τοῦτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν R. 849.

Ἐκβιάζομαι, *to extort by force;* ὃ τόξον — χειρῶν ἐκβεβιασμένον P. 114.

Ἐκβολή, *a casting forth;* οὐ γενῆσθαι ἦν πλῆγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολή A. 250.

Ἔκβρωμα, *that which is gnawed off* — *sawdust;* ὅστε πρίονος ἐκβρώματ' ἂν βλέψειας ἐν τομῇ ξύλου T. 697.

Ἔκγονος, *offspring;* ἔκγονα κλυτᾶς χθονὸς αἴξεται R. 171. τὰ φίλτατ' ἐκγόνων ἐμῶν R. 1474. πότερα δὲ τῶν σῶν ἐκγόνων ἢ 'μοῦ λέγεις; C. 594.

πρὸς τῶν φιλοτιμῶν ἀκγόνων ὀλοίατο Aj. 829.

Ἐκδακρύω, *to shed tears*; ποῖ' ἐκδακρύσαι (δοκεῖς ἐμέ) P. 278.

Ἐκδείκνυμι, *to shew, to point out*; Ὦ' αὐτὸς ἐκδείξῃς ἐμοί C. 1025. ὃς — τὸ τούτων μέσον ἐκδείξειας ἂν E. 340.

Ἐκδέχομαι, *to wait for, to receive*; κεῖνον ἐνθάδ' ἐκδέχου P. 123.

Ἐκδημέω, *to go abroad*, or *from home*; θεωρὸς ἐκδημῶν R. 114.

Ἐκδιδάσκω, *to teach, to instruct*; ὃς — τάδ' οὐκ δοῦ' ἔστ' ἄριστ' εἰργασμένα, μή μ' ἐκδίδασκε R. 1370. μή μ' ἐκδίδασκε τοῖς φίλοις εἶναι κακήν E. 367. τάδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγματ' ἵστασθαι A. 298. τὰ μὲν τοιαῦτ' οὖν εἰδότ' ἐκδιδάσκομεν C. 1536. σὲ — ταῦτ' ἐκδιδάξω P. 434. ἐγά σε — πᾶν ἐκδιδάξω 600. Passive; αἰσχροῖς γὰρ αἰσχρὰ πράγματ' ἐκδιδάσκεται E. 611. ὅθ' ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ' οἶκον T. 930. Ὦ' ἐκδιδαχθῇ πᾶσιν ἀγγέλλειν 1100. ἐκδιδαχθῶ δῆτα δυσσεβεῖν 1235.

Ἐκδίδωμι, *to deliver*; πομπὴν — ἐκδίδωσί μοι R. 1040. ὅς γε τοῖς ἐχθροῖσί μ' ἐκδοῦναι θέλεις P. 1372.

Ἄδικος, *unjust*; οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν C. 924.

Ἐκδίκως, *unjustly*; κακὰ — δρῶσιν ἐκδίκως ἐμέ A. 919.

Ἐκεῖ, *there, in that place*.

Ἐκεῖθεν, *thence*.

Ἐκεῖνος, *he, she, it*; *that person*.

Ἐκεῖσε, *there, thither* P. 803. Aj. 675.

Ἑκηβόλος, *far-darting*; Φοῖβον ἑκαβόλον R. 162.

Ἄκηλος, *tranquil, secure*; ἄκηλον εὖθεν P. 758. ἐάσωμεν ἄκηλον αὐτόν 815. ἄκηλος αὐτοῦ μίμνε C. 1042. εἰ ταῦτ' ἀφαιροῦντες κρύπτουσιν ἄκηλοι (θεοί) E. 816. οὔτε λοιβῆς ἥμιν οὔτε θυμάτων παρῆν ἀκήλοις προσθιγεῖν P. 9. Used adverbially; νῦν δ' ἄκηλά που — ἡμερώσαμεν E. 776.

Ἐκθεάομαι, *to behold*; τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακόν R. 1253.

Ἐκθνήσκω, *to die outright*; ἐκθνήσκων δ' ὁ θὴρ T. 565.

Ἐκθρώσκω, *to leap out from*, thence *to fly in haste*; αἴθις ἔφορμος ἐμοὶ χθονὸς ἔκθορε C. 233.

Ἐκθύω, *to sacrifice* for the purpose of expiation; ὃς πατὴρ — ἐκθύσειε τὴν αὐτοῦ κόρην E. 562.

Ἐκκαλέω, *to call forth*; νῦν — ἐκκαλοῦσί με R. 597. τί μ' ἐκκαλεῖσθε P. 1248. εἰπὲ μ' ἐκκαλεῖ — φονία γενέσθαι καὶ παλαιναῖον σέθεν, *what deeds dost thou challenge me to do?* T. 1196.

Ἐκκαλύπτω, *to uncover*; Ἐξ' ἐκκάλυψον Aj. 982.

Ἐκκείμαι, *to be exposed*; κατεφθίνοῦν μορφὴ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς, *the thighs, melting away, were laid bare from the wrapping caul* A. 998.

Ἐκκηρύσσω, *to proclaim by a herald*; κἀξεκηρύχθην φυγάς C. 431. Πολυνείκους νέκυν ἀστοῖσι φασιν ἐκκεκηρῦχθαι τὸ μὴ τάφῳ καλύψαι A. 27. τοῦτον πόλει τῇδ' ἐκκεκηρῦχθαι τάφῳ μήτε κτερίζειν 203.

Ἐκκινέω, *to rouse*; ἐξεκίνησεν ποδοῦν στικτὸν κεράστην ἔλαφον E. 557. οὐ μὴ — κἀκκινήσεις — δεινὴν νόσον T. 975. σὺ γάρ μ' ἐπ' εὐναστθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ 1232. οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε ῥῆμα; *hast thou thus shamelessly given vent to this word?* R. 354.

Ἐκκλέπτω, *to deceive by stealth*; τὴν φιλοκτήτου σε δεῖ ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψεις λόγων P. 55. μὴ παρῇς σαυτοῦ βροτοῖς ὄνειδος ἐκκλέψας ἐμέ 956. μὴ — ἐκκλέψῃς λόγον, *do not conceal the tale* T. 437.

Ἐκκομπάζω, *to boast*; ἐκκομπάσας ἵππος τι τυγχάνει βαλών E. 559.

Ἐκκρίνω, *to choose*; ἀρετῇ δὲ πρῶτος ἐκκριθεὶς P. 1411.

Ἔκκριτος, *chosen*; ἔκκριτον δέ νιν δάρημ' ἐκείνῳ δῶκεν Aj. 1281.

Ἐκκυλίνδω, *to roll out*; ἀκήνης εὐθὺς ἐκκυλίνδεται R. 812.

Ἐκλαγχάνω, *to obtain*, properly *by lot*; ὅπως πατρῴας τύμβον ἐκλάχοι χθονός E. 750.

Ἐκλαμβάνω, 1. *to receive*; ἀριστεῖ' ἐκλαβὼν στρατεύματος P. 1415. 2. *to obtain*; τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξειληφότες C. 1339. Dindorf and others read ἐξειληχότες.

Ἐκλανθάνω, *to forget*; τοῦδ' ἐκλανθάνει C. 1009.

Ἐκλείπω, 1. transitively, *to abandon, to forsake, to omit*; ἐκλιπὼν τὸ ναυτικὸν στράτευμα P. 58. προδοὺς μ' ἔοικε κἀκλιπὼν τὸν πλοῦν στελεῖν 899. — ἐκλιπεῖν βίον E. 1120. σοὶ δ' ἐκλιπόντι ταῦτ' ὄνειδος οὐ καλόν P. 475. 2. intrans. *to fail*; μίλαινά τ' ἄστρων ἐκλίποιεν εὐφρόνη E. 19. νῦν δ' ἐκλίποιτε ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ θανόντα σὺν σοί 1138. ζώσαν θανούσαν θ' ὅστε μὴ 'κλιτεῖν κλέος E. 973.

Ἐκλήγω, *to cease, to desist*; οὔ πω' ἐκλήξω χαρᾶς δακρυρροοῦσα E. 1304.

Ἔκλυσις, *release, cure*; ἔκλυσιν νοσήματος R. 306.

Ἐκλυτήριος, *something procuring deliverance*; πῶς οὐχ — ἡδέως τι τοῖσδ' ἐστοῦσιν ἐκλυτήριον; R. 392.

Ἐκλύω, *to loose*; σκαιὸν ἐκλύσων στόμα Aj. 1204. σκαιοὺς λόγους ἀνῆκεν Schol. Pal. Thence *to put an end to*; ὃς γ' ἐξέλυσας — σκληρᾶς δουλοῦ δεσμόν R. 35. Ἄρης αἰστρωθεὶς ἐξέλυσ' ἀνίστασον ἡμέραν T. 651. In the middle voice, *to let loose, to free*;

αὐτός τ' ἔδησα καὶ παρὼν ἐκλύσομαι A. 1099. ὃς εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσὼν μάχῃς ἐκλύεται με T. 21. τί δῆτ' ἐγὼ οὐχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σε — ἐξελυσάμην R. 1003. φόβοισί γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην Aj. 527.

'Εκλωβάω, *to insult grievously*; ἃ 'γωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθην P. 330.

'Εκλυπίζω, *to lay bare*; ἐκ δ' ἐλέπισεν πλευράν T. 921.

'Εκμαίνω, *to stimulate*; τοιῷδε φίλτρῳ τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον T. 1132.

'Εκμανθάνω, *to learn thoroughly, to understand perfectly*; ἐκμάνθανε R. 576. ἃ 'γὼ ὕψ' ἔγαν ἐκμανθάνω C. 1266. μάθησιν οὐ καλὴν ἐκμανθάνεις T. 450. ἔκμαθε P. 71. ἔκμαθ' εἰ σαφῆ λέγω E. 1214. ὅτου τις ἐκμαθὼν ἐχρήσατ' ἂν R. 117. παρ' οὗ τις ἂν — τάδ' ἐκμάθοι 287. οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοις βροτῶν T. 2. — μὴ — ἐκμάθοις παθοῦσα T. 142. κακὰς δὲ τόλμας — μήτ' ἐκμάθοιμι 580. ἕως δ' ἂν ἐκμάθῃς R. 835. τῶνδ' ἕως ἂν ἐκμάθω, τίνας λόγους ἐροῦσιν C. 114. δίδασχ', ὅπως ἂν ἐκμάθω 581. ἵν' ἐκμάθῃς οἷον ὑπ' ἀνδρῶν ἥδε φρουρεῖται πόλις 1016. ὅπως — ἐκμάθῃς — ἃ δεῖ T. 336. οὐκ ἂν πιθοίμην μὴ οὐ τάδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς R. 1065. ὥστε μὴ 'κμαθεῖν τοὐμὸν γένος 1085. εἰ μὴ τοῦ θεοῦ — ἔχρῃζον ἐκμαθεῖν τί πρακτέον 1439. ἐκμαθεῖν τί δραστέον 1443. ἐμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν ψυχήν A. 175.

'Εκμάσσω, *to wipe out*; ἐμασχαλίσθη κἀπὶ λουτροῖσιν κάρᾳ κηλῖδας ἐξέμαξεν E. 438.

'Εκμετρέω, *to measure out*; τὴν Κορινθίαν ἄστροις τὸ λοιπὸν ἐκμετρούμενος χθόνα ἔφευγον R. 795.

'Εκμηνος, *of six months*; ἐκμήνους χρόνους R. 1137.

'Εκνέμω, *to go forth*; οὐκ ἄψορρον ἐκνεμεῖ πόδα; Aj. 362.

'Εκούσιος, *voluntary*; εἷς δ' ἥμαρτεν οὐχ ἑκουσίᾳ T. 1113. ἑκούσιον λαβών P. 613. ὅσοι δ' ἑκουσίοισιν ἔγκειται βλάβαις 1302. Used adverbially; τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἑκουσίας T. 724.

'Εκπαγλος, *horrible*; ἃ δείνων ἀῤῥήτων ἐκπαγλ' ἔχθη E. 197.— *wonderful*; used adverbially: ἃ δ' εὑήρετμος ἐκπαγλ' ἀλία πλάτα θρώσκει C. 720.

'Εκπείθω, *to persuade*; ἢ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ' ἀπαιδία R. 1024. ἐξέπεισά νιν — φίλτρῳ τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον T. 1131.

'Εκπειράομαι, *to tempt*; ἢ 'κπειρᾷ λέγων; R. 360.

'Εκπέλει, verb impers., *it is allowed*; οὐ γὰρ ἐκπέλει φρονεῖν μέγ' ὅστις δοῦλός ἐστι A. 447.

'Εκπέμπω, *to send out*, or *away*, *to dismiss*; σ' ἐκτὸς — πυλῶν — ἐξέπεμπον A. 19. ἐκ' ἐλπίδων οὐχ ὅστερ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμην E. 1117. ἐκπέμψω πάλιν τὸν αὐτόν P. 127. καί μ' ὁ Φοῖβος — ἄτιμον ἐξέπεμψεν R. 789. λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγώ E. 1119. — πρὶν ἐς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι 1121. πρατόν νιν ἐξέπεμψεν T. 275. Passive; ἀνὴρ γὰρ οὐ στενακτὸς — ἐξεπέμπετο C. 1660. Middle; εἰ τοὺς κτανόντας Λάϊον — γῆς φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα R. 309. τὸν ἄνδρα — ἔκπεμψαι πάλιν C. 1349. τί μ' ἐξεπέμψω — τῶνδε δωμάτων; R. 951. ὃν ἐξεπέμψω πρὶν δή ποτε θουρίῳ κρατοῦντ' ἐν Ἄρει Aj. 606.

'Εκπηδάω, *to leap out*; εὐθὺς ἐκπηδῶν ἐμὲ φόβῳ ταρβοῦσαν T. 174.

'Εκπίμπλημι, *to fill up*, *to complete*; ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν T. 253. ὡς ἐξεπλήσθη (ἡ νόσος) P. 749.

'Εκπίνω, *to drink up*, *to drain*, *to exhaust*; ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου πέπωκεν T. 1044. ἡ κατ' οἴκους ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη λήθουσά μ' ἐξέπινες A. 528. τοὐμὸν ἐκπίνουσ' ἀεὶ ψυχῆς ἄκρατον αἷμα E. 775.

'Εκπίπτω, 1. *to fall out*; ἐκπεπτωκότα δίφρων E. 739. 2. *to be cast out*; ἔδαπτος ἐκπέσοι χθονός Aj. 1156. 3. *to be banished*; ἐκπεσεῖν χθονός C. 770. 4. *to be vanquished*; κρεῖσσον γὰρ — πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν A. 675.

'Εκπλέω, *to sail out*, and simply *to sail*; ἔκπλει σεαυτὸν ξυλλαβὼν ἐκ τῆσδε γῆς P. 573. ἔκπλει 961. τῆσδ' ἐκπλεῖν χθονός 1361. οὐκ αὐτὸς ἐξέπλευσεν Aj. 1078. οὐ μή ποτ' ἐς τὴν Σκῦρον ἐκπλεύσῃς P. 381.

'Εκπληρόω, *to fill up*, *to complete*; δέκατον ἐκπληρῶν ὄχον E. 698.

'Εκπλήσσω, only used in the perfect and aorist of the passive; *to be terrified*, *to be struck with terror* or *consternation*; ἐκπεπληγμένον κεῖνον βλέποντες R. 922. σὺν δέ νιν θηράσεθ' — οὐδὲν ἐκπεπληγμένην A. 429. ἐκπεπληγμένη φόβῳ T. 24. μή με — δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀκηγριωμένον P. 226, of which the construction is, μὴ ἐκπλαγῆτε ὡκῳ δείσαντές μ' ἀκηγριωμένον, *do not be astounded, dreading my savage appearance*.—οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε E. 1034. — λόγοις ἐκπεπληγμένη κυρῶ T. 385. ὅστ' ἐκπλαγῆναι τοὐμὸν ἡδονῇ κέαρ 626. τὰ δ' ἐκπέπληγμαι Aj. 33.

'Εκπνέω, *to blow forth*, or *out of*; ἐκπνεύσας μέγας χειμών (νέφους) Aj. 1127. Also *to expire* in dying; ὑφ' οὗ — ἄρ' ἐξέπνευσας 1005.

'Εκποδών, *away*, *far off*; ἐκποδὼν μὲν ὤν Aj. 979. ἔγγυτέ μ' ἐκποδών A. 1306. ἔγγιστ' ἂν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδὼν 1320.

Ἐκπορθέω, *to destroy*; τυφλῆς ὑπ' ἔπης ἐκπεπόρθημαι T. 1094.

Ἐκπορίζω, *to provide*, or *supply*; στέγῃ πυρὸς μέτα πάντ' ἐκπορίζει P. 299.

Ἐκπράσσω, *to perform*, *effect*, or *accomplish*; ᾧ τάδ' ἐκπρᾶξαι μέλει R. 377. τοῦργον τόδ' ἐξέπραξα C. 945. τοὺς τάδ' ἐκπράξαντας 1309. ἐξέπραξαν (τάδε) ὃν δοῦναι δίκην A. 303. κακὸν μέγ' ἐκπράξασα T. 664. κἂν ἐξέπραξεν Aj. 45. Metaphorically, *to kill*; οὐ γάρ τις αὐτὸν — κεραυνὸς ἐξέπραξεν C. 1655.

Ἐκπροτιμάω, *to honour exceedingly*; τοιῶδε σ' ἐκπροτιμήσασ' ἐγὼ νόμῳ A. 904.

Ἐκπυνθάνομαι, *to learn by hearing*; θανάτῳ γὰρ ἴσον πάθος ἐκπεύσει Aj. 214. τίνα σου πατρὶδ' ἐκπυθοίμαν C. 205.

Ἔκπωμα, *a cup*, or *goblet*; αὐτάξυλόν γ' ἔκπωμα P. 35.

Ἐκραίνω, *to scatter about*; κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει T. 778.

Ἐκρήγνυμι, *to break through*; καθ' ἡμᾶς οὔποτ' ἐκρήξει μάχη Aj. 762.

Ἐκρίπτω, *to cast* or *hurl out*; δίφρων πρόρριζος ἐκριφθεὶς E. 502. ἔξω με (sc. γῆς) θαλάσσιον ἐκρίψατε R. 1412.

Ἐκσημαίνω, *to point out*, *to indicate*; πόθεν τοῦτ' ἐξεσήμηνας κακόν; E. 1182.

Ἐκστέλλω, *to furnish*; ἐκστείλασα πεῤῥάνας ἐπ' αὐτῆς, αἷσιν ἐξεστέλλετο, — *the clasps which she wore* R. 1269.

Ἐκστέφω, *to encircle with a crown*, *to decorate*; ἱκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι R. 3. τὸ δ' ἄλλο φῦλον ἐξεστεμμένον θακεῖ 19.

Ἐκσώζω, *to save*, *to carry away safe*, *to deliver*; νῦν αἶδε μ' ἐκσώζουσιν C. 1369. θεὸς γὰρ ἐκσώζει με Aj. 1107. — πρὸς οἶκον — ἐκσωσόν μ' ἄγων P. 486. μ' ἐκσῶσαι δόμοις 494. εἰ πόλιν τήνδ' ἐξέσωσα R. 443. σὺ γάρ νιν ἐξέσωσας C. 1125. ὅθεν σε πατρὸς ἐκ φόνων — ἤνεγκα κἀξέσωσα E. 13. ἐκ τῶν πατρῴων οἴκων ἐξεσωσάτην 966. Passive; οἰκεύς τις, ὅστις ἵκετ' ἐκσωθεὶς R. 756. Middle, *to preserve for oneself*; δόνδρα — κλῶνας ὡς ἐκσώζεται A. 709.

Ἐκτανύω, *to accomplish*; λίσσομαι, μήτ' ἐκτείνων μήτ' ἐπὶ βαρυαχεῖ ξένον ἐκτανύσαι μόρῳ τὸν παγκοινοῦ κάτω νεκρῶν πλάκα καὶ Ἅιδηγον δόμον, *I entreat, that neither with a toilsome nor exceeding painful death the stranger accomplish his journey to the all-hiding region of the dead beneath, and to the Stygian abodes* C. 1558. Hermann reads ἐκπανύσαι, and is followed by Ellendt, who consequently derives it from ἐκπανύω.

Ἐκτείνω, *to stretch out*; ἁ 'νὴρ δ' ἀνάμματος — ἐκτέταται νύχιος P. 846. Pass. perf.: *to be on the stretch* with anxiety; ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα R. 153. Also applied *to measure* the extent of anything by time; ἤδη πολὺς ἐκτέταται χρόνος, *already much time has elapsed* Aj. 1381. μείζον' ἐκτενῶ λόγον, *I shall extend my story to greater length* T. 676.

Ἐκτελευτάω, *to finish*, *to consummate*; τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἱμαρμένα τῶν Ἡρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι πόνων T. 169.

Ἐκτελέω, *to perform*; τὸ λεχθὲν ἔργον ἐκτελεῖν T. 1177.

Ἐκτέμνω, *to cut off*; πολλὰν δ' ἄρσεν' ἐκτεμόντα — ἔλαιον T. 1186.

Ἐκτίθημι, *to put forth*, *to expose*; Πελασγὸς υἱὸν ἐξέθηκε P. 5.

Ἐκτιμάω, *to honour highly*; ἐκτετίμηνται πλέον E. 64.

Ἔκτιμος, *not honouring*; γονέων ἐκτίμους ἰσχουσα πτερύγας — γόων E. 235. The sense is ἰσχουσα πτερύγας γόων ὥστε μὴ τιμᾶν τοὺς γονέας.

Ἐκτίνω, *to pay*, *to atone for*; πατρῷον δ' ἐκτίνεις τιν' ἄθλον A. 849. μίαν ψυχὴν τάδ' ἐκτίνουσαν C. 500. Middle, *to exact payment*, or *vengeance*, *to avenge*; ὅσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτο Aj. 297.

Ἐκτόπιος, *removed*, *out of the way*; ἀπάγετ' ἐκτόπιον — με R. 1340. ποῦ κυρεῖ ἐκτόπιος συθεὶς C. 119. — ἡνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πήματος R. 166.

Ἔκτοπος, 1. *remote*, *removed from*; ἄρουραν ἔκτοπον T. 32. τῶνδ' ἑδράνων πάλιν ἔκτοπος — ἔκβαρε C. 232. 2. *a foreigner* or *stranger*, thence *any other*; αὐτὴ πρὸς αὐτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου (τέθνηκεν), (*she died*) *herself by her own hand*, *by no one else* T. 1122.

Ἕκτος, *the sixth* C. 1322. E. 694. 716.

Ἐκτός, *without*, *outside*, *away from*, *free from*.

Ἔκτοσθεν, *from without* E. 792.

Ἐκτρέπω, 1. *to turn away*; ἐγὼ σφε — πρὸς πολίτας ἐκτρέπω Aj. 53. 2. *to divert*, *to hinder*; τήν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις E. 342. 3. *to drive off*; τὸν ἐκτρέποντα R. 806. sc. ἐκ τῆς ὁδοῦ. Middle, *to swerve from*, metaphorically, *to deny*; εἰ δ' οὖν τι κἀκτρέποιτο τῶν πρόσθεν λόγων R. 851.

Ἐκτρέφω, *to bring up*, *to nourish from infancy*; ὃς ἐξέφυσε κἀξέθρεψέ με R. 827. οἷον ἰδοῦ με κάλλος κακῶν ὄνειλον ἐξεθρέψατο R. 1396. Middle, in the same sense as the active; ὅθεν σε κἀξέσωσα κἀξεθρεψάμην E. 13.

Ἐκτρέχω, *to run out to excess*; κἀμὸν θάνατον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων C. 439.

Ἐκτρίβω, *to rub*; ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων P. 296. Metaphorically, *to wear out*; κακῶς νυν — ἐκτρῶναι βίον R. 248. Passive, *to be destroyed*; σοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεταί ποτε 428.

Ἕκτωρ, *Hector*, a proper name; Aj. 647. 804. 1006. 1008. 1258. 1262.

Ἐκφαίνω, *to make known, to shew clearly*; εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα — ἐκφανεῖτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμούς A. 307. ὡς τὸ Πυθικὸν μαντεῖον ἐξέφηνεν ἀρτίως R. 243. οὐ μή ποτε — τὰ σ' ἐκφήνω κακά 329. Passive, commonly called the middle, *to appear plainly*; δίκαιοι δ' αὖθις ἐκφανούμεθα P. 82. οὐδ' — ἐκφανεῖ κακή R. 1063. σημεῖα δ' οὔτε θηρός, οὔτε του κυνῶν — ἐξεφαίνετο A. 258.

Ἐκφέρω, 1. properly, *to bring forth*; ἔκφερ' αὐτό P. 647. *to utter*; ἐξήνεγκας — λόγον T. 738. 2. Figuratively, *to lead*; εὖ δέ σ' ἐκφέροι κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὔρινος βάσις Aj. 7. Thence, *to turn out*, ὁρᾷς τὰ τοῦδε — ὡς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει μαντεύματα C. 1426. Also *to end, to arrive at the close*; ὁπότε τελεόμηνος ἐκφέροι δωδέκατος ἄροτος T. 821. 3. Middle, or rather (as Ellendt says) the passive, bears the sense of *to be carried away* by passion; πρὸς ὀργὴν ἐκφέρει E. 618. The middle, properly, *to obtain for oneself*, to earn; ὅταν — κἀξενέγκωμαι κλέος E. 60. Also, *to carry with oneself*; μέγα τι σθένος ἁ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας T. 497.

Ἐκφεύγω, *to fly from*, or *away, to escape*; ἐπεγγελῶσιν ἐκπεφευγότες Aj. 449. ὅπως ἀφ' ὑμῶν — ἐκφύγω E. 383. ἐκφεύγει δὲ τἀμελούμενον R. 111. ἔγωγ' ἂν ἐκπεφευγοίην πάθος 840. τὰν ἐκ θεῶν νέμεσιν ἐκφυγὼν P. 514. ὅστις ἄν, εἰ θεὸς ἄγοι, ἐκφυγεῖν δύναιτο C. 254. οὔτ' ἄν νιν ὄμβρος — οὐχ ἁλίκτυποι κελαιναὶ νᾶες ἐκφύγοιεν A. 944.

Ἐκφοβέω, *to terrify, to alarm*: only found in the passive; ποίας — γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὕπερ; R. 989. ὧν οὕνεκ' ἐκφοβεῖ με C. 270. Ἐρινὺν οὔ τιν' ἐκφοβουμένη E. 268. μηκέτ' ἐκφοβοῦ 1418.

Ἐκφορτίζω, *to sell*; thence, metaphorically, *to betray*; ἐξημπόλημαι κἀκπεφόρτισμαι πάλαι A. 1023.

Ἐκφυλάσσω, *to protect carefully*; ῥύου με κἀκφύλασσε C. 286.

Ἐκφυω, *to beget*; τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν; R. 437. ὃς ἐξέφυσε κἀξέθρεψέ με 827. οὐ γὰρ Πόλυβος ἐξέφυσέ με; 1017. παῖδας ἐξέφυσέ μοι C. 988, spoken of a *mother, to give birth to*:—εἰ δ' ἐξέφυσα τάσδε μὴ μαντῷ τροφούς C. 1367. ἡμᾶς ὡς δούλους — πατὴρ ἄρ' ἐξέφυσεν P. 984. οὐκφύσας ἐμέ, *a father* P. 89. In the second aorist and the perfect it is always intransitive, and signifies *to be born, to be produced from, to be*; nor. 2.: τοιόσδε δ' ἐκφύς R. 1084. ὥνπερ αὐτὸς ἐξέφυ 1499. ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρός Aj. 482. μητρὸς ἐξέφυς Κρήσσης 1274. ὥσπερ ἐξέφυς ἐλευθέρα καλεῖ τὸ λοιπόν E. 958. —perf.: παίδων κοὶν' ἂν — ἦν ἂν ἐκπεφυκότα R. 262. ὡς λάλημα δεινὸν ἐκπεφυκὸς εἶ A. 320.

Ἐκχέω, *to pour forth*; 1. concerning wealth, *to lavish*; τὰ δ' ἐκχεῖ E. 1283. 2. *to ruin*; μὴ — κἀκχέω τὸ πᾶν σόφισμα P. 13.

Ἐκχράω, *to announce*, as an oracle; τὰ πόλλ' ἐκεῖν' ὅτ' ἐξέχρη κακά C. 87.

Ἐκχωρέω, *to give place to*; χειμῶνες ἐκχωροῦσιν — θέρει Aj. 656.

Ἑκών, *willingly, out of free will, of one's own accord*.

Ἐλάα, *an olive-tree*; χῶρος βρύων δάφνης ἐλάας ἀμπέλου C. 17. κλῶνας — ἐλάας 485. γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλάας 706.

Ἐλαιος, *a wild olive*; ἄρσενα — ἄγριον ἔλαιον T. 1187.

Ἐλάσσων, *less, inferior*; σθένεις δ' ἔλασσον E. 986. οὐκ ἐλάσσονι σθένει Aj. 433. οὐκ ἐλάσσονα (ἔπαινον) ἔτ' ἄλλον οἴσει C. 1414. ἥτις οὐδαμὰ προὔφηνεν οὐδὲ μείζον' οὐδ' ἐλάσσονα T. 323. Used adverbially; καί σ' ἔγωγε δεσπότιν ἢ μητέρ' οὐκ ἔλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω E. 588.

Ἐλαύνω, 1. active, *to drive away, to expel, to banish*; μίασμα χώρας ἐλαύνειν R. 98. ἐλᾷ ποτ' ἐκ γῆς — ἀρά 418. ἐξ ὁδοῦ με — ἠλαυνέτην 805. οἵτινες βάθρων — ἐξάραντες εἶτ' ἐλαύνετε C. 265. πόλις βίᾳ ἠλαυνέ μ' ἐκ γῆς 442. 2. metaph., *to harass, to persecute*; κἀμὲ μὲν δαίμων ἐλᾷ Aj. 499. ἐλᾷ γὰρ αὐτὸν — δίας Ἀθάνας μήνις 713. ἐλπίδων γὰρ ἐς τίν' ἔτι με δαίμων τὰ νῦν γ' ἐλαύνει C. 1747. ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς σκήψας ἐλαύνει, λοιμὸς ἐχθιστος, πόλιν R. 28. οἵας (συμφορᾶς) οἷος ὢν ἐλαύνεται 1034. λύπῃ πᾶς ἐλήλαται κακῇ Aj. 268. 3. Used intransitively, *to drive, to hurry on*; τἀμά τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ ἤλαυνον R. 1139. ἤλαυνε δ' ἴσχατος — Ὀρέστης E. 724. κἀξισώσαντες ζυγὰ ἠλαυνέτην 729. ἀνὴρ δδ', ὡς ἔοικεν, εἰς τριβὰς ἐλᾷ R. 1160.

Ἐλαφηβολία, *stag-hunting*; ἐνάρων ψευσθεῖσα — ἐλαφηβολίαις Aj. 178.

Ἐλαφοβόλος, *a stag-hunter*, an appel-

lation of Diana; Ἄρτεμιν Ὀρτυγίαν ἐλαφοβόλον T. 213.

Ἔλαφος, *a stag*; κεράστην ἔλαφον E. 558. ὀπαδὸν ὠκυπόδων ἐλάφων C. 1095.

Ἔλεγχος, *a means of conviction, proof*; εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν P. 98. οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὐδ' ἔργου μολών C. 1299. τῶνδ' ἔλεγχον — πεύθου R. 603.

Ἐλέγχω, *to reproach, to rebuke, to censure*; φύλαξ ἐλέγχων φύλακα A. 260. τάς τε νῦν ἠλέγχομεν πράξεις 430. πότερον τὸ σὸν πάθημ' ἐλέγχω πρῶτον P. 338. τί ταῦτ' ἄλλως ἐλέγχεις; R. 333. ἰὼν πύλας μητρὸς πατρός τ' ἤλεγχον 783. μή μ' ἔλεγχε πλείοσιν λόγοις E. 1345.

Ἔλεέω, *to pity*; λόγοις ἐλεοῦσι P. 308. σύ μ' ἐλέησον 499. ἐλέησον 955.

Ἐλεινός, *to be pitied, pitiable*; τὸ σὸν ἐποικτείρω στόμα ἐλεινόν R. 672. τό τ' ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας ἐλεινὸν ἀμμένει T. 525. ὦ τάξον — ἢ που ἐλεινὸν ὁρᾷς P. 1115.

Ἐλεινῶς, *pitiably*; τλῆναί σ' ἐλεινῶς ὧδε τάμὰ πήματα μεῖναι P. 858.

Ἐλελίχθων, *shaking the earth*; ὁ Θήβας δ' ἐλελίχθων Βάκχιος, *Bacchus that shakes Thebes* (that is, *in the dance*) A. 154.

Ἕλενος, *Helenus*, a famous prophet, son of Priam, and who, at the taking of Troy, was spared by the Greeks for his skill in divination; μάντις — Ἕλενος P. 602. Ἕλενος ἀριστόμαντις 1322.

Ἐλευθερία, *freedom, liberty*; ὦ σπέρμ' Ἀτρέως, ὡς πολλὰ παθὼν δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες E. 1501.

Ἐλεύθερος, *free*, 1. of a man; οὐκ ἐλεύθερος, ἀλλ' ἐμπεληθείς T. 248. ἀνδρὸς ἐλευθέρου 266. ἐλευθέρῳ ψευδεῖ καλεῖσθαι 454. ἐλευθέρου — ἐξέφυν πατρός Aj. 482. δοῦλος ἀντ' ἐλευθέρου 999. ἄνδρα ἐλεύθερον 1239. εἰ δ' ἐλευθέραν με δεῖ ζῆν E. 331. ἐλευθέρα καλεῖ τὸ λοιπόν 958. τοὺς ἐλευθέρους φρενοῦν γνώμαισι δούλους T. 52. ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων — ἀνδρῶν 300. ἡμᾶς — ὡς δούλους — πατὴρ ἄρ' ἐξέφυσεν, οὐδ' ἐλευθέρους P. 964. ἐγὼ δ' ἐλεύθερος δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν A. 395. σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν ἢ θέλεις ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον 441. 2. of a thing, *that becomes a freeman*; ὦ μηδὲν ὑγιὲς μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν P. 994. εἴρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον T. 63.

Ἐλευθεριόω, *to free*; τό γ' εἰς ἑαυτὸν πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα, *as to himself, he altogether excuses his own tongue* (that is, he throws the whole blame on Tiresias), R. 706.

Ἐλευθέρως, *freely*; γελᾶν ἐλευθέρως E. 1292.

Ἐλευσίνιος, *Eleusinian*, a surname given to Ceres, from Eleusis, a town in Attica; or rather the town was so named from her having stopped there in her search after her daughter Proserpine. Ἐλευσινίας Δηοῦς A. 1107.

Ἑλικτός, *tortuous*; δράκων ἑλικτός T. 12.

Ἑλικωνιάς. See Ἑλικωνίς.

Ἑλικωνίς, *Heliconian*, an epithet of the Muses, who were inhabitants of mount Helicon. Νυμφᾶν Ἑλικωνίδων R. 1108: the old reading is Ἑλικωνιάδων.

Ἕλιξ, *twisted*; ἑλίσσοσι βουσί, *beeves with twisted horns* Aj. 367.

Ἑλίσσω, *to roll*, or *twist round*; σὺν δ' ἑλίσσεται τμητοῖς ἱμᾶσι, *and at the same moment is entangled in the reins* E. 736, where σύν would seem to be used adverbially. Applied also to *the rapid turning of oars in rowing*; ἅλιον ἑλίσσων πλάταν Aj. 351, which might be rendered by a somewhat different figure common in our own language, *feathering the naval oar*: for the metaphor seems borrowed from the *turning round* of the oar. Thence also applied to *thought*; τοιαῦθ' ἑλίσσων, *revolving such things* in thought A. 231.

Ἕλκος, *a wound, a sore*, 1. used in its proper meaning; κοιμῶ τόδ' ἕλκος P. 646. αἱμάδα κηκιομέναν ἑλκέων 690. ἕλκος τυφλωθὲν (ἀραχθὲν) A. 960. 2. figuratively, as *a wound* also is used to express *a great affliction*; τί γὰρ γένοιτ' ἂν ἕλκος μεῖζον ἢ φίλος κακός; A. 648.

Ἕλκω, 1. *to drag along*; οὔθ' εἷλκον, οὔτ' ἂν ἦγον C. 932. 2. *to draw* a sword; ξίφους ἕλκει διπλοῦς κνώδοντας A. 1208.

Ἑλλανίς, *Grecian*; χθονὸς — Ἑλλανίδος Aj. 421.

Ἑλλάς, 1. *Hellas, Greece, the Grecian land*; Ἑλλάδος γῆς P. 256. πόλιν σθένουσαν, εἴ τιν' Ἑλλάδος, μίγα C. 738. ὦ τλῆμον Ἑλλάς T. 1102. τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος στράτευμα E. 684. τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος πρόσχημ' ἀγῶνος E. 671, where Ἑλλάδος is a substantive, and not to be joined with ἀγῶνος. 2. used adjectively of anything *Grecian*; σχῆμα Ἑλλάδος στολῆς P. 223. οὔθ' Ἑλλὰς οὔτ' ἄλλοεσσος οὔθ' ὅσην ἐγὼ γαῖαν καθαίρων ἐκόμην ἔδρασί πω T. 1049.

Ἐλλείπω, 1. transitively, *to leave*; ὡς ὁρᾷ μόνον νιν ἐλλελειμμένον E. 726. 2. figuratively, *to omit*; οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ — πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι T. 90. μηδὲν ἐλλείπειν Aj. 1358. 3. intransitively, *to fall short of, to be wanting*; ἄταις οὐδὲν ἐλλείπει A. 581.

Ἕλλην, *a Grecian* P. 3. 233. 1328. C. 603. T. 635. 1007. Aj. 453. 1170. 1174. 1342. E. 474. 521.

Ἐλλός, *mute, dumb*, as ἴλλοψ.—ἐλλοῖς ἰχθύσιν Aj. 1276. Others derive it from ἰλαύνω (or ἐλάω), and so render it *swift*.

Ἐλπίζω, 1. *to hope*; ἐλπίσαι ποτὲ — δεῖξαι P. 625. εἰ σὺ — μ' ἤλπισας ἄξειν 1160. ἐλπίσαντες οἴκοθεν ἄξειν Ἀχαιοῖς ξύμμαχον Aj. 1031. τῶνδε μηκέτ' ἐλπίσῃς ὅπως τεύξει E. 951. ἔκλυον ἂν ἐγὼ οὐδ' ἂν ἤλπισ' αὐδὰν 1273. τὸ μηδαμὰ ἐλπισθὲν ἥξειν σῶμα C. 1107. 2. *to expect, to augur*; δύσπνουν ἐλπίζουσαν αἶσαν T. 111. τήνδε δ' ἔξοδον ἐλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φέρειν Aj. 786.

Ἐλπίς, *hope, expectation*.

Ἕλωρ, *a prey*; μὴ — ῥιφθῶ κυσὶν πρόβλητος οἰωνοῖς θ' ἕλωρ Aj. 817.

Ἐμαυτοῦ, *of myself*, but very frequently would be rendered by, *my own*, from the genitive of ἐγώ, αὐτός.

Ἐμβαίνω, 1. *to mount*; κἀπὶ πωλικῆς ἀνὴρ ἀκήνης ἐμβεβώς R. 803. 2. *to pass over, to enter*; ὅπως — γῆς δὲ μὴ 'μβαίνῃς ὅρων C. 401.

Ἐμβάλλω, *to lay hands*; ἔμβαλλε χεῖρα δεξιάν, *give me thy right hand* T. 1171. Whence ἔμβαλλε χειρὸς πίστιν, *give me the pledge of thy hand* P. 802; as it were, χεῖρα χειρὶ εἰς πίστιν, *lay thy hand to mine as a pledge*; to which Neoptolemus answers, ἐμβάλλω μενεῖν, *I give it that I will stay* 802. σῶμα τοὐμὸν ἐμβαλεῖν, *to lay my body* on the pile T. 1187. Used figuratively; τὸν σφῷν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα, *who has implanted this dire hatred in you?* C. 1394. ἐμβαλοῦσα λυσσάδη νόσον, *having inflicted a maddening disease* Aj. 447. In the middle voice; ἐμβαλοῦ μ' ὅπῃ θέλεις ἄγων, *take and cast me in where thou wilt* P. 479.

Ἐμβατεύω, *to enter, to tread on*; ἐμβατεύειν πατρίδος R. 825. ἵν' ὁ Βακχιόπας Διόνυσος ἐμβατεύει C. 685.

Ἐμβλέπω, *to look*; ποῖ — ἐμβλέψασα τοιοῦτον θράσος — ἐκπλήξει E. 983.

Ἐμμανής, *furious, frantic*; ἐμμανὴς βοᾷ E. 286.

Ἐμμένομαι, *to be frenzied*; ἐπί μοι μελάθρῳ βάρος ἔπλεκτον ἐμμένοντ' φρένῶν T. 978.

Ἐμμένω, 1. *to abide by*; ἐντέτακε σε τῷ κηρύγματι — ἐμμένειν R. 352. ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ Aj. 343. 2. *to remain steadfast*, or *sure*; εἴ σοί γ' ἅπερ φῄς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι, *if on your part the things that you promise remain steadfast to me while I accomplish it* C. 654.

Ἐμμηνος, *monthly*; μηλοσφαγεῖ θεοῖσιν ἐμμηνῆ ἱερά E. 273.

Ἐμμίγνυμι, *to mingle in, to engage in a contest*; εἶμι — Θησέα — τάχ' ἐμμίξειν βοᾷ C. 1060.

Ἐμός, possess. adj. of ἐγώ, *my, mine*.

Ἔμπα, ἔμπας, ἔμπης, *altogether, although*.

Ἐμπαίζω, *to sport*; ἔμπαιζε γὰρ ἐμπαίζει θεὸς Ἀφροδίτα A. 794.

Ἐμπαίω, *to strike*; ἐμπαίει τί μοι ψυχῇ σύνηθες ὄμμα, *an accustomed vision strikes upon my soul* E. 890.

Ἔμπαλιν, *back again, backwards*; εἰ δ' ἐχθρά τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες E. 637. *Contrariwise*; ἔμπαλιν λέγει T. 357. χώρᾳ δ' ἔμπαλιν κατοικεῖ C. 643.

Ἔμπεδος, *firm, steadfast, lasting, persevering*; ἴσθι τόδ' ἔμπεδον P. 1182. πόνον ἔμπεδον εἴχομεν C. 1670. οὐκέτι συντρόφοις ὀργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἀκτὸς ὁμιλεῖ Aj. 626. τάδ' ὀρθῶς ἔμπεδα κατουρίζει T. 824. μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν A. 169.

Ἐμπέδως, *firmly*; λέγουσι — ἐμπέδως εἰρηκέναι T. 487.

Ἔμπειρος, *skilled, experienced*; τοῖσιν ἐμπείροισι R. 44, gl. τοῖς ἐν πείρᾳ πολλῇ γεγονόσιν.—οὐ γάμων ἔμπειρος C. 756. same as ἄγαμος. — τοῖς — ἐμπείροις βροτῶν 1137.

Ἐμπελάζω, *to approach*; ποῦ δ' ἐμπελάζεις τἀνδρί T. 745. — πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναι 17.

Ἐμπίπρημι, *to burn up*; τῷ Λημνίῳ — πυρὶ ἔμπρησον P. 790.

Ἐμπίπτω, *to fall in*, or *upon*; κἀμπίπτει στέγῃ R. 1262. ἄλλος ἄλλον — ἔθραυε κἀνέπιπτε E. 719. εἰς ἄτας ἐμπίπτεις 209. πρὶν ἐμπεσεῖν σπαραγμόν T. 1243. εἴ τις ἐμπέσοι (αἱμάς) P. 692. Applied also to *emotions of the mind*; ἐμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς ἐμπέπτωκε P. 953. ὅτι οὐδεὶς ποτ' αὐτοῖς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι ζῆλος ξυναίμων C. 946. Also, *to happen to, to befall*; λόγος δ', ὃς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοί C. 1152.

Ἐμπίπτω, *to fall upon*; κἀδάκει — κτείνειν — ἐμπίπτων, στρατηλατῶν Aj. 58.

Ἐμπλέκω, *to entangle*; πλεκταῖς δάφναις ἐμπεπλεγμένην R. 1264.

Ἔμπλεος, *full*; σοί τε γὰρ ὄμμα ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σάζειν, *for you have a*

sharper sight than I have to preserve him T. 1016.

Ἐμπλακτος, *unstable, inconstant*; τοιοῖδε μόντοι φῶτες ἔμπλακτοι βροτοῖς Aj. 1337.

Ἐμποδίζω, *to hinder, to impede*; σοφὸς παλαιστὴς κοὐκ· ἀλλὰ καὶ σοφαὶ γνῶμαι, φιλοιστῆτ', ἐμποδίζονται θαμά P. 430.

Ἐμποδών, *in the way, impeding*; κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδὼν — εἴργε τοῦτ' ἐξειδέναι; R. 128. παρὼν σύ γ' ἐμποδὼν ὀχλεῖς 445.

Ἐμπολάω, properly *to traffic, to sell*, or *purchase*; ἐμπολᾶτε τὸν πρὸς Ἑλλήσποντον ἥλικτρον A. 1024. σὺ δ' ἐμπολήσας — αὐτῷ δίδου; R. 1025. οὐκ ἐλεύθερος, ἀλλ' ἐμπολητὸς T. 249. Figuratively, *to acquire*; τό γ' εὖ πράσσειν, ἀνεὶ πόθεστα, κέρδος ἐμπολῇ T. 93. ὃς μὴ 'μπολήσων ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα A. 1050. ἆρ' ἠμπέλησας; Aj. 957. These words, which are addressed to Ajax, who had fallen by his own hand, are rendered in several different ways; *hast thou then gained* (what thou didst wish?)—*hast thou betrayed us?* but Ellendt translates it *prodidisti vitam tuam? hast thou abandoned thy own life?* otherwise, *hast thou sold thyself?*

Ἐμπόλημα, *merchandise*; κέρδη — παρασκεύασμαι — λωβητὸν ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός T. 534.

Ἐμπολητός, *sold*; οὐ 'μπολητὸς Ἰσιάφου Λαερτίου P. 415.

Ἔμπολις, *a citizen*; ἄνδρα, σοὶ μὲν ἔμπολον οὐκ ὄντα, συγγενῆ δέ C. 1153.

Ἐμπορεύομαι, *to journey, to travel*; ξένην ἐπὶ — γαῖαν ἐμπορεύσεται R. 456. ποῖ δ' ἐμπορεύει; τῷ φέρεις τάδ' ἔμπυρα; E. 397.

Ἔμπορος, *a traveller, a wayfarer*; πᾶς — ἥδε τοῦτό γ' ἡμῖν ἐμπόρων C. 25. πολλὰ δ' ἐμπόρων ἔτη φιλεῖ πλανᾶσθαι 304. ἔνθα δίστομαι — συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί 905.

Ἐμπρέπω, *to be remarkable*, or *conspicuous*; ὁρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἔλγεσιν E. 1178.

Ἐμπρήθω. See Ἐμπίπρημι.

Ἔμπυος, *purulent, ulcerous*; σὺ τήνδε τ' ἔμπυον βάσιν καίουσας ἕλγεσι P. 1364.

Ἔμπυρος, *prepared by fire*; applied to *divinations from sacrificial fire*; ἐμπύρων ἀγενόμην, *I tried divination by fire* A. 992. But τῷ φέρεις τάδ' ἔμπυρα; *to whom carrest thou these offerings*, or *libations?* E. 397.

Ἐμφανής, *manifest, clear, plain*; οὐ γὰρ ἔστι τἀμφανῆ κρύπτειν C. 759. τίς — κτείνει, σαφὴς μὲν αὐτῶν, ἐμφανὴς δὲ τοῦ ξένου; 1496. ἐμφανῆ γὰρ ἦν A. 444. νῦν σοι τέρψις ἐμφανὴς κυρεῖ T. 290. κατ' ἦμαρ τοὐμφανὲς τὸ νῦν Aj. 740. ἐμφανῆ τεκμήρια E. 1098. ὅστε κἀμφανῆ μαθεῖν 1446. δίφει δ' αὐτὸν αὐτὸν ἐμφανῆ T. 199. δός μοι προσειπεῖν αὐτὸν ἐμφανῆ τ' ἰδεῖν Aj. 534. κοὐδαμοῦ τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφανὴς R. 909. τοῦτ' ἂν ὅμιν ἐμφανὴς ἔργῳ γενοίμην, ὃς μ' ἔθεσθε προσφιλῆ P. 527.

Ἐμφανῶς, *manifestly, plainly, openly*; ἔνεγκεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς R. 96. φονεὺς ὢν τοῦδε τἀνδρὸς ἐμφανῶς 534. ἀνεὶ — αὐτὴν εἶλον ἐμφανῶς — ἀπεστήσασαν A. 651. ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς ἐχθαίρομαι Aj. 452. εἰ — ἐμφανῶς ἠμύνατο T. 277. πρὶν αὐτὸν φανερὸν ἐμφανῶς σταθεὶς δείξῃ 605. ἃ γ' εἶδον ἐμφανῶς E. 911.

Ἐμφερής, *like*; εἰσιδών τις ἐμφερὴς ἐμοί Aj. 1131.

Ἐμφέρω, *to bring against* as a reproach, *to object*; οὐτ' αἰὲν ἐμφέρεις σύ μοι φόνους πατρῴους C. 993.

Ἔμφοβος, *fearful, awful*; ἔμφοβοι θεαί C. 39.

Ἔμφρων, *in possession of one's senses*; ἔτ' ἔμφρων A. 1222. Applied to one *returning to his senses*; ἐμφρων μόλις — καθίσταται Aj. 299. Also *wise* or *prudent*; γονεῦσι δ', οἵ σ' ἔφυσαν, ἔμφρονες R. 436.

Ἐμφύλιος, *of the same tribe* or *race*; κτανόντας τε καὶ θανόντας βλέποντες ἐμφυλίους A. 1250. αἷμ' ἐμφύλιον R. 1406. γῆς ἐμφυλίου, *native land* C. 1387.

Ἔμφυλος, same as ἐμφύλιος. τοὔμφυλον αἷμα C. 408.

Ἔμφυτος, *inborn*; πατρὸς ἔμφυτον ἔλαστον αἷμα C. 1667.

Ἐμφύω, 1. in the aor. 2. and perf. signifies *to be inborn*, or *implanted*; ᾧ (μάντει) τἀληθὲς ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνῳ R. 299. 2. *to fasten* or *cling to*; τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦναι φρενί; C. 1485. ἐρείσατε — πλευρὸν ἀμφιδέξιον ἐμφύντε τῷ φέσαντι C. 1115.

Ἔμψυχος, *alive*; εἴπερ ἔμψυχός γ' ἐγώ E. 1212. ἆρ' ἔτ' ἔμψυχον — κιχήσεται; C. 1483. ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν A. 1152.

Ἐν, prep. *in, on, at*: also adv. *besides, at the same time, in the midst*.

Ἐναγής, *bound by an oath*; τὸν ἐναγῆ φίλον R. 656.

Ἐναίρω, 1. *to destroy*; πόλις ἐναίρεται — σθένει C. 846. 2. *to kill*; οὐδ' οἶδ' ἐναίρων νεκρόν P. 934. θῆρ' ἀρειβάτην τόξοις ἐναίρων 944.

Ἐναίσιος, *propitious*; ἐναισίου δὲ συντύχοιμι C. 1479.

Ἐνακούω, *to listen to*; θέλεις μείνωμεν αὐτοῦ κἀνακούσωμεν γόων E. 81.

'Ενάλιος, and ἐνάλιος, 1. marine; πόντου τ' ἐναλίαν φύσιν, that is, fish A. 346. ἐναλίῳ θεῷ, scil. Neptune C. 892. 1490. 2. maritime, seafaring; ἄνδρες ἀσπιστῆρες, ἐνάλιος λεώς Aj. 562.

'Εναλλάσσω, to exchange, to change; νῦν δ' ἐνήλλαξεν θεὸς τὴν τοῦδ' ὕβριν πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν Aj. 1039. τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἀμπρίας νὺξ ἥδε βάρος Aj. 207.

'Ενάλλομαι, to leap upon; πύλαις ἐνήλατο R. 1261. Figuratively; νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη, and now fortune has lit violently on his head R. 263.

'Εναντα, opposite, before; ἐναντα προσβλέπω νεκρόν A. 1284.

'Εναντιόομαι, to oppose; πνεῦμ' ἐναντιούμενον P. 639.

'Εναντίος, 1. adverse, opposite; Ἕκτορος — ἦλθ' ἐναντίος Aj. 1263. κἀκείνοισι ταῦτ' ἐναντία P. 638. 2. contrary; τοῦδε χρὴ κλύειν καὶ σμικρὰ καὶ δίκαια καὶ τἀναντία A. 663. 3. an adversary; σθένεις ἔλαττον τῶν ἐναντίων χερί E. 986. Once used adverbially; τῶνδ' ἐναντίον C. 1006.

'Εναρα, spoils; κλυτῶν ἐνάρων Aj. 177.

'Εναργής, manifest, plain, evident; φοιτῶν ἐναργὴς ταῦρος T. 11. πρὶν ἂν κείνας ἐναργεῖς δεῦρό μοι στήσῃς ἄγων C. 914. νικᾷ δ' ἐναργὴς βλεφάρων ἵμερος εὐλίκτρου νύμφας A. 790. κοὐδεὶς ἐναργὴς A. 263. λῃστὴς ἐναργὴς — τυραννίδος R. 535. τάδε σοι βλέπειν πάρεστ' ἐναργῆ T. 223.

'Εναργῶς, manifestly; πάρεστ' Ὀρέστης ἡμιν — ἐναργῶς E. 866.

'Εναίριζω, to kill; ἄγε με καὶ τότ' ἐνάριξον C. 1730. Used figuratively; ὃν αἰόλα Νὺξ ἐναριζομένα τίκτει κατευνάζει τε — Ἅλιον T. 94.

'Εναριθμέω, to number: figuratively to esteem, in the sense that we say to reckon; ὡς ὑμᾶς ἴσα καὶ μηδὲν ζώσας ἐναριθμῶ R. 1188.

'Ενατος, the ninth E. 697.

'Ενανλίζω, to dwell in any place, to inhabit; ἐναυλίζοντί τῳ P. 33.

'Εναυλος, being within; τίν' ἔχει στίβον, ἔναυλον ἢ θυραῖον; P. 158.

'Ενδατέομαι, properly to divide; thence to enumerate by several parts, and so to celebrate; τὰ σὰ βέλεα θέλοιμ' ἂν ἀδίμαντ' ἐνδατεῖσθαι, I should wish to celebrate thy invincible weapons R. 205. Also to revile; τὸ δυσπάρευνον λέκτρον ἐνδατούμενος T. 788.

'Ενδεής, deficient, insufficient, inferior; οὐδὲν ἐνδεὲς ποιούμενος P. 375. τὰ κρείσσω μηδὲ τἀνδεὰ λέγειν C. 1432. — αἰσχρά — σοῦ γέ μ' ἐνδεέστερον ξένῳ φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πονεῖν, it were base that I should show myself more backward than thou in taking reasonable trouble for the stranger P. 520.

'Ενδείκνυμι, to indicate, to show; πρίν γ' ἂν ἐνδείξω τί δρᾶν C. 48.

'Ενδέω, to bind; κακῷ μ' ἐν εὐνᾷ πόλις — γάμων ἐνέδησεν ἄτᾳ C. 530.

'Ενδηλος, plain; ἆρ' ἔνδηλα καὶ σαφῆ λέγω; A. 401.

'Ενδιδωμι, to give up; ἐνδώσειν C. 1078.

'Ενδικος, just, upright, 1. of a man; τῶν ἐνδίκων A. 208. ἄνδρας — Ἕλλησι πᾶσιν ἐνδίκους Aj. 1342. 2. more commonly of a thing, just, equitable, deserved; δάκτει δὲ καὶ τὸ μὴ 'νδικον R. 682. μὴ λέγων γε τοὔνδικον 1158. πίστις ἔνδικος 1420. οὐδὲ τοὔνδικον περιβλέποις C 1000. ἐνδίκου προμηθίας 1047. τό τ' ἔνδικον — καὶ τὸ συμφέρον P. 914. — ἆρ' ὑμιν οὗτος ταῦτ' ἔδρασεν ἔνδικα; Aj. 1261. ἐνδίκους σφαγάς E. 37. ταῦτ' ἔνδικ' εἰρῆσθαι R. 553. — οὐδ' εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικώτατα C. 929.

'Ενδίκως, justly, deservedly; δεδώκασ' ἐνδίκως οὗτοι τάδε P. 372. τοὐνειδος — ἐνδίκως ὀνειδίσαι 519. ὥστ' ἐνδίκως ὄψεσθε κἀμὲ σύμμαχον R. 135. ὥστ' οὐκ ἂν ἐνδίκως ἀτιμάζοιτό σοι Aj. 1321.

'Ενδοθεν, from within P. 641. Aj. 728. E. 1229. 1315. T. 1017.

'Ενδόμυχος, concealed within, thence dwelling within; κρᾶτ' ἐνδόμυχον P. 1443.

'Ενδον, within.

'Ενδυτήρ, anything that is put on, as clothing; τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον T. 671.

'Ενδύω, to put on; ὃν (πέπλον) κεῖνος ἐνδύς T. 756.

'Ενεδρος, an inhabitant; αὐλὰς ποίας ἔνεδρος ναίει P. 153.

'Ενειμι, to be in. Is only found in the third person, ἔνεστι. 1. a thing is said to be in anything, either with the preposition ἐν repeated, or with the dative case only; ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν ἔνεστιν ἡ λάβεια C. 116. τοῖς λόγοις ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος E. 362. ἔνεστιν (sc. ὠφέλησις ἐμοί) 1021. κἀν γυναιξὶν ὡς Ἄρης ἔνεστιν 1236. ἢ νοῦς ἔνεστιν οὔτις ὑμιν 1320 2. used impersonally, it is possible, or it ought to be done, in which sense it is generally followed by an infinitive; ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπουμένοις

ταρβεῖν τὸν ὦ πράσσοντα T. 295. νόμῳ χρῆσθαι — ἔνεστί σοι A. 213. τῶνδ' ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι E. 517. — οὐκοῦν ἔνεστι καὶ μεταγνῶναι πάλιν; P. 1254. ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνεστορεῖς R. 578. οἷς ἔασιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν E. 864. τὸ μὲν δοκεῖν ἔνεστιν T. 588.

Ἕνεκα, *for the sake*, or *on account of*.

Ἔνερθε, ἔνερθεν, *from below, beneath*; βαιὸν δ' ἔνερθεν P. 20. τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς A. 25. τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις E. 1057. Used figuratively; ἐχθρῶν ἔνερθεν ὄντα P. 662.

Ἔνεροι, *inhabitants of the infernal regions*; ἐνέρων δολιόπους ἀρωγός E. 1383.

Ἐνζεύγνυμι, *to bind together*; ἅρθρα εἴνος ἐνζεύξας πεδοῖν R. 718.

Ἔνθα, *where*.

Ἐνθάδε, *here*.

Ἐνθακέω, *to seat oneself on*; τοῖς σοῖς — ἐνθακεῖν θρόνοις C. 1295. θρόνοις Αἰγίσθου ἐνθακοῦντα — πατρῴοις E. 259.

Ἐνθάκησις, *a seat*; ἡλίου διπλῆ πάρεστιν ἐνθάκησις P. 18.

Ἐνθάκηρ, *where* E. 1487. P. 511.

Ἔνθεν, *whence, thence*.

Ἐνθένδε, *hence, from this place*.

Ἔνθεος, *inspired*; παύσασι μὲν γὰρ ἐνθέους γυναῖκας A. 952.

Ἐνθερμαίνω, *to warm*; ἐντεθέρμανται πόθῳ T. 367.

Ἔνθηρος, *maddened* by pain; not as the Scholiast, θηρόδηκτον, *bitten by a venomous beast*; ἐνθήρου ποδός P. 691.

Ἐνθνήσκω, *to die in* any place; χθονὸς λαχεῖν τοσοῦτον, ἐνθανεῖν μόνον C. 794.

Ἐνθύμημα, *purpose, thought*; ταρβεῖν — τἀνθυμήματα τἀπὸ σοῦ C. 293. ἔχεις γὰρ οὐχὶ βαιὰ τἀνθυμήματα 1201.

Ἐνθύμιος, *that troubles the mind*; τί δ' ἐστί σοι ταῦτ' — ἐνθύμιον; R. 739. ἐνθυμίοις εὐναῖς ἀνανδρώτοισι τρύχεσθαι T. 109.

Ἐνιαύσιος, *for a year's space*; χρόνον προτάξας ὡς τρίμηνον ἡνίκ' ἂν χώρας ἀπεὶς κἀνιαύσιος βεβῶς T. 164.

Ἐνιαυτός, *a year*; ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν T. 252.

Ἐνιδεῖν. See Ἐνορᾶω.

Ἐνναίω, *to dwell in*; ἐκεῖ — ἀλάστωρ οὐμὸς ἐνναίων ἀεί C. 792. οἷος (κακοῖς) ὁρᾷς ὅσοισί τ' εἰσήκουσας ἐνναιόντά με P. 470.

Ἐννία, *nine* C. 484.

Ἐννέπω, only used in the present tense; 1. *to tell, to declare*; ἐννεπε, τί σοι τὸ χρεὼν ὑπουργεῖν P. 142. ταῦθ' οὕτως ἐννέποντες 348. λῃστὰς ἔφασκες ἄνδρας αὐτὸν ἐννέπειν ὅς νιν κατακτείνειεν R. 842. χὤτι σοι λέγειν εὐκαιρόν ἐστιν, ἔννεπε C. 32. ἃ δ' ἐννέπεις, κλύουσα τοῦ λέγεις; 413. εἴ τί σοι πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ T. 59. ὥσπερ οὗτος ἐννέπει 475. τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐννέποις; 627. ἐννέπειν ὅτου χάριν σπουδὴν ἔθου τήνδε Aj. 12. θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ τότ' ἐννέπω E. 666. ἐννέπειν τάδε δίκᾳ 1245. σφῷν δ' ἐννέπω — ὅτι νῦν καιρὸς ἕρδειν 1359. παῦρα — ἐννέπειν 1431. 2. *to relate*; τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν; R. 1033. τὸν βοτῆρ', ὃν ἐννέπει 1048. οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδα 1150. 3. *to bid, to charge*; ἐννέπω σε τῷ κηρύγματι — ἐμμένειν R. 350. ἐννέπων ὠθεῖν ἅπαντας τὸν ἀσεβῆ 1381. εἶπον — καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν — ἄγειν C. 936. 4. *to speak to, to address*; πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς; T. 401. ὁ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐννέπει Aj. 751.

Ἐννοέω, 1. *to perceive*; οὐ γὰρ ἐννοῶ P. 28. 2. *to understand*; οὐ γὰρ ἐννοῶ R. 559. sc. ὅτι λέγεις. 3. *to bear in mind, to consider*; τοῦτ' ἐννοήσασα T. 575. ἐννοεῖν χρὴ — γυναῖχ' ὅτι ἐφυμεν A. 61. ὅστις — τοὐπιτάσσειν τοῖς κρατοῦσιν ἐννοεῖ A. 660. ἐννοεῖς ἡμᾶς προδοῦναι R. 330. φείδου μηδὲν ὧνπερ ἐννοεῖς Aj. 115. τοῦτο δ' ἐννοεῖσθ', ὅταν πορθῆτε γαῖαν, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς P. 1426.

Ἔννομος, *just*; οὔτ' ἔννομ' εἶπας R. 322.

Ἔννους, *in his senses*; ὅποῖ' ἀνὴρ ἔννους R. 916.

Ἔννυμι, *to put on, to clothe oneself in*; ὦ τὸν ἀεὶ κατὰ γᾶς σκότον εἱμένος C. 1698.

Ἐννυχεύω, *to pass the night in*; ὃς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς νεάνιδος ἐννυχεύεις A. 780.

Ἔννυχος, *nightly, by night*; ἐννυχίοις μαχαναῖς Aj. 181. ἐννυχίαν τέρψιν λαβεῖν 1182. ἐννυχίου δείματος 1190. Pluto is called ἐννυχίων ἄναξ C. 1555.

Ἔννυχος, same as ἐνύχιος. ἔννυχον Ἅιδαν T. 500.

Ἐνόδιος, *in the highways*; αἰτήσαντες ἐνοδίαν θεόν, sc. Hecate, A. 1184.

Ἐνοικέω, *to dwell in, to inhabit*; ἀδῆον τήνδ' ἐνοικήσεις πόλιν C. 1530.

Ἔνοικος, *an inhabitant*; ὦ πάτραις Θήβης ἔνοικοι R. 1524. Νεμέας ἔνοικον — λέοντα T. 1082.

Ἔνοπλος, *armed*; ἔνοπλος γὰρ ἐπ'

αὐτὸν ἐπενθρώσκει — ὁ Διὸς γενέτας R. 469.

Ἐνοράω, *to see into*; ἄπορα πυκινοῖς ἐνιδεῖν πάθη P. 343.

Ἔνορκος, *bound by an oath*; ἔνορκος οὐδενί P. 72. οὐ σ' ἔνορκόν γ' ἀξιῶ θέσθαι 300. θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν A. 366.

Ἐνσείω, *to shake, to strike into, to hurl*; ἔνσεισον, ἐγκατάσκηψον βέλος κεραυνοῦ T. 1077. θεὸς — ἔπαισεν ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς A. 1260. ὀξὺν δι' ὤτων κέλαδον ἐνσείσας — ἵππους E. 727.

Ἐνστάτης, *an opponent*, or *adversary*; Ὀδυσσεύς, τὸν σὸν ἐνστάτην Aj. 104.

Ἐνταῦθα, *here, hither, in this* or *that place*.

Ἐντάφιος, *pertaining to funeral rites*. Used substantively, *funeral obsequies*; ἐντάφια χεροῖν φέρουσαν E. 318.

Ἐντελής, *perfect*; δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων — βοῦς T. 757.

Ἐντεῦθεν, *hence*.

Ἐντήκω, *to pour into*; μῖσος παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι E. 1303. εἰ κἀρτ' ἐντακείη τῷ φιλεῖν, *although he be deeply imbued with love* T. 463.

Ἔντιμος, *that is held in honour, honoured*; 1. of a person; τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς A. 25. ἔντιμος τούτοις E. 232. 2. of a thing; τὰ τῶν θεῶν ἔντιμα A. 77.

Ἐντολή, *a commandment*; κείνῳ τ' ἐμὴν ἀγγεῖλαι' ἐντολήν Aj. 564.

Ἔντοπος, *resident, neighbouring*; βᾶτ' ἔντοποι C. 845. εἴ τις ἔντοπος C. 1457. οὐκ ἔξιδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἁ 'νήρ P. 212. ὁρῶντα — ἄνδρα δ' οὐδέν' ἔντοπον 280. ὦ λῷστε τῶν πρὶν ἐντόπων 1156.

Ἐντρέπω, by Sophocles used only in the middle voice: *to turn oneself*; στείχωμεν ἤδη, μηδ' ἔτ' ἐντρεπώμεθα, *let us go now, nor any longer delay* C. 1538, Ellendt: more commonly used in the sense of *to concern oneself about, to be anxious about*; ὧν ἐντρέπου σὺ μηδέν R. 724. εἴπερ — τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων 1226. τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπει τῆς συμμάχου; Aj. 90. οὐδὲν ἐντρέπει ἐμοῦ γε E. 509. μηδὲν ἐντραπῇς R. 1056.

Ἐντριβής, *thoroughly versed in*; πρὶν ἂν ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς φανῇ A. 177.

Ἐντροπή, *regard*; τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπὴν ἔξειν C. 300.

Ἔντροφος, *nourished in, brought up in*; παλαιᾷ — ἔντροφος ἀμέρᾳ Aj. 613. σὺ γάρ με μόχθῳ τῷδ' ἔθηκας ἔντροφον C. 1364.

Ἐντυγχάνω, *to light upon, to meet with*: 1. with a dative; τοιούτοις — κακοῖς ἐντυγχάνω Aj. 428. 2. without a case, *to happen*, or *befall*; παῦλαν ἴσθι μή ποτ' ἐντυχεῖν νόσου, — *know that a release from this disease may never happen* P. 1313. 3. with a genitive; τῶν παρ' ἡμῶν ἐντυχὼν Ἀσκληπιδῶν P. 1317.

Ἐνυάλιος, a surname of *Mars*; χαλκοθώραξ Ἐνυάλιος Aj. 179.

Ἐνυβρίζω, *to insult*; ὅτῳ σ' ἐνύβρισαν (πράγματι) P. 342.

Ἔνυδρος, *aquatic*; Νύμφαι τ' ἔνυδροι λειμωνιάδες P. 1440.

Ἐνώμοτος, *bound by an oath*; ὅρκων οἷσιν ἦν ἐνώμοτος Aj. 1092.

Ἐξαγγέλλω, *to announce publicly, to proclaim*; κἀξάγγελλ' ἰὼν καὶ πᾶσι Καδμείοισι C. 1395. τῶνδε γὰρ χάριν καὶ δεῦρ' ἵβημεν, ὧν ὅδ' ἐξαγγέλλεται R. 148.

Ἐξάγιστος, *to be kept sacred*; ἃ δ' ἐξάγιστα μηδὲ κινεῖται λόγῳ C. 1523.

Ἐξάγω, *to lead out* or *away*; τήνδ' ἐξάγειν ἄκουσαν C. 830. τήνδε τὴν ὁδὸν οὐκ ἴσθ' ὅπως οὐ πιστὸν ἐξ ὑμῶν πτερὸν ἐξήγαγ' εἰς τόδ' ἄλσος 98.

Ἐξαιρέω, *to take away from*; mot. *to destroy, to overthrow*; φθίνοντα γὰρ Ἀπίου θίσφατ' ἐξαιροῦσιν ἤδη R. 908. Middle, *to select* or *choose for oneself*; ταύτας — ἐξείλεθ' αὐτῷ κτῆμα καὶ θεοῖς κριτόν T. 244. Also, *to receive*; δῶρον, ὃ μήποτ' ἐγὼ — ἐπωφέλησα πόλιος ἐξελέσθαι C. 546. Hence, *to take away from another*; μὴ 'ξέλῃ τὰ φίλτατα E. 1199.

Ἐξαίρω, *to lift up, to raise, to remove*; βάθρων ἐκ τῶνδέ μ' ἐξάραντες C. 265. τοὐμὸν ἐξάραντά σε σῶμα T. 1183. κοῦφον ἐξάρας πόδα A. 224. τίς σ' ἐξῆρεν οἴκοθεν στόλος; C. 359. πρὸς ταῦτα μηδὲν δεινὸν ἐξάρῃς μένος Aj. 1045, same as μὴ ὀργισθῇς. ἡδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον T. 146. Passive; εἴ τις ἐλπίσιν κεναῖς ἐξῆρται' ἀνδρὸς τοῦδε E. 1453. Middle; οὗτοι νόσον γ' ἐπακτὸν ἐξαιρούμεθα T. 491.

Ἐξαιτέω, *to demand*, with a genitive; ὃς μ' ἐν τρισὶν μορφαῖσιν ἐξῄτει πατρός T. 10. With an accus. and infin.; ἡμᾶς ἔγχος ἐξαιτῶν πορεῖν R. 1255. With an accus. of the thing; σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα C. 5. Middle, *to ask for oneself*; δὸς πᾶσιν ἡμῖν ὥσπερ ἐξαιτούμεθα E. 646. With two accusatives; τήνδε μ' ἐξαιτεῖ χάριν C. 592. — ἐξαιτούμενοι ἐόμπαντες ἐξαιτούμενοι 1329.

Ἐξαίφνης, suddenly, on a sudden P. 741. C. 1606. 1619. 1621. A. 413. T. 908. Aj. 170.

Ἐξακούω, to hear, to learn by hearing; δηχθεὶς πρὸς ἃ ἐξήκουσεν ὧδ' ἠμείψατο P. 378. οἵοις (κακοῖς) ὁρᾷς δεσοισί τ' ἐξήκουσας ἐνναίοντά με 470. εἶτα σοῦ τάδ' ἐξήκουσ' ὑπο E. 543. λόγῳ μὲν ἐξήκουσ', ὄπωπα δ' οὐ μάλα P. 672.

Ἐξακριβόω, to describe or speak accurately; δόκησιν εἰπεῖν κἀξακριβῶσαι λόγον T. 426.

Ἐξαλεύομαι, to escape; ὡς ἂν — μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλεύσωμαι θεᾶς Aj. 641.

Ἐξαλλάσσω, to alter, to change; κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται Aj. 469.

Ἐξάλλομαι, to leap from, to spring; ἰὼ δαίμον, ἵν' ἐξήλλου R. 1311.

Ἐξαμαρτάνω, 1. to fall into error, to sin; οἷς τ' αὐτὸς ἐξήμαρτεν P. 1000. λύσων δ' ἐξήμαρτον 1208. οὐ γὰρ δίκαιά σ' ἐξαμαρτάνονθ' ὁρῶ A. 739. ἀνθρώποισι — κοινόν ἐστι τοὐξαμαρτάνειν 1011. 2. to fail, to miscarry; ἢ δεινὸν εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν E. 1028. βούλομαι καλῶς δρῶν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον ἢ νικᾶν κακῶς P. 95.

Ἐξαμαρτία, a fault or sin; ἴση νῷν ἐστιν ἡ ἐξαμαρτία A. 554.

Ἐξαμάω, to mow; σπείρων — κἀξαμῶν ἅπαξ T. 33. γένους ἅπαντος ῥίζαν ἐξημημένος Aj. 1157.

Ἐξαναγκάζω, to compel; τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάζει στόμα C. 609. εἰ τὸ θέκημ' ἐξαναγκάζει 1181. ἐπεὶ κλεινὰς κἀξαναγκάζεις T. 1248. τὰ σὰ ἔργ' ἐξαναγκάζει με ταῦτα δρᾶν βίᾳ E. 610.

Ἐξανάγω, in the middle it signifies to put out to sea; ἡνίκ' ἐξανηγόμην ἐγώ P. 567.

Ἐξανευρίσκω, to find out; οἷα κἀξανευρίσκεις λέγειν P. 979.

Ἐξανέχω, in the middle, to bear, to endure; οὐ λόγων — ἕλγιστ' ἂν — ἐξανασχοίμην κλύων C. 1176. πῶς — ταῦτ' ἐξανασχήσεσθε τοῖσιν Ἀτρέως ἐμὲ ξυνόντα παισίν; P. 1339.

Ἐξανίημι, 1. to send forth; ἀρὰς σφῷν — ἐξανῆκ' ἐγώ C. 1376. 2. to remit; ἀνίκ' ἐξανεῖη δακέθυμος ἄτα P. 699.

Ἐξανίστημι, to cause to arise, to rouse; οὐδ' ἐμοί τοι τοὐξανιστάναι πόλεως δίχ' ἐστὶ θάρσος C. 47. τόδ' ἄνδρας ἐξανίστησον δόμων A. 297. ἢ τοὺς θανόντας ἐξαναστήσω ποτέ; E. 928. Middle, to rise; εὐθὺς ἐξανίσταμαι P. 367.

Ἐξανύω, to finish, to fulfil, to execute; τί μοι — ἐξανύσεις χρέος; R. 157. θεῶν πάνθυτα θέσμ' ἐξήνυσε Aj. 699. ἔμελλες — ἐξανύσειν κακὰν μοῖραν ἀπειρεσίων πόνων 909. λαθίπονον δ' ὀδυνᾶν οὔτ' ἔνδοθεν οὔτε θύραζέ γ' ἔστι μοι ἐξανύσαι βίοτον T. 1018.

Ἐξαπαλλάσσω, to free, to set free; τίς — ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται; E. 990.

Ἐξαπόλλυμι, to destroy; πατέρα τὸν ἁμὸν — ἐξαπώλεσας E. 578.

Ἐξαποφθείρω, to destroy utterly; μόνη γὰρ αὐτὴν — ἐξαποφθερῶ T. 710.

Ἐξαργέω, to act slothfully; ἔργα δρώμεν', οὐκέτ' ἐξαργούμενα P. 552.

Ἐξαρκέω, to suffice; ἢ — Σκῦρος ἐξαρκοῦσά μοι ἔσται P. 457. καὶ τόδ' ἐξαρκοῦν ἐμοί C. 6. σμικρὸς ἐξαρκεῖ λόγος 1118.

Ἐξαρκής, sufficient; ὡς — ἐγὼ δὲ τἀνδον ἐξαρκῆ τιθῶ, that I may properly attend to things within T. 333.

Ἐξαρπάζω, to carry away by force; οἱ μὲν ἐξηρπασμένοι σπεύδουσιν C. 1020.

Ἐξάρχω, to begin; εἰ δέ μ' ὧδ' ἀεὶ λόγοις ἐξῆρχες E. 547.

Ἐξασκέω, to adorn; λουτροῖς τέ νιν ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν C. 1599.

Ἐξατιμάζω, to treat with dishonour; ἵνα — μὴ ἐξατιμάζητον εἰ τυφλοῦ πατρὸς — ἔφυτον C. 1380.

Ἐξαυδάω, to utter; οὐδὲν ἐξαυδᾷς σοφόν P. 1228.

Ἐξαυχέω, to boast, to expect, to think; οὐ γάρ ποτε — ἐξηύχησ' ἐγώ P. 857, Schol. ἐνόμισα. σχολῇ γ' ἂν ἥξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγώ A. 886.

Ἐξαφαιρέω, to take away entirely; ταῦθ' ὁ δυστυχὴς δαίμων ὁ σός τε κἀμὸς ἐξαφείλετο E. 1145.

Ἐξαφίημι, to let go, to release; ἀλλ' ἐξαφεῖται τοῦδέ γε T. 72.

Ἐξαφίστημι, to shrink from; πρᾶξιν — ὁποίας ἐξαφισταίμην ἐγώ C. 567.

Ἐξαφοράω, to see afterwards; ἐξαπείδομεν τὸν ἄνδρα — οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι, we thenceforth saw the man no longer, anywhere present C. 1644.

Ἐξεγείρω, to rouse up, to awaken; οὐ μὴ 'ξεγερεῖς τὸν ὕπνῳ κάτοχον T. 974. ὅστ' οὐχ ὕπνῳ γ' εὐδοντά μ' ἐξεγείρετε R. 65.

Ἔξεδρος, from home, absent; οὐκ ἔξεδρος ἀλλ' ἔντοπος ἁ 'νὴρ P. 212.

Ἔξειμι, to go out; νὼ δ' ἔξιμεν E. 75. οὐ γάρ ποτ' ἔξει τῆσδε τῆς χώρας C. 918. πολλοὺς ἀγῶνας ἐξιὼν T. 158. εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν P. 98.

Ἐξεπιστεῖν. See Ἐξειδεῖν.

Ἐξείργω, to exclude; χρόνου γὰρ ἐν

σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος E. 1284.

Ἐξελαύνω, *to drive out, to banish;* Πολυνείκη θρόνων ἀποστερίσκει κἀξελήλακεν πάτρας C. 377. κοὐκ ἐξελᾶτε τὸν ἀσεβῆ τῆσδε χθονός; 827. — γῆς ὅτ' ἐξηλαυνόμην C. 357. γῆς ἐκ πατρῴας ἐξελήλαμαι φυγάς 1294. ὑφ' οὗπερ ἐξελήλασαι 1390.

Ἐξελέγχω, *to confute, to convict;* καὶ κρῖνε κἀξέλεγχε A. 395. ὥστ' ἐξελέγχειν T. 372. οὐξελέγχων αὐτόν ἐστιν R. 297.

Ἐξελευθεροστομέω, *to speak out freely;* θαρσῶν ὑβρίζεις κἀξελευθεροστομεῖς Aj. 1237.

Ἑξέλκω, *to drag on;* ἑξέλκων πόδα πρὸς τοῦτο P. 291.

Ἐξεμπολάω, *to sell, to traffic;* ὅποι πλείων ἐξεμπολήσει κέρδος P. 303. Met., *to betray for a bribe;* ἐξεμπόλημαι κἀκπεφόρτισμαι πάλαι A. 1023.

Ἐξεπᾴδω, *to sooth by incantation;* νουθετούμενοι φίλων ἐπῳδαῖς ἐξεπᾴδονται φύσιν C. 1196.

Ἐξεπεύχομαι, *to boast of;* κἀξεπεύξασθαι — τῶνδ' ἐπιψαῦσαι P. 664.

Ἐξεπίσταμαι, *to know thoroughly,* or *assuredly;* μᾶλλον ἐξεπίσταμαι C. 560. τούτους ἐξεπίσταμαι καλῶς — εἰργάσθαι τάδε A. 293. νῦν καὶ τότ' ἐξεπίσταμαι E. 895. ἐξεπίστασαι τά γ' ἐν δόμοισιν ὡς ἔχοντα τυγχάνει T. 621. κἀξεπίστασθον καλῶς C. 418. λελοιπότα κεῖνον — βίοτον ἐξεπίστασο 1580. αὕτη δ' ὑβρίζειν — ἐξηπίστατο A. 476. ὅσονπερ ἐξηπιστάμην Aj. 309. τοσοῦτόν γ' ἐξεπίστασθαι δοκῶ 436.

Ἐξεργάζομαι, *to effect, to perpetrate;* εἰς γάρ τις ἦν ἕκαστος οὐξειργασμένος A. 262. ἥδ' ἐστ' ἐκείνη τοὐργον ἡ 'ξειργασμένη 380. τοῖσι — ἐξειργασμένοις 424. ὁρῶ δέ μ' ἔργον δεινὸν ἐξειργασμένην T. 703. τοὐξειργασμένον ἕλεξα πᾶν Aj. 308. τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις; 370.

Ἐξερεῖν and ἐξειπεῖν, *to say openly, to declare.* Fut. activ.; ἐξερῶ, μόλις δ' ἐρῶ P. 329. ἃ 'γὼ — ἐξερῶ R. 219. καί σοι τἀληθὲς ἐξερῶ 800. τὸ δ' ἔπος οὐξερῶ τάχα 936. ἀλλ' ἐξερῶ C. 1286. εἰ τὸ μηδὲν ἐξερῶ, φράσω δ' ὅμως A. 234. ἓν δ' αὐτὶκ' ἐξερῶ T. 154. ἐξερῶ σοί πᾶν E. 870. — οὐκ — ἐξερεῖς ποτί; R. 335. τοιαῦτά τοι νῦ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν E. 972. ἐξερεῖθ' ὅτι τὰ δεινὰ κἀρδη κτημονὰς ἐργάζεται A. 825. ἔπος ἐξερῶ μέγα Aj. 419. — Perf.; τὸ δ' ὀρθὸν ἐξείρηκ' ὅμως T. 373. ἃ — ἐξείρηκας T. 349. Aor. 2. ἢ 'μοὶ παῖσδί τ' ἐξειπεῖν θέλεις T. 342. ὡς οὖτ' ἂν ἀστῶν τῶνδ' ἂν ἐξείποιμί τῳ C. 1525. ἔξειπε T. 311. μητρὶ πάντ' ἔξειπε E. 1022. ἢν ἐν ἐξείπῃς ἔτι R. 748. καίτοι πολλὰ πρὸς πολλούς με δὴ ἐξεῖπας E. 511. Pass. καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἂν ἐξείρητό σοι R. 984. καὶ τόδ' ἐξειρήσεται T. 1176.

Ἐξέρεσθαι, *to inquire, to question;* ἀναξίου — φωτὸς ἐξερήσομαι P. 437. ἢ τοὐπιτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὄπου; Aj. 103.

Ἐξερευνάω, *to investigate, to inquire;* τί δ' ἐξερευνᾷς; E. 1089. εἰκὸς ἦν — ἐξερευνᾶν R. 258.

Ἐξερημόω, *to render desert;* κἀξερημῶσαι γένος E. 998.

Ἐξέρπω, *to creep forth;* ταῦτ' ἂν ἐξέρπων — ἐμηχανώμην P. 294.

Ἐξερύκω, *to prevent;* οὗτος γὰρ τά γε κείνων κἀξ' ἐξήρυκε P. 421.

Ἐξέρχομαι, 1. *to go out, to go forth from:* used either without a case or with a genitive, with or without a preposition; ἐπὶ φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν P. 43. νυκτὸς ἐξελθὼν μόνος 602. ἐξελθ' ἀμείψας — στέγας 1246. ἐκ τῆσδ' ἕδρας ἔξελθε C. 37. ὥστ' οὐχ ἕδρας γῆς τῆσδ' ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι 45. οὐκ ἂν οὐξεληλυθὼς πόλιν ἕλθοι πότ' αὖθις 427. ἔξελθε, τέκνον A. 1215. τῆσδε χθονὸς ἐξῆλθεν E. 768. 2. *to go forth* from a contest; νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας E. 677. ὦ σπέρμ' Ἀτρέως ὡς πολλὰ παθὸν δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες, — *hast hardly attained to freedom* E. 1501. 3. *to advance to;* σοῦ γ' εἰς τόδ' ἐξελθόντος ἀνόσιον στόμα C. 985. 4. Spoken of the *event* of anything, *to turn out;* τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα — εὐτυχεῖν R. 88. — ταρβῶν γε μή μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφής R. 1011. τοιόσδε δ' ἐκφὺς οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι ποτ' ἄλλος 1084. 5. of a thing or time past; τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὐξεληλυθώς; *what is the time that has elapsed since these events?* R. 735. ἐξῆλθον ἀεθλ' ἀγώνων, *they went through the strife of battle* T. 505.

Ἐξεστι, verb impers., *it is lawful, it is permitted, it is allowed;* ἐξὸν πατρὸς πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλῆσθαι E. 357. — ᾧ μὴ ξένων ἔξεστι μηδ' ἀστῶν τινὰ δόμοις δέχεσθαι, *to whom it is not allowed, that any one should receive him in his house* R. 817. πᾶν ἐν ἡσύχῳ — ἔξεστι φωνεῖν C. 83. αὐδῇ δ' αὐτὶκ' ἔξεστιν μαθεῖν 824. οἷον οὐδὲ φωνῆσαι

τινι ἕξεσθ' ἑταίρων (ὁδοῦ τέλος sc.) 1405. κἄξεστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' ἃ βούλεται A. 503. προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι τὰ τοῦδε πράγη Aj. 339. ποῦ δὲ σοὶ λεῶν ἔξεστ' ἀνάσσειν 1060. ξὺν τῷ δικαίῳ καὶ μέγ' ἔξεστιν φρονεῖν 1104. ἔξεστιν οὖν — φίλῳ — ξυνηρετμεῖν; 1307. σοὶ δὲ δρᾶν ἔξεσθ' ἃ χρή 1352. νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι παρόντι λύσσειν E. 2. ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σε E. 585. ᾗ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς ἔξεστ' ἀκλαύστῳ τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης 900.

Ἐξετάζω, *to inquire*; μὴ κρῖνε, μὴ 'ξέταζε Aj. 583. μηδ' ἐξετάσῃς με πέρα ματεύων C. 211.

Ἐξεύρημα, *an invention, a discovery*; Κρέοντος ἢ σοῦ ταῦτα τἀξευρήματα; R. 378.

Ἐξευρίσκω, *to find out, to discover*, thence *to procure*; γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα τόξον τόδ' ἐξεύρισκε P. 288. ἧς (πόλεως) τε προστάτην σωτῆρά τ' — ἐξευρίσκομεν R. 304. — ἓν γὰρ πόλλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν R. 120. οὐκ ἂν ἐξεύροις ἐμοὶ ἁμαρτίας ὄνειδος οὐδέν C. 970. ἰάτρ' με τὸν — τύμβον ἐξευρεῖν 1542. μὴ μοι τό κάλλος ἕλγος ἐξεύροι ποτέ T. 25. νόμον κάλλιστον ἐξευρόντα, πειθαρχεῖν πατρί, where ὄντα is to be understood: *having discovered that there is a most excellent law, that obedience should be shown to a father* 1168. αὐτὸν — ἐξεύρομεν ζητοῦντες ἐχθίω Φρυγῶν Aj. 1033.

Ἐξεφίημι, middle, *to enjoin*; ἐκεῖνον εἴργειν Τεῦκρος ἐξεφίεται σκηνῆς ὅπαυλον Aj. 782.

Ἐξηγέομαι, properly, *to show by leading the way*; χῶρον — ἐξηγήσομαι C. 1516. αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος 1585. Met., *to direct*; καλῶς γὰρ ἐξηγεῖ σύ μοι C. 1286. Thence *to relate*; τοιαῦτα τοῦ παρόντος — ἔκλυον ἐξηγουμένου E. 417. *To declare, to profess*; πρὸς γὰρ κακοῦ τε καὶ βαρυψύχου γόους τοιοῦσδ' ἀεί ποτ' ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν Aj. 313.

Ἐξήκω, 1. *to arrive*, or *arrive at*; ἐξήκεις δ' ἵνα φανεῖς, ὁποῖος ὢν ἀνὴρ ἡμᾶς καλεῖ T. 1147. ἅλις, ἵν' ἐξήκεις δακρύων R. 1515. πρὶν ὧδ' ἐξήκοι χρόνος P. 199. πρίν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου A. 887. ὅταν περ τὸ κακὸν ἐξήκῃ τόδε P. 756. 2. *to result, to turn out*; τὰ πάντ' ἂν ἐξήκοι σαφῆ R. 1182. 3. once used in its proper meaning, *to accomplish a journey*; ὅτ' οὖν τοιαύτην ἡμῖν ἐξήκεις ὁδόν E. 1310.

Ἐξηρέω, *to seat down*; στῆσόν μ' ἐξήρεσον C. 11.

Ἐξικετεύω, *to entreat earnestly*; ἐξικέτευσε — ἀγρούς σφι πέμψαι R. 760.

Ἐξικνέομαι, *to come forth, to arrive*; ἐξίκου πατρὶ μαντεῖ ἥγουσα πάντα C. 354. ἐξίκοιτο — ἐν τάχει E. 379, τάχ' ἂν — ἐξίκοιτο Aj. 1022.

Ἐξισόω, 1. *to make like* or *equal*; κἀξισώσαντες ζυγά E. 728. ἃ σ' ἐξισώσει σοί τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις R. 425. μηδ' ἐξισώσῃς τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς 1507. τὰ δὲ πρὸς τέκνων διπλῆ φύλοπις οὐκέτ' ἐξισοῦται φιλοτασίᾳ διαίτᾳ E. 1061. See Φιλοτήσιος. 2. intrans., *to be like*; μήτηρ καλεῖται, μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ E. 1185.

Ἐξίστημι, properly, *to avoid meeting* any one; φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξίστην ὄκνῳ Aj. 82. Thence, *to yield, to give way*; ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανὴς κύκλος τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν Aj. 657. σοί γ' ἑκὼν ἐκστήσομαι P. 1042. οὐδὲ — μένει νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται A. 560. μόλις μέν, καρδίας δ' ἐξίσταμαι τὸ δρᾶν 1092.

Ἐξισωτίος, *to be equalized*; ἐξισωτέον τὸ γοῦν ἴσ' ἀντιλέξαι R. 408.

Ἐξιχνοσκοπέω, *to track, to investigate*; ἵππους — ἐξιχνοσκοπῶν T. 270. τὸν σὸν μόρον διώκων κἀξιχνοσκοπούμενος Aj. 976.

Ἐξοδοιπορέω, *to go forth from*; ἐξοδοιπορεῖν στέγης E. 20.

Ἔξοδος, *a going out, exit, departure*; ὡς ἐπ' ἐξόδῳ κλύω τῶν ἔνδοθεν χωροῦντος E. 1314. τήνδε δ' ἔξοδον ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φέρειν Aj. 785. ζητεῖτε — ἀνδρὸς ἔξοδον κακήν 793. πρὸς ἔξοδον στείχουσα A. 1169. — ἐξόδους ἔρπειν κενάς Aj. 280. τίν' αὖ σὺ τήνδε πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις — φωνεῖς φάτιν; E. 320. ἀσφαλεῖ ξὺν ἐξόδῳ C. 1290. — τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένην T. 51. θροεῖ — ὡς ἐπ' ἐξοδῷ 529.

Ἐξοιδα, *I well know*; ἔξοιδα P. 79. 405. 472. 1026. R. 105. C. 271. 361. 573. 989. 1032. 1173. T. 5. E. 215. 517. 1242. 1440. ἔξοισθα C. 1584. E. 1236. ἐξειδέναι E. 648. R. 129. ἐξειδώς T. 398. R. 37. — ἐξῄδη A. 456.

Ἐξοικήσιμος, *habitable*; εἴπερ ἐστί γ' ἐξοικήσιμος (ὁ τόπος) C. 27.

Ἐξοιμώζω, *to lament aloud*; γόοισιν ἐξώμωξεν A. 423. ὁ δ' — ἐξώμωξεν οἰμωγὰς λυγράς Aj. 310.

Ἐξοίχομαι, *to go away*; ὃς με — ψιλὸν ὄμμ' ἀπόσπασας — ἐξοίχει βίᾳ C. 871.

Ἐξόλλυμι, *to perish*; σοῦ πατρὸς ἐξολωλότος T. 84.

Ἐξόμιλος, *foreign*; ξένων γὰρ ἐξόμιλος ἥδε τις βάσις T. 960.

Ἐξόμνυμι, *to deny with an oath*; ἢ ἔξομαι τὸ μὴ εἰδέναι A. 531.

Ἐξομοιόω, *to render like*; δεῖ πολυδαμνεῖν κἀξομοιοῦσθαι φόσιν (πατρός) Aj. 545.

Ἐξονειδίζω, *to revile, to utter reproachfully*; τοιαῦτ' ἐξονειδίζων κακά E. 280. ἐξονειδίζων πικρῶς C. 994. τοιαῦτ' ἀκούσας κἀξονειδισθεὶς κακά P. 382.

Ἐξοράω, *to see*, that is, *to consider*; ἐξιδοῦ ὅτι πράξεις P. 840.

Ἐξορθόω, *to direct aright, to uphold*; μή μου προτάρβει, τὸν σὸν ἐξόρθου πότμον A. 83.

Ἐξορμάω, 1. active, *to burst forth*, spoken of a disease; ἤνθηκεν, ἐξώρμηκεν (νόσος) T. 1079. 2. Midd., *to hasten on*; ἢ δεῦρο προστείχοντα κἀξορμώμενον (ὁρᾷς); C. 30. κἂν ᾧ τὸ κεῖσε δεῦρό τ' ἐξορμώμεθα T. 925. ἀπ' οἴκων εὐθὺς ἐξορμώμενος Aj. 749. 3. *to rush away*; ἐκ δ' ὁρμωμένου πατρὸς φυγαῖσιν, *but his father rushing away in flight* A. 1218.

Ἐξυβρίζω, *to revile*, or *insult*; τάδ' ἐξυβρίζει E. 285.

Ἐξύπερθε, *above*; τόδ' ἐξύπερθε (ἄντρον ἐστί) P. 29.

Ἐξυπηρετέω, *to render service*; κλύοντες ἐξυπηρετήσομεν T. 1146.

Ἐξυφηγέομαι, *to lead the way*; ἀλλ' ἐξυφηγοῦ C. 1029.

Ἔξω, *out, out of doors, without, beyond, free from*.

Ἔξωθεν, *without, free from*; συμφορᾶς γὰρ ἂν ἔξωθεν εἴην E. 1441.

Ἐξωθέω, *to thrust out, to expel*; τόν' ἐξώθεις κἀξέβαλλες C. 774. ἀνθ' ὧν με — γῆς ἐξέωσεν 1298. ὃς μ' ἐξέωσε κἀπεσύλησεν πάτρας 1332. σύ μ' ἐξέωσας 1365. Pass.; πατρίδος ἐξωθούμενον C. 429. εἰ τοὺς δίκῃ νικῶντας ἐξωθήσομεν Aj. 1227. — μὴ φθονιρὰν ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν, *not to vent out the envious rancour of his tongue* P. 1127.

Ἄξωρος, *unseasonable*; ἔξωρα πράσσω κοὐκ ἐμοὶ προσεικότα E. 608.

Ἔοικα, 1. *to be like, to resemble*; ἡ χαρὰ ἔοικεν ἄλλῳ μῆκος οὐδὲν ἡδονῇ A. 389. 2. but more commonly *to seem, to seem to oneself*. 3. εἰκός used as a participle, *it is likely, reasonable*, or *to be expected*; ὡς εἰκός P. 496. E. 1129. εἰκός ἐστι E. 649. 1480. ὡς εἰκὸς ἦν P. 361. εἰκὸς ἦν E. 530. R. 256. C. 343. εἰκός P. 230. A. 720. E. 1015. ὅνπερ εἰκός (πίμπειν) T. 56. οὐδ' εἰκός 367. καὶ γὰρ εἰκός Aj. 811. οἷς εἰκός sc. δοῦναι P. 961. τῷ γάρ με μᾶλλον εἰκὸς ἢ 'μαυτῷ πονεῖν; Aj. 1346. Also as an adjective; λόγοις μὲν εἰκότα P. 1359. τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα ἄπεστι πλεῖω τοῦ καθήκοντος χρόνου R. 74.

Ἑορτή, *a festival*; ποίας ποτ' ἀστῶν ἥξεν' εἰς ὁμιλίας, ποίας δ' ἑορτάς; R. 1490. τώδ' ἴν θ' ἑορταῖς ἴν τε πανδήμῳ πόλει τιμᾶν — χρεών E. 970.

Ἐπαγγέλλω, used only in the middle voice, in the sense of *to propose* a thing to any one; ἤδη σ' ἀπορρίψουσαν ἃ 'πηγγελλόμην, *I knew thou wouldst reject what I proposed* E. 1006.

Ἐπάγω, *to lead* or *conduct in*; ὀὐπάγων δώμνυτο T. 377. τὰν ἄπανστον — ἄταν ἐπάγων Aj. 1168. Midd.; Ἅιδα μόνον φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται A. 359; same as οὐ φεύξεται.

Ἐπαιδέομαι, *to be ashamed*; σὺ δ' οὐκ ἐπαιδεῖ T. 506.

Ἐπαινέω, 1. *to approve, to commend, to praise*; ἐπαινῶν πολλά C. 1009. τοιούσδ' ἐπαινεῖς — ἐτᾶσθαι φίλους; Aj. 1339. σεληρὰν ἐπαινεῖν οὐ φιλῶ ψυχήν 1340. οὔτε γὰρ σὺ τἄμ' ἔπη τολμᾷς ἐπαινεῖν E. 1040. τὰ θεῖ' ἐπαινῶν P. 450. — οὐδ' ἄν σ' ἐπαινέσειαν C. 925. πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι Aj. 1360. ἐπαινέσας τὸ σόν 1380. ταῦτ' ἔστι τἄπη πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι E. 393. πῶς ταῦτ' ἐπαινέσαιμ' ἄν 581. — ἐπαινέσεις ἐμέ 1033. τἄμ' ἐπαινέσεις ἔπη 1047. ἐπῄνεσ' ἔργον Aj. 532. 2. *to persuade, to bid*; καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς καὶ δοκεῖς παρεικαθεῖν; A. 1089. — θαρσεῖν ἐπαινῶ C. 671. σιγᾶν ἐπῄνεσα E. 1314.

Ἔπαινος, *praise*; C. 1413. A. 661. 811. Aj. 523. C. 724. E. 964.

Ἐπαίρω, 1. *to lift up, to raise*; καί μ' ἔπαιρε P. 877. ἔπαιρε δὴ σὺ θύματα E. 624. ἤρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα R. 1276. 2. *to excite, to provoke*; τί τὴν ἄβουλον — στάσιν γλώσσης ἐπήρασθε —; R. 635. — τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων; R. 1328. ἤγουν ἔπεισε Schol.

Ἐπαισθάνομαι, 1. *to feel, to perceive* by the outward senses; μῶν Ὀδυσσεὺς ἐπῃσθόμην; P. 1280. οὐκ ἂν ποτ' ὀμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπῄσθετο C. 1353. τῶν λόγων ἐπῃσθόμην A. 1168. 2. *to perceive* by the mind; οὐδὲν τῶνδ' ἐπαισθάνει κακῶν Aj. 549. ἄλλων δὲ πλῆθος οὐκ ἐπαισθάνει κακῶν R. 424. 3. *to hear*; τὸν σόν, ὡς ἐπῃσθόμην, μόρον δώκων Aj. 975. ὡς ἐπῄσθετ' ἐκ θεοῦ καλούμενος C. 1625.

Ἐπαίσσω. See Ἐπάσσω.

Ἐπαισχύνομαι; *to be ashamed*; οὐδ' ἐπαισχύνει μ' ὁρῶν P. 917. οὐδ' ἐπαισχύνει λόγων; Aj. 1286. μητρὸς

οὐκ ἐπαισχύνει γάμους — μ' ἀναγκάζων λέγειν C. 982. οὐδ' ἐπαισχύνεσθε — ἴδια κινοῦντες κακά R. 635.

Ἐπαιτέω, *to demand, to beg*; ὧν ἐπαιτεῖς ἐς δίον πάρεσθ' ὧδε Κρέων R. 1416. ἄλλους ἐπαιτῶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον C. 1366. Midd.; οὐ γὰρ ὡς ἐν δυσμενείᾳ γ' οὐσ' ἐπαιτεῖται τάδε E. 1113.

Ἐπαιτιάομαι, *to impute* to any one, *to accuse*; εἴ σέ τι δίδρασ' — ὧν ἐπαιτιᾷ με δρᾶν R. 645. κείνην ἴσον ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλεύσαι τάφου A. 486. ἢν πολλὰ δή με σοὶ τρίφειν μάστορα ἐπηγτιάσω E. 594.

Ἐπαΐω, *to apprehend, to understand*; τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαΐω Aj. 1242.

Ἐπακούω, *to hear, to listen to*; σὺ δ' ἡμῶν μύθων ἐπάκουσον P. 1403. ἡμοῦ 'πάκουσον R. 708. κἀγὼ 'πάκουσας ταῦτα 794. οἷον ἐγὼ γᾶς Ἀσίας οὐκ ἐπακούω — βλαστόν C. 700.

Ἐπάκτιος, *on the shore, maritime*; ἐπακτίᾳ Τίρυνθι T. 1141. νέμος ἐπάκτιον Aj. 408.

Ἐπακτός, 1. *foreign, strange*; στρατὸν λαβὼν ἐπακτόν T. 258. δορός τ' ἐπακτοῦ C. 1522. — ἐφ' ᾗ λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρα Aj. 1275. 2. *voluntary*; — νόσον ἐπακτόν T. 491.

Ἐπάλληλος, *mutual*; μόρον κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλοιν χεροῖν A. 57; but the usual reading is ἐπ' ἀλλήλοιν.

Ἐπαμαξεύω, *to mark with wheels*; στυφλὸς δὲ γῆ — οὐδ' ἐπημαξευμένη τρόχοισιν, *the ground was hard — nor marked with wheels* A. 251.

Ἐπαναίρω, *to raise on high, to uplift*; κἀπαναίρονται δόρυ C. 425.

Ἐπανάστασις, *overthrow*; δύ' ἄτα κἀπανασταστάσεις θρόνων, *two pests and subverters of my throne* A. 529.

Ἐπάνειμι, *to return*; ὁ καλλιβόας σύλλος οὐκ ἀναρσίαν λάχων κανοχὰν ἐπάνυσιν T. 680.

Ἐπάξιος, *worthy*; ἐπάξιος (εἶ) κατοικεῖσαι C. 462. ἐπαξία γάρ (πόλις) 763. γάμων ἐπαξίων τεύξει E. 959.

Ἐπαξιόω, 1. *to think worthy, to deign*; φιλτάταν ὀδὸν ἐπαξιώσας ὧδε μοι φανῆναι E. 1266. 2. *to think fit*; τὸν τοῦ Διὸς παῖδα — τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν P. 792. ἐπαξιοῖ δικαίαν χάριν παρασχεῖν C. 1494. 3. *to deem, to think*; τὰ δ' ἄλλα — ἐπαξιῶ σε δαίμον' ὄντ' ἐξευδίνα, *but all the rest — I think that thou, as being a god, knowest* E. 648.

Ἐπαξίως, *worthily*; ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἀξίως δὲ σὺ πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφήν R. 133.

Ἐπαπειλέω, *to threaten*; ἢ κἀπαπειλῶν ὧδ' ἐπεξέρχει θρασύς; A. 748. δεινὰ ἐπηπείλει τελεῖν E. 769. — ἐμοὶ τὰ δεινὰ ἐπηπείλησ' ἔπη Aj. 305. Passive; τὰ δεινὰ ἐκεῖν' ἐπηπειλημένοι A. 404.

Ἐπαράομαι, *to imprecate*; τίν', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐπηράσω λόγον; E. 380.

Ἐπαρήγω, *to assist*; οὐδ' ὑπαρήξων οὐδ' ὁ κωλύσων πάρα; E. 1188.

Ἐπάρκεσις, *succour*; ἐκ ταῖνδε — ἔχω — καὶ γένους ἐπάρκεσιν C. 448.

Ἐπαρκέω, 1. *to succour, to aid*; σέ τοι μόνον δίδορκα — ἐπαρκέσοντα Aj. 353. ὥσπερ εἰ σοι — μηδ' ἐπαρκέσαι θέλοι C. 781. 2. intrans., *to suffice*; ἐπαρκέσει νόμος ὅδε A. 608.

Ἐπαρκούντως, *sufficiently*; οὐ ζῶ; κακῶς μίν, οὐδ', ἐπαρκούντως δέ μοι E. 346.

Ἐπείγω, *to rush, to hurry*; ἐπέξας αὖθις εἰς δόμους πάλιν Aj. 298.

Ἐπαυδάομαι, *to invoke*; ἐπηυδώμαν σε κἀκεῖ, μᾶτερ (Γῆ) P. 394.

Ἔπαυλα (τά, plural only), properly *a stable*, thence *an abode, a seat*; τάμά τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ ἤλαυνον, οὗτος δ' εἰς τὰ Λαΐου σταθμά R. 1138. τάσδε χώρας ἵκου τὰ κράτιστα γᾶς ἔπαυλα C. 675.

Ἐπαυχέω, *to boast, to vaunt*; τούτοις ἐπαυχεῖν καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν A. 479. κἄμ' ἐπαυχῶ — δεδορκότ' ἐχθροῖς ἄστρον ὡς λάμψειν ἔτι E. 65.

Ἐπεγγελάω, *to deride, to insult with mockery*; κεῖνοι δ' ἐπεγγελῶσιν Aj. 449. πῶς δῆτα τοῦδ' ἐπεγγελῶεν ἂν κάτα; 948. — τοῖς θανοῦσι γὰρ φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν Aj. 968.

Ἐπεγείρω, *to rouse*; δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακὸν ἐπεγείρειν C. 512.

Ἐπεί, *when, after, since*.

Ἐπείγω, 1. trans. *to urge, to hasten*; ἐπείγει γάρ με τοῦδε θεοῦ παρόν C. 1537. τὸν οἰκαδ' ἤπειγον στόλον P. 497. καιρὸς καὶ πλοῦς δδ' ἐπείγει γὰρ κατὰ πρύμνην (ἡμᾶς being understood) P. 1437. 2. intrans., *to hasten*; ἢ νοεῖς, ἔπειγε νῦν E. 1429.

Ἐπειδάν, *when* P. 685.

Ἐπειδή, *since*.

Ἐπεικάζω, *to conjecture*; ἢ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ; E. 653. δο' ἐπεικάσαι C. 150. ὃς γ' ἐπεικάζειν ἐμέ T. 1210.

Ἔπειμι, *to be upon or over, to be added*; γενοίμαν ἴν' ὀλᾶεν ἔπεστι πόντου

πρόβλημα Aj. 1127. λειτὴ δ' — ἐπῆν κόνις A. 256. εἰ δ' ἔστιν νέμεσις, οὐ λίγω E. 1459. τίς μοι — τίρψας ἐπίσται; Aj. 1195.

Ἔπειμι, *to come upon, to come in succession*; κύματ' ἐν εὐρεῖ πόντῳ βάντ' ἐπιόντα τε, *waves succeeding one another* T. 115. ὁ δ' αἰεὶ τὠπιόντι δεικνύτω, *and let him ever show them to his successor* C. 1529. The participle is also used in the sense of ὁ τυχὼν, *he that chances to come first*; τό γ' αἴνιγμ' οὐχὶ τοὐπιόντος ἦν ἀνδρὸς διειπεῖν, *the riddle was not for the chance-comer to expound* R. 393. οὐ γάμων ἔμπειρος, ἀλλὰ τοὐπιόντος ἁρπάσαι, *not having experienced marriage, but a prey for any one who pleases (any chance-person) to ravish* C. 756.

Ἐπείπερ, *since indeed, since however*; P. 122. 541. 876. R. 1003. 1432. C. 75. 217. E. 790.

Ἐπείσοδος, *approach*; τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου C. 734.

Ἐπεισπίπτω, *to attack violently*; ὧδ' ἐπεισπεσών C. 919.

Ἔπειτα, *then, thereupon, afterwards, nevertheless*; τὸ ἔπειτα, *the time now coming* A. 607.

Ἐπεμβαίνω, *to stand upon*; σῆς ἐπεμβαίνων χθονός, *entering your land* C. 928. Used metaphorically in the sense of *to trample on by insult* or *injury*; κατ' ἐμοῦ κακομήνας μᾶλλον ἐπεμβάσει E. 825. Ὀρέστην ἐξ ὑπερτέρας χερὸς ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδί, *that Orestes with mightier power may, alive, trample under foot his enemies* E. 448.

Ἐπεμβάλλω, *to interpose, to introduce*; ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς σωτῆρα σαυτὸν τῷδ' ἐπεμβάλλεις λόγῳ C. 464.

Ἐπεμπίπτω, *to fall upon, to rush upon, to attack*; τί δῆτα πείμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν; Aj. 42.

Ἐπενθρώσκω, 1. properly, *to leap upon*; ἐπενθοροῦσ' ἄνω T. 913. 2. figuratively, *to attack vehemently*; ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρώσκει — ὁ Διὸς γενέτας R. 469.

Ἐπεντείνω, *to stretch over* or *upon*; ἐπενταθεὶς ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος, *extended over his sword he drove it to the middle in his side* A. 1220; Musgrave, and others after him, considers ἐπενταθεὶς to stand for ἐπεντεινάμενος, ensem intentans, *stretching out the sword*.

Ἐπεντέλλω, *to enjoin*; τί δῆτ' ἂν ἄλλῳ τοῦτ' ἐπεντέλλοις ἔτι; A. 218.

Ἐπεντύνω, *to equip, to arm*; ἤδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντύνοντ' ἐμὴν ἔσφηλεν (Ἀθηνᾶ) Aj. 446.

Ἐπεξεργάζομαι, *to put an end to*; ὀλωλότ' ἀνδρ' ἐπεξειργάσω A. 1274.

Ἐπεξέρχομαι, *to go onwards, to advance*; κἀπαπειλῶν ὧδ' ἐπεξέρχει θρασύς; *and threatening dost thou thus advance in audacity?* A. 748.

Ἐπέρεσθαι, *to interrogate*; καὶ σ' οἰστρήσας θέλω 'πέρεσθαι C. 563.

Ἐπέρχομαι, 1. *to come to, to enter, to come over*; θεῶν δὲ ναοὺς — ἐπέλθωμεν A. 153. νῶν ἐπελθόντοιν δόμους E. 1289. τὸν αὐτὸν εἰς τόπον Τροίας ἐπελθών Aj. 433. εἰς λόγον στάσιν τοιάνδ' ἐπελθών T. 1170. τοιάδ' ἐρεμνὴ σῖγ' ἐπέρχεται φάτις A. 696. 2. *to occur*; τῷ δ' ἐπέρχεται χαίρειν τε καὶ στέρεσθαι, *and to the same person it occurs to have joy and to be deprived of it* T. 135.

Ἐπεύχομαι, *to pray, to supplicate, to invoke*; εἰ θέμις δ', ἐπεύχομαι T. 806. μὴ 'πεύξῃ πέρα P. 1270. Νύμφαις ἁλίαισιν ἐπευξάμενοι P. 1456. οὓς οὐ μή ποτε χώρας φυγόντες τῆσδ' ἐπεύχωνται θεοῖς C. 1028. αἰεὶ κατθανεῖν ἐπευχόμην T. 16. ἐπεύχομαι — παθεῖν R. 251. τάσδ' ἐπεύχεσθαι λιτάς C. 485.

Ἐπέχω, 1. transitively, *to hold in, to restrain*; ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν Aj. 834. πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου Aj. 50. μηδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν P. 869. καὶ μή μ' ἐπίσχῃς γε C. 1434. ὃς σ' ἐπεῖχ' ἀεὶ μή τοι θυραίαν γ' οὖσαν αἰσχύνειν φίλους E. 507. 2. *to stay, to delay*; ἐπίσχετον, μάθωμεν P. 535. εἰ δ' ἐφίξετον E. 1361. ἐπίσχες αὐτόν, ξεῖνε C. 860. οὐ πολὺν χρόνον μ' ἐπίσχον μή με ναυστολεῖν ταχύ P. 349.

Ἐπήβολος, *possessing, master of*; οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν A. 488.

Ἐπηλυς, *a stranger*; ὦ ξένοι, ἵλθετ' ἐπήλυδες αὐθις P. 1175.

Ἐπί, a preposition governing a gen., dat., or accus. case; *on, upon, near, to*, etc., sometimes used adverbially.

Ἐπιβαίνω, 1. *to mount upon, to embark, to advance*; σὲ τὸν ἱππομανῆ λειμῶν' ἐπιβάντα Aj. 144. ἅλιον ὃς ἐπίβας ἰλίσσων πλάταν 851. ἐπίβαινε πόρσω C. 175. 2. hence *to attain to, to reach*; τῆς εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες, *attaining to piety*, or *being pious* C. 189. δόξης ποτὲ τῆσδ' ἐπιβάντες, *having ever reached this hope* P. 1449. 3. Also *to attack, to fall upon, to befall*; τὰ δὲ παθήματα εἶνα πρὸς αὐτὸν τῆς ὠμόφρονος Χρύσης ἐπίβῃ P. 194. σὲ δ' ὅταν πληγὴ Διὸς ἢ ζαμενὴς λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῇ Aj. 138. ἅλεκτρ'

ἀνυμφα γὰρ ἐπίβα μειφόνων γάμων ἀμιλλήματα E. 485.

'Επιβάλλω, 1. properly, *to put upon, to impose; ἀνάλγητα γὰρ οὐδ' — ἐπίβαλε θνατοῖς Κρονίδας* T. 128. 2. *to direct the attention to, to mention; ἐπίβαλες οὔποτε καταλύσαιμον — ἀμήτορον οἷον ἴφν κακόν, you have mentioned a calamity never to be remedied — such as was ours* E. 1238.

'Επιβλέπω, *to look upon* with envy; *τύχαις ἐπιβλέπων* R. 1526.

'Επιβουλευτής, *a plotter; τοῦ μανέντος κἀπιβουλευτοῦ στρατοῦ ξύναιμον ἀποκαλοῦντες* Aj. 713.

'Επιβουλεύω, *to plot; ὅταν ταχύς τις ὀπιβουλεύων λάθρᾳ χωρῇ* R. 618.

'Επιβρόντητος, *thunderstruck, out of his senses; ὁ στρατηγὸς ὀπιβρόντητος* A. 1265.

'Επιγιγνώσκω, *to know, to perceive, to understand; ὅπως μήτηρ σε μὴ 'πιγνώσεται φαιδρῷ προσώπῳ* E. 1288. *νῦν ἐπίγνως ὡ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ βάσιν κυκλοῦντα* Aj. 18. *ἐπίγνω μανίαις ψαύων τὸν θεόν* A. 950.

'Επιδείκνυμι, *to show, to exhibit; ἀλλὰ κἀπιδείξαν οὐ λόγῳ μόνον* E. 1445.

'Επιδεῖν. See 'Εφοράω.

'Επίδημος, *popular, public*, as a report; *ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἰμ'* Οἰδιπόδα R. 494.

'Επιδραμεῖν. See 'Επιτρέχω.

'Επιεικής, *equitable; τό γ' εὐσεβὲς μόνους παρ' ὑμῖν εὗρον — καὶ τοὐπιεικές* C. 1129.

'Επιζέω, *to boil over, to burn; ἀμμιγά νιν αἰείζει — δολόμυθα κἐντρ' ἐπιζέσαντα* T. 837.

'Επίηρα, used in the plural only, and that once, signifying *things grateful; ἐπίηρα φέροντα* R. 1094.

'Επιθυμέω, *to desire; τὸ μὴ 'πιθυμεῖν — περισσὰ δρᾶν* T. 614.

'Επιθυμίαμα, *fumigation, incense-offering; τάδ' ἐν χαροῖν στέφη λαβοῦσ' κἀπιθυμιάματα* R. 913.

'Επιθύνω, *to direct; οἶμαι σοῦ κάκιον οὐδὲν ἐν τούτων (τῶν τόξων) κρατύνειν μηδ' ἐπιθύνειν χερί* P. 1048.

'Επίκαιρος, *opportune, suitable, fitting; ἃ μὴ 'πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα* R. 375. *τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὁσίων θεοῦ' ἐπίκαιρον* Aj. 1385.

'Επικινδύνως, adv., *full of peril; ὡς πάντα δεινά, κἀπικινδύνως βροτοῖς κεῖται* P. 500.

'Επίκλημα, *a charge or accusation; καὶ μὴν φοβεῖται τοὐπίκλημα* R. 227. *ἐξ ἀμάτων δ' ὀρθῶν τε κἀξ ὀρθῆς φρενὸς κατηγορεῖτο τοὐπίκλημα τοὐτό μου* 529.

'Επίκουρος, *an assistant, an avenger; εἶμι — Λαβδακίδαις ἐπίκουρος ἀδήλων θανάτων* R. 496. *ὁ δ' ἐπίκουρος — θάνατος* C. 1223. See 'Ισοτίλεστος.

'Επικουφίζω, *to lighten; σὺ δὲ πατρὸς — πλευρὰς σὺν ἐμοὶ — ἐπικούφιζε* Aj. 1390.

'Επικραίνω, *to perform, to bring to pass; δαίμων, ὃς ταῦτ' ἐπίκρανεν* P. 1454.

'Επικτάομαι, properly *to acquire*, metaph. *to take; ξυμμάρτυρας ὑμμ' ἐπικτῶμαι, I take you to witness together* A. 839.

'Επικτείνω, *to slay again; τίς ἀλκὴ τὸν κτανόντ' ἐπικτανεῖν; what bravery is it to slay the slain?* A. 1017.

'Επίκτησις, *an acquisition; καλὴ γὰρ ἡ 'πίκτησις* P. 1328.

'Επικυρόω, *to ratify; ἥκουσιν ὧν δεῖ (ἡ Νέμεσις) κἀπικύρωσιν καλῶς* E. 783.

'Επικωκύω, *to bewail; ἐπικωκύω πατρὸς — δαῖτα* E. 275. *ἀρ' ὑμιν — δακρῦσαι κἀπικωκῦσαι δοκεῖ τὸν υἱόν —;* 795.

'Επικωλύω, *to hinder; τίς ἔσται μ' ὀὐπικωλύσων τάδε* P. 1226.

'Επιλαγχάνω, *to attain by lot; τό τε κατάμεμπτον ἐπιλίλογχε πήματον ἀκρατὲς — γῆρας* C. 1237.

'Επιλαμβάνω, *to seize*; pass., *οὐχ ἥδε γὰρ τοιᾷδ' ἐπείληπται νόσῳ; for has she not been seized with such a disease?* A. 728.

'Επιλήθομαι, *to forget; γονέων ἐπιλάθεται* E. 143. *μήθ' — ὑπεράχθεο μήτ' ἐπιλάθου (χόλου)* 172.

'Επίληπτος, *detected; καὶ πῶς ὁρᾶται κἀπίληπτος ἡρέθη* A. 402.

'Επίλοιπος, *remaining over; τἀπίλοιπα τῶν λόγων* P. 24.

'Επιμίμονα, *to desire; ἔνθαπερ ἐπιμίμονεν* P. 511.

'Επιμέμφομαι, *to reproach with, to blame; ὧν ἐπιμεμφομένα σε* T. 122.

'Επιμένω, *to await, to wait; τίς ἄρα με πότμος — ἐπιμένει;* C. 1716. *μὴ 'πιμεῖναι τοὐμὸν ὀξῦναι στόμα* T. 1166.

'Επιμιμνήσκω, *to remind of*; pass. *to be mindful of, to remember; μηδ' ἐπιμνησθῇς ἔτι Τροίας* P. 1386.

'Επιμολεῖν, *to come upon*; in T. 852 Brunck and many others read *εἴχυται νόσος οἷον ἀναρσίων οὔπω ἀγαελειτὸν 'Ηρακλέα ἐπίμολε πάθος οἰστίσαι*: but the Triclin. have *ἐπίμολε*, which Ellendt, Hermann, and Dindorf approve; Musgrave transposed *ἀγαελειτον* and *Ἡρακλέους*, on the authority of several ancient MSS. being put for *Ἡρακλέα*: the sense is, *such a signal piteous suffering as never yet befel Hercules from his enemies.*

'Επινίκιος, *belonging to victory; ἀνιγ-*

ἐὼν πάντα τἀπινίκια, the rewards of victory E. 682. *ἐπινικίῳ σθένει, in victorious strength* C. 1090.

'Επινίσσομαι, properly, *to come to*; metaph. applied to water that by irrigation fertilizes the earth, *to flow over*; Κηφισὸς — *ὠκυτόκος πεδίων ἐπινίσσεται στερνούχον χθονός, Cephisus — flows over the plains fertilizing the bosom of the earth* C. 695.

'Επίνοια, *afterthought*; *ψεύδει γὰρ ἡ 'πίνοια τὴν γνώμην* A. 385.

'Επινυμφίδιος, *nuptial*; *ἐπινυμφίδιος ὕμνος* A. 808.

'Επινωμάω, 1. *to bring upon*; *τὰ δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπινώμα μίγας Ἄρης* A. 139. 2. *to procure*; *οὐδὲ τιν' αὐτῷ παιῶνα κακῶν ἐπινωμᾶν* P. 168.

'Επιπείθω, in the midd., *to obey*; *εὖ παραινεῖς κἀπιπείσομαι* E. 1464.

'Επιπίλομαι, *to draw near*; *νέφος ἀμὸν ἀπότροπον ἐπιπλόμενον ἄφατον* R. 1314.

'Επιπλήσσω, *to chide, to reprove*; *κἀγὼ 'πιπλήσσω καὶ λέγω* Aj. 281. *τί τόδ' ἐπέπληξας*; C. 1727.

'Επιπνέω, *to blow upon*; ὃς (Capaneus) *τότε μαινομένῳ ξὺν ὁρμᾷ βακχεύων ἐπέπνει ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων* A. 136.

'Επιπόδιος, *attached to the feet*; *πέδας — ἐπιποδίας* R. 1350.

'Επίπολος, *an attendant*; *σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος* R. 1323.

'Επίπονος, *laborious, toilsome*; *Ἄρης — ἐξέλυσ' ἐπίπονον ἀμέραν* T. 651. *ἐπίπονον λατρείαν* T. 826. *ἐπιπόνῳ — μόρῳ* C. 1557.

'Επιῤῥάσσω, *to burst open*; *ἥ τις ὀμβρία χάλαζ' ἐπιῤῥάξασα* C. 1499. *ἐπιῤῥάξασα* (*τυγχάνει* understood.)

'Επιῤῥήσσω, *to shut with violence*; *πύλας ἐπιῤῥήξασ' ἔσω, having slammed to the doors from within* R. 1244.

'Επιῤῥοθέω, *to revile*; *πολλὰ μὲν λόγοις ἐπιῤῥόθησε* T. 268. *σφοδρῶς ὕβρισε* schol.

'Επίῤῥοθος, *reproachful*; *κυνῶν ἀνδρ' ἀνὴρ ἐπιῤῥόθοις κακοῖσι* A. 409.

'Επιῤῥώννυμι, *to have courage*; used impersonally, *κείνοις δεῖν' ἐπιῤῥώσθη λέγειν, although they have had courage to speak terrible things* C. 667.

'Επίσαγμα, *a burden*; *δεινόν γε τοὐπίσαγμα τοῦ νοσήματος* P. 745.

'Επίσημος, *signal*; *βασιλεὺς — μνῆμ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων, the king, having a signal memorial in his hand*, that is, the dead body of his son, A. 1243.

'Επισείπτομαι, *to look upon*; *ὦ Θάνατε — νῦν μ' ἐπισείψαι μολών* Aj. 841.

'Επίσκηνος, *before the tent*, thence *public*; but the common rendering is, *within the tent*; *μηδ' ἐπισκήνους γόους δάκρυε* Aj. 576.

'Επισκήπτω, *to charge, command, enjoin*; usually with a dative of the person, and an accusative of the thing, or an infinitive; *ὑμῖν ταῦτα πάντ' ἐπισκήπτω τελεῖν* R. 252. *καί σοί γ' ἐπισκήπτω γε* 1446. *ὑμῖν κοινὴν τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν* Aj. 563. *τοσαῦτ' ἐπισκήψαντος* T. 800. *κἀπίσκηψε — εἶρξαι Αἴαντ' ὑπὸ σκηναῖσι* Aj. 789. Once found with an accusative of the person; *τοσοῦτον δή σ' ἐπισκήπτω* T. 1211. Passive; *αἰτίαν — πρὸς τῆς θανούσης τῆσδ' ἐπισκήπτου μόρων, you were charged by her when dying as having the blame both of the one death and the other* A. 1297.

'Επισκιάζω, *to shade, to hide*; pass., *λαθραῖον ὄμμ' ἐπεσκιασμένη 'φρούρουν, concealed in the shade I watched her with secret eye* T. 910.

'Επίσκιος, *shading*; *ὀμμάτων ἐπίσκιον χεῖρ' ἀντίχοντα κρατός* C. 1646.

'Επισκοπέω, 1. *to examine into*; *τὴν τελευταίαν ἰδεῖν ἡμέραν ἐπισκοποῦντα* R. 1529. 2. *to consider*, or *regard attentively*; *τί — ὧδ' ἐπισκοπῶν στένεις*; *why thus attentively regarding me dost thou mourn?* E. 1175. Also *to guard* or *watch over*, spoken of Bacchus, the tutelar deity of Thebes; *Θηβαΐας ἐπισκοποῦντ' ἀγυιάς* A. 1123.

'Επίσκοπος, 1. used substantively, *one that oversees* or *protects, an inspector, guardian*, or *director*; *νυχίων φθεγμάτων ἐπίσκοπε* A. 1134. *σῆς ἔδρας ἐπίσκοποι* C. 112. *εἶσ' ἑτοῖμοι τοῦ νεκροῦ γ' ἐπίσκοποι* A. 217. 2. adjectively; *Τεύκρου βοῶντος ἀτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος, — of Teucer uttering a strain suited to this calamity* Aj. 955.

'Επισπάω, *to draw to oneself, to obtain*; *πίποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος* Aj. 756.

'Επισπεύδω, *to hasten*; *ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν* E. 459.

'Επίσταμαι, 1. *to know, to understand* anything; *ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται* R. 589. *πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι — ἥκων* C. 737. *ἠπιστάμην ξίνον παρ' ἀστοῖς ὡς διαπτᾶσθαι χρεών* 931. *εἴ τις γῇ θεοὺς ἐπίσταται σεβίζειν* 1010. *ἐπίσταμαι γὰρ τήνδε — τίρψιν παρ' ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην* 1123. *οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν* 1205. *ὅστις γὰρ εὖ δρᾶν εὖ παθὼν ἐπίσταται* P. 668. *δίκειν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς* A.

468. οὔτ' ἂν δυναίμην, μήτ' ἐπισταίμην λέγειν 662. ἐπιστάμεσθα μηπώποτ' αὐτὸν ψεῦδος εἰς πόλιν λαπεῖν 1079. ἐπίσταμαι τε καὶ φράσω σεσωσμένα T. 623. καὶ σὺ τοῦτ' ἠπίστασο A. 1113. εἰ σύ γ' εὖ φρονεῖν ἠπίστασο E. 386. οὐδ' ἐπίστασαι κλύειν 619. 2. *to know how* to do anything; ἐγὼ δὲ θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι νοσοῦντι πίνῳ T. 540. 3. *to know* from some other source, *to learn*; in this sense generally used in the imperative mood; ἐπίστω τοῦτό γε P. 417. ὡς ταῦτ' ἐπίστω δρώμενα 563. ὡς φανὲν γε τοὔπος ὧδ' ἐπίστασο R. 848. καὶ ζῶντ' ἐπίστω T. 181. ὅλωλεν ἁ 'νὴρ — τοῦτ' ἐπίστασο Aj. 958. σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστασο 1059. εὖ γε μέντοι τοῦτ' ἐπίστασο 1349. ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἰσθλὸς ὢν ἐπίστασο 1378. εὖ νῦν ἐπίστω τῶνδέ μ' αἰσχύνην ἔχειν E. 606. — ἐπεί γε μὴν δὴ πάντ' ἐπίστασαι λόγον, you have heard T. 484. κακὰς δὲ τόλμας μήτ' ἐπισταίμην ἐγώ, μήτ' ἐκμάθοιμι, may I neither suffer myself to be taught, nor may I learn evil daring 582. ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι μὲν ἀρτίως, I have learnt Aj. 663. ὅσ' οἶδα κἀγώ, πάντ' ἐπιστήσει κλύων C. 53. πάντ' ἐπιστήσει 291. πάντ' ἐπίστασαι A. 398. 4. *to be assured*, or *persuaded of*; εὖ νῦν ἐπίστω. πάντ' ἀκήκοας λόγον P. 1224. καὶ ταῦτ' ἐπίστω καὶ γράφου φρενῶν ἔσω 1309. ἄναστ' ἄναστι ταῦθ' ὁρῶντ' ἐπίσταμαι — Φοίβῳ Τειρεσίαν R. 284. ἐπίστω — ἐμοὶ ζητῶν ὄλεθρον 658. — εὖ τοῦτ' ἐπίστασο A. 305. ἐπίσταμαι — πῆμ' ἔχοντα T. 43. ὡς ὧδ' ἐχόντων τῶνδ' ἐπίστασθαί σε χρή Aj. 274. οὐκ ἔδρασα, τοῦτ' ἐπίσταμαι E. 898. 5. κοὐδεὶς ἐπίσταται με συμμαθεῖν τόπος, *and no place knows that I am privy to the secret* (where Ajax is;) so Ellendt renders this difficult passage; in other words, *the place alone knows where he is, and has not found me privy to the secret*: but it is more usual to understand συμμαθεῖν in the sense of διδάξαι, *and no place knows how* (is able) *to teach me* where he is Aj. 856.

Ἐπίστασις, *tarrying, delay*; ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις A. 225.

Ἐπιστατέω, *to preside over, to superintend*; ποιμνίοις ἐπιστάτουν R. 1028.

Ἐπιστάτης, *one who presides over*, or *rules*; Αἰβυες ἁρμάτων ἐπιστάται E. 692. αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάτας Aj. 27. τοῦδ' ἐπιστάτη Κολωνοῦ C. 893. καιρὸς γάρ, ὅστις ἀνδράσιν μέγιστος ἔργου παντὸς ἐστ' ἐπιστάτης E. 76.

Ἐπιστείβω, *to tread upon*; ὃν δ' ἐπιστείβεις τόπον C. 56.

Ἐπιστέλλω, *to order*; νῦν ἐπιστέλλει — τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν R. 106.

Ἐπιστενάχω, *to mourn over*; λυγρῶν πόνων ἱκτῆρες ἐπιστενάχουσιν R. 185.

Ἐπιστένω, *to mourn over*; πότερ' ἄρα — ἐπιστένω T. 943.

Ἐπιστίφω, *to pour out a libation*; χοὰς οὐκ ἂν ποθ', ὃν γ' ἔκτεινε, τῷδ' ἐπίστιφεν E. 433.

Ἐπιστήμη, *science, knowledge*; τήνδ' ἐπιστήμην ἔχων P. 1046. τῇ δ' ἐπιστήμῃ σύ μου προὔχοις ἂν R. 1115. φῦναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων A. 717. τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγώ T. 337.

Ἐπιστολή, only used in the plural, in the sense of *charge, injunction, mandate*; τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὶ τάχει πόρευσαν σὺν χρόνῳ C. 1597. λόγων ἐπιστολάς T. 493. σοὶ φέροντι τάσδ' ἐπιστολὰς φυλάσσειν Aj. 768.

Ἐπιστρατεύω, *to attack*, especially *with an army*; στρατῷ — βουλεύσας φόνον νύκτωρ ἐπιστράτευσεν Aj. 1035. Εὐβοΐδα χώραν — ἐπιστρατεύειν T. 75. ἐπιστρατεύειν πατρίδα τὴν ταύτης 361.

Ἐπιστρέφω, transitiv., properly *to turn round to*; but ὡς πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις; *for what purpose do you insist so strongly on this pledge?* T. 1172, in allusion, says Ellendt, to the intertwining of right hands which Hercules demanded. Intrans., *to turn round*; χὠ Ζηνὸς εὐθὺς παῖς ἐπιστρέψας T. 563. Passive, *to be changed*; ἐπειδὴ δόξα τῇδ' ἐπιστράφη A. 1098. Midd., *to turn one's attention to, to be anxious about*; τίνος δ' Ἀτρεΐδαι τοῦδ' — ἐπιστρέφοντο πράγματος χάριν; (τοῦδε, that is, *Philocteles*) P. 595.

Ἐπιστροφή, *a turning about*; ὅθι δαΐων ἀνδρῶν τάχ' ἐπιστροφαὶ τὸν χαλκοβόαν Ἄρη μίξουσιν C. 1049. Metaph., *a returning*; μυρίων γ' ἐπιστροφαὶ κακῶν, *the returnings of ten thousand ills* C. 542. 2. *care, anxiety*; πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἴθισθ' ἐπιστροφήν R. 134.

Ἐπιτάσσω, *to command*; μὴ 'πίτασσ' ἃ μὴ κρατεῖς C. 843. ὅστις — τοὐπιτάσσειν τοῖς κρατοῦσιν ἐννοεῖ A. 660.

Ἐπιτηδεύω, *to be subservient to, to accommodate oneself to*; ἐν τοῖς κακοῖς πολλή γ' ἀνάγκη κἀπιτηδεύειν κακά E. 301.

'Επιτίμιος, adj. *done in honour of* any one, or *given as a reward*; in the plural, used substantively, it signifies simply *honour*; ἔστ' Ὀρέστου ταῦτα τἀπιτίμια E. 903. Also, *reward, requital*; δεῖξον ἀνθρώποισι τἀπιτίμια τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί 1374.

'Επιτρέχω, *to run over* or *along*; ὅταν Θρῄσσαισιν ἕρεβος ὄφαλον ἐπιδράμῃ πνοαῖς, *when darkness from beneath the sea sweeps along on the Thracian blasts* A. 585.

'Επίτριπτος, *detested*; ἦ τοὐπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὅπου; *dost thou ask me of that detested fox, where he is?* Aj. 103.

'Επιτύμβιος, *pertaining to a tomb* or *burial*; κἀπιτυμβίους χοὰς ἔδωκα, *I poured out libations for your burial* A. 892.

'Επίφαντος, *visible*, thence *living*; τί με — οὐκ ὀλομίναν ὑβρίζεις, ἀλλ' ἐπίφαντον; A. 834.

'Επιφωνέω, *to address*; μήτ' ἐπιφωνεῖν μηδένα θνητῶν θήκην — ἣν κεῖνος ἔχει C. 1759.

'Επιχαίρω, *to rejoice over*; σὲ μὲν εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω Aj. 136. οἱ δ' οὖν γελώντων κἀπιχαιρόντων κακοῖς Aj. 940.

'Επίχαρτος, *joyful*, or *that gives joy*; ὡς ἐπίχαρτον τελίουσ' ἀκούσιον ἔργον T. 1252.

'Επίχειρον, *reward*; οὔτε ξιφῶν ἐπίχειρα λαχοῦσα A. 814.

'Επιχωρέω, *to yield, to give way to*; τὸ μὴ 'πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε A. 219.

'Επιχώριος, *indigenous, born in the country*; οὐπιχώριοι χθονός R. 939. ὑμεῖς — εἰδεῖτ' ἂν οὐπιχώριοι 1046.

'Επιψαύω, *to touch*; τῶνδ' ἐπιψαῦσαι P. 665. χεῖρα δεξιὰν ὀρᾷς κώπης ἐπιψαύουσαν; 1239. σε — τάφου μὲν ὀκνῶ τοῦδ' ἐπιψαύειν ἐᾶν Aj. 1373.

'Έποικος, *an inhabitant*; ἔστ' ἔποικος, ὃς φράσει C. 507. ἀπερεί τις ἔποικος E. 182.

'Εποικτείρω, *to commiserate*; ἔοικα — ἐποικτείρειν σε P. 318. οὔτ' ἐποικτείρειν τινά sc. τούτους 1304. οὐ τὸ τοῦδ' ἐποικτείρω στόμα R. 671. ἐποικτείρω δέ νιν Aj. 121. ὥς σ' ἐποικτείρω πάλαι E. 908. ὡς ὁρῶν σ' ἐποικτείρω πάλαι 1190. — μ' ἐποικτείρας R. 1473. ὅσθ' ἐποικτείρας E. 1191. — κοὐκ ἐποικτερεῖτέ με P. 1060.

'Εποικτίζω, *to commiserate*; θίαμα — οἷον καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι R. 1296.

'Έπομαι, *to follow, to attend, to accompany*.

'Επονομάζω, *to name after*; τὴν δυστάλαιναν δαΐτ' ἐπωνομασμένην E. 276.

'Έπος, *a word, a saying, a speech, a tale*.

'Εποτρύνω, *to incite*; σὺν δ' ἐποτρύνει — ὁ κλεινὸς αὐτῇ ταῦτα νυμφίος παρών E. 291. ὅτε θεοί μ' ἐπώτρυναν μολεῖν 1256.

'Έπουρος, *favourable*: but Ellendt renders it *conterminus, neighbouring, that arises close at hand*; εἴθ' ἀνεμόεσσά τις γένοιτ' ἔπουρος ἱστιώτις αὔρα T. 950.

'Επόψιμος, *that may be looked at*; ἐς δεινόν, οὐκ ἀκουστὸν οὐδ' ἐπόψιμον R. 1312.

'Επόψιος, 1. *conspicuous*; εἰς ἐπόψιον πάγον μολοῦσα C. 1596. ὀμμᾶσθ' — εἰς ἐπόψιον τόπον A. 1097. 2. used in an active sense; θεοί τ' ἐπόψιοι, *ye gods that look over us* 1029.

'Επτά, *seven*, P. 1016. C. 1313. A. 141.

'Επτάβοιος, *made of seven ox-hides*; ἐπτάβοιον ἄρρηκτον σάκος Aj. 573.

'Επτάλογχος, *with seven lances* or *troops*; ἐπτάλογχον — στόλον C. 1307.

'Επτάπυλος, *having seven gates*; ἑπταπύλῳ Θήβᾳ A. 101. ἑπτάπυλον στόμα 119.

'Επῳδή, *an incantation*; met. *consolatory discourse*; νουθετούμενοι φίλων ἐπῳδαῖς C. 1196. οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι Aj. 579.

'Επώμοτος, 1. *sworn*; ἐπώμοτος λέγων, *speaking under an oath* T. 427. 2. *adjured, sworn by*; Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον, *having Jove called to witness*, or *calling Jove to witness* 1178.

'Επώνυμος, 1. *bearing* or *deriving a name from* any thing or person; ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης — μητρός C. 1323. ὃδ' ἐπώνυμον τοὐμὸν — ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς Aj. 425. 2. *surnamed*; τοῦδε τοῦ θεοῦ γ' ἐπώνυμοι C. 65. 3. *a namesake, that gives its name to*; ἀλλ' αὐτό μοι σὺ — λαβὼν ἐπώνυμον, Εὐρύσακες, ἴσχε Aj. 571. 4. *surnamed*, applied to guardian deities of a land; τᾶσδ' ἐπώνυμον γᾶς οἰνῶπα Βάκχον R. 210.

'Επωφελέω, *to aid, to assist, to be useful to*; ἐσθλὸν ἄνδρ' ἐπωφελῶν P. 893. κακοὺς ἐπωφελῶν 1357. κεῖνον θέλων ἐπωφελῆσαι E. 568. λύει γὰρ ἡμᾶς οὐδέν, οὐδ' ἐπωφελεῖ 994. οἱ δ' ἐπωφελεῖν — τῷ πατρὶ δυνάμενοι

C. 442. ἰδεξάμην δῶρον ὃ μή ποτ' ἐγὼ ταλαπάρδιος ἐπωφέλησα πόλεος ἐξελίσθαι, *I received a gift, which, would that I, wretched, had never merited to gain from the state* 546.

Ἐπωφέλημα, *a help*; βορᾶς ἐπωφέλημα σμικρόν, *a scanty pittance of food* P. 275.

Ἔραμαι and ἐράω, *to desire earnestly*; τί γὰρ ἔτ' ἄλλ' ἐρᾷς λαβεῖν P. 647. καὶ μὴν ἐρῶ γε 656. ἀμηχάνων ἐρᾷς A. 90. ὃς θανεῖν ἐρᾷ 220. ὧν ἐρῶμεν 1317. τῆς σῆς οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν E. 356. τοὐμὸν ὧν ἐρᾷ κέαρ Aj. 671. ὅμως δ' ἔραμαι πυθέσθαι C. 513. Used in a different form, from ἐρῶμαι — ὧν γὰρ ἠράσθη τυχεῖν Aj. 946.

Ἐραστής, *a lover, an admirer*; οὔτ' ἐραστὴς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφυν R. 601.

Ἐράω. See Ἔραμαι.

Ἐργάζομαι, activ. 1. *to perform, to effect, to do*; either with an accusative, or without any case; εἰ δ' ἐργάσει μὴ ταῦτα P. 66. ὅστις εἰργασται R. 279. ξυμφυτεύσαι τοὔργον, εἰργάσθαι δέ 347. ἃ πρόσθεν εἴργασαι C. 829. οὔτε νῦν καλὰ δρᾷς, οὔτε πρόσθεν εἴργασαι 858. μήτε τῷ ξυνιεῖναι τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι μήτ' εἰργασμένῳ A. 267. τούτοις — εἰργάσθαι τάδε 294. οἷον ἔργον εἴργασαι 1213. ἔργον εἰργάσθαι με T. 742. τἄλλα γ' ἔργασαι 1201. εἴπερ εἴργασται τάδε Aj. 22. τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται, *wicked gain works ruin* A. 326. 2. with an accus. of the person and the thing, *to affect any one with anything*, or *to do anything to any one*; οἷά μ' ἐργάσει κακά P. 775. οἷά μ' εἰργάσω 916. τί μ' εἴργασαι; 1157. οἷά μ' εἴργασαι T. 1193. τί ζῆτα τὸν δύστηνον ἐργάσει κακόν; Aj. 109. μὴ δῆτα τοῦτό μ' ἐργάσῃ E. 1197. εἴργασαι δέ μ ἀσκοπα 1307. 3. passiv., *to be done*; εἰ καὶ μακρὰ κάρτ' ἐστίν, ἐργασθήσεται T. 1208. — ὡς — οὐχ ὧδ' ἔστ' ἄριστ' εἰργασμένα R. 1369. ἐμοὶ ἔργ' ἐστὶ κρείσσον' ἀγχονῆς εἰργασμένα 1374.

Ἐργασεῖν, *to be about to do*; τί δ' ἐργασεῖς; P. 989. ὡς ἐργασεῖσθαι οὐδὲν ὧν λέγω θροεῖς T. 1222.

Ἐργαστέος, *that is to be done*; ὅτ' ἦν ἐργαστέον T. 685.

Ἐργάτης, *a workman, a labourer*; τὸν ἐργάτην πέμψον τινὰ στελοῦντα R. 859. ἄσημος ἐργάτης τις ἦν A. 252.

Ἐργάτις, *active*; used adjectively, γλῶσσαν μὲν ἔργον, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν P. 97.

Ἔργω. See Εἴργω.

Ἔργον, 1. *work, a work, whatever any one has done*, or *undertaken to do, a deed, an exploit*; ἔπραξας ἔργον P. 1211. ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοὶ καὶ ξυμφυτεῦσαι τοὔργον R. 347. δίδρακε ποῖον ἔργον; 559. ποίῳ σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις; C. 821. τοὔργον τόδ' ἐξέπραξα 945. σοί τε τοὔργον τοῦτ' ἐμοί τ' ἔσται βραχύ 1120. καὶ τοὔργον ἂν σοῦ τοῦτ' ἔφην εἶναι μόνον R. 349. χωρῶ πρὸς ἔργον Aj. 116. — παντὸς ἔργον δυσσέβειαν εἰδέναι A. 301, same as πᾶν ἔργον δυσσεβές. οὐκοῦν τό γ' ἔργον τοῦτο ποιήσας 321. τοὔργον ἢ ξειργασμένη 380. τοῖσι τοὔργον ἐξειργασμένοις 424. δίδρακα τοὔργον 532. ὧν τοὔργον — χοὶ κάτω ξυνίστορες 538. οἷον ἔργον εἴργασαι 1213. μεμηχάνηται τοὔργον T. 583. προθυμίαν ἄδηλον ἔργον 667. ὁρῶ δ' μ' ἔργον δεινὸν ἐξειργασμένην 703. ἄζηλον — ἔργον εἰργάσθαι με 742. τοὔργον κατ' ὀργὴν ὡς ἐφάψειεν τόδε 929. τὸ λειχθὲν ἔργον ἐκτελεῖν 1177. τὸ σὸν θεοῖσι ἐκεκνὲς ἔργον 1240. τελίουσ' ἀεκούσιον ἔργον 1253. ἐπῄνεσ' ἔργον Aj. 532. τάχος γὰρ ἔργου καὶ πολῶν ἅμ' ἕψεται 801. σὸν ἄρα τοὔργον — κεκλήσεται 1347. καιρὸς — ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης E. 76. σὺ γὰρ ποιεῖς τοὔργον 615. τόδ' εἰ καλὸν τοὔργον 1486. — οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακά P. 598. ἔργα κρείσσον' ἀγχονῆς R. 1374. χὠπόσα αἴσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται 1408. ἔργων ἀκόντων C. 239. τἄργα τἀμά 267. τά γ' ἔργα μου ibid. ἔργοις ἀνοσίοις 284. Ζηνὶ σύνθακος θρόνων Αἰδὼς ἐπ' ἔργοις πᾶσι 1270. ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων A. 691. πατρὸς ἔργα 1210. ἔργα δεινά T. 720. ἀνδρὸς τοῦδε τἄργα ταῦτα Aj. 39. πειρωμένῃ δὲ τῶνδε τῶν ἔργων E. 460. αἴσχιστα — ἔργα δρῶσα 576. τῶνδε τῶν ἔργων ἴδρις 598. τὰ σὰ ἔργα 610. ἔργων ἀκμή E. 22. 2. spoken of *noble deeds* or *actions*; οὐκ οἶδα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη E. 679. οἵ' ἔργα δράσας 741. οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς Aj. 434. τὰ πρὶν δ' ἔργα χειροῖν μεγίστας ἀρετᾶς 609. ἔργον γάρ ἐστι τοὺς ἀεσμοῦντας σέβειν; A. 726. δραστέον τοὔργον E. 1008. 3. of *wicked actions*; τοὔργον — δόλῳ προσέρπον R. 538. οἵ' ἔργα δράσας 1402. ὅτι ταῦτ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἔργα P. 404. οἵ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασεν οὐξ Ἀχιλλέως 928. ἔργον δ' ἔκατι τοῦδε μηνίσας ἄναξ Ζεὺς 273. ἔρ-

γον Ἀτρειδᾶν Aj. 928. τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα E. 205. αὐτίκα τελοῦσι τοὔργον E. 1391. οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὐδ' ἔργου μολών C. 1299. Reisigius boldly conjectures χειρὸς αὐτουργοῦ. 4. anything that is related as *being done*, or *to be done*; κατ' ἔργον κτῆσιν T. 229. ἄκουε τοὔργον 1147. θεοῖς ἀγνωμοσύνην εἰδότες ἔργων τῶν πρασσομένων 1257. ἅπαν μαθήσει τοὔργον Aj. 277. δηλοῖ δέ τοὔργον 348. οὐκ ἔστι τοὔργον τλητόν 461. τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοὔργον εἰς ἐμὲ ῥίπον R. 847. οἵ' — ἔργ' ἀκούσεισθε 1224. τότ' ἔργων τῶνδε μεμνῆσθαι χρεών E. 1243. τοὔργον οὐ μακρὰν λέγεις P. 26. τοὔργον παρέσται φανερόν 1275. προμηνύσῃς γε τοῦτο μηδενὶ τοὔργον A. 85. ὡς ἀνοιστέον σοὶ τοὔργον εἴη 273. μή τι καὶ θεήλατον τοὔργον τόδε 279. τοὔργον τόδε μεῖζον ἀνήκει ἢ κατ' ἐμὰν ῥώμαν T. 1014. See ἀνήκω. τί τοὔργον; C. 891. 5. *employment, business*; σιγῇ τοὐμὸν ἔργον ἤνυτον T. 318. ἔργον μεριμνῶν ποῖον, ἢ βίον τίνα; R. 1124. ἔργον ἤδη σὺν τὰ λοιπ' ὑπηρετεῖν P. 15. οὐκ ἂν μακρῶν λόγων — τόδ' εἴη τοὔργον E. 1365. 6. σ' οὐδὲν εἴσω τῆσδε παπταίνειν πύλης ἔτ' ἔργον ἐστίν, there is no *need*, or no *use*, &c. Aj. 12. οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην 839. 7. spoken of *deeds* as opposed to *words*; πῶς ἂν ὑμιν ἐμφανὴς ἔργῳ γενοίμην, ὥς μ' ἔθεσθε προσφιλῆ P. 528. λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον R. 517. ἀγνείαν λόγων ἔργον τε παντός 865. ταῦτ' οὐκ ἀριθμός ἐστιν — λόγων, ἀλλ' ἔργα δεινά C. 384. ἔργα τῷ λόγῳ μηνύεται 1190. τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὑρίσκεται E. 615. ἀλλά με λόγοις ἀπώλυς ἔργ' ἔχων ἥδιστ' ἐμοί 1352. Also to μῦθος. — οὐθ' ὁ μῦθος ἐν βραχεῖ φράσαι πάρεστιν, οὔτε τἄργα C. 1578: and to ῥήματα. — ἔργοις πεπονθὼς ῥήμασίν σ' ἀμύνομαι 877: and to ἔπη. — τἄμ' ἔπη καὶ τἄργα τἀμά E. 613: and to γλῶσσα. — ὁρῶ βροτοῖς τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τἄργα πάνθ' ἡγουμένην P. 99. ὅταν λόγῳ θανὼν ἔργοισι σωθῶ E. 60. μισεῖς μὲν λόγῳ, ἔργῳ δὲ τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνει 350. λόγῳ μὲν ἐσθλά, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακά C. 786. Opposed also to other things; οὐκέτ' ὀκνεῖν καιρός, ἀλλ' ἔργων ἀκμή E. 23. κοὐ μόνον βουλεύματα, ἀλλ' ἔργα δεινά P. 552. οὐ τὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον ἢ τἄργα σκοπεῖν A. 726.

Ἔρδω, *to do, to perform*; ταχθεὶς τάδ' ἔρδειν P. 6. ὑφ' ὧν ἐγὼ ταχθεὶς τάδ' ἔρδω C. 855. μηδὲν πρόσθεν ἢ τὰ Λοξίου πειρώμεθ' ἔρδειν E. 83. ὅτι νῦν καιρὸς ἔρδειν 1360. ὃς τάδ' ἔρδει A. 371. τοῦτό γ' ἔρξας P. 117. οὔτ' ἔρξας τινα 678. τάδ' ἔρξας 1337. οὕνεκα ἄκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρξειεν τάδε T. 931. ἀδάκρυστος ἔρξον 1191. — τίνα προσωφέλησιν ἔρξεις P. 1392. ἔρδουσιν, ἢ μέλλουσι; C. 1076. τίνος πότ' ἀρ' ἔρξε χειρὶ δύσμορος; Aj. 889.

Ἔρεβος, *Erebus*, a region beneath the earth, not so profound as Hades; τὸ Ταρτάρου στυγνὸν πατρῷον ἔρεβος C. 1392. ἰὼ σκότος — ἔρεβος ὦ φαεινότατον, ὡς ἐμοί, ἕλεσθέ μ' οἰκήτορα Aj. 389. Used metaphorically, of the *darkness* beneath the sea; οἶδμα — ὅταν θρήσσαισι ἔρεβος ὄφαλον ἀπιδράμῃ πνοαῖς A. 585.

Ἐρεθίζω, *to rouse, to provoke*; φιλαύλους δ' ἠρέθιζε Μούσας (ὁ Λυκοῦργος) A. 954.

Ἐρείδω, 1. *to infix*, or *fix in*; ἔρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος A. 1221. 2. *to cling to*; ἐρείσατ', ὦ παῖ, πλευρὸν ἀμφιδέξιον ἀμφύντε τῷ φύσαντι C. 1114.

Ἐρεῖν and εἰπεῖν, *to speak, to say, to tell*, or *relate*.

Ἐρείπιον, *a wreck*, spoken of the *dead carcases* of cattle; ἐν δ' ἐρειπίοις νεκρῶν — ἕζετ' ἀνείου φόνου Aj. 301.

Ἐρείπω, *to throw down, to overthrow*; ἀλλ' ἐρείπει θεῶν τις (Λαβδακιδῶν γένος), *but some one of the gods overthrows the race of the Labdacidæ* A. 592. Passive; ἐν δ' ἐρειπίοις νεκρῶν ἐρειφθεὶς ἕζετο, *and amidst the wrecks of the carcases he sat stretched on the ground* Aj. 302. Ἴδε μάλα μέγας ἐρείπεται κτύπος ἄφατος, *behold how this mighty bolt, indescribable, is hurled down* C. 1462.

Ἔρεισμα, *a stay* or *support*; χαλεπόπους ὁδός, ἔρεισμ' Ἀθηνῶν C. 58.

Ἐρεμνός, *dark, black*; ἐρεμνὸν αἷμ' ἔδευσα Aj. 369.

Ἔρεσθαι, *to inquire, to ask, to interrogate*; μή μ' ἔρῃ τὰ πλείονα P. 572. ἐροῦ δὲ τὴν κυναγὸν Ἄρτεμιν E. 553. ἀλλαλας, εἴ σε ταῦτ' ἐρήσομαι πάλιν R. 1166.

Ἐρέσσω, properly *to row*; κώπαις ἐρέσσων T. 558. Metaph.; ἄλλον δ' ἐν μεταλλαγῇ πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσσει, *thou art handled* P. 1120. τοῖας ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς δικρατεῖς Ἀτρεῖδαι καθ' ἡμῶν, *such threats do the twin-reigning Atridæ ply against us* Aj. 246. τίνα δὴ μῆτιν ἐρέσσων, *revolving some plan* A. 158.

Ἔρευνα, *search, inquisition*; οὐκ ἔρευναν τοῦ θανόντος ἔσχετε; R. 566.

Ἐρευνάω, *to search, to investigate*; ἐν ἐν θεὸς χρείαν ἐρευνῷ R. 725. ὅτ' οὐδὲν ἦν ἐρευνῶσιν πλέον, *when there was nothing gained by our search* (*by us searching*) A. 268.

Ἐρέφω, *to crown*; κρατῆρες — ἐν κρᾶτ' ἔρεψον καὶ λαβάς C. 474.

Ἐρεχθείδης, *Erecthida*, or a *descendant of Erectheus*, who was a king of Athens, and father of Cecrops; ἀρχαιογόνων Ἐρεχθειδῶν A. 969. γενεᾶς χθονίων ἐκ' Ἐρεχθειδῶν Aj. 201.

Ἐρημία, *loneliness, the being alone*; ἐρημία με — σμικρὸν τίθησι C. 961.

Ἔρημος, 1. *desert, uninhabited*, of places; τὰ δ' ἄλλ' ἐρῆμα P. 34. ἐρήμης — γῆς A. 735. ἔρημος ἔνθ' ἐν ᾗ βροτῶν στίβος 769. 2. *deserted, abandoned, forsaken*, of living beings; ἔρημον ὧδε κἄφιλον P. 228. ἔῤῥιψαν αἰσχρῶς ὧδ' ἔρημον 265. προθέντες ἐνθάδε — ἔρημον 269. μὴ λίπῃς μ' οὕτω μόνον ἔρημον ἐν κακοῖσι 469. μή μ' ἀφῇς ἔρημον οὕτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου 485. με προὐβάλοιν ἔρημον ἄφιλον ἄπολιν 1006. ἔρημος λειφθήσομ' ἤδη 1060. ναῦς ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω R. 57. τηλικάσδ' ὁρῶν πάντων ἐρήμους 1509. τοὐμὸν δέμας ἔρημον — οὐδ' ἐφηγητῶν ἄνευ C. 503. ἔρημος ἔθανες 1712. ποῖ δῆτ' — ἔρημος ἄπορος αἰῶνα τλάμων' ἕξω 1733. ἄφετε μόνην ἔρημον A. 878. ὅτι γένοιτ' ἐρήμη T. 901. — πόρτις ἐρήμα 527. ὧδ' ἔρημος πρὸς φίλων A. 910. 3. *solitary, destitute*; τοῦ πρόσθ' ἐρήμου τοῦδε δυστήνου πλάνου C. 1116. τίς ἄρα με πότμος αἴθις ὧδ' ἔρημος — ἐπαμμένει 1715. 4. once of places, *destitute*; στέγαι φίλων ἔρημαι, τῶν δ' ἀπολλύντων πλέαι E. 1397.

Ἐρητύω, *to separate*; πολλὰ κέλευθος ἐρετύει, *a long way separates us* C. 161.

Ἐρίβοια, *Eriboea*, sometimes called *Peribœa*, daughter of Alcathous, king of Megara, and wife of Telamon the father of Ajax; μητρί τ', Ἐριβοίᾳ λέγω Aj. 566.

Ἐρίζω, *to quarrel, to contend with*; τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν, *for what is just has no reason to contend with two* E. 459.

Ἐρινύς, 1. *Erinnys*, one of the Furies; ἆρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος; Aj. 1013. μνήμων τ' Ἐρινὺς 1369. ἐν σε πολίμοις Δίκη τίσειε' Ἐρινύς τε T. 806. ἥξει καὶ πολύπους καὶ πολύχειρ ἀ — χαλκόπους Ἐρινύς E. 482. Also plural, *the Furies*; λοχῶσιν Ἅιδου καὶ θεῶν Ἐρινύες A. 1062. σεμναί τε θεῶν παῖδες Ἐρινύες E. 112. Ἐρινύων ἐφαντὸν ἀμφίβληστρον T. 1040. σεμνὰς Ἐρινῦς ταυτόποδας Aj. 824. ὦ ταχεῖαι πολιημοί τ' Ἐρινύες 830. 2. a *Fury* or *curse* abiding with any one; τὴν σὴν Ἐρινὺν αἰτίαν εἶναι λέγω C. 130. ὁδὸς — κακὴ πρὸς τοῦδε πατρὸς τῶν τε τοῦδ' Ἐρινύων 1436. 3. *vengeance* or a *curse* inflicted on any one; Ἐρινὺν οὕτιν' ἐκφοβουμένη E. 268. ἔτεκεν μεγάλαν — ἕδε νύμφα δόμοισι τοῖσδ' Ἐρινύν T. 891. λόγου τ' ἔνοια καὶ φρενῶν Ἐρινὺς A. 599. ὅτι οἰστρηθεῖσα ὑπὸ τῶν Ἐρινύων Ἀντιγόνη τοῦτο τετόλμηκε. 4. *an accursed man*; διδύμαν ἑλοῦσ' Ἐρινύν, *having destroyed the twin-fury* (viz. *Ægisthus and Clytemnestra*) E. 1069.

Ἔρις, *controversy, strife*; εἰσῆλθε τῶν τρισαθλίων ἔρις κακή C. 373. οἱ θεοί σφι μήτε τὴν πεπρωμένην ἔριν καταβέσειαν 423. φόνοι στάσις ἔρις μάχαι 1235. λήγει δ' ἔρις Aj. 718. εἰς ἔριν θυμούμενος 997. ἔσται μεγάλης ἐριδός τις ἀγών 1142.

Ἐριστός, *to be disputed about*; τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἐριστὰ πλάθειν E. 213.

Ἔρκειος, *belonging to the house* or *hall*; δεθεὶς πρὸς κίον' ἐρκείου στέγης Aj. 108. τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς Ἐρκείου A. 483.

Ἕρκος, 1. properly, *a hedge* or *fence*; ἕρκος ἱερόν, *sacred shrine* T. 604. ἐρκέων ἐγκεκλημένους, *pent up within the camp* Aj. 1253. 2. *a seal*, enclosing a letter; σφραγῖδος ἕρκει T. 612. 3. *a snare*, or *trap*; χρυσοδέτοις ἕρκεσι κρυφθέντα γυναικῶν, *secretly entangled in the golden-wreathed fetters of a woman* E. 827. εἰσέβαλλον εἰς ἕρκη κακά Aj. 60.

Ἕρμα, *a sepulchral mound*; πρὸς ἕρμα τυμβόχωστον ἔρχομαι A. 841.

Ἕρμαιον, *anything found, good luck*, which was attributed to Mercury; ἔστ' ἐμὸν θοὔρμαιον, *this is my good luck* A. 393.

Ἑρμαῖος, *belonging* or *sacred to Mercury*; Ἕρμαιον ὄρος P. 1445.

Ἑρμηνεύω, *to explain, to show to*; ἑρμήνευέ μοι C. 399.

Ἑρμῆς, the god *Mercury*; Ἑρμῆς ὁ πέμπων δόλιος P. 133. τῇδε γάρ μ' ἄγει Ἑρμῆς ὁ πομπός C. 1545. ὁ Μαῖας δὲ παῖς Ἑρμῆς E. 1388. — ὦ χθόνι' Ἑρμῆ 111. — καλῶ δ' ἅμα πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον Aj. 819. εἴπερ Ἑρμοῦ τῆνδε πομπεύει τέχνην βέβαιον T. 617.

Ἔρνος, *a young tree* or *shoot*, applied by Sophocles to human *progeny*; ὦ φίλτατ' ἔρνη C. 1110.

Ἔρος, same as Ἔρως, *love*; — δόλος ἦν ὁ φράσας, ἔρος ὁ κτείνας E. 190.

Ἔρπω, 1. *to go, to creep*, also *to come, to return*; στίβον κατ' ἀνάγκαν ἕρποντος P. 207. ἕρπ', εἰ θέλεις 720.

ἢν μὴ 'ρπῃς ἐκών 973. ἕρπετε 1140. ἥντιν' αὖ — κέλευθον ἕρπεις 1207. οὐ γὰρ ἂν σθένοι τοὐμὸν δέμας ἐρῆμον ἕρπειν C. 503. ἤδη γὰρ ἕρπω 1548. ἕρπεθ' ὡς τάχιστα 1639. ἕρποντι μᾶλλον ἀσσον A. 1195. ἆρα δυστυχεστάτην κέλευθον ἕρπω 1198. ὡς ἕρποντος εἰσορᾷς ἐμοῦ T. 393. αὐτῇ — ἄπωθεν ἑρπούσῃ 813. ἀλλ' ἑρπέτω χαίρουσα 816. κἂν μηδὲν ἕρπω 1098. ἐξόδους ἕρπειν κενάς Aj. 280. ἕρποντι φωνεῖς 539. ἕρπε T. 613. E. 1494. — ὅς τι δράσων εἶρπε T. 160. δι' εἶρπε — Εὐρύτου πέρσας πόλιν 747. εἶρπε δ' ἄλλον ἄλλοτε P. 694. οὐ γὰρ ἂν κάρα πολυστεφὴς ὧδ' εἶρπε παγκάρπου δάφνης R. 83. οὐ γὰρ ἂν ὧδ' ἀλλοτρίοις ὄμμασιν εἶρπον C. 145. ὡς γὰρ ἐνθένδ' εἶρπε 1583. γεγηθὸς ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο E. 1222. 2. *to proceed, to advance, to undertake* anything; πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντ' ὁ φθόνος ἕρπει Aj. 157. ποτὲ μὲν κακόν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἕρπει A. 364. ἅτας οὐδὲν ἀλλείπει γενεᾶς ἐπὶ πλήθος ἕρπον 582. οὐδὲν ἕρπειν θνατῶν βιότῳ — ἀκτὸς ἅτας 609. εἰδότι δ' οὐδὲν ἕρπει (ἅτα), *attacks* 614. ἕρπει παραλλὰξ ταῦτα Aj. 1066. 3. *to grow ripe, to advance to ripeness*; ὁρῶ μὲν ἥβην τὴν μὲν ἕρπουσαν πρόσω, τὴν δὲ φθίνουσαν T. 544.

Ἔρρω, *to go to ruin, to perish, to vanish*; ἄφαντος ἔρρει θανασίμῳ χειρώματι R. 560. τῷ κατὰ γᾶς, ὃς νέον ἔρρει C. 1772. τοὐμὸν ὡς ἔρρει δέμας φλογιστόν E. 57. τἀκείνου δέ σοι σωτῆρι' ἔρρει, *all hope of safety to thee from him is vanished* 913. — ἐρρέτω Ἴλιον P. 1185. σὺ δ' ἔρρ' ἀπόπτυστός τε κἀπάτωρ ἐμοῦ C. 1385. ἔρροι τ' ἂν αἰδώς E. 241. ἔρρει δὲ τὰ θεῖα R. 910.

Ἐρύκω, *to restrain*; ἀλλά τις θεῶν αἰὲν — Ἅιδα σφε δόμων ἐρύκει T. 121. ἐνέδην δδε χῶρος ἐρύκεται P. 1138.

Ἔρυμα, *a fortification* or *rampart*; πρὸς ἔρυμα Τρώων Aj. 462.

Ἐρυμάνθιος, *Erymanthian*, from Erymanthus, a mountain in Arcadia, where Hercules killed a wild boar that was a pest to the surrounding country; Ἐριμάνθιον τε θῆρα T. 1087.

Ἐρυστός, *drawn*; κολεῶν ἐρυστὰ — ξίφη Aj. 717.

Ἐρύω. See Εἰρύω.

Ἔρχομαι, *to come, to go, to arrive*.

Ἔρως, 1. *love*; ὁ τῆσδ' ἔρως T. 433. τοῦ τῆσδ' ἔροντος — ἥσσων ἔφυ 489. ἐρότων δ' ἐρότων ἐκέκαυσεν Aj. 1184. 2. *the deity of Love*, particularly spoken of *animal passion*; Ἔρως ἀνίκατε μάχαν A. 777. Ἔρως, ὃς ἐν κτήμασι πίπτει 778. ὡς — Ἔρως δέ νιν μόνος θεῶν θέλξειν T. 353. Ἔρωτι μὲν — ὅστις ἀντανίσταται 441. 3. *desire* of any kind; τὸν δ' ἔρωθ' οὗτος ἔχει P. 656. οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετ' ὠφελῶν C. 437. ἐλπὶς — πολλοῖς δ' ἀπάτα κουφονόων ἐρότων A. 613. ἔφριξ' ἔρωτι, περιχαρὴς δ' ἀνεστόμαν Aj. 678. πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἦν ἔρως Κρέοντί τε θρόνους δόσθαι C. 368.

Ἐρωτάω, *to ask, to interrogate, to put a question to*; καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ E. 309. σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ R. 1119. ὅσ' ἂν σ' ἐρωτῶ 1122. ὅταν σ' ἐρωτῇ τίς τε καὶ πόθεν πάρει P. 56. Κρέοντ' ἐρώτα A. 545. μήπω μ' ἐρώτα R. 740. εἰς τί δὴ με τοῦτ' ἐρωτήσας ἔχεις; T. 402.

Ἐς, or Εἰς.

Ἐσαμβιβάζω, *to reach*; πολλῶν — ἃ μὴ 'πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα ἀκρότατ' ἐσαμβιβάσασιν ἀπότομον ὄρουσεν εἰς ἀνάγκαν R. 876. See Ἀπότομος.

Ἐσέρχομαι. See Εἰσέρχομαι.

Ἔσθημα, *a garment*; ἐσθήματα φοροῦντ' ἐκείνῳ ταὐτά E. 260.

Ἐσθής, *dress, a garment*; ἐσθῆτι σὺν τοιᾷδε C. 1260. λουτροῖς τέ νιν ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν 1599.

Ἐσθλός, 1. of a person's disposition, *good, honest, noble*; φίλον ἐσθλόν R. 611. τίς γὰρ ἐσθλὸς οὐχ αὐτῷ φίλος; C. 310. ἐσθλὸν ἄνδρ' ἀπωφελῶν P. 893. ἄνδρα — βλάπτειν τὸν ἐσθλόν Aj. 1324. τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα 1331. ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὢν ἐπίστασο 1378. ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς E. 24. πέφυκεν ἐσθλός 314. ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ P. 96. εἴτ' εὐγενὴς πέφυκας, εἴτ' ἐσθλῶν κακή A. 38. 2. of a thing, *good, useful, honest, auspicious*; ἀλεὴς ὕπνος ἐσθλός P. 847. ἐσθλὴν (φήμην φέρω) R. 87. λόγῳ μὲν ἐσθλά, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακά C. 786. μάντις εἶμ' ἐσθλῶν ἀγώνων 1082. τύχην ἐσθλήν 1502. ποτὲ μὲν κακόν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἕρπει A. 364. τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθλόν — ἔμμαν 618. πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον 1230. εἰ μὲν πέφυκεν ἐσθλά E. 636. μοίρᾳ μὲν οὐκ ἐν ἐσθλῇ βεβῶσαν 1083.

Ἐσκομίζω. See Εἰσκομίζω.

Ἐσλεύσσω. See Εἰσλεύσσω.

Ἕσπερος, 1. *belonging to the evening*; ἕσπεροι λαμπτῆρες Aj. 278. 2. *western*; ἑσπέρους ἀγκῶνας Aj. 792. πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν ἕσπερον νεῶν 861. ἑσπέρου θεοῦ, *Pluto* R. 178.

Ἕστε, *until*.

Ἑστία, *a domestic hearth, an altar*, also *a household* or *family*; μὰ τὴν πατρῴαν ἑστίαν E. 869. βούθυτον ἑστίαν ἀγίζων C. 1491. τὴν Πενθέωνος ἑστίαν R. 965. ἐνδῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἀφ' ἑστίας C. 414. νεοσῶστον

ἑστίαν ἀμείψας, ἔνθα κλῄζεται θυτὴρ T. 655. τὰν χθόνιον ἑστίαν πατρὸς C. 1724. — ὅτῳ — ἡ δορύξενος κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰεν ἐστιν ἑστία C. 639. ὁ πατρῷον ἑστίας βάθρον Aj. 847.

Ἑστιοῦχος, having an altar; φέρων ἀνδικον δεμνὶν ἑστιοῦχον ἐς πόλιν A. 1070.

Ἑστιῶτις, belonging to the hearth; ἀνεμέσσα — ἑστιῶτις αὔρα, a breezy gale blowing from the hearth T. 950.

Ἑσχάρα, a hearth; βωμοὶ — ἐσχάραι τε παντελεῖς A. 1003.

Ἐσχατιά, the extremity, or extreme point of any place; ἕως — τόπον ἐσχατιᾶς προσιδεῖν ἐθέλεις ὅστινα κεῖται P. 144.

Ἔσχατός, 1. of places extreme, furthest; ἐπ' ἐσχάτοις τόποις T. 1090. ἔνθα τέξιν ἐσχάτην ἔχει Aj. 4. ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στέγην E. 710. ἥλαυνε δ' ἔσχατος μέν, ὀστέρας δ' ἔχων πόλους Ὀρέστης 724. ἐσχάτῃ πυρᾶς, at the top of the pile 888. 2. hence used metaphorically; ἐκείνῳ ἐπ' ἔσχατα βαίνεις, since thou art come to extremity C. 217. προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους A. 846. ἐσχάτας σάρκας, my inmost flesh T. 1042. 3. of time, last; used adverbially, ἔσχατον, for the last time; ἔσχατόν σου τοὐμὸν ἔπεται δέμας C. 1547. ἐσχάτας ὑπερ ῥίζας ἐτέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις A. 595. 4. ἔσχατ' ἐσχάτων κακά, the utmost possible evils P. 65.

Ἔσω. See Εἴσω.

Ἔσωθεν, within; ἕως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἠγόρευ ξένοις T. 598.

Ἑταιρεία, fellowship, companionship; ἄπιστος ἐσθ' ἑταιρείας λιμήν Aj. 668.

Ἑταῖρος, a companion, a comrade; ὑμεῖς δ', ἑταῖροι Aj. 672. οἶμοι δ' ἑταίρων C. 1402. φωνῆσαί τινα ἕξεσθ' ἑταίρων 1405.

Ἐτεοκλῆς, Eteocles, younger son of Œdipus and Jocasta; Ἐτεοκλῆς ὢν φύσει νεώτερος C. 1297. Ἐτεοκλέα — κατὰ χθονὸς ἔκρυψε A. 23. Ἐτεοκλέα τάφῳ κρύψαι 194.

Ἐτέοκλος, Eteoclus, one of the seven chiefs before Thebes; Ἐτέοκλος Ἀργεῖος γαγής C. 1318.

Ἕτερος, ether, another, different, 1. used substantively and adjectively; σφῷν δ' ἁ 'τέρα μελοῦσα πραξάτω τάδε C. 498. — τόν' ἄλλος, ἄλλοθ' ἁ 'τέρα κάρα προβάλλων E. 729. τέχνα — τέχνας ἑτέρας προδοῦσ' P. 138. — πλέον τὸ θέρος εἶχε θατέρου 593. ἀνάτα δ' ἀνάτας ἑτέρας ἑτέρα παραβαλλομένα C. 230. πῶς οὐ χἀτέρας (ἐν ἐρεσθείᾳ); T. 459. πῶς — ἐν ἀείλιον ἕτερον ἢ τὰ νῦν ἴδοι 832. ἁ 'τέρος στρατηγός Aj. 1088. — εἰσὶ χἀτέροις γυναῖ κακαί C. 1194. ἐπεὶ μὲν ἑτέρα, τὰ δ' ἐπ' ἦμαρ αὔξων (χρόνος) 1485. ἀράσιμοι — χἀτέροις εἰσὶν γύαι A. 565. παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θἀτέρα P. 501. ἑλοῦ γε θἀτέρα E. 337. 2. used adverbially; καὶ τῇδε φύναι χἀτέρᾳ C. 1446. ἄλλοσ' αὐτὸν ὄμμα, θἀτέρᾳ δὲ νοῦν ἔχοντα T. 271.

Ἐτήτυμος, 1. genuine; γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς T. 1053. 2. true; — εἰ λέγεις ἐτήτυμα P. 1274.

Ἐτητύμως, really; ἤγγειλαν ὡς ἐτητύμως E. 1444.

Ἔτι, adv., 1. of the present, yet, still, even now. 2. of the past, longer. 3. of the future, longer, moreover, further. 4. besides. 5. also used with comparatives.

Ἑτοιμάζω, to prepare, to get ready; ἔγκλημα — αἰτίαν θ' ἑτοιμάσας T. 360.

Ἑτοῖμος, 1. ready, prepared; εἰμ' ἑτοῖμος πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν P. 90. πῶς — οὐκ αὐτάγγελος πλεῖν ἦν ἑτοῖμος 565. ἑτοῖμος εἰκεῖν R. 92. χωρεῖν ἑτοῖμος Aj. 800. τό τε μὴ βλέπειν ἑτοῖμα, ready to die E. 1068. εἰσ' ἑτοῖμοι τοῦ νεκροῦ γ' ἐπίσκοποι A. 217. ἡμεν δ' ἑτοῖμοι καὶ μόδρους αἴρειν χεροῖν 264. 2. of a thing, just imminent; ἄγομαι τάνδ' ἑτοίμων δόδν A. 869.

Ἔτος, a year; ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον P. 312. ἔτος εἰς ἔτος A. 340. πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον Aj. 503. πολυπλάγκτων ἐτέων ἀριθμός 1165.

Ἔτυμος, true; φάμ' ἔτυμον A. 1305. βάλλει μ' ἐτύμα φθογγά του P. 205.

Εὖ, well, rightly, properly.

Εὐαγής, holy, acceptable to the gods; — ὅπως λύσιν τιν' ἡμῖν εὐαγῆ πόρῃς R. 921. τίς οἶδεν, εἰ κἀτοῦθεν εὐαγῆ τάδε; A. 517.

Εὔαγρος, successful in hunting; τὸν εὔαγρον τελεῖσαι λόχον C. 1090.

Εὐάζω, to shout in honour of Bacchus; ἀμβρότων ἐπέων εὐαζόντων, amid the sound of sacred words A. 1122. Triclin. διὰ μέσου, ἀντὶ τοῦ, θείων ὕμνων εἰς σὲ φερομένων.

Εὐαής, mildly-breathing; ὕπνε — εὐαὴς ἡμῖν ἔλθοις P. 817.

Εὐαίων, 1. happy, prosperous; βίοτον εὐαίων' ἔχειν T. 81. 2. conferring happiness; ὕπνε — εὐαίων, εὐαίων ἄναξ P. 818.

Εὐάνεμος, windy, exposed to the wind; ἐν εὐανέμοις βάσεσιν Aj. 196.

Εὐάρματος, famous for chariots; Θήβας εὐαρμάτου A. 837.

Εὔβοια, Euboea, an island near Bœotia, now called Negropont; Εὐβοίας σταθμά P. 487. ἀκτὴ — Εὐβοίας ἄκρον Κήναιον T. 749. Εὐβοίας τ' ἄκρα 785.

Εὐβοΐς, *Eubœan*; ἀκτή τίς ἐστ' Εὐβοΐς T. 237. Εὐβοΐς sc. γυνή 400. Εὐβοΐδα χώραν 74.

Εὔβοτρυς, *abounding in grapes*; τὴν εὔβοτρυν Πεπάρηθον P. 544.

Εὐβουλία, *good counsel, prudence*; ὅσῳ κράτιστον κτημάτων εὐβουλία A. 1037. εὐβουλίας δεῖ 1085.

Εὔβουλος, *prudent in counsel*; Ἄρεος εὔβουλον πάγον C. 951.

Εὐγενής, *noble*, 1. *of noble birth*; εὐγενὴς μὲν ὁ κτανών τε χὠ θανών P. 836. μάντις εὐγενής 600. εὐγενὴς γὰρ ἡ φύσις κἀξ εὐγενῶν 862. ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκήτορες C. 732. οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι Aj. 1074. τραφεὶς μητρὸς εὐγενοῦς ἄπο 1208. 2. *noble in disposition*; εὐγενὴς γὰρ ἡ φύσις P. 862. εἴτ' εὐγενὴς πέφυκας, εἴτ' ἀσθλῶν κακή A. 38. θάλλων εὐγενεῖ τέκνων στορᾷ 1149. ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι τὸν εὐγενῆ χρή Aj. 475. εὐγενὴς ἀνὴρ 520. ἥτις εὐγενὴς γυνή E. 249. 3. of a horse, *generous, high-couraged*; ἵππος εὐγενής E. 25.

Εὐγμα, *supplication*; ὅπως ἱκοίμην εὐγμάτων προσήγορος A. 1170.

Εὔγνωστος, *easily known*; Ἀπόλλων — εὔγνωστος ἐμοὶ ξυνείης διὰ παντὸς εὔφρων Aj. 690.

Εὐδαιμονέω, *to be fortunate* or *prosperous*; ἡ τυραννὶς πολλά τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ A. 502.

Εὐδαιμονία, *happiness, prosperity*; τίς ἀνὴρ πλέον τᾶς εὐδαιμονίας φέρει R. 1190. πολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας πρῶτον ὑπάρχει A. 1328.

Εὐδαιμονίζω, *to deem* or *pronounce happy*; οὐ πάνυ μοίρας εὐδαιμονίσαι πράτης C. 142.

Εὐδαίμων, *happy, prosperous*; εὐδαίμων ἀνύσει P. 711. Σαλαμὶς, σὺ μέν που ναίεις ἀλίπλακτος εὐδαίμων Aj. 594. τοῦ πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου R. 1197. τὰς εὐδαίμονας Ἀθήνας C. 283. εὐδαίμονες γένοισθε 1551. εὐδαίμονες, οἷσι κακῶν ἄγευστος αἰών A. 578.

Εὐδρακής, *sharp-sighted*; ὡς πάντων ἐν νόσῳ εὐδρακὴς ὕπνος ἄθπνος λαύσειν P. 836.

Εὕδω, 1. properly, *to sleep*; εὕδοντ' ἐπ' ἀκτῆς P. 272. ἐᾶν — ἕκηλον εὕδειν 758. ἄτρεστον εὕδοντα R. 586. ἡδέως εὕδουσαν T. 174. νῦν γε πᾶς εὕδει στρατὸς Aj. 284. 2. transferred to the *sleep of death*; ὀλμὸς εὕδων καὶ κεκρυμμένος νέκυς C. 627. 3. also to one *slumbering* in fancied security; οὐχ ὕπνῳ γ' εὕδοντα μ' ἐξεγείρετε R. 65. καὶ βραδὺς εὕδει C. 808.

Εὔειρος, *εὔερος*, *well-fleeced*; πέπλον — ἔχριον ἀργῆτ' οἴδι εὐείρῳ πόκῳ T. 672.

Εὐεργετέω, *to confer a benefit*; εὐεργετῶν γὰρ αὐτὸς αὖτ' ἐκτησάμην P. 666.

Εὐεργέτης, *a benefactor*; ἐκφερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην A. 284.

Εὔερος. See Εὔειρος.

Εὐημερέω, 1. *to live prosperously*; φίλοισί τε ξυνοῦσαν — εὐημεροῦσαν E. 643. 2. *to be happily tranquil*; ταῖσι Θήβαις εἰ τὰ νῦν εὐημερεῖ καλῶς τὸ πρὸς σέ C. 622.

Εὐήμερος, *auspicious*; λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος Aj. 695.

Εὔηνος, *Evenus*, a river of Ætolia; τὸν βαθύῤῥουν ποταμὸν Εὔηνον T. 556.

Εὐήρετμος, *well-rowed, well-pulled*; ἃ δ' εὐήρετμος ἔκπαγλ' ἁλία πλάτα θρώσκει C. 720.

Εὐθάλασσος, *situated advantageously near the sea*, or as some render it, *celebrated for skill in maritime affairs*; δῶρον εὔιππον, εὔπωλον, εὐθάλασσον C. 715.

Εὐθέως, *quickly*; εὐθέως ὑπέσχετο — δηλώσειν P. 611. τίνυ' ἂν εὐθέως; C. 998. εὐθέως δ' ἐγὼ — ἔσσω Aj. 31.

Εὐθύ, adv., *straight*; ἴετ' εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ λέχη R. 1242.

Εὐθύνω, 1. properly, *to guide the course of*; thence, *to have charge of*; ἔγ' αὐτὸν ὅστερ χερσὶν εὐθύνων κυρεῖς, *bring him, whoever hast him in charge in thy hands* Aj. 538. 2. *to govern* a city; πᾶσαν εὐθύνων πόλιν A. 178. λαβὼν δὲ χώρας παντελῆ μοναρχίαν εὔθυνε 1149.

Εὐθύς, *immediately, at once, forthwith*.

Εὔιος, *Evius*, a surname of Bacchus; οἰνῶπα Βάκχον εὔιον R. 211. Thence *Bacchic, belonging to Bacchus*; εὔιον πῦρ A. 953.

Εὐιππος, *famous for horses*; εὐίππου χώρας C. 674. δῶρον εὔιππον, εὔπωλον, εὐθάλασσον 715.

Εὔκαιρος, *opportune*; χθὲς σοι λέγειν εὔκαιρόν ἐστι C. 32.

Εὐκάρδιος, *stout-hearted, courageous*; ὃς τ' ἔφυν εὐκάρδιος P. 531. ὁρᾷς τὸν θρασύν, τὸν εὐκάρδιον Aj. 357.

Εὔκαρπος, *abounding in fruits, fruitful*; εὐκάρπῳ θέρει Aj. 656.

Εὔκερως, *having strong horns*; εὔκερων ἄγραν Aj. 64. 290.

Εὔκηλος, *tranquil*; μήτε — ξυνναίομ' εὔκηλος E. 234.

Εὐκλεής, *glorious, renowned*; τοῖσι γενναίοισι τοι — τὸ χρηστὸν εὐκλεές P. 474. εὐκλεᾶ θέσθαι βίον 1408. κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον κατέσχον A. 498. ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων 691. Ἄρτεμιν, ἃ κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα θάσσει R. 161.

Εὔκλεια, *glory, renown*; — δράσαντι πλεῖστον εὐκλείας γέρας P. 476. τί — εὐκλείας ἄγαλμα μεῖζον A. 699. ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν Aj. 460,

name as στέφανον εὐκλεᾶ μεγάλως. — εὐκλείαν οὐχ ὁρᾷς ὅσην σωτῇ — προσβαλεῖν E. 961. οὐδεὶς εὐκλειαν αἰσχύνει θέλει 1072. πᾶσαν εὐκλειαν φέρων Aj. 431.

Εὐκαρήτητος, *well-hammered*; ἐξ εὐκαρτήτου χαλκέας — πρόχου A. 426.

Εὐκταῖος, *votive*; εὐκταῖα φαίνων ἢ ἀπὸ μαντείας τινός; T. 238. εὐκταῖα 239.

Εὐλάβεια, *caution*; εὐλάβεια τῶν ποιουμένων C. 116. ἰσόζυγ' ἂν τὴν εὐλάβειαν E. 982. εὐλάβειαν τῶνδε προθέμην ἐγώ 1326.

Εὐλαβέομαι, *to be cautious*; εὐλαβουμένην ποιεῖν R. 616. εὐλαβοῦ δή, μὴ φανῇς κακός T. 1119. εὐλαβήθητι, *be careful for* the city R. 47.

Εὔλεκτρος, 1. *beautiful to lie with*; εὐλέκτρου νύμφας A. 791. 2. *that makes happy marriages*; εὔλεκτρος Κύπρις T. 513.

Εὐλογέω, *to praise, to bless*; πατέρα — εὐλογοῦντά σε P. 1298. ὦ πλεῖστ' ἀναίνοις εὐλογούμενον πέδον C. 724.

Εὔλοφος, *handsomely crested*; εὐλόφου κυνῆς Aj. 1265.

Εὐμαθής, *easy to be known* or *distinguished*; ὃς εὐμαθὲς σου — φάσκω' ἀκούω Aj. 15. σῆμ', ὃ κεῖνος εὐμαθὲς — θήσεται T. 611.

Εὐμάρεια, 1. *facility*; οὐκ εὐμαρείᾳ χρόμενος πολλῇ T. 192. 2. *abundance*; εὔρυκον — τοῦτον πολλὴν εὐμάρειαν P. 284. 3. *ease*; ὅθεν εὐμάρει' ἐνάρχει 697.

Εὐμαρής, *easy*, *accommodating*; χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός E. 173.

Εὐμένεια, *benevolence*; τίς — ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐκβάλοι τοιοῦδε C. 637.

Εὐμενής, *benevolent*; τὸν εὐμενῆ πόλει A. 212. Spoken of the Gods, *propitious*; Εὐμενίδας δὲ εὐμενῶν στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην C. 487. ὀργὰς εὐμενοῦς κατεσχεθεῖν A. 1185. αἰτοῦ — εὐμενῆ ἡμῖν ἀρωγὸν — μολεῖν E. 445.

Εὐμενίδαι, *the Eumenides, benign goddesses*; τὰς πάνυ δρόσους Εὐμενίδας C. 42. ὃς σφας καλοῦμεν Εὐμενίδας δὲ εὐμενῶν στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην 487.

Εὐμνήστος, *mindful*, *constantly calling to mind*; εὐμνήστων ἀνδρὸς δεῦμα φέρουσαν T. 108.

Εὐμολπίδαι, *Eumolpidæ*, the name given to the descendants of Eumolpus, priest at Eleusis, to whose office they succeeded; προστάλων Εὐμολπιδῶν C. 1056.

Εὐνάζω, *to lull to sleep*: 1. spoken *of death*; Ἅιδας, εὕνασον, εὕνασον T. 1031. σμικρὰ παλαιὰ σάματ' εὐνάζει βροτῆ R. 961. 2. *of trouble or pain of disease*; εὕνασ' εὐνάζων ἀλκυόνων βλεφάρων πόθον T. 106. σὺ γὰρ μ' ἀκ' εὐνασθέντος ἀκηνεῖς κακοῦ 1231. 3. *to repose*; ἑᾶτέ με δύσμορον εὐνάσαι T. 1001.

Εὐνάομαι, *to slumber, to lie down*; θηρός, ὃν ἐν πύλαισί φασι πολυξέστοις εὐνᾶσθαι C. 1566.

Εὐναστήριον, *a bed*; καθέζετ' ἐν μέσοισιν εὐναστηρίοις T. 914.

Εὐνή, properly *a bed*, but never used by Sophocles in its direct meaning: 1. *a nest*; ὅταν κενῆς εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος A. 421. 2. *a sepulchre*; εἰς εὐνὴν πατρός E. 428. 3. *a lying down*, or *sleep taken in bed*; στυγεραὶ εὐναὶ E. 93. 4. *nuptials*; καὶ σ' ἀντιάζω πρός τ' ἐφεστίου Διὸς εὐνῆς τε τῆς σῆς, ᾗ συνηλλάχθης ἐμοί Aj. 488. κακῇ μ' ἐν εὐνῇ πέλας — γάμων ἐνέθηκεν ἄτᾳ C. 529. εὐνῆς ἀποιμώζοντα τῆς κάτω φθορᾶν A. 1209. γοᾶτο δ' εὐνὰς R. 1249. εὐναῖς ἀνανδράσιν τρύχεσθαι T. 109. αἱ τοὺς εὐνὰς ὑποκλεπτομένους (ὁρᾶτε) E. 114.

Εὐνήτρια, *a sleeper*, *one who lies down on a bed to sleep*; οὔποτε δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' εὐνήτριαν T. 918.

Εὔνις, *bereaved*, *widowed*; τὸν πατρῷον ἡνίκα στόλον ξὺν Ἡρακλεῖ τὸ πρώτον εὔνις ἐσπόμην T. 560.

Εὐνοέω, *to wish well to*; εὐνοεῖν δ' ὑμῖν ἅμα Aj. 674.

Εὔνοια, *good will*, *benevolence*; πέλασσον εὐνοίᾳ πάσᾳ πολίταν P. 1149. ἐάν τε νουθετῇ τις εὐνοίᾳ λέγων 1306. πόθεν γὰρ ἂν — παρέσχ' εὔνοιαν T. 705. εὐνοίᾳ γ' αὐδῶ E. 226.

Εὐνόμας, *having good pasturage*; Ἰδαίᾳ μίμνω λειμωνίᾳ (λειμώνια) ποιᾷ μήλων ἀνήριθμος αἰὲν εὐνόμᾳ χρόνῳ τρυχόμενος Aj. 597.

Εὐνομία, *observance of laws*; θεῶν πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυσ' εὐνομίᾳ σέβων μεγίστᾳ Aj. 699.

Εὔνους, *benevolent*, *friendly*; ὃς εὔνους ἦν ἐμοὶ παρήνεσεν P. 1335. ἐκείνῳ εὔνους ἦλθον R. 1003. ἦν εὔνους παρῇ C. 500. ἔστις εὔνους τῇδε τῇ πόλει A. 209. — οὐ γάρ ποτ' εὔνουν τὴν ἐμὴν κτήσει φρένα P. 1265. πάλιν τό μοι ξυνοῦσαν εὔνουν C. 777. τὸ νυκτέρων εὔνουν διαστὰν γῆς βάθρον 1658. εἰ τὸ τῶνδ' εὔνουν πάρα E. 1194. ἀλλ' ἔστιν εὔνουν 1195. Superl.; ξίφος — εὐνουστατον τῷδ' ἀνδρὶ διὰ τάχους θανεῖν Aj. 809.

Εὐοδόω, *to grant a prosperous journey to*; σφὼ δ' εὐοδοῖη Ζεύς C. 1437.

Εὐοῖ, an exclamation of the priestesses of Bacchus; ἀνταρδάσει εὐοῖ μ' ὁ κισσός T. 218.

Εὔορμος, *having a convenient harbour*; γῆν — οὔτ' εὔορμον οὔτ' οἰκουμένην P. 221.

Εὐπατρίδης, *sprung from a noble father*; εὐπατρίδαν Ὀρέστην E. 157. ἀλτίδων κουστόκων εὐπατριδῶν τε 848.

Εὐπατρις, *noble in birth*; τίς ἂν εὐπατρις ὧδε βλάστοι; E. 1070.

Εὐπειστος, *credible, easy of belief*; εὔπειστα λέγει Aj. 151.

Εὔπλοια, *a prosperous voyage*; μ' εὐπλοίᾳ πέμψον ἀμέμπτους P. 1451. Also used figuratively of a marriage happily begun; τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις ἄνορμον εἰσέπλευσας εὐπλοίᾳ τυχόν R. 423.

Εὔπομπος, *conducting safely*; τὰ νῦν δ' εὔπομπος, εἰ δίκαιος R. 697.

Εὐπόρως, *easily*; τοῦτ' ἔτλησαν εὐπόρως οὗτοι δυνηκεῶν P. 860.

Εὐπραξία, *prosperity*; κἀπ' εὐπραξίᾳ μέμνησθέ μου θανόντος C. 1551.

Εὐπρόσωπος, *having a joyful countenance*; εὐπρόσωπος ἵλεώς τε Aj. 988.

Εὔπτερος, *well-fledged*; εὔπτερον ἔρνος R. 175.

Εὔπωλος, *famous for breeding colts*; δῶρον εὔπωλον εὔπωλον C. 715.

Εὕρημα, *a thing that has been found, a foundling*; εἴθ' ὁ Βακχεῖος θεὸς εὕρημα δέξατ' ἐκ τοῦ Νυμφῶν R. 1106.

Εὔρινος, *keen-scented*; κυνὸς Λακαίνης ὃς τις εὔρινος βάσις Aj. 8.

Εὑρίσκω, 1. active imperf.; εὑρίσκον P. 283. R. 68. Perf.; εὕρηκα R. 546. Fut.; εὑρήσεις R. 441. Aor.; εὗρον C. 1128. εὗρες Aj. 1123. εὕρω P. 450. εὕρωσι E. 1050. εὕροις E. 863. εὑρεῖν R. 42. E. 1297. εὑρών R. 1026. εὑροῦσα C. 327. E. 270. εὑροῦσαν C. 1079. εὑρόντες A. 307. εὑροῦσαι T. 283. 2. Pass. perf.; εὕρημαι T. 1064. εὕρηται Aj. 608. εὑρῆσθαι R. 1050. εὑρημένα C. 1190. Fut.; εὑρεθήσεται R. 108. Aor.; εὑρέθης Aj. 1114. εὑρέθη A. 402. εὑρέθησαν C. 950. εὑρεθῇς T. 410. R. 839. εὑρεθείη A. 327. 3. Midd. aor.; εὑρόμην Aj. 1002.

Signification, 1. *to find by chance*; εὑρὼν ναυαλκὴς ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς R. 1026. 2. *to discover, to light upon or meet with*; ὅταν — τοὺς θεοὺς εὕρω κακοὺς P. 450. τοιαῦτ' ἀνείδιζ', εἰς ἐμ' εὑρήσεις μέγαν R. 441. δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρύν σ' εὕρηκ' ἐμοὶ 546. τά τ' ὄντα πρόσθεν ἄλλα δ' εὑρίσκω κακά E. 925. ἐφθαρμένας γὰρ ἀρτίως εὑρίσκομεν λείας Aj. 25. τό γ' εὐσεβὲς μόνοις παρ' ὑμῖν εὗρον ἀνθρώπων C. 1128. οὐ φεύγμ' ἂν οὐκ ἂν εὗρες Aj. 1123. εὑροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν E. 270. ὅτῳ γάμοι ξυνόντες εὑρέθησαν ἀνόσιοι C. 950. ἢν εὑρεθῇς ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὤν T. 410. νῦν δ' ἐκ τοιούτου θῆλυς εὕρημαι 1064. τίς ἂν — δρῶν ἔμαινον εὑρέθη τὰ κείρα; Aj. 120. νῦν δ' αὖ — φίλοις μέγα πένθος εὕρηται 608. ἔνοιν — εὑρέθη 750. κλέπτης γ αὐτοῖς ψηφοκοῖς εὑρέθης 1114. γὰρ εὑρεθῇ λέγων σοὶ ταῦτά R. 83 νῦν γὰρ κακὸς τ' ὢν κἀκ κακῶν εὑρίσκ μαι 1397. 3. *to find by search* thought; ὑμᾶς μάλις εὑροῦσα C. 32 εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα — εὑρόντες δεκφ νεῖτε A. 307. ἀλλ' εὑρεθείη μὲν μ λιστα 327. τοῦ τάδ' εὑρεθήσεται ἴχν — αἰτίας R. 108. ὃς ὁ καιρὸς εὑρῆσθ τάδε 1050. πόθεν δ' ἂν εὕροις τῶν ἐμῶ σὺ τημάτων ἀρχήν; E. 863. πάντ δὲ σκοπῶν εὕρισκον οὐδὲν πλὴν ἀνιᾶσ θαι παρόν P. 283. τὰ κακῶς εὑρημέν ἔργα C. 1190. ἀλκήν τιν' εὑρεῖν ἡμι R. 42. ἢν δ' εὖ σκοπῶν εὕρισκον ἴασι μόνην, ταύτην ἔπραξα 68. οἴκοιν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὑρίσκει ἔφυς; 440. 4. *to obtain, to attain to, by chance* or *design*; ἐξ ἀλβίων ἄζηλον εὑροῦσαι βίον T. 283. τὰν δεινὰ δ' εὑροῦσαν πρὸς αἰθαλμῶν πάθη C. 1079. ἀφ' ὧν τ' ὀνασιν εὕρωσιν E. 1050. κοὐδ' ἂν σε λυτήσασα βουλοίμην βραχὺ αὐτὴ μόγ' εὑρεῖν κέρδος 1297. καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανόντος εὑρόμην Aj. 1002. τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὑρίσκεται E. 615.

Εὔροος, *beautifully flowing*; τὸν εὔροον Ἀκερχειόν P. 489.

Εὐρυδίκη, *Eurydice*, wife of Orpheus; τάλαινα Εὐρυδίκη A. 1165.

Εὐρύνωτος, *broad-backed*; οὐδ' εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι Aj. 1230.

Εὐρύς, *wide, spacious*; εὐρὺ πόντῳ T. 114.

Εὐρυσάκης, *Eurysaces*, son of Ajax and Tecmessa; Εὐρύσακες Aj. 333. 572.

Εὐρυσθεύς, *Eurystheus*, son of Sthenelus king of Mycenæ; ὁ στυγνὸς Εὐρυσθεύς T. 1038.

Εὐρύτειος, *of* or *belonging to Eurytus*; πόλιν τὴν Εὐρυτείαν T. 259. τὴν Εὐρυτείαν παρθένον 1209. v. Λαβδάκειος.

Εὔρυτος, *Eurytus*, king of Œchalia; Εὐρύτου πόλιν T. 74. 243. 747. Εὐρύτου σταρά 315. Εὐρύτου σταρὰν 419. πατρὸς μὲν οὖσα γένεσιν Εὐρύτου 379. ὃς Εὔρυτον θ' ἕλοι, τὴν θ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν 352. Εὐρύτου — δεσπόζειν θρόνων (Εὔρυτον) 362.

Εὐρώδης, adj., poet. for εὐρύς, *spacious*; ἀνὰ τὰν εὐρώδη Τροίαν Aj. 1169.

Εὐρώεις, *spacious*: Hermann and others, with whom Ellendt agrees, derive this not from εὐρύς, *mould, mustiness*, but from εὐρύς, *wide*; in which case τάφον εὐρώεντα Aj. 1146, will refer rather to the *abode* of Ajax in the shades below, than to his *tomb*.

Εὐσέβεια and **εὐσεβία**, *piety, reverential awe*; ἵν' ἐμ' εὐσεβίας ἐκβαλοντες C. 179. τὴν εὐσεβίαν σεβίσας A. 934. — ἡ γὰρ εὐσέβεια συνθήκας βροτοῖς

P. 1429. σέβειν μὲν εὐσέβειά τις A. 864. ἔρρει τ' ἐν — ἀκάντων τ' εὐσέβεια θνατῶν E. 242, where ἀκάντων εὐσέβεια are to be taken together, *piety of every kind*; πρὸς εὐσέβειαν ἡ κόρη λέγει, *the damsel advises what is pious* 456. εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς — θανόντος εἴσει, *thou wilt obtain the praise of piety from thy dead father* 956. τῷ Ζηνὸς εὐσεβείᾳ, *by thy piety to Jove* 1086.

Εὐσεβέω, *to be pious, to act with piety, to show reverence to*; εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεοὺς P. 1427. εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακούς A. 727. εἴπερ εὐσεβεῖν βούλει T. 1212. τόν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ βᾴδιον Aj. 1329. οὔτε σωφρονεῖν οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστι E. 300. ἐπεί γε δὴ τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ' ἐκτησάμην, *since by acting piously I have incurred the charge of impiety* A. 915.

Εὐσεβής, *pious*, 1. of a person; ἥκω γὰρ ἱερὸς εὐσεβής τε C. 288. — τὸν εὐσεβῆ βροτῶν 280. οὐκ ἂν λάβοις μεν μᾶλλον οὐδὲν' εὐσεβῆ P. 1040. τοὺς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς κἀξ εὐσεβῶν E. 579. 2. of a thing; τό γ' εὐσεβὲς μόνοις παρ' ὑμῖν εὕρον C. 1127. Superl.; κέκλησο πάντων εὐσεβέστατος βροτῶν P. 85.

Εὐσεβῶς, *piously*; τοῖς ἐν γένει γὰρ τἀγγενῆ μάλιστ' ὁρῶν — εὐσεβῶς ἔχει καιά R. 1431.

Εὔσεπτος, *holy, revered*; εὔσεπτον ἀγνείαν λέγων ἔργων τε R. 864.

Εὔσημος, *plain, easily distinguished*; οὐδ' ἔρις εὐσήμους ἀπορροιβδεῖ βοάς A. 1008.

Εὐσκευέω, *to be well prepared*; οὕτω γὰρ εὐσκευοῦμεν Aj. 810.

Εὐσκίαστος, *well-shaded*; κοίταν δ' ἔχει νέφεσι εὐσκίαστον C. 1705.

Εὔσοια, *safety*; σὲ — ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ θανόντ' ἔσεσθαι ζῶντά τ' εὐσοίας χάριν C. 391.

Εὐσταλής, *expeditious*; γένοιτο δὲ πλοῦς εὔρυός τε κεὐσταλὴς P. 769.

Εὔστολος, *well-equipped*; ἐπ' εὐστόλου ταχείας νεώς P. 512.

Εὐστομέω, *to sing sweetly*; πυκνότατοι δ' — εὐστομοῦσ' ἀηδόνες C. 18.

Εὔστομος, same as εὔφημος. ἴσταμ' ἔχε, καί, *be silent, my son* P. 201.

Εὔτε, adv., *when, from what time*.

Εὐτυχέω, *to be prosperous*; of a thing, *to succeed, to turn out well*; εἴπερ εὐτυχεῖ T. 191. πάνυ τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ E. 933. ἀλλ' εὐτυχείας R. 1478. κἀστ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ Aj. 256. δίκαια γὰρ τάδ' εὐτυχεῖν —; 1105. τὰ δόσφορ', εἰ τύχοι κατ' ἀρθὲν ἐξελθόντα, κἀστ' ἂν εὐτυχεῖν, difficulties, *if in the event they turn out aright, are altogether prosperous* R. 88, where πάντα is used adverbially; οὔτ' εὐτυχοῦσα — οὔτ' ἀτιμάζη A. 17. τὸν εὐτυχοῦντα καὶ τὸν δυστυχοῦντα 1144. δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα E. 68. νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνεις 784. ὅτῳ πάρα μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν Aj. 990. — ὅταν γὰρ εὐτυχήσωμεν E. 1291.

Εὐτυχής, 1. *auspicious, favourable*; πότερον εὐτυχῆ λέγω, ἢ δεινά; E. 756. δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχής 987. εὐτυχὴς ἵκοιτο τῇ θ' αὐτοῦ πόλει ἐμοί τε C. 309. 2. *fortunate, prosperous*; ἢ γὰρ εὐτυχεῖς σὺν τῷ θεῷ φανούμεθ', ἢ πεπτωκότες R. 145. μέμνησθ' ἐμοῦ θανόντος εὐτυχεῖς ἀεί C. 1552. Of a thing; εὐτυχῆ πλέουσα πρᾶξιν T. 292. — Compar.; γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος Aj. 546.

Εὐτυχῶς, *prosperously*; σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς A. 697. ἡ Κάδμου δὲ ἐμοῦ μακρὰν ἀπῳκεῖτ', εὐτυχῶς μέν, *fortunately*, in the event; R. 998.

Εὐυφής, *well-woven*; εὐυφὲς πέπλον T. 599.

Εὐφαρέτρης, *having a beautiful quiver*; τὸν εὐφαρέτραν Ἀπόλλωνα προστάταν T. 208.

Εὐφημία, *silence*; εὐφημίαν νῦν ἴσχε T. 177.

Εὔφημος, properly, *well-omened*; εὔφημα φάνει Aj. 355. 588. E. 1202. Also, *silent*; εὐφήμου στόμα φροντίδος ἱδόντες C. 131. οὐκ οὖν ἐάσεις οὐδ' ὑπ' εὐφήμου βοῆς θῦσαί με; *wilt thou not suffer me then even to do sacrifice in well-omened silence*, or *amid sounds of good omen*? E. 620.

Εὐφραίνω, *to gladden, to delight*; ἃ τὸν τοῦδ' οὕνεκ' εὐφραινεῖ βίον C. 1355. ἐπί γ' Ἀτρείδας ἂν εὐφράναιμι Aj. 464. Pass. *to rejoice*; εἰ — μηδέν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται Aj. 273.

Εὐφρόνη, *night*; μέλαινά τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη E. 19. — πήματα ἃ 'γὼ κατ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ θάλλοντα — ὁρῶ 251.

Εὔφρων, *propitious*; Ἀπόλλων — ἐμοὶ ξυνείης διὰ παντὸς εὔφρων Aj. 691. Διὸς εὔφρονι βήματι μελόντα — Ὀρέστην E. 158. ἃ Ἑκαμώνδρου γείτονες ἀεὶ εὔφρονες Ἀργείοις οὐκέτ' ἄνδρα μὴ τόνδ' ἴδητε Aj. 416.

Εὔχειρ, *skilful* as an artificer; ἀνδρὸς εὔχειρος τέχνη, *the work of a skilful artificer* C. 473.

Εὐχερής, *easy, pliable*; ἆρα σύ, μὴ νῦν μόν τις εὐχερὴς παρῇς P. 515. πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ θέου, *thou hast accounted all this easy* 863.

Εὐχή, *prayer, supplication*; μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θέμασιν R. 239. ἄνευτι

τῷδ' ὅπως λυτηρίους εὐχὰς ἀνάσχω E. 626. δέδοικ', ὦ παῖ, μή μ' ἀτελὴς εὐχή P. 771.

Εὔχλοος, *producing verdure, verdant;* τῆς εὐχλόου Δήμητρος εἰς ἐπέψων πάγον C. 1596.

Εὔχομαι, 1. *to pray, to supplicate, to entreat:* τοῖς γὰρ δρῶσιν εὔχομαι θεοὺς μητ' ἀρωτὸν — ἀνιέναι R. 269. εὔχομαι δ' ἴμως T. 1180. ἐμοῦ κάμοι θανεῖν εὔχου Aj. 386. εὔχου τελεῖσθαι τοὐμὸν ἐν ἐρᾷ κέαρ 671. ἄνδρες εὔχονται γονὰς κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν A. 637. νῦν δὲ τοῦτ' εὔχεσθέ μοι R. 1512. πημονὰς εὔχου λαβεῖν T. 1179. — καὶ σοὶ πολλάκις τάδ' εὐξάμην P. 1007. εἰς ὅσον θεοῖς εὐξόμεθα 1066. τίνων τὸ σεμνὸν ὄνομ' ἂν εὐξαίμην κλύων C. 41. πῶς θεοῖς εὔξεσθ' ἐμοῦ πλεύσαντος εἴθειν ἱερά; *how will ye, when I am on board, make vows to burn sacrifices to the gods?* P. 1021. Brunck reads ἕξεσθε for δυνήσεσθε, *how will ye be able to burn sacrifices?* &c.; but it was not usual to burn sacrifices on shipboard, vows were commonly made to burn them on safe arrival in port. — οὕτω γὰρ εὔγμην — στελεῖν χιτῶνι T. 607. 2. *to boast;* εὔχεται κατασκαφῆ Καπανεὺς τὸ Θήβης ἄστυ δηώσειν C. 1320. οἱ δὲ πλησίοι γύαι τόνδ' ἱππότην Κολωνὸν εὔχονται σφίσιν ἀρχηγὸν εἶναι C. 50.

Εὖχος, *a wish,* or *thing prayed for;* ἴν γέ μοι εὖχος ἀρέξατε, *grant me one prayer* P. 1188.

Εὔχρυσος, *abounding in gold;* ἃ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὔχρυσον νέμει P. 393.

Εὐώνυμος, *on the left side;* ἐλάνην εὐώνυμον T. 922.

Εὐῶπις, *having beautiful eyes;* ἃ δ' εὐῶπις ἁβρά T. 520.

Εὐῴν, *beautiful;* τέγγουσ' εὐῶπα παρειὰν A. 526. Metaph., *auspicious, longed for;* εὐῶπα πέμψον ἀλκὰν R. 189.

Ἐφαγιστεύω, *to observe religious rites;* ἐπὶ χρυσῖ δεψίᾳ κόνιν παλύνας κἀφαγιστεύσας ἃ χρή A. 247.

Ἐφαγνίζω, *to perform sacred rites;* τάφῳ τε κρύψαι καὶ τὰ πάντ' ἐφαγνίσαι A. 196.

Ἔφαλος, *near the sea;* ἐφάλοις κλισίαις Aj. 190.

Ἐφάπτω, properly, *to bind, to perform;* ἔγνω — τοὔργον κατ' ἀργὴν ἐς ἐφάψειν τόδε T. 929. Midd., *to lay hands on;* ἐφάψομαι γὰρ οὐ ταύταιν μόναιν C. 863. ἱκέτης ἐφαψαι πατρός Aj. 1151.

Ἐφαρμόζω, *to add;* λόγων τε πίστιν — ἐφαρμόσαι, *to add the words faithfully* T. 620.

Ἔφεδρος, properly, *sitting on;* ἐὰν ταυροκτόνων λεόντων ἔφεδρε P. 39 Metaph., *one who waits to attack, assailant;* καὶ μοι δυσθεράπευτος Αἰ ξύνεστιν ἔφεδρος Aj. 604.

Ἑφέπομαι, *to follow, to obey;* γνώμ — αἷς ἕωγ' ἑφέψομαι A. 632. ἐπίσκη τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν E. 95 τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ' ἐπιστήσθαι με δεῖ 1026.

Ἑφέσπερος, *western;* ἢ που τὸν ἑφέσπερον (χῶρον) πέτρας νιφάδος πελᾶσ Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ C. 1062.

Ἐφέστιος, properly, *on,* or *at the hearth;* ἑζόμεσθ' ἐφέστιοι C. 32. εἶτα τόνδ' ἐφέστιον πῆξαι — σκῆπτρον E. 411. ἐφέστιον σέλας T. 604, τὸ κατ' οἶκον πῦρ schol. ἀνολολύξατε δόμοι ἐφεστίοις ἀλαλαῖς T. 205, ταῖς ἐπὶ τῶν θυσιῶν εὐχαῖς schol. ἐλθόντ' εἰς δόμους ἐφέστιον T. 261. πρός τ' ἐφεστίου Διός Aj. 487.

Ἐφευρίσκω, act. perf., ἐφεύρηκα C. 1259. El. 1082. aor., ἐφεῦρε R. 1213. ἐφεύρετε E. 1226. ἐφευρεῖν C. 505. Pass. perf., ἐφεύρημαι R. 1421. aor., ἐφευρεθῆς A. 281. 1. *to find* by chance, *to discover, to detect;* ἣν — ἐφεύρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον C. 1259. ἐφεῦρέ σ' ἄκοντ' ὁ πάνθ' ὁρῶν χρόνος R. 1213. ἐπεί σ' ἐφεύρηκα μοίρᾳ μὲν οὐκ ἐν ἐσθλῇ βεβῶσαν E. 1082. ἐφεύρετ', ἥλθετ', εἴδετε 1226. ἐφεύρημαι κακός R. 1421. δρῶν δ' ἐφευρίσκει κακά C. 942. μὴ 'φευρεθῆς ἔνους A. 281. 2. *to find* by seeking; τόπον δ' ἵνα χρῇ 'σταί μ' ἐφευρεῖν C. 505.

Ἐφήκω, *to come to,* or *arrive at a place;* ἄναξ αὐτὸς ἐφῆκε A. 1242. καιρὸν δ' ἐφήκεις, *thou arrivest opportunely* Aj. 84. Ὀρέστην — παυστῆρ' ἐφέξειν E. 296.

Ἕφημαι, *to sit near,* or *upon;* πάντου θινὸς ἐφήμενος P. 1109.

Ἐφημοσύνη, *a command;* τοῦδ' ἐφημοσύνᾳ P. 1129.

Ἐφίημι, aor. 1. ἐφῆκα E. 621. ἐφῆκεν Aj. 1276. — aor. 2. ἐφῆς E. 544. 639. — Mid. pres., ἐφίεμαι Aj. 112. 116. P. 759. 1299. ἐφίεσαι R. 766. ἐφίει E. 141. ἐφιέμεσθα R. 1055. — impf. ἐφίετο E. 51. Aj. 970. C. 1601. — aor., ἐφεῖτο T. 285. P. 615. E. 1100.

Signification; 1. activ., *to cast away;* ἐφῆκεν ἀλλοῖς ἰχθύσιν διαφθορόν, *cast (her) away a prey to dumb fishes* Aj. 1276. 2. *to allow, to permit;* ἣν ἐφῆς μοι E. 544. καὶ μὴν ἐφίημι 546. ἐπειδὴ σοί γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν 621. μή με πλούτου — εἴ τινα δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν, ἐφῆς 639. — 3. mid. with a genitive, *to desire;* κοὐκ ἦν ὅτ' ἀργὸν οὐδὲν ὧν ἐφίετο C. 1601.

τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίει; E. 141. ὧν δέ σου τυγχεῖν ἐφίεμαι ἔκουσον P. 1299. 4. with an accus., or another sentence depending on it, *to command, charge*, or *enjoin*; ἃς ἐφίετο E 51. ἐφίεμαι — μηδὲ τῷ τέχνῃ κείνους μεθεῖναι ταῦτα P. 759. ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσαι; R. 766. ἔστιν' ἀρτίως μολεῖν ἐφιέμεσθα 1055. τοῦτό σοι δ' ἐφίεμαι Aj. 116. τοῦδέ σοι μέλαν ἐφίετο 970. ἀλλά μοι γέρων ἐφεῖν' Ὀρέστου Στρόφιος ἀγγεῖλαι πέρι E. 1100. ταῦτα γὰρ πόσις τε σὸς ἐφεῖτο T. 285. Also *to permit*; κάρα τίμιον ἐφεῖτο τῷ θέλοντι P. 615. χαίρειν, Ἀθάνα, τέλλ' ἐγώ σ' ἐφίεμαι Aj. 112.

Ἐφίμερος, *desirable*; ἢ τέκνων δῆτ' ὄψις ἦν ἐφίμερος R. 1375.

Ἔφιππος, *equestrian*; κλίδων' ἵφιππον, *the storm of horses*, (in allusion to the confusion in the race) E. 723.

Ἐφίστημι, *to stand by* or *near*: only those parts of the verb are used which have an intransitive signification; — τὸ δ' ἐφίστατον πέλας E. 1393. οἷοι νῦν ἐφεστᾶσι σκοποί; *what spies watch over us?* Aj. 925. τίνα πέλας ἐπέστης προστρεπὴν ἐμοῦ τ' ἔχων; *having what boon to ask of the state or of me are you present here?* C. 564. The following are used in a secondary sense: μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοί, *the toils imposed upon me* T. 1160. πρὶν μοι τύχῃ τοιάδ' ἐπέστῃ, *before such a chance befell me* R. 777. ἄνδρα δημότην μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφεστώτων πλέον, *that a private citizen should in nothing deign to listen to those that are set over him* Aj. 1051. τί δ' ἐστί; τοῦ με τῆσδ' ἐφίστασαι βάσιν; *what is it? why do you stay my steps?* T. 338. Schol. τίνος ἕνεκεν τὴν πορείαν καὶ τὴν ἔξοδον λυτῇς καὶ κωλύεις; but Ellendt would render it, τί με προσέρχῃ; *why do you draw near to me.*

Ἐφορᾶν, 1. *to behold* (being near); ἐκεῖθεν τάδ' ὁρῶν; T. 883. ἐκεῖθεν, ἐς δὴ πλησία παρεστάτις 885. ἐν δὲ ἐκείνῳ πεσοῦσαν 1028. 2. *to behold from a distance, to foresee*; τὰ μὲν οὖν μέλλοντ' οὐδεὶς ἐφορᾷ T. 1260. 3. *to behold with patience*; θεῶν — οἱ φύσαντες καὶ πληζόμενοι πατέρες τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάθη T. 1259. οἱ ταῦτ' ἐφορῶντες (Ζεὺς καὶ Ἥλιος) κρύπτουσιν ἔκγλα; E. 815. 4. *to overlook* or *superintend*; Ζεύς, ὃς ἐφορᾷ πάντα καὶ κρατύνει E. 170.

Ἐφορμάω, *to urge*; ἄνδρα — ναύτας ἐφορμήσαντα χωμῶνος τὸ πλεῖν Aj. 1122.

Ἐφορμάω, properly spoken of a ship, *to ride at anchor*; but not used by Sophocles in this sense; — μηδέ με φύλασσ' ἐφορμῶν ἔνθα χρὴ ναίειν ἐμέ, *nor watch me, appointing where I must dwell* C. 816.

Ἔφορος, *a guardian*; ὁ τῆσδ' ἔφορος χώρας C. 143.

Ἐφυβρίζω, *to treat with contumely, to insult*; οὐδ' ἔτλης — θανόντι τῷδε ζῶν ἐφυβρίσαι μέγα Aj. 1364. ἦ ῥα κελαινόπεπλος θυμὸν ἐφυβρίζει πολύτλας ἀνήρ, i. e. θυμὸν ἀποδεικνύει ἐφυβρίζων Aj. 934.

Ἐφυμνέω, 1. *to invoke the gods*; πρὸς ταῦτ' ἐφυμνείτω Δὶα ξύναιμον A. 654. 2. *to imprecate*; κακὰς πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ A. 1290. 3. *to utter complainingly*; τοιαῦτ' ἐφυμνῶν R. 1275. Though others explain ἐφυμνῶν in this place, by δυσφημῶν, *uttering curses*.

Ἐχέγγυος, *guaranteed, secured by pledge*; ὅστερ ἔλαβες τὴν ἱκέτην ἐχέγγυον C. 285.

Ἐχθαίρω, *to hate, to detest*; μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπερέχθου μήτ' ἐπιλάθου E. 172. οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω σ' ἐγώ 1023. μάλιστά σ' ἀνθρώπων ἔχθηρα κἀφίλησα 1355. ἔχθος ἐχθῆρας μέγα P. 59. Passiv., *to be hated*; ἔστις ἐμφανὴς θεοῖς ἐχθαίρομαι Aj. 453. ἐχθαρεῖ μὲν δὴ ἐμοῦ A. 93.

Ἐχθαρτέος, *that is to be hated*; ὃ τ' ἐχθρὸς ἡμῖν ἐς τοσόνδ' ἐχθαρτέος Aj. 664.

Ἐχθές, *yesterday*; οὐ νῦν τε κἀχθές, ἀλλ' ἀεί ποτε ζῇ ταῦτα A. 452.

Ἐχθοδοπός, *hostile, inimical*; στυγνόν τε φῶτ' ἐχθοδοπόν P. 1122. τοῖά μοι — ἀνεστέναζες ἀμέφραν ἐχθοδόπ' Ἀτρείδαις Aj. 913.

Ἔχθος, *hatred*; ἔχθος ἐχθῆρας μέγα P. 59. οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω σε E. 1023.

Ἔχθρα, *enmity*; νυκῇ γὰρ ἁ 'ρετή με τῆς ἔχθρας πολύ Aj. 1336.

Ἐχθροδαίμων, *hated by the gods*; τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἂν γένοιτ' ἀνήρ; R. 816.

Ἐχθρός, 1. adj., *inimical, hostile, hateful*; τό τ' αἰσχρὸν ἐχθρόν P. 474. — ἄνδρα πολέμιον ἐχθρόν τε 1287. ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰός T. 768. ἐχθρὸν ἕλκος Aj. 382. ἐχθρὸν φῶτα 1021. δῆ' ἐχθρὸς ἀνὴρ 1354. ἔσον τόν' ἐχθρὸς ἦν 1356. ἐχθρός γε τῷδε τἀνδρί 78. ἐχθρὸς ἐν τοῖς σοῖσιν, *being hated by thine own kindred* R. 415. — ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικός E. 425. εἰ δ' ἐχθρά 636. ἐχθροῖς Δαναοῖς P. 1200. ἐχθραὶ δὴ πᾶσαι συνταράσσουσαι πέλας A. 1067. — Compar., βουλῆς οὐδὲν ἔστιν ἔχθιον κακῆς E. 1036. — αὐτὸν — ἐξέφρα-

μεν ζητοῦντες ἐχθίω Φρυγῶν Aj. 1023. μοίρᾳ ἐχθίονι P. 677. πότμῳ — ἐχθίονι R. 272. πολλὸν ἐχθίων ἔσει A. 86. — πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν; E. 1180. — Superl., θεοῖς ἐχθρότατον βροτῶν R. 1346. κάμοὶ γὰρ ἦν — ἔχθιστος στρατοῦ Aj. 1315. ἔχθιστος ἔσται 1352. ἔχθιστος Ἀργείων ἀνήρ 1362. λοιμὸς ἔχθιστος R. 28. θεοῖς γ' ἔχθιστος ἥκω 1519. ἔχθιστον φθέγμα τοῦδ' ἥκει πατρί C. 1179. — οὐ γὰρ θανεῖν ἔχθιστον E. 995. ἔγχος — ἔχθιστον βελῶν Aj. 643. πανουργίας τέχνημ' ἔχθιστον P. 916. ὦ — ἡμέρα ἐλθοῦσ' ἐχθίστα δή μοι E. 195. — ὦ θεοῖς ἔχθιστε P. 1020. — Ἕκτορος — ἐχθίστου θ' ὁρῶν Aj. 805. πρὸς τὸν Ἀτρέως ἔχθιστον υἱόν P. 1363. — τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ — ἐχίδνης 627. — ὃς ἐκπέπνει βιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων A. 137, see Ἄνεμος. — ᾗ πρῶτα — μὲν τὰ μητρὸς — ἔχθιστα συμβέβηκεν E. 254. δουλεύειν — ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώπων 805. τοῖσιν ἐχθίστοισι, συγγενέων T. 1227. 2. subst., an enemy; ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσεται A. 94. δύχθρὸς οὐδ' ὅταν θάνῃ φίλος 518. ὡς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται 639. ὅ τ' ἔχθρὸς — ἐχθαρτέος Aj. 664. ἐχθρὸν ὧδ' αἰδεῖ νέκυν; 1335. — τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν P. 662. τοῖς ἐχθροῖσιν ἐκδοῦναι 1372. τοῖς δ' ἐμοῖς ἐχθροῖς C. 461. φῦσαι — τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων A. 643. σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείων χθόνα 1147. πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἀρπάσας Aj. 2. εἰς ἐχθροὺς γελῶν 79. ἐχθρῶν ὕβρις 196. τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν 495. πατρὸς — ἐν ἐχθροῖς 554. χήραν παρ' ἐχθροῖς — λιπεῖν 638. ἐχθρῶν ἔδωρα δῶρα 650, see Ἄδωρος. — ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα — τρέπειν 759. πρὸς ἐχθρῶν τοῦ κατοπτευθεὶς 816. καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν 907. ἐν Τροίᾳ δέ μοι πολλοὶ μὲν ἐχθροί 1001. ἀταυχῶ — ἐχθροῖς ἄστρον ὡς λάμψειν E. 66. ἀρωγὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν 446. ἐχθροῖσιν — ζῶντ' ἀτιμβαίνειν 448. ἐχθροῖς γαμεῖσθαι 584. τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσιν 967. ζῴης μοι καθύπερθεν ἐχθρῶν 1080. γελῶσι δ' ἐχθροί 1142. γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν 1287.

Ἔχθω, to hate; εἰ δὲ πικροὺς — ἔχθεις Ἀτρείδας P. 508. ἔχθει δὲ Τροία πᾶσα (ἐμί) Aj. 454.

Ἔχιδνα, a viper; ἐνδροφόδρου ἐχίδνης P. 267. τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ — ἐχίδνης 628. ἡ κατ' οἶκον, ὡς ἔχιδν', ὑφειμένη — μ' ἐξέπινες A. 527. φοινίας ἐχίδνης ἰός T. 768. δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα, that is, Cerberus, the fabled offspring of Echidna T. 1089.

Ἔχω, I. activ. trans., 1. to hold in th hand, thence to take, to retain, t keep, to carry, to embrace; τάξ', νῦν ἔχεις P. 550. οὐ γὰρ ἔχω χερσί — βελέων ἀλκάν 1135. τὰ μὲν δ τάξ' ἔχεις, you hold 1292. χερσί τ θιγὼν δοκοῦμ' ἔχειν σφας R. 147 τὴν παῖδ' ἔχεις μου; C. 825. γνῶ δ' ὡς ἔχων ἔχει 1029. μνῆμ' ἐτίσημ διὰ χειρὸς ἔχων A. 1243. ἔχω μὲν χείρεσσιν ἄρτιως τέκνον 1283. χ ροῖν — ἔφυτ' ἔχων βέλη T. 264. χεροῖν ἔχων κόμας Aj. 1152. ἐχ' α τόν (τὸν πλόκον) 1158. ὧν ἔχεις χ ροῖν E. 423. ἔχω σε χερσίν 121 ὡς τὰ λοίπ' ἔχοις ἀεὶ ib. νεοκόνητ αἷμα χειροῖν ἔχων 1386. οὐδ' ὑ ζυγῷ λόφον δικαίως εἶχον, nor did th keep the crest, as they ought, benea the yoke A. 292. ὑπ' — ἐσχάτην σ λην ἔχων ἅρματ' ἀεὶ σύριγγα, keepi under the last column he continua was wheeling in his axle's nave E. 7 ἥλαυνε — ὑστέρας δ' ἔχων πόλ Ὀρέστης 724.

2. to support, to endure; ἐν γὰρ δεν οὐ σχήσω ταύτας ἅτας E. 216. ἀδ δ' ἔχειν μυρίον ἄχθος P. 1153. σαντες δ' εἴχομεν θείαν νόσον A. 4 ἔπαθον ἅλαστ' ἔχειν C. 543.

3. to hold fast, to keep; τὸν ἄνδρ' ἔο ὕπνος — ἕξειν P. 811. ὕπνος — ἀεὶ λαβὼν ἔχει Aj. 661. ἐπεὶ νυ νατος ἐν τάφοις ἔχει R. 942. σέ γε δόλος ἔσχ' ὑπὸ χειρὸς ἐμᾶ 1104.

4. to divert; στυγερὰν ἔχε δύστον ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις, divert thy abhor ill-omened curse upon others P. 11

5. to have and possess, to have powe be able; οὗτος ἔχει τι δεινὸν ἰσ θράσος; P. 104. οὐ μαλπὰν σύρι ἔχων 213. ναῦς, ἃς ἔχων ἀναυστό 279. τὰ τόξα μου λαβὼν ἔχει οὐκ ἔχων τροφὴν 941. τά γ' ἔχοντες ταῦτα 1045. τιμὴν — ἔχρῆν ἔχειν 1051. αἰσχρῶς γὰρ — λαβὼν ἔχω 1218. ἔχων μὲν ἀ ἃς ἐκεῖνος εἶχε πρίν, ἔχων δὲ λ R. 259. 260. ἔνδρα δ' ὠφελεῖ ὧν ἔχει 313. εἰ τά γ' αὐδ' ἕξει 586. πῶς — τυραννὶς ἡδίων ἀρχῆς ἀλύπου —; 592. τῆσδ' χθονὸς ἀρχὴν 736. ἐφ' οὗ κράτη εἶδ' ἔχοντα 759. Ἀθήνας — ἀρκεῖν ἔχειν C. 263. ξὺν ᾧπερ οἰκετῶν πιστῷ μόνῳ 335. σκι καὶ θρόνους ἔχει 426. 1356. ἔχ φίλτατα 1112. ἔχω γάρ ἃ "χω 1131. κράτη τε καὶ θρόνους ἔχ 173. γονὰς κατηκόους — ἐν ἔχειν 638. τούτων ἔχω γὰρ — ἀν μην T. 337. κρύφιον ὡς ἔχοι 350. ᾗ δ' ἔχω λυτήριον λύπημα

550. λάφυρ' ἔχων 643. δέδεκ' ἀντελεῖς ἔχων βοῦς 757. εὐκέρων ἄγραν ἔχων Aj. 64. δοὐλιόν γ' ἔξειν τροφὴν 494. σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστασο 1059. ἃ "χω δὸς αὐτῷ E. 443. Θεσσαλὰς ἔχων ἵππους 693. νῦν δ' ἔχω σε 1276. πολλὰ δὴ ἀφ' ὧν ἔχομι λυπαρεῖ προδοτὴν χερί 1370. ἐξ οἵων ἔχω 1371. οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει; E. 343. ποίαν δύναμιν ἔδ' ἔχει δικηλῆν R. 938. ἔχει δέ μοι πρὸς δίκας τε C. 551. Hence οἱ ἔχοντες are the rich; πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντ' ὁ φθόνος ἕρπει Aj. 157. τἠγαθὸν χεροῖν ἔχοντες Aj. 944.

6. to know, to retain in the memory, to have discovered or heard; ἔχεις τι κἀξήκουσας; A. 9. εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ἕδραν R. 311. ἣν (μαντείαν) οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προὐφάνης ἔχων οὔτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν 395. οὐδ' ἂν — ἔχοις ἂν γνῶμα T. 590. ἄλλον δ' οἶσθ' ἔχω μητρυιάν C. 713.

7. also used frequently to express a habit of the body as well as of the mind; γλῶσσαν μὲν ἀργόν, χεῖρα δ' εἶχον ἀργάτιν P. 97. εἰ μὲν εἰχέτην ἥβη φρένας R. 1511. — ἀνήκεστα μερμνήματ' ἔχων βάρη P. 187. ἔχε — φροντίδας νέας 210. ἔχοντες — σύμβολον σαφὲς λόπης 401. οὗτος γὰρ πλέον τὸ θάρσος εἶχε θἀτέρου 592. οὐκ ἔχων βάσιν 686. ἁ 'νὴρ δ' ἀνόμματος, οὐδ' ἔχων ἀρωγὰν 845. τήνδ' ἐπιστήμην ἔχων 1046. μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον R. 221. εἴ τι δείματός γ' ἔχει μέρος 294. ἢ τοσόνδ' ἔχεις τόλμης πρόσωπον 532. φρόνησιν εἰ τόνδ' ἔχω 664. τὸν δὲ Λάϊον φόβον τίν' εἶχε φράζε 741. λύω σ' ἔχοντα δυστέρους ποδῶν ἀκμάς 1034. τὸ σόν τοι παράδειγμ' ἔχων 1193. ἀπάτα — πόνων ἀντιδίδωσιν ἔχειν C. 232. τίνα — ἐπίστης προστροπὴν ἔχων; 564. that is, τί ἱκετεύσων; πλήρη δ' ἔχοντα θυμὸν 782. στόμα πολλὴν ἔχον στόμωσιν 799. ὅσον λῆμ' ἔχων ἀφίκου 881. ὥσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων 911. εἰ τὰ πάντων εἶχον ἀνδικώτατα 929. ἔχεις γὰρ οὐχὶ βαιὰ τἀνθυμήματα 1201. ἐπεὶ δὲ ταυτὸς εἶχε δρῶντας ἡδονὴν 1600. κοὐκέτι τὴν δυστάνοιαν ἕξετ' ἀμφ' ἀμοὶ τροφὴν 1610. τὸ γὰρ φυλοῦν οὐκ ἔστιν ἐξ ὅτου πλέον — ἴσχετε 1614. αἰῶνα τλάμον ἕξω 1734. τὸ γὰρ περισσὰ πράσσων οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα A. 68. θερμὴν ἀεὶ ψυχροῦσι καρδίαν ἔχεις 88. πολλὰς γὰρ ἴσχων φροντίδων ἐπιστάσεις 225. ἐνθ' οὐ τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν; 237. πανουργίας ἔχων 300. σοφόν τι τὸ μηχανόν τέχνας — ἔχων 362. σύ μοι γονάτας ἔχων χρηστὰς ἀπορροὺς 631. γλῶσσαν (δικαίᾳ), ἣν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν 704. ὁ δ' ἔχων (ἔρωτα) μέμψιν 785. ἐπαινον ἔχουσα 811. ζῇ τύραννον σχῆμ' ἔχων 1154. τίνα νοῦν ἔσχες; 1214. ἔχων τε καὶ κεκτημένος 1263. ἄκυρον ἔλεγιστον ἴσχον T. 8. σχεδὸν δ' ἐπίσταμαί τι πῆμ' ἐχοντά νιν 43. ὃν ἔχων χάλων 268. ἔχειν τε καὶ μέλλειν 948. πένθος οἷον εἰσορᾷ ἕξουσαν 1103. ὃν ἔχω — κακῶν 1198. μέγαν ἄκυρον ἔχω Aj. 139. same as ἀκυρῶ. ἔχομεν στοναχὰς 202. νέον ἔλεγος ἔχει 252. ἡδονὰς ἔχειν 259. same as ἥδεσθαι. οὐκέτ' ἀμπνοὰς ἔχοντα 412. same as βιωσόμενον. μηδὲν φάβου πρόβλημα — ἔχων 1055. οὐδὲν ἔλεγος ἕξομεν 1376. τὸν ἀνήνυτον οἶτον ἔχουσα κακῶν E. 163. ὕβριν μὲν οὐκ ἔχω 513. ἐμῶν Λιδης τίν' ἡμερον τέκνον — ἴσχε δαίσασθαι 533. same as ἡμερα. γνώμην δικαίαν σχοῦσα 541. δειμάτων ὧν νῦν ἔχω 626. τοῦ θανόντος πιστ' ἔχων τεκμήρια 764. κἀνάπαυλαν ὧν εἶχες — κακῶν 862. νοῦν σχές 1001. 1457. τί δ' ἴσχεις ἔλεγος; 1167. μόλις γὰρ ἔσχον — ἐλεύθερον στόμα 1247. ἴσχον ἀρχάν 1274. ἥδιστον δ' ἔχων ποδῶν ὑπηρέτημα 1349. διὰ στέρνων ἔχειν, to be thus minded A. 635.

8. also used to express the state or condition in which any one is; ταύτην γὰρ ἔχειν βιοτὴν αὐτὸν λόγος ἐστὶ φύσιν P. 164. μὴ τον κηδομένου βροτῶν — ὄμμ' ἔχων, using 171. ὃς οὐτε βλάστας πω γενεθλίους πατρὸς — εἶχον C. 977. οὐδ' ἔχει λύσιν sc. τὰ κακά A. 593. ματρὸς ἔχοντες ἀνύμφευτον γονάν 966, see 'Ανύμφευτος.— ἀγὼ δὲ τὸν ἐμὸν (αἰῶνα) ἕξοιδ' ἔχουσα δυστυχῆ T. 5. βίοτον εὐαίων' ἔχειν 81. πῶς ἔτ' ἐπίπονόν γ' ἔχει θανὼν λατρείαν; 827. τάδε μὲν ἔχομεν ἀρᾶν 946. βλάβην ἔχειν Aj. 1304. same as βλαφθῆναι. μόνῳ ἔχοντες τήνδ' ἅλωσιν 'Ιλίου P. 61.

9. to offer, to afford, to show; προὐφάνης δὲ φιλτάτην ἔχων πρόσοψιν 1277. ἔχων sc. ἐμοί. — λόγους τοιούσδ' ἔχων E. 923. ἀλλά με λόγοις ἀπέλυσε ἔργ' ἔχων ἥδιστά μοι 1352. τί μοι νεώτερον βούλευμ' ἀπ' 'Αργείων ἔχεις; P. 556. λόγων τε πίστιν δν ἔχεις ἐφαρμόσει T. 620.

10. to attain to; δόξαν ἀρετὴν ἔσχον P. 1406. πῶς — δύσοιστον ἕξομεν τροφάν; C. 1684. ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν Aj. 460. οὔπω τι κεδνὸν ἔσχον 'Αργείων πάρα 648. νίκης ἔχων — πάντιμον γέρας E. 677. ἔχοντα κοινοῦ θανάτου μέρος ἔμφυ A. 146. τοῦτ' ἔχων ἔπαυτ' ἔχω 494.

11. to have at hand, or in readiness; πολλοὺς ἔχων ἄνδρας λοχίτας R. 750. οὐκ ἄλλον ἕξεις εἰς τάδε

C. 1032. Ζῆν' ἔχων ἀτάμοτον T. 1178.

12. *to occupy* any place, *to inhabit*; χῶρον τίν' ἔχει P. 154. τίν' ἔχει στίβον 157. ὁ τὰν Κρῖσαν βουνόμον ἔχων ἀκτάν παῖς E. 175. Αἴαντος, ἵνθα τάξιν ἰσχάτην ἔχει Aj. 4. Τελαμώνιε παῖ, τῆς ἀμφιρύτου Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον 135. ἔχεις γὰρ χώραν οὐχ ἁγνὸν πατεῖν C. 37. πατρῷον ἔστι γῆς ἔχει 298. κοίταν δ' ἔχει νέρθεν εὐσκίαστον 1705. θήκην ἱερὰν, ἣν κεῖνος ἔχει 1760. οἱ γὰρ ἔμφοβοι θεαί σφ' ἔχουσι C. 40. ἔχει δέ νιν σεμνὸς Ποσειδῶν 54. ὦ Ζεῦ, τὸν Οἴτης ἄτομον ὃς λειμῶν' ἔχεις T. 199. μήτηρ — Τίρυνθι συμβέβηκεν, ἥστ' ἔχειν ἕδραν T. 1142.

13. *to contain*, as a place; θηρῶν, οἷς δὴ ἔχει χῶρος P. 1132. Hence transferred *to any state or condition of circumstances*, or *of mind in which any one is*. ὄφρα με βίος ἔχῃ E. 218. πρὸ τῶνδέ τοι μ' ἔχει 485. ὅτου σε χρεία καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει P. 642. θαῦμά μ' ἔχει 681. ἀγνοία μ' ἔχει T. 349. ἀκούσαντα (με) ἔχει ψυχῆς πλάνημα R. 727. τέρψιν, ἥ σ' ἔχει 1477. τοῦ μάλιστ' ὄκνος σ' ἔχει C. 658. βάρος γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει 1144. ἵμερος ἔχει με 1723. μόγος ἔχει 1741. αὐταὶ ψυχῆς ῥιπαὶ τήνδε γ' ἔχουσιν A. 921. πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος C. 1776.

14. *to approach* a place; τὰχ' ἂν τις ἔκων ἔσχε, *perhaps some one against his will has touched here* P. 305. Hence seems derived its signification of *directing* and *restraining*; θατέρᾳ δὲ νοῦν ἔχοντα, *having his mind directed another way* T. 272. δὸς' ἐφέλοις κλισίαις ὄμμ' ἔχων Aj. 190; where Ellendt observes ὄμμ' ἔχων does not refer to *the eye*, but *having his mind fixed*; οἵ γε τὸν φύσαντ' ἐμὲ οὐκ ἔσχον C. 430; same as κατέσχον. — βουθυτοῦντά μ' ἀμφὶ βωμὸν ἔσχετε, *have ye withheld me* 892. ἴσως ἂν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα, *thou wilt avoid* P. 1244. ὁ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γάων E. 554. σχὲς οὕτερ εἶ, *hold, where thou art* C. 1171. ἔχετε τὸ πρᾶγμα P. 778. ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλὼν κάτω — ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἔνθαδ' αὖ θεῶν — νίκων A. 1055. τίνος ποινῆς τὰ πολλὰ πνεύματ' ἰσχ' ἐν Αὐλίδι E. 554. ὦ στυγνὸς αἰών, τί μα, τί δῆτ' ἔχεις ἄνω P. 1332.

15. once used in a peculiar sense; βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης (ἐστί), *nothing of human affairs depends on the prophetic art*; though it is more commonly rendered, *there is nothing mortal endowed with the prophetic art* R. 709.

16. ἔχειν is sometimes used with substantive of cognate meaning, a then bears the sense of the kindr verb; αἰσχύνην ἔχειν, that is, a χύνεσθαι E. 606. But αἰτίαν ἔχε *to bear the blame* A. 1296. ἄγχ ἔχειν — ἀγχόνειν Aj. 867. ἔγκλη ἔχειν τινί — ἐγκαλεῖν P. 322. ἐλπί ἔχειν — ἐλπίζειν Aj. 600. R. 835. 386. ἐλπίδας ἔχειν, *to hope* E. 9 ὄρευναν ἔχειν — ἐρευνᾶν R. 566. θα μα ἔχειν — θαυμάζειν E. 885. θήρ ἔχειν — θηρᾶσθαι A. 561. P. 8 λόγον ἔχειν, *to be agreeable to rea* E. 458. μομφὴν ἔχειν — μέμφεσ Aj. 536. So, μέμψιν ἔχειν P. 12 μνείαν and μνήμην ἔχειν — μνησθῆ R. 1246. E. 338. 384. C. 510. ο τον ἔχειν — οἰκτείρειν Aj. 521. γὴν ἔχειν — ὀργίζεσθαι P. 1293. π ουσίαν ἔχειν — παρεῖναι Aj. 5 συγγνώμην ἔχειν — συγγνῶναι 1303. E. 392. T. 327. Aj. 13 στάσιν ἔχειν — στασιάζειν R. 14 φροντίδα ἔχειν — φροντίζειν C. 3 ὅρκον ἔχειν C. 387.

II. pass., *to be held, to be*; γνῶθι ὡς ἔχων ἔχει C. 1029. οἷσιν εἶχ ἐν κακοῖς Aj. 265. ἡνίκ' ἐν κακῷ χ μῶνος εἶχετο 1124. ὡς βιαίας ἔχε πανδήμους πόλις ἐπὶ νόσου A. 11 τί — κἀπεσλήκτως δὴ ἔχει P. 721.

III. used as a personal verb, *to* οἰκτρῶς ἔχω T. 1069. θανεῖν μετ τιος, σοί τ' αὖθις ὡς ἔχεις ἔχειν 12 οἷος ὢν οἷως ἔχεις Aj. 906. ὡς ὀρ ἔχω. R. 345. εἰ μὴ δοκῶ τι 'μειόν ἔχειν C. 104. τὸν δ' ἔρωθ' οὕτως ἔ P. 656. δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔ 808. δὸς' ὡς ἔχω στείχομ' ἔν 1095. σὺ γ' ἔχουσα E. 1226. ἀ ἔχοντες P. 258. — ὡς ἀφροντίσ ἔχει Aj. 348. οὕτως ἔχει γ' ἡ πία T. 587. τόδ' ἄγγος ὡς ἔχει 619. ὅπως ἔχει Aj. 1027. εἴτερ ὧδε τα ἔχει E. 307. κεῖνος — καλῶς ἔ 781. οὕτως ἔχει σοι ταῦτα 926. οὖν ἔχει τἀντεῦθεν εἰσιόντι μοι 13 εἰ τάδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνῳ C. 17 οὕτως ἔχει σοι ταῦτα A. 37. τ ὀρθῶς ἔχειν 702. ταῦθ' ὅπως οὐχ ἔχειν Aj. 371.

IV. as an impersonal verb; 1. εἰ δὴ ἔχει P. 116. ὡς ἔχει R. 11 εὐσεβῶς ἔχει 1431. οὕτως ἔχει μο 605. εἶχε δ' ἄλλα μὲν ἄλλα A. 1 ἀναγκαίως ἔχει T. 720. ἔχει οὕτως 1116. λυπηρῶς δ' ἔχει E. 7 ἆρ' ἔχει καλῶς; 780. ἆρά μοι κα ἔχει; 806. 1331. ὡς δὲ νῦν ἔχει 13

2. the participle is also frequently u

in this sense; κλῃδὼν ὃδ' ἔχοντος P. 255. ἐπεὶ οὐδ' ἐν δδ' ἔχοντα (εἶλε) 936. εἶδα ταῦτα τῇδ' ἔχοντα 1320. τό γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντα R. 770. τὸ καλῶς ἔχον πάλαισμα 879. γένοιτο μαντεῖ' χρατέρως καλῶς ἔχον A. 683. ὃς δδ' ἐχόντων 1164. Aj. 274. 960. ὃς δδε τοῦδ' ἔχοντος αἰάζειν πάρα Aj. 888. ὃς ἔχοντα τυγχάνει T. 622. ὃς δδ' ἔχων ὑβρίζει E. 780. μάλ' ἀθλίως ἔχον (εἶδος) 1169.

V. midd., 1. *to cling to*; προσπεσὼν ἔχου Aj. 1160. μάχης ἧς νῦν ἔχονται, 'the contest in which they now engage C. 425. εἴτε σου διαπτορὰς στέρνων ἔχοιτ' ἔλληψις ἥδε, *I would that this torture might fasten on thy breast* P. 781. 2. *to abstain*, with a gen.; τῶν ἀθλίων ἔχεται R. 891. 3. *to endure*; εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς μητρὸς θανόντ' ἔθαπτον ἐσχόμην νίκων A. 463.

Ἕῳος, *of* or *belonging to the morning*; ἡλίου σέλας ἕῳα κινεῖ φθέγματ' ἀρτίδων E. 18.

Ἑάρα, *a halter* or *noose*; γυναῖκα — πλεκταῖς ἑάραις ἐμπεπλεγμένην R. 1264.

Ἕως, *the morning*; στάντα πρὸς πρότην ἕω C. 478.

Ἕως, *until, whilst.*

Ζ

Ζάλη, *a whirlwind*; Ἕωσθέ μ' οἷον ἄρτι κῦμα φουρίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται Aj. 345.

Ζαμενής, *vehement*; ζαμενὴς λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους Aj. 137.

Ζάω, and ζόω, *to live, to have life, to flourish.*

Ζεύγνυμι, properly, *to yoke*; but used figuratively, 1. *to subdue*; ζεύχθη δ' ἐξυγόλως (οἰς) ταῖς ὁ Δρύαντος παρθένοις ἐργαῖς ἐκ Διονύσου πετρόδεις κατέφραγτος ἐν δεσμῷ A. 945. κἀνάγκᾳ ζυγεὶς P. 1014. 2. *to join in marriage*; εἰ γάμοις με δεῖ μητρὸς ζυγῆναι R. 826. Thence applied to a woman *united to* a man *by compulsion*; κόρην γάρ, οἶμαι δ' οὐκέτ', ἀλλ' ἐζευγμένην, *for I think (I have received her) no longer a maid, but married by compulsion* T. 533.

Ζεύς, the god *Jupiter.*

Ζέω, *to boil over*: used figuratively, of *anger*; ἠρέμ' ἔζει θυμός C. 435.

Ζῆλος, 1. *ardour, zeal*; τῶν ἐμῶν ζῆλος ξυναίμων, *zeal for my kindred* C. 947. 2. *a state that is envied*; οἷας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζήλου τρέφει, *what servitude, instead of how envied a lot, does she support* Aj. 498. 3. *envy*; λεύσσετ', Οἰδίπους δδε, — ὅστις οὐ ζῆλῳ πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπιβλέπων, εἰς ὅσον κλέβαυε δεινῆς ξυμφορᾶς ἐλήλυθεν R. 1526; a difficult passage, which different annotators would explain in very different ways: Erfurdt would render it ζῆλῳ πολιτῶν ἐπιβλέπων, *to envy the prosperity of the citizens*: Hermann, followed by Dindorf, would read ἐν τίς οὐ ζηλῶν πολιτῶν scil. ἦν, *when who was there that did not envy*, that is, *when all envied*: but Ellendt would read ταῖς, instead of καὶ — ὅστις οὐ ζῆλῳ πολιτῶν ταῖς τύχαις ἐπιβλέπων, as it were οὐκ ἐπιβλέπων (ἦν) ταῖς πολιτῶν τύχαις ζῆλῳ, *who did not envy the fortune of the citizens through a desire to detract.*

Ζηλόω, *to admire with envy*; ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ E. 1016. καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλοῦν ἔχω Aj. 548.

Ζηλωτός, *worthy of being envied*; Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτός, ὃς ἐμοί, ποτε A. 1146.

Ζημία, *detriment, damage, penalty*; οὐ γὰρ εἰς ἀπλοῦν ἡ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει R. 520. See Ἀπλοῦς.

Ζητέω, *to seek, to search for*; τἀνδρὸς οὐ ζητεῖς R. 362. ὃν πάλαι ζητεῖς ἀπειλῶν 450. ὅστερ πάλαι ζητοῦμεν 1119. — ἀνίστου, ταῦθ' ἁτὰν ζητῶν, ἐμοὶ ζητῶν ἔλεθρον 659. ζητεῖτ' ἰόντες ἀνδρὸς ἔξοδον πικρὰν Aj. 793. ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν R. 266. ζητοῦσα τὴν σήν, ποῦ κατοικεῖς, τροφὲν C. 363. ἐθούνεκ' αὐτὸν — ἐξεύρομεν ζητοῦντες ἐχθὲς φυγὼν Aj. 1034. Passiv., τὸ δὲ ζητούμενον ἀλωτόν R. 110. See Ἁλωτός.

Ζήτημα, *an inquiry, a question*; τὸ δὲ

ζήτημα τοῦ πέμψαντος ἦν Φοίβου τόδ' εἰκεῖν, ἔστις εἴργασται τόδε, but this question was the part of Phœbus who sent the message, to declare who has done this deed R. 278.

Ζήτησις, search; πῶς — ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινά, how! do you not send some one in search for your husband T. 55.

Ζητητέος, to be sought; παῖρά τις ζητητέα Aj. 465.

Ζητητός, sought for; σὺ — ζητητὸν — ἔσεσθαι C. 391.

Ζυγόν, 1. properly, a yoke; ἵππον ἕξεται (ἐνδήσεται) ἀμφίλοφον ζυγόν A. 350. κἀξισώσαντες ζυγὰ ἠλαυνέτην E. 728. 2. a rowing-bench; θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἱζόμενον ποντοπόρῳ ναὶ μαθεῖναι Aj. 244. 3. used figuratively, in the sense of a yoke; πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ χωροῦμαν Aj. 924. οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ λέφον δικαίας εἶχον A. 291.

Ζυγωτός, yoked; ζυγωτῶν ἁρμάτων ἐπιστάται E. 692.

Ζῶμα, a girdle; ὦδε — καὶ ζῶμα τοὐμὸν E. 444.

Ζωστήρ, a waist-belt, or sash worn by chieftains; ζωστῆρι περισθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντόγων Aj. 1009.

Η

Ἦ, adv., expressing *confirmation* and *interrogation*.

Ἤ, a conjunction expressing *separation* *interrogation*, and *comparison*; *or*, *either*, *whether*, *rather*, *than*.

Ἥβη, 1. properly *puberty* and *youth*; κἀξεθρεψάμην τοσόνδ' ἐς ἥβης E. 14. κρυπτῇ τ' ἀχέων ἐν ἥβᾳ ὄλβιος, happy in a youth unknown to (concealed from) sorrows 155. 2. applied to any *age* or *period of life*; τίνα δ' ἀκμὴν ἥβης ἔχων R. 741. 3. *form* or *beauty* of youthfulness; ὁρῶ γὰρ ἥβην τὴν μὲν ἕρπουσαν πρόσω, τὴν δὲ φθίνουσαν, for I see her form advancing to maturity, but mine waning T. 544.

Ἡγεμών, 1. *a guide*; ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν σφῷν αὖ πέφασμαι C. 1539. ἐμοὶ γὰρ οὗτος ἡγεμὼν A. 1001. Thence applied to *one who guides a chariot*, *a charioteer*; ἐξ ὁδοῦ μ' ὁ θ' ἡγεμὼν αὐτός θ' ὁ πρόσβυς — ἠλαυνέτην R. 804. 2. metaph. *a ruler* or *king*; ἦν — Λαΐου ποθ' ἡγεμὼν γῆς τῆσδε R. 103. ἡμῶν ἔστις ἐστὶν ἡγεμών C. 290.

Ἡγέομαι, imperf. ἡγεῖτο Aj. 1080. fut. ἡγήσει E. 1027. aor. ἡγήσαιτο P. 133. 1. *to lead*, *to lead the way*, *to go before*, thence also *to guide* or *rule*; in which signification it is followed by a genitive case, or sometimes by no case at all; λεῶν ὃν δὴ' ἡγεῖτο Aj. 1080. Αἴαντος ἡγεῖσθαι 1085. πόλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων P. 386. σοῦ καλῶς ἡγουμένου, thou counselling me well, that is, leading me by thy counsel A. 634. ὁρῶ βροτοῖς τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ πάντα πάνθ' ἡγουμένην, I see that to mortals the tongue, and not the act, bears rule, (or takes the lead) in everything P. 99. Ἑρμῆς δ' ὁ πέμπων — ἡγήσαιτο νῶν 133. 2. *to think* or *esteem*; just as, in Latin, *duco* is employed in a similar twofold sense: in this signification commonly used with two accusatives or an infinitive; δυσμενῆ θ' ἡγούμενος P. 1307. ὃς τἄλλα πάντα δεύτερ' ἡγεῖται πατὴρ Ζεύς 1428. δεύτερ' ἡγεῖται τὰ τῆς οἴκοι διαίτης C. 352. ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν A. 1152. — οὐκ αἰσχρὸν ἡγεῖ — τὰ ψευδῆ λέγειν; P. 108. ἡγεῖσθε δὲ βλέπειν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν C. 279.

Ἡγητήρ, *a guide*; ἕδωκεν ἡγητῆρος C. 1517.

Ἡδέως, 1. *sweetly*; ἡδέως εὕδουσαν T. 174. 2. *cheerfully*, *with good will*; οὔτ' ἂν — ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως δρῴης μέτα A. 70. ἀλλ' ἡδέως ἐμοῦγε κἀλγεινῶς ἅμα, but to me at the same time welcomely and painfully 432.

Ἤδη, adv., *now*, *at length*, *already*, *indeed*.

Ἥδιστα. See Ἡδύς.

Ἥδομαι, *to rejoice*, *to be glad*, *to delight in*; ἥδομαι μὲν σ' εἰσιδὼν βλέποντα P. 870. οὐχ ἥδομαι T. 373. δρῶντες ἀ'ν ἡδώμεθα Aj. 1064. τὸ δ' ἔπος, οὐ 'ξερῶ τάχα, ἥδομαι μάν R. 937. αὐτὸς μὲν ἥδεθ' οἷσιν εἶχετ' ἐν κακοῖς Aj. 265. — ὃς μηδ' οἰνοχόου πώματος ἥσθη δεκετεῖ χρόνῳ P. 706. ἥσθην πατέρα τὸν ἐμὸν εὐλογοῦντά σε 1298. φέροντες οἷ' ἂν — οὔτ' ἂν ἡσθείη λαβών E.

1317. — οὐδ' ἡσθήσεται τῇ ξυμφορᾷ R. 453.

Ἡδονή, 1. *sensual pleasure;* μὴ — τὰς φρενὰς γ' ὑφ' ἡδονῆς γυναικὸς οὖσας· ἀκβάλῃς A. 644. 2. *pleasure of mind, delight, satisfaction;* ἐφ' ἣν ματαίαν τῆσδ' ἣν ἡδονῆς τύχοις; C. 784. βαρεῖαν ἡδονὴν νικᾶτό με 1206. ἐπεὶ δὲ πάντὸς εἶχε δρῶντος ἡδονήν, *and when he was satisfied* (εἶχε ἡδονήν) *in everything being done* 1600. ἡ γὰρ — παρ' ἐλπίδος χαρὰ ἔοικεν ἄλλῃ μῆκος οὐδὲν ἡδονῇ A. 389. ἔστ' ἀπαλλαγῆναι τοιμὸν ἡδονῇ κέαρ T. 626. ἢ που πολὺν γέλασ' ὑφ' ἡδονῆς ἄγαις Aj. 375. ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει, *as much as my mind desires* (or *has pleasure in doing*), E. 278. ὑφ' ἡδονῆς — δεδάκρυμαι 859. εἴ σοι τῷ λόγῳ τις ἡδονή 879. μαίνεται δ' ὑφ' ἡδονῆς μήτηρ 1142. δέδοικα (σε) λίαν ἡδονῇ νικωμένην 1264. μὴ μ' ἀνωστερήσῃς τῶν σῶν προσώπων ἡδονὰν μαθέσθαι 1269. — τὰς ἡδονὰς πρὸς σοῦ λαβοῦσα κοὐκ ἐμὰς ἀστῆσάμην E. 1294. ἡδονᾶς ἐμοιχθὸν ἐξαίρει βίον T. 146. φίλους ἀνῶν αὐτὸς ἡδονὰς ἔχειν Aj. 259. τὰς ἡδονὰς ὅταν προδοῦσιν ἄνδρες A. 1150. 3. also, *a cause for joy;* φέρω γὰρ ἡδονὰς E. 861. 4. used adverbially; καθ' ἡδονὴν E. 1495. T. 196. δῶσον ἢ καθ' ἡδονὴν ποδός C. 894. — πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε E. 909. τί δῆτ' ἐμοὶ βλεπτὸν ἢ στερκτὸν — ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἡδονῇ R. 1339. 5. used in a comparative signification; ἐὰν δ' ἀπῇ τούτων τὸ χαίρειν, τἄλλ' ἐγὼ κεκτοῦ σκιᾶς οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν, *but if joy be wanting to these, I would not purchase the rest with the shadow of smoke in comparison with real pleasure* A. 1156.

Ἡδυεπής, *sweetly-sounding;* ὁ Διὸς ἀδυεπὴς φάτις R. 151.

Ἡδύπνοος, *sweetly-breathing;* ἀδυπνόων κλέοισιν — ὀνειράτων E. 471.

Ἡδύπολις, *welcome to the city;* σοφὸς ἄρθη βασάνῳ θ' ἡδύπολις R. 510.

Ἡδύς, *sweet, pleasant, agreeable;* 1. of things; ἡδὺ — κτῆμα τῆς νίκης λαβών P. 81. οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι 1009. πιστόν, καὶ μηδὲν ἡδύ R. 1516. οὐ γὰρ οὐδὲν ἡδὺ τἀκείνητ' ἔτη C. 630. εἰ δ' ἐνθάδ' ἡδὺ τῷ ξένῳ μίμνειν 644. εἰ τάδ' ἡδύ 646. μῦθος — οὔθ' ἡδὺς οὔτ' ἀλγεινός A. 12. ὅπως — ἡδεῖαν φάτιν φέρωμεν E. 56. φέρων ἥκω λόγους ἡδεῖς 657. ἔστ' οὔτε κιστὸς ὅπνου οὔτ' ἐξ ἡμέρας ἐμὲ στυγάζων ἡδὺν 771. Compar.; πῶς δῆτ' ἐμοὶ γυραστὸς ἡδίων ἔχειν R. 592. Used adverbially; ὅτῳ πάρα μηθ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἡδιον γαλᾶν Aj. 990. — Superl.; τά τῶν τεκόντων ὄμματ' ἥδιστον βλέπειν R. 999. ὃ δισσὰ — ἐμοὶ ἥδιστα προσφωνήματα C. 326. ἥδιστον δέ μοι τὸ κατθανεῖν ἦν 435. ἥδιστον, εἰ σὺ μήτ' ἐμὲ πείθειν εἶός τ' εἶ, μήτε — 806. τὸ — ἐκ κακῶν πεφευγέναι ἥδιστον A. 434. τὸ μανθάνειν ἥδιστον εἰ λέγοντος 1019. γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθροὺς γαλᾶν Aj. 79. ἥδιστος βίος 550. ἥδιστον δ' ἔχων πολῶν ὑπηρέτημα E. 1349. ἔργ' ἔχων ἥδιστ' ἐμοὶ 1352. Used adverbially; οὕτως ὅπως ἥδιστα T. 329. 2. of a man; εἰκάσαι μέν, ἡδύς (βαίνει) R. 82. ἥδιστος δ' ἀνὴρ P. 526. ἥδιστος — δεσμώτης ἴσω θακεῖ Aj. 105. One place, in which this word is found, is, as Ellendt says, full of doubt T. 122. ὃν ἀτιμαμφομένα σ' ἀδεῖα μέν, ἀντία δ' εἴσω, Brunck would understand ἀδεῖα to be the accusative plural for ἀδά, and on his authority many English readers render this passage, *on which account blaming you I will suggest what is agreeable indeed, yet opposed to your notions:* but better commentators make ἀδεῖα the nominative singular; thus Hermann, followed by Dindorf, translates it, *quorum causa succensens tibi, lubens quidem, sed contraria afferam:* Ellendt, however, perhaps with more ingenuity than correctness, would render ἡδύς by *benevolus* and *comes, I wish you well, yet with all due respect will venture to contradict you,* and for this he cites the authority of one of the Scholiasts, παραιτουμένη δὲ τῷ ἀδεῖα, ὡς ἀναντία λέγουσα τῇ ἀνδρσῃ.

Ἠδωνός, *an Edonian;* Ἠδωνῶν βασιλεύς A. 946.

Ἠθάς, *accustomed;* ἠθὰς εἰμί τοις τῶν τῆσδε μόθων E. 864.

Ἤθεος, *a youth;* ἠθέων λειτοί R. 18.

Ἦθος, *temper, disposition;* εἰ τοιμὸν ἦθος ἔστι παιδείας νοῦς Aj. 592. ὁ μιαρὸν ἦθος καὶ γυναικὸς ὕστερον A. 742. μὴ νυν ἐν ἤθει μοῦνον ἐν σαυτῷ φέρει, ὡς φῆς σύ, κοὐδὲν ἄλλο, τοῦτ' ὀρθῶς ἔχειν A. 701.

Ἥκιστα, *by no means, least of all, as little as possible;* οἷν ἐγὼ ἥκιστ' ἂν ἠθέλησ' ἀλαλάτειν κλέοις P. 425. 481. 518. R. 623. 1083. T. 318. E. 82. 790. ἥκιστά γε 1386.

Ἥκω, 1. *to have come, to have arrived, to be present;* εἰς σε πάντων — ἥκω P. 499. τὴν σὴν ἥκω χάριν 1399. τίν' ἥμιν ἥκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων R. 86. μανθάνειν γὰρ ἥκομεν ξένοι πρὸς ἀστῶν C. 12. τὰ δὲ νῦν τιν' ἥκειν λόγος οὐχ ἕζοντα 133. ἥκω γὰρ ἱερὰ εὐσεβῆς τε 288. ὦ τέκνον, ἥκεις; 328. ἥκω γὰρ οὐχ ὡς ἀρῶν τι βουλεύσοις 736.

πρὸς πάλιν δ' ἀπίσταμαι — ἥκων 738. ἥκεις ἐμ' ἄξων 788. ἥκω κόρην ἄγων τήνδε Α. 390. ἆρ' ἀχνύμενος — ἥκει 625. ἥκομεν κοινὴν ὁδόν 975. τί δ' αὖ τόδ' ἔχθος βασιλέων ἥκεις φέρων; 1157. τά δ' ἐν δόμοις (φέρων) ἔοικας ἥκειν καὶ τάχ' ὄψεσθαι κακά 1265. ἥκει δόμους ὡς τούσδε Τ. 364. ἣν (γυναῖκα) ἥκεις ἄγων 399. ποῖ γᾶς ἥκω 980. ὡς ἥκει φέρων Αἴαντος ἡμῖν πρᾶξιν Αj. 776. πλείους δεῦρο κήρυκας λαβὼν καὶ τὸν στρατηγὸν ἧκε 1095. σοὶ φέρων ἥκω λόγους ἡδεῖς Ε. 656. παρ' ἀνδρὸς φανοτέους ἥκων 45. μὴ καὶ μάθῃ μ' ἥκοντα Ρ. 13. — μάτην ἄρ' ἡμεῖς ἥκομεν Ε. 762. ὅπως γὰρ ἥκομεν Α. 403. ἥκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον Ε. 128. — τοίας γὰρ ἀστῶν ἥξετ' εἰς ὁμιλίας; R. 1489. Κρέοντά γ' ἴσθι σοι — ἥξοντα C. 398. ἥξουσιν ἄνδρες 659. τὸ μηδαμὰ ἐλπισθὲν ἥξειν σῶμα 1107. σχολῇ ποτ' ἥξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγώ Α. 386. φίλη μὲν ἥξειν πατρὶ 889. ἐφοβοῦτο ἥξομεν Ε. 53. ἥξοντ' Ὀρέστην 286. τοῦ κασιγνήτου τί φῄς, ἥξοντος ἢ μέλλοντος 310. σὲ πατρὸς ἥξειν ζῶντα τιμωρόν 801. ἐς δόμους — ἥξειν Τ. 185. φράνει νιν ὡς ἥξοντα 288. 2. used figuratively; *to have reached* or *arrived at any point* or *end*, not in reference to *place*; ἡνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμων ἥκητ' ἀκμάς, *but when ye have arrived at marriageable years* R. 1492. ὁ δ' ἐνθάδ' ἥκων, *but he being in this state* P. 377. ὁρᾷς ὃν ἥκεις; R. 687. C. 941. ἔξοιδά σε οὐ ψιλὸν — ἐς τοσήνδ' ὕβριν ἥκοντα 1034. εἰς τόδ' ἥξεις, μὴ λέγω γε τοὔνδικον R. 1158. scil. εἰς ἔλεθρον. βῆναι κεῖθεν ὅθεν περ ἥκει C. 1229. σημεῖα δ' ἥξειν τῶνδέ μοι παρηγγύα 94. οὗτος σφιν ἀρχῆς τῆσδε — ὀνησις ἥξει 453. ἔχθιστον φθέγμα τοῦδ' ἥκει πατρί 1179. ἥκει γὰρ αὐτὴ διὰ χρόνου Ρ. 748. ἥκει γὰρ ἂν θεία νόσος Αj. 185. δέδοικα μὴ 'κ θεοῦ πληγή τις ἥκῃ 272. ἥκει γὰρ τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος βίου τελευτή C. 1470. ἥξει — Ἐρινύς Ε. 479. σκόπει — τὰ σῶν ὃν ἥκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα, *observe how the solemn predictions of the god turn out*, that is, *how false they prove* R. 953. ἥξει γὰρ αὐτά R. 341. οὐκοῦν ἔγ' ἥξει καὶ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοί 342. ὡς αὐτὸν ἥξει μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν 713. Also used in the sense of προσῆκε — οὕνεκ' ἥκέ μοι γένει τὰ τοῦδε πενθεῖν πήματ' εἰς πλεῖστον πόλεως, *for it belongs to me, on account of my relationship, most of all the city, to grieve at the sufferings of this man* C. 742. πρὸς κακῶν ἀνδρῶν μαθὼν ἔοικας ἥκειν αἰσχρά Ρ. 960. νῦν δ' αὖ τιν' ἥκεις μῦθον — φέρουσα C. 358. ἥκεις γ' οὐ κενή γε 360. τοῖον δὲ κέρδος ἄξιον ἥκειν φέρων; 585. λόγους δ' ἔκουσα οὐκ ἥκω φέρων Ρ. 1251. πολλῶν ἥκεις ἄξιος τυχεῖν Ε. 787. μόνος γὰρ ἥκω τοῖσι σοῖς ἀλγῶν κακοῖς Ε. 119[illegible] οὐ δή ποθ' ἡμῖν ξυγγενὴς ἥκεις ποθέν 1193. ἀλλὰ θεοῖς γ' ἔχθιστος ἥκω Ε 1519. τῆς μητρὸς — ἥκω φράσων Τ 1112. ὃς ἐκ πατρῴας ἥκων γενεᾶς ἄριστος Αj. 623. εἰ μὲν δ' ὀργῆς ἥκε C. 909. μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς ταῖς σαῖσιν ἥκων τἄλλα μὴ [illegible] ἄλλων πόθῳ C. 1268. See Πυνθάνομαι.

Ἠλέκτρα, *Electra*; ἡ δύστηνος Ἠλέκτρα Ε. 80. πρόδοτος — σαλεύει Ἠλέκτρα 1064. παῖ δυστανοτάτας Ἠλέκτρας μητρός 121. Ἠλέκτρα 1162. 1358 ἢ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἠλέκτρας τόδε 1168.

Ἤλεκτρος, *electrum*, a metal said to have consisted of a mixture of four parts gold and one silver; some translate it *amber*; τὸν πρὸς Ἠλέκτρου Α. 1025.

Ἡλίκος, *of what sort*, *of what age*; ὁρᾶς μὲν ἡμᾶς ἡλίκοι προσήμεθα βεβηκόσι R. 15.

Ἥλιος, 1. *the sun*; ὃν ἐν ψόχει μὲν ἡλίου διπλῆ πάρεστιν ἐνθάκησις Ρ. 17. ἡλίου φάος 659. σέλας Ε. 17. φέγγος Ε. 372. Τ. 603. κύκλος λαμπρὸς Α. 412. ὡς ἂν οὗτος ἥλιος ταύτῃ μὲν αἴρῃ Ρ. 1314. πολλοῖσιν ὄμβροις ἡλίου τε καύμασιν C. 351. τροχοὺς ἁμιλλητῆρας ἡλίου Α. 1052. ἡλίου τέλλοντος Ε. 689. ἀλαμπὲς ἡλίου δῶρον Τ. 688. τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν (κίλευθον) Αj. 684. 2. used as a proper name or personification of *the sun*; οὐ τὸν πάντων θεῶν θεὸν πρόμον Ἥλιον R. 660. φλόγα αἰθεῖσθ' ἄνακτος Ἡλίου 1426. θεῶν ὁ πάντα λεύσσων Ἥλιος C. 873. ὦ τὸν αἰτὶν οὐρανὸν διφρηλατῶν Ἥλιε Αj. 833. τὸν διφρευτὴν Ἥλιον προσεννέπω 844. ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διὸς ἢ ποῦ φαέθων Ἅλιος Ε. 814. φλογιζόμενον Ἅλιον αὐτῷ Τ. 96. 3. once used to signify *the day*, or *day-light*; ἡνίκ' ἡλίῳ δείκνυσι τοὔναρ Ε. 416.

Ἡλιοστερής, *keeping off the sun*; κρατὶ δ' ἡλιοστερὴς κυνῆ πρόσεστα Θεσσαλίς νιν ἀμπέχει C. 314.

Ἡλιῶτις, *solar*; ἀκτὶν ἐς ἡλιῶτιν, *into the sun-beam* T. 694.

Ἧμαι, *to sit*; ἧστο πλεῖστον ἔφθογγος χρόνον Αj. 304. ἃ δ' εὐῶπις ἁβρὰ — ἧστο Τ. 522. ἥμην ἐκπεπληγμένη 22.

Ἦμαρ, *the day*; κατ' ἦμαρ, *to-day* C. 1081. ὅπως μηκέτ' ἦμαρ ἄλλ' εἰσίδω Α. 1314. τί γὰρ παρ' ἦμαρ ἡμέρα τέρ-

τεων ἔχει — ; *day succeeding day*, or *day alternating with day* Aj. 470. εἶρξαι κατ' ἦμαρ τὸ νῦν, *this present day* 740. ἦν δ' ἦμαρ — δεύτερον P. 354. ὃ φίλτατον μὲν ἦμαρ 526. ὃ θάνατε — τῶν ἀεὶ καλούμενος — κατ' ἦμαρ, *daily* 787. τί ποτ' αὖ μοι τὸ κατ' ἦμαρ ἔσται 1078. that is, τὰ τῆς ἡμέρας ἐπιτήδεια. — καὶ μ' ἦμαρ ἥδη ξυμμετρούμενον χρόνῳ λυπεῖ, τί πράσσει R. 73. 2. also *time* generally; θέλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνας ὁ καλλίβοτρυς κατ' ἦμαρ αἰεὶ νάρκισσος, *through all time* C. 688. αἰὲν ἐπ' ἤματι ἐκάστοτε πεδίων ἐπιλήσεται, *day after day*, that is, *continually* 694. 3. *day* as opposed to *night*; κατ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ E. 251. εἴ τι νὺξ ἀφῇ, τοῦτ' ἐπ' ἦμαρ ἔρχεται R. 199. ἐς τ' ἂν παμφεγγεῖς ἄστρων βασάς, λείσσω δὲ τόδ' ἦμαρ E. 106.

Ἡμέρα, 1. *the day*, *a day*; ἡμέρας μέρος βραχύ P. 83. ἡμέρας — οὐχ ἅλης μιᾶς 478. κἀφ' ἡμέρας τῆς νῦν R. 351. ἥδ' ἡμέρα 437. ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ 615. τὴν μὲν οὖσαν ἡμέραν 780. μὴ δῆτα — ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν 831. ἀλέσθαι δ' ἔφελον τῇδ' ἡμέρᾳ 1157. τῇδε θἡμέρᾳ 1283. καθ' ἡμέραν τὴν νῦν C. 3. τῆς ἐσαυρίου — ἡμέρας 574. τὸν καθ' ἡμέραν βίον 1366. τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ 1608. T. 737. μιᾷ θανούσαν ἡμέρᾳ A. 14. μίαν καθ' ἡμέραν 55. 171. τερμίαν ἡμέραν 1312, *the final day*, *the day of death*; as τελευταίαν ἡμέραν R. 1529. ἡμέρᾳ ταυροσφάγῳ T. 606. τὴν παροῦσαν ἡμέραν 942. τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν 1118. τί γὰρ παρ' ἦμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει — ; Aj. 470. τῇ τόδ' ἡμέρᾳ 492. E. 1123. τῇδε θἡμέρᾳ 743. 765. καθ' ἡμέραν τὴν νῦν 788. φαεννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας 843. κείνα — ἡμέρα E. 194. ἐκείνην ἡμέραν 270. ἔλεγα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ 664. ἅλλης ἡμέρας 688. ἡμέρᾳ τῇδε 773. ἡ νῦν ἡμέρα 907. ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ 1138. 1355. τὸν ἔσκοπον χρόνον — ἡμερῶν T. 246. εἴ τις δύο ἢ — πλέονι τις ἡμέρας λογίζεται 940. οὐ δείσχον ἡμέρας τρεῖς R. 717. 2. also *time* generally; τὴν μὲν αὐτίχ' ἡμέραν, ἐπειτά' ἕζει θυμός C. 434. ἐς τόδ' ἡμέρας 1140. νῦν δ' Ἄρης οἰστρηθεὶς ἐξέλυσ' ἐπίπονον ἡμέραν T. 650. ἐς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν ἔπαντα τἀνθρώπεια Aj. 131. δαίμων τοῖς μὲν εὐτυχὴς καθ' ἡμέραν, ἡμῶν δ' ἀπορρεῖ E. 987. ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἱ μακραὶ ἡμέραι κατίδοντο δὴ λόπης ἐγγυτέρω, long life C. 1218. παλαιᾷ μὲν ἐντρόφοις ἡμέρᾳ (μάτηρ), *aged* Aj. 613. 3. *day* as opposed to *night*; ἃ χρυσέας ἡμέρας βλέφαρον A. 104. τῇ λευκοπώλῳ ἡμέρᾳ (νὺξ ἐξίσταται) Aj. 658. ἃ φαεννῆς ἡμέρας σέλας 843. οὔτε νυκτὸς — οὔτ' ἐξ ἡμέρας E. 770. μυρίας ὁ μυρίος χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τε C. 624. νύκτες ἡμέρας τ' ἴσαι E. 1357. ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν 258.

Ἡμερεύω, *to pass the day*, *to live*; ἔκηλά που — ἡμερεύσομεν E. 777. διημερεύσομεν, βιώσομεν Schol.

Ἡμίριος. See Ἀμίριος, Doric, in which form Sophocles always employs it.

Ἡμεροσκόπος, *a day-sentinel*; ὁ πρῶτος ἡμεροσκόπος A. 253.

Ἡμέτερος, *our*.

Ἧμος, *when*, *whilst* T. 154. 528. R. 1134. Aj. 915.

Ἤν, *if*.

Ἠνεμόεις. See Ἀνεμόεις.

Ἡνία, *a rein*, *the reins*; ἐπίσχων χρυσόνωτον ἡνίαν Aj. 834. — λύων ἡνίαν ἀριστεράν E. 733. — ἡνίας χεροῖν ἔσειεν E. 702.

Ἡνίκα, conj., *when*.

Ἡνιοστρόφος, *a charioteer*; ὀὐξ Ἀθηνῶν δεινὸς ἡνιοστρόφος E. 721.

Ἧπαρ, *the liver*; παίσασ' ὑφ' ἧπαρ αὐτόχειρ αὐτήν A. 1299. πλευρὰν ὑφ' ἧπαρ φρένας πεπλεγμένην T. 927. In the following passage commonly translated *the heart*; but it should be remembered that the ancients considered that the violent passions, such as love and hatred, grief, &c. were seated in the liver:—χωρεῖ πρὸς ἧπαρ — γενναία δύη Aj. 918.

Ἤπειρος, *the continent*; διασοῖσιν ἀπείροις κλιθείς T. 101.

Ἤπιος, 1. *gentle*, *propitious*; σωτῆρας αὐτοὺς ἠπίους τ' ἡμῖν μολεῖν P. 728. (θεούς). 2. *soothing*; ἠπίοισι φύλλοις P. 691.

Ἠπίως, *mildly*; δι' ὠτὸς ἂν παῦρά γ' ὡς ἠπίως ἐνιέπειν — συμφίροι E. 1431.

Ἠπύω. See Ἀπύω.

Ἦρ, *spring*; ἐξ ἦρος εἰς ἀρκτοῦρον R. 1137.

Ἥρα, the goddess *Juno*; Ἥρας ὁ κλεινὸς ναὸς E. 8.

Ἡράκλειος, *of* or *belonging to Hercules*, *Herculean*; τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον T. 51. φρενὸς τῆς Ἡρακλείας 573. τὸν Ἡράκλειον θάλαμον 909. τὸν Ἡράκλειον ἆθλον P. 1116. — τῶν Ἡρακλείων ὅπλων 262. τῶν Ἡρακλείων πόνων T. 169. δεμνίοις τοῖς Ἡρακλείοις 912.

Ἡρακλῆς, n. pr., *Hercules*; nom., ἀναξ Ἡρακλῆς T. 155. ἀνὴρ εἰς Ἡρακλῆς 460. Ἡρακλῆς, ὁ πιστὸς ἡμῖν — καλούμενος 537. μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς ἡμὸς καλῆται 547. Gen.; τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους P. 981. αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους 1397. δάμαρτα θ'

Ἡρακλέους T. 405. βίλεσι τοῖς Ἡρακλέους P. 1392. Ἡρακλέους πάθος T. 851. Dat.; λέχος Ἡρακλεῖ κριτὸν ξυστᾶσα T. 27. Ἡρακλεῖ λέγειν 392. οὐκ — δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν; 428. ἡνίκα ξὺν Ἡρακλεῖ — ἐσπόμην 560. θέλκτροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλεῖ 582. τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων 665. τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον 869. Accus.; ζῶνθ' Ἡρακλέα T. 232. ἵμερός ποθ' Ἡρακλῆ διῆλθε 476.

Ἡσσάομαι, *to be conquered* or *subdued*; εἰ — κοὐκ ἀρκέσει ποθ' ὑμὶν οὐδ' ἡσσημένοις εἴκειν Aj. 1221.

Ἡσσητέος, *we must submit to*; κοὐτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἡσσητέα A. 674.

Ἥσσον. See Ἧσσων.

Ἧσσων, *less, inferior*, in age, strength, or value; τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἅπανθ' ἥσσων ἔφυ T. 489. ἣν φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἥσσων τότε E. 1012. — πάντα ταῦθ' ἥσσω λαβεῖν ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας A. 435. κοὐκ ἂν γυναικῶν ἥσσονες καλοίμεθ' ἄν 676. οὐτἂν ἕλοις ἥσσω γε τῶν αἰσχρῶν ἐμέ, *you will not ever detect me yielding to what is base*, that is, *I will never act basely* 743. ἥσσον is used as an adverb; ἡμεῖς θ' ὁμοί[illegible] οὐδὲν ἥσσον ἢ πάρος Aj. 269. [illegible] μηδὲν ἥσσον ἢ πάρος ξυνηρτημ[illegible] 1308.

Ἡσυχάζω, *to remain quiet*; εἰ δ' ἡσ[illegible] χάζων προσμενῶ R. 620.

Ἡσυχαῖος, *quiet*; ἐν ἀσυχαίᾳ βά[illegible] βάσιν ἁρμόσαι C. 197.

Ἥσυχος, *quiet, silent*; ἥσυχος θα[illegible] Aj. 318. τρίφειν τὴν γλῶσσαν ἡσ[illegible] χωτίραν A. 1076. Used adverbiall[illegible] ὥστε πᾶν ἐν ἡσύχῳ ἕζεστι φων[illegible] C. 82.

Ἥφαιστος, *Vulcan*, the god of fire; π[illegible] taph., *fire*; πρὶν — στεφάνωμα π[illegible] γων πευκάινθ' Ἥφαιστον ἐλεῖν [illegible] 123. ἐκ δὲ θυμάτων Ἥφαιστος [illegible] ἔλαμπεν 994.

Ἡφαιστότευκτος, *created by Vulcan*; παγκρατὲς σίλας ἡφαιστότευκτον [illegible] 975.

Ἠχέω, *to sound, to sound forth*; ἠχεῖ [illegible] οὐκ ἄσημον — κωκυτόν T. 863. [illegible] αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἠχεῖται κ[illegible] πος —; C. 1496.

Ἠχώ, *sound*; ἀθυρόστομος ἀχὼ τῆ[illegible] φανής P. 189. ἐπὶ κωκυτῷ — ἠ[illegible] πᾶσι προφωνεῖν E. 108.

Θ

Θακέω, *to sit*; τὸ δ' ἄλλο φῦλον — ἀγοραῖσι θακεῖ R. 20. ἐν μέσοις βοτοῖς θακεῖ Aj. 318. θάκει δὲ προστρόπαιος 1152. ὅστις ἦν θακῶν ἀταρβὴς τῆς θεᾶς T. 23. οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας θακοῦσιν C. 341. — ἥδιστος δεσμώτης ἴσω θακεῖ Aj. 106.

Θάκημα, 1. *a sitting* in act of supplication; τί προσχρῄζοντα τῷ θακήματι; C. 1162. εἰ τὸ θάκημ' ἐξαναγκάζει, σκόπει 1181. 2. *a seat*; τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους κρατοῦσιν (Ἐρινύες) 1382.

Θᾶκος, *a seat*; εἰς παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκόπον ἵζων A. 986. θάκοισιν εἴ τινα βλέπεις ἢ πρὸς βεβήλοις ἢ πρὸς ἅλσεσιν θεῶν C. 9.

Θαλαμηπόλος, *one who enters a chamber as a bridegroom*; αὐτὸς (λιμὴν) ἥρκεσεν παιδὶ καὶ πατρὶ θαλαμηπόλῳ πεσεῖν, *the same (haven) sufficed for son and father as a bridegroom to enter into* R. 1209.

Θάλαμος, 1. properly, *a nuptial chamber*; τὸν Ἡράκλειον θάλαμ[illegible] T. 909. 2. also *a house* general[illegible] or any *chamber*; οἰκονομῶ θαλάμο[illegible] πατρός E. 183. κρυπτομένᾳ δ' [illegible] τυμβήρει θαλάμῳ A. 938. τὸν πα[illegible] κοίταν ὅθ' ὁρῶ θάλαμον τήνδ' Ἀν[illegible] γόνην ἀνύτουσαν A. 798. ἐς μέγ[illegible] θάλαμον Ἀμφιτρίτας R. 195.

Θαλάσσιος, *belonging to the sea*; [illegible] λάσσιον ἱερίψατε R. 1411.

Θαλλός, *a branch*; ἄνω βλαστεῖν β[illegible] οντα θαλλόν E. 414. ἐν νεοσπάσ[illegible] θαλλοῖς — συγκατήθομεν A. 11[illegible] θαλλοῖσιν, ἢ κρόκαισιν (ἐρίψω); 475.

Θάλλω, perf. τέθηλα, 1. properly, *bud forth, to thrive, to flourish* as a pl[illegible] or tree; θάλλει — κατ' ἦμαρ [illegible] νάρκισσος C. 687. φύτευμα — ὁ τ[illegible] θάλλει μέγιστα χώρᾳ 705. 2. *flourish*, applied to the state of m[illegible] μέγα θάλλοντές εἰσι νῦν ἐν Ἀργεί[illegible] στρατῷ P. 418. πατρὸς θάλλον[illegible] A. 699. Κρέων — θάλλων εὐγε[illegible]

τίκνων στορῇ 1149. 3. also of health, *to be in good health*; ἔλκεσιν ἰσχύοντά τε καὶ ζῶντα καὶ θάλλοντα, κοὐ νόσῳ βαρύν T. 234. ἕως — τὸν κασίγνητον βίῳ θάλλοντά τ' εἰσήκουον E. 940, as it were, ἐν βίῳ, θάλλοντά τε. 4. and of diseases and misfortunes, *to flourish*; ἡ δ' ἐμὴ νόσος ἀεὶ τίθηλε κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται P. 259. πήματα — ἃ 'γὼ κατ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνοντθ' ὁρῶ E. 252.

Θάλπος, 1. *warmth, heat*; properly οὐ θάλπος θεοῦ, οὐδ' ὄμβρος T. 144. 2. figuratively, *a sting*, or *smart*; τῶν τοξευμάτων) σὺ θάλπος οὐχ ὑπεκδραμεῖ, *the sting (of the arrows) thou shalt not escape* A. 1073.

Θάλπω, used transitively and intransitively, 1. *to warm, to make warm*; pass., *to become warm, to be dried*; ὡς δ' ἐθάλπετο (sc. ἀκτῖνι ἡλιώτιδι) T. 694. θάλπεται ῥάκη P. 38. 2. figuratively, *to be heated* or *inflamed*; ἐς τί μοι βλίψασα θάλπει τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρί; E. 876. 3. intrans., *to be hot, to burn*; καῦμ' ἔθαλπε A. 413. ἔθαλψεν ἄτης σπασμός T. 1072.

Θαμά, *frequently*; σοφαὶ γνῶμαι — ἐμποδίζονται θαμά P. 430. δίλτον λιπὼν —, τὴν ἐγὼ θαμὰ θεοῖς ἀρῶμαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν T. 47. κακῶς κλύουσα πρὸς σίθεν θαμά E. 514. τροφῆς —, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφί σοι πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον 1133.

Θαμβέω, *to be amazed* or *astonished*; καὐτὸς τεθάμβηκα A. 1231.

Θαμίζω, *to frequent*; ἔνθ' ἀ λίγεια μινύρεται θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδὼν C. 678.

Θαμνός, *a thicket*; ὃ καὶ σὺ θαμνοῖς εἶσθά που κεκρυμμένον E. 55.

Θανάσιμος, *that belongs to death*, 1. of a man, *about to die*, or *dead*; ὦ γαῖα δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω P. 808. εὖ ἴσθ' ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα R. 959. Ἅιδου θανασίμους οἰκήτορας Aj. 513. 2. *deadly, mortal*; ὅλωλε θανασίμῳ πεσήματι Aj. 1012. τὸ σὸν δώρημα, θανάσιμον πέπλον T. 755. ἄφαντος ἔρρει θανασίμῳ χειρώματι R. 560.

Θανατηφόρος, *causing death*; νηλὲς δὲ γένεθλα πρὸς πέδῳ θανατηφόρα κεῖται R. 181.

Θανατόεις, *deadly, fatal*; ἰὼ φρενῶν — ἁμαρτήματα στερεὰ θανατόεντα A. 1248.

Θάνατος, 1. *death*; ἐπεί νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει R. 242. στεναγμός, ἄτη, θάνατος 1284. μοῖρ' ἀνυμέναιος — ἀναπέφηνε, θάνατος ἐς τελευτάν C. 1226. τὰ τοῦδε — μαντεύμαθ' ὃς σφῷν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ 1427. ἔχετον κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω A. 147. θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω τοῦπος ἀφῖκται 924. ἐμήσατο πρὸς θανάτῳ θάνατον ἀνύσασα μόνα; T. 881. ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει (ἡμέρα) Aj. 788. ὧν — ἠράσθη τυχεῖν ἐκτήσατ' αὐτῷ, θάνατον 947. In the plural generally used to express a *violent death*; Δαβδακίδαις ἐπίκουρος ἀδήλων θανάτων R. 496. τοὺς ἐμὸς ἴδε πατὴρ θανατοὺς αἰκεῖς E. 199. Also *the death of several*; μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους T. 1266. θανάτων δ' ἐμᾷ χώρᾳ πύργος ἀνέστας' R. 1200. 2. used figuratively; θάνατος μὲν τάδ' ἀκούειν C. 533. θανάτῳ γὰρ ἴσον πάθος ἐκπεύσει Aj. 214. 3. *the god of death*; ὃν τίκτετο Θάνατος, ἔτεκε δ' αἰόλος δράκων T. 831. ὦ Θάνατε Θάνατε, πῶς ἀεὶ καλούμενος — οὐ δύνᾳ μολεῖν ποτε P. 786. ὦ Θάνατε, Θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολών Aj. 841.

Θαπτέος, *that is to be buried*; τόνδ' ἐστὶν οὐχὶ θαπτέον Aj. 1119.

Θάπτω, *to bury*; ἢ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ' ἀπόῤῥητον πόλει; A. 44. οὐδ' ὃς ἐγὼ θάπτων παρήσω κεῖνον 1030. καί σοι προφωνῶ τόνδε μὴ θάπτειν Aj. 1068. εἰ τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς θάπτειν 1110. ἄνωγας οὖν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἐᾶν; 1343. —τήνδ' εἷλομεν θάπτουσαν A. 381. ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν 400. — αὕτη τὸν ἀνδρ' ἔθαπτε 398. — κεῖνον δ' ἐγὼ θάψω 72. τὸν νεκρὸν — πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ Aj. 1306. τὸν νεκρόν τις ἀρτίως θάψας βέβηκε A. 246. — τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοὐν' ἐμοὶ τεθάψεται Aj. 574. σὺ δ' ἀντακούσει τοῦτον ὡς τεθάψεται 1120. τί — λύουσ' ἂν ἢ θάπτουσα προσθείμην πλέον, but the reading now generally adopted is λύουσ' ἂν ἢ φάπτουσα, *violating or keeping the law* A. 40.

Θαρσέω, *to be of good courage*; thence *to be confident*, as τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσοίην ἐγὼ καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλειν A. 664. Αἴαντος οὐ θαρσῶ πέρι Aj. 780. — δίρκου θαρσῶν P. 146. θαρσῶν ἂν παρασταίην ἐγὼ C. 492. ἢ κἂν ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους τοὺς σοὺς ἐκείμην E. 306. θαρσῶν δὲ μίμνε Aj. 68. θαρσῶν ὑβρίζεις, *boldly* 1237. θαρσεῖν μὲν οὖν ἐγωγε — ἐπαινῶ C. 670. θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι A. 926. — θάρσει τὰ τοῦδέ γ' ἀνδρός C. 650. θάρσει προνοίας οὕνεκα P. 763. θάρσει μοι, θάρσει τέκνον E. 168. 314. 1429.

P. 663. 799 (θάρσει, μενούμεν). 882. 1251. R. 1062. C. 730 (θάρσει, παρίσται). 1187. A. 555.

Θάρσος, *courage, confidence, boldness;* πλίον τὸ θάρσος εἶχε θατέρου P. 593. θάρσος ἴσχε 796. ἴχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πάρι; *hast thou any cause of confidence respecting this terror?* E. 404. οὐδὲ μέντοι τοὐξανιστάναι πόλεως δίχ' ἔστι θάρσος C. 48.

Θαρσύνω, *to be of good courage;* ἀλλ' ὦ φίλη θάρσυνε E. 904.

Θάσσω, *to sit upon;* Ἄρτεμιν, ἃ κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον εὐκλία θάσσει R. 161.

Θάσσων. See Ταχύς.

Θαῦμα, 1. *an object exciting wonder;* οὔ τι τοῦτο θαῦμ' ἔμοιγε P. 408. κούδέν γε θαῦμα R. 1132. θαῦμά γ' οὐδέν 1319. τοιοῦτον ἐκβέβηκεν, οἷον — ὑμῖν θαῦμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν T. 670. χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν ἄσκιστόν τι θαῦμα (*Herculei*) 957. θαῦμ' — ἰδοίμην 1000. πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν A. 254. 2. *wonder, astonishment;* θαῦμά τοι μ' ὑπέρχεται E. 916. — ἰδοῦσα δ' ἴσχον θαῦμα 885. τόδε θαῦμά μ' ἔχει P. 681.

Θαυμάζω, *to admire, to wonder, to be amazed* or *astonished;* μὴ θαύμαζε C. 1121. τύχῃ — θαυμάσαι μὲν ἀξία R. 777. οὐδ' εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον — θαυμάσας ἔχω C. 1142. σοῦ δ' ἔγωγε θαυμάσας ἔχω τάδε P. 1346. λόγος — ἄξιος δὲ θαυμάσαι C. 1154. καλὸς γὰρ ὁδμὸς βίοτος, ὥστε θαυμάσαι E. 385. οὐκ ἄν ποτ' ἄνδρα θαυμάσαιμ' ἔτι Aj. 1072. Pass.; πάλαι δὲ μὴ παρὼν θαυμάζεται R. 289.

Θαυμαστός, *that is to be wondered at* or *admired;* οὐδὲν τούτων θαυμαστὸν ἐμοί P. 191. ἀ 'νὴρ γὰρ οὐ στενακτὸς — ἐξεπίμπτεν', ἀλλ' εἴ τις βροτῶν θαυμαστός C. 1661.

Θέα, *a sight, a view;* ὄμμασιν — θέαν λαβόντα P. 532. ἆρ' ἐστὶν ὥστε κἀγγύθεν θέαν λαβεῖν; 652. ὅστις ἦν θακῶν ἀταρβὴς τῆς θέας T. 23. πάρεστι δῆτα, καὶ μάλ' ἄζηλος θεά E. 1447.

Θεά, *a goddess;* Παλλάδος θεᾶς ὅπως ἱκοίμην εὐγμάτων προσήγορος A. 1169. ἡ Διὸς γοργῶπις ἀδάμαντος θεά Aj. 445. ὡς ἄν — μῆνιν ἐξαλεύσωμαι θεᾶς 641. ἀστεργῆ θεᾶς ἐκτήσατ' ὀργήν 763. θεᾶς παίζων κατ' ἄλσος E. 556. — αἱ γὰρ ἔμφοβοι θεαὶ — Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι C. 40. σὺν ταῖσδε ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς 459. τάσδε τὰς θεὰς καλῶν ἱκνοῦμαι 1014. χθόνιαι θεαὶ 1564. μεγάλαιν θεαῖν ἀρχαῖον στ φάνωμα 689.

Θέαμα, *a sight, a spectacle;* θέαμα εἰσόψει τοιοῦτον, οἷον καὶ στυγοῦν ἐποιεῖσαι R. 1295. ὦ τῶν ἀπάντα δὴ θεαμάτων ἐμοὶ ἄλγιστον Aj. 971

Θεάομαι, *to behold;* θεᾶσθε πάντες ἄ λιον δίμας T. 1068.

Θεατός, *that is to be looked* or *gaz upon;* οὐ τοι θεατός (Ajax) Aj. 89

Θεήλατος, *sent* or *excited by the deit* — οὐδ' εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θε λατον R. 255. θεήλατον μάντευμ δεινόν 992. μή τι καὶ θεήλατο τοὔργον τόδε A. 278.

Θεῖος, *divine,* 1. *what belongs to deity;* τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάζ στόμα C. 609. τὸ θεῖον Διὸς σκῆ τρον P. 139. θείῳ πυρὶ παμφα 718. τὰ θεῖ' ἐπαινῶν P. 450. ἐρρ δὲ τὰ θεῖα R. 910. ὅταν τὰ θεῖ' ἀφε τις εἰς τὸ μαίνεσθαι τρατῇ C. 153 ὡς τὸ θεῖον ἦν πρόφαντον T. 115 same as χρησμός. 2. *sent by deity;* ἥκοι γὰρ ἂν θεία νόσος A 185. θείᾳ μανίᾳ ξύναυλος 60 θεῖα γὰρ — τὰ παθήματα κεῖνα πρ αὐτὸν τῆς ὠμοφρόνος Χρύσης ἐκτέ P. 192. οὐ γὰρ νοσεῖς τόδ' ἄλγος θείας τύχης 1310. — εἴχομεν θεῖ νόσον A. 417. εἰ μή τι κέντρον θεῖ ἦγ' ὑμᾶς ἐμοῦ P. 1028. θείᾳ κἀπό τύχῃ C. 1581. 3. *partaking of vinity;* Διόνυσος — θείαις ἀμφικ λῶν τιθήναις C. 686. τὸν θεῖ μάντιν ὧδ' ἄγουσιν R. 298. τίθνη θεῖον Ἰοκάστης κάρα R. 1235. *sacred;* αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν ἰάχ καναχὰν ἐπάνεισιν, ἀλλὰ θείας ἀ τίλυρον μούσας T. 639.

Θέλγω, *to entice, to beguile;* ὡς Ἔρ δέ νιν μόνος θεῶν θέλξειεν αἰχμάσ τάδε T. 354. ἀλλὰ τὸν βαλόντ' ποφθίσαι χρῄζων ἔθελγεν 707.

Θέλκτρον, *a charm;* θέλκτροισι τοῖς Ἡρακλεῖ T. 582.

Θελοντής. See Ἐθελοντής.

Θέλω, *to will, to wish, to desire.*

Θέμις, 1. *Themis, the goddess of j tice;* οὐ τὰν Διὸς ἀστραπὰν καὶ τ οὐρανίαν Θέμιν E. 1053. 2. μις ἐστί, frequently used impers ally, with a dative of the person, is *right, allowable,* or *allowed;* εἰ θέμις, θέλοιμ' ἄν P. 657. ὡς οὐ θέ γ' ἐμοῦσι σοῦ μολεῖν ἄτερ 801. μοι θέμις γ' ἦν C. 650. εἰ θέμις ἐ μοι τὰν ἀφανῆ θεὸν — σιβίζειν 15 οὐκέτι μοι τόδε λαμπάδος ἱερὸν δμ θέμις ὁρᾶν ταλαίνᾳ A. 871. εἰ θέμις τάδ' αὐδᾶν E. 126. οὐ γάρ θέμις 424. οἷσιν οὐ θέμις 484. οὐ θέμις γίγνοιτο — τὰ πίργαμ' ἁ λον ἢ 'μ' ἱλεῖν P. 346. ἔστι — θέ

658. T. 806. ἃ μὴ θέμις λεύσσειν δικαιοῦν C. 1637. θέμις δὲ πῶς τάδ' ἐστι; 1727. εἰ θέμις εἰπεῖν A. 1244. οὐ θέμις μαθεῖν E. 555. Once used by Sophocles in the sense of *right and just*, and not impersonally; ἐπεί μοι τὴν θέμιν σὺ προὔβαλες T. 807.

Θεμιστός and **Θεμιτός**, *what is lawful*; ἀλλ' οὐ θεμιτὸν γὰρ κεῖσε μολεῖν C. 1755. ἢ ῥητόν; ἢ οὐ θεμιστὸν ἄλλον εἰδέναι; R. 993.

Θεογεννής, *of divine origin*; ἀλλὰ θεός τοι καὶ θεογεννής A. 828.

Θεόδμητος, *built by a deity*; Ἀθηνῶν τῶν θεοδμήτων ἄπο E. 697.

Θεόθεν, adv., *from God*; οἷς γὰρ ἂν σωσθῇ θεόθεν δόμος, ἅπας οὐδὲν ἐλλείπει A. 580.

Θεοπρόπος, *prophetic*; ἵπνος τὸ θεοπρόπον 819.

Θεός, *God, a god, the Deity, the Divinity*.

Θεοσεβής, *reverencing the gods, devout*; τὰς Ἀθήνας φασὶ θεοσεβεστάτας εἶναι C. 261.

Θεραπεύω, *to be serviceable*; πειρῶ τὸ παρὸν θεραπεύειν, *endeavour on the moment to be of service* P. 149.

Θερίζω, *to cut off*; τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν ῥίπτει θερίσας Aj. 235.

Θερμαίνω, *to make warm*; pass., *to become warm*; used figuratively, ὅστις ἐναῖον ἐλπίσιν θερμαίνεται Aj. 473.

Θερμός, *warm, hot*; 1. used in its proper sense; ὦ πέτρας γύαλον θερμὸν καὶ παγετῶδες P. 1071. πυρὶ θερμῷ A. 615. ὦ — θερμὰ λουτρὰ — παραναιτάοντες T. 631. ἀστῖνος — θερμῆς ἄθικτον 683. θερμὸν αἷμα C. 628. θερμαὶ σύριγγες ἄνω φυσῶσι μίλαν μίνος Aj. 1390. τὰν θερμοτάταν αἱμάδα κηκιομίναν ἐλκέων P. 690. δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα T. 915. 2. used figuratively; ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ καὶ λόγῳ κακὰ — μοχθήσας ἐγὼ T. 1035. θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις A. 88.

Θέρος, *summer*; τοῦ παρεστῶτος θέρους P. 1324. χειμῶνες ἰσχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει Aj. 656. ἐν θέρει P. 18.

Θερσίτης, *Thersites*, a proper name; Θερσίτης τις ἦν P. 440.

Θέσμος, *what is lawful*; θεῶν πάντα θέσμ' ἐξήνυσα Aj. 698.

Θεσμός, 1. *law, right, custom*; οὐκ ἴσθ' ὅπου σοὶ τόνδε κοσμῆσαι πλέον ἀρχῆς ἵκετο θεσμός, ᾗ καὶ τῷδε σὲ Aj. 1083. νῦν δ' ἤδη 'γὼ κἀυτὸς θεσμῶν ἕξω φέρομαι A. 795. — ἵμερος — νέμφας, τῶν μεγάλων πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς θεσμῶν 793. 2. an *injunction* or *commandment*; ὧν ὁ θὴρ — προὐδιδάξατο, παρῆκα θεσμῶν οὐδέν T. 679.

Θεσπιεπής, *oracular*; θεσπιέπεια πέτρα R. 464.

Θεσπίζω, *to deliver oracles, to prophesy*; πολλὰ γάρ σε θεσπίζοντ' ὁρῶ κοὐ ψευδόφημα C. 1512. ψευδῆ με θεσπίζειν λέγων A. 1041. τά τ' ἄλλα — ἰθέσπισεν P. 606. οἵ' ἰθέσπισεν C. 1430. Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἰθέσπισεν E. 1415. ἀνὴρ — βέβηκε δεινὰ θεσπίσας A. 1078. — Pass.; τί δὲ τεθέσπισται; C. 389. Used figuratively; τέρας τοι διὰ κακῶν ἰθέσπισας T. 1121.

Θέσπισμα, *a prophecy*; τὰ παρόντα θεσπίσματα — ἄξι' οὐδενός R. 971.

Θεσσαλίς, fem. *Thessalian*; κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλίς νιν ἀμπίσχει C. 315.

Θεσσαλός, *Thessalian*; Θεσσαλὰς ἵχων ἵππους E. 693.

Θεστόρειος, *Thestorean, son of Thestor*; τοῦ Θεστορείου μάντεως Aj. 788.

Θέσφατος, 1. *predicted*; seldom used as an adjective; ἥκει — θέσφατος βίου τελευτή C. 1470. εἴ τι θέσφατον πατρὶ χρησμοῖσιν ἱκνεῖτο C. 973. 2. subst. θέσφατα are *prophecies*, or *oracles*; Λαΐου παλαιὰ θέσφατα R. 907. θεσφάτων κακῶν 1175. εἰ θεσφάτων — βάξιν κατῴδῃ τῶνδε T. 86. ὡς — φήμην πύθησθε θεσφάτων 1140. μαντεῖαι βροτῶν οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὀνείροις οὐδ' ἐν θεσφάτοις E. 491.

Θεωρέω, *to behold*; εἴθε — τελειὰς κύρσαιμι τῶνδ' ἀγώνων θεωρήσασα τοὐμὸν ὄμμα C. 1086.

Θεωρία, *a festive show*; ποίας δ' ἑορτὰς (ἥξετε), ἐνθεν οὐ κεκλαυμέναι πρὸς οἶκον ἥξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας; R. 1491.

Θεωρός, *a spectator, one sent to consult an oracle*; θεωρὸς ἱκόημῶν R. 114. ἀνδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἀφ' ἑστίας C. 414.

Θήβη, and **Θῆβαι**, the city of *Thebes*.

Θηβαῖος, *Theban*; ἐγγενὴς φανήσεται Θηβαῖος R. 453. Θηβαῖας ἐπισκοποῦντ' ἀγυιάς A. 1122. — ἢ καὶ κατασκῶσι Θηβαίᾳ κόνει; C. 407.

Θηγάνη, *a whetstone*; (σφαγεὺς πέπηγε) σιδηροβρῶτι θηγάνῃ νεηκονής Aj. 807.

Θήγω, *to sharpen*; οὐ γὰρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη Aj. 581.

Θήκη, *a tomb*; θήκην ἱερὰν, ἣν κεῖνος ἔχει C. 1760. ὁρῶ — περιστεφῆ — πάντων δ' ἐστὶν ἀνθέων θήκην πατρός E. 884.

Θηλύνω, *to soften, or make effeminate*; κἀγὼ γὰρ — βαφῇ σίδηρος ὡς ἐθηλύνθην στόμα Aj. 626.

Θῆλυς, 1. properly *of the female sex; γυνὴ δέ, θῆλυς οὖσα κοὐκ ἀνδρὸς φύσιν* T. 1051. 2. thence *effeminate; νῦν δ' ἐκ τοιαύτου θῆλυς εὕρημαι τάλας* T. 1064.

Θήρ, 1. *a wild beast; θῆρ' ὀρειβάτην* P. 943. *θηρὸς ὀρεσσιβάτα* A. 349. *ὡς πατὴρ ἀντίσταθμον τοῦ θηρὸς ἐκθύσειε τὴν αὐτοῦ κόρην* E. 562. *Ἐρυμάνθιον τε θῆρα* T. 1087. *στικτῶν ἢ λασίων μετὰ θηρῶν* P. 185. *ξυνουσίαι θηρῶν ὀρείων* 925. *χαροπῶν τ' ἔθνη θηρῶν* 1131. *σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς οὔτε του κυνῶν — ἐξεφαίνετο* A. 257. *θηρῶν ἀγρίων ἔθνη* 344. *καθήγισαν, ἢ θῆρες* 1069. 2. *herds*, and *domestic cattle; ἐν ἀφόβοις με θηρσὶ δεινὸν χέρας* Aj. 559. 3. once used to designate the *monster Cerberus; σῶμα τ' ἀνικάτου θηρὸς* C. 1565. 4. frequently *the Centaurs; ἀρχαίου θηρὸς* T. 553. *ἐκθνήσκων δ' ὁ θήρ* 565. *ἐπὶ προφάσει θηρὸς* 659. *ὁ θὴρ Κένταυρος* 677. 1152. *ἀντὶ τοῦ — ὁ θὴρ ἐμοὶ παρέσχ' εὔνοιαν* 704. *οὕνεκα ἄκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρξειεν τάδε* 931. *δίφυῆ τ' ἄμικτον ἱπποβάμονα στρατὸν θηρῶν* 1086.

Θήρα, 1. *hunting; θήραν τήνδ' ἁλίως ἔχομεν τόξων* P. 828. *δυσμενῶν θήραν ἔχων* Aj. 561. 2. *prey taken in hunting; ὦ πτεραὶ θηραὶ* P. 1131. *ἔδειξ' Ἀχαιοῖς εἰς μέσον, θηρὰν καλήν* P. 605.

Θηρατίος, *worthy of being sought as a prize; θηρατὶ' ἂν γίγνοιτ' ἂν (τόξα)* P. 116.

Θηράω, 1. properly, *to hunt, to make a prey of; καὶ μ' οὓς ἐθήρων πρόσθε, θηράσουσι νῦν, and those whom I made my prey before, will now make me theirs* P. 946. — *σὺν δέ νιν θηρώμεθ' εὐθὺς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην, and we immediately seized her, not at all appalled* A. 429. *οἷός μ' ὑπῆλθες, ὡς μ' ἐθηράσω, how hast thou stolen upon me, how hast thou caught me?* P. 995. *δέδορκά σε πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον* Aj. 2. *καὶ σ' εἶλε θηρῶνθ' ἡ τύχη* C. 1030. 2. *to desire to obtain, to strive after; τυραννίδα θηρᾶν* R. 542. *θηρᾶν οὐ πρέπει τἀμήχανα* A. 92. *πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά* E. 1048.

Θήρειος, *of* or *belonging to wild beasts; θήρειος βία* T. 1048.

Θηροβολέω, *to shoot wild beasts; θηροβολοῦντα — ἰοῖς* P. 165.

Θησαύρισμα, *a treasure* or *store; κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε* P. 37.

Θησαυρός, *a treasure; οἰωνοῖς γ[illegible] κὐν θησαυρὸν εἰσορῶσι πρὸς χά[illegible] βορᾶς* A. 30. *ἔχων κόμας ἐμάς [illegible] τῆσδε καὶ σαυτοῦ τρίτου, ἐκτήρ[illegible] θησαυρόν* Aj. 1154.

Θησείδης, *a descendant of Theseu[illegible] δεινὰ δὴ Θησειδᾶν ἀκμά* C. 1068.

Θησεύς, n. pr. *Theseus,* king of Athe[illegible] *Θησεὺς καλεῖται, τοῦ πρὶν Αἰγ[illegible] τόκος* C. 69. *Αἰγέως γόνος Θησ[illegible]* 556. *τῆσδε δημοῦχος χθονὸς [illegible] σεύς* 1352. *ὁ κύριος Θησεὺς παρ[illegible] τῶ* 1640. voc., *Θησεῦ* C. 575. 6[illegible] 1046. —gen., *Θησέως κόροι* P. 5[illegible] *τὸ Θησέως ὄνομα* C. 1007. *χέ[illegible] Θησέως* 1105. *τὰ Θησέως Περί[illegible] τε — ξυνθήματα* 1589. *τὸ Θησέ[illegible] κάρα* 1653. accus., *πῶς ἂν — [illegible] σία πόροι* C. 1458. *γῆς ἄναα[illegible] Θησέα* C. 1626. — *Θησέα καὶ [illegible] διστόλους* C. 1058.

Θητεία, *hired service; ποιμὴν γ[illegible] ἦσθα κἀπὶ θητείᾳ πλάνης;* R. 10[illegible]

Θιγγάνω, *to touch, to feel, to hand[illegible] παρέσται ταῦτά σοι καὶ θιγγάνειν* [illegible] 663. *βούλει λάβωμαι δῆτα καὶ θί[illegible] τί σου;* 751. *δεξιᾶς ἐμῆς θιγ[illegible]* 1384. *τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγών* [illegible] 760. *ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου [illegible] γεῖν* 1413. *χερσὶ τἂν θιγὼν δοκο[illegible] ἔχειν σφας* 1468. *θιγγάνω δυ[illegible] ὀμοῦ* C. 331. *πῶς — θιγεῖν θελ[illegible] σαιμ' ἀνδρός* 1135. *πατρὸς — [illegible] λόητι θιγών* Aj. 1389. *μηδ' ἃ [illegible] θιγες ποιοῦ σεαυτῆς* A. 542. [illegible] *τήν γε μὴ θιγοῦσαν (κατακτενῶ)* [illegible] 767. *ἐξ ἀειρύτου χοᾶς κρήνης ἐνε[illegible] κοῦ δι' ὁσίων χειρῶν θιγών* C. 47[illegible] *χὥσπερ ἂν θίγῃ φθείρει τὰ πάν[illegible] κνώδαλα* T. 712. *ἔξοιδα γάρ ν[illegible] παντὸς ἂν λόγου κακοῦ γλώσσ[illegible] θιγόντα καὶ πανουργίας* P. 406.

Θίς, 1. *the beach,* or *sea-shore; π[illegible] λιᾶς πόντου θινὸς ἰφήμενος* P. 110[illegible] 2. *the sand washed from the bottom of t[illegible] sea to the shore; ἐρεβὸς ὄφαλον — κ[illegible] λίνδει βυσσόθεν κελαινὰν θῖνα* [illegible] 586.

Θνήσκω, *to die, to perish;* imperf., *ἔθνη[illegible] σκε* T. 705. — perf., *τέθνηκα* [illegible] 1019. E. 1141. *τέθνηκε* and *τέ[illegible] νηκεν* P. 333. 334. 495. R. 94[illegible] 1235. A. 556. 1267. T. 874. 112[illegible] Aj. 946. 950. E. 48. 282. 516. 66[illegible] 912. 1418. *τεθνᾶσιν* Aj. 99. [illegible] 427. A. 1158. — *τεθνηκέναι* A[illegible] 474. *τεθνηκώς* P. 438. *τεθνηκότος* [illegible] 313. Aj. 386. E. 544. 920. 120[illegible] *τεθνηκότι* E. 847. *τεθνηκότα* T [illegible] 803. E. 1333. *τεθνηκότων* P. 1297 *τεθνηκότας* Aj. 1138. —fut., *θανοῦ[illegible] μαι* C. 1443. A. 458. *θανεῖται* Aj [illegible] 226. A. 747. *θανούμενος* T. 15[illegible] *θανουμένῃ* A. 456. *θανουμένην* E [illegible]

772. aor., (ἔθανον.) — ἔθανες C. 1712. A. 1254. ἔθανε C. 1704. — θάνω R. 1454. C. 588. 1044. T. 799. Aj. 463. θάνῃς A. 542. Aj. 491. θανεῖς, 508. E. 1488. 1496. θάνῃ A. 518. Aj. 110. E. 429. θάνωσι P. 416. 1430. — θάνοιμι T. 953. Aj. 384. C. 1308. θάνοις P. 950. E. 573. θάνος T. 3. R. 1247. Aj. 529. 1323. — θανεῖν P. 331. R. 292. 669. 713. 722. 854. 944. C. 959. 974. 1390. 1505. 1517. 1711. A. 72. 97. 220. 541. 774. 874. 878. 1158. T. 165. 875. 1123. 1150. 1162. 1223. 1226. Aj. 106. 385. 715. 799. 809. 1290. E. 568. 994. 995. 1067. — θανών P. 336. 412. 422. 620. 945. R. 967. 970. 1354. C. 1113. A. 209. 508. 863. T. 73. 1153. Aj. 1006. 1106. E. 59. 237. 436. 798. 1123. 1141. θανοῦσα E. 538. 1160. T. 873. A. 747. θανόντος P. 350. R. 106. 134. 566. 821. C. 1552. A. 1288. T. 576. 1212. Aj. 995. 1002. 1047. 1245. E. 764. 782. 957. 1103. θανούσης A. 1297. θανόντι R. 245. A. 94. 1016. T. 795. Aj. 1364. 1374. θανόντα C. 391. A. 26. 463. 541. 1017. T. 965. Aj. 942. 1357. E. 360. 666. 1203. 1220. 1306. 1444. — θανούσαιν E. 973. θανόντες Aj. 100. 1038. E. 1411. θανόντα E. 1139. θανόντων C. 959. A. 14. 214. 911. θανοῦσα A. 558. 845. T. 1163. Aj. 967. 1071. 1327. E. 1470. θανόντας A. 891. 1249. Aj. 1110. E. 928. 1161.

Θνητογενής, *of mortal race*; ἡμεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς A. 829.

Θνητός, *mortal*: 1. used adjectively; θνατὰ φύσις ἀνέρων R. 869. ἀπάντων τ' εὐσέβεια θνατῶν E. 242. πᾶσι θνατοῖς ἕφυ μόρος 849. θνητοῦ πέφυκας πατρός 1162. θνητός τ' Ὀρέστης 1163. θνητὸν ὄντα R. 1528. A. 451. 2. plur., *mankind, mortals*, used partitively; ἄλλον οὔτινα — θνατῶν P. 677. θνητῶν μηδεὶς προσήγορος R. 1437. οὐδ' ἂν εἰς θνητῶν φράσειε C. 1653. μηδένα θνητῶν 1759. μόνη δὲ θνατῶν A. 816. κοὐδενὶ — λφόνι θνητῶν Aj. 1395. 3. used substantively, *a mortal*; ὦ παλάμαι θνητῶν P. 177. τὰ θνητῶν γίνεθλα R. 1424. οὐ πότνιαι σεμνὰ τιθηνοῦνται τίλῃ θνάτοισιν C. 1054. θνατῶν βιότῳ A. 610. τεπρωμένης οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγή 1319. ἀνέλογητα γὰρ οὐδ' — ἐπίβαλε θνατοῖς Κρονίδας T. 127. θνητὴν φρονοῦσαν θνητά 473. 4. spoken of a thing that becomes mortals; φρονοῦσαν θνητά T. 473.

Θοάζω, *to hasten*; τίνας πόθ' ἕδρας τάσδε μοι θοάζετε R. 2.

Θολερός, *turbid, perturbed*; Αἴας θολερῷ κεῖται χειμῶνι νοσήσας Aj. 205.

Θοός, *swift*; θοαῖς πώλοις E. 727. θοὸν εἰρεσιᾶς ζυγόν Aj. 244. θοῶν ὠκυάλων νεῶν 696. θοὰν νύμφαν T. 854, commonly rendered, *his late-earned bride*; but, as Ellendt says, the expression contains in it a signification of the *tremulousness of youth*; so it might be rendered *his flurried bride*.

Θορίκιος, *Thorician*; Θορικίου πέτρου C. 1591.

Θορυβέω, *to clamour against*; pass.; ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν Θορυβεῖ Aj. 164.

Θόρυβος, *clamour, uproar*; τίς αὖ — θόρυβος ἵστατοι βοῆς; P. 1247. μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς ἀνὶ δυσκλείᾳ Aj. 142.

Θούριος, *impetuous, warlike*; θούριος Αἴας Aj. 211. 1192. θουρίῳ κρατοῦντ' ἐν Ἄρει 606.

Θρᾷξ. See Θρῇξ.

Θράσος, *boldness, rashness*; προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους A. 846. ποίαισι τόλμαις — καὶ φρενῶν θράσει Aj. 46. θράσους τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις E. 616. ἐλπίς, ἥτις καὶ θράσος τε προξενεῖ T. 723. ποῖ — ἐμβλέψασα τοιοῦτον θράσος — ἀπλίζει —; E. 983. οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος; P. 104.

Θρασύνομαι, *to be bold or froward*; διδάσκου μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς, *learn not to be froward in misfortunes* P. 1373.

Θρασύς, *bold, froward, insolent*; οὐκ ἄρ' ἐκείνῳ γ' οὐδὲ προσμίξαι θρασύ; P. 106. ὁρᾷς τὸν θρασύν, τὸν εὐκάρδιον Aj. 357. ἄνδρα — γλώσσῃ θρασύν Aj. 1121. βουλήσει ποτὲ καὶ δειλὸς εἶναι μᾶλλον ἢ 'ν ἐμοὶ θρασύς 1294. οὔτε γὰρ θρασὺς οὔτ' οὖν προδίδοσα εἰμί R. 89. — κακοὺς ὄντας πρὸς αἰχμήν, ἐν δὲ τοῖς λόγοις θρασεῖς P. 1291. φεύγουσι χοὶ θρασεῖς A. 576. ἢ κἀπαπειλῶν ὧδ' ἐπεξέρχει θρασύς; 748. ὡς θρασεῖα καὶ πῖρα δίκης ἄρχω E. 511. τὴν ἐν τῷ πάρος χρόνῳ θρασεῖαν 1438.

Θρασυστομέω, *to speak boldly*; ἀπειδὴ καὶ λέγεις θρασυστομῶν P. 380.

Θραύω, *to break, to crush*; ἄλλος ἄλλον — ἔθραυε κἀνέκτεινε E. 719. ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνάς 735. ξύλον τι θραῦσαι P. 294. — σιδηρὸν ἐκ πυρὸς πειρασιλῇ θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα — ἐν εἰσέδοις A. 472.

Θρέμμα, *anything that is nursed or nourished, a nursling*, so *a child or*

offspring; τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκομήδους P. 243. ὡς ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψαίμην ἐγώ R. 1143. θρέμμα Λερναίας ὕδρας T. 571. ἅπλατον θρέμμα κἀπροσήγορον T. 1083. Ἅιδου — σκύλακα, δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα 1089. Used as a term of reproach; ὦ θρέμμ' ἀναιδές E. 612.

Θρεπτήριον, *nourishment*; τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια C. 1265.

Θρῄκιος, *Thracian*; Θρῄκιον κλύδωνα R. 197.

Θρηνέω, *to mourn, to lament*; ὀξυτόνους — ᾠδὰς θρηνήσω Aj. 619. ὅσα τὸν — ἐμὸν θρηνῶ πατέρα E. 94. πατὴρ σός, ὃν θρηνεῖς ἀεὶ 520. οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην Aj. 839. θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πράγματι 579. διάσημα γὰρ θρηνεῖ P. 209.

Θρῆνος, *a lament* or *lamentation*; παύσετε θρῆνον C. 1748. μηδ' ἐπὶ πλείω θρῆνον ἐγείρετε 1775. ἄξιος θρήνων τυχεῖν Aj. 907. πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδὰς — ᾖσθον E. 88. ὦ μὲν δὴ λήξω θρήνων 103. ἀνάριθμος ὧδε θρήνων 225. εἰ δοκῶ πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν 247. — κἀπ' ἐμοῦ θρήνων τύχῃ 1461.

Θρῇξ, *Thracian*; ὁ Θρῃκῶν Σαλμυδησσός A. 957. — Θρῄσσαισιν — πνοαῖς A. 585.

Θρῇσσα. See Θρῇξ.

Θρίξ, *hair, a lock of hair*; δὸς αὐτῷ τήνδ' ἀλιπαρῆ τρίχα E. 443. — ἐξ ὄτου λευκὴν ἐγὼ τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα A. 1080.

Θροέω, *to speak, to utter*, thence *to cry out*; διάσημα γὰρ θροεῖ P. 209. Dind. θρηνεῖ.— τί θροεῖς; 1171. παρὰ νοῦν θροεῖν 1180. ἐπεὶ πᾶς τοῦτό γ' Ἑλλήνων θροεῖ, *every one of the Greeks talks of this* C. 603. τὰ τοῦδε μαντεύμαθ', ὃς σφιν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ; 1427. ὡς — Ἀργείοισιν εἰσιδὼν θροῇς Aj. 67. πόλλ' ἄγαν ἤδη θροεῖς 589. ὁποῖ' ἔπη θροεῖ 772. τοῦθ' ὑμιν Αἴας τοὔπος ὕστατον θροεῖ 851. ποῖ βλέπων πότ' αὐτὰ καὶ θροεῖς; 1269. πρόσπολος θροεῖ Λίχας — ταῦτα T. 187. ἥμος — ὁ ξένος θροεῖ ταῖς αἰχμαλώτοις παισίν 528. ὡς ἐργασείων οὐδὲν ὧν λέγω θροεῖς 1222. εἴδομεν ἃ θροεῖς E. 843. ἰδοὺ μάλ' αὖ θροεῖ τις 1402. — ἀναλγήτων — ἰθρήσας ἀνανδον ἔργον Ἀτρειδᾶν Aj. 928. τίνα θροεῖς λόγον A. 1273.

Θρομβώδης, *clotted*; ἀναζέουσι θρομβώδεις ἀφροί T. 699.

Θρονός, *a seat*, but especially *a throne*; Αρτεμιν ἃ κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον — θάσσει R. 161. αἰετοὶ — φίρε νιν ἁρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους 1028. ὅταν θρόνοις Αἴγισθον ἐνθ κοῦνθ' ὁρῶ τοῖσιν πατρῴοις E. 25 γῆς — ἧς ἐγὼ κράτα τε καὶ θρόνο νέμω R. 237. θρόνοις παραστατ σειν τοῖς Κρεοντείοις πέλας 39 Κρέοντι — θρόνους ἱᾶσθαι C. 36 Πολυνείκη θρόνων ἀποστερίσκει 37 ὃς νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχ 426. θρόνους καὶ σκῆπτρα κραίνε 449. σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχε 1356. τὰ Λαΐου — θρόνων κράτ A. 166. κράτη δὴ πάντα καὶ θρ νους ἔχω 173. τρίφων δύ' ἅτα κ παναστάσεις θρόνων 529. δεσπ ζειν θρόνων T. 362. τὸ σὸν θάκ μα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους ἔχουσιν 1382. ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακ θρόνων Αἰδὼς ἐπ' ἔργοις πᾶσι 1269. τοῖς σοῖς πανάρχοις — ἐνθ κεῖν θρόνοις C. 1295.

Θρυλέω, *to talk frequently about*; μη ἐπιμνησθῇς ἔτι Τροίας, ἅλις γ μοι τεθρύληται λόγοις P. 1387.

Θρώσκω, properly *to leap*, but used express any *quick motion*; ἐγγὺς ἀρτίκους θρώσκει δόμους T. 58. ὁ εὐήριτμος ἔκπαγλα — χερσὶ πα ἀπτομένα πλάτα θρώσκει C. 72 θρώσκει δ' αὖ, θρώσκει δειλαία ἀγρία νόσος T. 1022.

Θυγάτηρ, 1. properly *a daughte* θύγατερ Διὸς — Ἀθάνα R. 159. χρυσέα θύγατερ Διὸς 188. τῆς θ γατρὸς οὕνεκα E. 584. θύγατερ 167. 225. 399. 2. also *a dame* ἦ πού σέ γέ τις θυγάτηρ, Λοξί (προσπελασθεῖσα ἔτυτε); R. 110

Θύελλα, *a storm*; ποντία θύελλ κινηθεῖσα C. 1656. τράφη θυέλλα σιν ἐν πατρῴαις Βορέας A. 97 πάντα — συναρπάσας θύελλ' ὅπ βέβηκας E. 1140.

Θυηλή, *the blood of a victim*; φοιν δὲ χεὶρ στάζει θυηλῆς Ἄρεος 1413.

Θυιάς, *a Thyiad*, or *attendant in t festivals of Bacchus*; προφάνη Ναξίαις σαῖς ἅμα περιπόλοις Θυι σιν A. 1136.

Θῦμα, *incense, an oblation, a sacrific* ἔπαιρε δὴ σὺ θύματα E. 624. ἐκ θυμάτων Ἥφαιστος οὐκ ἔλαμπεν 903. οὔτε λοιβῆς ἡμιν οὔτε θυμ των — προσθιγεῖν P. 8. μήτ' θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασι κοιν ποιεῖσθαι R. 239. θυμάτων ἄπο 903. εὖτ' ἂν ἁγνὰ θύματα ῥέξῃ 286. οἵαν ἀνθ' οἵων θυμάτων ἐ μοι — χάριν ἠνύσω 990. δὸ' ἦν κείνης θύματα E. 563.

Θυμίαμα, *incense-offering*; πόλις θυμιαμάτων γέμει R. 4.

Θυμός, 1. *the mind;* ὑψοῦ — αἴρει θυμὸν Οἰδίπους — λύπαισι R. 914. μὴ νυν ἴσ' αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλῃς 975. οὐδέ γ' ἐς θυμὸν φέρω, *at least I do not bring him to my mind* E. 1339. πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὧν χρῄζοις C. 782. ἔπτηξα θυμόν 1465. κλαῦσαι τοσόνδ' ἔσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει E. 278. θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά 323. ὅς σοι θυμός 1311. 2. *courage;* ἵππος — ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν E. 26. ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν τρίφει Aj. 1103. — ποιεῖ σε μέγα φρονεῖν. 3. *anger;* θυμὸς ὀξύς C. 1195. κακοῦ θυμοῦ τελευτὴν ὡς κακὴ προσγίγνεται 1200; θυμῷ δύσοργος T. 1108. κἂν σοῦ στραφείη θυμός T. 1124. Αἴας μεταγνώσθη θυμοῦ τ' Ἀτρείδαις μεγάλων κε νικίων Aj. 705. ἀλλ' εἶκε θυμοῦ καὶ μετάστασιν δίδου A. 714. — θυμῷ γένοιτο χεῖρα πληρῶσαί ποτε, *may it be mine one day to satiate my rage* P. 324. If so rendered, πληροῦν χεῖρα must be taken *for to satiate;* but the more approved reading is, θυμὸν γένοιτο χειρὶ πληρῶσαι, *may it be mine one day to satiate my rage with my hand.* — βαρὺς δ' (εἰ) ὅταν θυμοῦ πιράσῃς R. 674. — ὀπηνίκ' ἔχει θυμός C. 435. κἀμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων 439. θυμὸς ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον 598. ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μάτην ἔπῃ θυμῷ κατηπείλησαν 665. — οὐ τοι καθίξω θυμόν C. 878. θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆρᾶς ἐστιν ἄλλο πλὴν θανεῖν 958. — φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς — ῥῆσθαι κλοπεὺς τῶν — ἐν σκότῳ τεχνωμένων A. 489. ταῦτά σου — ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα A. 1072. ἵνα τὸν θυμὸν ἐς νεωτέρους ἀφῇ 1075. ἄτῃ κατάξαι θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα 1084. — θυμὸς ἢ τίνες νόσοι τάνδε — ξυνεῖλε T. 878. ἦ ρα κελαινώπαν θυμὸν ἐμβρίζει Aj. 934. τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ θυμοῦ βίλῃ ἕρξεται ψυχᾶς ἀμύνειν R. 892. The old reading was θυμῷ.

Θυμοφθορέω, *to harass one's mind;* ὡς δ' ἐγὼ θυμοφθορῶ T. 141.

Θυμόω, not used actively by Sophocles: midd. or pass., *to be angry, to be enraged;* τί δ' ἀθθὶς — δεῖ σε θυμοῦσθαι —; C. 1422. τοὺς θυμουμένους ἵππους — χαλινῷ καταρτυθέντας A. 473. θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι νοσοῦντι κείνῳ (Hercules) T. 540. τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακόν 1220. — εἰς ἔριν θυμούμενος Aj. 997. ὅστις θυμοῦσθαι παθών P. 323. καὶ σὺ μὴ θυμοῦ κλύων 910. θυμοῦ δι' ὀργῆς R. 344. ἡνίκ' ἤδη μιστὸς ἦν θυμούμενος C. 772. καρδία θυμουμένη A. 1239. ἢ κάρτα κἂν ἄλλοισι θυμοίμην ἰδών E. 1270.

Θύρα, *a gate, a door;* ὑπᾴξας διὰ θυρῶν Aj. 294. πατρῴων πρὸ θυρῶν E. 109. καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινος ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθέσθαι; 78. ἡ δ' ὠφέλησις τίς θύραισι κειμένου; C. 402.

Θύραζε, *out of doors, from without;* λαθίκοινον δ' ὀδυνᾶν οὔτ' ἔνδοθεν οὔτε θύραζέ γ' ἔστι μοι ἐξανύσαι βίοτον T. 1017.

Θυραῖος, *pertaining to a door,* but generally used in the sense of *out of doors;* θυραῖος ἦλθον — λάθρα T. 530. μὴ δόκει μ' ἐν — θυραῖον οἰχνεῖν E. 305. τίν' ἔχει στίβον, ἔνανλον ἢ θυραῖον P. 158. τόνδε βλέπω θυραῖον ἤδη T. 592. θυραῖος εἶπερ ἐστὶν Αἴας 780. καὶ μὴν θυραῖος 781. θυραίαν γ' οὖσαν E. 508.

Θυρών, *a porch,* or *vestibule;* ὅπως παρῆλθ' ἔσω θυρῶνος R. 1242. — πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις ἐλθοῦσα E. 320.

Θυστάς, *that is used in sacrifices, sacrificial;* οὐ δίχονται (θεοί) θυστάδας λιτάς ἔτι A. 1006.

Θυτήρ, *one who sacrifices;* φανεῖν θεοῖς θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι T. 610. ἔνθα κλῄζεται θυτήρ 656. ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω 1182.

Θύω, *to offer sacrifices, to sacrifice;* βωμῷ — παρ' ᾧ θύων ἔκυρον C. 1161. — θύε E. 622. τὴν σὴν δμαιμον θῦσαι θεοῖσιν E. 522. χάριν τίνος θύσειν αὐτὴν 525. ἀνθ' ὧν μόλις — θύσειν αὐτὴν 566. οὐκοῦν ἐάσεις — θῦσαί με; 621.

Θωπεύω, *to flatter;* σὺ ταῦτα θώπευε E. 389. σοὶ τὸ Θησέως ὄνομα θωπεῦσαι καλόν C. 1007. ἄλλους δὲ θωπεύοντες οἰκοῦμεν 1338.

Θωΰσσω, *to shout, to call to;* φθίγμα δ' ἐξαίφνης τινὸς θώϋξεν αὐτόν C. 1620. οἷαν τήνδε θωΰσσει βοήν Aj. 328. παίσας κάρα θώϋξεν Aj. 301.

I

Ἰακχος, *Iacchus*, a mystic name given to *Bacchus*; τὸν ταμίαν Ἴακχον A. 1139.

Ἰάομαι, *to heal, to cure*; πῶς — σῶμ' ἐν ἰάμην τὸ σόν T. 1200.

Ἰάπτω, 1. properly *to touch, to handle*; ὅπως μοι Νύσια — ὀρχήματα — ξυνὼν ἰάψῃς, *that, compunying with me, you may engage in the Nysian dances* Aj. 685. 2. used figuratively; λόγοις ἰάπτων, *assailing with invectives* Aj. 496.

Ἴασις, *a cure*; ἣν εὕρισκον ἴασιν μόνην R. 68. οἷς (πήμασιν) ἴασιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν E. 864.

Ἰατήρ, *a physician*; ὃν ἔχω παιώνιον καὶ μοῦνον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν T. 1199.

Ἰατήριος, *able to heal*; used with τέχνη understood; τίς ὁ χειροτέχνης ἰατορίας, *what skilful possessor of the healing art* T. 997.

Ἰατρός, *a physician*; οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ Aj. 578.

Ἰαύω, *to pass the night*; ἀνυνχίαν τέρψιν ἰαύειν Aj. 1183.

Ἰαχαῖος, **Ἰάκχιος**, *loud lamenting*; δύρομαι γὰρ ὡς περίαλλ' ἰαχαιὸν ἐκ στομάτων R. 1219. But most editions have ἰαχεόν, part., from ἰάχω.

Ἰάχω, *to sound loudly*; ὁ καλλιβόας — αὐλὸς οὐκ ἀναρσίων ἰάχων κανάχαν ἀπάνευσιν T. 639. περίαλλ' ἰαχεὸν ἐκ στομάτων R. 1219. See Ἰαχαῖος.

Ἰδαῖος, *Idæan*; ἀπ' Ἰδαίας χθονὸς Aj. 429. Ἰδαίᾳ — ποιᾷ μήλων 597.

Ἰδεῖν. See Ὁράω.

Ἴδιος, *peculiar, private*; οὐδ' ἀναισχύνεσθε γῆς οὕτω νοσούσης ἴδια κενοῦντες κακά; R. 636.

Ἰδού, adv., *lo, behold*: the second aor. imperf. of εἶδω, has the circumflex, ἰδοῦ. — ἰδοὺ δέχου παῖ P. 765. ἰὰ ἰδοὺ μάλ' αὖθις ἀμφίσταται διατρύσιος ὄτοβος C. 1475. ἰδοὺ μάλ' αὖ θροεῖ τις E. 1402. ἰδοὺ μ' ἀναταράσσει — ὁ κισσός T. 217. ἰδοὺ θεᾶσθε πάντες ἥλιον δέμας 1068. ἰδοὺ προτείνω 1174. ἰδοὺ διοίγω Aj. 339. ἰδοὺ δοῦπον αὖ κλύω τινά 857.

Ἴδρις, *knowing, skilful*; εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμὶ καὶ κατὰ γνώμην ἴδρις R. 1087. — κακῇ μ' οὐκ πόλις οὐδὲν ἴδριν γάμων ἀνέδησαν ἔτῃ C. 529. ἴδριες οὐδέν T. 646. with a genitive; τῶν δὲ τῶν ἔργων ἴδρις E. 598.

Ἱδρυτέος, *that ought to sit still*; οὐ ἱδρυτέον Aj. 796.

Ἱδρύω, *to seat, to cause to sit down*: pass. *to be seated*; ποῦ κλύεις νιν ἱδρῦσθαι χθονός; T. 68.

Ἱδρώς, *sweat*; ἱδρώς γέ τοί νιν πᾶν καταστάζει δέμας P. 812. ἱδρὼς ἀνήρ χρωτί T. 764. κάρα στάζων ἱδρῶσι καὶ χέρας ξιφοκτόνους Aj. 10.

Ἱερεύς, *a priest*; ἱερῆς, ἐγὼ μὲν Ζηνὸς R. 18.

Ἱερόν, *anything sacred to the gods, a sacrifice*; μηλοσφαγεῖ θεοῖσιν ἔμμηνα ἱερά E. 278. θεοῖς — αἴθειν ἱερά 1022.

Ἱερός, *sacred*; 1. *of a thing*; φορβὰς ἱερᾶς γᾶς στόρον P. 700. ὁ γῆς ἱερὰ οἰκείας πέδον Σαλαμῖνος Aj. 846. — σὰν λιπῶν ἱερὰν λιβάδα P. 1200. μή ὄμβρος ἱερός R. 1428. χῶρος δ' ὁ ἱερός C. 16. χῶρος μὲν ἱερὸς πᾶς ὁ ἐστί 54. τὸν ἱερὸν τύμβον ἐξευρε 1542. θήκην ἱερόν, ἣν κεῖνος ἔχ 1760. τόδε λαμπάδος ἱερὸν ὄμμα 870. ὅρκος ἱερόν T. 604. — κρηπ βωμῶν ἱερῶν 989. τὰς ἱερὰς Ἀθάν Aj. 1200. τὰ τόξα μου ἱερὰ λαβὼ τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει P. 93 — δαιμόνων ἀγάλματ' ἱερά R. 137 ἱερὰς χοάς C. 470. 2. once *of person*; ἥκω γὰρ ἱερὸς εὐσεβής τε 288.

Ἵζω, *to seat oneself, to sit*; εἰς π λαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκόπον ἵζων A. 98

Ἰήϊος, 1. a surname applied Apollo, *Ieian*, from ἰάομαι, *to hea* ἰήϊε Δάλιε Παιάν R. 154. and ἰήϊε Φο βε 1096. 2. also *an exclamation pain*; οὔτε τόκοισιν ἰηΐων καμάτων ἀν χοῦσι γυναῖκες, *nor in child-birth our women endure their poignant thro* R. 173.

Ἵημι, fut., ἥσει Aj. 618. 838. — ao ἧκε T. 272. ἧκεν 564. — mid. pre ἱέμενοι T. 512. imperf., ἵετο 1242.

Signification, 1. act., *to put in m tion, to send forth, to hurl, to shoo* τότ' αὐτὸν — ἀπ' ἄκρας ἧκε πυργ δους πλακός T. 272. χεροῖν ἧκεν μήτηρ ἐν 564. τῶν μεγάλων ψυχ ἱεὶς οὐκ ἂν ἀμάρτοι Aj. 154. 2. *utter*; αἴλινον οὐδ' οἰκτρᾶς γόον ὄρ

θος ἀηδοῦς ἥσει Aj. 618. ἥσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει 838. οἰμώξας δ' ὅπως ἵκῃ δυσθρήνητον A. 1196. ἡ πᾶσαν ἵκῃς γλῶσσαν E. 586. ἀφώνως ἀλογους τὸ τῆς εὐφήμου στόμα φροντίδος ἱάντες C. 132, same as εὐφημοῦντες τῷ στόματι. 3. midd., *to put oneself in motion, to go to*; ἵετ' εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ λέχη, *she went straight to her bridal bed* R. 1242. 4. *to long for*; ἵεσαν ἐς μέσον ἱέμενοι λεχέων, *they went to the fray longing for her bed* T. 512.

Ἱκανός, *sufficient*; ἱκανὸς Ἀπόλλων, ᾧ τάδ' ἐκπρᾶξαι μέλει R. 377.

Ἱκάνω, *to come, to arrive*; δόσιν ἱκάνω τοῦμὸν — δέμας σοὶ δῶρον C. 582. ἀρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὅπο δόσιν ἱκάνω A. 224. εἰ δ' ἱκάνομεν E. 8. εὖ — ἱκάνεις 1091.

Ἱκάριος, Icarian; Ἰκαρίων ὑπὲρ πελαγέων A. 688.

Ἱκέσιος, 1. *suppliant*; ἱκεσίους πέμπων λιτάς P. 493. ἱκέσιός σε λίσσομαι A. 1215. 2. applied to Jupiter as *a protector of suppliants*; νεῦσον, πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ἱκεσίου, τέκνον, πείσθητι P. 482.

Ἱκετεύω, *to supplicate*; ἱκετεύομέν σε πάντες οἵδε πρόστροποι R. 41. εἰ σ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς — ἱκετεύομεν C. 1329. ἱκετεύω σε πεισθῆναί τί μοι 1416.

Ἱκέτης, *a suppliant*; (σέ) ἱκέτης ἱκνοῦμαι P. 468. μ' ἀρῶν τὸν προστροπαῖον, τὸν ἱκέτην 918. Ἕλεῳ μὲν τὸν ἱκέτην δεξαίατο C. 44. ὅστερ ἔλαβες τὸν ἱκέτην ἀχέγγυον 285. δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον 488, same as ἐπὶ σωτηρίᾳ. — ἱκέτης δαιμόνων ἀφιγμένος 640. ἀφ' ἧς (γῆς) σὺ κλέψας τὸν ἱκέτην γέρων' ἐμέ 1012. ἱκέτης ἔφυμι πατρός Aj. 1151.

Ἱκέτις, fem., *a suppliant*; πρὸς σε — ἱκέτις ἀφίγμαι R. 920.

Ἱκνέομαι, pres., ἱκνοῦμαι P. 468. 920. R. 798. C. 276. 1015. Aj. 585. E. 134. ἱκνουμένων C. 1562. — impert., ἱκνεῖτο C. 974. — fut., ἥξομαι Aj. 1344. ἥξεται P. 630. R. 769. ἥξεσθε 1491. ἥξεσθαι E. 941. — aor., ἱκόμην R. 318. 432. 788. C. 274. T. 1050. E. 32. 924. ἵκου R. 534. C. 468. 675. ἵκετο P. 597. R. 115. 756. A. 12. T. 269. 754. ἵκῃ Aj. 553. ἵκηται R. 76. ἱκόμην E. 307. A. 1170. ἵκετο R. 150. C. 309. E. 1308. ἵκου imper., C. 745. 1491. ἱκέσθαι P. 1457. R. 912. A. 165. — perf., ἵγμεθα T. 228.

Signification, 1. *to come, to approach*; τοῦ ἵγμενος P. 492. οἷσ' ἐδόκουν ἥξεται 630. πάντου σωτῆρας ἱκέσθαι 1457. ὅταν ἵκηται C. 76. πρὸς οἶκον οἰκεῖ' ἵκετο 115. οὐ γὰρ ἐν δεῦρ' ἱκόμην 318. οὐδ' ἱκόμην ἔγωγ' ἐν 432. τὰς ἐμὰς στέγας ἵκου 534. ὅστερ ἵκετ' ἐκσωθεὶς 756. ἥξεται μέν 769. καί μ' ὁ Φοῖβος ἐν μὲν ἱκόμην ἄτιμον ἐξέπεμψεν 788. ἱκνοῦμαι τοῖσδε τοὺς χόρους 798. ναοὺς ἱκέσθαι δαιμόνων 912. πρὸς οἶκον ἥξεσθε 1491. εὐτυχὴς ἵκοιτο C. 309. ἐφ' ἃς (δαίμονας) τὸ πρῶτον ἵκου 468. ἵκου τὰ κράτιστα γᾶς ἔπαυλα 675. ἵκου πρὸς οἴκους 745. ἵκου 1491. ὑμᾶς — ἵστειλ' ἱκέσθαι A. 165. ὅπως ἱκοίμην εὐγμάτων προσήγορος 1170. εὖ μὲν ἵγμεθα T. 228. ἐς ἵκετ' αὖθις — Τιρυνθίαν πρὸς κλιτύν 269. κῆρυξ ἐπ' οἶκον ἵκετο 754. ἔστιν ἐγὼ γαῖαν καθαίρων ἱκόμην 1050. αὐτὸς ἐνθάδ' ἥξομαι Aj. 1344. ἡνίκ' ἱκόμην τὸ Πύθιον μαντεῖον E. 32. ἵδ' ἱκόμην 924. φόνου — πράκτορ' ἥξεσθαι 941. εἰ πατήρ μοι ζῶν ἵκοιτο 1308. — ἅμα σωτὴρ δ' ἵκοιτο καὶ νόσου παυστήριος R. 150. 2. *to arrive*; ἐὰν δ' ἵκῃ πρὸς τοῦτο Aj. 553. νῦν δ' οὐδὲν οἶδα ἱκόμην ὃ' ἱκόμην C. 274. 3. *to befall, to happen, to reach any one*; τίς ὁ πόθος αὐτοὺς ἵκετο P. 597. πολλῶν — πημάτων ἱκνουμένων C. 1562. ἐμοὶ μὲν οὐδεὶς μῦθος — ἵκετο A. 12. εἴ τι θέσφατον πατρὶ χρησμοῖσιν ἱκνεῖτο C. 974. 4. *to come* as a suppliant, *to supplicate*; ἱκέτης ἱκνοῦμαι P. 469. ἀπόδοσ, ἱκνοῦμαι 920. ἱκνοῦμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς C. 276. τάσδε τὰς θεὰς καλῶν ἱκνοῦμαι 1015. καί σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου — ἱκνοῦμαι Aj. 588. αἰαῖ, ἱκνοῦμαι E. 134. 5. *to approach*, for the purpose of addressing; κἂν — θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους τοὺς σοὺς ἱκοίμην E. 407.

Ἱκτήρ, *suppliant*; ἱκτῆρες ἐπιστεπτόχουσιν R. 185. τοῖσδ' ἥρωσι ἱκτῆρας κλάδους 148.

Ἱκτήριος, *suppliant*; πάντες σε προσκυνοῦμεν οἷσ' ἱκτήριοι R. 327. ἔγωντα φωτῶν ἀθλίων ἱκτήρια C. 927. ἱκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι R. 3.

Ἵλαος, and Ἵλεως, *propitious, gracious, cheerful*; Ἵλαος, ὦ δαίμων, Ἵλαος, εἴ τι γῇ μητέρι τυγχάνεις ἀφεγγὲς φέρων C. 1477. Ἵλεως κλύων E. 645. Ἵλεως αὐτοῦ κλύε 1368. ἥ που — δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος Ἱλεώς τ' ἔσεσθαι Aj. 988. Ἵλεῳ φρενί T. 760. ἀλλ' Ἵλεῳ μὲν τὸν ἱκέτην δεξαίατο C. 44.

Ἴλη, *a troop*; μία δ' ἀνδρῶν Ἴλη τὸν ὑπαστίδιον κόσμον φορέτω Aj. 1386.

Ἴλιον, the city of *Ilium* or *Troy*; ἐρρέτω Ἴλιον P. 1185. τό τ' Ἴλιον καὶ τοὺς Ἀτρείδας — φυλάξομαι 452. Ἀσπληστὸν — πέμψω — πρὸς Ἴλιον 1424. ἅλωσιν Ἰλίου 61. ἐξ Ἰλίου — ναυστολῶ 245. τοῦ πρὸς

Ἴλιον στέλου 247. πλέω — ἐξ Ἰλίου πρὸς οἶκον 544. εἰς Ἴλιον E. 564.

Ἰλλω, *to turn round*, used of the motion of a plough; Γῶν — ἀποτρόπεται (ἀνὴρ) ἰλλομένων ἀρότρων ἔτος εἰς ἔτος A. 340.

Ἱμάς, properly *a thong*; σὺν δ' ἐλίσσεται τμητοῖς ἱμᾶσι, *entangled in the reins* E. 737.

Ἱμείρω, *to desire earnestly*; γυναῖ κοῦκ ἔγνωτά μοι προσήλθεθ' ἱμείροντες R. 59. οὔτ' αὐτὸς ἱμείρων ἔφυν τέρασνος εἶναι 587. οὐδ' ἦν σφόδρ' ἱμείρουσα τυγχάνῃς E. 1042. τῆσδε γ' ἀρχῆς — Κρέων — μ' ἐκβαλεῖν ἱμείρεται R. 386.

Ἵμερος, *desire, a longing*; ἵμερος ἔχει με C. 1723. ἐναργὴς βλεφάρων ἵμερος εὐλέκτρου νύμφας A. 792. ταύτης δ' θεινὸς ἵμερός ποθ' Ἡρακλῆ δεῦλθε T. 476. ἢ τῶν ἐμῶν Ἄιδης τιν' ἵμερον τέκνον — ἔσχε δαίσασθαι E. 532. τοῦ θανόντος ἱμέρῳ P. 350.

Ἵνα, 1. adv., *where*. 2. conj., *that, so that, in order that*.

Ἴναχος, the river *Inachus*; τῆς εἰστρεπλῆγος ἅλσος Ἰνάχου κόρης E. 5.

Ἰνδικός, *Indian*; τὸν Ἰνδικὸν χρυσόν A. 1025.

Ἴξιον, *Ixion*; τὸν πελάτην λέκτρων Διὸς Ἴξιονα P. 674.

Ἰοκάστη, *Jocasta*; οὐχ ἥκιστ' ἐν Ἰοκάστῃ λέγοι R. 1053. ἀρῶ στείχουσαν Ἰοκάστην 632. ὦ φίλτατον γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα 950. θεῖον Ἰοκάστης κάρα 1235.

Ἰόλη, *Iole*, daughter of Eurytus, king of Œchalia; Ἰόλη καλεῖτο T. 380. Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σπορὰν ἕξειν 419. Ἰόλην ἕλεξας 1210.

Ἰός, 1. *an arrow*; ἧκεν κομήτην ἰόν T. 564. ἔβαψεν ἰοῦς 571. ἰοὺς ἀφύκτους P. 105. πτηνοῖς ἰοῖς 166. 2. *poison*; ἰὸς αἵματος μέλας T. 714. ἀχίδνης ἰός 768. προστακέντος ἰοῦ 830.

Ἰού, an exclamation of sorrow, R. 1071. 1182. C. 220. T. 433. Aj. 724.

Ἱππεία, *horsemanship*; Πέλοψ ὁ προσθεν πολύπονος ἱππεία E. 495.

Ἵππειος, *of* or *belonging to horses*; ἱππείῳ γένει A. 341.

Ἱππικός, *of* or *belonging to horses, equestrian*; ἱππικαὶ πτοαί E. 709. φρυάγμαθ' ἱππικά 707. ἱππικῶν δὲ δυτόγων Aj. 1009. ἱππικῶν ὀχημάτων E. 730. ναυαγίων ἱππικῶν 720. ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις 1436. ἱππικὸν δρόμον 744. δεῖ' ἱππικῶν ἦν ἐκόντους ἀγών 688, formed from the neuter, as it were, ἀγῶνα ἱππικόν.

Ἵππιος, *equestrian*; τὸν ἱππίαν Ἄδραν C. 1072.

Ἱπποβάμων, *going on horses*; ἅμιππον ἱππεβάμονα στρατὸν θηρῶν T. 10 See Ἄμιππος.

Ἱππεδέτης, *a thong for tying a hor μέγαν ἱππεδέτην βοτῆρα λαβὼν* Aj. 237.

Ἱππόκομος, *made of horse hair*, or *hav horse-hair crests*; ξὺν δ' ἱππικοῖ κορύθεσσιν A. 116.

Ἱππομανής, *that delights in horses*, some translate it, *that horses deli in*; σὲ τὸν ἱππομανῆ λειμῶν' ἐπιβ ἀλέσει Δαναῶν βοτά, *that thou, h ing rushed to the meadow that deli in horses, hast destroyed the herd the Greeks* Aj. 143.

Ἱππομέδων, *Hippomedon*; Ἱππομέδ ἐκέστειλεν πατήρ C. 1319.

Ἱππόνομος and ἱππονόμας, *pastu horses*; βοτῆρας ἱππονόμους Aj. 2

Ἵππος, *a horse*; ἵππος εὐγενής E. δεξιὸν δ' ἀνεὶς σειραῖον ἵππον 712. σιαίχενά θ' ἵππον ἕξεται ἀμφίλο ζυγόν A. 350. λύων ἡνίαν — κάμπ τος ἵππον E. 734. — τοὺς θυμου ους ἵππους A. 474. ἵππους νομ δξιχροσκοπῶν T. 270. Θεσσαλὰς ἵ ἵππους E. 694. ἵππους ὁμοκλήσαι 702. ἵππουσιν τὸν ἀκεστῆρα χαλ κτίσας C. 718. ἀλλάξων ἵππων ναρότερον φυγῇ πόδα νωμῶν R. 46 Ἱππότης, an *equestrian*, also used jectively, *equestrian*; λεὼν ἔπτ ἱππότην τε C. 903. τὸν ἱππότην λεὼν C. 59.

Ἴσθμιος, *Isthmian*, applied to Cori which was built on an isthm χθονὸς τῆς Ἰσθμίας R. 940.

Ἰσμήνη, *Ismene*, daughter of Œdip Ἰσμήνη C. 358. A. 522. Ἰσμ κάρα C. 322. ὦ κοινὸν αὐτάδελ Ἰσμήνης κάρα A. 1.

Ἰσμηνός, 1. *Ismenus*, a river Bœotia; παρ' ὄχθαις Ἰσμηνοῦ θρῶν μολεῖσα A. 1110. 2. als name given to a temple dedicate Apollo; ἀγοραῖσι — πρός τε Πα δος διπλοῖς ναοῖς ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε τείᾳ σποδῷ R. 21.

Ἰσόθεος, *equal to the gods*; τοῖς θεοῖς ἔγκληρα λαχεῖν A. 830.

Ἰσόμοιρος, *sharing equally*; ὁ γῆνδν καὶ γῆς ἰσόμοιρος ἀήρ E. 87.

Ἴσος, 1. properly, *equal*: of n ber; οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν εἰς γε πολλοῖς ἴσος R. 845. πολλοὶ — τες ἡμέραι τ' ἴσαι E. 1357. λοχ — ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσους A. of time; τὸν ἴσον χρόνον P. 1101. of space and dignity; ἴσον νέμων R. 579. ἴσον λέγω οὐ μὴν ἴσην γ' ἔτισεν 810. οὐ μᾶ (ἐξέφυσεν) ἀλλ' ἴσον 1018. ὅτ νοῦς ἴσος καὶ σοὶ πάρα C. 814. ἴσον τῷ μηδενὶ (ἥκεις εἶναι) 922.

μὴν ἴσῃ νῦν ἐστὶν ἡ ἐξαμαρτία A. 554. θανάτῳ γὰρ ἴσον τάδος ἐκτείσει Aj. 214. 2. *the same*, or *alike*; καὶ τὰ νῦν ἴσος γενοῦ, *show thyself now such as thou wast before* R. 53. ἐξισωτέον τὸ γοῦν ἴσ' ἀντιλέξαι 409. ἀντὶ τῶν εἰρημένων ἴσ' ἀντάκουσον 544, that is, ὅμοια or τὰ αὐτά. — κἀκ τῶν ἴσων ἐκτήσαθ' ὑμᾶς ὅνπερ αὐτὸς ἐξέφυ, *from the same* 1498. ὃ πάτερ ἐστοῖς ἴσα χρὴ μελετᾶν C. 168. μήτ' ἐμοὶ παρόντες γένοιτο μήτ' ἴσον φρονῶν A. 370. φανῶ — συμβαίνοντ' ἴσα μαντεῖα καινά T. 1154. ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἴσων E. 1159. 3. *upright* and *just*; ἴσος ἴσ γ' ἴσοις ἀνὴρ ἄλλωθ' ὅδ' ἀναξ P. 679. τοῦ μὲν τυχὼν ἐγνῶτος, ἐν δὲ τοῖσδ' ἴσος R. 677. οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος A. 516. spoken of a *thing*; προστυχόντι τῶν ἴσων, *having met with what is just* P. 548. 4. used in an adverbial signification; ἔοικα κἀγὼ τοῖς ἀφιγμένοις ἴσα — ἐπουκτείρειν P. 317. ὅτ' ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μηδὲν ζώσας ἀναριθμῶ R. 1187. κείνην ἴσον ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλεῦσαι τάφου A. 485. οὐκ ἴσον κἀμὲν ἐμοὶ λύπης E. 522. οὐ γὰρ αἰσθάνει —, ζῶντας θανοῦσιν οὖσα' ἀνταυδᾷς ἴσα 1470. 5. and in an adverbial construction; τάδ' οὐκ ἐπ' ἴσας τελοῦμεν E. 1051. δείλαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον R. 1347. ἐξ ἴσου νοσεῖ R. 61. κἀξ ἴσου τιμώμενος 563. ἐξ ἴσου δεῖ κἀμόν 627. (scil. φρονεῖν). πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί; 1019. σά τ' ἐξ ἴσου οἰκτείρομεν C. 255. χὐ ξύναιμος ἐξ ἴσου (sc. πεσεῖται) 1376. εἴ τοι σφε τιμᾷς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ A. 512. τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρί 640. οὐδὲν ἐξ ἴσου χρόνῳ διείσει γλῶσσαν T. 321. κείνου τε καὶ σὴν ἐξ ἴσου κοινὴν χάριν 485. R. 61. A. 512. 640.

Ἰσοτέλεστος, *that befalls all alike*; ὁ δ' ἐπίκουρος ἰσοτέλεστος, Ἅιδος ὅτε Μοῖρ' ἀνυμέναιος ἄλυρος ἄχορος ἀπαστέφανε θάνατος ἐς τελευτάν, *but there is an ally that comes to all alike, when the fate of Orcus unmarried, without the lyre, without the dance appears, death at the last* C. 1223; such is the reading adopted by Dindorf; but the more common reading is, οὐδ' ἐπὶ κόρας ἰσοτέλεστος Ἅιδος, — *nor is there satiety that ends but with the grave*: Ellendt, however, would retain the old words but alter the pointing; ὅταν τις ἐς πλέον πόνῳ τοῦ θέλοντος οὐδ' ἔτι κόρος, ἰσοτέλεστος Ἅιδος ὅτε Μοῖρ' — ἀπαστέφανε, θάνατος ἐς τελευτάν, cum quis in cupiendo modum excedens non satietur, quando (i. e. donec) Fatum omnes pariter in Orcum detrudens ingruit, Mors rerum ultima.

Ἰσόω, *to make equal*, *to equalize*; δρόμου δ' ἰσάσας τῇ φύσει τὰ τέρματα E. 676. θεοῖσι — οὐκ ἰσούμενον — ἀνδρῶν δὲ πρῶτον κρίνοντες R. 31. οἴκουν ἰσοῦμαι σφῷν ἐγὼ δυοῖν τρίτος; 581.

Ἵστημι, fut., στήσω C. 1344. 1345. στήσουσιν R. 940. — perf., ἕστηκεν and ἕστακεν Aj. 102. 199. 802. ἕσταμεν R. 1442. C. 1021. T. 1135. ἑστάτω E. 50. Aj. 1063. ἑστάναι A. 636. ἑστάς Aj. 87. ἑστῶτος R. 565. ἑστῶτα T. 1261. — plus. perf., ἕστασαν E. 713. — aor. 1. ἔστησα C. 1305. ἔστησε T. 1092. στήσω C. 1045. στήσῃς 913. στήσωσι C. 400. στήσειε A. 662. στῆσον C. 11. στῆσαι 1621. στήσας R. 699. στήσαντε A. 146. aor. 2. ἔστη Aj. 930. C. 1588. στῶσιν C. 412. σταίη T. 653. στῆθι 1065. στῆναι P. 277. στάς C. 1593. "A. 117. στάντος Aj. 1216. στάντα C. 478. A. 1141. στάντες R. 50. E. 699. pass. pres., ἵσταται P. 1247. aor., ἐστάθη R. 1463. σταθείς T. 605. 1182. Aj. 1150. σταθεῖσα T. 339. Mid. pres., ἱστόμεσθα R. 147. ἵστω P. 881. ἵστω Aj. 762. ἵσταισθαι R. 148. A. 299. ἱσταμένῳ P. 175. — fut., στήσει 822.

1. act. trans., *to cause to stand*, *to cause to rise*, *to raise up*, *to erect*, *to place*; στῆσόν μ' κἀξίδρυσον C. 11. ἅς σ' ἔγχι γῆς στήσωσι Καδμείας 400. λόγχας στήσαντ' ἔχετον A. 146. ὀρθὸν οὐδ' ἵστησιν E. 27. ἅστε πάντας ὀρθίας στῆσαι — τρίχας C. 1621. τροπαῖ' ἔστησε τῶν ἐμῶν χερῶν T. 1092. χοροὺς ἵστησιν E. 272. ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἱστάναι, *to place funeral gifts from that hated woman* 425. πρὶν ἂν κείνας ἀναργεῖς δεῦρό μοι στήσῃς ἄγων C. 914. ὅστ' ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς στήσω σ' ἄγων 1344. 2. intrans., *to stand*, *to be* in any place, *to rest*; οἴκουν ἐμοῦ γ' ἑστῶτος οὐδαμοῦ πέλας R. 565. σοῖς ὅταν στῶσιν τάφοις C. 412. στάντα πρὸς πράκτην ἐω 478. ἵστη κελεύθων ἐν πολυσχίστῳ μιᾷ 1588. ἀφ' οὗ μέσος στάς 1591. στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων A. 117. στῆθι πλησίον πατρός T. 1065. σίγα νυν ἑστάς Aj. 87. ὁ μὲν σφαγεὺς ἕστηκεν 802. στάντες δέ E. 699. ὀρθοὶ πάντες ἕστασαν διφροί 713. ἡμεῖς δ' οἱ παθόντες ἕσταμεν C. 1021. μὴ σταίη πολλάκιστον ἅρμα νῶν αὐτῷ T. 653. τοῦ βαντὸς ἢ ποῦ στάντος, οὗπερ οὐκ ἐγώ; Aj. 1216. πόλιν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς — ἐξ ὕπνου στῆναί ποτε; P. 277. 3. in a figurative sense used transitively, *to appoint*; τέρασιν —

δυπιχάριοι στήσουσιν R. 940. ἢν πόλις στήσειε, τοῦδε χρὴ κλύειν A. 662. Thence *to make*; πρὶν ἄν σε τῶν σῶν κύριον στήσω τέκνων C. 1045. ξυμμόρας ἵστησ' ἐμαυτῷ γῆς ὅσοιπερ Ἀτλας πρῶτοι καλοῦνται 1305. ὅτου ποτὲ μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις R. 699. 4. and intrans., *to be in a state* or *condition*; ἵν' ἔσταμεν χρείας R. 1442. ξυμφορᾶς ἵν' ἔσταμεν T. 1135. τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου, ποῦ σοι τύχης ἔστηκεν; Aj. 102. ἐμοὶ δ' ἄχος ἔστακεν, but sorrow has settled on me 199. οὐκ ἂν τάδ' ἔστη τῇδε μὴ θεῶν μέτα, these things would not have so befallen but by the will of the gods 930. ἐς ὀρθὸν στῆναι means κατορθῶσαι: στάντες τ' ἐς ὀρθὸν καὶ πεσόντες ὕστερον R. 51. οὐκ ἐσθ' ὁτοῦν στάντ' ἂν ἀνθρώπων βίον οὔτ' αἰνέσαιμ' ἂν οὔτε μεμψαίμην ποτέ A. 1141. τὰ δὲ νῦν ἐστῶτ' οἰκτρὰ μὲν ἡμῖν T. 1261. ὄπισθεν ἑστάναι means *to postpone, to account of less consequence*; γνώμης πατρῴας πάντ' ὄπισθεν ἑστάναι A. 636. ἀλλ' ἑστάτω μοι καὶ δέος τι καίριον, but let me ever have some wholesome fear Aj. 1063. 5. pass., *to be placed, to be caused to stand, to be fixed*; σταθεῖσ' ἄκουσον T. 339. πρὶν κεῖνος — ἐμφανῶς σταθεὶς δείξῃ θεοῖσιν T. 605. ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω 1182. σταθεὶς πέλας ἱκέτης ἔφαψαι πατρός Aj. 1150. εἶν οὖτοσ' ἢ 'μὴ χωρὶς ἑστάθη βορᾶς τράπεζα R. 1463. τίς — θόρυβος ἵσταται βοῆς, what clamorous noise is raised P. 1247. 6. midd., *to stand*; ἀλλ' ἵστω τε καὐτὸς ἀντέχου P. 881. τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείων πέλας ἵστω Aj. 762. ὅρα ποῦ στάσει ποῖ δὲ βάσει P. 822. ἵστασθαι is for ἀνίστασθαι, *to rise up*; βάθρων ἵστασθε R. 143. ὦ παῖδες, ἱστώμεσθα 147. ἀλύει δ' ἐπὶ παντὶ τῷ χρείας ἱσταμένῳ, and he wanders distressed in every want that arises to him P. 175.

Ἱστορέω, 1. *to find out*, or *discover by enquiry*; οὔθ' ὁρῶν οὔθ' ἱστορῶν R. 1484. πρὶν νῦν τὰ πλείον' ἱστορεῖν C. 36. τῆς ἐκεῖνος οὐδαμὰ βλάσταις ἐφάνει δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν T. 881. εἴ τι χρῄζεις ἱστορεῖν 396. ἱστόρει τί σοι φίλον E. 308. 2. *to ask, to inquire*, without any signification of *discovery*; τόλμησον εἰπεῖν — ὃ σ' ἱστορῶ T. 403. πρὸς τί δ' ἱστορεῖς; 417. Ἀγίσθου ἔνθ' ἥκηκεν ἱστορῶ πάλαι E. 1090. μὴ — ἱστόρει πλέον R. 1165. And in this sense used passively; πρὶν γ' ἂν εἴκῃς ἱστορούμενος βραχύ T. 414. 3. *to speak* or *tell of*; οὐκ ἐννέπειν τὸν παῖδ', ὃν οὗτος ἱστορεῖ R. 1150. τὸν παῖδ' ἥδικας τῷδ', ὃν οὗτος ἱστορεῖ; 1156. τί τοῦτο τοῦπος ἱστορεῖς; *wherefore dost thou dwell on this subject?* 1144.

Ἱστουργέω, *to weave*; θακοῦσιν ἱστουργοῦντες C. 339.

Ἴστρος, the river *Ister* or *Danube*; μαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φᾶσιν νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην 1227.

Ἰσχυρός, *strong*; ὡς ἀνδρ' ἐλάν μ' ἰσχυρόν P. 933.

Ἰσχύς, *strength, force, power*; ἢ μ ἢ λόγῳ πείσαντες ἄξειν ἢ πρὸς ἰσχύ κράτος P. 590. φθίνει μὲν ἰσχὺς γί φθίνει δὲ σώματος C. 616. ὁρᾶς τὴν θεῶν ἰσχὺν ὅση; Aj. 118. οὔτ ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος; P. 104

Ἰσχύω, *to be strong* or *vigorous*; of a person; ἔγωγε — σφ' ἔλειπ ἰσχύοντά τε καὶ ζῶντα καὶ θάλλοντα 233. ὃς μέγιστον ἴσχυσε στρατοῦ A 497. ὅταν δέ τις θεῶν βλάπτῃ, δ ναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν E. 60 ὅσον ἰσχύεις Aj. 1388. 2. of thing; τἀληθὲς γὰρ ἰσχῦον τρέ R. 556.

Ἴσχω, 1. *to withhold, to restrain, hinder*; οὐ γὰρ ἔτ' ἴσχω, or οὐκέ ἴσχω, *I no longer hinder them* 1083. ἴσχειν δ' οὐκέτι πηγὰς δύναμ δακρύων A. 796. ἴσχε δακὼν στό σόν T. 972. εὐφημίαν νῦν ἴσχε, ke a good-omened silence 177. γονέ ἐκτίμους ἴσχουσα πτέρυγας ὀξυτόν γόων E. 235. 2. *to hold, to l hold of, to hold firm*; τὸν αἰσ' ἄπλ τος ἴσχει Aj. 249. αὐτό μοι λαβ ἐκτάνυμον, Εὐρύσακες, ἴσχε (σάκο 572. θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστ ταν ἴσχων R. 881. ἃ καὶ σὺ — ἐλπίσ λόγω τάδ' αἰὲν ἴσχειν T. 137, n ἐλπίζειν, but ἐμμεῖναι ταῖς ἐλπίσι ἀλλ' ἴσχε κἀμοῦ μνήστιν Aj. 51 not μνήσθητι, but σῶζε μνείαν. εἰ σ γ' ὦδ' ἀνὴρ οὐδ' ἐπὶ σμικρῶν λόγ ἔτ' ἴσχει μνῆστιν 1248. τὰ δ' ἐν μ σῳ ἢ λῆστιν ἴσχεις C. 590, not ἐπ λέλησαι, but οὐδαμῶς μέμνησαι. πίστιν ἴσχων τήνδ' ἐχειρούμην γραν, on which relying I seized t prey 954. εἴπερ ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐμοῦ σέβας A. 304, not σεβίζετ but σώζει τὴν τιμὴν εἰς ἀεί. it frequently bears the same sense ἔχω *to have, to obtain*; ταῦν δὲ δοῦλ ἴσχουσιν βίον T. 301. οὐ φορβὰν προσφέρων, οὐ πτανῶν ἐπ' ἐμῶν ὄπλ — ἴσχων P. 1098. δέος ἴσχετε μηδ δ' αὐδῶ C. 223, same as μὴ δείσητ μῶν ἔλγος ἴσχεις —; P. 724. τί ἔλγος ἴσχεντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνε R. 1031. γνάμαν ἴσχων P. 826. γνάμαν ἴσχεις —; E. 207. P. 8

θέρους ἴσχε P. 796. εἰ δ' οἴκτου ἴσχεις T. 798, οἰκτίζεις. ἦν δέ τον σπάνιν τιν' ἴσχῃς C. 507. αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς ξύγγονιαν ἴσχειν A. 66, same as ξυγγοῦσαι. πρόνοιαν ἴσχεν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πάρι 283, that is, μέλει αὐτοῖς.

Ἴσως, 1. *equally, in like manner* P. 748. 2. *perhaps, probably* P. 144. 261. 599. 1244. R. 937. 1078. C. 667. Aj. 676. 941. 988. E. 906. T. 300. 313.

Ἰταλία, *Italy*; κλυτὰν τε ἀμφίστεις Ἰταλίαν A. 1106.

Ἴτυς, *Itys*; ἃ Ἴτυν αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται E. 145.

Ἰυγή, *wailing*; τοιόνδ' ἰυγὴν καὶ στένον σωστοῦ νοσοῦς P. 741.

Ἰύζω, *to utter loud cries, to shriek*; βοῶν, ἰύζων T. 784.

Ἰφιάνασσα, *Iphianassa*; Χρυσόθεμις καὶ Ἰφιάνασσα E. 154.

Ἴφιτος, *Iphitus*; ἵκετ' αὖθις Ἴφιτος T. 269. ἕκτα κεῖνος Ἴφιτον βίαν 38. ὁ βιπτὰς Ἴφιτου μόρου 356.

Ἰχθύς, *a fish*; ἁλλοῖς ἰχθύσιν Aj. 1276.

Ἰχνεύω, *to track, to trace, to search for*; κεῖνον — ἰχνεύω πάλαι Aj. 20. τὸν ἄθλιον ἄνδρα πάντ' ἰχνεύειν R. 475. — οὐ γὰρ ἂν μακρὰν ἴχνευον αὐτάς 221.

Ἴχνος, properly, *the track of a foot*; μετροῦμαιον ἴχνη τὰ κείνου νεοχάρακτα Aj. 6. εὐθέως δ' ἐγὼ κατ' ἴχνος ᾔσσον 32. Used figuratively; ποῦ — εὑρεθήσεται ἴχνος παλαιᾶς δυστύμαρτον αἰτίας; R. 109.

Ἰώ, an interjection, generally expressing *grief*, or *fear*.

Ἰωή, *a shouting*; βοᾷ τηλαυγὲς ἰωὰν P. 216.

Κ

Καγχάζω. See Καχάζω.

Καδμεῖος, *Cadmeian, Theban*.

Καδμογενής, *sprung from Cadmus*; τὸν Καδμογενῆ T. 116.

Κάδμος, *Cadmus*, founder of Thebes in Bœotia; Κάδμου τοῦ πάλαι R. 1. Κάδμου λαόν 144. τοῦ πρόσθε Κάδμου 268. Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος A. 1140.

Καθαγίζω, and καθαγίζω, *to pollute*; ἔστιν σπαράγμασ' ἃ κύνες καθήγισαν A. 1068.

Καθαιρέω, 1. *to capture, to seize*; ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες A. 379. πάλαι καθαιρεῖ (for λαμβάνει) *the lot seizes* (or *falls*) *on me* A. 275. κατά με φόνιος Ἄιδας ἅλοι πατρὶ ξυθανεῖν C. 1686. μοῖρα τὸν φόσαντά τε καθεῖλε Aj. 511. 2. *to destroy*; γυνὴ — μανή με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα T. 1052. 3. *to take and lay waste a city*; καθῃρέθη πατρῴος Οἰχαλία δορί 478.

Καθαίρω, *to cleanse, to purge*; πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ κατά τε ἕρια πάντα καθαίρων T. 1008. ἔστιν γαῖαν καθαίρων ἱκέσιον 1050.

Καθάπτω, *to fasten on*; καθῆψεν ἕμοις τοῖς ἐμοῖς Ἐρινὺς ὀφαντὸν ἀμφίβλητρον T. 1040. τὴν μὲν βρόχῳ μιτάδος συνδέσας καθημένην (κατεῖδομεν) *her we see suspended in the woven noose of her linen robe* A. 1207.

Καθαρμός, *purification, expiation*; τοῖς καθαρμῷ; R. 99. οἶμαι — οὔτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φᾶσιν ἂν νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην 1228. θοῦ νυν καθαρμὸν τῶνδε δαιμόνων C. 467.

Καθαρός, *pure, uncontaminated*; νόμῳ δὲ καθαρὸς εἶδρις ἐς τόδ' ἦλθον C. 554. τὸν (Κέρβερον) κατέχομεν ἐν καθαρᾷ βῆναι — τῷ ξένῳ 1571. Schol. ἀβλαβεῖς ὑπαντήσαι· Musgr. καθαρῶς, *innoxie, sine scelere*.

Καθάρσιος, *expiatory, healing*; μολεῖν καθαρσίῳ ποδί A. 1130.

Καθαρτής, *one who expiates*; σοῦ γὰρ ἔρχομαι δίκῃ καθαρτής E. 70.

Καθέζομαι, *to sit down*; ἐνανθροῦσ' ἔνυ καθέζετο T. 914. ἐφ' οὗ μέσος στάς, τοῦ τε Θορικίου πέτρου πλησὶν λαΐνου τάφου καθέζετο C. 1593.

Καθευρίσκω, *to detect*; ἡ καθευρέθη τάφον κοσμοῦσα A. 391.

Καθήκω, *to suit, to be fitting*; τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα ἔκεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου, *for beyond probability he is absent longer than the fitting time* R. 75.

Κάθημαι, *to sit*; προσπεσόντα — βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος C. 1160. — καθήμεθ' ἡμεῖς ἐκ πάγων ὑπήνεμοι A. 407.

Καθημέρια, *day by day*; ἃ γυναὶ πάλαιν, νῦν σε μοῖρα καθαμέρια φέρει E. 1406.

Καθίζω, *to cause to sit, to seat*; κάθιζέ νυν με C. 21.

Καθίημι, *to put down, to deposit;* οὐ δρακέτην τὸν κλῆρον εἰς μέσον καθείς, ὑγρᾶς ἀροῦρας βώλον Aj. 1264.

Καθικνέομαι, *to strike;* πάρα δεπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο R. 809.

Καθίστημι, *to appoint, to constitute, to settle;* ὅτε — κατέστησαν δίφρους E. 700. σύ μ' αὐτὸς ἄρον, σύ με κατέστησον P. 867. ψευδῆ γ' ἀμαυτὸν οὐ κατέστήσω πόλει, *I will not prove myself false to the state* A. 653. ἔνθα μὴ καθεστήκῃ δίκος *where fear has not been established* Aj. 1053. τοὺς καθεστῶτας νόμους, *the established laws* A. 1100. — φονέα με φησὶ Λαΐου καθεστάναι R. 703. ὑμεῖς ἐκεῖνοι δὴ καθέστατε T. 1091. φύλαξ δέ μου πιστὴ κατέστης C. 357. μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστώτων βροτοῖς, *there is no prophet of the things that are decreed for mortals* A. 1145. ἔπαρνος δ' οὐδένος καθίστατο 431. ἀπηρνήθη οὐδέν. — ἔμφρων μάλις πως ξὺν χρόνῳ καθίσταται, *he hardly at length returns to his senses* Aj. 299. ὅποι καθίσταμεν; C. 23. τίνι τρόπῳ καθίστατε R. 10. εἴτ' ἐν αἰθέρι — κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος A. 412.

Καθοπλίζω, *to arm;* ὃς καὶ σὺ πάγκλαυστον αἰῶνα κοινὸν εἶλεν τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα δόρ φέρειν ἐν ἐνὶ λόγῳ E. 1076.

Καθορᾶω, *to see, to discern:* 1. with the eyes; οὐδὲ συμπράκτωρ ὀδοῦ κατείδε R. 117. τὴν μὲν κρεμαστὴν αὐχένος κατείδομεν A. 1206. 2. with the mind; τὴν σὴν δ' ὀμοῦ παίουσαν οὐ κατεῖδες (ὀργήν) R. 338. — ὅσον κατειδόμην E. 880.

Καθυβρίζω, *to treat with contumely, to insult;* τοῦ καθυβρίζειν δοκεῖς C. 964. καθυβρίζουσα καὶ σὲ καὶ τὰ σὰ E. 512. χαίρει — τοῖς σοῖς ἔχεσιν καθυβρίζων Aj. 153. εἴ γέ σου καθύβρισαν P. 1348. Used intransitively; αἱ πόλεις, κἂν εὖ τις οἰκῇ, ῥᾴδιως καθύβρισαν R. 1532.

Κάθυδρος, *full of water, watery;* κάθυδρος οὐ κρατὴρ μειλιχίων ποτῶν βεύματι συντρέχει C. 156.

Καθύπερθεν, *above:* thence *superior to;* ζώσης μοι καθύπερθεν χειρὶ καὶ πλεόνῳ τεῶν ἐχθρῶν E. 1079.

Καί, conj. cop., *and, even, also, moreover, indeed, &c.*

Καινίζω, *to make new;* καί τι καινίζει στέγη, *the house has something new* (happen in it) T. 864. δοκεί τι νεώτερον ἔχειν ὁ οἶκος schol.

Καινοπαθής, *newly suffered, such as have not been suffered before;* πολλὰ δὲ πήματα καὶ καινοπαθῆ T. 1267.

Καινοποιέω, *to do something new;* τί δὲ — καινοποιηθὲν λέγεις; T. 870.

Καινός, *new, strange, unusual;* ἥν καινὸν — κλύῃς P. 52. κῆδος καιν C. 380. τί δ' ἔστιν — καινόν; 72 ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν σφῷν αὖ πέφασμ καινός 1540. φανεῖν θεοῖς θυτῆρα κ νῷ καινὸν ἐν πεπλάσματι T. 610. - μαντεῖα καινά 1155. οὐδὲ — τὰ καιν τοῖς πάλαι τεκμαίρεται R. 916.

Καίνω, *to slay, to kill;* χεροὶ καίνε R. 348. ὁ καίνων C. 998. καινέτω τ E. 810. ἱκανον C. 551. ἱκανεῖ ibi ἐγὼ γάρ σ', ἐγὼ σ' ἱκανον A. 1304.

Καίπερ, *although, however.*

Καίριος, *opportune;* ἱστάτω μοι καὶ δέ τι καίριον Aj. 1063. ἢ τοι καίρι σπουδή P. 633. εἴ τι καίριον λέγε A. 720. — βλέπ' εἰ καίρια φθέγγ P. 850. χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ κ τὰ καίρια C. 812. ὁρᾶν τὰ καίρια A 120. φρονοῦντι καίρια E. 221. κα ρίαν δ' ἡμῖν ὁρῶ — στείχουσαν Ἰοκά την R. 631. Used adverbially πρὸς τὸ καίριον τυνεῖν P. 521.

Καιρός, *due time, opportunity;* καιρ τοι πάντων γνώμαν ἴσχων — πολὺ π ρὰ πόδα κράτος ἔρνυται P. 826, μετ' εὐκαιρίας σύνεσις. — καιρὸς κ πλοῦς — ἐπείγει γὰρ κατὰ πρύμνην 1436. ὡς ὁ καιρὸς εὑρῆσθαι τάδε 1050. εὔχεσθέ μοι, οὗ καιρὸν αἰ (βίου κυρῆσαι) 1513. ὑμῶν δ' ἂν εἰ τήνδε καιρὸς ἐξάγειν C. 830. ἵν' οὐ ὅτ' ἀκνεῖν καιρός E. 22. ὅταν α καιρὸς εἰσάγῃ 39. καιρὸς γὰρ — μ γιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτη 75. οὐ μή 'στι καιρός 1250. χρόνο γὰρ ἂν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγ 1284. νῦν καιρὸς ἔρδειν E. 136 Used adverbially; πρὸς καιρὸν πον Aj. 38. εἰ δὲ μή τι πρὸς καιρὸν λέγω κυρῶ P. 1263. τὸ σὸν φώνημ' Ἀ πρὸς καιρόν R. 325. πρὸς καιρὸν ἐνν πειν T. 59. ὡς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτ δ' ἐν καιρῷ λέγεις C. 813. ἐς αὐτὸ καιρὸν οἶδα — πάρεισιν Aj. 114 And without a preposition; καιρ δ' ἐφήκεις Aj. 34. καιρὸν ἴσθ' ἐλπλ θός 1295. πάντα γὰρ καιρῷ καλά 1516. εἰ μή τι καιροῦ τυγχάνω 31, that is, εἰ μὴ λέγειν ἁμαρτάνω, μὴ ἀνεπιτήδεια λέγω, and so the ver sion of the old Scholiast is to be ur derstood εἰ μὴ ἐγκαίρως λέγω κατ τι. — καιρὸς γὰρ καλεῖ πλοῦν μὴ ἀπόπτου μᾶλλον ἢ 'γγύθεν σκοπεῖν 464. πάλαι μέλημά μοι λέγεις, ἵνα τὸ σὸν φρουρεῖν ἐμμ' ἐπὶ σῷ μάλιστ καιρῷ 151.

Καίτοι, *although, however.*

Κακάγγελτος, *sadly told;* ὦ κακάγγελ τά μοι προτέμψας ἔχῃ, O, thou th hast brought to me sad tidings of so row A. 1272.

Κακανδρία, *pusillanimity;* τὸν δειλ

προδόντα καὶ κακανδρίᾳ σε Aj. 993.

Κακία, *wickedness, guilt*; τῷ ἀπ' ἐμᾶς φρενὸς οὔποτ' ὀφλήσει κακίαν R. 511. See Ὀφλισκάνω.

Κακογείτων, *sadly neighbouring*; οὐδέ τιν' ἐγχώρων κακογείτονα, παρ' ᾧ στένον — ἀποκλαύσειεν, *nor was there any inhabitant neighbour to his sadness, to whom he might wail forth his moan* P. 689; but Hermann and others would make κακογείτονα agree with στένον.

Κακόθρους, *slanderous*; σὲ δ' ὅταν — λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῇ Aj. 138.

Κακοπινής, *sordid, mean*; κακοπινέστατόν τ' ἄλημα στρατοῦ Aj. 374.

Κακός. 1. adj., *wicked, base, vile, cowardly, ignoble, ill-omened.* 2. subst., *evil, misfortune.*

Κακοστομέω, *to revile*; ὡς τὴν μητέρα κακοστομοῦμεν E. 587.

Κακότης, *misery, wretchedness*; καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφυ — ; E. 228.

Κακοῦργος, *malignant, villanous*; κακοῦργος — ἀνήρ Aj. 1022. μάντιν κακοῦργον εἰσπέμψας R. 705.

Κακόφρων, *evil-minded*; συντίμουσι γάρ θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι A. 1091.

Κακόω, *to afflict*; κείνης ὁρῶν λωβητὸν εἶδος ἐν δίκῃ κακούμενον T. 1058. τὸν κακούμενον ξένον C. 262.

Κακῶς, *evilly, badly, wickedly, sadly.*

Καλέω, imperf., 'κάλεις R. 432. aor., καλέσω P. 1438. pass. imperf., 'καλεῖτο T. 380. fut., κεκλήσομαι R. 522. κεκλήσεται E. 223. Aj. 1347. perf., κέκλησο P. 85. κεκλῆσθαι E. 358. 1082. T. 733.

I. act., 1. *to call by name*; καλεῖ γαρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῇ θεός C. 1622. κάνακωκύσας καλεῖ Α. 1212. καλεῖ τὸν ἤδη Ἀΐδον πάλαι νεκρόν R. 1245. Hence *to denominate*; ὥς σφας καλοῦμεν Εὐμενίδας C. 487. 2. *to call reproachfully, to give a bad name to*; ἀνὴρ γὰρ ἐν δείπνοις μ' ὑπερπλησθεὶς μέθης καλεῖ παρ' οἶνῳ, πλαστὸς ὡς εἴην πατρί R. 780. 3. *to call, to summon*; ὅταν καλῶμεν, ὁρμᾶσθαι ταχεῖς P. 1069. οὐδ' εἰσόμην ἔγωγ' ἄν, εἰ σὺ μὴ 'κάλεις R. 432. πότερον ἐκείνους — αὖθις πάλιν καλῶμεν — ; T. 342. καί με προσβλέψας καλεῖ 793. κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα τῶν ὀμαιμόνων, κάλει δὲ τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην 1137, 1138. εἴ που κατ' οἶκόν μοι Κλυταιμνήστρα, κάλει E. 1465. τί δ' ἔστι τάξίωμ', ὀφ' ᾧ καλεῖς; C. 1450. καί νιν καλεῖτε A. 487. σὲ — προσμολεῖν καλῶ A. 72. μηδαμῶς σφ' ἕξω κάλει 74. Τεῦκρον καλῶ 335. ὦ παῖ, πατὴρ καλεῖ σε 537. 4. *to invite*; πᾶς σε Καδμείων λεὼς καλεῖ δικαίως C. 746. 5. *to bid, to exhort*; αὐτή θ' ὁπλίζει κἀμ' ὑπηρετεῖν καλεῖς; E. 984. καιρὸς γὰρ καλεῖ πλοῦν — σκοπεῖν P. 464. 6. *to call upon, to invoke*; τί τοὺς θεοὺς οὕτως ἀναστένων καλεῖς; P. 727. Ζῆνα δ' ὅρκιον καλῶ 1308. τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ καλῶν ἱκνοῦμαι C. 1015. τοιαῦτ' ἀρῶμαι, καὶ καλῶ τὸ Ταρτάρου στυγνὸν πατρῷον ἔρεβος C. 1391. καλῶ δὲ τάσδε δαίμονας, καλῶ δ' Ἄρη 1393. καλῶ θ' ἅμα πομπαῖον Ἑρμῆν — εὖ με κοιμίσαι Aj. 818. καλῶ δ' ἀρωγοὺς — σεμνοὺς Ἐρινῦς ταυνόποδας Aj. 822. φέρε νῦν στείχων χώραν καλέσω P. 1438. — II. midd., 1. *to imprecate*; τάσδε συλλαβὼν ἀράς, ἃς σοι καλοῦμαι C. 1387. 2. *to call to oneself*; ἄνδρα δύστηνον — κακούμενον φωνήσατε P. 228. III. pass., 1. *to be called, to be summoned*; ὃ δ', ὡς ἐπῄσθετ' ἐκ θεοῦ καλούμενος C. 1625. ἄκλητος, οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων κληθείς Aj. 283. 2. *to be invoked*; ὦ θάνατε, θάνατε, πῶς ἀεὶ καλούμενος—οὐ δύνᾳ μολεῖν ποτέ; P. 786. 3. *to be called*, or *bear the name of*; ὀκνῶ προδότης καλεῖσθαι P. 94. ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος R. 8. ἐξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλεῖ 1201. χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπους ὀδός C. 57. Θησεὺς καλεῖται 69. ἐγὼ — σός γέ τοι καλούμενος 1326. μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς ἐμὸς καλεῖται T. 548. ἐξήκεις δ' ἵνα φανεῖς ὁποῖος ὢν ἀνὴρ ἐμὸς καλεῖ 1148. μήτηρ καλεῖται E. 1185. — Ἰολὴ 'καλεῖτο T. 380. — ἴως τις ἀντὶ παρθένου γυνὴ κληθῇ T. 148. πατρὸς ἄλλου γενοῦ του, μηδ' ἐμὸς κληθῇς ἔτι 1195. — κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι R. 522. σὸν ἄρα τοὔργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται Aj. 1347. ἐλευθέρα καλεῖ τὸ λοιπόν E. 959. τὸν λοιπὸν χρόνον κέκλησο πάντων εὐσεβέστατος P. 85. σ' ἢν εἰλόμην — ἢ ἄλλον κεκλῆσθαι μητέρα T. 733. ἐξὸν πατρὸς πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλῆσθαι E. 358. σοφά τ' ἄρίστα τε παῖς κεκλῆσθαι 1078. σοφός τ' ἂν αὐτὸς κἀγαθὸς κεκλῇ ἅμα P. 119. Also with a signification of *praise* or *blame*; Ἡρακλῆς, ὁ πιστὸς ἡμῖν κἀγαθὸς καλούμενος T. 538. ὦ — κάλουμέναι πασῶν Ἀθῆναι τιμωτάτη πόλις C. 107. γῆς ὅσοι κῶρ Ἀπίας πρῶτοι καλοῦνται 1306. οὐδὲ νυμφίος βρο-

τοῖς ἐκλήθην (ἀν) ὧν ἔφυν ἀπο R. 1359. ὡς ἐλευθέρῳ ψευδεῖ καλεῖσθαι κὴρ πρόσεστιν οὐ καλή T. 454. κοὐκ ἂν γυναικῶν ἥσσονες καλοίμεθ' ἂν A. 676. — ἔνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ Πυλαιδες καλίονται, *where the Pylian assemblies of the Greeks are convened* T. 636. τάδε γὰρ ἄλυτα κεκλήσεται, *for these sorrows shall be endless* E. 223.

Καλλιβόας, *sweetly sounding, tuneful;* ὁ καλλιβόας αὐλός T. 637.

Καλλίβοτρυς, *beautifully clustering;* ὁ καλλίβοτρυς — νάρκισσος C. 688.

Καλλιστεῖον, or rather τὰ καλλιστεῖα, *the prize of valour;* τὰ πρῶτα καλλιστεῖ' ἀριστεύσας στρατοῦ Aj. 430.

Κάλλος, *beauty;* μή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτέ T. 25. τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον δώλεσεν 465. οἷον — με κάλλος κακῶν ὕπουλον ἐξεθρέψατε; R. 1396.

Καλλύνω, properly *to adorn:* met. *to gloss over;* ὅταν ἐν κακοῖσί τις ἀλοὺς ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλῃ A. 492.

Καλός, *beautiful, good, virtuous, honourable, excellent, becoming.*

Κάλυμμα, *a covering;* χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν E. 1460. δείξω — τάδ' ἐκ καλυμμάτων T. 1067. κάρα καλύμμασι κρυψάμενον ποδοῖν κλοπᾶν ἀρίσθαι Aj. 242.

Κάλυξ, *a bud* or *germ;* πόλις — φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός R. 25.

Καλυπτός, *wrapping;* μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς A. 998. See Ἔκκειμαι.

Καλύπτω, 1. *to cover;* περιπτυχεῖ φάρει καλύψω τῷδε Aj. 899. τὸ μὴ τάφῳ καλύψαι A. 28. 2. *to hide, to conceal;* ἔξω μέ που καλύψατε R. 1411. μή τι — κρυφῇ καλύπτει καρδίᾳ θυμουμένῃ A. 1239. 3. *to obscure;* μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας — Ἀθήνας C. 283.

Καλχαίνω, properly *to dye purple,* from κάλχη, a shell-fish, which, from the bottom of the sea, emitted a purple dye, that bubbled upon the surface; thence καλχαίνω, in reference partly to the colour and partly to the motion produced in the water by the fish, is used figuratively to express *anxious meditation; to meditate upon;* δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος A. 20.

Κάλχας, *Calchas,* a soothsayer, who accompanied the Grecian army to the Trojan war; εἴπερ τι Κάλχας εὖ φρονῶν μαντεύεται Aj. 733. Κάλχας μεγαστάς — εἶπε 737. εἰ Κάλχας σοφός 770.

Καλῶς, *beautifully, well, honourably.*

Κάματος, *toil, labour, hardship;* οὐ καμάτων ἕνι; C. 1234. ἥκ ἐμῶν καμάτων παραμύθιον E. 1 οὐδέ ποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσο 224. Used also to express *labour child-bearing;* τόκοισιν ἰηίων κα των R. 174.

Κάμνω, *to labour, to endure toil pain;* οὐκ ἴσον καμὼν ἐμοὶ λύπ ὅτ' ἔσπειρ', ὥσπερ ἡ τίκτουσ' ἐγώ 522. οὐδ' ὅστις νόσου κάμνοντι σ λάβοιτο P. 282. — κοὐ καμεῖ τ μὸν μέρος, *and my part shall not behind* (as if *through weariness*) 1205.

Κάμπτω, *to bend,* 1. spoken of turning of a horse in a race-cour κάμπτοντος ἵππου E. 734. ἐνταῦθα κάμπτειν τὸν ταλαίπω βίον, *here to turn the goal of wretched life* C. 91. 3. spoken *bending* the knee, and *reclining* body; οὐ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἀξίστου πέτρου C. 19. εὖτε νῦν ἔδ πρώτων ἐφ' ὑμῶν τῆσδε γῆς ἔκα ἐγώ 85.

Καναχή, *a loud sound, a clang* of flut αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν ἰάχων καναχ T. 639. And of arms; προσνισ μένους χρυσοῦ καναχῆς ὑπερόπι A. 130.

Καπανεύς, *Capaneus,* one of the se chiefs at the attack of Thebes; χεῖται κατασκαφῇ Καπανεὺς τὸ βης ἄστυ ἐρῶσειν C. 1321.

Κάπετος, *a grave;* σπεῦσον κοίλ κάπετόν τιν' ἰδεῖν τῷδε Aj. 11 κοίλην κάπετον χερσὶ ταχύν 1382.

Καπνός, *smoke;* κοὐκ οἶδ' ἐναίρ νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιάν P. 9 τἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς οὐκ πριαίμην A. 1155.

Κάρα, 1. *the head* of a man; κά τίμνειν ἐφεῖτο τῷ θίλοντι P. 6 κάρα γὰρ ὑπτιάζεται 812. κινεῖ ὄμμα κἀνάγει κάρα 854. οὐ γὰρ κάρα πολυστεφὴς ὧδ' εἶρκε R. λευκανθὲς κάρα 742. μέσον κά διπλοῖς κέντροισί μοι καθίκετο 8 πάντας ἐς πέδον κάρα νεῦσαι φό προὔτρεψεν A. 269. κρυφῇ κά σείοντες 291. σὺ — τὴν νεύουσ εἰς πέδον κάρα 437. κάρα στάζ ἰδρῶτι καὶ χέρας Aj. 9. κάρα καλ μασι κρυψάμενον 241. παίσας κα θώϋξεν 301. σχίζουσι κάρα φο πελίκει E. 99. — κάπὶ λουτρ σιν κάρᾳ κηλῖδας ἐξέμαξεν E. 4 2. also *the head* of animals; ρα προβάλλων ἱππικῶν ὀχη των E. 730. 3. *the countenan* and *the person* generally; γέλ φαιδρὸν τοὐμὸν ὄψεται κάρα 1302. — μηδέ μου κάρα τὸ δι

πρόσωπον εἰσορῶν ἀτιμάσης C. 286. σεινή τε γάρ σε καὶ τὸ δύστηνον κάρα δηλοῦτον ἡμῖν δνθ' ὃς εἶ 561. ἀεὶ σὲ κηδεύουσα καὶ τὸ σὸν κάρα πτωχῷ δοαίτῃ 754. ἤθλησα κινδυνεύσας' ἐν τῷμῷ κάρᾳ C. 570. ἐν δ' ἐμῷ κάρᾳ θεὸς — μέγα βάρος μ' ἔχων ἔκαισεν A. 1257. 4. used figuratively of a city; πόλις — ἀνακουφίσαι κάρα — ἔτ' οὐχ οἵα — *the city is no longer able to lift up her head* R. 23.

Καράτομος, *cut from the head*; καρατόμοις χλιδαῖς στίψαντες E. 52.

Καρδία, *the heart*; 1. used generally of *the mind*; θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις A. 88. τοιαῦτά σου — ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα 1072. δάμαρ — δυστάλαινα καρδίαν T. 648. 2. of *anger*; καρδίᾳ θυμουμένῃ A. 1239. 3. also *purpose*; καρδίας δ' ἐξίσταμαι τὸ δρᾶν, *but I am changed from my purpose to do it* A. 1092.

Καρπόω, or rather midd., καρποῦμαι, *to reap the fruit, to enjoy*; ὡς δελκτον ὄμμ' ἐμοὶ φήμης — καρπούμεθα T. 203.

Κάρτα, *much, very, exceedingly*.

Καρτερέω, *to be resolute, to persevere*; ὃς τὰ δεῖν' ἐκαρτέρουν τότε Aj. 635. πότερα δίδοκταί σοι μένοντι καρτερεῖν P. 1258.

Καρτερός, *strong, powerful*; καὶ τὰ καρτερώτατα τιμαῖς ὑπείκει Aj. 654.

Κασίγνητος, and η, 1. adj., *fraternal*; ὦ κασίγνητον κάρα Aj. 1155. A. 906. κασίγνητον κάρα 890. 2. subst., κασίγνητος, *a brother*; κασιγνήτη, *a sister*: τὸν κασίγνητον μολεῖν C. 1186. τοῦμοῦ πρὸς κασιγνήτου τίσιν 1331. γελᾶσθαι τοῦ κασιγνήτου παρα 1425. δυσπότμων κασίγνητε γάμων κυρήσας A. 862. τοῦ κασιγνήτου τί φῆς —; E. 309. ἴως μὲν τὸν κασίγνητον βίῳ θάλλοντά τ' εἰσήκουον 939. ἐκ — κασιγνήτου θ' ἅμα 957. ὦ κασίγνητε 1293. τὼ κασιγνήτω A. 21. But in E. 965. ἰδίσθε τώδε τὼ κασιγνήτω, *sisters* are intended. — ὦ — πατρὸς καὶ κασιγνήτης ἐμοὶ ἥδιστα προσφωνήματα C. 325. καὶ τὸν ἀγρεύτὰν Ἀπόλλω καὶ κασιγνήταν 1094. ὦ κασιγνήτη E. 321. A. 49. κασιγνήτῃ 540. τοῦ τεθνηκότος γ' ὑπὲρ — τῆς κασιγνήτης θ' ὁμοῦ E. 545. σῆς κασιγνήτης δίχα 1126. πρὸς σῆς ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης E. 12.

Κάσις, *a brother*; τίς ἂν σε — οὐ κατοστίνοι, κάσι; C. 1442.

Κασταλία, *Castalia*, the celebrated fountain near Delphi; Κασταλίας τε νᾶμα A. 1107.

Κατά, prep. governing a gen. or accus. case; *under, towards, against, with respect to, concerning, according to, &c.*; used also adverbially by tmesis.

Καταβαίνω, *to descend, to go down*; Ἅιδαν καταβῆσει A. 816. ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἔκοιτιν τίνες ἀμφίγνοι κατίβαν πρὸ γάμων —; T. 503.

Κάταγμα, *wool torn from the hide*; — τὸ γὰρ κάταγμα τυγχάνω ῥίψασά πως τῆς οἴδος — ἐς μέσην φλόγα T. 692.

Κατάγω, *to lead down*, thence pass. *to be carried into*; Σίγειον κατηγόμην, *I was putting into Sigæum* P. 356.

Καταδέρκομαι, *to be beheld*; τόδ' ἀκήλητον μανίας ἄνθος καταδερχθῆναι T. 995. Hermann and Ellendt would read καταδερχθείς.

Κατάδηλος, *manifest*; σεσωσύναν φυλάσσων ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται C. 1216.

Καταζεύγνυμι, *to yoke together, to bind*; κρυπτομένα δ' ἐν τυμβήρει θαλάμῳ κατεζεύχθη (Δανάη) A. 938.

Καταθνήσκω, *to die*; ἥδιστον δέ μοι τὸ κατθανεῖν ἦν C. 436. μόνοις οὐ γίγνεται θεοῖσι γῆρας οὐδὲ κατθανεῖν ποτε 614. σὺ μὲν γὰρ εἶλου ζῆν, ἐγὼ δὲ κατθανεῖν A. 551. δεδογμένα — τήνδε κατθανεῖν; 572. αἰεὶ κατθανεῖν ἐπειγόμην T. 16. ἡμέρα — προσθεῖσα κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν; Aj. 471. See Ἀνατίθημι. — πῶς δὲ' οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει; A. 460. ὁ κατθανὼν νέκυς 511. εἰ πόσις μοι κατθανὼν ἐτήκετο A. 897. πόσις γὰρ ἂν μοι κατθανόντος ἄλλος ἦν 900.

Καταιδέομαι, *to revere*; τὸν — νῦν τ' ἐν δρεῖῳ μέγαν καταίδεσαι R. 654.

Καταινέω, *to promise*; καταίνεσον μή ποτε προδώσειν τάσδε C. 1629. κατήνεσεν τάδ' ὅρκιος δράσειν ξένῳ 1633.

Καταισθάνομαι, *to perceive, to be sensible of*; ὅταν καταίσθῃ τὸν ὑμέναιον R. 422.

Καταισχύνω, *to shame, to disgrace*; τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν E. 599. Midd., *to feel shame* in the presence of any one; οὐ καταισχύνει θεούς; P. [illegible] εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύν[illegible] ἔτι γένοιθλα R. 1424.

Κατακαίνω, *to slay*; ὃς, ὦ παῖ, σέ τ' οὐχ ἑκὼν κατέκανον A. 1321. The old reading is κατέκτανον; Hermann, followed by Dindorf, reads κάκτανον.

Κατακηλέω, *to soothe, to heal*; ὃς τήνδ' ἄτην κατακηλήσει T. 998.

Κατακλίνω. See Καταυλίζω P. 30.

Κατακοιμάω, *to lay* or *lull to sleep*; οὐδὲ μάν ποτε λάθα κατακοιμάσει R. 870. καὶ κατακοίμησα τοὐμὸν ὄμμα 1222.

Κατάκρας, *totally, entirely;* — ὡς καὶ τόνδε κατάκρας δεινὰ κυματοαγεῖς ἄται κλονίουσιν C. 1244. — ὃς γῆν πατρῴαν καὶ θεοὺς — ἠθέλησε μὲν πυρὶ πρῆσαι κατάκρας A. 201.

Κατακρυφή, *concealment, means of concealment;* οὐ γὰρ ἔχω κατακρυφάν C. 218.

Κατακτάομαι, *to acquire for oneself;* εἰ μὴ νοῦν κατακτήσει τινά Aj. 1235. θεοῖς μὲν κἂν ὁ μηδὲν ὢν ὁμοῦ κράτος κατακτήσαιτο 755. τὸν Οἰνέως γάμον οἷον κατακτήσαιτο λυμαντὴν βίου T. 790.

Κατακτείνω, *to kill, to slay;* πατέρα κατακτείνασα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ T. 737. λῃστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐννέπειν ὧς νιν κατακτείνειαν R. 843. κατακτεῖναί μ' ἐλών A. 493. ἄμφω — κατακτεῖναι νοεῖς; 766. εἰς χεῖρας ἦλθον πατρὶ καὶ κατέκτανον C. 979. πατέρα κατακτανεῖν R. 826. οὐ κεῖνός γ' ὁ δύστηνός ποτε κατέκτανε 856. πατέρα — κατέκτανεν E. 271. ἔνθα περ κατέκτανες πατέρα 1487.

Κατακυρόω, *to ratify;* μὴ οὐ τάδε ταύτῃ κατακυροῦσθαι A. 927.

Καταλγέω, *to grieve exceedingly;* καταλγήσας λέγω P. 368.

Καταλείπω, *to leave behind;* μή με καταλίπῃς μόνον P. 798.

Καταλλάσσω, *to reconcile;* θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῇ χόλου Aj. 781.

Καταλύσιμος, *that can be put an end to;* οὔ ποτε καταλύσιμον, — ἀμήτερον οἷον ἔφυ κακόν E. 1238.

Καταμβλύνω, *to blunt, to dispirit;* τοὐμὸν παρεὶς καὶ καταμβλύνων κέαρ R. 688. gl. ἐκλύων, καταμβλύνων, ἄθυμον ποιῶν.

Καταμελέω, *to neglect;* εἰ κατημέλησ' ἐγώ Aj. 45. ἐγὼ δὲ — κατημέλησα 895.

Κατάμεμπτος, *blamable, deserving of blame;* τό τε καταμέμπτον ἐπιλέλογχε πύματον γῆρας C. 1236. οὔ τοι κατάμεμπτ' ἔβητον, *ye are not in a state to be found fault with* 1693, schol. οὐκ ἐν τοιούτοις ἐστὶ ὥστε καταμέμφεσθαι. ἢ οἷον οὐκ ἐν χείρονι νῦν ὑμῖν ἔσται τὰ πράγματα.

Κατανθρακόω, *to reduce to ashes;* σῶμα φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον E. 58.

Καντρίον, *on the opposite side;* χὠ καντρίον θανών A. 508.

Κατανύω, *to perform, to accomplish;* ὡς θέλοντι τοῦτ' ἐμοί ποτε πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατήνυσεν, *that the city reasonably accomplished this vow (or gave this gift) to me wishing it* C. 433. φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν E. 1443. Electra, in this place, speaks ambiguously, meaning Ægisthus, to understand *they have met with a friendly hostess*, but, in her own mind, intending *they have accomplished a deed against their hostess.*

Καταξαίνω, *to tear, to lacerate;* πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν Aj. 715.

Κατάξιος, *very worthy;* παῖδα — κατάξιον δ' ἐμοῦ P. 997.

Καταξιόω, *to think right, to decree;* σύ τοι κατηξίωσας, *thou hast decreed it against thyself*, that is, *thou hast brought it on thyself* P. 1084.

Καταξίως, *worthily;* δέδρακας οὔτ' ἐμοῦ καταξίως οὔθ' ὧν πέφυκας C. 915. οὔτ' ἐμοῦ καταξίως πράξειας οὔτε τοῦ πορεύσαντος ξένου E. 790.

Καταπειλέω, *to threaten, to utter threats against;* πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη θυμῷ κατηπείλησαν C. 665. — ἀκραιφνεῖς τῶν κατηπειλημένων C. 1149.

Καταπεφνεῖν, *to slay;* κατέπεφνες τόνδε συνναύταν Aj. 885. γένος, ἃ νιν κατέπεφνεν (Ἀγαμέμνονα) E. 477.

Κατάρατος, *accursed;* ἀπάγετε — τὸν καταρατόρατον R. 1344.

Καταργυρόω, *to bribe with money;* εἰ κατηργυρωμένος λέγω A. 1064.

Καταρνέομαι, *to deny;* φῆς ἢ καταρνεῖ μὴ δεδρακέναι τάδε A. 438.

Καταρράκόω, *to tear in pieces;* ἀναρθρος καὶ κατερρακωμένος T. 1093.

Καταρράκτης, *precipitous;* ἐπεὶ δ' ἀφῖκτο τὸν καταρράκτην ὀδὸν χαλκοῖς βάθροις γῆθεν ἐρριζωμένον C. 1586.

Καταρρέπω, *to cause to sink, to depress;* τύχη γὰρ ὀρθοῖ καὶ τύχη καταρρέπει τὸν εὐτυχοῦντα καὶ τὸν δυστυχοῦντ' ἀεὶ A. 1143.

Καταρρήγνυμι, *to break down;* ἥδε (ἡ ἀναρχία) σὺν μάχῃ δορὸς τροπὰς καταρρήγνυσι, *it (anarchy) in the onset of battle breaks armies into flight* A. 671.

Καταρρυής, *falling down*, or *melting;* καταρρυεῖς μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς A. 997.

Καταρρώξ, *precipitous;* ὦ καταρρῶγες πέτραι P. 925.

Καρτύω, *to prepare, to get ready;* ὡς πρός τι λέξων ἢ καρτύσων μολεῖν C. 71. σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους ἵππους καρτυθέντας, *are governed* A. 474.

Κατάρχω, *to begin, to do first;* δεινοῦ λόγου κατῆρξας T. 1123. ὁδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ C. 1023.

Κατασβέννυμι, *to extinguish, to calm;* σμικροῦ νέφους τάχ' ἂν τις ἐκπνεύσ-

σας μέγας χειμὼν κατασβέσει τὴν πολλὴν βοήν Aj. 1128. οἱ θεοί σφε μήτε τὴν πεπρωμένην ἔριν κατασβέσειαν C. 423.

Κατασκάπτω, *to destroy, to demolish;* Τροίαν σ' ἐλεῖν δεῖ καὶ κατασκάψαι P. 986. πάτραν κατασκάψαντι C. 1423.

Κατασκαφή, *demolition;* κατασκαφῆ τὸ Θήβης ἄστυ δηώσειν C. 1320: but ζῶσ' εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς A. 911, means τύμβοι κατασκαφεῖς, *tombs dug out.*

Κατασκαφής, *dug out, hollowed;* ὦ τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφὴς οἴκησις A. 882.

Κατασκήπτω, *to urge with supplications;* τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ καλῶν ἱκνοῦμαι καὶ κατασκήπτω λίταις C. 1015.

Κατασκιάζω, *to overshadow,* metaph. *to bury;* ἢ καὶ κατασκιῶσι Θηβαίᾳ κόνει; C. 407.

Κατάσκιος, *shaded;* θαλλόν, ᾧ κατάσκιον πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα E. 414.

Κατασκοπή, *a spying;* τὸν οὖν παρόντα πέμψον εἰς κατασκοπήν, *send therefore this man to spy* P. 45.

Κατασπείρω, *to sow;* ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας φθίνεις Aj. 984.

Καταστάζω, *to drip;* ἱδρώς γέ τοί νιν πᾶν καταστάζει δίμας P. 812.

Κατάστασις, *establishment;* κατάστασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου Aj. 1226.

Καταστάτης, *one who restores, a restorer;* καταστάτην δόμων E. 72.

Καταστείβω, *to tread upon;* ἐφ' ἃς (δαίμονας) τὸ πρῶτον ἔκον καὶ κατέστειψας πέδον C. 468.

Καταστένω, *to lament, to mourn over;* τίς ἂν σε — οὐ κατεστένοι, κάσι; C. 1442. ὧν πάροιδεν εἶχες καὶ κατέστενες κακῶν E. 862.

Καταστεφής, *crowned;* καταστεφῆ στείχοντ' ὁρῶ τιν' ἄνδρα T. 177.

Καταστράπτω, *to lighten;* πρὸς τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος Διὸς καταστράπτοντος T. 437.

Καταστροφή, *catastrophe, termination,* but used in a favourable sense; δόντε βίου πέρασιν — καὶ καταστροφὴν τινα C. 103.

Κατασφάζω, *to slaughter;* ὡς ὁ Λάϊος κατασφαγείη πρὸς τριπλαῖς ἀμαξιτοῖς R. 730.

Κατασχεθεῖν, *to restrain;* used in its proper sense; μέλις κατασχεθόντες ἵππειον δρόμον E. 744. Figuratively; ὀργὰς εὐμενεῖς καθασχεθεῖν A. 1185.

Κατάσχετος, *restrained;* εἰσόμεσθα, μή σε καὶ κατάσχετον κρυφῇ καλύπτει καρδίᾳ θυμουμένῃ, *we will learn whether she secretly conceals anything repressed in her enraged heart* A. 1238.

Κατασχολάζω, *to loiter, to waste time by delay;* ἐάν μοι τοῦ χρόνου δοκῇ τί κατασχολάζειν P. 127.

Κατατήκω, in the midd., *to waste oneself away;* ἄτις ἄνευ τοκέων κατατάκομαι E. 180.

Κατατίθημι, 1. activ., *to discharge an obligation;* ἃ δ' ὑπέσχεο, ποῖ καταθήσεις; *how wilt thou make good what thou promisedst?* C. 227. 2. midd., ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἱ μακραὶ ἀμέραι κατέθεντο δὴ λύπας ἐγγυτέρω, *for often lengthened days have brought us nearer to pain,* that is, *have caused us to have more pain than pleasure* C. 1218.

Καταυδάω, *to speak out;* καταύδα A. 86.

Καταυλίζομαι, *to go under cover;* ὅρα καθ' ὕπνον μὴ καταυλισθεὶς κυρῇ, *see whether he happen to be gone under cover to sleep* P. 30. The common reading is κατακλιθείς, *see whether he happen to be laid down to sleep.*

Κατάφημι, *to assent to;* οὐπότε μεμφομένων ἂν καταφαίην R. 506. Musgrave correctly follows the Scholiast, explaining it οὐκ ἄν ποτε ἐπαινέσαιμι τοὺς μεμφομένους.

Καταφθείρω, *to destroy;* καταφθεῖραι πόλιν R. 331.

Καταφθίω and **καταφθίνω**, the former transitive, *to kill,* the latter intransitive, *to perish;* ὦ Ζεῦ κατὰ μὲν φθίσας τὰν γαμψώνυχα παρθένον R. 1198. ἐπεὶ κατέφθιτο πατήρ P. 346. εἴ τι μὴ τώμῷ πόθῳ κατέφθιτο R. 970. ἀγρίᾳ νόσῳ καταφθίνοντα, *wasting away* P. 266. πήματα — θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνοντ' ὁρῶ, *wrongs, budding rather than dying away* E. 252.

Κατάφρακτος, *inclosed;* πύργοδε κατάφρακτος ἐν δεσμῷ A. 948.

Καταψήχω, *to rub into pieces;* ῥεῖ πᾶν ἄδηλον καὶ κατέψηκται χθονί, *it melts all to nothing, and is crumbled on the ground* T. 695.

Κατεικάζω, *to liken, to render like;* ὦ πάντ' ἐκείνῳ τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις φύσιν κατεικασθέντε C. 339.

Κάτειμι, *to descend to* Hades; ὧν — κάκιστα δὴ μακρῷ κάτειμι A. 887.

Κατεναίρω, *to slay;* θανὼν ἔτ' οὖσαν κατήναρές με A. 863.

Κατεναρίζω, *to slaughter;* ἐφθαρμένας λέας ἀνάσας καὶ κατηναρισμένας Aj. 26.

Κατεργάζομαι, *to finish completely, to accomplish;* πάντα γὰρ κατειργάσω E. 1011. λέοντα — βίᾳ κατειρ-

γάσασθε T. 1084. μόρον κατειργάσαντ' ἀπαλλήλοιν χεροῖν A. 57.

Κατειρητύω, *to hinder*; κατειρητύσων ὁδὸν ἣν στέλλει P. 402.

Κατέρχομαι, *to return from exile*; ἐστιν δέ μοι πάλιν κατελθεῖν μήποτε C. 607. φυγὰς κατελθών A. 200.

Κάτευγμα, *a prayer*, or *supplication*; ἱκέτις ἀφίγμαι τοῖσδε σὸν κατεύγμασιν R. 920.

Κατευνάζω, *to lull to rest*, *to set to sleep*; 1. of death; ᾗ (Niobe) με δαίμων ὁμοιοτάταν κατευνάζει A. 827. 2. of the setting sun; ὃν αἰόλα Νὺξ ἐναριζομένα τίκτει κατευνάζει τε, φλογιζόμενον Ἅλιον T. 95. 3. *of soothing pain*; ὃ τὰν θερμοτάταν αἱμάδα κηκιομέναν ἑλκέων ἐνθήρου ποδὸς ἠπίοισι φυλλοῖς κατευνάσειεν P. 692.

Κατεύχομαι, 1. *to pray to the gods*; ἵλεῳ φρενὶ κατεύχετο T. 761. ὃν (Cerberus) κατεύχομαι ἐν καθαρῷ βῆναι τῷ ξένῳ C. 1571. — 2. *to imprecate*; κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότα — κακὸν κακῶς ἐκτρῖψαι βίον R. 246. 3. *to pray for* anything; ὅταν κατεύχει ταῦτα Aj. 385.

Κατέχω, the several significations of this verb are all derived from *having* and *holding*; 1. *to have in one's hands*; ὁπότε γε καὶ τὸν ἐν χεροῖν κατεῖχον C. 1696. 2. *to occupy a place*; κατέχεις Ὀλύμπου μαρμαροέσσαν αἴγλαν A. 605. τάφον εὐρώεντα καθέξει Aj. 1146. 3. *to attain to*; ὡς αὐτίκ' Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον τιμῇ καθέξον C. 382. πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον κατέσχον A. 499. πῶς ἄρα πανδάκρυτον οὕτω βιοτὰν κατέσχεν, *how he could have supported so lamentable an existence* P. 685. ὅνπερ δὴ πάλαι κατείχομεν γνώμῃ C. 1254, as ἐν γνώμῃ εἴχομεν, προσεδοκῶμεν. 4. *to cover*; κόνιν σήραντες, ἣ κατεῖχε τὸν νέκυν A. 405. 5. *to fall upon*; φθοράν οἷα κατέσχε τὸν σὸν ἄθλιον δόμον, *destruction such as had fallen on thy wretched house* C. 371. μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς ἐπὶ δυσκλείᾳ, *great clamours have beset us to our dishonour* Aj. 142. κατεῖχ' ἀεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις, *he filled the whole camp with ill-omened cries* P. 10. 6. *to detain*; μηνίσασα Ἀητῴα κόρη κατεῖχ' Ἀχαιούς E. 561. δαρόν τε δὴ κατείχετ' ἀμφὶ Τροίαν χρόνον (με) Aj. 410.; and passively, πλεῖστον ἐν Ἀιδοῖς χρόνον κατείχετο T. 248. 7. *to put a ship to land*; τίνες πότ' ἐς γῆν τήνδε ναυτίλῳ πλάτᾳ κατέσχετε; *who can ye be that with mariners' oar have put into this land?* P. 221. ἡνίκ' ἐκ τ πτοντίας Χρύσης κατέσχον δεῦ ναῦβάτῃ στόλῳ 270. Also used m taphorically in the same sense; μὴ τόδε φάσμα νυκτὸς εὖ κατασχ σει, *unless this vision of the night sh anchor prosperously* E. 495. 8. *restrain*; τεάν, Ζεῦ, δύνασιν ἀνδρῶν ὑπερβασίᾳ κατάσχοι; 601. κατάσχες ὀργήν E. 999. τοι καθίξω θυμόν C. 878. 9. *restrain oneself*; κἀγὼ βαρυνθ τὴν μὲν οὖσαν ἡμέραν μόλις κατέ χον R. 782.

Κατηγορέω, 1. *to accuse* any one anything; δείν' ἔπη πεπυσμέν κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰ πουν R. 514. κατηγορεῖτο τοῦ κλημα τοῦτό μου; 529. 2. *convict*; ἐν γὰρ οἱ χθονὶ πηκτὸν τ ἔγχος περικτὶς κατηγορεῖ Aj. 891

Κατήγορος, *an accuser*; ξυνηγορ σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ T. 811.

Κατήκοος, *obedient*; γονὰς κατηκόο φύσαντες A. 638.

Κατηρεφής, *covered* or *roofed over* ἐν κατηρεφεῖ πέτρῳ P. 272. κατ ρεφεῖ τύμβῳ A. 876. ἐν κατηρε στέγῃ E. 373.

Κατιδεῖν. See Καθοράω.

Κατισχύω, *to grow strong*; ἐξ ὅτ νίας τροφῆς ἔληξε καὶ κατίσχυσ δίμας C. 347.

Κάτοιδα, 1. *to know well*, *to be assure* εὖ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς τροχοὺς — Ἡλίου τελῶν A. 10 οὐδὲν σύ που κάτοισθα τῶν σαυ πέρι P. 549. ταῦτ' οὖν ἐπεὶ κάτο θα 1327. ὅστις πόθ' ὑμῶν Λά κάτοιδεν ἀνδρὸς ἐκ τίνος δώλετο 225. μάλιστα δ' αὐτὸν εἶπατ' κάτισθ' ὅπου 926. ἢ κάτοισθα δ λῶσαι λόγῳ 1041. εὖ γὰρ οἶδ' κάτοιδεν ἡμος — 1134. καλῶς κ οιδα C. 1473. οὐ κάτοιδα 16 οὐδ' ἥτις οὐ κάτοιδε τἀνθρώπων 439. οὐ κάτοισθ' ὀθούνεκα ξυνη ρεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ; 810. κάτοισθ' ὡς οὐδὲν — εἶμ' ὀφειλέ ἔτι; Aj. 586. ὅσον κάτοιδ' ἐγώ 370. οὐ κάτοιδα πλὴν ἐπὶ σμικρ φράσαι 406. πλείω δὲ τούτων κάτοιδα 418. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κ οιδ' ἃ γ' εἶδον 911. (οἶμαι) λιστα δ' ἂν κατιδοῦναι φράσαι 14 2. *to know by experience*, or *sight*, *hearing*; εἰ θεσφάτων ἐγὼ βά κατῴδῃ τῶνδε T. 87. ἢ φύλλον τι νώδυνον κάτοιδέ που P. 44. γὰρ κάτοιδ' ὃν γ' εἶδον οὐδεπώπο 250. ὅστις κάτοιδε τὸν βοτῆρ' ἐννέπει εἴτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν εἴτε κ θάδ' εἰσιδὼν R. 1048. τὴν αἰχμά τον — κάτοισθα δήπου T. 417.

once it signifies *to understand*; οὐ κάτοιδ' ὅπως λέγεις Aj. 264.

Κατοικέω, properly *to inhabit*; ἀνὴρ κατοικεῖ τοῦσδε τοὺς τόπους σαφῶς P. 40. ζητοῦσα τὴν σήν, ποῦ κατοικοίης, τροφήν C. 363. κατοικεῖσθαι has the signification of *to be constituted*; τὰς Ἀθήνας ὡς κατῴκηνται καλῶς, *Athens, how nobly it is constituted* C. 1008.

Κατοικίζω, *to make to dwell* in any place, *to assign an abode*; ψυχήν τ' ἀτίμως ἐν τάφῳ κατῴκισας A. 1056. χώρᾳ δ' ἔμπαλιν κατοικιῶ, *but in return I will assign him an abode in the land* C. 642.

Κατοικτείρω, *to commiserate*; τοίανδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἴδραν R. 13.

Κατοικτίζω, *to pity*; κατοικτίσας (ἀφῆκα) R. 1178. τοὺς σοὺς ὅποι θεοὶ πόνους κατοικτιοῦσιν C. 385. ἐπάξιος μὲν — κατοικτίσαι 462; but ῥήματ' ἢ τίρψαντά τι ἢ δυσχεράναντ' ἢ κατοικτίσαντά πως, *words causing some delight or pain, or moving somehow to pity* C. 1284.

Κατοκνέω, *to omit through fear, to hesitate*; ὅπως μὴ κατοκνήσεις κτανεῖν E. 944.

Κατοπτεύω, *to spy out*; μὴ κατοπτευθῶ παρών P. 124. πρὸς ἐχθρῶν τοῦ κατοπτευθεὶς Aj. 816.

Κατορθόω, *to set upright*, thence *to set right*; σμικροὶ λόγοι ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς E. 408. ἆρ' ἔτ' ἐμψύχου — εἰχήσεταί μου καὶ κατορθοῦντος φρένα; *will he yet find me alive and possessed of my senses, or right in my mind?* C. 1484.

Κατουρίζω, *to sail with a favourable wind*, metaph. *to terminate favourably*; τάδ' ὀρθῶς ἔμπεδα κατουρίζει T. 824. schol. ἀσφαλῶς ἀποβαίνει. τροπικῶς δὲ κατουρίζει, ὥσπερ οὐρίῳ πνεύματι προσορμίζει ἡμῖν κατ' ὀρθὸν ἀνυόμενα.

Κάτοχος, *held fast*; οὐ μὴ 'ξεγερεῖς τὸν ὕπνῳ κάτοχον T. 974.

Κάτω, *beneath, down below, downwards*.

Κάτωθεν, *beneath, from below*.

Κατῶρυξ, *a deep cavern*; κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι A. 770. Used adjectively; ἐκ κατώρυχος στέγης, *from her subterraneous abode* A. 1087.

Καῦμα, *heat, scorching*; καῦμ' ἔθαλπε A. 413. ὄμβροις ἡλίου τε καύμασιν C. 351.

Καχάζω, *to laugh aloud*; πάντων καχαζόντων γλώσσαις βαρυάλγητα, *all with laughing tongues are uttering malicious scoffs* Aj. 197.

Κέαρ, *the heart, the mind*; τοῦμὸν οὐκ ἀενεῖ κέαρ C. 661. — ὅστ' ἐπλαγῆναι τοὐμὸν ἡδονῇ κέαρ T. 626. τοὐμὸν εἰ τέρψεις κέαρ 1236. τοὐμὸν ὧν ἱρᾷ κέαρ Aj. 671. τοὐμὸν παρεὶς καὶ καταμβλύνων κέαρ R. 688.

Κεδνός, *estimable, valuable*; οὔπω τι κεδνὸν ἴσχον Ἀργείων πάρα Aj. 648.

Κεῖθεν, *thence*.

Κεῖμαι, imperf., ἔκειτο E. 1123. ἔκειτο P. 359. R. 490. A. 1182. T. 935. Aj. 916. 1083. fut., κείσομαι A. 73. 76. κείσεται C. 1515. A. 481. E. 238. 1. *to lie down*, of a man; ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων T. 935. Αἴας θολερῷ κεῖται χειμῶνι νοσήσας Aj. 206. 2. spoken of one *dead*; κεῖνος μὲν οὖν ἔκειτο P. 359. νηλία δὲ γένεθλα — κεῖται R. 181. ἔκειτο νηλεὶς — σῶμα A. 1182. κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ 1225. Of any one *slain*; τίς δ' ὁ κείμενος; A. 1159; opposed to φονεύοντι. Αἴας δ' ἡμῖν ἀρτίως νιοσφαγὴς κεῖται Aj. 883. πᾷ κεῖται ὁ δυστράπελος δυσώνυμος Αἴας; 897. τοῖς θανοῦσί τοι φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν 968. ἐπεὶ δὲ γῆ ἔκειτο R. 1267. 3. thence of one *dead, buried, and dwelling in the shades below*; κεῖται παρ' Ἀιδῃ Πόλυβος R. 972. ἐν οἷς κεῖται τόποις C. 1520. φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι A. 73. ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι 76. εἰ γὰρ ὁ μὲν θανὼν — κείσεται E. 238. ἐν Ἀιδου κειμένῳ 455. ὅπως θανὼν ἔκειτο 1123. 4. when used of one *living*, it generally conveys a notion of *weakness* or *infirmity*; παρὰ τοῖσι βροτῶν κεῖμαι —; T. 981. τόπον προσιδεῖν ἰθέλεις ὄντινα κεῖται P. 145. πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ κεῖται 183. ἢ δ' ὠφέλησις τίς θύρασι κειμένου; C. 402. 5. *to be* in a similar sense to the preceding; ἐν οὖν ῥοπῇ τοιᾷδε κειμένῳ T. 82. ἐν πόνοισι κειμένους Aj. 1285. ἐν τῇ δὲ κεῖσαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ; C. 1506. ἐν τοιᾷδε κείμενος κακῇ τύχῃ Aj. 316. ἐν ὑμῖν ὡς θεῷ κείμεθα C. 247. 6. spoken of a *thing laid down, deposited, being, remaining*; σοὶ δὲ πλουσία τράπεζα κείσθω E. 354. τοιόνδε κεῖται προστάτης T. 698. οὐ τὰ Θησέως Περίθου τε κεῖται πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα C. 1590. διδάξω — ἃ σοὶ γήρως ἔλυπα τῇδε κείσεται πόλει C. 1515. δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακὸν — ἐπεγείρειν 510. 7. hence are found forms of speech in which κεῖσθαι seems to be used as the passive of the verb τιθεῖσθαι or τιθέναι — ἥμος ἀριστόχειρ ὅπλων ἔκειτ'

ἀγὼν πέρι Aj. 916. οὐκ ἔστ' ὅπου σοὶ τόνδε κοσμῆσαι πλέον ἀρχῆς ἵκετο θεσμός, ἢ καὶ τῷδε σέ, nor is there any reason why thou shouldest have a greater right of command over him, than he should have over thee 1083. τί γὰρ ἢ Λαβδακίδαις ἢ τῷ Πολύβου νεῖκος ἵκετο R. 490. ὃς πάντα δεινὰ κἀπικινδύνως βροτοῖς κεῖται P. 501. εἰ ταῦτ' ἀνατεὶ τῇδε κείσεται κράτη, if this power shall come to her without harm A. 481.

Κειμήλιον, treasure; κειμήλι' αὐτῇ ταῦτα συνζέσθω E. 430.

Κεῖνος, Ion., for ἐκεῖνος, he, she, it.

Κείρω, to cut off; ὕλην τῆς βαθυρρίζου δρυὸς κείραντα T. 1186. spoken of the slaughter of cattle; ἔνθ' εἰσπεσὼν ἔκειρε πολύκερων φόνον, there rushing on he mowed down the horned herd in slaughter Aj. 55.

Κεῖσε, thither.

Κεκλόμενος, invoking; πρῶτα σὺ κεκλόμενος, θύγατερ Διός R. 159.

Κέλαδος, a sound; ἐξὶν δι' ὅτων κέλαδον ἐνσείσας θοᾶς πάλοις E. 727.

Κελαινός, black; ἰὼ κελαινὰ λόγχα προμάχου δορός T. 853. συγκατακτὰς κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ καὶ λείαν Aj. 227. κελαινὰν θίνα A. 586. ἀλίκτυποι κελαιναὶ ναῦς 944. λύει κελαινὰ βλέφαρα 1287.

Κελαινώπας, ferocious; ἥ ῥα κελαινώπαν θυμὸν ἐφυβρίζει πολύτλας ἀνήρ Aj. 934.

Κέλευθος, 1. a way or road; τριπλῆς ὅτ' ἦν κελεύθου τῆσδ' ὁδοιπορῶν πέλας R. 801. ὁ τρεῖς κέλευθοι 1398. ἔστη κελεύθων ἐν πολυσχίστων μιᾷ C. 1588. 2. a journey; παλίντροπος κέλευθον ἕρπεις P. 1207. μακρὰ κέλευθος C. 304. οἶμοι κελεύθου τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας 1401. τοῖς τυφλοῖσί τοι αὕτη κέλευθος ἐκ προηγητοῦ πέλει A. 977. ἆρα δυστυχεστάτην κέλευθον ἕρπω 1198. ἀλλ' οὐδ' ἐμοὶ δὴ τὴν ἀφ' ἡλίου βολὰν κέλευθον ἀ'νὴρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανεὶς Aj. 865. φιλτάτην ὁδὸν φανῆναι E. 1273. ὁ δεινοτάτας περμφθεὶς κελεύθους E. 1154. Applied also to the revolutions of the stars; οἷον ἄρκτου στροφάδες κέλευθοι T. 130. — πολλὰ κέλευθος ἐρατύει, a long distance separates us C. 161.

Κέλευσμα, a command; τάδ' ἐξ ἀθύμου δεσπότου κελεύσμασιν A. 1204.

Κελεύω, to command, to order, to bid; σιγᾶν κελεύω P. 853. τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί R. 226. ἰὼ, κελεύω E. 622. τί γὰρ κελεύεις —; 930. ἐπεὶ κελεύεις κἀξαναγκάζεις T. 1248. βᾶθί νυν — ὅς σε κελεύομεν P. 1181. — τόνδε τὸν ξυνέμπορον ἐκέλευσ' ἐμοί σε τοῦ κυρῶν εἴης φράσαι 540. οὐ' κελεύσαιμι A. 69. οὐδ' ἂν κελεύσα εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακούς 727. ἀνδρ ὅπο πάντων κελευσθεὶς C. 742.

Κέλλω, to put in to land, to sail πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν μόλις 801.

Κένανδρος, empty or destitute of m καί μοι πόλιν κένανδρον ἢ δούλην τ ἔθοξας εἶναι C. 921.

Κενός, empty; 1. used proper δρῶ κενὴν οἴκησιν P. 31. ξὺν δράσιν κέλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν (γ R. 55. ὡς ὅταν κενῆς εἰνῆς νεοσ ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος A. 420. κε δ' ἀμφίσταμαι τρακτίζων E. 185. spoken of one bereft of anythi τοῦ νοῦ κένου C. 934. ἐν φρε αὐτὸς κενός A. 750. μή πω νοῦ σόνδ' εἴην κενή E. 395. κενῆς λ νης Aj. 965. 3. and of one brings nothing with him; κενὸν οὐ δίκαιά σε χωρεῖν T. 495. ἢ γὰρ οὐ κενή γε C. 360. 4. person or thing, vain, trifling, fool οὗτοι διαπτυχθέντες ἔφθησαν κενο 705. κενὰς γνώμας A. 749. ἐξό ἕρπειν κενάς Aj. 280. ὅστις κεν ἐλπίσιν θερμαίνεται 473. ἐλπίσιν ναῦς ἐξήρετ' ἀνδρὸς τοῦδε E. 1 θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι 323. τὸ θηρᾶσθαι κενά 1043. γὰρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν (τ γον) C. 1008, see Ἀφίημι. ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὑβρι Αἴας γὰρ αὐτοῖς οἰκέτ' ἐστὶν Aj.

Κενόω, to make empty, metaph. t populate; ὑφ' οὗ (λοιμοῦ) κεν δῶμα Καδμεῖον R. 29.

Κένταυρος, a Centaur; ὁ θη Κέντ T. 677. 1152. Νέσσος Κέντ 1131. Κενταύρου φονίᾳ νεφέλᾳ δολοποιὸς ἀνάγκα πλευρά 828.

Κεντέω, to prick, to goad; μηδ' λότα κέντει A. 1017. ἡμᾶς ἢ κ βαλεῖτέ που ἢ σὺν δόλῳ κεντήσετ 1224.

Κέντρον, 1. a goad; μέσον διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετ 809. φείδοντο κέντρων οὐδέν E. 2. metaph. a sting of pain; a δολόμυθα κέντρ' ἐπιζέσαντα T. See Ἀκίζω. κέντρων οἴστρημ 1318. 3. the stimulus of d εἰ μή τι κέντρον θεῶν ἦγ' ὑμᾶς P. 1028.

Κέρας, a horn; ταυρείων κεράτων T.

Κεράστης, horned; κεράστην E. 558.

Κεραύνιος, belonging to thunder, us an epithet to Semele, who w stroyed by thunder; ματρὶ σὺ ραυνίᾳ A. 1126.

Κεραυνός, a thunder-bolt; μή τις

κεραυνός C. 1498. πυρφόρος θεοῦ κεραυνός 1655. ἐγκατάσκηψον βίλος κεραυνοῦ T. 1078. τὸν — ὑπὸ σῷ φθίσον κεραυνῷ R. 202. ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διός E. 813.

Κερδαίνω, 1. *to gain, to make gain;* οὐκ ἐξ ἅπαντος χρὴ τὸ κερδαίνειν φυλεῖν A. 312. κερδαίνετ', ἱμπολᾶτε τὸν πρὸς Σάρδιων ἤλεκτρον 1024. ὅπως — πρὸς σοῦ τι κερδάναιμι T. 190. 2. *to derive advantage;* εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως R. 889. ὡς ἂν προσαρκῶν σμικρὰ κερδάνῃ μέγα C. 72. — χρηστὰ κερδαίνειν ἔπη T. 230. πρὶν ἂν τί δράσῃς ἢ τί κερδάνῃς πλέον; Aj. 107.

Κέρδιστος, *most profitable, best;* πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεὶς γνώμης, *having betaken himself to the best of purposes* Aj. 730.

Κέρδος, 1. *gain,* especially of *money;* ὅποι πλέων ἐξεμπολήσει κέρδος P. 303. τὸ γὰρ κέρδος τελῶ 'γώ, χὴ χάρις προκείσεται R. 232. ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν A. 222. τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον 310. τοῦ κέρδους χάριν 1034. ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσιν μόνον δίδορκε R. 388. τὰ δεινὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται A. 326. μὴ 'πὶ κέρδεσιν λέγων 1048. 2. *advantage* or *profit* generally; ὅταν τι δρᾷς ἐς κέρδος P. 111. κέρδος δέ μοι τί τοῦτον ἐς Τροίαν μολεῖν; 112. τὸ κείνων κακὸν τῷδε κέρδος μετατιθέμενος 510. τὰ σὺν κέρδει καλά R. 595. εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως 889. ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἥκειν φέρων; C. 585. τί σοι πάτραν κατασκάψαντι κέρδος ἔρχεται; 1423. κέρδος αὖτ' ἐγὼ λέγω A. 458. πῶς δ' οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει; 460. τὸ μανθάνειν ἥδιστον εὖ λέγοντος, εἰ κέρδος λέγοι 1019. δοκῶ μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν E. 61. τί μοι κέρδος γένοιτ' ἂν τῶνδε λῃξάσῃ γόων 345. τοῖς λόγοις ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος 362. προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ κέρδος λαβεῖν ἄμεινον 1004. κοὐδ' ἂν σε λυπήσασα βουλοίμην βραχὺ αὐτῇ μίγ' εὑρεῖν κέρδος 1297. τί γὰρ θνήσκειν ὁ μέλλων τοῦ χρόνου κέρδος φέρει; 1478. ὑστέρῳ τό γ' εὖ πράσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἱμπολᾷ T. 93. ὅσον ἦν κέρδος σιγῇ κεύθειν 984. κέρδη μὲν οἰκήσαντα τοῖς δεδεγμένοις C. 92. τὰ δὲ κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον', ἡ μορφὴ καλή 584. κέρδη παραινεῖς, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς A. 1308. μὴ χαῖρε — κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς Aj. 1328. πότερον εὐτυχῆ λέγω, ἢ δεινὰ μέν, κέρδη δέ; E. 757.

Κερκίς, *a weaver's comb* or *shuttle;* κερκίδων ἀκμαῖσιν A. 964.

Κερτομέω, *to jibe, to deride;* πότερα δὴ κερτομῶν λέγεις τόδε; P. 1219.

Κερτόμησις, *derision;* εἰ κερτόμησίς ἐστι τἀληθῆ λέγειν P. 1220.

Κερτόμιος, *reviling;* κερτομίοις γλώσσαις A. 951. When used with reference to the *disposition, froward;* κερτομίους ὀργαῖς, *for his froward temper* 946.

Κεῦθος, *a receptacle;* κεῦθος νεκύων A. 812.

Κεύθω, *to hide;* 1. by *containing within itself;* νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στίγην ὅσα κεύθει R. 1229. εἴπερ τόδε κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος E. 1109. 2. by *concealing;* κρυφῇ δὲ κεῦθε A. 85. σιγῇ κεύθειν T. 985. 3. The perf. κέκευθα has the sense of *to lie hid* or *buried;* μητρὸς δ' ἐν Ἅιδου καὶ πατρὸς κεκευθότοιν A. 902. μήθ' οὗ κέκευθε μήτ' ἐν οἷς κεῖται τόποις C. 1520. ὁ δὲ θανὼν κεύθει κάτω δὴ γῆς R. 968. Ἅιδῃ κεύθων Aj. 622. εἰ ξένος — κέκευθεν E. 856.

Κεφαλή, *the head;* τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν ῥίπτει θερίσας Aj. 234.

Κεφαλλήν, *Cephallenian;* ὦ ξένε Κεφαλλήν P. 780. χὠ Κεφαλλήνων ἄναξ P. 264.

Κηδεμών, *one who takes care of* any person or thing; τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών, *for thou payest court to him* A. 545. πονεῖ δίχα κηδεμόνων, *he labours under, away from any to take care of him* P. 195.

Κήδευμα, *relationship* by marriage; figuratively *a relation;* ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα R. 85.

Κηδεύω, *to take care of, to tend;* ὑπομένεις με τὸν τυφλὸν κηδεύων R. 1324. ἀεί σε κηδεύουσα καὶ τὸ σὸν κάρα C. 754. Spoken of *the performance of funeral obsequies;* ἐν ξέναισι χερσὶ κηδευθεὶς τάλας, *by strangers hands thou, unhappy, tended* E. 1130. Also, *to contract affinity by marriage;* αὐτὸς τοῦτο κήδευσον λέχος, *do thou thyself contract this marriage* T. 1217.

Κήδομαι, *to be anxious* or *solicitous about, to take care of, to attend to;* μή τον κηδομένον βροτῶν P. 170. κεἴ τινος κήδει πέρι 617. εἴπερ τι τοῦ σαυτοῦ βίου κήδει R. 1061. οἱ κηδόμενοι τοῦ Τελαμῶνος — οἶκον Aj. 202. οἰωνοὺς — τροφᾶς κηδομένους E. 1049. πότερα παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ' ἔτι; 1319.

Κῆδος, *affinity* by marriage; προσλαμβάνων κῆδός τε καινὸν C. 580.

Κηκίς, *steam* or *fat oozing out*; μυδῶσα κηκὶς μηρίων ἐτήκετο, *the smoldering fat kept oozing from the thighs* A. 995.

Κηκίω, *to spurt up, to bubble*; στάζει γὰρ αὖ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ κηκῖον αἷμα, *for again from the bottom drips this my purple bubbling blood* P. 773. pass., τὰν θερμοτάταν αἱμάδα κηκιομέναν ἑλκέων *the heated blood that bubbled from the wounds* 690.

Κηλητήριον, *that which soothes*; ἔσται φρενός σοι τοῦτο κηλητήριον τῆς Ἡρακλείας T. 572.

Κηλίς, *a stain*, properly *of blood*; κάπὶ λοντροῖσιν κάρᾳ κηλῖδας ἐξίμαξεν E. 438. metaph., *of disgrace*; τοιάνδε — κηλῖδα συμφορᾶς R. 833. — τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ἐμήν R. 1384. ᾧ τις οὐκ ἔνι κηλὶς κακῶν ξύνοικος C. 1136.

Κήναιος, *Cenaeon*; Κηναίῳ Διί T. 237. ἀκτὴ — Εὐβοίας ἄκρον Κήναιον 750. ὦ Κηναία κρηπὶς βωμῶν 989.

Κῆρ, 1. in the plural number signifies *the Fates*; Κῆρες ἀναπλάκητοι R. 472. μένει γὰρ οὔτ' αἰόλα νὺξ βροτοῖσιν οὔτε Κῆρες T. 133. 2. *a disease* or *malady*; νοσῶν ἀνὴρ κῶλον παλαιᾷ κηρί P. 42. κῆρα τάνδ' ἀποφεύγειν 1151. 3. *disgrace*; ἐλευθέρῳ ψευδεῖ καλεῖσθαι κὴρ προσεστιν οὐ καλή T. 454.

Κήρυγμα, 1. *an edict*; τῷ κηρύγματι ἐμμένειν R. 350. φασὶ πανδήμῳ πόλει κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγόν A. 8. κοινῷ κηρύγματι πίμψας 161. τὰ σὰ κηρύγματα 450. 2. *a proclamation by a herald* or *crier*; ὅτ' ᾖσθεν' ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων δρόμον προκηρύξαντος E. 673.

Κῆρυξ, *a herald* or *public crier*, *an ambassador* or *messenger*; ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν κῆρυξ R. 753. κῆρυξ τε κάπὶ πωλικῆς ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβὼς — συνηγτίαζον 802. θροεῖ Λίχας ὁ κῆρυξ ταῦτα T. 188. κῆρυξ ἀπ' οἴκων ἵκετ' οἰκεῖος Λίχας 754. χαίρειν τὸν κήρυκα προὐννέπω T. 226. πλείους κήρυκας λαβὼν Aj. 1094. αὐτοὶ θεοὶ κήρυκες ἀγγέλλουσί μοι C. 1507.

Κηρύσσω, 1. *to proclaim publicly*, or *by herald*; τοιαῦτά φασι — Κρέοντά σοι κἀμοὶ — κηρύξαντ' ἔχειν A. 32. ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω 192. ᾔδης τὰ κηρυχθέντα 443. 2. *to proclaim generally*; οὐ γὰρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε A. 446. πικροὺς ἔοιγμεν — ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρῦξαι Aj. 1219; κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας E. 596. 3. *to announce*; εἰ τὸν ἄγχιστόν γε κηρύσσειν χρεών E. 1094. ἐὰν μὴ πᾶ κηρύξῃς τάδε A. 87. ταῦτ' ἐκηρύθη πόλει R. 737. καρῦξαι τ 'Ἀλκμήνας πόθι μοι πόθι παῖς ν ποτέ T. 97.

Κηφισός, *Cephisus*, a river in Boeoti Κηφισοῦ νομάδες ῥείθρων (κρῆν C. 693.

Κιγχάνω. See Κιχάνω.

Κιθαιρών, *Cithaeron*, a mountain Boeotia; βοῆς — ποῖος Κιθαιρ οὐχὶ σύμφωνος (ἔσται) R. 421. μὲν Κιθαιρών 1127. ἔνθα κλῄζε δῦμός Κιθαιρών 1452. — ὦ Κιθ ρών 1089. 1391. εὐρὼν ναπαί ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς 1026. Κιθαιρῶνος τόπον 1134.

Κικλήσκω, *to invoke*; τὸν χρυσο τραν δὲ κικλήσκω οἰνῶπα Βάκχον πιλασθῆναι R. 209. σίτοι κικλήσ τὸν αἰώνυκνον C. 1574.

Κίναδος, the Sicilian name for *a f* ἢ τοὐπίτριττον κίναδος ἐξήρου ὄπου; Aj. 103. See Ἐπίτριτος.

Κινδύνευμα, *a hazard*, *a risk*; ἠθ σα κινδυνεύματ' ἐν τῷμῷ κάρᾳ 570. ποῖον τι κινδύνευμα; A. 4

Κινέω, 1. properly *to move*; κ γὰρ ἀ'νὴρ ὄμμα P. 854. μηδὲ κινησάτω τις Aj. 1160. τὸν λ κασκιν ἄνδρα — ὀξυτέρῳ κινήσ χαλινῷ A. 109. κινοῦνται λό πρὸς ἄστυ Θήβης C. 1373. θύε κινηθεῖσα 1656. 2. *to rouse*, *to d forth*; κίνει (τἀκίνητα,) μόνον μὴ 'πὶ κέρδεσιν λίγων A. 1048. δ' ἐξάγιστα μηδὲ κινεῖται λόγῳ 1523. κινήσαι πατρὸς τὸ δυσπρό στον κἀπροσήγορον στόμα C. 1 λαμπρὸν ἡλίου σέλας ἐῷα κ φθέγματ' ὀρνίθων E. 18. μὴ κ σῃς ἀγρίαν ὀδυνὴν πατρός T. 1 ἴδια κινοῦντες κακά R. 636. ἐγ κινῶν ἀνδρ' ἀνὴρ ἐπῳδόθοις κοῖσι A. 409.

Κισσήρης, *planted with ivy*; Νυσα ὀρίων κισσήρεις ὄχθαι A. 1119.

Κισσός, *ivy*; κισσὸς ὡς ἀτενής 820. ἀναταράσσει εἰνοί μ' ὁ κισ T. 218. τὸν οἰνῶπ' ἀνέχουσα σόν C. 680.

Κιχάνω, *to reach*, *to attain*; μέ μυχοὺς κίχωσι τοῦ κάτω θεοῦ 568. μολὼν δὲ χῶρον ἔνθ' ἂν ἀ βῇ κίχω 642. εἴ τι μοῖρα μὴ κ νει, (scil. αὐτόν) *unless fate hangs over him* C. 1451. Herm on account of the metre, κιγχάνει, which reading Dindorf adopted. ἀρ' ἔτ' ἐμψύχου κιχ ται μου καὶ κατορθοῦντος φρ C. 1484. μητρῴαν δ' ὄπου

δικλῆν δρουραν οὐ τι καὶ τίκ ων R. 1257.

Κίων, *a pillar*; διθεὶς πρὸς κίον' ἰρκείου στίγης Aj. 108. ἄνω κίονι δήσας 236.

Κλαγγή, *clang, song*; ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων ἴτω κλαγγά T. 207.

Κλάδος, *a branch of a tree*; ἱκτηρίοις κλάδοισιν ἱξευτεμμένοι R. 3. τοὺσδ' ἄραντες ἱκτῆρας κλάδους 143.

Κλάζω, *to scream, to utter a shrill cry*, used only of birds; τοὺς ἄνω κλάζοντας ὄρνις R. 966. ὀξὺα κλάζων αἰετός A. 112. ὀρνίθων — κακῷ κλάζοντας οἴστρῳ καὶ βιβαρβαρωμένῳ 989.

Κλαίω, or **κλάω**, *to bewail, to lament, to deplore*; κλάω τίτηκα κἀπικωκύω πατρὸς — δαΐτα E. 275. εἴπερ τι κλάεις τῶν Ὀρεστείων κακῶν 1106. ἔκλαε δ' ὀργάνων ὄτου ψαύσειεν T. 901. ἔκλαιον ἡ δύστηνος 905. ἰς δὲ γούνατα πατρὸς πεσοῦσαι 'κλαον C. 1604. λύγδην ἔκλαον πάντες 1617. μελίαν πάθαν κλαῖον ματρὸς A. 966. κλάων ὀθούνεκ' ἐκ δυοῖν ἔσοιθ' ἅμα — ὀρφανισμένος βίου T. 937. βίβρυχα κλάων 1061. οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα E. 277. ὅπως ἱμαντὴν — κλαύσω κἀποδύρωμαι 1111. πάθη μὲν οὖν δὴ πολλ' ἔγωγ' ἐκλαυσάμην T. 152. ἔνθεν οὐ κεκλαυμένοι πρὸς οἶκον ἵξεσθε R. 1490. In the following passages the participle κλάων may be rendered, *to thy cost*; κλάων δοκεῖς μοι — ἀγηλατήσειν R. 401. σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλάων δ' ἐρεῖς 1152. κλάων φρενώσεις A. 750.

Κλαῦμα, *a cause for lamentation*; ἴσως ἂν ἰατὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα, *haply thou mayst keep thy foot out of troubles* P. 1244. τούτων τοῖσιν ἄγουσιν κλαύμαθ' ὑπάρξει A. 923.

Κλαυστός, *to be lamented*; οὐ κλαυστὰ δ' ἐστίν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οἰστία C. 1362.

Κλεῖθρον. See **Κλῆθρον**.

Κλεινός, *renowned, illustrious*; 1. of a person, especially of a *hero*, or *one of noble origin*; δδ' ἔστ' ὁ κλεινὸς σοι Φιλοκτήτης P. 571. ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος R. 8. ἰὼ κλεινὸν Οἰδίπου κάρα 1207. κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχουσα A. 811. κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν 853. ὁ κλεινὸς Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς T. 19. ὁ κλεινὸς Αἴας Aj. 216. ἦ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἠλέκτρας τόδε; E. 1168. Spoken in derision; σὸν δ' ἐποτρύνει — ὁ κλεινὸς αὐτῇ νυμφίος E. 292. 2. of a thing, especially of *illustrious cities or places*; κλεινὴν Κύβρου πόλιν T. 747. ὁ κλεινὰ Σαλαμὶς Aj. 593. κλειναί τ' Ἀθῆναι 848. Ἥρας ὁ κλεινὸς ναὸς E. 8. ἁ κλεινὰ γᾶ Μυκηναίων E. 156. τὰ κλεινὰ τόξα P. 650. τὰ κλεῖν' αἰνίγματα R. 1525. κλεινὸν ἔπος A. 617. 3. also of other things generally, *famous, celebrated*; Μεγαρίως κλεινὸν λέχος A. 1288. εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος πρόσχημ' ἀγῶνος E. 671. τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος στράτευμα 684.

Κλέος, *fame, renown, glory*; οὐδὲν τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος ἔσθου ποτ' οὐδέν —; P. 251. κλέος ὑπέρτατον λαβεῖν 1331. πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον κατέσχον A. 498. πέποιθα τοῦτ' ἐπεισπάσειν κλέος Aj. 756. ὅταν — ἔργοισι σωθῶ κἀξανίγεωμαι κλέος E. 60. ζώσαιν θανούσαιν ὥστε μὴ 'κλιπεῖν κλέος 973.

Κλεπτέος, *that is to be concealed*; τόδ' οὐχὶ κλεπτέον P. 57.

Κλέπτης, properly *a thief*; but used adjectively in the sense of *fraudulent*; κλέπτης γὰρ αὐτοῦ ψηφοποιὸς εὑρέθης Aj. 1114.

Κλέπτω, 1. properly *to steal*; ὅταν παρῇ κλέψαι τι χἁρπάσαι βίᾳ P. 640. χώτι μου τὰ τόξ' ἔκλεπτες 1256. ἥτις ἐκ χερῶν κλέψασ' Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθου E. 289. χεροῖν κλέψασα παῖδα 1122. 2. *to do anything by stealth*; δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγάς E. 37. ὅπως λόγῳ κλέπτοντες ἡδεῖαν φάτιν φέρωμεν αὐτοῖς 56. εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλῆς, *but if the mighty kings are stealthily suborning these tales* Aj. 188. πόλλ' ἂν κακῶς λάθρᾳ σὺ κλέψειας κακά 1116. σὺ κλέψας τὸν ἐκείνην γέροντ' ἐμὲ — ἐχειροῦ C. 1012. 3. also *to deceive*, not so much *by fraud as by* accident; εἰ μὴ συμφοραὶ κλέπτουσί με T. 242. —θεοῖσι κλέπτομαι A. 1203. εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα A. 677.

Κληδών, 1. *a report*, or *rumour*; — οὐ μηδὲ κληδὼν ὧδ' ἔχοντος οἴκαδε — διῆλθε P. 255. τί δῆτα δόξης, ἢ τί κληδόνος καλῆς μάτην ῥεούσης ὠφέλημα γίγνεται C. 259. 2. *a prophetic warning*; οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληδόνα E. 1099.

Κλῄζω, *to call, to celebrate, to make known*; Φωκεὶς μὲν ἡ γῆ κλῄζεται R. 733. κείνου γέ τοι δὴ παῖς ἐκλῄζετο 1171. ὡς δὲ νῦν μὲν ἥδε γῆ σωτῆρα κλῄζει R. 48. ἔνθα κλῄζεται οὐ μὸς Κιθαιρὼν οὖτος 1451. ἔνθα κλῄζεται θυτήρ T. 656. εἰ φύσαντες καὶ κληζόμενοι πατέρες τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάθη T. 1258.

Κλῆθρον, *a bolt or bar*; βοᾷ διοίγειν κλῆθρα R. 1287. κλῆθρα γὰρ πυλῶν τάδε διοίγεται 1294.

Κλῆρος, *a lot, a casting or drawing of lots*; κλῆρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο A. 392. οὐ δρακέτην τὸν κλῆρον εἰς μέσον καθεὶς Aj. 1264. ὅτ' αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβῆς κλήροις ἔπηλαν E. 700.

Κληροῦχος, *obtaining an allotment, allotted*; μητέρα, πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον Aj. 503.

Κλῆς, *a key*; ὧν καὶ χρυσία κλὶς ἐπὶ γλώσσᾳ βέβακε προσπόλων Εὐμολπιδῶν C. 1055.

Κλῖμαξ, properly *a ladder*, but used by Sophocles to express the action of the body in *wrestling*; ἢν δ' ἀμφίπλεκτοι κλίμακες T. 518. See Ἀμφίπλεκτος.

Κλίνω, *to incline, to bend, to turn, to move*; ἐκ δὲ πυθμένων ἔκλινε κοῖλα κλῆθρα R. 1262. ὑπτία δὲ κλίνομαι δείσασα πρὸς δμωαῖσι κἀποπλήσσομαι A. 1173. τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὄμον κλιθεῖσαν T. 1216. δισσοῖσιν ἀπείροις κλιθείς, *resting on either continent* 101. πᾷ μου ψαύεις; ποῖ κλίνεις; 1003. μηκέτι τοῦδ' ἀντιπέτρου βήματος ἔξω πόδα κλίνῃς C. 193. ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν ἅπαντα τἀνθρώπεια Aj. 131. See Ἀνάγω.

Κλισία, *a tent*; ἐφάλοις κλισίαις Aj. 190. μία δ' ἐκ κλισίας ἀνδρῶν ἴλη τὸν ὑπασπίδων κόσμον φερέτω 1385.

Κλιτύς, *the slope of a hill or mountain*; Τιρυνθίαν πρὸς κλιτύν T. 270. Παρνησίαν ὑπὲρ κλιτύν A. 1131.

Κλονέω, *to agitate, to perturb*; καὶ νιν οὐ θάλπος θεοῦ οὐδ' ὄμβρος — κλονεῖ T. 145. ὁ τλάμων — ὥς τις ἀκτὰ κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται C. 1243. ὡς καὶ τόνδε — ἄται κλονέουσιν ἀεὶ ξυνοῦσαι 1246.

Κλοπεύς, *a thief*; κλοπεὺς ὅπως γενήσει τῶν ἀνικήτων ὅπλων P. 77. 2. *one who secretly contrives mischief*; φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ἠρῆσθαι κλοπεὺς τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων, *and the mind of those who devise anything wrongly in the dark, is wont to be detected beforehand in its fraud* A. 489.

Κλοπή, *fraud*; κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγείς P. 1014. ποδοῖν κλοπᾶν ἀρίσθαι Aj. 243. See Αἴρω.

Κλύδων, *the surge of the sea*; Θρήκιον κλύδωνα R. 197. πόντιον κλύδωνα C. 1683. Applied figuratively to the *confused rush of horses in a chariot race*; κλύδων' ἔφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον E. 723. See Κυκάω. Also to a man overwhelmed with calamity; εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν, *to what a stormy sea of dreadful calamity he hath come* R. 1527.

Κλυταιμνήστρα, *Clytemnestra* E. 1360. 1465.

Κλυτός, 1. *renowned*; ἔγγονα κλυτᾶς χθονὸς R. 172. κλυτῶν ἐνάρων Aj. 177. κλυτὰν δὲ ἀμφίπεις Ἰταλίαν A. 1105. 2. *loud*; ἐν κλυτοῖς πεσῶν αἰπολίοις, *falling on the bleating flocks* Aj. 368.

Κλύω, *to hear*; 1. properly *with the ears*; ὡς τἀπίλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύοις P. 24. ἢν τι καινόν, ὧν πρὶν οὐκ ἀκήκοας, κλύῃς 53. οὓς ἂν τῶν λόγων ἀλγῶ κλύων 86. ἀμφιπλήκτων ῥοθίων μόνος κλύων 683. καὶ σὺ μὴ θυμοῦ κλύων 910. ἀρ' Ὀδυσσέως κλύω 964. κλύειν ἂν οὐδ' ἅπαξ ἐβουλόμην 1223. βούλομαι δὲ σοῦ κλύειν 1257. αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους ἀκοῇ τε κλύειν λύσσειν τ' ὄψιν 1398. ξύμμετρος γάρ, ὡς κλύειν R. 84. εἰ τῶνδε χρῄζεις πλησιαζόντων κλύειν 91. τάμ' ἐὰν Θέλῃς ἔπη κλύων δέχεσθαι 217. ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοῦ 235. τίς γὰρ τοιαῦτ' ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ' ἔπη κλύων; 340. ἢ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν; 429. σκόπει κλύων 952. τυφλός τε καὶ κλύων μηδέν 1389. οὐ δὴ κλύω που — τοῖν μοι φίλοιν δακρυῤῥοούντοιν 1472. λέξεις, καὶ τότ' εἴσομαι κλύων 1517. τίνων τὸ σεμνὸν ὄνομ' ἂν εὐξαίμην κλύων; C. 41. πάντ' ἐπιστήσει κλύων 53. δεινὸς μὲν ὁρᾶν, δεινὸς δὲ κλύειν 139. κλύεις, ὦ πολίμοχθ' ἁλᾶτα; 162. κλύουσά του 413. ἀλγῶ κλύουσα ταῦτ' ἐγώ 421. ὦ παῖδε, κλύετον τῶνδε προσχώρων ξένων; 494. οὐ λόγων ἄλγιστ' ἂν — ἐξανασχοίμην κλύων 1176. τί σοι τοῦτ' ἐστὶ λυπηρὸν κλύειν 1178. ἅπαξ τὰ τοιαῦτα — χρῄζω κλύειν 1310. ὥστ' ἐμοῦ κλύειν λόγους 1352. πατρὸς κλύετε τοῦδ' ἀρωμένου 1408. κλύων τὰ τοῦδ' — ἀνδρός, οἵ' ἰθέσπισεν 1429. μηδὲ — λύσσειν δικαιοῦν, μηδὲ φωνούντων κλύειν 1638. ταῦτ' οὖν ἔκλυεν δαίμων ἡμῶν 1763. λόγοις — οἷς σὺ μὴ τέρψει κλύων A. 687. βούλει λέγειν τι καὶ λέγων μηδὲν κλύειν; 754. φωνῆς — ἐωκυμάτων κλύει τις 1222. τοῦδ' ἐγὼ κλύων ἀπῆξα T. 188. πρὶν καθ' ἡδονὴν κλύειν 196. λόγου καλῶς λεχθέντος ἥδιστον κλύειν 289. ταῦτ' ἐμοῦ κλύειν παρών 421. ἴδοιμι σωθέντ' ἢ κλύοιμι 608. ξυμφορὰν — δεδορκὼς καὶ κατὰ γλῶσσαν κλύων 744. κλύω τινος οἴκτου 860. δεύτερον κλύειν 874. κλύουσ' ἔφριξα 1033. ἐκ κλύειν ἐμέ 1115. πᾶς ὁ κλύων

Aj. 151. οὔτε τον κλύων σάλπιγγος 283. δοῦπον αὖ κλύω τινά 858. αἰδῆν δεκῶ Τεύκρου κλύειν 954. κλύοντες ἀσμὲν αἰσχίστους λόγους 1299. κλύοντι φλαῦρα 1302. ἔκλυον ἐξηγουμένου E. 417. οὐκ ἂν ἥσθα λυτηρὰ κλύων 547. κλύοις ἂν ἥδη — βάξιν 627. ταῦτ' ἔλεως κλύων 645. ἴσθι τοῦτ' ἐμοῦ κλύουσα 866. καὶ τῷ λέγοντι καὶ κλύοντι 979. ἀνίξομαι κλύουσα 1017. μή τις ἔνδοθεν κλύῃ 1229. ἔκλυον — αὐδὰν 1273. ἔκανθον οἰδὰ σὺν βοᾷ κλύουσα 1275. ἐς ἐν' ἐξίδῃ κλύω τῶν ἔνδοθεν χωρούντων 1314. ἔλεως αὐτοῦ κλύε 1368. 2. *to listen to, to attend to*; θάσσον ἂν τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ κλύοιμ' ἐχίδνης P. 628. μῦρος ἦν πάλαι κλύων σέθεν T. 413. σιγὴν παρασχὼν κλῖθί μου 1105. κλύειν ἀνδρὸς ματαίου φλαῦρ' ἔπη μυθουμένου Aj. 1140. οὐδ' ἐπίστασαι κλύειν E. 619. μὴ ταύτης κλύε 665. 3. *to learn or discover by hearing*; ἂν κλύοις ἴσως τῶν Ἡρακλείων ἔπτα δεσπότην ἔπλων P. 261. οἶν ἐγὼ ἥκιστ' ἂν ἠθέλησ' ἀκαλάντων κλύειν 425. ἄνδρα τόδ' ὅπερ κλύεις 587. οὔτιν' ἴσμεν' οἶδα κλύων οὐδ' ἐείδον 676. εἰ καὶ μὴ κλύεις τῶν ἀγγέλων R. 305. κλύων σοῦ δεῦρ' ἀφίξεται ταχύς C. 308. ὅσῳ περ καὶ σαφεστέρων κλύω 796. ἔπειτα κἀπὸ μάντεων ταύτῃ κλύων 1302. ἐς μέσῃ κλύοις A. 19. τελειὰν ψῆφον ἄρα μὴ κλύων τῆς μελλονύμφου πατρὶ λυσαίνων πάρει —; 628. γνόσει τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλύων 986. ἤτοι κλύουσα παῖδός ἢ τέκνῳ πάρα 1157. ἔχῃ τέκνον κλύουσαν 1232. καὶ ποῦ κλύεις νιν Βρῦσθαι χθονός; T. 68. τῶν τοίνυν — κλύοι τις ἂν 71. ἐς ἐγὼ κλύω 72. ἀνδρὸς εὐτυχῆ κλύουσα πρᾶξιν 293. κλύειν γ' ἔφασκον 425. κλύοντες ἐξυπηρετήσομεν 1146. τήνδ' ὅταν κλύῃ φάτιν Aj. 837. βασιλῆς κλύοντες Ἀτρεΐδαι 939. ἐ'γὼ κλύων — ὑπεστέναζον 979. πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸς ἥξοντ' Ὀρέστην E. 285. ἐδυπνόων 'κλύουσαν — ἀνιαράτων 471. ἐς ἐγὼ κλύω 556. κλύων ἐθόρυκ' Ἀγησθεὺς μὲν οὐ κατὰ στέγας 1299. 4. *to obey, to give heed to*; τῶν ἐν τέλει κλύειν P. 913. κλύειν τῶν ἐν τέλει Aj. 1331. τῶν ἐφεστώτων κλύειν 1051. κλύειν ἐμοῦ C. 744. τοῦδε χρὴ κλύειν 1119. A. 662. τοῦ φυτεύσαντος κλύειν T. 1234. 5. *to be called or designated by an ill name, to be ill spoken of*; κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμά E. 524. ζῶν γὰρ κακῶς κλύουσιν οὐκ ἀνασχετόν T. 718.

Κλάδος, *a branch*; δένδρα — κλῶνας ἐς ἀκόλουθα A. 709. τρὶς ἀνὰ — κλῶνας — ἔλαιας C. 484.

Κνάπτω, *to lacerate*; ἀκνάπτει' αἰεὶ Aj. 1010.

Κνίζω, *to prick, to gall*; ἔκνιζέ μ' αἰεὶ τοῦτο R. 786.

Κυνίζομαι, *to whine* like a dog; σῶμά τ' ἀνικάτου θηρός, ὃν ἐν πέλασι φασὶ — εὐνᾶσθαι κυνίζεσθαί τε C. 1567.

Κνώδαλον, *a wild beast*; (ἀτρακτὸς) φθείρει τὰ πάντα κνώδαλα T. 713.

Κνώδων, *the edge of a sword*, thence *a sword itself*; τοῦδ' αἰάλου κνώδοντος Aj. 1004. ξίφους ἕλκει ἐκπλοῦς κνώδοντας A. 1218.

Κνώσιος, *Cnossian*; Νόστα Κνώσι' ἀρχήματα Aj. 684.

Κοῖλος, *hollow*; κοίλας πέτρας γάλαν P. 1070. κόρης νυμφαῖον Ἅιδου κοῖλον A. 1190. κοίλῳ κάστρῳ Aj. 1144. 1382. κοίλου πέλας κρατῆρος C. 1589. κοίλης τ' ἀχέρδου 1592. ἐκ δὲ πνεύμονων ἕκλυνε κοῖλα κλῆθρα R. 1262. κοῖλα δόμνια T. 897. κοῖλον Ἄργος C. 379. 1389.

Κοιμάω, *to lull to sleep*; ᾗ (φάλλῳ) κοιμῶ τόδ' ἕλκος P. 646. pass., applied to signify *death*; οὔτε γὰρ ὁ ποντισθεὶς Μυρτίλος ἐκοιμάθη E. 499.

Κοίμημα, *a lying down to sleep*; κοιμήματά τ' αὐτογέννητ' ἐμῷ πατρὶ δυσμόρου μητρός A. 856. — See Αὐτογέννητος.

Κοιμίζω, 1. *to lull to sleep*, applied to *death*; Ἑρμῆν (καλῶ) εὖ με κοιμίσαι Aj. 819. 2. *to calm* the waves; δεινῶν δ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισεν στένοντα πόντον Aj. 659.

Κοινολεχής, *a bedfellow, a paramour*; μητὴρ — χὠ κοινολεχὴς Αἴγισθος E. 97.

Κοινόπλους, *sailing in company*; ἡμῶν γε ναὸς κοινόπλους ὁμιλίαν (sc. κλύεις) Aj. 859.

Κοινόπους, *coming together*; ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπους παρουσίαν, *the wished-for presence of our common feet* E. 1093.

Κοινός, *common, mutual*; 1. *of a person*; μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασιν κοινὸν ποιεῖσθαι, *neither in prayers nor sacrifices to the gods to communicate with (him)* R. 240. κοινὸν ἐν κοινοῖσι λυτεῖσθαι ξυνάν Aj. 260. κοινῶν παίδων R. 261. κοινά γε πατρὸς ἀδελφοί C. 450. ὦ κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα A. 1. κοινῷ πατρί E. 455. 2. *of a thing*; κοινὸν ἥνυσεν εἰς φίλους ἀρωγάν P. 1130. τοὔνομα τὸ τοῦδε κοινὸ πάντες ὀνομαζόμενοι C. 61. ματρὸς κοινὸν ἐκβλαστὸν ἀδῖνος 538. αἱμάτων κοινοῦ A. 202. παρ' ὑμῖν κοινὸς ἠχεῖται κτύπος C. 1496. κοινὸν ἀρούσιν ἔτι κλαγγά T. 205. ἔτι — ἡ δορέξενος κοινὴ παρ' ἡμῖν — ἐστιν ἑστία 639. μέρος κοινὸν A. 57. κοι-

νοῦ θανάτου μέρος 147. τόμβου πατρῴου κοινὸν εἰλήχασι μέρος E. 1124. πάγκλαυστον αἰῶνα κοινὸν εἶλον E. 1075. κοινῷ κηρύγματι A. 161. παρδημεὶ κηρύξας ἥκομεν κοινὴν ὁδόν 975. κείνου τε καὶ σὴν — κοινὴν χάριν T. 485. ὑμῶν τε κοινὴν τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν Aj. 563. ἔδειξεν ὅπλων κοινὸν Ἄρην 1175. 3. used substantively; ἀνθρώποισι — κοινόν ἐστι τοὐξαμαρτάνειν A. 1011. ὡς — κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν ἴῃ P. 25. κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν T. 938. 4. adverbially; κοινῇ καθ' ἡμῶν ἀγγελῶν ἀβρύνεται C. 1341. ἐάν με τῷ τερασκόπῳ λάβῃς κοινῇ τι βουλεύσαντα R. 606. μή μοι θάνῃς σὺ κοινά A. 542. τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοὐκ ἐμοὶ τεθάψεται Aj. 574., same as ὥστε κοινωνίαν αὐτῶν ἔχειν ἐμέ.

Κοινότοκος, having the same parents; ἀπίδων κοινοτόκων ἀρωγαί E. 847.

Κοινόω, to make common, to communicate; midd. to communicate with any one; οὔτ' ἠθέλησας οὔτ' ἐγὼ 'κοινωσάμην, neither were you willing, nor did I act in common with you A. 535.

Κοινωνέω, to share in; κοινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γάμων T. 543.

Κοινωνός, a partner, one who shares in anything; ὁ τοῦ κακοῦ κοινωνός T. 727. ἅπαν μαθήσει τοὔργον ὡς κοινωνὸς ὤν Aj. 277.

Κοιρανίδης, a prince, a ruler; Θήβης οἱ κοιρανίδαι A. 931.

Κοίρανος, a king, a ruler; ὁ τῆσδε τῆς γῆς κοίρανος C. 1289. ἄναξ κοίρανε Ἀθηνῶν 1756.

Κοίτη, a bed, a couch; πετρίνης κοίτης P. 160. ἐν κοίτῃ πατρός E. 264. πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναι T. 17. ἔμ' οὔποτε δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' εὐνήτριαν T. 918. ἐν κοίταις πατρῴαις E. 187. κοίταν δ' ἔχει νέρθεν C. 1704.

Κολάζω, to chastise, to punish; ἃ, μὴ κόλαζε τόνδε R. 1147. λόγοις κολάζειν Aj. 1139. τὰ σάμ' ἔπη κόλαζ' ἐκείνους 1087.

Κολαστής, a punisher, a chastiser; τὰ σὰ δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον, ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη R. 1148. τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων C. 440. ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχών E. 1455.

Κολεός, a sheath, a scabbard; χεροῖν κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη Aj. 717.

Κόλπος, properly the bosom, thence a vale; Δηοῦς ἐν κόλποις A. 1108.

Κολόνη, a sepulchral mound; ἐρῶ κολόνης ἐξ ἄκρας νοερρότους πηγὰς γάλακτος E. 882.

Κολωνός, Colonus; a hero who gave his name to a district in Attica; τόνδ' ἱππότην Κολωνὸν οἰκοῦσι σφίσιν ἀρχηγὸν εἶναι C. 59.

Κολωνός, Colonus, a district in Attica; τὸν ἀρχῆτα Κολωνόν C. 676. θεῷ τοῦδ' ἐπιστάτῃ Κολωνοῦ 893.

Κόμη, hair, κόμην στῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς R. 1243. κόμη δι' αὔρας ἐκτένιστος ᾄσσεται C. 1263. κομὴν — συλλαβὼν χερί Aj. 303. ἐν χεροῖν ἔχων κομὰς ἐμὰς καὶ τοῦδε 1153. ἀεὶ πυκίνοις δρόσοις τεγγόμενος κόμας 1188. κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει μέσον κρατὸς διεσπαρέντος αἱματόεν θ' ὁμοῦ T. 778.

Κομήτης, feathered, winged; κομήτην ἰόν, a winged arrow T. 564.

Κομίζω, to bear, to carry, to convey, to carry away; 1. of a thing; σκῦλα — πρὸς πυρὰν ἐμὴν κόμιζε P. 1419. τί μέλλεις κομίζειν δόμων τῶνδ' ἔσω; R. 679. ἔπαινος, ὃν κομίζετον τοῦδ' ἀνδρός C. 1413. λείψαν' ἐν βραχεῖ τεύχει — κομίζομεν E. 1103. κόμιζε νῦν μοι παῖδα τὸν ἐμόν Aj. 526. καὶ δὴ κομίζει προστόλων δ' ἐγγύθεν 540. 2. of a person; τοῦτον θεὸς εἴτε κομίζειν P. 830. πέμψον ἐμέμπτους, ἔνθ' ἡ μεγάλη Μοῖρα κομίζει. 1452. καὶ σύ, παῖ, κόμιζέ με R. 444. κομιζέτω δῆτα 445. κεῖνοι κομίζειν κεῖσ' ἀναγκάζουσί με C. 595. ἀλλά νιν κομίζετ' εἴσω A. 574. κεῖ τινα στρατοῦ θέλεις κομίζειν Aj. 1376. σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν ᾗ θέλεις, you may take yourself off wherever you please A. 440. Midd., πολμνας τε πάσας εἰς δόμους κομίζεται Aj. 63. ἐν ᾗ θέλουσα πάντ' ἐμοῦ κομίζεται R. 580.

Κομπάζω, to boast; οὐ πατρῴαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας E. 1492. μέγ' ἔν τι κομπάσειας Aj. 1101.

Κομπέω, to boast; τί δεῖ μάτην κομπεῖν; C. 1151. κομπεῖν δ' οὐχὶ βούλομαι 1211. With an accus.; ταῦτα — ἔστι μοι κομπεῖν C. 1347. κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ὄνειδος P. 831. τοσόνδ' ἐκόμπει μῦθον Aj. 757. ἦ που — ἐν ὑψηλ' ἐκόμπει 1209.

Κόμπος, boasting; Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους ὑπερεχθαίρει A. 127. — κόμπος πάρεστι κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή Aj. 96.

Κομψεύω, to talk big; κόμψευε τὴν δόκησιν A. 324.

Κόνις, dust; κἀπὶ χρωτὶ δεψίαν κόνιν παλόντας A. 247. λεπτὴ δ' ἀνῆν κόνις 256. πᾶσαν κόνιν σήραντες 405. κόνις δ' ἄνω 'φορεῖτο E. 704. — ἢ πνοαῖσιν ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει κρύφον 427. ἢ καὶ κατασκιῶσι Θηβαίᾳ κόνει; C. 407; νοητόραν ἀμᾷ κόνις A. 598. See Ἀμάω.

Κάματος, weariness from disease; ἡνίκ' ἂν κάματος μ' ἀπαλλάξῃ ποτέ P. 868.

Κορέννυμι, *to satiate*; κορέσαι στόμα ἡμᾶς σαρκός P. 1141.

Κόρη, 1. *a virgin, a maiden, a damsel*; προβίβαζε κούρα C. 176. ὡς μὴ παρίλθωσ' αἱ κόραι 906. τὰς κόρας αἴχει λαβών 1013. τὰς κόρας γὰρ εἰσαρῶ — προσπολουμένας 1099. κόρην ἔγων τήνδε A. 391. τάδ' οὖν κόρα τάδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρου 765. τοῦπὶ τήνδε τὴν κόρην 880. κόρην μὲν ἐκ κατόρυχος στέγης ἄνες 1087. λεβόστρωτον κόρης νυμφαῖον Ἅιδου 1189. τῆς κόρης ταύτης ἕκατι T. 351. πρὸς εὐσεβείαν ἡ κόρη λέγει E. 456. χρυσαλακάτου κόραι, (*Diana*) T. 634. τῶνδ' ἀμιμακετῶν κορῶν, (*the Furies*) C. 127. κόρην γάρ, οἶμαι δ' οὐκέτ', ἀλλ' ἀζευγμένην T. 533. ἃ πτερόεσσ' ἦλθε κόρα, (*the Sphinx*) R. 509. 2. *a daughter*; Γῆς τε καὶ Ἰκάρου κόραι C. 40. ἅλσος Ἰνάχου κόρης E. 5. Ἀιγύπτα κόρη 560. ὡς πατὴρ — ἐκθύσειε τὴν αὐτοῦ κόρην 562. Δηάνειραν, Οἰνέως κόρην T. 405. Οἰνέως κόρη 1039.

Κορίνθιος, *Corinthian*; Πόλυβος Κορίνθιος R. 774. τὸν Κορίνθιον ξένον 1119. τὴν Κορινθίαν χθόνα 794.

Κόρινθος, the city of *Corinth*; ἡ Κόρινθος δὲ ἐμοῦ πάλαι μακρὰν ἀπῳκεῖτο R. 997. ἐ Πόλυβε καὶ Κόρινθε 1394. ἐκ τῆς Κορίνθου 936. 955.

Κόρος, *satiety*; οὐδ' ἔπι κόρος C. 1222.

Κόρος, *a son*; εἴ τε Θησέως κόροι P. 558. ὁ Διὸς Ἀλκμήνας κόρος T. 641.

Κόρυς, *a helmet*; σὺν δ' ἱπποκόμοις κορύθεσσιν A. 116.

Κοσμέω, 1. *to order, to rule*; οὐδ' ἔστ' ἄνευ σοῦ τόνδε κοσμῆσαι πλέον ἀρχῆς ἕκειτο θεσμὸς ἢ καὶ τῷδε σέ Aj. 1082, and pass., οὕτως ἀμωνθ' ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις A. 672. 2. *to set in order, to prepare*; ἡ μὲν εἰς τάφον λέβητα κοσμεῖ E. 1393. 3. *to do honour to by adorning*; λουτροῖς ἐκόσμησ' ἅβλιον βάρος E. 1128. τάφον κοσμοῦσα A. 392. ἅλουσα κἀκόσμησα A. 901. 4. *to deck, to adorn* simply; τοῖς ἐμοῖς ὅπλοισι κοσμηθεὶς ἐν Ἀρχείοις φανεῖ; P. 1053.

Κόσμος, *what is becoming*; τὸ κόσμιον μεθεῖσα E. 860.

Κόσμος, *ornament*; κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ T. 761. Ἴλιον — τὸν ὑπαστίδιον κόσμον φερέτω Aj. 1387. γυναικὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει 286.

Κούρα. See Κόρη.

Κουφίζω, 1. transitive, *to lighten, to lift up*; τῇδέ μ' ἐπόσλαβε κουφίσας T. 1020. figuratively; αἱ τὸν ναυκλήρ' ἐν τῇδε κουφιεῖς χαρᾷ A. 43. 2. midd.; ὅς (κλῆρος) αἰλόφου κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἅλμα κουφιεῖν Aj. 1266; intrans., ἔρτι κουφίζειν δοκῶ P. 725.

Κουφόνους, *light-minded*; ἀλτίς — ἀπάτα κουφονόων ἐρέτων A. 613. — κουφονόων τε φῦλον ὀρνίθων 342. All the MSS. have κουφονόων.

Κοῦφος, *light*; κοῦφον ἐξάρας πέδα A. 224. ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν εἰδωλ', ὅσοιπερ ζῶμεν, ἢ κούφην σκιάν Aj. 126. κούφοις πνεύμασιν βόσκου 555. τὸ νέον — κούφας ἀρροσύνας φέρον C. 1232.

Κράζω, *to vociferate, to clamour*; πολὺν κέκραγας ἀνδρὸς ἐξ' ὑπέρφρονα Aj. 1215.

Κραίνω, 1. *to carry into effect, to accomplish*; πόλιν κἄνευ νόμων κραίνουσαν οὐδέν, *a city that accomplishes nothing without the law*; C. 918. 2. *to rule, to command*; θρόνους καὶ σκῆπτρα κραίνων καὶ τυραννεύων χθονός 450. ὃς κραίνει στρατοῦ Aj. 1029. ὁ πάντα κραίνω βασιλεὺς — Κρονίδας T. 126. ὁ κραίνων τῆσδε τῆς χώρας C. 297. ὁ κραίνων τῆσδε γῆς 866. τοῦ κραίνοντος — χθονός 930.

Κρᾶτα, *the head, form, countenance*.

Κραταιός, *strong, powerful*; κραταιαῖς μετὰ χερσίν P. 1097.

Κρατέω, 1. *to rule, to reign*: without a case; ἃ γὰρ ὁρῶσ' οἱ κρατοῦντες R. 530. τοὐπιτάσσειν τοῖς κρατοῦσιν A. 660. οὐ τοῦ κρατοῦντος ἡ πόλις νομίζεται; 734. τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ' ἀκουστέα E. 332. τοῖς κρατοῦσι δ' εἰκαθεῖν 388. τοῖς κρατοῦσιν εἰκαθεῖν 1002. τίς λέγῳ τε καὶ σθένει κρατεῖ; C. 401. κρατεῖς τοι τῶν φίλων νικάμενος Aj. 1332. πρὸς τὴν κρατοῦσαν Δηάνειραν T. 404. — With a gen. case; Ζεὺς ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν P. 977. ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατῶν (sc. γῆς) R. 54. εἰ βλέποντος μὴ 'δυνήθημεν κρατεῖν Aj. 1046. ὡς αὐτοῦ κρατῶν 1078. Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν 1081. 2. *to prevail, to have the superiority, to control*: without a case; ὅπου — χὠ δειλὸς κρατεῖ P. 455. ὁ κακὸς νικᾷ τὸν ἀγαθόν. ἔνθρωπος, ᾧ τὰ τῆς τύχης κρατεῖ R. 978. ὅστερ ἡ φάτις κρατεῖ Aj. 957. With a gen. case; πολλῇ κρατεῖ τούτων ἀνάγκῃ P. 909. νῦν δ' ἐνὸς κρατῶ λόγου 1037. κρατεῖν οὐκέτι γλώσσης σθένει E. 1166. κράτει τῶν σῶν ὅπλων 1276. τοῦδε γὰρ κἀγὼ κρατῶ (sc. τοῦ 'σ' ἐκπολέξαι). E. 409. ἐκράτησα τοῦ πάντ' εὐδαίμονος ὅλβου 1198. μαθ' ὃ' ἐν

σαυτοῦ κρατῆς C. 406. οὐκ ἄρ' ἐμοῦ γε μὴ κρατήσουσίν ποτέ 409. μηδεὶς κρατείτω τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτέ 1209. γῆς ἐμφυλίου δόρει κρατῆσαι 1388. κρατεῖ δὲ — θηρὸς δρησσιβάτα A. 348. δὸς ἀνδράσιν φίλοις γνώμης κρατῆσαι Aj. 479. ἐξ οὗ 'κράτησα τῶν 'Αχιλλείων ὅπλων 1316. With an accus.; πάντα μὴ βούλου κρατεῖν R. 1522. 'ἃ κράτησας 1523. τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους κρατοῦσιν C. 1383. μὴ 'πίτασσ' ἃ μὴ κρατεῖς C. 843. 3. *to obtain power, to get the better of, to gain the victory over*, with a gen.; ἐν ᾧ (χώρῳ) κρατήσω τῶν ἔμ' ἐκβεβληκότων C. 652. But more commonly without a case; τὸν 'Αλκμήνης τόκον καὶ ζῶντ' ἐείσω καὶ κρατοῦντα T. 181. θουρίῳ κρατοῦντ' ἐν Ἄρει Aj. 607. δόρει βούλου κρατεῖν μέν, σὺν θεῷ δ' ἀεὶ κρατεῖν 752. οἱ φρονοῦντες εὖ κρατοῦσι πανταχοῦ 1231.

Κρατήρ, 1. *a bowl* or *cup*; κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὔχειρος τέχνη C. 473. κοῖλον πίλας κρατῆρος, οὗ τὰ Θησέως Περίθου τε κεῖται — ξυνθήματα 1589. 2. *a basin*, used figuratively for a hollow into which rivulets flow; κάθυδρος οὗ κρατὴρ μειλιχίων ποτῶν ῥεύματι συντρέχει C. 157.

Κρατιστεύω, *to surpass, to excel*; ἃ κρατιστεύων κατ' ὄμμα T. 102.

Κράτιστος. See Κρείσσων.

Κράτος, 1. *power, strength* generally; σὺν κράτει νικηφόρῳ T. 185. εἰ — 'Αχιλλεὺς τῶν ὅπλων τῶν ἐν πέρι κρίνειν ἔμελλε κράτος ἀριστείας τινι, *if Achilles were about to award the prize of excellence to some one as concerning his own arms* Aj. 438. ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη, *having rejected the might of this man (Ajax)* 441. ὡς τὰ σὰ κράτη θανόντος καὶ δόμους νέμοιμι σούς, *that I might possess thy power and palaces when thou art dead* 995. εἰ ταῦτ' ἀνατεὶ τῇδε κείσεται κράτη A. 481. 2. *authority, command*; σὺ δ' ἐλήλυθας τῶν κράτος ἀγγίγνον P. 142. ἀρχῆς λαβέσθαι καὶ κράτους τυραννικοῦ C. 374. κράτος δ' ὅτῳ κράτος πέλει, παράβατον οὐδαμῇ πέλει A. 865. πυρφόρων ἀστραπῶν κράτη νέμων R. 201. γῆς — ἧς ἀγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω 237. εἰ τά γ' αὖθ' ὅξει κράτη 586. κράτη σά τ' εἶδ' ἔχοντα 758. ψῆφον τυράννων ἢ κράτη A. 60. τὰ Λαΐου — θρόνων ἀεὶ κράτη 166. κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω 173. 3. *superiorness, victory*; ταῦτα — φέρει νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν καὶ κράτος τῶν δρωμένων E. 85. Δίκα — φερομένα χεροῖν κράτη 468. οὐκ οἶδα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη 679. θεοῖς μὲν κἂν ὁ μηδὲν ὢν ἐμοῦ κράτος κατασταθήσαιτο Aj. 755. καιρός τοι — πολύ τι πολὺ παρὰ πόδα κράτος ἔρυται P. 827. ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη C. 393. οἷς ἂν σὺ πρόσθῃ, τοῦσδ' ἔφασκ' εἶναι κράτος 1334. 4. once used adverbially; λόγῳ τείσαντες ἕξειν ἢ πρὸς ἰσχύος κράτος P. 590.

Κρατύνω, *to be master of, to rule, to govern*; τῶν δ' ὅπλων ἀνὴρ ἄλλος κρατύνει P. 366. ὃς εἶμι σοῦ κάκιον οὐδὲν ἂν τούτων κρατύνειν 1046. μηδενὸς κρατύνων 1146. ὃ κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς R. 14. ὃ κρατύνων (Ζεύς) 903. Ζεὺς δὲ ἐφορᾷ πάντα καὶ κρατύνει E. 170. τὰ πρῶτα μὲν δόρει κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς C. 1316.

Κρείσσων, 1. *superior* in prowess or strength; οὔνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρείσσονων A. 63. φύγοι τὰν χὠ κακὸς τὸν κρείσσονα Aj. 451. ὅστε συμφέρειν τοῖς κρείσσοσιν E. 1457. 2. of a deed, *heinous*; ἐμοὶ — ἔργ' ἐστὶ κρείσσον' ἐγχοινῆς εἰργασμένα R. 1374. See Ἀγχίνη. 3. *better, more fortunate*; κρείσσων γὰρ ἧσθα μηκέτ' ὢν ἢ ζῶν τυφλός R. 1368. τὰ κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον' ἢ μορφὴ καλή C. 584, same as μᾶλλον ἀγαθά. — τὰ κρείσσω μηδὲ τἀνδεᾶ λέγειν 1432. κρεῖσσον γάρ, ἅπερ δεῖ, πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν A. 675. κρεῖσσον — θανεῖν T. 1226. κρείσσων γὰρ Ἅιδᾳ κείθεν ὁ νοσῶν μάτην Aj. 622. παντὸς γένοιτ' ἂν χρήματος κρείσσων φίλος P. 669. εἰ δίκαια, τῶν σοφῶν κρείσσω τάδε 1230. 4. used adverbially, *more fiercely*; κρεῖσσον ἀμαιμακέτου τυφὸς R. 176. Superlative κράτιστος, 1. *most powerful*; κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφεὶς P. 3. ὃ κράτιστον Οἰδίπου κάρα R. 40. ὃς — κράτιστος ἦν ἀνὴρ 1525. 2. *most excellent*; μόνος ὁ μὴ φοβῶν· κράτιστος P. 852. τόδε γὰρ νοῦ κράτιστον 1161. εἰκῇ κράτιστον ζῆν R. 979. ὅσῳ κράτιστον κτημάτων εὐβουλία A. 1037. βράχιστα γὰρ κράτιστα τἂν ποιῶν κακά 1309. 3. *illustrious, chief*; ἥκω τὰ κράτιστα γᾶς ἔπαυλα C. 675. εἶνον ἔχω ματροπόλει τῇδε κράτιστον 712.

Κρεμαστός, 1. *suspended*; κρεμαστὴν τὴν γυναῖκ' ἐσείδομεν R. 1263. τὴν μὲν κρεμαστὴν αὐχένος κατείδομεν A. 1206. πρὶν ἂν ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσῃθ' ὕβριν A. 309. 2. *hanging, that by which any one is suspended*; χαλᾷ κρεμαστὴν ἀρτάνην R. 1266. See Ἀρτάνη.

Κρεόντειος, *belonging to Creon*; θρόνοις τοῖς Κρεοντείοις R. 400.

Κρέων, *Creon*.

Κρημνός, *a precipice, a mountainous country*; Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτι Μυσίων ἀπὸ κρημνῶν Aj. 708.

Κρηναῖος, *pertaining to a fountain*; κρηναίου ποτοῦ T. 14. ποτὸν κρηναῖον P. 21.

Κρήνη, *a fountain*; ἀειρότου κρήνης C. 471. οὐδ' ἄῦπνοι κρῆναι μυκάσουσι Κηφισσοῦ νυμφάδες ῥεέθρων C. 692. ἰὼ Διρκαῖαι κρῆναι A. 637. ὦ κρῆναι P. 1447. ὦ — κρῆναί τε ποταμοί θ' οἵδε Aj. 849. πρὸς νύν σε κρηνῶν, πρὸς θεῶν ἀμαγνίων αὐτῷ C. 1335.

Κρηπίς, *the basis* of a building; ὦ Κηφεία κρηπὶς βωμῶν T. 989.

Κρήσιος, *Cretan*; πέλαγος Κρήσιον T. 118.

Κρῆσσα, *a Cretan woman*; μητρὸς δξέους Κρήσσης Aj. 1274.

Κρητήρ. See Κρατήρ.

Κρίνω, 1. *to choose*; τούτων δίδωμί σοι κρίνοντι χρῆσθαι C. 647. 2. *to determine, to decide*; εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς τῶν ὅπλων — πέρι κρίνειν ἔμελλε κράτος ἀριστείας τινί Aj. 438. See Κράτος. Αἴαντ' ὅπλων σοῦ πατρὸς ὕστερον δίκῃ Ὀδυσσέως ἔκριναν P. 1351. ἀνδρῶν πρῶτον (σέ) κρίνοντες R. 34. ἴσ' ἀντάκουσον, κἄτα κρῖνε 544. ἄρ' οὐκ ἂν ὀμοῦ ταῦτα δαίμονός τις ἂν κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἂν ὀρθοίη λόγον; 829. οἶδε γὰρ κρινοῦσί γε ἢ χρή σε μίμνειν ἢ πορεύεσθαι C. 79 τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ A. 328. τὴν δ' ἐλπίδ' οὐ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος T. 721. τί χρή, θανόντα νιν ἢ καθ' ὕπνον ὄντα κρῖναι; 966. τὸ μὲν δίκαιον οὐχ ἕν 'γὼ λέγω, ἀλλ' ἕν σὺ κρίνεις E. 331. μακρὸν τὸ κρῖναι ταῦτα χὠ λοιπὸς χρόνος 1019. pass., Ἑλλήνων ἕνα κριθέντ' ἄριστον P. 1329. 3. *to examine, to question*; κρῖνε κἀξέλεγχε A. 395. σέ τοι, σὲ κρίνω E. 1437. λεὼς (αὐτὸν) κρίνει παρασνάς T. 194. τί δ' ἐν με καὶ κρίνοις; 313. εἴ νιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις 387. μὴ κρῖνε, μὴ 'ξέταζε Aj. 583.

Κριός, *a ram*; δύο δ' ἀργίνοσβας κριοὺς ἀνελών Aj. 233.

Κρίσις, *judgment, decision*; χέπου δικαίων κἀγαθῶν ἀνδρῶν κρίσις P. 1039. ὅτι μάντις πλέον ἢ 'γὼ φέρεται κρίσις οὐκ ἔστιν ἀληθής R. 501. δρόμου — οὗ πράττῃ κρίσις E. 674. ὡς — τῶν ἐν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξου κρίσιν T. 265.

Κρῖσα, *Crisa*, a city in *Ætolia*; ὁ τῶν Κρῖσαν ἔχων βεβώμιον ἀκτάν E. 174.

Κρισαῖος, *Crissæan*; Κρισαῖον πέδον E. 720.

Κριτής, *a judge*; ἃ τοῖς πολλοῖσιν ἤρεσκεν κριταῖς Aj. 1222.

Κριτός, *selected, distinguished*; λέχος Ἡρακλεῖ κριτὸν ξυστᾶσα T. 27. ταῦτας — ἐξείλεθ' αὐτῷ κτῆμα καὶ θεοῖς κριτόν 244.

Κρόκη, *a thread*; θαλλοῖσιν ἢ κρόκαισιν (ἐρέπτω) C. 475.

Κρόκος, *saffron*; θάλλει — κρυσαυγὴς κρόκος C. 691.

Κρονίδης, *the son of Saturn*; ὁ πάντα κραίνων βασιλεὺς — Κρονίδας T. 127.

Κρόνος, the god *Saturn*; ὁ — Κρόνου παῖς P. 675. ὦ παῖ Κρόνου C. 716.

Κροτητός, *rattling, making a rattling noise*; ἀμαστόθη δρόμος κτύπου κροτητῶν ἁρμάτων E. 704.

Κρουνός, *the stream of a river*; ἐκ — γενεάδος κρουνοὶ διεῤῥαίνοντο κρηναίου ποτοῦ T. 14.

Κρυπτέος, *to be concealed*; ὡς ἀνοιστέον σοὶ τοὔργον εἴη — κοὐχὶ κρυπτέον A. 273.

Κρυπτός, *concealed*; κρυπτῇ δ' ἀχέων ἐν ἥβᾳ ὄλβιος, happy in a youth unknown to sorrows E. 155. But some make ἀχέων a participle instead of a substantive, ἀντὶ τοῦ δυσφορῶν ἐπὶ τῷ κεκρύφθαι· ἢ ὁ ἐν ἥβῃ κρυπτῇ λυπούμενος, *grieving on account of* (or *in*) *his unknown youth*, that is, *that he passes his youth in obscurity*. It also implies *dissimulation*; (μοι) ἔσκοπα κρυπτά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδυ φρενός, *the unlooked-for and dissembled words of a crafty mind stole upon me* P. 1099.

Κρύπτω, 1. *to hide, to remove out of sight* any person or thing; καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα κρύψον κατ' ἄλσος C. 114. κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατόρυχι (κόρῃ) A. 770. κρύψασ' ἑαυτὴν ἔνθα μή τις εἰσίδοι T. 899. κρύψω τόδ' ἔγχος Aj. 643. ἢ πτοεῦσιν ἢ βαθυσκαρεῖ κόνει κρύψον νιν (τὰ κτερίσματα) E. 428. pass., ὁ — θαμνοῖς οἰσθά που κεκρυμμένον E. 55. φανέντες ἢ κεκρυμμένοι 1286. δῶρον — λίθῃτι χαλκέῳ κεκρυμμένον T. 553. ὑφ' ἅματος κρυφεὶς Aj. 1124. κεκρυμμένη νάπη R. 1398. especially applied to persons *buried*; κρυπτομένα δ' ἐν τυμβήρει θαλάμῳ κατεζεύχθη A. 937. ὀδμὰς εὔδων καὶ κεκρυμμένος νέκυς C. 627. τῇδε κρυφθῆναι χθονί 1543.: ἔρπω τὸν τελευταῖον βίον κρύψων παρ' Ἅιδῃ 1549. ὅπως κρύψεις τάφῳ φράζου τὸν ἄνδρα Aj. 1019. Ἐτεοκλέα μὲν — κατὰ χθονὸς ἔκρυψε A. 25. Ἐτεοκλέα μὲν — τάφῳ τε κρύψαι 196. πότερον ὑπερτιμῶντες ἐς εὐεργέτην ἔκρυπτον αὐτόν —; 285. τάφῳ δ' ἀκόνων οὐχὶ κρύψετε 1026. Ἀμφιάρεων ἔρεσσι

κρυφθέντα γυναικῶν E. 827. 2. *to conceal purposely;* λέγον κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδένα P. 584. καὶ δεινήσομαι κακὸν κρύψαι παρ' ὑμῖν 733. οὐδέν σε κρύψω 903. κρύπτων δ' ἃ μὴ δεῖ καὶ λέγων αἰσχιστ' ἐπῶν 897. οὐ γὰρ ἔστι τἀμφανῆ κρύπτειν C. 759. σύ νυν — πείσθεις ἐμοὶ κρύψον 761. ταῦτα — οὔτ' εἶπε κρύπτειν οὔτ' ἀπηρνήθη T. 480. κλέοις ἐν — κεκρυμμένην μου βάξιν E. 628. οὐδὲν γὰρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι 945. Ἑρμῆς σφ' ἄγει δόλων σκότῳ κρύψας 1389. οὗτος τί κρύψει; ποῖον οὐκ ἐρεῖ κακόν — ; Aj. 991. intrans., *to lie concealed;* ποῦ — κεραυνοὶ Διὸς — εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες κρύπτουσιν ἕκηλοι; E. 816. 4. midd.; ἄρα τιν' ἤδη κάρα καλύμμασι κρυφάμενον ποδοῦν κλοπὴν ἐρέσθαι Aj. 242. With an active signification; ἕκαστα — χρόνος φύει τ' ἔδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται Aj. 633. πᾶν σοι φράσω τἀληθὲς οὐδὲ κρύψομαι T. 474.

Κρυφαῖος, *hidden;* κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχὴς (κεῖται) his sword buried up to the hilt Aj. 882.

Κρυφῇ, *secretly;* ἔχρισα μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῇ μαλλῷ T. 686. κρυφῇ δὲ κεῦθε A. 85. κρυφῇ κάρα σείοντες 291. μή τι — κρυφῇ καλύπτῃ καρδίᾳ 1239.

Κρύφιος, *hidden;* ὃς τὸν ἀκαλυφῆ σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφις P. 1312. κρύφιον ὡς ἔχοι λέχος T. 359.

Κρωσσός, *a cruise, an urn;* ἢ τοῖσδε κρωσσοῖς, οἷς λέγεις, χέω τάδε; C. 479.

Κτάομαι, 1. *to acquire, to obtain, to attain to;* εὐεργετῶν γὰρ αὐτὸς αὐτ' ἐκτησάμην P. 666. κἀκ τῶν ἴσων ἐκτήσαθ' ὑμᾶς ὄντερ αὐτὸς ἐξέφυ R. 1499. οὐ γὰρ βάναυσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην Aj. 1100. τοιούσδ' ἐπαινεῖς δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους; 1339. μὴ μείζω κακὰ κτησάμεθα E. 992. τὰς ἡδονὰς πρὸς σοῦ λαβοῦσα κούκ ἐμὰς ἐκτησάμην 1295. ὅπως πρὸς σοῦ τι κερδάνωμι καὶ κτήμην χάριν T. 190. κἀπ' ἐμοῦ κτήσει χάριν 470. διπλῆν μὲν ἐξ ἐμοῦ κτήσει χάριν P. 1356. οὐ γάρ ποτ' εὔνουν τὴν ἐμὴν κτήσει φρένα P. 1265. ἀστεργῆ θεᾶς ἐκτήσατ' ὀργήν Aj. 764. ὃν ἠράσθη τυχεῖν, ἐκτήσαθ' αὐτῷ, θάνατον 947. ἐπεί γε δὴ τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ' ἐκτησάμην A. 915. 2. *to have or possess;* ἐμοί τε καὶ τῷ πρόσθ' ἐμοὶ κεκτημένῳ P. 767. ὦ δέσποτ', ὡς ἔχων τε καὶ κεκτημένος τὰ μὲν πρὸ χειρῶν — τὰ δ' ἐν δόμοις (sc. κακά) A. 1265.

Κτείνω, *to slay, to kill.*

Κτερίζω, *to perform funeral rites;* τοῦ-τον — τάφῳ μήτε κτερίζειν μήτε κα σαί τινα A. 204.

Κτέρισμα, 1. *funeral rites;* only in the plural; μή μ' ἀτιμάσ γε, ἀλλ' ἐν τάφοισι θέσθαι κἀν κτερίσμασιν C. 1412. 2. *funeral offerings;* ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἐστι κτερίσματα E. 426. τοῦ γὰρ ἀνέ πων ποτ' ἦν τὰ πολλὰ πατρὸς κ τάφου κτερίσματα; 919.

Κτῆμα, *a possession, property;* applied to *wealth*, or *possessions* p perly so called; παντὸς γένοιτ' κτήματος κρείσσων φίλος P. 6 ταύτας ἕξειλεθ' αὐτῷ κτῆμα καὶ θε κριτόν T. 244. οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτ μα τιμιώτερον A. 698. δόλῳ τῷ δικαίῳ κτήματ' οὐχὶ σώζεται C. 102 Ἔρως, ὃς ἐν κτήμασι πίπτεις A. 77 2. to any thing *valuable* or *desirabl* ἡδὺ γάρ τοι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν 81. εἴ τοι νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθ δίαν εἶναί τι τοῦ νοῦ χωρὶς R. 54 ὅσῳ κράτιστον κτημάτων εὐβουλία A. 1037.

Κτήσιος, *pertaining to private property* σπάσασα κτησίου βοτοῦ λάχνην, *havin turn the fleece of a sheep of our ow flock* T. 687.

Κτῆσις, *possession, property;* λέχου ὅτι χρείᾳ μ' ἐλάσθαι κτῆσιν T. 161 πλούτου πατρῴου κτῆσιν ἐστερημένη E. 948. πατρῴαν κτῆσιν 1282. Use adverbially; εὖ δὲ προσφωνούμεθα πρὸς ἔργου κτῆσιν T. 229.

Κτίζω, 1. *to found, to build, to prepare;* κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον A. 1088, gl. κατασκεύασον. 2. *to invent;* ἵππουσιν τὸν ἀκεστῆρα χαλινὸν — πρόταισι ταῖσδε κτίσας ἀγυιαῖς C. 719. 3. *to do;* καὶ ταῦτ' ἔτλη χεὶρ γυναικεία κτίσαι; *and did a woman's hand dare to do these deeds?* T. 894.

Κτυπέω, *to resound;* ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι T. 784. ἔκτυπον αἰθήρ C. 1456. κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος 1602.

Κτύπος, *a loud noise;* προὐφάνη κτύπος P. 202. καὶ κτύπος ἔρση πόντου προβλῆς 1441. μέγας ἐρείπεται κτύπος C. 1463. τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἠχεῖται κτύπος — ; 1496. πᾶς ἐμεστάθη δρόμος κτύπου κροτητῶν ἁρμάτων E. 704.

Κυάνεος, *Cyanean;* the designation of certain fabulous rocks on the shore of the Euxine; παρὰ δὲ Κυανέων πελαγίων δίδυμᾶς ἁλὸς ἀκτὰ Βοσπόριαι A 955.

Κυβερνάω, *to govern, to guide;* πάντα γὰρ — σῇ κυβερνῶμαι χερί Aj. 35.

Κυβερνήτης, *a pilot;* ἀκτενίζοντ κείνων βλέποντες, ὡς κυβερνήτῃ νεώς R. 923.

Κυδάζω, *to revile*; κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ Aj. 709.

Κυκάω, *to confound*; παρὲς κλόδων' ἔφιππον ἐν μέσῳ κυκάμενον, *having suffered to pass him the surge of horses and chariots confounded in the middle of the course* E. 723.

Κυκλέω, 1. intrans., *to turn round, to roll round*; ὀδοῖς κυκλῶν ἁμαυτὸν εἰς ἀναστροφὴν A. 226. ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ βάσιν κυκλοῦντα Aj. 19. pass., ἵδεσθέ μ' οἷον κῦμα — ἀμφίδρομον κυκλεῖται, *is rolled round me* Aj. 346. 2. intrans., *to revolve*; πολλαὶ κυκλοῦσι νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι E. 1357. ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ πᾶσι κυκλοῦσιν οἷον ἄρκτου στροφάδες κέλευθοι T. 130.

Κυκλόεις, *orbicular, circular*; Ἄρτεμιν, ἃ κυκλόεντ' ἀγαρᾶς θρόνον εὐκλεὰ θάσσει R. 161.

Κύκλος, 1. *an orb*, applied to things *round* in form, as the *sun* and *stars*; ἐν αἰθέρι μέσῳ κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος A. 412. Thence *the heavens*; τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύκλον; P. 804. ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανὴς κυκλὸς τῇ λευκοπάλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγων Aj. 657: — Also applied to *the orb of the eye*, and *the eye itself*; ὀμμάτων κύκλοις A. 962. ἄρας ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλων R. 1270. ὁ γὰρ ἑαυτὸν ὁρῶν κύκλος λεύσσει νιν Μορίου Διός C. 709. πῶς, ὦ τὰ πάντ' ἰδόντες ἀμφ' ἐμοῦ κύκλοι ταῦτ', ἐξανασχήσεσθε τοῖσιν Ἀτρέως ἐμὲ ξυνόντα παισίν P. 1338. 2. *a circle* of men; ἐκ γὰρ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου Κάλχας μεταστὰς Aj. 736. 3. used adverbially in the latter sense; either with a preposition; καί μ' εὐθὺς ἐν κύκλῳ στρατὸς ἐκβάντα τῶν ἠσπάζετο P. 356. στείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ μαθόντες ἀμφέστησαν Aj. 710; or without a preposition; φονάσιμον ἀμφιχανὼν κύκλῳ λόγχαις ἐπτάπυλον στόμα A. 118. κύκλῳ γὰρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἕπας λεὼς κρίνει παραστὰς T. 193. ὁρῶ — περιστεφῆ κύκλῳ πάντων δο' ὁστὶν ἀνθέων θήκην πατρός E. 883. κύκλῳ βαχίζων Aj. 56. εὖ γε στοχάζει κἀποφράγνυσαι κύκλῳ τὸ πρᾶγμα A. 241.

Κυλίνδω, and **κυλίω**, *to roll*; ὅστε ποντίαις οἶδμα δυσπνόοις ὅταν Θρῄσσαισιν ἔρεβος ὄφαλον ἐπιδράμῃ πνοαῖς, κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὸν ὕδωρ A. 586. pass., ἐκ τροχηλάτων δίφρων κυλισθεὶς E. 50.

Κύλιξ, *a goblet, a cup*; οὔτε βαθεῖαν κυλίκων νεῖμαν ἐμοὶ τέρψιν ἐμιλεῦν Aj. 1179.

Κυλλήνη, *Cyllene*, a mountain in Arcadia; ὁ Κυλλάνας ἀνάσσων R. 1104.

Κυλλήνιος, *Cyllenian*; Κυλλανίας ἀπὸ δειράδος Aj. 680.

Κῦμα, *a wave*; κύμασ' ἐν εὐρεῖ πόντῳ βάντ' ἐπιόντα τε T. 113. Used figuratively; ἵδεσθέ μ' οἷον ἄρτι, κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται Aj. 344.

Κυματοαγής, *dashing like waves*; δειναὶ κυματοαγεῖς ὄτραι κλονέουσιν C. 1245.

Κυματοπλής, *buffeted by waves*; Βόρειος ὅς τις ἀκτὰ κυματοπλὴς χειμερία κλονεῖται C. 1243.

Κυναγός, *a huntress*; τὴν κυναγὸν Ἄρτεμιν E. 553.

Κυνῆ, 1. *a helmet*; εὐλόφου κυνῆς Aj. 1266. 2. *a cap*; κρατὶ δ' ἡλιοστερὴς κυνῇ πρόσωπα Θεσσαλίς νιν ἀμπέχει C. 315.

Κυνηγετέω, *to hunt*; νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικαῖς ὁρῶ — πάλαι κυνηγετοῦντα Aj. 5.

Κυνηγία, *hunting, searching out*; φύλαξ ἔβην τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυνηγίᾳ Aj. 37.

Κυνοσπάρακτος, *torn by dogs*; κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκους A. 1183.

Κύπρις, the goddess *Venus, love*; εὐλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις βαβδουομεῖ ξυνοῦσα T. 513. ἃ δ' ἀμφίπολος Κύπρις — τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ 858. μέγα τι σθένος ἃ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας ἀεὶ 497.

Κυρέω, and **κύρω**, 1. as τυγχάνω opposed to ἁμαρτάνειν, *to hit*; γνώμῃ κυρήσας, οὐδ' ἐπ' οἰωνῶν μαθών R. 398. ἢ καὶ ἁμαρτα τήνδ' ἐπειπάζων κυρῶ κείνου; E. 653. 2. with a gen., *to attain to, to reach*; δειλαία δειλαίων κυρεῖς E. 839. βίου δὲ λήξονος ὑμᾶς κυρῆσαι R. 1514. τὸν ἅθλιον αἰδοῦς κῦρσαι C. 247. ἀνοστέρμων κασίγνητε γάμων κυρήσας A. 862. αἰθερίας νεφέλας κύρσαιμι C. 1085. 3. impers. with a dat., *to happen, to befall*; ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν βουλήσομαι — κυρεῖν ἐμοί C. 1292. νῦν σοι τέρψις ἐμφανὴς κυρεῖ T. 290. 4. it often has the meaning of *to be*; without the addition of a participle; εἴτ' ἄλλῳ κυρεῖ P. 23. ἐνθάδ' ἦθη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ 887. φονία σε φυμὶ τἀνδρὸς, οὐ ζητεῖς, κυρεῖν R. 362. εἴτ' ἀδελφῆς εἴτ' ἀμαιμονεστέρα — Ζηνὸς Ἑρκείου κυρεῖ A. 484. κἀνήρετ', ἐν τῷ πράγματος κυρεῖ ποτε Aj. 307. τοῦ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τροίας; 963. εἰ γέρων κυρῶ C. 730. οὐδὲ γὰρ ἂν ἀφίλητος ἐμοί ποτε καὶ τάδε μὴ κυρήσῃς 1700. ἀναξίου μὲν φωτὸς ἐξαφήσομαι — τί νῦν κυρεῖ: P. 438. 5. and with a participle; ἄρα καθ' ὕπνον μὴ κατακλισθεὶς κυρῇ P. 30. τοῦτον οἶσθ' εἰ ζῶν κυρεῖ; 442. τοῦ

ποτ' ἂν — κυρεῖς; 794. E. 1401. εἰ δὲ μή τι πρὸς καιρὸν λέγων κυρῶ, πέπαυμαι P. 1264. ἐπεὶ κυρῶ τ' ἐγὼ ἔχων μὲν ἀρχάς R. 258. οὕτω τοσοῦτον ἡπατημένος κυρῶ 594. εἰ μὴ 'κύρει ζῶσ' ἡ τεκοῦσα 985. τοῦ κυρεῖ ἐκτόπιος σοθεὶς C. 119. ταῦτ' ἐφ' ἡμῶν Φοῖβος εἰρηκὼς κυρεῖ; 415. εἰρηκὼς κυρεῖς 578. θύων ἔκυρον 1161. τί δῆτα νῦν ἀφιγμένος κυρῶ; 1310. ὡς ἐγὼ λόγοις — ἐκπεπληγμένη κυρῶ T. 385. ἂν γ' ἂν ἐξειδὼς κυρῶ 398. εἰ μὴ κυρῶ λεύσσων μάταια 405. σὺ μέντοι κάρτα τοῦτο δρῶν κυρεῖς 412. ἓγ' αὐτὸν ὅσπερ χερσὶν εὐθύνων κυρεῖς Aj. 538. οὐδ' ἐὰν μισῶν κυρῇς 1324. πρὸς τί τοῦτ' εἰπὼν κυρεῖς; E. 1167. εἰ μὴ 'κύρουν ἐγὼ φυλάσσων 1323. — 6. sometimes the construction is inverted, and the participle κυρῶν is joined to a finite verb; πλησίον γὰρ ἦν κυρῶν P. 371. ἐκέλευσ' ἐμοί σε τοῦ κυρῶν εἴης φράσαι 540. ἐν κακῷ δέ τῳ φαίνει κυρῶν 731. 7. sometimes, as it were by pleonasm, κυρεῖν and ἔχων are joined; μέν' ὡς κυρεῖς ἔχων Aj. 87. καὐτὸς ὡς ἔχων κυρεῖ 340.

Κύριος, 1. *one that has power* or *authority; that is master of;* ὅταν δ' ὁ κύριος παρῇ τις, ὑμῶν ὅστις ἐστὶν ἡγεμών C. 289. ὁ κύριος Θησεύς 1639. τοῖς κυρίοις — δηλοῦν λόγον Aj. 721. — πρὶν ἂν σε τῶν σῶν κύριον στήσω τέκνων C. 1045. 2. τὰ κύρια, *the established laws;* τά τῆσδε τῆς γῆς κύρια, *the laws of this land* C. 919. 3. *belonging to, proper;* Κιθαιρών, ὃν μήτηρ τ' ἐμοὶ πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντι κύριον τάφον, *Cithæron, which both my father and my mother allotted to me yet living as my proper tomb* R. 1453.

Κυρίως, *rightfully;* κυρίως αἰτουμένῳ P. 63.

Κῦρος, *confirmation, ratification;* πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος C. 1776, same as κεκύρωται. — ἡ δὲ νῦν ἴσως πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν E. 907.

Κύρω. See Κυρέω.

Κύτος, *a vessel, an urn;* σμικρὸς προσθήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει E. 1131.

Κύων, 1. properly *a dog* or *bitch;* κυνὸς Λακαίνης Aj. 8. πρὸς οἰωνῶν δόμας καὶ πρὸς κυνῶν δέσποτόν A. 206. σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς οὔτε του κυνῶν — ἐξεφαίνετο 257. ὑπ' ὀμηστῶν κυνῶν 693. οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς 1004. ὅσων σπαράγματ' ἢ κύνες καθήγισαν ἢ θῆρες 1068. κύνας βοτῆρας Aj. 290. μὴ ῥιφθῶ κυσὶν πρόβλητος 817. — ἢ ῥαψῳδὸς κύων R. 391. 2. *any vile monster,* as *the Sphinx.* Also *the Furies;* βεβῶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι μετάδρομοι κακῶν πανουργημάτων ἄφυκτοι κύνες E. 1380. But Hermann understands κύνες in this place as applied to Orestes and Pylades.

Κώδων, *a trumpet,* but more properly *the bell of a trumpet;* χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς Aj. 17.

Κώκυμα, *a wailing, a lamentation;* ἀνδρῶν γυναικῶν σοῖς δόμοις κωκύματα A. 1066. φωνῆς — ὀρθίων κωκυμάτων κλύει τις 1191. ἀψόφητος ἀξέων κωκυμάτων Aj. 314.

Κωκυτός, *wailing, lamentation;* ἠχεῖ τις οὐκ ἄσημον — κωκυτόν T. 864. ἥσει μέγαν κωκυτόν Aj. 838. μὴ οὐ — ἐπὶ κωκυτῷ τῷνδε πατρῴων πρὸ θυρῶν ἠχὼ πῶσι προφωνεῖν E. 108.

Κωκύω, *to bewail;* νέκυν — μὴ τάφῳ καλύψαι μηδὲ κωκῦσαί τινα A. 28. τοῦτον — μήτε κτερίζειν μήτε κωκύσαί τινα 204. κωκύσασα μὲν — Μεγαρέως κλεινὸν λάχος (λάχος) 1288.

Κῶλον, *a limb,* especially applied to *the feet;* κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου C. 19. — ἕπεο — ἀμαυρῷ κώλῳ, πάτερ, ᾧ σ' ἄγω 179. νοσῶν ἀνὴρ κῶλον παλαιᾷ κηρί P. 42.

Κωλύω, *to hinder;* ἔστιν, ὃς σε κωλύσει τὸ δρᾶν P. 1225. — οὐδ' ὁ κωλύσων παρῆν A. 261. οὐδ' ὁ κωλύσων πάρα; E. 1188.

Κώπη, 1. *the hilt of a sword;* χεῖρα δεξιὰν ὀρῇς κώπης ἐπηφαίουσαν; P. 1239. 2. *an oar;* οὔτε πομπίμοις κώπαις ἐρέσσων T. 558.

Κωρύκιος, *Corycian;* Κωρύκιαι Νύμφαι A. 1115.

Κωτίλλω, *to prate;* trans., *to weary by talking;* γυναικὸς ὧν δοβλεύμα μὴ κώτιλλέ με A. 752.

Κωφός, *dumb;* but only used figuratively by Sophocles; ἐγὼ — ὁ πάντα κωφός, ὁ πάντ' ἄπορος Aj. 894. τά γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαί' ἔπη, *but the other stories are senseless and stale* R. 290.

Λ

Λαβδάκειος, *of* or *belonging to Labdacus*; τῷ Λαβδακείῳ παιδί R. 267. τῶν Λαβδακείων δωμάτων 1226.

Λαβδακίδης, *Labdacides*, or *a descendant of Labdacus*; Λαβδακίδαις R. 489. 496. κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν A. 853. τό τε Λαβδακιδῶν γένος C. 221. τὰ Λαβδακιδῶν οἴκων ὁρῶμι πήματα A. 589.

Λάβδακος, *Labdacus*, a king of Thebes; Λάϊον τὸν Λαβδάκου R. 224.

Λαβή, *a handle*; κρατῆρες — ὧν κρᾶτ' ἔρεψαν καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους C. 474.

Λάβρος, *vehement*, *bold* in speech; τὸ σὸν λάβρον στόμα Aj. 1126.

Λαγχάνω, perf., εἴληχεν Aj. 1037. εἰληχάς E. 1124. — aor., ἔλαχε R. 1366. ἐλάχετον C. 1743. λάχωσι C. 451. λαχεῖν 794. A. 516. 831. Aj. 812. λαχών Aj. 1263. A. 1226. λαχοῦσα 814. λαχόντα P. 1102. λαχοῦσαν A. 909. *To obtain* or *have by lot*; frequently with an accus.; λαχόν τε κἀπέλευστος Aj. 1263. ἀμὰς λαχόντ' ἀνίας P. 1102. τοῦτ' ἔλαχ' Οἰδίπους R. 1366. τῆς ἀμῆς χθονὸς λαχεῖν τοσοῦτον ἀνθανεῖν μόνον C. 794. μέγ' ἄρα πέλαγος ἐλάχετόν τι 1743. οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος A. 516. οὐχ ἥδε χρυσῆς ἐξία τιμῆς λαχεῖν; 695. οὔτε ξιφέων ἐπίχειρα λαχοῦσα 814. τοῖς ἰσοθέοις ἔγκληρα λαχεῖν 831. οὔτε του γάμου μέρος λαχοῦσαν 909. τὰ νυμφικὰ τέλη λαχόν 1226. εἴ' ἔργα δράσας οἷα λαγχάνει κακά E. 741. τύμβου πατρῴου κοινὸν εἰληχὸς μέρος 1124. αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν Aj. 812. ἣν δ' εἴληχεν τύχην 1037. And with a genitive; οὔ τι μὴ λάχωσι τοῦδε συμμάχου C. 451.

Λαέρτης, Λαέρτιος, Λάρτιος, Laertes, a prince of Ithaca, and father of Ulysses; στέρμα Λαέρτου Aj. 1372. ὁ Λαέρτου γένος P. 366. ὁ Λαέρτου τόκος 610. Λαερτίου παῖ P. 87. τῷ Λαερτίου 399. ὀδυσάλητος Σισύφου Λαερτίου 415. τὸν Λαερτίου 624. τῷ πανάλκι παιδὶ τῷ Λαερτίου 1341. παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου Aj. 101. ὁ Λαερτίου παῖς P. 1270. ὁ παῖ Λαερτίου Aj. 1. τέκνον Λαερτίου 373.

Λαθίκηρος, 1. intrans., *forgetful of care*; ὅτ' Αἴας λαθίκηρος πέλων Aj. 697. 2. activ., *that occasions oblivion*; λαθίκηρον δ' ὀδυνῶν — βίοτον T. 1017.

Λάθρᾳ, *secretly*, *clandestinely*, *by stealth*; used with or without a genitive case: 1. with a gen.; ἧς ἐμοὶ σὺ πολλάκις φήμας λάθρᾳ προὔτεμπες E. 1144. λάθρᾳ δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι R. 787. Καδμείων λάθρᾳ C. 355. 2. without; κεῖνο λάθρᾳ — ἐξιδοῦ, ὅτι πράξεις P. 839. ἀτηρὸς λάθρᾳ 1256. λάθρᾳ μ' ἐπελθόν R. 386. ὑπιβουλεύων λάθρᾳ 618. θυραῖος ἦλθον ὡς ὑμᾶς λάθρᾳ T. 530. πόλλ' ἂν κακῶν λάθρᾳ σὺ κλέψειας κακά Aj. 1116.

Λαθραῖος, *secret*, *clandestine*, *furtive*; εἰσδέδεγμαι πημονὴν ὑπόστεγον λαθραῖον T. 376. λαθραῖ' ὡς ἀσκεῖ — κακά 383. λαθραῖον ὄμμ' ἐπεσκιασμένη 'φρούρουν 910. λαθραῖον ὡς δρούσῃ πρὸς δίκας ἀγῶνα E. 1432.

Λαΐειος, *of*, or *belonging to Laius*: φόνον τὸν Λαΐειον R. 451. ἰώ, Λαΐειον ὦ τέκνον 1216.

Λάϊνος, *of stone*, *made of stone*; κἀπὸ λαΐνου τάφου C. 1592.

Λάϊος, *Laius*, son of Labdacus, king of Thebes, and father of Œdipus.

Λαῖφος, *a sail*; οὔτε — κώπαις ἐρέσσων, οὔτε λαίφεσιν νεώς T. 558.

Λάκαινα, fem. *Lacedæmonian*; κυνὸς Λακαίνης Aj. 8.

Λαλέω, *to speak*; πῶς οὖν βλέπων τις ταῦτα τολμήσει λαλεῖν; P. 110.

Λάλημα, *a chatterer*; οἴμ' ὡς λάλημα δῆλον ἐκπεφυκὼς εἶ A. 320.

Λαμβάνω, 1. *to take hold of*, *to take in the hand*; τάδ' ἐν χεροῖν στέφη λαβούσῃ R. 913. ὅταν δὲ χεῖμα — λάβω; C. 472. μέγαν ἐπεσβέτην βυτῆρα λαβάν Aj. 235. ἔμφηκες λαβὼν ἔγχος 279. πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον E. 412. ὃς — τεῦχος εἰς χεῖρας λαβεῖν 1109. πτυκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας T. 1188. 2. *to take with one*; χωρῶμεν, ἐνθάδον λαβὼν ὅτου σε χρεία καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει P. 641. τί γὰρ ἔτ' ἔλλ' ἐρῇς λαβεῖν; 647. εἴ μοί τι τέξων — παρεμβέβηκεν, ὡς λίπω μή τω λαβεῖν 649. 3. *to seize*, *to hold*, as sleep or disease does; λαμβάνει γὰρ οὖν ὕπνος με P. 755. ὕπνος — οὐδ' ἀεὶ λαβὼν ἔχει Aj. 661. εἴ τι ἀνδρὶ τῇδε τῇ νόσῳ λῃφθέντι μεμπτὸς εἶμι T. 446. 4. *to take by force* or

guile; μᾶλλον ἂν ἔλοιτό μ' ἢ τοὺς πάντας Ἀργείους λαβεῖν P. 47. λέγω σ' ἐγὼ δόλῳ φιλοκτήτην λαβεῖν 101. πρὸς βίαν δ' οὐκ ἂν λάβοις 103. μὴ δόλῳ λαβόντα γε 107. ἑκούσιον λαβών, εἰ μὴ θέλοι δ', ἄκοντα 613. τὰ τόξα μου — λαβὼν ἔχει 931. αἰσχρῶς γὰρ αὐτὰ κοὐ δίκῃ λαβὼν ἔχω 1218. ἃ γ' ἔλαβες βουλαῖς ἐμαῖς 1231. ὅστις — δόλοισι τὸν βίον λαβὼν ἀπεστέρηκας 1266. ἃ δ' ἂν λάβῃς σὺ σκῦλα 1417. ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν R. 266. Pass., εἰ γὰρ τὰ τοῦδε τόξα μὴ ληφθήσεται P. 68. ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς A. 1063. 5. *to take by chance,* or *right;* γήτης ὅπως ἔρουραν ἕκτοπον λαβέν T. 32. μηδ' ἄλλος ἀνδρῶν — ἀντὶ σοῦ λάβοι ποτέ 1216. ἀλλ' αὐτό μοι σὺ, παῖ, λαβὼν ἐπώνυμον, Εὐρύσακες, ἴσχε Aj. 571. Ἅιδης λαβὼν ἀπεστέρηκε E. 937. ὅπως ἐγὼ λαβὼν σημεῖα τοιαῦτα R. 1058. τί μ' οὐ λαβὼν ἔκτεινας εὐθύς 1391. πέλος καθαιρεῖ (με) τοῦτο τἀγαθὸν λαβεῖν A. 275. Κρέων — λαβὼν τε χώρας παντελῆ μοναρχίαν 1148. λαβὼν πρόβλημα σαυτοῦ παῖδα τόνδ' ἀγνῶτά μοι P. 905. 6. *to light upon, to reach, to find, to detect;* οὐκ ἂν λάβοις μου μᾶλλον οὐδὲν εὐσεβῆ P. 1040. τί δ' ἔλγος ἴσχοντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις; R. 1031. ὅπου θεῶν σεμνῶν ἕδραν λάβοιμι C. 90. — κἂν λάβῃς μ' ἐψευσμένον R. 461. ἐάν με τῷ τερασκόπῳ λάβῃς κοινῇ τι βουλεύσαντα 605. ἐὰν δέ τοι ληφθῇ τε καὶ μή A. 328. ἐφ' ᾗ λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρα Aj. 1275. Pass. δεύτερον ληφθῶ κακός; P. 896. βουλεύσασα — καὶ δρῶσ' ἐλήφθης T. 805. ὄμμασιν μόνην θέαν ἄλλου λαβόντα P. 533. ἔστιν ὥστε κἀγγύθεν θέαν λαβεῖν 652. τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι λῴω τιν' ἡμῖν 1067. ὁρῶ — ὑμᾶς ὀμμάτων εἰληφότας φόβον C. 733. τάχ' ἄν τιν' αἰδῶ κἀπ' ἐμοὶ βλέψας λάβοι Aj. 388. προθυμίαν ἔργου — λαβεῖν T. 667. τέρψιν — αὐτὴ λάβοι 817. ἢ μὴ μίασμα τοῦ φυτεύσαντος λάβῃς; R. 1012. ἐδήχθη τοῦτο τοὔνειδος λαβών T. 253. πτημονὰς εὔχου λαβεῖν T. 1179. οὐ μὴ λάβω 1180. 7. *to attain to, to arrive at, to gain;* ἡδὺ γάρ τοι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν P. 81. εὖ' ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν 292. κλέος ὑπέρτατον λαβεῖν 1331. ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος R. 121. ἐλκὴν λάβοις ἂν κἀνακούφισιν πόνων 218. ἐν δὲ τῷ λέγειν κἀκ' ἂν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σωτήρια C. 800. ποίαν λάβω θεῶν ἀρηξιν ἢ βροτῶν; 832. ὡς μάλιστ' ἂν εἰ πόθῳ λάβοις 1675. πάντα ταῦτ' ἥσσω λαβεῖν ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας A. 435. κἀκ τῶνδέ μοι λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει E. 257. εἰ σθένος λάβοιμι 526. εἰ λάβοις σθένος 339. εἰ φωνὴν λάβοι 538. βάξιν καλὴν λαβόντε 994. ὅταν θανεῖν χρῄζων τις εἶτα μηδὲ τοῦτ' ἔχῃ λαβεῖν 996. προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ κέρδος λαβεῖν ἄμεινον 1004. 8. *to choose, to take to oneself;* πότερα δ' ἄν, εἰ νέμοι τις αἵρεσιν, λάβοις Aj. 258. πῶς δῆτ' ἐγὼ κοῦ' ἂν λάβοιμ' ἀφεὶς τάδε; R. 599. τίς παραβρίψει, τέκνα, τοιαῦτ' ἐνεῖδη λαμβάνων R. 1494. λαβὼν Ἄδραστον πανθερὲς C. 1304. ἴδόν τε καὶ λαβὼν φίλον P. 667. ποθεῖ σε ξυμπαραστάτην λαβεῖν 671. ἔως τις — γυνὴ κληθῇ λάβῃ τ' ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος T. 148. 9. *to receive;* λαβεῖν πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρός, *that I should hear the voice of such a man* P. 234. παρ' οὗπερ ἔλαβον τάδε τὰ τόξα 1216. καὶ μὴν χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ R. 1004. δῶρον — τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβόν 1022. ἢ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες —; 1039. πόθεν λαβόν; 1162. πόθεν λαβόν; A. 397. δέλτον, — τὴν ἐγὼ θαμὰ θεοῖς ἀρῶμαι πτημονῆς ἄτερ λαβεῖν T. 48. ἀσπίδ' εἰ λάβοις Aj. 1101. σὺ — πρὸς σῆς ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβόν E. 12. τὰς ἡδονὰς πρὸς σοῦ λαβοῦσα 1295. οἵ' ἂν οὔτε τις δόμων ἀπώσαιτ', οὔτ' ἂν ἡσθείη λαβών 1317. βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν Aj. 489. μηδὲ πρὸς κακοῖς τοῖς οὖσι λύπην πρός γ' ἐμοῦ λύπης λάβοι T. 330. τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνειν E. 582.; ὥσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες R. 276. ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἱκέτην ἐχέγγυον C. 285. 10. midd., *to lay hold of, to take to oneself;* βούλει λαβωμαι δῆτα καὶ θίγω τί σου; P. 751. ἀρχῆς λαβέσθαι καὶ κράτους τυραννικοῦ C. 374.

Λαμπάς, 1. subst. *a torch;* πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας T. 1188. Metaph. applied to signify *the sun;* οὐκέτι μοι τόδε λαμπάδος ἱερὸν ὄμμα θέμις ὁρᾶν A. 870. 2. used adjectively, *enlightened by torches;* ἢ πρὸς Πυθίαις ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς C. 1052.

Λαμπρός, 1. *splendid, bright;* λαμπρὸν ἡλίου σέλας E. 17. κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος A. 412. ὃ λαμπρῇ στεροπῇ φλεγέθων T. 99. λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπᾶς ᾤξας ὀξὺς νότος ὡς Aj. 250. τὰ πρόσθε λαμπρὰ ὄμματα R. 1483. εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ σωτῆρι βαίη λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι R. 81. νῦν σοὶ τὰ λαμπρὰ ταῦτα δεῖ φαίνειν ἔτη C. 725. οὐ λέγοισι τὸν βίον στουδάζομεν λαμπρὸν ποιεῖσθαι 1146. κάρτα λαμπρὰ καὶ

ἐπ' ὄμμα καὶ φόνῳ T. 378. *εἰσῆλθε λαμπρὸς* E. 675. *δόμων δέ σε — λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἀγώ* 1119. 2. *clear*; *ταῦτ' οὖν ἀνειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει* T. 1164.

Λαμπτήρ, *a torch*, or *lamp*; *ἠείχ' ἑσπέρου λαμπτῆρες οἰκόνδ' ἠθέων* Aj. 279.

Λάμπω, 1. properly *to shine*; *ἐκ δὲ θυμάτων Ἡφαίστου οὐκ ἔλαμπεν* A. 994. *ἀπαυχῶ — ἀχθροῖς ἄστρον ὡς λάμψειν ἔτι* E. 66. 2. used figuratively; *ἔλαμψε γὰρ τοῦ νικήσαντος φάος Περσικοῦ* R. 475. 3. applied to *sound*; *πολὺν δὲ λάμπει στονόεσσά τε γῆρυς ὄμιλος* R. 187.

Λανθάνω and λήθω, perf., λέληθα R. 415. *λέληθεν* R. 247. *λελήθανε* R. 366. — fut., *λήσεις* T. 455. — aor., *λάθῃ* P. 46. 156. 504. E. 1395. *λάθοι* R. 904. — mid. pres., *λάθεται* E. 163. — perf. *λελῆσθαι* E. 334. — fut., with a passive signification, *λησόμενον* E. 1239. — aor., *λαθόμαν* E. 1279. 1. act., *to be* or *remain concealed*, *to lie hid*. *to escape notice*; *οὐ λάθοι μ' ἀρχά* E. 215, same as *οὐκ ἀπιλλήσομαι τῆς ἀρχῆς*. — *μὴ καὶ λάθῃ με προσιόντα* P. 46. *μὴ με λάθῃ προσιόντα* 156. *οὐδέ με λήθει βαρεῖα τηλέθον αὐδά* 207. *μὴ λάθοι σε* R. 904. *οὐ γάρ με λήθεις* 1325. *ἢ σε λανθάνει πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν φίλων κακά*; A. 9. *ἢ — λήθουσά μ' ἐξέπεμψας* 528. *ὅπως δὲ λήσεις* T. 455. *λανθάνει στήλην ἄκραν πεσοῦσα*, *he unawares strikes the pillar's side* E. 734. *οὔτε δρόσ' ἐλάνθανεν* 902. *πόλει ξυνὸν μ' ἔληθες* 1351. *μὴ λάθῃ μολὼν ἔσω* 1395. *μὴ διαφθαρεὶς λάθῃ* P. 504. *εἴτε τις εἶ ὢν λέληθεν* R. 247. *λεληθέναι σε φημί — εἰσχωρεῖν ὁμιλοῦντα* 366. *λέληθας ἐχθρὸς ὤν*, *thou art unaware that thou art an enemy* 415. 2. mid., usually with a genitive case, *to forget*; *ὁ δὲ λάθεται ὧν τ' ἔπαθε* E. 163. *δεινόν σε — κείνου λελῆσθαι* 334. *πρόσωπον ἐς ἀγὼ οὐδ' ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμαν* 1279. and with a passive signification; *οὐδέ ποτε λησόμενον ἡμέτερον εἶον ἔργ' κακόν*, *a calamity never to be forgotten*, *such as was ours* E. 1239.

Λαξεύστητος, *trampled under foot*; *θεὸς ἔπεισον — λαξεύστητον ἀντρέων χαρὰν* A. 1261.

Λαομέδων, *Laomedon*, father of Hesione, wife of Telamon; *βασίλεια, Λαομέδοντος (θυγάτηρ)* Aj. 1281.

Λᾶας, *a stone*; *ἐπ' ἄκρου λᾶας βραχὺς ἐκλάσας* C. 197.

Λαός and λεώς. 1. *the people*; *ξέμπας Ἀχαιῶν λαὸς* P. 1227. *Κάδμου λαὸν* — same as *Καδμείους* R. 144. *πᾶς — Καδμείων λεὼς* C. 745. *Θήβης τῆσδ' ἀμύντολις λεώς* A. 729. *Μυλιαῖον ἅπας λεὼς* T. 193. 2. *a people*, *the native inhabitants*; *ἀνάλιος λεὼς* Aj. 562. *ἔ γ' ἐνθάδ' ἐν εἴκοι λεὼς* C. 43. *ἰὼ πᾶς λεὼς* 888. *πάντα — λαὸν ἔκπτωτον ἱππότην τε* 902. *λεῶν — ὃν δ' ἡγεῖτ' οἴκοθεν* Aj. 1079.

Λάρτιος see Λαέρτης.

Λασιαύχην, *shaggy-maned*; *λασιαύχενα θ' ἵππον* A. 849.

Λάσιος, *hairy*, *shaggy*; *στικτῶν ἢ λασίων μετὰ θηρῶν* P. 184.

Λάσκω, *to utter*; *μηνύσειν' αὐτὸν ψεύδος ἐς πόλιν λαλεῖν* A. 1081. *τοῦπος τὸ θεοπρόπον — ὃ τ' ἔλακεν* T. 821.

Λατρεία, *servitude*; *οἷας λατρείας ἐνθ' ὅσον ζῆλον τρέφει* Aj. 498. *πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσων — ἔτ' ἐπίστασθαί γ' ἔχοι θεῶν λατρείαν*; T. 827.

Λάτρευμα, *service*; *οὐδ' ἐπ' Ὀμφάλῃ πόνων λατρεύματα* T. 356.

Λατρεύω, *to serve* properly *for hire*; *λατρεύοντά τῳ* T. 35. *μοχθοῖς λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν* C. 105.

Λάτρις, *a hired servant*; *Λυδῇ γυναικὶ φασὶ νιν λάτριν πονεῖν* T. 70.

Λάφυρον, *booty*, *spoil*, generally found in the plural number; *πάσας ἀρετὰς λάφυρ' ἔχων* T. 643. *σέ — παγχρέοις στέψω λαφύροις* Aj. 93.

Λάχνη, *wool*, *the fleece*; *σπάσασα κτηνέων βοτοῦ λάχνην* T. 687.

Λάχος, *lot*; *κακώσασα μὲν τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λάχος, αὖθις δὲ τοῦδε* A. 1288. The common reading is *λάχος*, *having bewailed the illustrious bed of Megareus*: but Bothe conjectured *λέχος*, which emendation is approved by Hermann, Dindorf, and Ellendt. Megareus, by Euripides called Menoeceus, was son of Creon, and submitted to a voluntary death in order to insure victory to the Thebans over the Argives, Tiresias having declared that for that purpose it was necessary to sacrifice one descended from the Dragon's teeth.

Λέαινα, *a lioness*; *σκύμνων λεαίνης* Aj. 966.

Λέβης, *a caldron*; *δῶρον λέβητι χαλκέῳ κεκραμμένον* T. 553. *ἐς τάφον λέβητα κοσμεῖ* E. 1393.

Λέγω, *to say*, *to speak*, *to relate*, *to tell*, *to mean*.

Λεηλατέω, *to drive away booty*; *ἢ τόν εἰσαεὶ λεηλατήσει χρόνον*; *will he be for ever plundering* Aj. 336.

Λεία, *booty*, *plunder*, spoken of *cattle* taken as plunder; *λείας ἀπαρχὴν βοῦς* T. 758. *ἐφθαρμένας — εὑρόντες λείας ἐκόντας* Aj. 26. *σύμμικτά τε λείας ἔβαστα βουκόλων φρουρήματα* Aj. 54. *ἀλόντα Δαναῶν βοτὰ καὶ λείαν* 145.

Λείβω, properly *to pour as a libation*; also *to shed tears*; δ' ὄμματος ἀστακτὶ λείβων δάκρυον C. 1253, for δάκρυ' εἰβομένη A. 523.

Λειμών, *a meadow*; ἐν βουθερεῖ λειμῶνι T. 187. ὦ Ζεῦ, τὸν Ὀτρηρὸν ἔτεμον ἐς λειμῶν' ἔχεις 199. σὺ τὸν ἱππομανῆ λειμῶν' ἐπιβάντα Aj. 144. εἶμι πρὸς — παρακτίους λειμῶνας 640.

Λειμωνιάς, *that frequents meadows*; Νύμφαι τ' ἔνυδροι λειμωνιάδες P. 1440.

Λειμώνιος, *of* or *pertaining to meadows, meadowy*; Ἰδαίᾳ μίμνω λειμωνίᾳ πολιᾷ μήλων Aj. 597.

Λείπω, act. perf., λέλοιπον T. 326. λελοιπότα C. 1579. E. 1436. — fut. λείψω P. 1143. Aj. 560. λείψειν P. 1073. — aor., ἔλιπε C. 1706. ἔλιπον E. 504. ἔλιπον plur. A. 142. λίπω P. 649. λίπῃς 468. λίποι R. 1247. λιπεῖν P. 957. Aj. 638. λιπών Aj. 455. 952. P. 891. 900. 1199. T. 47. λιπόντες P. 273. — pass. imperf., ἐλείπετο T. 933. — perf., λέλειψαι R. 1504. λέλειπται 1418. λελείμμεθον E. 938. λελειμμένῳ Aj. 539. λελειμμένῃ A. 544. λελειμμένα 58. λελειμμένοι Aj. 1224. — pluperf., λέλειπτο A. 1187. — fut., λειφθήσομαι P. 1060. Signification 1. *to leave* or *desert* a person; εὕδοντα — λιπόντες ὤχοντο P. 273. μὴ λίπῃς μ' οὕτω μόνον 468. λιπὼν μὲν ἔγωγε 900. ἀπὸ νῦν με λείποι' ἤδη 1162. μόνον δέ με μὴ λείπετε C. 502. ὅρα με λείπων 660. ἔγωγέ τοι σφ' ἔλειπον ἰσχύοντά τε καὶ ζῶντα T. 233. — pass., λειφθήσομ' ἤδη P. 1060. 2. *to leave*, spoken of a person who remains in a certain state or condition, generally of distress or misfortune; ὑφ' ἓν θάνοι μὲν αὐτός, τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι τοῖς οἴοιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν R. 1247. οἰκτείρω δέ νιν χήραν παρ' ἐχθροῖς παῖδά τ' ὀρφανὸν λιπών Aj. 638. — pass., μόνα λελείμμεθον E. 938. ἥμας — δόλῳ κεντήσεθ' οἱ λελειμμένοι Aj. 1224. νῦν δ' αὖ μόνα δὴ νὼ λελειμμένα σκόπει ὅσῳ κάκιστ' ὀλούμεθα A. 58. In the same sense but without the additional signification of distress; τοῖον πυλωρὸν ἀμφί σοι λείψω Aj. 560. χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ R. 1418. μόνος πατὴρ τούτων λέλειψαι 1504. 3. *to leave a place*, or *condition*; μή ποτ' ὄφελον λιπεῖν τὴν Σκῦρον P. 957. ὦ κοίλας πέτρας γύαλον, — ὃς σ' οὐκ ἔμελλον ἄρα — λείψειν οὐδέποτε 1073. ὃς γε σὰν λιπὼν ἱερὰν λιβάδ' ἐχθροῖς ἔβαν Δαναοῖς ἀρωγός 1199. ὦ κρῆναι — λείπομεν ὑμᾶς, λείπομεν ἤδη 1448. ἐξ ὅτου πέτραν διήνεμον λέλοιπεν T. 326. παυλόχους λιπὼν ἕδρας Aj. 455. ἐπὶ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω P. 1143. ὃς λελοιπότα κεῖνον τὸν αἰεὶ βίοτον ἐξεπίστασο C. 1579. Ὀρέστῃ — βιὸν λελοιπότ' ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις E. 1436. χιὼν οὐδαμὰ λείπει A. 324. 4. *to leave a thing to any one*; εἴ μοί τι τέξοι — παραρρίψηκεν, ὃς λίπω μή τῳ λαβεῖν P. 649. ἐμοὶ δίλτον λιπὼν ἔστειχε T. 47. ἔλειπέ μοι μαντεῖα τιστά 76. ἐν δόμοις λείπει παλαιὸν δίλτον 156. ἔλιπον Ζηρὶ τροπαίῳ πέγχαλκα τέλη A. 142. — pass., ὃ δὴ λέλειπτο A. 1187. ἐμοὶ λιπὼν ἀνίας καὶ γόους διοίχεται Aj. 952. οὐδὲ πένθος ἔλαι' ἔκλαυστον C. 1706. 5. *to abandon*; τὴν αὐτοῦ φύσιν ὅταν λιπών τις δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα P. 891. 6. used intransitively; *to fall short, to be wanting*; λείπει μὲν οὐδ' ἃ πρόσθεν ἤδεμεν τὸ μὴ οὐ βαρύστον' εἶναι R. 1232. οὔ τί πω ἔλιπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου πολύπονος αἰκία E. 504. 7. pass., *to be left*, or *abandoned*; λείπου μηδὲ σὺ, παρθέν', ἐπ' οἴκων T. 1265. σοῦ λελειμμένη A. 544. ἕρποντι φωνεῖς ἢ λελειμμένῳ λόγου; *dost thou speak to one drawing near, or too far off for speech?* Aj. 539. κἀνταῦθ' ὁ παῖς δύστηνος οὗτ' ὀδυρμάτων ἔλειπτ' οὐδέν T. 933. λείπομαι γὰρ ἐν τῷ μὴ δύνασθαι μηδ' ὁρᾶν, δυοῖν κακοῖν C. 496. λόγων ὡς — τῶν ὧν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξου κρίσιν T. 265. εἰ μὴ 'γω παράφρων μάντις ἔφυν καὶ γνώμας λειπομένα σοφᾶς E. 466.

Λείψανον, *a remainder*, plur., *remains*; φέροντες αὐτοῦ σμικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ τεύχει θανόντος E. 1102.

Λεκτός, 1. *chosen*; γῆθέων λεκτοί R. 19. 2. *to be said*, or *spoken*; ἐστ' ἐκείνῳ πάντα λεκτά, πάντα δὲ τολμητά P. 629.

Λέκτρον, properly *a bed*; metaph. *marriage*, or *marriage-bed*; ἢ μητρόθεν — δυσώνυμα λέκτρ' ἐπλήσω; C. 532. πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ; R. 976. τὸ δυσπάρευνον λέκτρον ἐνδατούμενος σοῦ T. 788. ἰὼ ματρῷαι λέκτρων ἄται A. 855. τὸν πελάτην λέκτρων ποτὲ τῶν Διὸς P. 673. ἔχων δὲ λέκτρα καὶ γυναῖχ' ὁμόστορον R. 260.

Λεπτός, *thin, light*; λεπτὴ δ' — ἐπῆν κόνις A. 256.

Λερναῖος, *Lernaean*; θρέμμα Λερναίας ἕδρας T. 571. Λερναίαν θ' ἕδραν 1084.

Λέσχη, 1. *conversation, discourse*; πρὸς ἐμὰν λέσχαν ἀβάτων ἐκβάς, ἵνα πᾶσι νόμος, φάνει C. 164. 2. *deliberation*; σύγκλητον τήνδε γερόντων προὔθετο λέσχην (Κράων) A. 160.

Λευκανθής, white, hoary; λευκανθὲς κάρα R. 742.

Λεύκασπις, having a white shield; (said to be peculiar to the Argives); λεύκασπιν φῶτα A. 106.

Λεύκιππος, having white horses; λεύκιππος, Αἰνὰν γένος E. 696.

Λευκόπωλος, drawn by white steeds; ἐξίσταται γὰρ νυκτὸς — κύκλος τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν Aj. 658.

Λευκός, white, bright, shining; λευκῆς χιόνος A. 114. ἐξ ὄτου λευκὴν ἐγὼ τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα 1079. λευκῇ παρειᾷ 1224. κόμης δὲ λευκὸν μυκλὸν ἐκραίνει T. 778. λευκῷ δὲ γήρᾳ μάτηρ νιν ὅταν νοσοῦντα — ἀκούσῃ Aj. 613. πάρα λευκὸν εἰάμερον πελάσαι φάος 694.

Λεύσσω, 1. to see, to behold; πάντων ἐν νόσῳ εὐδρακὴς ὕπνος ἐξύπνος λεύσσειν P. 837. εἰ μὴ πέλας Ὀδυσσέα στείχοντα — ἐλεύσσομεν 1205. Ἡρακλέους λεύσσειν τ' ὄψιν 1398. λεύσσετ', Οἰδίπους ὅδε R. 1524. ἐν ἐγὼ λεύσσων περὶ πῶν οἶπω δύναμαι τέμενος γνῶναι C. 134. ὁ πάντα λεύσσων Ἥλιος 873. νέατον δὲ φέγγος λεύσσουσαν ἀελίου A. 803. νῦν ἀκεῶ' ἕξεστί σοι παρόντι λεύσσειν E. 3. ἕς τ' ἂν ἄστρων μικρὰς, λεύσσω δὲ τόδ' ἦμαρ 106. λεύσσω γὰρ Αἴγισθον ἐκ προδήλου 1420. τί λεύσσω; 1467. τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον T. 225. εἰ μὴ κυρῶ λεύσσων μάταια 406. εἰ παροῦσα — ἔλευσσες οἷ' ἔδρασε 893. τὸν ἀμέθυμον εἴ ποθι πλαζόμενον λεύσσων ἀπίοι Aj. 871. ἀμενηνὸν ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὅτου 874. 2. to look, to look stedfastly at; λεύσσων δ' ὅπου γνοίη στατὸν εἰς ὅδωρ P. 707. τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύκλον; 804. εἰς ἀκεῶνον περιπολοῦντ' ἐλεύσσομεν R. 1254. προσπτύσθου, λεύσσε νιν C. 121. μήδ', ἃ μὴ θέμις, λεύσσειν δικαιοῦν 1638; λεύσσετε — τὴν βασιλίδα μόνην λοιπὴν A. 932. οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν στέρξαιμι κακὸν τόδε λεύσσων T. 988. 3. to observe, to consider; κἂν κεῖνα (πήματα) λεύσσῃς C. 1199. 4. to watch over; ὁ γὰρ αἰὲν ὁρῶν κύκλος λεύσσει νιν Μορίου Διός C. 710. ὁ μὴ λεύσσων as μὴ βλέπων signifies one dead, that does not see; πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσων — ἔτ' ἐπίσκοπον ἔχοι πόνων λατρείαν; T. 825.

Λεύω, to stone; τὸ λευσθῆναι πέτροις C. 436.

Λέχος, 1. properly a bed; λέχος Ἡρακλεᾶ κρυτὸν ξυστᾶσα T. 27. ἐπεὶ τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον Aj. 486. λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐν χεροῖν ἐμαῖν χραίνω R. 821. ἔστ' οὐδὸ πρὸς τὰ νυμφικὰ λέχη 1243. ὃ λέχη τε καὶ νυμφεῖ' ἐμά. T. 916. 2. marriage; ἔγαν γε λυπεῖς καὶ σὺ καὶ τὸ σὸν λέχος A. 569. ἀτιμάζοντα — τὸ δύστηνον λέχος 1211. κρύφιον ὡς ἔχοι λέχος T. 359. ἐπεί σε λέχος δουριάλωτον στέρξας ἀνέχει θούριος Αἴας Aj. 210. — ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν A. 626. τοῦτο κήδευσον λέχος T. 1217. ἴσαν ἐς μέσον ἑλμένοι λεχέων T. 512. εἶπε μὲν λέχους ὅτι χρείᾳ μ' ἐλάσθαι κτῆσιν 160. 3. a bird's-nest; ὅταν κενῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος A. 421.

Λέχριος, properly oblique; λέχριός γ' ἐπ' ἄκρον λόφον βραχὺς ἐκλάσας C. 196. Used figuratively; πάντα γὰρ λέχρια τῶν χεροῖν, for everything falling to ruin, both in my hands A. 1325.

Λέων, a lion; Νεμέας ἔνοικον βουκόλων ἐλάστορα λέοντα T. 1083. ὡς λέοντε συνόμω P. 1422. ἰὼ μάκαιρα ταυροκτόνων λεόντων ἔφεδρε P. 399.

Λεώς. See λαός.

Λήγω. Is not used transitively. Intrans. 1. to cease; πόνου λήξαντος P. 634. κοὐκ ἔστι λῆξαι πρότερον, ἀλλ' ἐᾶν χρεὼν ἕκηλον εὔδειν 757. ἅλις — φαίνεται, ἐνθ' ἔληξεν, αὐτοῦ μένειν R. 686. ηὐδᾶτο γὰρ ταῦτ', οὐδέ πω λήξαντ' ἔχει 731. τό τοι πολὺ καὶ μηδαμὰ λῆγον — ἀκουσμ' ἀκοῦσαι C. 520. λήγει δ' ἔρις Aj. 718. τίς ἄρα νέατος ἵς ποτε λήξει πολυπλάγκτων ἐτέων ἀριθμός; Aj. 1164. πῶς γάρ ἂν λήξαιμ' ἐγώ E. 1305. εἰπὼν ὁ χρῄζεις λῆξον T. 1110. λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπᾶς ᾕξας ὀξὺς νότος ὡς λήγει Aj. 251. κἀγὼ μαθοῦσ' ἔληξα 267. θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἴσχων R. 881. 2. with a gen., to desist from anything, to give over; τῶν λόγων λήξαι P. 1381. λήγετε τοῦδ' ἄχους C. 1720. οὐ μὲν δὴ λήξω θρήνων E. 104. τῶνδε ληξάσῃ γόων 345. εἰ τῶνδε μὴ λήξεις γόων 371. ἐπεὶ δὲ τῶνδ' ἔληξεν T. 908. ὡς ἔληξε κἀπέπνευσε τῆς νόσου Aj. 267. ἢ μὲν ἐξ ὅτου νέας τροφῆς ἔληξε καὶ κατίσχυσεν δίμας C. 347.

Λήθη, oblivion; ἐπειδὴ τοῦδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ λήθη τις εἶναι κἀνάπαυλα Γ. 866. οὐδὲ μήποτε λάθα κατακοιμάσῃ R. 870.

Ληθίπονος. See λαθίπονος.

Λήθω and **λήθομαι**. See λανθάνω.

Λῆμα, boldness, audacity; ὅσον λῆμ' ἔχων ἀφίκου C. 881. ὦ λῆμ' ἀναιδὲς 964. μητρῷον ὅς σε λῆμ' ἀτιμάσει ποτὲ E. 1417.

Λῆμμα, gain; ἐκ τῶν — αἰσχρῶν λημμάτων A. 313.

Λήμνιος, Lemnian; τῷ Λημνίῳ τῷδ.

ἀνακαλουμένῳ πυρί P. 789. ὦ Λημνία χθών 976.

Λῆμνος, *Lemnos*, an island in the Ægæan sea; τῆς περιῤῥύτου χθονὸς Λήμνου P. 2. χαῖρε τὴν Λῆμνον πατῶν 1049.

Ληρέω, *to trifle*; ληρεῖν ἀνδρὸς οὐχὶ σώφρονος T. 435.

Λησμοσύνη, *oblivion*; ἐκ — πολέμων τῶν νῦν θέσθε λησμοσύναν A. 151.

Λῃστής, *a robber*; λῃστὰς ἔφασκε — κτανεῖν νιν R. 122. πῶς οὖν ὁ λῃστὴς — ἐς τόδ' ἂν τόλμης ἔβη; 124. τὸν μὲν — ξένοι λῃσταὶ φονεύουσι 716. λῃστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἀνδρας ἐννέπειν ὧς νιν κατακτείνειαν 842. λῃστὴς ἐναργὴς τῆς ἐμῆς τυραννίδος 535. οὐκ ἔστι λῃσταῖς πνεύμ' ἀναντιούμενον P. 639.

Λῆστις, *oblivion*; τὰ δ' ἐν μέσῳ ἢ λῆστιν ἴσχεις, ἢ δι' οὐδενὸς ποιεῖ C. 590.

Λητῷος, *Latoan, pertaining to Latona*; Λητῷα κόρη E. 560.

Λίαν, adv., *very much, too much*; ὥστε μὴ λίαν στένε E. 1163. δίδοικα λίαν ἡδονῇ νικωμένην 1264.

Λιβάς, *dripping water*; σὰν λιπὼν ἱερὰν λιβάδα, *leaving the sacred waters* (the river Sperchius) P. 1200.

Λιβύς, *Libyan, African*; δύο Λίβυες ζυγωτῶν ἁρμάτων ἐπίσταται E. 692.

Λιγνύς, *smoke*; ἐκ προσίδρου λιγνύος διάστροφον ὀφθαλμὸν ἄρας T. 791; the scholiast, followed by Hermann, understands by λιγνύος in this place *the dimness of sight produced by disease*; τῆς παρακειμένης καὶ περικεχυμένης αὐτὸν φλογώδους νόσου, Schol., *raising his distorted eyes from the mist that surrounded them*; but Ellendt would render the word literally *smoke*, and thinks that the vision of Hercules was for a time intercepted by the smoke arising (probably) from the sacrificial fire, of which mention had been just before made.

Λιγυρός, *shrill sounding, whistling*; παίει λιγυρᾷ μάστιγι δικλῇ Aj. 238.

Λιγύς, *deep-toned*; λίγεια μινύρεται ἀηδὼν C. 677.

Λιθοκόλλητος, *stone-cemented*; ὦ ψυχή — χάλυβος λιθοκόλλητον στόμιον παρέχουσα T. 1251.

Λιθόλευστος, *stone-casting*; πεφόβημαι λιθόλευστον Ἄρη Aj. 247.

Λιθοσταδής, *formed by stones torn out*; ἁρμὸν χώματος λιθοσταδῆ δύντες A. 1201; see Ἁρμός.

Λιθόστρωτος, *paved with stones*; πρὸς λιθόστρωτον κόρης νυμφεῖον Ἅιδου κοῖλον εἰσβαίνομεν A. 1189.

Λιμήν, *a port, a harbour, a receptacle, a resting-place*; ὦ λιμένες, ὦ προβλῆτες P. 924. βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμήν, ποῖος Κιθαιρὼν οὐχὶ σύμφωνος R. 420. ἴν' — ἦν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμὴν A. 987. ἰὼ δυσκάθαρτος Ἅιδου λιμὴν 1270. ὦ μέγας λιμήν, αὐτὸς ἥρκεσιν παιδὶ καὶ πατρὶ θαλαμηπόλῳ πεσεῖν R. 1208. τοῖς πολλοῖσι γὰρ βροτῶν ἄπιστός ἐσθ' ἑταιρείας λιμὴν Aj. 668.

Λίμνη, properly *a lake*; Ἀΐδα παγκοίνου λίμνας E. 136. Used also to express *the sea*; Μηλίδα πὰρ λίμναν P. 633.

Λιμός, *hunger*; κεῖται — ἔν τ' ὀδύναις ὁμοῦ λιμῷ τ' οἰκτρός P. 186. ἐν λιμῷ τε καὶ κακοῖσι 312.

Λιπαρέω, *to supplicate, to importune*; τοῦ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν; R. 1435. ὥσπερ τις εἶ σοι λιπαροῦντι μὲν τυχεῖν μηδὲν διδοίη C. 780. λιπαρεῖν γὰρ οὐ καλὸν δίκαια προσχρῄζουσιν 1203.

Λιπαρής, *bountiful*; σὲ — λιπαρεῖ προὔστην χερί E. 1370. ὦ ξεῖνε, μὴ θαύμαζε πρὸς τὸ λιπαρές, τέκν' εἰ φανέντ' ἄελπτα μηκύνω λόγον, *O stranger, wonder not at my prolixity*, &c. C. 1121.

Λίπος, *fat*; ἀνδροφθόρου βιβρῶτες αἵματος λίπος A. 1009.

Λίσσομαι, *to beseech, to entreat*; αἰτῶ, προπιτνῶ, λίσσομαι E. 1372. πιθοῦ — ἄναξ, λίσσομαι R. 650. πιθοῦ μοι, λίσσομαι 1064. — with an accus., ἱκέσιός σε λίσσομαι A. 1215. μή, λίσσομαί σ', αὔδα τάδε Aj. 361. — with an infin., λίσσομαι — ξένον ἐκκατανύσαι — τὰν παγκευθῆ κάτω νεκρῶν πλάκα C. 1556. πρός νυν θεῶν σε λίσσομαι — ἐμοὶ πιθέσθαι E. 420.

Λιτή or λιταί, *prayers*; ἐν λιταῖς στείλαντες P. 60. τὰς θεὰς καλῶν ἱκνοῦμαι καὶ κατασκήπτω λιταῖς C. 1015. τὰν ἀφανῆ θεὸν καὶ σὲ λιταῖς σιβίζει 1554. οὗτοι — πατέρ' ἀνστάσεις οὔτε γόοις οὔτε λιταῖς E. 137. ἱκεσίους πίμπων λιτάς P. 493. τάσδ' ἐπεύχεσθαι λιτάς C. 485. σοὶ προστροπαίους λιτὰς ἔχων 1311., same as ἱκετεύσων σε. κἀγ' οὐ δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι θεοὶ παρ' ἡμῶν A. 1006.

Λίχας, *Lichas*; Λίχας ὁ κῆρυξ T. 188. κῆρυξ ἥκει' οἰκεῖος Λίχας 754. Λίχα 309. 597. τὸν δυσδαίμονα Λίχαν 770.

Λογίζομαι, *to consider, to reflect upon*; ταῦτ' ἐὼν εἴσω λογίζου R. 461. εἴ τις δύο ἢ καὶ πλείους τις ἡμέρας λογίζεται T. 940. εἴ τῳ καὶ λογίζεσθαι σχολή Aj. 803.

Λόγος, *a word, speech, talk, discourse, a saying, a rumour:* also *reason, thought, consideration, pretext.*

Λόγχη, *the head of a spear*, thence *a spear* itself; *ἰὼ καλαινὰ λόγχα προμάχου δορός* T. 853. metaph., *a band of spearmen; λόγχη πεδιάς* T. 1047. *ξὺν ἱππτὰ τάξεσι ξὺν ἱππτά τε λόγχαις τὸ Θήβης πεδίον ἀμφιστᾶσι* C. 1314. *ἀμφιχανὼν λόγχαις ἱππτάπτυλον στόμα* A. 119. *δικρατεῖς λόγχας στήσαντε* 146. *τόξα καὶ λόγχας βόπαλόν τε τινάσσων* T. 510.

Λοιβή, *a libation; οὔτε λοιβῆς ἥμιν οὔτε θυμάτων παρῆν ἱκήλοις προσθιγεῖν* P. 8. *τύμβον — λοιβαῖσι πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδαῖς στέψαντες* E. 52.

Λοιμός, *pestilence; λοιμὸς ἔχθιστος* R. 28.

Λοιπός, 1. adj., *remaining, left, last; τὸν λοιπὸν χρόνον* P. 84. *τὴν βασιλίδα μούνην λοιπήν* A. 932. *τὸν λοιπὸν βίοτον* T. 81. *λείαν ἥπερ δορίληπτος ἔτ' ἦν λοιπή* Aj. 146. *τοῦ λοιποῦ χρόνου* E. 807. *χώ λοιπὸς χρόνος* 1019. *ὦ φίλτατον μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοὶ ψυχῆς Ὀρέστου λοιπόν* 1116. 2. subst., generally in the plural number; *the remains; ἔργον ἤδη σὸν τὰ λοίφ' ὑπηρετεῖν* P. 15. *κἂν τὰ λοίφ' οὕτω φρονῇς* 1243. *τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου* R. 1487. sing., *ὡς ἔστι μοι τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο* C. 579. 3. used adverbially, *hereafter, for the future; τὸ λοιπὸν — φυλάξομαι* P. 452. *Σκῦρος ἐξαρκοῦσά μοι ἔσται τὸ λοιπόν* 458. *ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν — ὀψοίατο* R. 1273. *ἵνα — τὸ λοιπὸν ἁρπάζητε* A. 311. *ὑπτίοις — τὸ λοιπὸν σίλμασιν ναυτίλλεται* 713. *τὸ λοιπὸν ἤδη ζῆν ἀλυπήτῳ βίῳ* T. 167. *τὰς ἀπαιδας ἰς τὸ λοιπὸν οὐσίας* 907. *τὸ λοιπὸν ἤδη χαίρετε* 917. *τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα — θεοῖς εἴκειν* Aj. 651. *ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφνωτίραις χερσὶ στέφωμεν* E. 449. *ὡς τὸ λοιπὸν ἢ φρονοῦσαν ἢ μώραν λίγης* 878. *ἐλευθέρα καλεῖ τὸ λοιπόν* 959. *ὡς σὸν σοὶ κάτω ναίω τὸ λοιπόν* 1158. And so used in the plural number; *ὡς τὰ λοίπ' ἔχοις ἀεί* E. 1217. *καὶ τὰ λοιπά μου μέλον δικαίως* C. 1139. Not always expressive of future time; *τὴν Κορινθίαν ἄστρωτος τὸ λοιπὸν ἐκμετρουμένος χθόνα ἔφευγον* R. 795. *ὃν τητωμένα τὸ λοιπὸν ἤδη τὸν βίον διάξετον* C. 1615.

Λοίσθιος, *the last; ὧν λοισθία 'γὼ καὶ κάκιστα δὴ μακρῷ κάτειμι* A. 836. *τὰ λοίσθι' αἰτεῖ τοῦ βίου* C. 589. Used adverbially; *λοίσθιον δὲ σοὶ κακὰς πράξεις ἐφυμνήσασα* A. 1289. *εἶτα λοίσθιον θάνω;* Aj. 463. Of a place *the furthest; ἐν δὲ λοισθίῳ τυμβεύματι* A. 1205.

Λοκρός, *a Locrian; Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες* T. 785.

Λοξίας. *Loxias*, a name of Apollo; *Λοξίας δυεῖπε* R. 853. *εἶπε γὰρ Λοξίας* 994. *Λοξίου (προσπελασθεῖσα θυγάτηρ)* 1102. *τὰ Λοξίου πειρώμεθ' ἔρδειν* E. 82. *οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξίᾳ* R. 410.

Λουτρόν, *a washing, a bath; τὸν μὲν λούσαντες ἁγνὸν λουτρόν* A. 1186. *ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρά* C. 1595. *λουτροῖς τέ νιν ἰσθῆτί τ' ἐξήσκησαν* 1598. *εἶμι πρός τε λουτρὰ καὶ παραστίους λειμῶνας* Aj. 639. *τρίποδα — λουτρῶν ὁσίων θίσθ' ἐπίκαιρον* 1384. *κἀπὶ λουτροῖσιν κάρᾳ κηλῖδας ἐξίμαξεν* E. 437. *κοὔτε — λουτροῖς ἐκόσμησα* 1128. *ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα θερμὰ λουτρὰ* T. 631. 2. metaph., *an expiatory libation; πατρὸς χίοντες λουτρά* E. 84. *οὐδὲ λουτρὰ προσφέρων πατρί* E. 426.

Λούω, *to wash; αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ ἔλουσα κἀκόσμησα* A. 892. *τὸν μὲν λούσαντες ἁγνὸν λουτρόν* 1186.

Λόφος, *the neck* of an animal; *οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ λόφον δικαίως εἶχον* A. 292.

Λοχαγός, *the leader of a cohort; ἱππτὰ λοχαγοί* A. 141.

Λοχάω, *to lie in ambush; τοὐτων σέ — λοχῶσιν Ἅιδου καὶ θεῶν Ἐρινύες* A. 1062.

Λοχεύω, *to bring forth; ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ μητρὸς λοχευθείς* C. 1324.

Λοχίτης, *an armed attendant; πολλοὺς ἔχων ἀνδρας λοχίτας* R. 751.

Λόχος, 1. *an ambuscade, an ambush; ἐπινικίῳ σθένει τὸν εὐαγρον τελειῶσαι λόχον* C. 1091. *ἀ δεινοῖς κρυπτομένα λόχοις χαλκόπους Ἐρινύς* E. 481. 2. *an armed band; κινοῦνται λόχοι πρὸς ἄστυ Θήβης* C. 1373.

Λύγδην, adv., *with sobs; λύγδην ἐκλαον πάντες* C. 1617, same as *λύζοντες*.

Λυγίζω, *to bend, to twist; ἄρθρον ᾗ λυγίζεται* T. 776.

Λυγρός, *destructive, sad, melancholy; νόσου παύσει λυγρᾶς* P. 1410. *λυγρῶν πόνων* R. 185. *ἐξέμωξεν οἰμωγὰς λυγρὰς* Aj. 310. *ἐν λυγρῷ γήρᾳ* 501. *λυγρᾶς μνήματα Τροίας* 1188. — *ἥκουσα — λυγροτάταν ὀλίσθαι τὰν Φρυγίαν ξίναν* A. 817.

Λύδιος, *Lydian; ὡς — εὐθὺς ἡ Λυδία πίρσειν αὐτὴν* T. 482.

Λυδός, *a Lydian;* but also used adjectively; *Λυδῇ γυναικί* T. 70. *ἐν*

Ανδοῖς T. 247. τάπι Ανδοῖς — πόνων λατρεύματα 355.

Λύκειος, *Lycaean*, a surname of Apollo; Λύκει' ἄναξ R. 203. E. 635. ὦ Λύκει' Ἄπολλον E. 645. 1371. R. 919. τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ ἀγορὰ Λύκειος E. 7.

Λύκιος, *Lycian*; Λύκι' ὄρια διάσσει R. 208. ὦ κρῆναι Λύκιόν τι ποτόν P. 1447.

Λυκοκτόνος, *slaying wolves*; τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ ἀγορὰ Λύκειος E. 6.

Λυκομήδης, *Lycomedes*, king of Scyros, to whom Achilles was entrusted by his mother to prevent his presence at the Trojan war; ὦ τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκομήδους P. 243.

Λῦμα, 1. *filth*: λύμαθ' ἁγνίσας ἐμά Aj. 640. 2. metaph., *moral turpitude, disgrace*; λῦμα τῷ γήρᾳ τρέφει; C. 809.

Λυμαίνομαι, *to injure*; ὀργῇ χάριν δούς, ᾗ σ' ἀεὶ λυμαίνεται C. 859.

Λυμαντής, *a corrupter, a destroyer*; γάμον οἷον κατασκήσαιτο λυμαντὴν βίου T. 790.

Λυμεών, *a destroyer, a bane*; μηδ' ὁ λυμεὼν ἐμός Aj. 570.

Λύμη, *wretchedness, contumely*; τί δρῶσα; πότερα χερσὶν ἢ λύμῃ βίου; E. 1186. καὶ χερσὶ καὶ λύμαισι 1187.

Λυπέω, 1. *to occasion grief*, or *distress*; καί μ' ἦμαρ — λυπεῖ, τί πράσσει R. 74. τῶν πημονῶν μάλιστα λυποῦσ', αἱ φανοῦσ' αὐθαίρετοι 1231. 2. *to be troublesome*, or *grievous*; ἄγαν γε λυπεῖς A. 569. λυπεῖς γάρ 1071. λυπῶ δὲ τούτους E. 347. ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοῦμὲ μὴ λυποῦν μόνον βόσκημα 355. κοὐδ' ἄν σε λυπήσασα βουλοίμην βραχὺ αὐτῇ μέγ' εὑρεῖν κέρδος 1296. ἄγαν γε λυπεῖς Aj. 586. οὐ μᾶλλον — ἢ λυπήσομεν 1118. τί γάρ με λυπεῖ τοῦτο; E. 59. 3. pass., *to be afflicted*; κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι Aj. 260. τοῖς πάλαι νοσήμασι — λυπεῖσθαι 331. ἴως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθῃς 552. τοὺς — θανόντας οὐχ ὁρῶ λυπουμένους E. 1161. οὐκ ἀντιτείσειν αὖθις 'ἂν λυπώμεθα Aj. 1065. κἄνειν τοῦδε λυπηθεὶς ἔσει C. 820.

Λύπη, 1. *grief, sorrow* of mind; ὑψοῦ γὰρ αἴρει θυμὸν Οἰδίπους λύπαισι παντοίαισιν R. 915. ὑπ' ἀγρίας ᾕξασα λύπης 1074. λύπῃ διύτερον μόλις βλέπω C. 327. ἐπεὶ πολλὰ — αἱ μακραὶ ἁμέραι κατίθεντο δὴ λύπας ἐγγυτέρω 1219. τί δὲ ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην A. 318. ἄγειν λύπης ἀντίρροπον ἄχθος E. 119. χάρις μέν, ἢν στάνῃ, λύπῃ δ', ἰὰν ζῶ 812. λύπῃ πᾶς ἐλήλαται κακῇ Aj. 268. μηδὲ πρὸς κακοῖς τοῖς οὖσι λύπην πρὸς γ' ἐμοῦ λύπῃ λάβοι T. 330. 2. *distress*, or *affliction* which any one suffers; λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς P. 67. ἔχοντες σύμβολον σαφὲς λύπης 402. ὦ πληρέστατον αὐλίον λύπας τᾶς ἀπ' ἐμοῦ 1077. ἀλύοντι χειμερίῳ λύπᾳ 1180. οὐκ ἴσον καμὼν ἐμοὶ λύπης E. 523. τέκνων ὅσων ἐμοὶ δύσνοια μὴ πρόσεστιν ἢ λύπη πικρά 644.

Λύπημα, *an affliction*; ᾗ δ' ἔχω λυτήριον λύπημα, τῇδ' ὑμῖν φράσω T. 551.

Λυπηρός, *troublesome, distressing*; τί σοι τοῦτ' ἐστὶ λυπηρὸν κλύειν; C. 1178. ἄρξασά τι λυπηρόν E. 543. οὐκ ἂν ἠσθα λυπηρὰ κλύειν 547.

Λυπηρῶς, *grievously*; λυπηρῶς δὲ μὴ πέμπων σε μᾶλλον P. 900. λυπηρῶς δ' ἔχει, εἰ E. 757.

Λύσις, *release, deliverance*; οὐ γὰρ ἦν λύσις ἄλλη στρατοῦ πρὸς οἶκον οὐδ' εἰς Ἴλιον E. 563. ὅπως λύσιν τιν' ἡμιν εὐαγῆ πόρῃς R. 921. μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ λύσιν τελεῖσθαι T. 1161. οὐδ' ἔχει λύσιν A. 593.

Λυσσαίνω, *to be exceedingly angry*; ἄρα — πατρὶ λυσσαίνων πάρει A. 629.

Λυσσάω, *to rave*; λυσσῶντι δ' αὐτῷ δαιμόνων δείκνυσί τις R. 1258. εἶδον ἀρτίως λυσσῶσαν αὐτήν A. 488.

Λυσσώδης, *maddening*; λυσσώδη νόσον Aj. 447.

Λυτήριος, *bringing deliverance, remedial*; λυτηρίους εὐχὰς δειμάτων E. 625. ὡς ἐμοὶ τόδ' ἂν κακῶν — γένοιτο — λυτήριον E. 1482. λυτήριον λύπημα T. 551. ἄρα μὴ δοκεῖς λυτήρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν E. 439.

Λύω, 1. properly *to loose*; ἵς τε νιν διφρηλάται ἔλυσαν αἱματηρόν E. 745. λύει τὸν αὐτῆς πέπλον T. 920. λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδῶν ἀκμάς R. 1034. ἔλυσε δυσπινεῖς στολάς C. 1593. λύων ἡνίαν ἀριστεράν E. 733. λύει κελαινὰ βλέφαρα A. 1287. 2. *to free, to set free, to deliver*; ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν R. 407. τὸ καλῶς δ' ἔχον πόλει πάλαισμα μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι 880. — ἓν γάρ — λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα C. 1612. πρῶτος ἀγγέλων δεῦρο σε λύσω T. 180. ὁ παγκρατὴς ὕπνος λύει πεδήσας Aj. 661. ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης 692. τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρος E. 927. 3. *to finish, to conclude*: ἐπεὶ ὀλβίως γ' ἔλυ-

σεν τὸ τέλος — βίον, since he has happily closed the term of life C. 1718 λύει γὰρ ἡμᾶς οὐδέν, οὐδ' ἐπωφελεῖ — θανεῖν E. 993. 4. to profit; ἔνθα μὴ τέλη λύει φρονοῦντι, where it does not pay its profits to the wise R. 317. 5. to repay, to requite; λύσων δ' ἐξήμαρτον ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ P. 1208. φόνῳ φόνον πάλιν λύοντες R. 101.

Λωβάομαι, to destroy, to torture; πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον A. 54. τόδε μ' αὖ λωβᾶται T. 1025.

Λώβη, ignominious, or injurious treatment, injury; οἷαν μ' ἄρ' ἴθου λώβαν T. 992. ἐτίσατο λώβαν Aj. 181. δικαίων ἀδίκους φρένας παρασπᾷς ἐπὶ λώβᾳ A. 787. ἄσκοπος ἁ λώβα E. 853. — οὔτι σ' Ἀχαιῶν μή τις ὑβρίσῃ στυγναῖσι λώβαις Aj. 558. τὸν ἄνδρα λώβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως 1371.

Λωβητήρ, an avenger; τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι λοχῶσιν Ἅιδου καὶ θεῶν Ἐρινύες. A 1061.

Λωβητός, mutilated, mangled, disgraced; κείνης ὁρῶν λωβητὸν εἶδος ἐν δίκῃ κακούμενον T. 1058. λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ Aj. 1367. ὦ τλάμων — ἐγὼ καὶ μόχθῳ λωβατός P. 1090. 2. contumelious, injurious; ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχρὰ καὶ λωβήτ' ἔπη P. 603. παρεισδέδεγμαι — λωβητὸν ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός T. 535.

Λωπίζω, to strip naked; ἐκ δ' ἐλώπισεν πλευρὰν ἅπασαν T. 921.

Λωφάω, to rest; ἐπειδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν πόνου Aj. 61.

Λῴων, λῷστος, better, best; τοῦ λῴονος δαίμονος P. 1088. κοὐδενὶ — λῴονι θνητῶν Aj. 1395. ὦ λῷστε τῶν πρὶν ἐντόπων P. 1156. — φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι λῴω τιν' ἡμῖν P. 1068. βίον δὲ λῴονος ὑμᾶς εὑρῆσαι R. 1513. λῴους φρένας ἀμείψασθαι T. 733. οὐδὲν σφῷν ἔχω λῷον φράσαι Aj. 1244. — τὰ λῷστά σοι λέγω R. 1066. τὰ λῷστα — μ' ἀλγύνει 1067. Used adverbially; ὁ δοὺς δὲ ταῦτ' ἐμοῦ λῷον φρονεῖ R. 1038.

Μ

Μά, a form of uttering an oath expressing *denial*, used with an accusative, with or without οὐ prefixed; οὐ μὰ τήν δίεσποιναν Ἄρτεμιν E. 616. μὰ τὴν πατρῴαν ἑστίαν 869.

Μάγνης, Magnesian; Μάγνης ἀνήρ E. 695.

Μάγος, a magician, a sorcerer; ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον R. 387.

Μάθημα, that which is learnt, a lesson; ποῖον μάθημα; P. 906.

Μάθησις, learning, knowledge; μάθησιν οὐ καλὴν ἐκμανθάνεις, you learn no good knowledge T. 450. ὧν — μάθησιν ἀρνυμαι 708. ἀλλὰ σοὶ μάθησις οὐ πάρα, but there is no learning (that is no wish to learn) in thee E. 1021.

Μαῖα, Maia, the mother of Mercury; ὁ Μαίας τε παῖς Ἑρμῆς E. 1387.

Μαιμάω, to be eager for; χεῖρα μαιμῶσαν φόνου, his hand eager for slaughter Aj. 50.

Μαινάς, a Maenad, or attendant on Bacchus; Βάκχον — Μαινάδων ὁμόστολον R. 212.

Μαίνομαι, perf., μέμηνα, aor., ἐμάνην. to rage, to be furious, to be in a state of frenzy, to be mad; μεμηνότ' ἄνδρα Aj. 81. τὸν τοῦ μανέντος — ξύναιμον 713. ὃς τότε μαινομένᾳ ξὺν ὁρμῇ βακχεύων ἐπέπνει A. 135. ὁ δ' ἔχων (ἔρωτα) μέμηνεν 785. ἀλλ' ἢ μέμηνας — ; E. 867. μαίνεται δ' ὑφ' ἡδονῆς μήτηρ 1142. γελᾷ δὲ τοῖσδε μαινομένοις ἀχεσιν πολὺν γέλωτα Aj. 936. κάρτα μαίνομαι T. 446. ὅταν τὰ θεῖ' ἀφεὶς τις εἰς τὸ μαίνεσθαι τραπῇ C. 1534. ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνει ξυνών, in your intercourse with those who desire to be your friends, you act the part of a madman A. 761. Once used of the mad revelling of the attendants of Bacchus; ἅμα πειρατόλοισι σαῖσιν αἳ σε μαινόμεναι πάννυχοι χορεύουσι A. 1138.

Μαίομαι, to seek; λαβὼν ἐμαίετ' ἔγχος ἐξόδους ἔρπειν κενάς Aj. 280.

Μάκαρ, blessed; ὦ μάκαιρα ταυροκτόνων λεόντων ἔφεδρε P. 398.

Μακαρίζω, to deem blessed; βροτῶν οὐδὲν μακαρίζω R. 1195.

Μάκιστος. See μακρός.

Μακραίων, long-lasting, or enduring; οὗτοι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πέδοι R. 518. ἥσθα — μακραίων C. 150.

ὅπου μακραίωνι στηρίζει — ἀγωνίῳ σχολῇ Aj. 192. Used as an appellation of the gods; τίς σ' ἔτικτε τῶν μακραιώνων R. 1099. κἀπ' ἐκείνᾳ Μοῖραι μακραίωνες ἴσχον A. 974.

Μακράν, adv., 1. *at a great distance, far off*; οὐδέπω μακρὰν πτίσθαι σθένοντες R. 16. ἡ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι μακρὰν ἀπῳκεῖτο 998. τοὔργον οὐ μακρὰν λέγεις P. 26. πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνὴρ — προσβαίη μακράν; 42. ἀγχοῦ δ' ἄρα κοὐ μακρὰν προὔκλαιον T. 958. οὐ γὰρ ἂν μακρὰν ἴχνευον αὐτός R. 220. 2. *at great length*; μὴ μακρὰν βούλου λέγειν E. 1250. μὴ τεῖνε μακράν Aj. 1019. καὶ γὰρ οὐδ' ἀνιστόρουν μακράν T. 316. 3. *for a long time*; ἐπεὶ τὰν οὐ μακρὰν ἕζων ἐγώ E. 315. οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμένει τοὐμὸν φρενῶν ὄνειρον 1381.

Μακρός, *long, distant*, in time or space. 1. Used adverbially; κάκιστα δὴ μακρῷ κάτειμι A. 886. μακρὰ μέλλιστον C. 219. superl. μάκιστος. — τίς ὁ πηδήσας μείζονα δαίμων τῶν μακίστων πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ R. 1301. — ἀλλ' ὅτι δύνᾳ μάκιστον — ἐξιδοῦ ὅτι πράξεις P. 838.

Μάλα, adv., *very, very much, greatly, exceedingly*; compar., μᾶλλον; superl., μάλιστα.

Μαλακός, *soft, delicate*; ἐν μαλακαῖς παρειαῖς A. 779.

Μαλάσσω, *to soften*; met., *to sooth, to appease*; only used by Sophocles in the passive voice; πρὸς θεῶν μαλάσσου Aj. 589.; νόσου μαλαχθῇς τῆσδε, *thou mayest be relieved from this disease* P. 1318.

Μαλερός, *vehement*; Ἄρειά τε τὸν μαλερόν R. 190.

Μαλθακός, *soft, soothing*, λόγοισι μαλθακοῖς P. 625.

Μαλθακῶς, *softly, soothingly*; σκληρὰ μαλθακῶς λέγων, *saying harsh things in a soothing way* C. 778.

Μαλθάσσω, *to soften*; τί γάρ σε μαλθάσσομ' ἄν A. 1179.

Μάλιστα. See μάλα.

Μᾶλλον. See μάλα.

Μαλλός, *a fleece*; ἔχρισα μὲν κατ' οἶκον — μαλλῷ T. 687. οἰὸς — νεοπόκῳ μαλλῷ C. 476.

Μανθάνω, *to learn*; πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθὼν ἔοικας ἥκειν αἰσχρά P. 959. ἴν γὰρ πόλλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν R. 120. εἰ τοὺς κτανόντας Λάϊον μαθόντες εὖ κτείναιμεν 308. λίγ' αὖθις, ὡς μᾶλλον μάθω 359. οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθὼν 398. οὔτε πάροιθεν — οὔτε τανῦν πω ἐμαθον 492. ὡς — οὐκ ἀλεξοίμην μαθών; 539. κἄτα κρῖν' αὐτὸς μαθών 544. μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς σοῦ 545. μαθὼν ἄλλου πάρα 704. ἐμοῦ 'πάκουσον καὶ μάθε 708. μανθάνειν γὰρ ἥκομεν ξένοι πρὸς ἀστῶν C. 12. χρόνου μὲν οὔνεκ' οὐ με δεῖ μαθεῖν τόδε 22. ὅστις ὁ τόπος ἢ μάθω μολοῦσά ποι; 26. χρόνῳ μάθοις ἄν 586. ὅταν μάθῃς μου, νουθέτει 599. αὐτὸς μαθήσει 1524. Θησεὺς παρίστω μανθάνων τὰ δρώμενα 1640. ἵνα — μάθῃθ' ὅτι οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν A. 311. τὸ μανθάνειν πόλλ' αἰσχρὸν οὐδέν 706. τῶν λεγόντων εὖ καλὸν τὸ μανθάνειν 719. σέ τ' εἰκὸς — μαθεῖν 721. τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα 999. τὸ μανθάνειν δ' ἥδιστον εὖ λέγοντος 1018. ἔχω μαθὼν δείλαιος 1258. εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθὼν ψεύδει, μάθησιν οὐ καλὴν ἐκμανθάνεις T. 449. εἰ χρὴ μαθεῖν σε, πάντα δὴ φωνεῖν χρεών 746. εἰ τὸ πᾶν μάθοις 1124. ἅπαν μαθήσει τοὔργον Aj. 277. κἀγὼ μαθοῦσ' ἔληξα 287. ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθῃς 552. μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδας σέβειν 652. ἐπεὶ δίδαξον ἢ μάθ' ἐξ ἐμοῦ E. 344. εἰ σὺ μὲν μάθοις τοῖς τῇδε χρῆσθαι 362. ὡς μαθοῦσά μου — λέγῃς 877. ὅπως τὸ πᾶν μάθῃς 1196. ὥστε κἀμφανῆ μαθεῖν 1446. μὴ καὶ μάθῃ μ' ἥκοντα P. 13. μαθὼν γὰρ οὐκ ἂν ἀρνοίμην τὸ δρᾶν 118. τὸ γάρ μοι μαθεῖν οὐκ ἀποκαίριον 155. τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν 233. φέρε — τὸ τῆς νήσου μάθῃς 300. πρὶν ἂν μάθω — εἰ τίθνηκε 332. πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ 370. ὡς καὶ μάθῃς ἀφ' ὧν διέζων 580. ἐπίσχετον, μάθωμεν 535. ὧν μαθόντες αὖθις εἴσιτον 537. ὡς μάθω τί μοι νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις 555. μὴ στέναζε, πρὶν μάθῃς 905. ὅλοιο μὴ πω, πρὶν μάθοιμι 949. μαθοῦσά γ' ἥτις ἡ τύχη R. 680. ἄξια δέ που μαθεῖν κἀγὼ τά γ' ἐν σοι δυσφόρως ἔχοντα 769. ἀρ' ἂν παρ' ὑμῶν — μάθοιμι 924. τὸν ἄνδρα τόνδ' οὖν οἶσθα τῇδέ που μαθών; 1128. τί προσχρῄζων μαθεῖν; 1155. ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ μαθεῖν 1235. ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν ἔνεστιν ἠδλάβεια τῶν ποιουμένων C. 115. αὐδῇ δ' αὐτίκ' ἔξεστιν μαθεῖν 324. τοῦτο βούλομαι μαθεῖν 505. τί δ' ἐθέλεις μαθεῖν; 548. τοῦ ξένων — μαθὼν λέγεις T. 186. ὅπως μάθῃς — οὔστινάς τ' ἄγεις ἔσω 335. ἃ τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα 369. τοῦτ' αὖτ' ἔχρῃζον — μαθεῖν 407. ὑμῖν θαῦμ' ἀνελπιστὸν μαθεῖν 670. φάτιν — ἀξόμβλητοι

ἀνθρώπῳ μαθεῖν 691. τοῦ παρ' ἀνθρώπων μαθὼν — φῆς; 741. τοὺς δ' ἀν τὸ θήβης ἄστυ ναίοντας μάθοις 1144. ὡς παρ' εἰδυίας μάθῃς Aj. 13. κοὐκ ἔχω μαθεῖν ὅτου 33. στείχοντα γὰρ — μαθόντες ἀμφίστησαν 711. τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθὼν; 787. ἱκόμην τὸ Πύθικον μαντεῖον, ὡς μάθοιμ' ὅτῳ τρόπῳ πατρὸς δίκας ἀροίμην E. 33. ἢ 'γὼ φράσω· κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν 555. 3. *to distinguish by sight, to recognise;* ὁρῶ· μαθεῖν γὰρ ἐγγὺς ὂν οὐ δυσκριτής Aj. 1025. 4. *to perceive, to understand;* καλῶ — Ἐρινῦς ταυτόποδας μαθεῖν ἐμὲ πρὸς τῶν Ἀτρειδῶν ὡς διόλλυμαι τάλας Aj. 824. οὐ μαθὼν δς εἶ φύσιν ἄλλον τιν' ἕξεις ἄνδρα δεῦρ' ἐλεύθερον Aj. 1238. ὡς οὐ μανθάνω P. 902. φημὶ δ' οὔ σε μανθάνειν 1375. οὐκ ἔχω μαθεῖν C. 385. κἄνευ θεοῦ τις τοῦτό γ' ἂν γνώμῃ μάθοι 404. ὅτε — κἀμάνθανον τὸν θυμὸν ἱκδραμόντα μοι μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων 439. οὐδ' ἐμάνθανον τρίφων δύ' ἄτα A. 528. ἐπεί σε μανθάνω θνητὴν φρονοῦσαν θνητά T. 472. μανθάνω δ' ὀθούνεκα ἕξωρα πράσσω E. 607. εἷς τῶν ἐν Ἅιδου μάνθαν' ἐνθάδ' ὢν ἀνήρ E. 1334.

Μανία, *fury, rage, frenzy;* μανίᾳ γὰρ ἀλοὺς Αἴας — ἀπελωβήθη Aj. 215. θείᾳ μανίᾳ ξύναυλος 605. τίς σε — προσίβη μανία R. 1300. τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει ἀνθηρόν τι μίνος A. 949. κεῖνος ἐπίγνω μανίαις ψαύων τὸν θεόν 950. τόδ' ἀκήλητον μανίας ἄνθος καταδιέρχεθεί; T. 995.

Μανάς, *raging, furious;* μανάσιν νόσοις Aj. 59.

Μαντεία, 1. *divination;* ἢ τοι μαντεῖαι βροτῶν οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὀνείροις E. 489. καίτοι — μαντείας ἴδει R. 394. — οὐχὶ μαντείας γ' ἂν οὔτε τῇδ' ἐγὼ βλέψαιμ' ἂν οὔτε τῇδε 357. 2. *an oracular prediction;* εὐκταῖα φαίνων, ἢ ἀπὸ μαντείας τινός; T. 238. πέμψας τάσδε μαντείας R. 149.

Μαντεῖον, 1. *an oracle,* a place where an oracle exists; τὸ Πυθικὸν μαντεῖον E. 33. τὸ Πυθικὸν θεοῦ μαντεῖον R. 243. 2. *an oracular prediction;* τὰ τοῦ θεοῦ μαντεῖα R. 407. τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων μαντεῖα 481. μαντεῖ' ἄγουσα C. 355. τῇδέ τε μαντεῖ' ἀκούων 454. ἔλειπέ μοι μαντεῖα πιστὰ τῇδε τῆς χώρας πέρι T. 77. συμβαίνοντ' ἴσα μαντεῖα καινὰ τοῖς πάλαι ξυνήγορα 1155.

Μαντῴος, *oracular, prophetic;* ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντείᾳ σποδῷ R. 21.

Μάντευμα, 1. *a prediction;* ὦ θεῶν μαντεύματα R. 946. τὰ σίμν' ἵν' ἥκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα 953. θεήλατον μάντευμα 992. τοῖς νῦν γε — μαντεύμασι C. 388. τὰ τοῦδε — ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει μαντεύματα 1427. 2. *divination;* τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα φθίνοντ' ἀσήμων ὀργίων μαντεύματα A. 1000.

Μαντεύομαι, *to prophecy;* εἴπερ τι Κάλχας — μαντεύεται Aj. 733.

Μαντικός, 1. adj., *prophetic;* φῆμαι μαντικαί R. 723. τὸ μαντικὸν — γένος A. 1042. οὔνεκ' ἐστί σοι βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης R. 709. 2. subst., *the prophetic art,* or with τέχνη understood; εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν R. 311. φάσκειν ἐμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν 462. κοὐδὲ μαντικῆς ἄπρακτος ὑμῖν εἰμι A. 1021.

Μάντις, *a prophet, a soothsayer:* 1. used properly; μάντις ἦν τις εὐγενής P. 600. ὅπως ἤκουσα — τὸν μάντιν εἰπόντα 611. τὸν θεῖον — μάντιν ὧδ' ἄγουσιν R. 298. ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής; 390. ὅτι μάντις πλέον ἢ 'γω φίρεται 500. ὅτι — ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι 526. ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ; 562. μάντιν κακοῦργον 705. ἀθυμῶ, μὴ βλέπων ὁ μάντις ᾖ 747. κἀπὸ μάντεων ταύτῃ κλύων C. 1302. τάχ' εἰσόμεσθα μάντιν ὑπέρτερον A. 627. τῷ μάντει πιθοῦ 979. οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς 1040. σοφὸς σὺ μάντις 1046. ὦ μάντι 1163. ἔφασχ' ὁ μάντις Aj. 747. τοσαῦθ' ὁ μάντις εἶπε 767. τοῦ Θεστορείου μάντεως 788. 2. metaphorically, of one who like a prophet *forms conjectures for the future,* or *interprets the past;* εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμί R. 1086. μάντις εἰμ' ἐσθλῶν ἀγώνων C. 1082. καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστώτων βροτοῖς A. 1145. ἀρ' εἰμὶ μάντις; 1197. εἰ μὴ — παράφρων μάντις ἔφυν E. 465. καὶ μάντις ὢν ἄριστος ἐσφάλλου πάλαι; 1473. ἐγώ σοι μάντις εἰμὶ τῶνδ' ἄερος 1491. οὐδεὶς μάντις τῶν μελλόντων Aj. 1398.

Μάομαι, *to endeavour, to attempt;* σοῦ μὲν οὔ, τάδε γε μᾶμίνον, *not from you at least, while attempting these things* C. 840.

Μαραίνω, 1. *to extinguish;* πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει Aj. 700. 2. *to destroy;* πῶς ἔτλης — ὄψις μαρᾶναι R. 1328. πίνος πλευρὰν μαραίνων, *filth wasting away his body* C. 1262.

Μαρμαρόεις, *shining*; Ὀλύμπου μαρμαρόεσσαν αἴγλαν A. 606.

Μάπτω, *to lay hold of, to seize*; μάρψας ποδὸς νιν T. 776. ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν C. 1678. οὐκ ἄν τις αὖτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ Aj. 439.

Μαρτυρέω, *to testify, to bear witness*; οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανὼν νεκύς, *the corse below the earth will not bear witness to this* A. 511. ἔχω πεπονθὼς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα, *I am able by experience to testify the advantages* (of your counsel) 982. τίς — τοι μαρτυρήσει ταῦτ' ἐμοῦ κλύειν T. 421. πείσει δ', ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοὶ 895. μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς ταῖς σαῖσιν ἥκειν C. 1267. ἴσκας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν Aj. 347. ποδῶν ἂν ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σά R. 1032.

Μαρτύρομαι, *to call to witness*; μαρτύρομαι τούσδ', οὐ σέ C. 817.

Μάρτυς, *a witness*; ἐγὼ δὲ καὐτὸς τοῖσδε μάρτυς ἐν λόγοις P. 819. πολλῶν παρόντων μαρτύρων T. 351. τούτων μάρτυρας καλῶ θεούς 1238.

Μαστήρ, *one who searches for, a searcher for*; πάρεστι μαστὴρ πατρός T. 730. Κρέοντα πεμπόντων ἐμοῦ μαστῆρα C. 457.

Μάστιξ, *a whip*, or *scourge*; μάστιγί νῶτα φοινιχθεὶς Aj. 110. παίει λιγυρᾷ μάστιγι διπλῇ 238. βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς ὄμως μάστιγος — εἰς ὁδὸν πορεύεται 1233.

Μαστός, *a teat, the breast*; μαστῶν ἀποστὰς καὶ τροφῆς ἐμῆς E. 766. πέπλον, ᾧ χρυσήλατος προὔκειτο μαστῶν πειρονίς T. 921.

Μασχαλίζω, *to mutilate*, or *mangle a dead body*; —ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος, ὥστε δυσμενὴς ἐμασχαλίσθη E. 437.

Ματάζω, *to act foolishly*; ἢ τῶν ἀθίκτων ἕξεται ματάζων, *or acting foolishly shall lay hold of what is hallowed from the touch* R. 891.

Μάταιος, *vain, foolish, imprudent, rash*: 1. of a thing; εἰ μὴ κυρῶ λύσσειν μάταια T. 406. ψαύει ματαίαις χερσὶν 562. εἴ τι μὴ δοκῶ πράσσειν μάταιον 584. ἆρ' ἂν ματαίου τῆσδ' ἂν ἡδονῆς τύχοις; C. 784. θυμῷ ματαίῳ E. 323. ματαίαν βάζειν 632. 2. of a person; πότερον ἐγὼ μάταιος T. 860. ὦ ματαία 884. εἴ τις δύο — ἡμέρας λογίζεται, μάταιός ἐστιν 941. κλύειν ἀνδρὸς ματαίου Aj. 1141. ἄγοιτ' ἂν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδών A. 1320.

Ματαίως, *rashly, wrongfully*; ὃς νιν ματαίως αἰτίᾳ βάλοι κακῇ T. 936.

Ματεύω, *to seek*; πατέρα ματεύων 1194. μηδ' ἐξιτάσῃς πέρα ματεύων C. 210. μήδε γε μάτευε 1740. φωκῆς ματεύουσ' ἄνδρες Αἰγισθον E. 1096. ὃν κἀμάτευες πρόσθεν εἰσιδεῖν R. 1052. μὴ ματεύσῃς τοῦτο R. 1061.

Μάτην, 1. *in vain, to no purpose*; μάτην γὰρ ἀ'ν εἴπῃς γε πάντ' εἰρήσεται P. 1260. πάντα γὰρ φράσεις μάτην 1264. ὡς μάτην εἰρήσεται R. 365. κληδόνος καλῆς μάτην ῥεούσης C. 260. μάτην γὰρ οὐδὲν ἄξιωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι 1452. οὐδὲ τὸν πάρος μῦθον μάτην ἥκουσας T. 340. κἀν ὄτοις ἀλγεῖς μάτην 1109. Ἀλεμήνην, Διὸς μάτην ἀκοιτιν 1139. οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην Aj. 839. μάτην ἄρ' ἡμεῖς — ἥκομεν E. 762. οὗτοι μάτην γε· πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγοις; 763. ἡ μάτην πολλὴ βοή A. 1237. 2. *uselessly*, with an implication of *imprudence*; οὐ γὰρ δίκαιον — τοὺς κακοὺς μάτην χρηστοὺς νομίζειν R. 609. τὰ δὲ ῥηθέντα βούλου μηδὲ μεμνῆσθαι μάτην 1057. ἃ μὴ φρονῷ γὰρ οὐ φιλῶ λέγειν μάτην 1520. πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ — μάτην — θυμῷ κατηπείλησαν C. 664. ἢ μάτην — σοι δοκεῖ λελίχθαι 1038. τί δεῖ μάτην κομπεῖν; 1150. ὡς — τάδε διασπείρει μάτην E. 1283. 3. *rashly, idly*, with an implication of *wrong*; ὕβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν R. 874. πολλῶν γὰρ μάταν πημάτων ἱκνουμένων C. 1562. 4. *falsely*, or *pretendedly*; λέγοντες εἴτ' ἀληθές, εἴτ' ἄρ' οὖν μάτην P. 345. λόγῳ μάτην θνήσκοντας E. 63. ὡς ἐπ' ἄτῃ τῇ μάτην λελεγμένῃ στέναζε 1290.

Μάχη, *battle, fight, conflict*; καθ' ἡμᾶς δ' οὐκέτ' ἐκρήξει μάχη Aj. 762. ἥδε σὺν μάχῃ δορὸς τροπὰς καταῤῥήγνυσι A. 670. κἀκ μάχης ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι T. 181. φόνοι στάσεις ἔρις μάχαι C. 1235. τὸν ἐν δαΐοις ἄτρεστον μάχαις Aj. 358. εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσὼν μάχης T. 20. ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος E. 294. ἐν δ' ἐμοὶ τέλος αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι C. 424. — used adverbially; Ἔρως ἀνίκατε μάχαν Aj. 777.

Μάχομαι, *to fight*; οὐτ' ἄρα Τρωσὶν, ἀλλὰ σοὶ μαχούμεθα P. 1237. πόλει μαχεῖ γάρ, εἴ τι πημαίνεις ἐμέ C. 841. γυναῖκε — πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένα A. 62. τούτοις τε καὶ — ἄλλοισι τούτων πλείοσιν μαχούμενοι E. 1363.

Μεγαλώνυμος, *renowned*; ἀλλὰ γὰρ

ἀ μεγαλώνυμος ἦλθε Νίκα A. 148.

Μεγαρεύς, *Megareus*; τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λάχος A. 1287.

Μέγας, *great, large, mighty, loud*; compar., μείζων superl., μέγιστος.

Μέδω, *to rule*; μέδεις δὲ παγκοίνους Ἑλευσῖνος Δηοῦς ἐν κόλποις A. 1106.

Μεθαρμόζω, *to correct, to set right*; εἰ μή τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον E. 31.

Μεθέπομαι, *to follow*; οὐ σοι μὴ μεθέψομαί ποτε E. 1041.

Μέθη, *drunkenness*; ἀνὴρ — ὑπερπλησθεὶς μέθης R. 779.

Μεθίημι, 1. act. fut., μεθήσων P. 923. aor., 1. μεθῆκα C. 910. Aj. 366. aor. 2. μεθῶ P. 805. μεθῇς 1284. μεθείην 1286. μέθες 805. 1285. C. 842. A. 649. E. 440. 637. 1196. T. 796. μεθεῖναι Aj. 245. P. 761. 1232. μεθεὶς P. 961. 963. Aj. 479. μεθεῖσα E. 618. 860. μεθέντι R. 784. μεθέντας 131. — 2. mid. aor., μεθεῖτο T. 196. μέθεσθε C. 1439. μεθέσθαι R. 1269. Signification, I. act., with or without an accus., 1. *to give up, to let go out of the hand*; μέθες, μέθες με P. 805. ποῖ μεθῶ 805. μέθεσ' ποτέ 805. ἀλλ' ὃς μεθήσων μήποτ' ἔδ' ὀρᾷ 923. τἀμά μοι μεθεὶς ὅπλα 961. μεθεὶς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοὶ 963. μέθες με χεῖρα 1285. οὐκ ἂν μεθείην 1286. μέθες χεροῦν τὴν ταῦτα θάσσον C. 842. 2. *to give up* a thing that is in one's possession or power; ἕτερον οὐ μεθῆκ' ἂν ἐξ ἐμῆς χερός C. 910. ἐφίεμαι — μηδὲ τῳ τέχνῃ κείνοις μεθεῖναι ταῦτα P. 761. τῶν δίκαιον — πάλιν μεθεῖναι ταῦτα 1232. ἀλλὰ πτήσας — μέθες τὴν ταῦδ' ἐν Ἅιδου τήνδε νυμφεύσειν τινι A. 649. ἃ δύσμορος, ὃς χερὶ μὲν μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας Aj. 366. 3. *to give way in rowing*; θοὺς εἰρεσίας ζυγὸν ἐζέμενον ποντοπόρῳ ναῦ μεθεῖναι Aj. 245. See εἰρεσία. 4. *to send forth*, or *shoot as an arrow*; μή, πρὸς θεῶν, μεθῇς βέλος P. 1284. thence εἰ δ' ἐχθρά, (φάσματα ἐνείρων) τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες, *if hostile, hurl them back upon my foes* E. 637. Also used of *uttering* words; εἰ δὲ δυσφόρως τοίνειδος ἦγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον, but they were highly *offended for the affront from him who gave vent to the tale* R. 784. 5. *to give leave*; μεθεῖτά μοι λέγειν ἃ χρῄζεμι, *having given me leave to say whatever I might wish* E. 618. 6. *to place, to lay down*; μάλιστα μὲν μέθες ἐνταῦθ' ἔτον με μή τις ὄψεται βροτῶν T. 796. ταῦτα μὲν μέθες E. 440. 7. *to lay aside, to neglect*; τόσδε φροντίδας μεθεὶς Aj. 479. τὸ κόσμου μεθεῖσα E. 860. ἡ — Σφίγξ τὸ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν μεθέντας ἡμᾶς τἀφανῆ προσήγετο R. 131. II. midd., *to let go, to give up*; μέθεσθε δ' ἥδη, χαίρετόν τε C. 1439. τὸ γὰρ ποθοῦν, ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων, οὐκ ἂν μεθεῖτο, πρὶν καθ' ἡδονὴν κλύειν T. 196, see ποθέω. μή μ' ἀποστερήσῃς τῶν σῶν προσώπων ἡδονὰν (ἐδόνὰν) μεθέσθαι, *deprive me not of the joy of thy countenance, so that I give it up* E. 1269, where ἔστε is to be understood before μεθέσθαι.

Μεθίστημι, *to transfer, to remove*; καί σε θαίμονες νόσου μεταστήσειαν, *and may the gods free thee from thy disease* P. 461. the second aorist has a neutral force; μετάσταθ' ἐπόβαθι, *remove, depart* C. 160. ἐκ τυραννικοῦ κύκλου Κάλχας μεταστάς Aj. 737.

Μέθυ, *unmixed wine*; μηδὲ προσφέρειν μέθυ C. 482.

Μεθύστερον, 1. *hereafter*; σοὶ οὐκέτι χρησόμενον τὸ μεθύστερον P. 1118. 2. *too late*; ἐν ἐγὼ μεθύστερον, ὅτ' οὐκέτ' ἀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἥρημαι T. 707.

Μειλίχιος, *honied*; κρατὴρ μειλιχίων ποτῶν ῥεύματι συστρέχει C. 157.

Μείονος, *too little*; εἰ μὴ δοκῶ τι μείονος ἔχειν, *unless I appear to you too degraded* C. 104.

Μείρομαι, *to be allotted, to be decreed by fate*; τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἱμαρμένα τῶν Ἡρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι πόνων, *such things, he said, were decreed to be the conclusion of the labours of Hercules* T. 168.

Μείων, 1. *less*; τοῦ σμικροῦ δ' ἔτι μεῖον φέροντα C. 6. φροῦδον γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος Aj. 257. οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς Aj. 434. 2. of age, *younger*; χὠ μὲν νεάζων καὶ χρόνῳ μείων γεγώς C. 375.

Μελαγχαίτης, *having black hair, dark-coated*; μελαγχαίτα δ' ἀμμιγὰ νιν αἰκίζει — κέντρα T. 834. See Αἰκίζω.

Μελάγχολος, *dipped in black venom*; μελαγχόλους ἰοὺς T. 570.

Μέλαθρον, 1. an *abode generally*; τοῦνδ' ἐκ μελάθρων P. 147. μέλαθρον ξύμφρουρον ἐμοὶ 1439. 2. *paternal mansion*; σκῦλα δ' εἰς μέλαθρα σὰ πέμψεις P. 1414. 3. *a house, a mansion*; στὰς δ' ἐνὸς μελάθρων A. 117. εἴ σε θεὸς ἐπώρσεν ἡμέτερα πρὸς μέλαθρα E. 1260.

Μελαίνω, *to blacken*; μελανθὲν αἷμα, *the gore blackened* Aj. 902.

Μελάμφυλλος, *having dark leaves, shady*; γῆ μελάμφυλλος C. 483.

Μέλας, 1. properly *black*; ἐξ ἔτους

λευκὴν ἐγὼ τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβαλλομαι τρίχα A. 1080. 2. any dark colour; ἶδε αἵματος μελάς T. 714. ἔτι γὰρ θερμαὶ σόριγγες ἔνυ φυσῶσι μέλαν μένος Aj. 1391. μέλαινά τ' ἄκρου τις παρέβρωγεν ποδὸς αἱμοῤῥαγὴς φλέψ P. 813. μέλας ὄμβρος χαλάζης αἱματοῦς (αἱματός τ') ἐτέγγετο R. 1278. μέλαινά τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη E. 19. μέλας δ' Ἅιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται R. 29.

Μέλεος, wretched, miserable; μέλεος μελέῳ ποδὶ χηρεύων R. 479. ἀλλ' ἐμὲ τὸν μελέαν C. 241. κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεοι μελέων πάθεα κλάον A. 965. ὦ μέλεος 1304. ὦμοι μέλεος 1322. ὦμοι ἐγὼ σοῦ μέλεος T. 968. ὦ μελέα ψυχά P. 705. τοῦ ποτε τεύξομαι σιτονόμου μέλεος πόθεν ἐλπίδος; 1080. τὰν ἐμὰν μελέου τροφάν 1111. ἐπὶ μελέῳ βάρος ἄπλετον ἐμμένουσ T. 977. οἷαν ἐπί μοι μελέῳ — χάριν ἠνύσω 991. τὸν μέλεον φθίσας 1032. ἄφιλα παρ' ἀφίλοις ἔπεσε μελέοις Ἀτρείδαις Aj. 612.

Μελετάω, to attend to; ὦ πάτερ, ἀστοῖς ἵσα χρὴ μελετᾶν, my father, it behoves us to attend to the wishes of the citizens C. 168.

Μελέτη, care; οὐκ ἔσθ' ὁς οὐ θεῶν του μελέτῃ (πονεῖ), cannot but be by the care of some one of the gods P. 196.

Μελέτωρ, a guardian, an avenger; ἐφάνη μελέτωρ ἀμφὶ τὸν ἐν πένθει E. 835.

Μέλημα, the object of care; πάλαι μέλημά μοι λέγεις, ἄναξ, τὸ σὸν φρουρεῖν ὄμμα P. 150.

Μέλισσα, honey; ὕδατος, μελίσσης C. 482.

Μελλόγαμος, about to be married, betrothed; τῆς μελλογάμου ταλίδος — Ἀντιγόνης A. 624.

Μελλόνυμφος, about to become a bride; τέλειαν ψῆφον — τῆς μελλονύμφου A. 629. ὁ μελλόνυμφος, ἐν δὲ κοινοῖς ἀρσένων ἔτω κλαγγά T. 206.

Μέλλω, 1. to be about to do; — Εὐρύτου πόλιν ἐπιστρατεύειν αὐτόν, ἢ μέλλειν ἔτι T. 75. μέλλοντι δ' αὐτῷ — τεύχειν σφαγὰς κῆρυξ — ἵκετο 753. μέλλων γὰρ αἰεὶ δρᾶν τι τὰς οὔσας τέ μου καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν E. 297. εἴ μοι τὰ σὰ μέλλοι τις οἴσειν δῶρ' ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾷς 352. μέλλουσι γάρ σε — ἐνταῦθα πέμψειν, ἔνθα μή ποθ' ἡλίου φέγγος προσόψει 371. γόναι, τί μέλλεις κομίζειν δόμων τῶνδ' ἔσω; R. 678. τελεῖν δ' ὅσ' ἂν μέλλῃς φρονῶν εἴ ξυμφέροντ' αὐταῖς ἀεί C. 1631. δράσω καὶ τάδε καὶ πάνθ' ὅσ' ἂν μέλλω πράσσειν πρόσφορα 1771. ἄγομαι δὴ κοὐκέτι μέλλω A. 930. ὁ μέλλων βίος C. 1688. ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται τὸ μέλλον A. 358. τό τ' ἔκστασ καὶ τὸ μέλλον καὶ τὸ πρὶν 607. μέλλοντα ταῦτα A. 1315. τὰ μὲν οὖν μέλλοντ' οὐδεὶς ἐφορᾷ T. 1260. οὐδεὶς μάντις τῶν μελλόντων Aj. 1309. 2. to purpose, to have determined; ὃς σ' οὐκ ἔμελλον ἤρ', ὦ τέλας, λείψειν οὐδέποτε P. 1072. ὄρνις, ὃν ὀφηγητῶν κτανεῖν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμόν; R. 967. ἔμελλες, τέλας, ἔμελλες χρόνῳ — ἤρ' ὧδ' ἐξανύσειν κακὰν μοῖραν A. 908. — ὡς χρόνῳ ἔμελλέ σ' Ἕκτωρ καὶ θανὼν ἀποφθίσαι; 1006. ὡς ἢ τελευτὴν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν, ἢ — βίοτον εὐαιῶν' ἔχειν T. 79. τί γὰρ — θνήσκειν ὁ μέλλων τοῦ χρόνου κέρδος φέρει; E. 1476. ἔστω τὸ μέλλον P. 1238. 3. to be certainly about to happen, or to do anything that must happen or be done; ἔξοιδα γάρ νιν παντὸς ἂν λόγου κακοῦ γλώσσῃ θιγόντα καὶ πανουργίας, ἐφ' ἧς μηδὲν δίκαιον — μέλλει ποιεῖν P. 407. ἔμελλε (sc. οὕτω γενέσθαι) 444. ὅποι ἥκιστα μέλλω τοὺς ξυνόντας ἀλγυνεῖν 481. τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ἐμὴν ὀρθοῖς ἔμελλον ὄμμασιν τούτους ὁρᾶν; R. 1385. ἦθη. τί δ' οὐκ ἔμελλον; A. 444. τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον — ἐν θεοῖσι τὴν δίκην δώσειν 454. εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς — κρίνειν ἔμελλε κράτος ἀριστείας τινί, οὐκ ἦν τις αὐτ' ἔμαρψεν ἄλλος — Aj. 438. οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον εἰς μέσον καθεὶς — ἀλλ' ὃς εὐλόφου κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἅλμα κουφιεῖν 1266. οὐκ ἔμελλε τῶνδέ μοι δώσειν δίκην; E. 528. 4. to delay; κἀμέ τοι ταὐτόν ποτ' ἔψει δρῶντα κοὐ μέλλοντ' ἔτι P. 1240. μὴ νῦν χρόνιοι μέλλετε πράσσειν 1435. μακρὰ μέλλετον· ἀλλὰ τάχυνε C. 219. ἔρδουσιν ἢ μέλλουσι; 1076. τί μέλλομεν χωρεῖν; 1623. τί δῆτα μέλλεις; A. 495. τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν; Aj. 536. τοῦ κασιγνήτου τί φῆς, ἥξοντος ἢ μέλλοντος; E. 310. ὡς τὸ μὲν μέλλειν κακὸν ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστί E. 1329.

Μέλος, a mournful strain; βοῶντος ἔτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος Aj. 955. See Ἐπίσκοπος.

Μέλει and μέλομαι, to be an object of care or concern: 1. The active form generally has an impersonal signification; the object of care being expressed in the nominative or genitive case, and the person concerned in the dative; θεοῖσιν εἰ δίκης μέλει P. 1025. ἔξοιδα δ', ὡς μέλει γε 1026. καὶ γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει 1107. ὃ τόδ' ἐκπράξει μέλει R. 377. οὐ μοι μέλει 443. ἀλλὰ τοῦτ'

ἔστω μέλον C. 659. οἶμαί τι κἀκείνῳ μέλον πέμψαι E. 451. ἐμοὶ μὲν ᾗδ' ἀδὲς ἔστω μέλουσα C. 1435. μέλει γὰρ τοῦδ' ὅτοισι χρὴ μέλειν A. 1316. Τάκερῳ — σημήνατε μέλειν μὲν ἡμῶν Aj. 674. νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεύσαι 686. τοῦδέ σοῦ μέλειν ἀφιεῖ δ' νὴρ κεῖνος, ὅστερ οὐν μέλει 969, 70. δεινὸν σε — κεινὸν λελῆσθαι, τῆς δὲ τικτούσης μέλειν E. 334. ὡς μέλιστά σοι μέλειν οἶμαι E. 1438. It bears also the signification of a trust imposed; κράτος δ', ὅτῳ κράτος μέλει, παράβατον οὐδαμῇ πέλει, but power, to whomsoever power is intrusted, must not in any way be transgressed A. 865. 2. In the middle or deponential form it is used both personally and impersonally; εἰν μοι μέλεσθαι R. 1466. τὰ λοιπά μου μέλον δικαίως C. 1140. τάφου μελησθεὶς τῆδε Aj. 1163. σοὶ δ' ἥδη τὸ σὸν μελήσθω βαντὶ φρουρῆσαι χρόνῳ E. 74. τἀνθαῦ' ἂν μέλοιτ' ἐμοὶ 1436. τάδε μὲν ἔχομεν ὁρῶν δόμοις, τάδε δὲ μέλομεν ἐπ' ἐλπίσιν T. 947.

Μεμπτός, 1. *to be blamed*, or *found fault with*; οὐδὲν σὺ μεμπτὸν ἀνθάδ' ἂν ἐρεῖς ἐμοί C. 1040. 2. in a transitive sense; εἴ τι τάμῷ τ' ἀνδρὶ — τῇ νόσῳ ληφθέντι μεμπτός εἰμι, *if I blame my husband, possessed with this disease* T. 446.

Μέμφομαι, *to blame, to complain of, to find fault with*; ὀργὴν ἐμέμψω τὴν ἐμὴν R. 337. οὔποτ' ἔγωγε — μεμφόμενον ἂν καταφαίην 506, see κατάφημι. οὐκ ἔστ' ἀτοῦον — ἀνθρώπου βίον — μεμψαίμην A. 1142. κοὐ μέμψει χρόνῳ γυναικὶ τῇδε T. 470. καὶ με μὴ τοῦ' ὕστερον ταθεῦσα μέμψῃ E. 376.

Μέμψις, *blame, reproach*; κοὐκ ἐσθ' ὅτου ὀργὴν ἔχοις ἂν οὐδὲ μέμψιν εἰς ἐμέ P. 1293.

Μέν, conjunction, *indeed*, in *truth*, *truly*; sometimes used as a particle or expletive.

Μενέλαος and Μενέλεως, *Menelaus*; ἀλλ' ἐστ' ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω κτανὼν E. 527. παῖδων τάδος παρεῖτο, Μενέλεω δ' ἀνῆν; 535. ἔθυσεν αὐτήν, οὐχὶ Μενέλεω χάριν 556. Μενέλαος, ᾧ δὴ τάδε πλεῦν ἐστείλαμεν Aj. 1024. Μενέλαε, μὴ γνάμας ὑποστήσας σοφὰς 1070. Ἀγάμεμνον, ὦ, Μενέλαε, πῶς ἂν ἐστ' ἐμοῦ P. 783.

Μενοικεύς, *Menoeceus*, father of Creon; Κρέων ὁ Μενοικέως A. 156. καὶ Μενοικέως Κρέων 211. 1085. καὶ Μενοικέως R. 55. ὁ καὶ Μενοικέως 1503. παῖδα — Μενοικέως Κρέοντα 69.

Μενοινάω, *to desire eagerly*; τί ποτε μενοινᾷ; what is he eager for? Aj. 334.

Μένος, *force, strength, might, ferocity*; οὕτω τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει ἀνθηρόν τε μένος A. 950. πρὸς ταῦτα μηδὲν δεινὸν εἰξάρῃς μένος Aj. 1045. ὁρῶ μένος πνέουσαν E. 600. γὰρ θερμαὶ σάρκγγες ἔνυ φυσῶσι μέλαν μένος Aj. 1392.

Μένω, 1. *to remain* in any place; σὺ μὲν μένων νῦν κεῖνον ἀνθάδ' ἐκδέχου P. 123. θάρσει· μενοῦμεν 799. ἢ μενεῖς; 799. ἐμβάλλω (χειρὸς πίστιν) μενῶν 802. μείνατε, πρὸς θεῶν 1170. δέδοκται σοι μένοντι καρτερεῖν 1258. κἀντὸς ἐν Ἀιδόρῳ μένων 1354. μεῖνον R. 437. μενῶν δόμοις 1291. αὐτοῦ μένε' οὗπερ κἀφάνης C. 77. τλήμων, μενεῖς αὖ; A. 229. ἀλλ' ἔνδον ἀρκεῖτω μένον Aj. 76. ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον εἰς δόμους μένειν 80. μένε' ὡς κυρεῖς ἔχων 87. μένομ' ἔν 88. ποῖ μολὼν μενῶ; 399. θέλεις μείναμεν αὐτοῦ —; E. 81. 2. *to remain firm, to stand one's ground* in battle; δορὸς τ' ἐν ἐν χειμῶνι — μένειν δίκαιον κἀγαθὸν παραστάτην A. 667. 3. *to remain* for any time, *to wait, to tarry*: of a person; πρὸς τί μενοῦμεν πράσσειν; P. 825. ἄμως δὲ μείνατε — χρόνον τοσοῦτον 1064. ποῖ γὰρ μενεῖς ῥᾴθυμος —; E. 946. ἔσκει τοιαύτῃ νοῦν δ' αἰῶνος μένειν 1013. ἥδη δέκα μῆνας — ἀκήρυκτος μένει T. 45. Of a thing; εἴς τε τὸν φίλον τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι, ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα Aj. 667. ἀλλ' ἡ χάρις μὲν τῆς προμηθείας — προσφιλὴς μενεῖ P. 554. 4. *to remain* in any state or condition, *to abide, to continue*; of a person; τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάδ' ἀρά R. 295. ὡς οὔτ' ἂν ὡς νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει μείνειεν, οὔτ' ἂν δόξαλληλοῦς πάλιν ἴλθοι ποτ' αὖθις C. 427. ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτι παῖδας μένοντας ἀμπάδοις φροντίσασιν A. 169. εἴ με χρὴ μένειν — ἐστερημένην T. 175. Of a thing; ἄλις — φαίνεται, ἐνθ' ἔληξεν, αὐτοῦ μένων R. 686. οὐ γάρ ποτε — μένει νοῦς τοῖς κακοῖς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται A. 559. μένει γὰρ οὔτ' αἰόλα Νίκε βροτοῖσιν T. 131. 5. *to await*; οἷαν σε μένει πυθέσθαι παῖδας δύσφορον ἅταν Aj. 628. εἰ δὲ μή, μενῶ σ' ἐγὼ καὶ νέρθεν ἐν ἀραῖος εἶναι βαρύς T. 1191. ἀλλά τοι θεῶν ἀρὰ μενεῖ σ' ἀπιστήσαντα 1230. 6. *to endure, to abide*; οὐ — τοῦτ' ἂν ἐξεύχοιμ' ἐγὼ τλῆναι σ' ἐλεινῶς δῦσι τἀμὰ πήματα μεῖναι P. 859.

Μέριμνα, *care, anxiety*; τοῖαι μερίμνας τοῦθ' ὑποστρωφᾷς λέγεις; R. 728. τῶν μὲν ἀρτάνων μή μοι — πρόσθ' μέριμναν 1460. ὑφαινεσκ' ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας A. 850.

Μεριμνάω, *to meditate;* ἔργον μεριμνῶν ποῖον, ἢ βίον τίνα; R. 1124.

Μέριμνημα, *care;* ἀνήκεστα μεριμνήματ' ἔχων βάρη P. 187.

Μερόπη, *Merope;* μήτηρ δὲ Μερόπη Δωρὶς R. 775 Μερόπης, — Πόλυβος ἧς ᾤκει μέτα 990.

Μέρος, *a share, lot, portion, part;* εἰς ἀναιδὲς ἡμέρας μέρος βραχὺ δός μοι σεαυτόν P. 83. βορᾶς μέρος P. 308. εἰ — δείματός γ' ἔχει μέρος R. 294. ὅστις τοῦ πλέονος μέρους χρῄζει C. 1213. ἔχετον κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω A. 147. οὔτε του γάμου μέρος λαχοῦσαν οὔτε παιδείου τροφῆς 908. ἕως λάβῃ — φροντίδος μέρος T. 148. τύμβου πατρῷου κοινὸν εἰληχὼς μέρος E. 1124. τὰ δ' ἄλλα πράξω, κοὐ καμεῖ τούμὸν μέρος T. 1205. τοὐμὸν ἐν σμικρῷ μέρος ποιούμενοι P. 496. — πάντων ἀρήμους, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος R. 1509. οὐκ ἂν ἦν, τὸ σὸν μέρος C. 1368. οὔτω γὰρ ἥδη καὶ δοκῶ, τὸ σὸν μέρος A. 1049.

Μεσόμφαλος, *in the centre of the navel, central;* τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων μαντεῖα R. 840.

Μέσος, *middle;* 1. of places; μέσης ἀκήνης — ἐκκυλίνδεται R. 812. εἰ δ' ἀνὰ μέσσαν ἀκτῖνα C. 1249. ἐν αἰθέρι μέσῳ κατέστη — ἡλίου κύκλος A. 412. πῶλοι διεσπάρησαν εἰς μέσον δρόμον E. 738. ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις πέπτωκα 1468. πρὸς μέσῃ Τραχινίων ἀγορᾷ T. 370. ἐν μέσῃ Τραχινίων ἀγορᾷ 423. ἡνίκ' ἦν μέσῳ πόρῳ 561. μέσσαν Μηλίδα πὰρ λίμναν 632. ἐς μέσην φλόγα 693. ἐν μέσῳ σκάφει θέντες σφε 800. καθέζετ' ἐν μέσοισιν εὐναστηρίοις 914. μέσον προσμολὼν στρατήγιον Aj. 708. ἄξονος μέσας χνοάς E. 735. ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος A. 1221. 2. of the body, or its parts; μέσον κάρα δεπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο R. 808. (ὁρῶμεν) ἀμφὶ μέσῃ περιπετῆ προσκείμενον A. 1208. μέσου κρατὸς διασταρέντος T. 778. 3. of a number of persons or things; ἐν Ἀργείοις μέσοις P. 626. ἐν μέσοις βροτοῖς σιδηροκμῆσιν — θακεῖ Aj. 317. κοίλου πέλας κρατῆρος — ἐφ' οὗ μέσος στὰς τοῦ τε Θορικίου πέτρου κοίλης τ' ἀχέρδου C. 1591. Used adverbially; εἰς μέσον and ἐν μέσῳ P. 605. T. 512. 513. Aj. 1264. C. 589. E. 1356.

Μεστός, *full, satiated;* ἡνίκ' ἤδη μεστὸς ἦν θυμούμενος C. 772.

Μεστόω, *to fill;* ἐμεστώθη μέγας αἰθήρ A. 416. πᾶς ἐμεστώθη δρόμος κτύπου κροτητῶν ἁρμάτων E. 703. πρὶν ὀργῆς κἀμὲ μεστῶσαι A. 280.

Μετά, 1. a preposition governing a genitive case, *between, with;* once with a dative, κραταιαῖς μετὰ χερὸς ἴσχων P. 1097. 2. Used adverbially; ἠλθόν με νηῒ ποικιλοστόλῳ μέτα P. 343.

3. Μέτα for μέτεστι — ἐμὲν μ' ἔργον μέτα A. 48.

Μεταβάλλω, *to change;* τίς οὖν ἂν ἀξίως — μεταβάλοιτ' ἂν ὅδε στγὰν λόγων; E. 1253.

Μεταγιγνώσκω, *to change one's mind, to repent;* οὔκουν ἔνεστι καὶ μεταγνόνται πάλιν; P. 1254. T. For Aj. 704, see μεταναγιγνώσκω.

Μετάγνοια, *repentance;* μὴ τῆμα σαυτῇ καὶ μετάγνοιαν τιθῇς E. 571.

Μετάδρομος, *pursuing, avenging;* πανουργημάτων μετάδρομοι κύνες E. 1379.

Μεταίτιος, *one who is to blame;* τόνδε γὰρ μεταίτιον μόνον — ἔφασκε τοῦδε τοῦ πάθους T. 260. τῇ μεταιτίᾳ τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ μηδ' ἐμοὶ κακοῦ τινος 447. ἢ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνη μεταίτιος 1224.

Μεταλλαγή, *change;* ἄλλου δ' ἐν μεταλλαγῇ πολυμηχάνου ἀνδρὸς δρέσσει, *by change of masters thou art handled by an artful man* P. 1119.

Μεταναγιγνώσκω, *to change one's purpose;* αὐτά γ' ἐξ ἀέλπτων Αἴας μετανεγνώσθη θυμοῦ τ' Ἀτρείδαις Aj. 704.

Μετανίστημι, *to remove from one place to another;* μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ σοὶ πιστεύσας μεταναστάς C. 172.

Μεταξύ, *meanwhile;* τὰ δὲ μεταξὺ τούτων μηδαμῶς γίγνου κακός C. 292.

Μετάρσιος, *aloft, raised up;* ἐστῶτο γὰρ πέδονδε καὶ μετάρσιος T. 783. μετάρσιοι χολαὶ διεσπείροντο A. 996.

Μεταστάω, *to draw aside;* νῦν τ' αὖθις — πειρᾷ μεταστῶν σκληρὰ μαλθακῶς λέγων C. 778.

Μετάστασις, *change;* ἀλλ' εἶκε θυμῷ καὶ μετάστασιν δίδου A. 714.

Μετατίθημι, *to transpose;* τὸ κείνων κακὸν τῷδε κέρδος μετατιθέμενος P. 511.

Μεταφέρω, *to transfer, to change one's mind;* εἰ καὶ πάλιν γνάμην μετοίσεις P. 950.

Μέτειμι, *to follow, to pursue;* εἰ γὰρ μ' ἀπώσει, σὺν κακῷ μέτεις πάλιν E. 432. Δίκη — μέτεισιν οὐ μακροῦ χρόνου E. 469.

Μέτειμι, *to be with, to have a share of, to belong to;* κἀμοὶ πέλεως μέτεστιν, οὐχὶ σοὶ μόνῳ R. 630. χθονὶ τῆς ἀσεβείας οὐδὲν πλέον μοι σοῦ μέτεστιν ἡμέρας C. 574. ὃν οὔτε σοὶ μέτεστιν οὔτε τοῖς ἄνω θεοῖσιν A. 1059. οὐ μετῆν αὐτοῖσι τήν γ' ἐμὴν κτανοῦν E. 526.

Μετέρχομαι, *to come after;* ἠλθόν με νηῒ ποικιλοστόλῳ μέτα P. 343.

Μετέχω, *to share, to participate in;*

with a gen., ξὺν σοὶ μετοίχεον τῶν ἴσων E. 1159. πάντων τῶνδ' ἀεὶ μετοιχήτην R. 1465. καὶ σὺ τοῦδε τοῦ πάθους φήσεις μετασχεῖν A. 531. ἦ καὶ μετάσχες καὶ σὺ τοῦδε τοῦ πάθους; P. 248. Once with an accus., μηδὲ — ἀκεφδῆ χάρν μετάσχομί τινος C. 1480.

Μετοικία, *abode with others*; μετοικίας δ' οὖν τῆς ἔνου στερήσεται A. 881.

Μέτοικος, *a stranger, one who fixes his abode in a foreign country*; εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χάρας θέλεις εἶναι βίᾳ τε κοὐχ ἑκών C. 938. ξένος λόγῳ μέτοικος R. 452. opposed ἐγγενεῖ Θηβαίῳ. οὔτ' ἐν βροτοῖς οὔτε νεκροῖσι μέτοικος, οὐ ζῶσιν οὐ θανοῦσιν A. 845. πρὸς οὖς ἐξ' ἐγὼ μέτοικος ἔρχομαι 860.

Μετόπιν, *hereafter*; τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ τείχω τῷ μετόπιν τέλας; P. 1174.

Μετρέω, *to measure*; μετρούμενον ἴχνη τὰ κείνου νοσχάρωτα Aj. 5. μακροὶ πάλαισί τ' ἐν μετρηθεῖσιν χρόνοι R. 561.

Μετριάζω, *to become moderate, to moderate one's feelings*; μετριάζε P. 1168.

Μέτριος, *moderate, in due measure*; ὅστις τοῦ πλόνου μέρους χρῄζει, τοῦ μετρίου παρείς, *exceeding the mean* C. 1214. ἀλλ' ἐκὼ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον ἄλγος ἀεὶ στενάχουσα διέλλυσαι, *but from moderate to irremediable grief thou art destroying thyself by continual groanings* E. 138. ὁ δύστανα γένη βροτῶν, οἷς μὴ μέτριος αἰών P. 179.

Μέτρον, *measure*; καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφυ; E. 229.

Μέτωπον, *the forehead*; ἦν δὲ μετώπων ἀλόντα πλήγματα T. 518.

Μέχρις, *until*; μέχρις μυχοὺς εἰσιόντ' τοῦ κάτω θεοῦ Aj. 568.

Μή, a negative particle; *not, lest*.

Μηδαμά, *not at all, by no means*.

Μηδαμοῦ, *nowhere*.

Μηδαμῶς, *by no means*.

Μηδέ, *neither, nor*.

Μηδείς, *none, not one, no one, nothing*.

Μήδομαι, *to devise, to contrive, to deliberate*; τὸν τάδε μηδόμενον P. 1101. ἔσ' ἐφ' ἡμῶν κἀν' ἐμήσατο 1124. πῶς ἐμήσατο — θάνατον T. 881. τί πάθω; τί δὲ μήσομαι 969.

Μηκέτι, *no more, no longer*.

Μήκιστος, see *μακρός*.

Μῆκος, 1. *length*; ἐν μήκει χρόνου T. 69. εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον C. 1141. εἰπεῖ μοι, μὴ μῆκος, ἀλλὰ σύντομα A. 442. 2. *magnitude*; ἡ γὰρ ἀκτὶς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ ἔκανεν ἄλλῳ μῆκος οὐδὲν ἡδονῆς A. 389.

Μηκύνω, *to lengthen, to prolong*; μηκύνειν λόγους E. 1476. μηκύνω λόγον C. 1122. ἔκτεινε φωνῶν μηδὲ μηκύνων βοήν 490.

Μηλιάς, *Melian*; Μηλιάδων Νυμφῶν P. 715.

Μηλιεύς, *Melian*; Μηλιεὺς ἔπειτ' λεώς T. 193. τὸν Μηλιᾶ Πολύντος υἱόν P. 4.

Μηλίς, *Melian*; Μηλίδα τὴν λίμνην T. 633.

Μήλον, *an apple tree*; τὸν χρυσέων δράκοντα μήλων φύλακα T. 1090.

Μῆλον, *sheep*; λειμωνία τοῖς μήλων Aj. 597. πρὸς μῆλα καὶ τοίμνας ποιεῖν 1040.

Μηλοσφαγέω, *to sacrifice sheep*; μηλοσφαγεῖ θεοῖσιν ἔμμηνον ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις E. 272.

Μήν, *a month*; εἰ δὲ συγγενεῖς μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διάρσειαν R. 1083. οὐδὲ θεῶν μῆνες A. 604. πλήθει πολλῶν μηνῶν P. 713. δέκα μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντε T. 45.

Μήν, *indeed, in truth, certainly*.

Μῆνις, *ire, wrath*; ἄλας Ἀθάνας μῆνις Aj. 744. μῆνιν βαρεῖαν C. 1330. Aj. 641. ἔτου ποτὲ μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις R. 699.

Μηνίω, *to be angry, to be enraged*; θεοῖς — τάχ' ἔν τι μηνίουσιν εἰς γένος πάλαι C. 969. οὐδ' ἃ μηνίεις φράσας; 1276. περὶ μηνίσας φόνου A. 1162. ἔργου δ' ἕκατι τοῦδε μηνίσας T. 273. κἀκ τοῦδε μηνίσαντα λυτῆρα κάρη E. 560.

Μηνύω, *to indicate, to announce, to declare*; πολὺν γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην; R. 102. τοιάνδε — κηλῖδα μηνύσας ἐμῷ 1384. τά τοι κακῶν σύρημ' ἔργα τῷ λόγῳ μηνύεται C. 1190.

Μήποτε, *not at any time*.

Μήπω, *not yet*.

Μηρίον, *the thigh-bone* of a victim offered in sacrifice; μυδῶντα κηλὶς μηρίων A. 995. οὐ δέχονται — λιτὰς ἔτι θεοὶ παρ' ἡμῶν οὐδὲ μηρίων φλόγα 1007.

Μηρός, *the thigh*; καταμβρυεῖς μηροὶ καλυπτῆς δέκεσθε πιμελῆς A. 998.

Μήτε, *neither, nor*.

Μήτηρ, *a mother*.

Μῆτις, *a design, a plan*; τῶν δὴ μῆτιν ἐρέσσων A. 159.

Μητρόθεν, *from the mother's side*; ἢ μητρόθεν — δυσόνυμα λέκτρ' ἐπλέξω; C. 531.

Μητρόπολις, *a mother city*; αἶνον ἔχω μητροπόλει τῇδε κράτιστον C. 711. Βακχῶν μητρόπολιν Θήβαν A. 1109.

Μητρῴος, *maternal*; μητρῴαν — ἔρευραν οὔ τε καὶ τέκνων R. 1256. πατρῴα καὶ μητρῴα πήματα C. 1198. ὄγκον γὰρ ἄλλοις δεύματος τί δεῖ τρέφειν μητρῴον; T. 815. τί γὰρ μάτην

ἐπαιρόμεθα τῷ τῆς μητρὸς ὀνόματι; — μητρῷον λῆμα E. 1417. ἰὼ ματρῷαι λέκτρων ἄται A. 855.

Μηχανάω, *to plan, to contrive*; τὰ πάντ' ἀεὶ — ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεούς Aj. 1016. μεμηχάνηται τοὔργον T. 583. ταῦτ' ἂν ἐξέρπων τάλας ἐμηχανώμην P. 295. χὤτε ταῦτ' ἐμηχανῶ C. 1039.

Μηχανή, *an artifice, a contrivance*; κρατεῖ δὲ μηχαναῖς ἀγραύλου θηρός A. 348. ποίαις ἐνέγκοι τόνδε μηχαναῖς πέπλον; T. 771. ἐννυχίοις μαχαναῖς Aj. 181. Ὀρέστην — μηχαναῖσι μὲν θανόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσωσμένον E. 1220.

Μηχάνημα, *an artifice, a contrivance*; κἀπὸ παντὸς ἂν φέρων λόγου δικαίου μηχάνημα ποικίλον C. 766.

Μηχανόεις, *full of artifice, fertile in expedients*; σοφόν τι τὸ μηχανόεν τέχνας — ἔχων A. 362.

Μηχανορράφος, *a contriver of plots*; ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον R. 387.

Μιαίνω, *to contaminate, to pollute*; πρόσθεν αἵματι πεσεῖ μιανθεὶς C. 1376. θεοὺς μιαίνειν οὔ τις ἀνθρώπων σθένει A. 1031.

Μιαιφόνος, *blood-stained*; μιαιφόνων γάμων ἀμιλλήματα E. 483.

Μιαρός, *wicked*; ὦ μιαρὸν ἦθος A. 742. ἡ δ' αὖ μιαρὰ βρύκει T. 983.

Μίασμα, *a defilement, a pollution*; ῥῦσαι δὲ πᾶν μίασμα τοῦ τεθνηκότος R. 313. ἢ μὴ μίασμα τῶν φυτευσάντων λάβῃς; 1012. παίσαντες τε καὶ πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι A. 172. ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγῃ πόλις 772. μίασμα τοῦτο μὴ τρίσῃς 1029. μίασμα χώρας, ὡς τεθραμμένον χθονὶ ἐν τῇδ', ἐλαύνειν R. 97. ὡς μιάσματος τοῦδ' ἡμῖν ὄντος 241.

Μιάστωρ, 1. *one who defiles, a defiler*; ὡς ὄντι γῆς τῆσδ' ἀνοσίῳ μιάστορι R. 353. ὥστε τῷ μιάστορι ξύνεστι E. 267. 2. *an avenger of pollution*; ὃν (Ὀρέστην) πολλὰ δή μέ σοι τρίφειν μιάστορα ἐπηγιάσω E. 593.

Μίγνυμι and **μίσγω**, 1. *to mix, to mingle, to engage in combat*; εἴην ὅθι δαΐων ἀνδρῶν τάχ' ἐπιστροφαὶ τὸν χαλκοβόαν Ἄρη μίξουσιν C. 1051. τί γὰρ βροτῶν ἂν σὺν κακοῖς μεμιγμένων θνήσκειν ὁ μέλλων τοῦ χρόνου κέρδος φέροι; *for what profit should he of mortals involved in misfortunes, that is about to die, gain by delay* E. 1477. 2. *to have intercourse with*; ὡς μητρὶ μὲν χρείᾳ με μιχθῆναι R. 791. χρῆναι μιγῆναι μητρὶ 995.

Μικρός, *small, little, trifling, insignificant*; φέροντες αὐτοῦ μικρὰ λείψανα E. 1102. μῆνίς με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν R. 1083. μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς ἄριστ' ἂν καὶ μέγας ὀρθοῖτ' ὑπὸ μικροτέρων Aj. 161. ἔγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἑτοιμάσας T. 360.

Μιμνήσκω, 1. *to remember, to recollect*; πατρῴων ὀρείων μεμνημένος T. 1213. μέμνησ' ὁποίῳ φωτὶ τὴν χάριν δίδως Aj. 1333. ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα R. 49. τὰ δὲ ῥηθέντα βούλου μηδὲ μεμνῆσθαι μάτην R. 1057. ἀρά μου μέμνησθ' ὅτι — 1401. σοῦ φονίως μεμνημένος C. 1363. μέμνησθέ μου θανόντος 1552. 2. *to make mention of*; οὐδ' ἂν ἐμνήσθην ποτέ E. 365. ἡνίκ' ἂν μνησθῶ P. 310. ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι R. 564. τότ' ἔργων τῶνδε μεμνῆσθαι χρεών E. 1243.

Μινύθω, *to diminish, to become exhausted*; οὐδ' ἄϋπνοι κρῆναι μινύθουσι C. 692.

Μινύρομαι, *to sing in a plaintive voice*; — ἔνθ' ἀ λίγεια μινύρεται θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδών C. 677.

Μίσγω, see **μίγνυμι**.

Μισέω, *to hate, to detest*; μισῶ γε μέντοι χὤταν — A. 491. σὺ δ' — ἡ μισοῦσα μισεῖς μὲν λόγῳ E. 349. μισεῖ δέ μ' Ἑλλήνων στρατός Aj. 453. τοσόνδε μισεῖν, ὥστε τὴν δίκην πατεῖν 1314. οὐδ' ἐὰν μισῶν κυρῇς 1324. ἐμίσουν δ', ἡνίκ' ἦν μισεῖν καλόν 1326. μισοῦντ' ἐμίσει Aj. 1113. Ἕκτορος ξένων ἐμοὶ μάλιστα μισηθέντος 805.

Μίσημα, *an object of hatred*; ὦ δύσθεον μίσημα E. 281.

Μισθαρνέω, *to receive hire*; ὅσοι δὲ μισθαρνοῦντες ἤνυσαν τάδε A. 302.

Μισθός, *hire, pay, reward*; καὶ μὴν ὁ μισθός γ' οὗτος A. 221. ὃς — ποταμὸν Εὔηνον βροτοὺς μισθοῦ πόρευε χερσίν T. 557. παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε A. 294.

Μῖσος, 1. *hatred*; Ἄρη, τὸν σφῷν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα C. 1394. ὡς — τούτων μῖσος ἐκδείξειας ἂν E. 340. οὐδὲ γὰρ κακῶς πάσχοντι μῖσος ὢν τέκῃ προσγίγνεται 761. μῖσός τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι 1303. 2. *an object of hatred, a detested person*; ὦ μῖσος P. 979. ἄγετε τὸ μῖσος A. 756.

Μιτώδης, *made of thread*; βρόχῳ μιτώδει σινδόνος καθημμένην (εἶδομεν) A. 1207.

Μνεία, *memory*; βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνείαν ἔχεις; E. 384.

Μνῆμα, *a memorial*; μνῆμ' ἐπίσημον

διὰ χειρὸς ἔχων A. 1243. κεῖμαι — ἀεὶ πυκινοῖς δρόσοις τεγγόμενος κόμας, λυγρᾶς μνήματα Τροίας Aj. 1189.

Μνημεῖον, *a memorial*; ὦ φιλτάτου μνημεῖον ἀνθρώπων E. 1115. οἶμαι μνημεῖ' Ὀρέστου ταῦτα προσθεῖναί τινα 921. ἃ δ' ἂν λάβῃς σὺ σκῦλα — τόξων ἐμῶν μνημεῖα πρὸς πυρὰν ἐμὴν κόμιζε P. 1418.

Μνήμη, *remembrance, recollection*; οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ὕπο R. 1131. ὅσον γε κἀν ἐμοὶ μνήμης ἔνι 1239. μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσα 1246. οὐδὲ — δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν C. 510. τῶν φίλων — μὴ μνήμην ἔχειν E. 338. ἀνδρί τοι χρεὼν μνήμην προσεῖναι Aj. 517. εἰσίδν μ' ἅμα κέντρων τε τῶνδ' οἴστρημα καὶ μνήμη κακῶν R. 1318.

Μνημονεύω, *to remember, to retain in one's memory*; ἢ μνημονεύεις οὖν ἃ σοι παρῄνεσα; P. 121. οὐ μνημονεύεις οὐκέτ' οὐδέν Aj. 1252.

Μνήμων, *mindful*; μνήμων Ἐρινύς Aj. 1369.

Μνηστήρ, *a wooer, a suitor*; μνηστὴρ γὰρ ἦν μοι ποταμός T. 9. τοιόνδ' ἐγὼ μνηστῆρα προσδεδεγμένη 15.

Μνῆστις, *remembrance, recollection*; ἴσχε κἀμοῦ μνῆστιν Aj. 516. εἰ σοῦ γ' ὅδ' ἀ'νὴρ οὐδὲ — ὅτ' ἴσχει μνῆστιν 1248. ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆστις εὖ πεπονθότος 519.

Μογερός, *miserable*; στυγεραὶ — εὐναὶ μογερῶν οἴκων E. 93.

Μόγος, *distress*; μόγος ἔχει (με) C. 1741.

Μοῖρα, 1. *a part, a share*; μοῖραν πατρῴας γῆς ἐξαίρετον T. 162. 2. *a just share*, to which one is entitled; ἀνὴρ ὅδ' ὡς ἔοικεν οὐ νίμειν ἐμοὶ φθίνοντι μοῖραν T. 1229. μὴ θεοὺς τιμῶντες εἶτα τοὺς θεοὺς μοῖραν ποιεῖσθε μηδαμῶς C. 279. 3. *lot, fortune*: μοίρᾳ τοῦδ' ἰχθίονι συντυχόντι P. 676. οὐ γάρ με μοῖρα πρός γε σοῦ πεσεῖν R. 376. ὡς αὐτὸν ἥξει μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν 713. εἰ μοι ξυνείη φέροντι μοῖρα τάν — ἀγνείαν λόγων ἔργου τε 864. πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ 1302. οὐ πάνυ μοίρας — πρώτης C. 142. μοῖρ' ἀνυμέναιος 1223. — μοῖρ' ἀνδρὶ τῷδε — ἐρυσθῆναι χθονί 1543. πρίν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου A. 887. ἄλλῃ μοῖρα — καθεῖλεν Aj. 512. κακὰν μοῖραν ἀπειρεσίων πόνων 910. μοίρᾳ — οὐκ ἐν ἰσθλᾷ βεβῶσαν E. 1032. 4. *fate*; ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν P. 331. κακά νιν Ἕλκετο μοῖρα R. 887. ἡ μὲν ἡμῶν μοῖρ', ὁποτέρ' εἰσ', ἴτω 1458. εἴ τι μοῖρα μὴ κεγχάνει C. 1451. — ὅτε — πρὸς διπλῆς μοίρας μίαν καθ' ἡμέραν ὤλοντο A. 170. ὦ γένος — νῦν σε μοῖρα καθαμερία φθίνει E. 1406. ἃ δ' ἐρχομένα μοῖρα T. 847. ἐνθ' ἡ μεγάλη μοῖρα κομίζει P. 1452. 5. plur., Μοῖραι, *the Fates*; ἀλλὰ κἀπ' ἐκείνῳ Μοῖραι μακραίωνες ἔσχον A. 974.

Μοιρίδιος, *fated*; μοιριδία τίσις ἔρχεται C. 228. ἁ μοιριδία τις δύνασις δεινά A. 941.

Μολεῖν, once used in the future tense; μολούμεθα C. 1739., in other places in the aorist. 1. *to go*; οὐχὶ δεσπότῃ τόδ' ὡς τάχος μολοῦσα λέξεις; R. 946. ἀλλ' ὅστις ὁ τόπος ἢ μάθω μολοῦσά ποτε; C. 26. ἆρ' ἄν τις αὐτῷ τομπὸς ἐξ ὑμῶν μόλοι; 70. ὡς τάχιστα — μολὼν — ἀναγκάσει (τις) 901. τὼ δ' — εἰς ἐπόψιον πάγον μολοῦσα — ἐπόρευσαν 1597. ποῖ μόλωμεν; 1745. οὐ θεμιτὸν γὰρ κεῖσε μολεῖν 1755. δεῦρο — μολεῖν σοι A. 233. τἀνδρὸς ἀντίον μολεῖν T. 782. ποῖ μολὼν μένω; Aj. 399. σὺ μὲν μολὼν — δόμων ἔσω E. 39. ποῖ με χρὴ μολεῖν; 802. μὴ λάθῃ μολὼν ἔσω 1395. 2. *to come, to arrive, to return*; οἵ σ' ἐν λιταῖς στείλαντες ἐξ οἴκων μολεῖν P. 60. κέρδος δέ μοι τί τοῦτον ἐς Τροίαν μολεῖν; 112. ὁπόταν δὲ μόλῃ δεινὸς ὀδίτης 146. ὅταν μόλωσιν 307. ἐὰν μόλω 'γὼ ζῶν πρὸς Οἰταίαν χθόνα 477. σωτῆρας — ἡμῖν μολεῖν (τοὺς θεούς) 728. ὦ θάνατε — οὐ δύνᾳ μολεῖν ποτέ; 787. ἢν δὲ τῷ χρόνῳ μόλωσ' ἐκεῖνοι 759. σοῦ μολεῖν ἄτερ 801. πρὶν ἂν τὰ Τροίας πεδία — μόλῃς 1316. εἰς Τροίαν μολεῖν 1347. ἄστυ Καδμεῖον μολὼν R. 35. ἐγὼ μολὼν ἔκτανά νιν 397. πῶς ἂν μόλοι δῆτ' — ἐν τάχει; 765. εἰς οἴκους μολεῖν 1010. ὄντιν' ἀρτίως μολεῖν ἐφίεμεσθα 1055. ἢ καταρτύσων μολεῖν; C. 71. οἱ μολόντες εἰς Θήβης πέδον 416. σφῷν δ' ἀ'τέρα μολοῦσα πραξάτω τάδε 498. ἄστυ καὶ δόμους μολεῖν 761. μόλετε σὺν τάχει, μόλετε 889. ἀρωγοὺς μολεῖν γᾷ τᾷδε 1097. ἔπειτα τὸν κασίγνητον μολεῖν 1186. ἔνθεν μ' ὦδ' ἀνέστησεν μολεῖν ὁ — οὐρανος 1288. ὡς τάχιστά μοι μολὼν ἄναστα — πορευσάτω 1473. κεῖσ' ὅταν μόλῃς μόνος 1524. αὐδᾷ μολεῖν οἱ γῆς ἄναστα 1626. ὅπως μολούμεθ' ἐς δόμους οὐκ ἴχω 1739. οἱ μολὼν δώσεις δίκην A. 228. μολεῖν — Παρνησίαν ὑπὲρ ἑλιτόν 1128. σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολὼν T. 394. τίς πόθεν μολὼν 420. ὅθεν

μόλοι πανάμερος 657. χθονὸς μολόντ' ἄπο Ἑλλανίδος Aj. 420. πρὸς δόμους μολεῖν 504. Τεύκρῳ δ', ἥν μόλῃ, σημήνατε μίλειν μὲν ἡμῶν 673. Ἰκαρίων δ' ὑπὲρ πελαγίων μολὼν ἄναξ Ἀπόλλων 689. Τεῦκρον ἐν τάχει μολεῖν 791. ὡς, ἀκμαῖος εἰ βαίη, μόλοι 904. ἵς τ' ἐγὼ μόλω 1162. κοὔτε στρατηγοὺς οὔτε ναυάρχους μολεῖν ἡμᾶς Ἀχαιῶν 1211. μολόντα τάνδε γᾶν Ὀρέσταν E. 159. ὅταν περ οἶκαδ' Αἴγισθος μόλῃ 378. ἀρωγὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν 446. εὖτ' ἂν Αἴγισθος μόλῃ 617. διώκομαι — σὺν τάχει μολεῖν 860. γοναὶ — ἐμόλετ' ἀρτίως 1225. ὅτε θεοί μ' ἐπώτρυναν μολεῖν 1256. εἰς Ἅιδου μολεῖν R. 1372. T.4. P. 1333. Ἀκτὶς ἀελίου — ἐφάνθης — Διρκαίων ὑπὲρ ῥεέθρων μολοῦσα A. 105. ὦ Πέλοπος — ἱππεία, ὡς ἔμολες αἰανὴ τᾷδε γᾷ E. 496. ἐξεπίσταμαι μή τον τόδ' ἀγλάϊσμα πλὴν κείνου μολεῖν 896. τὰ δ' ἀπ' ἀλλόθρου γνώμας μολόντ' ὀλεθρίαισι συναλλαγαῖς T. 842. οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὔτ' ἔργου μολὼν C. 1299. νοῦ — τὰ Τροία πεδία πορθῆσαι μολὼν P. 908. σοὶ φασὶν αὐτὸν ἐς λόγους ἐλθεῖν μολόντ' αἰτεῖν ἀπελθεῖν τε C. 1166. δεσπότῃ Κρέοντι σημαίνει μολὼν A. 1193. πεύθου μολοῦσα τάνδρός T. 386. τί χρὴ — μολόντα μ' Ἡρακλεῖ λέγειν; 392. οὐδ' ἀπαράξαι κρᾶτα βίου θέλει μολὼν 1013. ὅρα μολοῦσα τόνδ' ὁποῖ' ἔπη θροεῖ Aj. 772. ὡς ὁ στρατηγὸς — μολὼν αὐτός τε χὠ ξύναιμος ἠθελησάτην λωβητὸν ἐκβαλεῖν 1365. ὦ Θάνατε, Θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολὼν Aj. 841. μόλις δ' ἱρῶ, ἅ' γωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθην μολὼν P. 330.

Μόλις, *hardly, scarcely.*

Μολπή, *a tune; οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων* P. 213.

Μομφή, *blame, cause for complaint; ἥ τινα — μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορός* Aj. 180.

Μοναρχία, *monarchy, the government of one; λαβὼν — χώρας παντελῆ μοναρχίαν* A. 1148.

Μόνιμος, *constant; σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος* R. 1322.

Μόνος and **μοῦνος**, *alone, sole, only, one,* or *one only.*

Μόριος, an epithet of Jove, guardian of the sacred olive tree; *ὁ γὰρ αἰὶν ὀρῶν κύκλος λεύσσει νιν Μορίου Διός* C. 710.

Μόρος, 1. *lot, fate; τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν* A. 461. *κάμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου;* 550. *φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἀμέραν ὕπατος* 1311. 2. *death* and *fate; ἐν τῷ δὲ κεῖσαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ* C. 1506. *βαρυαχεῖ μόρῳ* 1558. *μόρον κοινὸν κατειργάσαντο* A. 56. *οὐκ ἀλύξετον μόρου κακίστου* 485. *ἀχνύμενος τῆς μελλογάμου — μόρον* 625. *τάδ' οὖν κἄρα τάδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρου* 765. *νέος νέῳ ξὺν μόρῳ ἔθανες* 1252. *γυναικεῖον μόρον* 1278. *αἰτίαν γε τῶνδε κἀκείνων ἔχων — μόρων* 1297. *ὁ ῥιπτὸς Ἰφίτου μόρος* T. 356. *ὠκυπέτᾳ μόρῳ τὸν μέλεον φθίσας* 1031. *ἄγγειλον ἄτας — μόρον τ' ἐμόν* Aj. 835. *τὸν σὸν ὡς ἐπῃσθόμην μόρον* 976. *ἡμεῖς μὲν ἂν προὐκείμεθ' αἰσχίστῳ μόρῳ* 1038. *πᾶσι θνατοῖς ἕφυ μόρος* E. 849. — 3. *a kind of death; μόρῳ δ' ὁποίῳ κεῖνος ὤλετο* C. 1652. *πλάκες — ἐν ἀφανεῖ τινὶ μόρῳ φερόμεναι* 1679. *μόρῳ δὲ ποίῳ καὶ σφε βουλεύει κτανεῖν;* 768. *εἰπὲ τῷ μόρῳ ξυντρίχει* T. 877.

Μόρσιμος, *doomed, decreed by fate; μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον* A. 236.

Μορφή, *shape, form; ναυκλήρου τρόποις μορφὴν δολώσας* P. 129. *μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάτει πολύ* R. 743. *μορφὴ καλή* C. 584. *ὃς μ' ἐν τρισὶν μορφαῖσιν ἐξῄτει πατρός* T. 10. *ἀντὶ φιλτάτης μορφῆς* E. 1148. *μορφῇ μάλιστ' εἰκαστόν, ὥστε πρίονος ἐκβρώματ' ἂν βλέψειας* T. 696. *δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες μορφάν* E. 192.

Μοῦνος, see **μόνος**.

Μοῦσα, 1. *a Muse; Μουσᾶν χοροί* C. 697. *φιλαύλους — Μούσας* A. 954. 2. *a song; αὐλὸς ἰάχων καναχὰν ἐπάνεισιν — θείας ἀντίλυρον μούσας* T. 640.

Μοχθέω, 1. intrans., *to sustain toil; ὄμβροις ἠλίου τε καύμασι μοχθοῦσα* C. 352. 2. trans., *to toil; ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ κοὐ λόγῳ κακὰ — μοχθήσας ἐγώ* T. 1036.

Μόχθημα, *toil; ἢν γὰρ — τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα* C. 1612.

Μόχθηρος, *toilsome, wearisome; ὦ πόλλ' ἐγὼ μόχθηρος* P. 254. *ἣ ζῶ βίον μόχθηρον* E. 589.

Μόχθος, *toil, labour; ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ἅλης μιᾶς* P. 478. *τλᾶμων ἄρ' ἐγὼ καὶ μόχθῳ λωβατός* 1090. *οὐκ ἄνευ μόχθου* C. 329. *ὅτ' ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων* 438. *σὺ γὰρ με μόχθῳ τῷδ' ἔθηκας ἔντροφον* 1364. *τοῖς θανοῦσι μόχθος οὐ προσγίγνεται* T. 1163. *ἄλλων μόχθων μυρίων ἐγευσάμην* T. 1091. *μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ λύσιν τελεῖσθαι* 1160. *δορυσσόντων μόχ-*

θων ἄταν Aj. 1167. μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν C. 105.

Μυδαλίος, *wet*; δάκρυσι μυδαλία E. 162.

Μυδάω, *to be wet*, or *dripping*; φόνου μυδῶσας σταγόνας R. 1278. μυδῶσα κηκὶς μηρίων A. 995. μυδῶν σῶμα 406.

Μύδρος, *burning hot iron*; ἥμιν δ' ἑτοῖμοι καὶ μυδροὺς αἴρειν χεροῖν A. 264.

Μυελός, *the brain*; κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει T. 778.

Μυθέομαι, *to speak*, *to relate*; ψυχὴ γὰρ ἠῦδα πολλά μοι μυθουμένη A. 227. ἀνδρὸς — φλαῦρ' ἔπη μυθουμένου Aj. 1141. τὰ δ' ἄλλ' ἐν Ἅιδου τοῖς κάτω μυθήσομαι Aj. 852. χὤτι μυθήσει τάχα 1020.

Μῦθος, 1. *a word*, *speech*, *a report*; ὧδ' ὁ μῦθος ἑστάτω E. 50. καὶ γὰρ οὐδὲ τὸν πάρος μῦθον μάτην ἤκουσας T. 340. τοσόνδ' ἐκόμπει μῦθον Aj. 757. οὐδ' ὁ μῦθος ἐν βραχεῖ φράσαι πάρεστιν C. 1577. ἦν δ' ὁ μῦθος, ὡς — A. 272. ὅστις ἦν ὁ μῦθος, αὖθις εἴπατε 1175. πρὶν ἂν τῶν ἡμετέρων ἀΐῃς μύθων P. 1396. σὺ δ' ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον 1403. οὐκ ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις 1433. μῦθοι καλῶς πίπτουσιν T. 62. μύθους γ' εἴ τι πιστεῦσαι χρεών 67. τὰν ὁ μέγας μῦθος ἀέξει Aj. 224. εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι κλέπτουσι μύθους 788. ἠθάς εἰμί πως τῶν τῆσδε μύθων E. 865. 2. *a saying*; οὐ γὰρ ἐν φίλοις ὁ μῦθος E. 629. 3. *converse*, *discourse*; σοῦ — γὰρ βραχύν τιν' αἰτεῖ μύθον C. 1164. 4. *a message*, *news*; ἐμοὶ μὲν οὐδεὶς μῦθος — ἵκετο A. 11. νῦν δ' αὖ τίν' ἥκεις μῦθον — πατρὶ φέρουσα C. 358.

Μυκῆναι, the city *Mycenæ*; ἵν' αἱ Μυκῆναι γνοῖεν P. 825. Μυκήνας τὰς πολυχρύσους E. 9.

Μυκηναῖος, *Mycenean*; ἁ κλεινὰ γᾶ — Μυκηναίων E. 157. τὴν Μυκηναίων χθόνα 415. πᾶσιν Μυκηναίοισιν 1451.

Μυριόκαρπος, *very fruitful*; φυλλάδα μυριόκαρπον C. 682.

Μύριος, *innumerable*.

Μυρτίλος, *Myrtilus*; ὁ ποντισθεὶς Μυρτίλος E. 498.

Μύσιος, *Mysian*; Μυσίων ἀπὸ κρημνῶν Aj. 707.

Μύσος, *a heinous crime* that requires expiation; — τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος R. 138.

Μυχός, *a recess*, *a retired place*; τὸ φάρμακον — ἐν μυχοῖς σώζειν T. 683. μίχρις μυχοὺς κίχωσι τοῦ κάτω θεοῦ Aj. 568. οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι A. 1279. — ἡ κακὴ σὴ διὰ μυχῶν βλέπουσ' ἀεὶ ψυχή P. 1001.

Μύω, *to close* the eyes or lips; μύσαντες δ' εἴχομεν θείαν νόσον, *having closed our eyes we endured the heavenlsent disease* A. 417. Used figuratively; ἀνατέτροφας ὅτι καὶ μύσῃ T. 1005, see Ἀνατρέπω.

Μῶν, an interrogative particle, *whether*.

Μωρία, *folly*; μωρίαν ἰδὼν τιν' ἐν μοι R. 536. μώρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω A. 466. τάπη μωρίας πολλῆς πλία Aj. 732. ἄνδρα — μωρίας πλίων 1129.

Μῶρος, *foolish*: 1. of a person; μῶρος δ' ἦν πάλαι κλίων σίθιν T. 413. μῶρός ἐστ' ἀνήρ Aj. 1354. οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος, ὃς θανεῖν ἱρᾷ A. 220. ὦ μῶρε C. 598. ὡς — ἡ φρονοῦσαν ἡ μόραν λίγῃς E. 878. μώρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω A. 465. ἔφυμεν, ὡς μὲν σοὶ δοκεῖ, μῶροι R. 436. ὦ πλεῖστα μῶροι E. 1318. 2. of a thing; οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοὐγχείρημά σου R. 540. μώραις δ' ἄγραις προσείμεθα Aj. 401. μῶρα φωνήσοντα R. 433. μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν Aj. 591.

N

Ναί, an affirmative particle, *yes, truly*.

Ναῖος, *naval*; *ἰὼ γένος ναΐας ἀρωγὸν τίχνας* Aj. 350.

Ναίχι, same as *ναί*.

Ναίω, 1. *to inhabit*, or *dwell* in any place; *αὐλὰς ποίας ἔνεδρος ναίει* P. 153. *νήσου — ἐφ' ἧς ναίει τὰ νῦν* 609. *ἔνθα ναίεις* R. 414. *Βακχεῖος θεὸς ναίων ἐπ' ἄκρων ὀρέων* 1105. *ἔα με ναίειν δρεσιν* 1451. *ἡ γάρ τινες ναίουσι τοὐσδε τοὺς τόπους* C. 64. *ἔνθα χρὴ ναίειν ἐμέ* 816. *τῇδ' ὁμοῦ ναίειν πόλει* 953. *ὦ Βακχεῦ — Θήβαν ναίων* A. 1110. *ναίουσ' ἔτ' ἐν Πλευρῶνι* T. 7. *ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχῖνι — ναίομεν* 40. *τὸ Θήβης ἄστυ ναίοντας* 1144. *ὡς — κάτω ναίω τὸ λοιπόν* E. 1158. *θεῶν ὅσοι πέρ πρόπυλα ναίουσιν τάδε* 1367. 2. *to dwell*, *to abide*; *καρῦξαι τὸν Ἀλκμήνας πόθι μοί — ναίει* T. 99. *ποῦ ναίει* C. 118. *ποῦ μοί ποτε ναίει* 136. 3. *to dwell* with any one; *ὃς μετ' οὐδενὸς ὕστερον ἀνδρῶν — ναίων ἐνθάδ' ὀλοῦμαι* P. 1093. *οὐδ' ὄτων ναίεις μέτα* R. 414. Thence applied to any *disposition of the mind*; *τὴν σὴν δ' ὁμοῦ ναίουσαν οὐ κατεῖδες (ὀργήν)* R. 338. 4. *to be* in any state or condition; *ζῴης μοι καθύπερθεν — ἐχθρῶν ὅσον νῦν ὑπὸ χέρα ναίεις* E. 1081. 5. of a place, *to be*; *ὦ Σαλαμίς, σὺ μέν που ναίεις ἀλίπλακτος εὐδαίμων* Aj. 594.

Νᾶμα, *a river*; *Κασταλίας τε νᾶμα* A. 1117. Figuratively of *tears*; *δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα* T. 915.

Ναμέρτεια, *truth*; *τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου τοῦ νῦν παρόντος* T. 172.

Νάξιος, *Naxian*; *προφάνηθι Ναξίαις ἅμα περιπόλοισι* A. 1136.

Ναός, *a temple*; *Ἥρας ὁ κλεινὸς ναός* E. 8. *ἐς τὸν Ἀβαῖσι ναόν* R. 899. *πρὸς — διπλοῖς ναοῖς* 21. *ναοὺς ἱκέσθαι δαιμόνων* 912. *θεῶν δὲ ναοῦς — ἐπέλθωμεν* A. 152. *ἀμφικείονας ναοὺς πυρώσων ἦλθε* 286.

Ναπαῖος, *woody*; *ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς* R. 1026.

Νάπη, *a wood*, *a wooded valley* between rocks and mountains; *κεκρυμμένη νάπη* R. 1398.

Νάπος, same as *νάπη*. — *κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος* T. 436. *ἐν ἀφθίγκτῳ μὴ προπίσῃς νάπει* C. 155. *τίνος βοὴ πάραυλος ἐξέβη νάπους* Aj. 876.

Νάρκισσος, *a Narcissus*; *ὁ καλλίβοτρυς νάρκισσος* C. 689.

Ναυάγιον, properly *a shipwreck*, thence any *wreck*; *ἐπίμπλατο ναυαγίων Κρισαῖον ἱππικῶν πέδον* E. 720. *βίον λελοιπόθ' ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις* 1436.

Ναύαρχος, *an admiral*; *κοὔτε στρατηγοὺς οὔτε ναύαρχους μολεῖν ἡμᾶς Ἀχαιῶν* Aj. 1211.

Ναυβάτης, *a sailor*; *ταύτῃ πελάζει ναυβάτης οὐδεὶς ἑκών* P. 301. *νεὼς σῆς ναυβάτης* 536. *τί με — διεμπολᾷ λόγοισι πρός σ' ὁ ναυβάτης;* 575. *ἰὼ φίλοι ναυβάται* Aj. 342. *οὐ γὰρ δὴ σύ γ' ἦσθα ναυβάτης — κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου* P. 246. *πλεύσαντ' ἐπτὰ ναυσὶ ναυβάτην* 1016. Also *naval*; *ναυβάτῃ στόλῳ* 270.

Ναυκληρέω, properly *to pilot a ship*, thence; *δι' ὀρθῆς τήνδε ναυκληρεῖς πόλιν* A. 981.

Ναύκληρος, *a shipmaster*; *ναυκλήρου τρόποις μορφὴν δολώσας* P. 128. *πλέων γάρ, ὡς ναύκληρος, οὐ πολλῷ στόλῳ ἐξ Ἰλίου πρὸς οἶκον* P. 548.

Ναυκράτωρ, *the commander of a ship*; *ὅδ' ἐστὶν ἡμῖν ναυκράτωρ ὁ παῖς* P. 1061.

Ναύλοχος. 1. adj., *affording a safe anchorage for ships*; *ναυλόχους λιπὼν ἕδρας* Aj. 455. 2. subst., *an anchorage*; *ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα — λουτρὰ καὶ πάγους Οἴτας παραναιετάοντες* T. 630.

Ναῦς, *a ship*; *χὴ ναῦς γὰρ ἄξει* P. 523. *οὔτε πύργος οὔτε ναῦς* R. 56., gen. *ναός* and *νεώς*; *ναὸς ὕστις ἱερατής* A. 711. *ναὸς κοινόπλουν ὁμιλίαν* Aj. 859. *ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Αἴαντος* Aj. 200.; *πολύκωπον ὄχημα ναός* T. 653. *ναὸς ἄξενον ὅρμον* P. 217. *ναὸς ἵν' ἡμῖν τέτακται* 1166. *νεὼς σῆς ναυβάτης* 536. *νεὼς σῆς — φύλαξ* 539. *νεὼς ἄγοντα* 626. *τῆς Ὀδυσσέως νεώς* 632. *νεώς γε τῆς ἐμῆς ἔνι* 644. *εἰς ὅσον τά τ' ἐκ νεὼς στείλωσι* 1065. *νεὼς ὁμοῦ στείχων ἂν ἦν* 1202. *κυβερνήτην νεώς* R. 923. *λαίφεσιν νεώς* T.

558. ἐπ' εὐστόλου ταχείας νεώς P. 512. dat. νηί and ναί — νηῒ ποικιλοστόλῳ P. 343. δόνει νηῒ πόνος 879. ζυγὸν — ναὶ μεθεῖναι Aj. 245., accus. πρὸς ναῦν P. 125. πρὸς ναῦν εἶμι 132. εἶμι πρὸς ναῦν 459. εἶμ' ἐπὶ ναῦν 623. ἵνα ὁρμώμεθ' ἐς ναῦν 869. — plur. nom., ἀλίκτυποι κελαιναὶ νῆες A. 944., gen. πλευρὸν ἕσπερον νεῶν Aj. 861. νεῶν — ναυτικοῖς ἰδωλίοις 1255. θεῶν ἀκνάλων νεῶν Aj. 696., dat., ἐπτὰ ναυσὶ ναυβάτην P. 1016., accus., ναῦς, ἃς ἔχων ἐναυστόλουν P. 279.

Ναυστολέω, *to sail, to navigate a ship*; ἐξ Ἰλίου τοι δὴ τὰ νῦν γε ναυστολῶ P. 245. ναῦς, ἃς ἔχων ἐναυστόλουν 279. μή με ναυστολεῖν ταχὺ 349. ἥκουσα τοὺς ναύτας ὅτι σοὶ πάντες εἶεν οἱ νεναυστολημένοι 546.

Ναύτης, *a sailor*; φίλοι ναῦται P. 527. εἰς ὅσον τά τ' ἐκ νεὼς στείλωσι ναῦται 1066. τοὺς ναύτας 545. ναύτας ἐφορμήσαντα Aj. 1122. μή μ' ἄγειν ναύτην P. 889.

Ναυτικός, *naval*; τὸ ναυτικὸν στράτευμ' Ἀχαιῶν P. 58. ναυτικῷ στόλῳ 557. ἐπὶ σκηναῖς ναυτικαῖς Aj. 3. ἀμφὶ — νεῶν ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἰδωλίοις πυρὸς φλέγοντος 1255. εἰς δὲ ναυτικὰ σκάφη πηδῶντες ἄρδην Ἕκτορος 1257.

Ναυτίλλομαι, *to navigate a ship*; ὑπτίοις — οἰδμασιν ναυτίλλεται A. 713.

Ναυτίλος, adj. 1. *naval*; ναυτίλῳ πλάτῃ P. 220. 2. subst., *a sailor, a navigator*; παρισοδίδυγμαι, φόρτον ὥστε ναυτίλος T. 534. τῷ θέλοντι ναυτίλων Aj. 1125.

Νεάζω, *to be youthful, to be a youth*; τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε βόσκεται χώροις, ἵν' αὐτοῦ T. 143. χὠ μὲν νεάζων καὶ χρόνῳ μείων γεγώς C. 375.

Νεανίας, *a youth*; στρατὸς δ' — ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν E. 740. οἱ δ' αὐθέμαιμοι ποῖ νεανίαι πονεῖν; C. 336.

Νεᾶνις, *a young maiden*; Ἔρως — ὃς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς νεάνιδος ἐννυχεύεις A. 780. τίς ποτ' εἶ νεανίδων T. 306.

Νεαρός, *new*; νεαραῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις A. 157.

Νέατος, *the last*; τὰν νεάταν ὁδὸν στείχουσαν A. 301. νέατον δὲ φίγγος λεύσσουσαν ἀελίου 302. τίς ἄρα νέατος ἐς πότε λήξει — ἐτέων ἀριθμός Aj. 1164. παίδων τῶν σῶν νέατον γίννημα A. 623.

Νεηκονής, *newly sharpened*; σιδηροβρῶτι θηγάνῃ νεηκονής Aj. 807.

Νεῖκος, *strife, contention, quarrel*; τί γὰρ ἢ Λαβδακίδαις ἢ τῷ Πολύβου νεῖκος ἔκειτο R. 490. τὸ νῦν παριστὸς νεῖκος εὖ θέσθαι χρεών 633. εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς 702. Πολυνείκης ἀρθεὶς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων A. 111. τόδε νεῖκος ἀνδρῶν ξύναιμον ἔχεις ταράξας 788. Αἴας μετανεγνώσθη θυμοῦ τ' Ἀτρείδαις μεγάλων τε νεικέων Aj. 705.

Νεκρός, 1. adj., *dead*; χρῆν — αὐτὸν αὐδᾶσθαι νεκρόν P. 428. καλεῖ — Ἀΐδιον πάλαι νεκρόν R. 1245. τὸν δ' ἔναντα προσβλέπω νεκρόν A. 1283. νῦν ὁρῶν νεκρόν (τὸν ἄνδρα) E. 1453. 2. subst., *a dead person*; plur., *the deceased*; ἐναίρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιάν P. 934. με προὐβάλον — ἐν ζῶσιν νεκρόν 1006. νεκρῶν πλάκας C. 1573. νεκρῶν πλάκα 1560. τοῖς ἐνιερθεν ἐντιμον νεκροῖς A. 25. εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῇδε κουφιεῖς χερί 43. τοῦ νεκροῦ τ' ἐπίσκοποι 217. τὸν νεκρόν τις ἀρτίως θάψας βέβηκε 245. ἰδὼν θάπτουσαν ὃν σὺ τὸν νεκρὸν ἀπεῖπας 400. ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς πλεῖστον δίδεκται Περσέφασσα 884. νίκην νεκρῶν ἀμοιβὸν 1054. κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ 1225. βροτοῖς οὔτ' ἐν νεκροῖσι μέτοικος, οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν 844. τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν μὴ συγκομίζειν Aj. 1026. τὸν νεκρὸν θάπτειν 1343. ἃ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς A. 197. τοῦδε τοῦ νεκροῦ 283. Aj. 1155. ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν 1152. γυνὴ — τοῦδε παμμήτωρ νεκροῦ 1267. δυστήνου νεκροῦ Aj. 1149. τῷδ' ἐπ' ἀλείμῳ νεκρῷ 1298. τόνδε τὸν νεκρόν 1305. 3. *a dead body, a corpse*; ἐν δ' ἐρειπίοις νεκρῶν ἐρειφθεὶς ἕζετ' ἀρνείου φόνου Aj. 302.

Νέκυς, 1. *a person deceased*; ὀδὸν τάφοισι δίξασθαι νέκυς; E. 435. ἐχθρὸν ὦδ' αἰδεῖ νέκυν; Aj. 1334. οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανὼν νέκυς A. 511. ἐς τόδ' ἀπίρχει κεῦθος νεκύων 812. 2. *a corpse*; ἐν' ὀλμὸς εὕδων καὶ κεκρυμμένος νέκυς ψυχρός ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται C. 627. τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνείκους νέκυν A. 26. κόνιν σήραντες, ἣ κατεῖχε τὸν νέκυν 406. ψιλὸν ὡς ὁρᾷ νέκυν 422. χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει 427. εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς μητρὸς θανόντ' ἄθαπτον ἐσχόμην νέκυν 463. 3. of doubtful signification, that is, spoken of *a person deceased*, or *a mere corpse*; τῶν σῶν — κε σπλάγχνων ἕνα νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔσει A. 1054. ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὐ θεῶν ἄμοιρον

ἀκτίριστον ἀνόσιον νίκην 1058. ὁ κατθανὼν νίκης Α. 511. εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς μητρὸς θανόντα (ἐπεὶ ἔθανε) ἰσχόμην ἄθαπτον νίκην (γενέσθαι) 463.

Νεμέα, *Nemea*, a town in Argolis; Νεμέας ἔνοικον — λέοντα Τ. 1082.

Νεμεσητός, *deserving of anger*; οὐ τοι νεμεσητόν Ρ. 1178.

Νέμεσις, 1. *just indignation*; τὰν θεῶν νέμεσιν ἐκφυγὼν Ρ. 514. θεῶν βία καὶ νέμεσις, οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακά; 598. 2. *a cause for indignation*; νέμεσις γάρ C. 1750. εἰ δ' ἔπεστι νέμεσις, οὐ λέγω Ε. 1459. 3. the goddess *Nemesis*, a personification of *righteous anger*; ἄκουε, Νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως Ε. 782.

Νέμος, *a pasturage*; νέμος ἐπάκτιον Αj. 408.

Νέμω, 1. *to distribute, to apportion*; εἶπε δ' ἣν τέκνοις μοῖραν πατρῴας γῆς διαίρετον νέμοι Τ. 162. 2. *to bestow, to give*; οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι Ρ. 1009. τάχ' ἂν τὸ σὸν γέρας τιμὴν ἐμοὶ νείμειεν 1051. χέρνιβας νέμειν R. 240. Οἰδίπους τοιαῦτ' ἔνειμι παισὶ τοῖς αὐτοῦ γέρα C. 1398. τοιαῦτα νέμει Ζεύς Τ. 1018. κακὸν κείνῳ τε κἀμοὶ τοῦτ', ὅταν θάνῃς, νεμεῖς Αj. 508. οὔτε βαθεῖαν κυλίκων νεῖμεν ἐμοὶ τέρψιν 1180. τοῖς φίλοις τιμὰς νέμειν 1330. σοὶ μὲν νέμοιμ' ἂν τῇσδ' ἔτι μείζω χάριν 1350. 3. *to ascribe, to attribute*; πότερα δ' ἄν, εἰ νέμοι τις αἱρεσιν, λάβοις Αj. 258. τήνδ' οὖν ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει 28. ἢ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νέμεις; *do you speak the faithful truth?* Τ. 397. εἰ πατρὸς νέμοι τιν' ὤραν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν, *to show if he has any regard for his father's prosperity* Τ. 57. ἀ'νὴρ δδ' ὡς ἔοικεν οὐ νέμειν ἐμοὶ φθίνοντι μοῖραν 1228. 4. *to possess, to sway*; Γᾶ — ἃ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὔχρυσον νέμεις Ρ. 393. ἀστραπᾶν κράτη νέμων ὦ Ζεῦ πάτερ R. 201. γῆς τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω 237. γῆς ἴσον νέμων 579. ὡς τὰ σὰ κράτη — καὶ δόμους νέμοιμι σούς Αj. 995. 5. *to feed, to indulge*; τὸν ὑπεραλγῆ χόλον νέμουσα Ε. 171. 6. *to consider, to esteem, to deem*; εἴ τι τήνδ' ἁμαρτίαν νέμεις 485.; φίλον σ' ἐγὼ μέγιστον Ἀργείων νέμω Αj. 1310. ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων R. 1080. ἰὼ — Νιόβα, σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεόν Ε. 147. σ' ἔγωγε δεσπότιν ἢ μητέρ' οὐκ ἔλασσον εἰς ὑμᾶς νέμω 588. τάνδ' ἄρ' οὐκέτι νέμω πόλιν C. 883. 7. once used in the midd., *to feed on*; τῶν νεμόμεσθ' ἀνέρες ἀλφησταί Ρ. 701.

Νεόθεν, *anew*; νία τάδε νεόθεν ᾔλθ' ἐμοὶ βαρύποτμα κακά C. 1449.

Νεοκόνητος, *newly spilt*; νεοκόνητον αἷμα χειροῖν ἔχων Ε. 1386., the reading of the MSS. is νεακόνητον.

Νέομαι, *to come*; Κρέοντα — δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσι σαφῆ προκηρύξοντα Α. 33.

Νεόποκος, *newly shorn*; οἶδε νεοπόκῳ μαλλῷ C. 476.

Νεοπτόλεμος, *Neoptolemus*, son of Achilles; αὐδᾶται δὲ παῖς Ἀχιλλέως, Νεοπτόλεμος Ρ. 241. ὅ — Ἀχιλλέως παῖ Νεοπτόλεμε 4.

Νεόρραντος, *newly besprinkled*; σὺν νεορράντῳ ξίφει Αj. 30. περὶ νεορράντῳ ξίφει 815.

Νεόρρυτος, *newly poured out*; δρῶ — νεορρύτους πηγὰς γάλακτος Ε. 882.

Νέορτος, *newly risen*; τί δ' ἐστὶν — νέορτον αὖ; C. 1503. ἔτεκεν μεγάλαν ἁ νέορτος ἥδε νύμφα δόμοισι τοῖσδ' Ἐρινύν Τ. 890.

Νέος, 1. of a person, *young, youthful*. 2 of a thing, *new, unexpected*.

Νεοσπάς, *newly plucked*; ἐν νεοσπάσιν θαλλοῖς Α. 1186.

Νεοσσός, *a new-hatched bird*; ἔρνιθος — ὃς ὅταν κενῆς εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος Α. 421.

Νεοσφαγής, *newly slain*; τέθνηκεν ἀρτίως νεοσφαγής Τ. 1120. Αἴας — νεοσφαγὴς κεῖται Αj. 882. — νεοσφαγῆ — τάνδε προσλεύσσων φόνον 542.

Νεότομος, *newly inflicted*; νεοτόμοισι πλήγμασιν Α. 1268.

Νεοχάρακτος, *newly imprinted*; ἴχνη τὰ κείνου νεοχάρακτα Αj. 6.

Νεοχμός, *new, unexpected*; τί δ' ἐστὶν οὕτω νεοχμὸν ἐξαίφνης Ρ. 741. Κρέων — νεοχμὸς νεαραῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις χωρεῖ Α. 157.

Νέρθε and νέρθεν, *below*; τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε κἄνω γῆς ἄνω R. 416. κοίταν δ' ἔχει νέρθεν εὐσκίαστον αἰεί C. 1705. καὶ νέρθεν ἄν Τ. 1192.

Νέρτερος, *below*, always spoken of the inhabitants of Orcus; ἥ τε νερτέρα θεός C. 1545. θεῶν τῶν νερτέρων Α. 598. 745. τὸ νερτέρων εὔνουν διαστὰν γῆς βάθρον C. 1658. — ἁρμαμένῳ νερτέρας τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας 1572.

Νέσσος, *Nessus*, a centaur; Νέσσου φθίνοντος Τ. 555. Νέσσος πάλαι Κένταυρος ἐξέπνεισέ νιν 1131.

Νέστωρ, *Nestor*; Νέστωρ ὁ Πύλιος Ρ. 420.

Νευρά, *a bow-string; ἐν χρείᾳ φίλης νευρᾶς* P. 993.

Νευροστυβής, *drawn on the string; νευροστυβὴς ἔντρωκτος* P. 290.

Νεύω, 1. properly *to nod; ὃς πάντας ἐς πέδον κάρα νεύσει φόβῳ προστρέψαν* A. 270. *σὲ τὴν νεύουσαν ἐς πέδον κάρα* 437. 2. figuratively, *to grant, to assent by a nod; νεύσατε τὴν ἐδέκτεων χάρν* C. 248. *νεύσον — τέκνον, πείσθητι* P. 482.

Νεφέλη, *a cloud; αἰθερίας νεφέλας κύρσαιμι* C. 1084. Used figuratively; *νεφέλῃ δ' ἐφρίων ὕπερ αἱματέων ῥέθος αἰσχύνει* A. 524. *εἰ γὰρ σφε Κενταύρου φυσᾷ νεφέλη χρίει δολοπουὸς ἀνάγκα* T. 828.

Νέφος, *a cloud; σμικροῦ νέφους τάχ' ἂν τις ἐκπνεύσας μέγας χειμὼν κατεμβέσοι τὴν πολλὴν βοήν* Aj. 1127. Used figuratively to signify *blindness; λὺ σκότου νέφος ἐμὸν ἐκπέτρωτον ἐπιλέλυται* R. 1313.

Νεωρής, *new; recent; νεωρῇ βόστρυχον τετμημένον* E. 889. *εἰλιφόρας φόβον νεωρῇ τῆς ἐμῆς ἐπεισέδυν* C. 734.

Νεωστί, *newly, lately; πάλαι δέδοκται ταῦτα κοὐ νεωστί μοι* E. 1038.

Νηδύς, *the belly; τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια* C. 1265.

Νηλής and **νηλής,** 1. *merciless; νηλὲς δὲ γένεσθε πρὸς πάθη θανατηφόρα κεῖται ἀνοίκτως* R. 180. 2. *unpitied; ὑπὸ ἕκατι νηλεὲς κωκυτάραστον σῶμα Πολυνείκους ἔτι* A. 1182.

Νήπιος, *childish, foolish; — τὸν οὔτε πρὶν νήπιον, νῦν τ' ἐν ὄμματι μέγαν καταιδεσαι* R. 652. *νήπιος, ὃς τῶν οἰκτρῶν οἰχομένων γανύων ἐπιλάθεται* E. 142.

Νηρηΐς, *a daughter of Nereus, a Nereid; ἐκατομπέδων Νηρηΐδων ἀπόλουσε* C. 723.

Νησιώτης, *insular; νησιώτων ἐστίαν ἀμείψας* T. 655.

Νῆσος, *an island; φέρε — νῦν καὶ τὸ τῆς νήσου μάθῃς* P. 300. *εἰ μὴ — ἔγωντο νήσον τῆσδε* 609. *ἐν τῇ μεγάλῃ Δωρίδι νάσῳ* C. 701.

Νήφω, *to be sober, to abstain from wine; οὐ γὰρ ἂν — πράσσειεν ὑμῖν ἀντίκυρσα — νήφων δείνοις* C. 100.

Νίζω, *to wash; οἶμαι γὰρ οὐτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φᾶσιν ἂν νίψαι καθαρμῷ τῆσδε τὴν στέγην* R. 1228.

Νικάω, *to conquer,* 1. intrans., *to be superior, to prevail; βούλομαι — ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον, ἢ νικᾶν κακῶς* P. 95. *νικᾶν γε μέντοι πανταχοῦ χρῄζων ἔφυν* 1041. *τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐλεύσεσθαι μολεῖν σοι* A. 233. *καὶ ταῦτ' ἐνίκα* 274. *εἰ δὲ μὴ καλῶς λέγω, σὺ νίκα* E. 248. *εἰ τοὺς δίκῃ νικῶντας ἐξεθέρισαμεν* Aj. 1227. *νικᾷ δ' ἀναγκῆς βλεφάρων ζμερος εὐλέκτρου νύμφας* A. 790. 2. trans., *ἐπεὶ νικᾶν θέλεις πατρίδα τε τὴν σὴν καὶ φίλους, — νίκα* C. 853 — 56. *τοῖς τοι δικαίοις χὠ βραχὺς νικᾷ μέγαν* 884. *βαρεῖαν ἡδονὴν νικᾶτέ με λέγοντες* 1206. *οὔτε νικήσας λόγῳ οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς ἐξ' ἔργου μολών* 1298. *μηδ' ἡ βία σε μηδαμῶς νικησάτω τοσόνδε μισεῖν* Aj. 1313. *νικᾷ γὰρ ἐ' ρετή με τῆς ἔχθρας πολύ* 1336. *μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νικᾷ λόγον* C. 1227. 3. pass., *φίλων γὰρ εἰ τοιοῖδε νικῶνται λόγοις* Aj. 323. *δέδοικα λίαν ἡδονῇ νικωμένην* E. 1264. *κρατεῖς τοι τῶν φίλων νικώμενος* Aj. 1332.

Νίκη, 1. *victory; ἀλλ' ἡδὺ γάρ τοι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν* P. 81. *νίκην ἁρμῶντ' ἀλαλάξαι* A. 133. *μέγα τι σθένος ἐ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας ἀεί* T. 497. *νικᾶς ἔγων τροπαῖα κἀκροθίνια* 748. *ἢ πού τινος νίκας ἀνάρπαστον χάρν* Aj. 176. *ταῦτα — φέρει νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν καὶ κράτος τῶν δρωμένων* E. 85. *νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας* 677. 2. the goddess *Victory; ἀλλὰ γὰρ ἐ μεγαλόνυμος ἦλθε Νίκα — ἀντιχαρεῖσα Θήβᾳ* A. 148. *Ἑρμῆς — ἐγήσαιτο νῦν Νίκη τ' Ἀθάνα Πολιάς* P. 134.

Νικηφόρος, *bringing victory; σὺν κράτει νικηφόρῳ* T. 185.

Νιόβη, *Niobe; λὺ παντλάμων Νιόβα* E. 147.

Νιφάς, *snowy; πέτρας νιφάδος* C. 1063.

Νιφόεις, *snowy; τοῦ νιφόεντος φάμα Παρνασσοῦ* R. 473.

Νιφοστιβής, *heaped with snow; νιφοστιβεῖς χειμῶνας ἐκχωρεῦσιν εὐκάρπῳ θέρει* Aj. 655.

Νοέω, 1. *to know, to understand, to comprehend, to think; ὃς μηκέτ' ὄντα κείνον ἐν φάει νόει* P. 413. *τόδε γὰρ νοῦ κράτιστον* 1161. *νοεῖς ἐκείνου, ἔστιν' ἀρτίως μολεῖν ἐφιέμεσθα* R. 1054. *νοεῖς τι τούτων —;* C. 1038. *σαφῶς μοι φράζε τῶν ἔσω νοεῖς* T. 348. *εἰπὲ δ', ᾗ νοεῖς* 1125. 2. *to purpose, to design, to intend to do; καὶ μ' ἔπειρ' ἔστερ νοεῖς* P. 877. *τί με νοεῖς δρᾶσαι τοτε;* 906. *καὶ ταῦτ' ἀληθῆ δρᾶν νοεῖς;* 909. *νῦν — νοεῖς ἔγειν ἐπ' ἀκτῆς τῆσδε* 1004. *οὐ τί που δοῦναι νοεῖς;* 1217. *ἢ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφε* A. 44. *ἔμφυν γὰρ αὐτὰ καὶ κατακτεῖναι νοεῖς;* 766. *μόρα μοι δοκεῖς φρονεῖν, εἰ τοιμὸν ἥδοις ἔρτι παιδεύειν νοεῖς* Aj. 592. *εἴ τι τοῦδε δρᾶν νοεῖ* E. 381. *ᾗ νοεῖς, ἔπεστι νῦν* 1429. 3. mid., in the former of the above significations, *to understand; νοούμενος τὰ λοιπὰ τοῦ παρεοῦ βίου οἷον βιώναι σφὼ πρὸς ἀνθρώπων χρεών* R. 1487.

Νόθος, *spurious*; τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νόθον Aj. 992.

Νομάς, *wandering*; 1. properly spoken of *herds of cattle*; ἵππους νομάδας ἐξιχνοσκοπῶν T. 270. 2. applied to *running streams*; κρῆναι —Κηφισοῦ νομάδες ῥείθρων (μωνθουσιν) C. 693. 3. *depasturing*, but used figuratively; ὅλοιτ' ὅστις, ὅς μ' ἀπ' ἀγρίας πέδας νομάδος ἀπιποῦλας ἔλαβεν, *may he perish, whoever he be, that took me from the cruel chain that pastured on my feet* R. 1350.

Νομεύς, *a shepherd*; νομεὺς ἀνὴρ R. 1118.

Νομή, *pasturage*; ποιμένων νομὰς R. 760.

Νομίζω, 1. *to deem*, pass., *to be established*, or *customary*; ἐντάφια — φέρουσιν, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται E. 319. πανταχοῦ δ' νομίζεται 681. τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος; τοῦ θεῶν νομίζεται; C. 38. λουτροῖς — ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν, ᾗ νομίζεται 1599. 2. *to think*, *to esteem of*; νομίζει — πεπονθέναι λέγουσιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον R. 516. εἴ τοι νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθάδειαν εἶναι 549. εἴ τοι νομίζεις — οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην 551. τοὺς κακοὺς μάτην χρηστοὺς νομίζειν 610. καλῶς νομίζεις 859. πότερα νομίζεις δυστυχεῖν ἐμέ C. 804. ἅπαν καλὸν λέγειν νομίζων 1005. μείζον' ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας φίλον νομίζει A. 183. ταύτῃ νόμιζε κἀμὲ τῇ τόθ' ἡμέρᾳ — δουλίον γ' ἕξειν τροφήν Aj. 492. ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν — εἰς βυθὸν πεσεῖν 1061. ὅστε μηκέτ' ἂν τέρας νομίζειν αὐτό E. 1309. — λέγει νομίζει θ' ἡμῶν ὀρθῶσαι βίον R. 39. οὐ τοῦ κρατοῦντος ἡ πόλις νομίζεται; A. 734.

Νόμιμος, *conformable to law*, *established by law*, or *custom*; ἃ μέγιστ' ἔβλαστε νόμιμα E. 1085. ἔγραπτα κἀσφαλῆ θεῶν νόμιμα A. 451.

Νόμισμα, *a received*, or *established custom*; οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν, οἷον ἄργυρος, κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε A. 296.

Νόμος, 1. *law*, *custom*, *usage*, *right*; τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις φύσιν κατειακασθέντα C. 338. Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις 1384. σὺν δίκῃ χρησθεὶς δικαίᾳ καὶ νόμῳ A. 24. καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διεσκεδῶν 287. εἰ τούσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὅρισαν νόμους 446. ὃ γ' Ἅιδης τοὺς νόμους τούτους ποθεῖ 515. μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους ἀριστον ᾖ σόζοντα τὸν βίον τελεῖν 1100. νόμων κάλλιστον ἐξευρόντα πειθαρχεῖν πατρί T. 1167. ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους; Aj. 1109. τοὺς θεῶν νόμους φθείρουσ' ἂν 1322. ποίῳ νόμῳ E. 569. 2. *positive law*; ἐπαρκέσει νόμος δδε A. 609. λόγων ἔργων τε πάντων ἐν νόμοις πράκεωνται ὑψίποδες οὐρανίαν δι' αἰθέρα τεκνωθέντες R. 865. νόμῳ καθαρός C. 554. πόλιν — κλῆνν νόμοις κραίνουσαν οὐδέν 918. νόμοῦ βίᾳ A. 59. πρὶν ἂν ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς φανῇ 177. νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντὶ πάντ' ἔνεστί σοι 213. ἀπιστοῦσαν τοῖς βασιλείοισιν — νόμοις 378. ἐτόλμας τοῦσδ' ὑπερβαίνειν νόμους; 445. νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους 477. ὅστις — ἢ νόμους βιάζεται 659. οἷοις νόμοις πρὸς ἅρμα τυμβόχωστον ἔρχομαι 840. ὅστις πέρα πράσσειν γε τῶν νόμων θέλει E. 1498. οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς φέροιντ' ἄν Aj. 1052. κατάστασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου 1226. 3. *a rule of acting*, *a precept*; τιθεῖσα τάνδε τὸν νόμον βροτοῖς E. 570. τούτοις ἐγὼ ζῆν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι 1032. φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον τὸ μὴ 'πιθυμεῖν — περισσὰ δρᾶν T. 613. μόνοι τ' ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ Aj. 343. ὥστερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων, τούτοισιν, οὐκ ἄλλοισιν ἁρμοσθήσεται C. 911. τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὔξω πόλιν A. 191. τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω 899. τοιῷδε — σ' ἐκπρεπιμήσασ' ἐγὼ νόμῳ 905. 4. *the custom* of particular persons; αὐτὰς' ὁμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς δεῖ πωλοδαμνεῖν, κἀξομοιοῦσθαι φύσιν Aj. 544. ἵνα πᾶσι νόμος C. 165.

Νομός, *a place*, *a region*; ἢ τοῦ τὸν ἑῴστερον πέτρας νιφάδος πελῶσ' Ολάτιδος ἐκ νομοῦ C. 1064.

Νόος, see **νοῦς**.

Νοσέω, 1. *to be sick*, *to be diseased*; νοσῶν ἀνὴρ κῶλον παλαιᾷ κηρί P. 41. νοσεῖ μὲν νόσον ἀγρίαν 173. πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ 299. σὺ γὰρ νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ θείας τύχης 1310. νοσεῖτε πάντες R. 60. νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος 169. γῆς οὕτω νοσούσης 636. τοῦ μὲν νοσοῦντος T. 781. ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι 1009. κλῦθί μου νοσῶν ὅμως 1105. ἐγὼ νοσῶν 1110. τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακὸν 1220. ὡς νοσεῖς, φράσεις 1231. — τὸ νοσοῦν, *disease* P. 671. 2. applied also to *disease of the mind*, *madness*; Αἴας θολερῷ κεῖται χειμῶνι νοσήσας Aj. 206. ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντες ἀτέμεσθα 262. πεπαιμένος μηδέν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται 273. ἀνὴρ ἔοικεν ἢ νοσεῖν ἢ — 330. νοσοῦντα φρενομόρως 614. ὁ νοσῶν μάταν 622. ὅστις μὴ 'ξ ἀλαστόρων νοσεῖ T. 1225. τὸ — νοσοῦντι λαμπὸν ἀνδρὸς οὐχὶ σώφρονος T. 435. 2. and to other *affections of the mind*, such as proceed from *love*; θυμοῦσθαι μὲν οὐκ

ἐπίστασαι νοσοῦντι κείνῳ πολλὰ τῇδε τῇ νόσῳ T. 541. or grief; ὃς ἐγώ, οἷα ἔστιν ὑμῶν ἔστις ἐξ ἴσου νοσεῖ R. 60. ἅλις νοσοῦν' ἐγώ 1061. 4. lastly, to any external misfortunes; ὅτι σφων ἥδη τὰ μὲν ἐκ δόμων νοσεῖ δή E. 1059. — καὶ ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις A. 1002. τί γὰρ τὸ μείζον ἢ κατ' ἄνθρωπον νοσεῖς; C. 604. τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς νοσοῦντες 770.

Νοσηλεία, *ras*, discharged from sores; ῥάκη βαρείας τοῦ νοσηλείας πλέα P. 39.

Νόσημα, *a disease, a malady*; 1. of the body; δεινόν γε τοὐπίσαγμα τοῦ νοσήματος P. 745. δυσχέρεια τοῦ νοσήματος 888. ἔκλυσιν — ἣν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος R. 307. 2. of the mind; τοῖς τέλαι νοσήμασι ξυνοῦσι λυπεῖσθαι Aj. 331. τὸ γὰρ νόσημα μεῖζον ἢ φέρει R. 1293.

Νόσος, *disease*; 1. of the body; νόσῳ καταστάζοντα διαβόρῳ πέδα P. 7. — νοσεῖ νόσον ἀγρίαν 173. ἡ δ' ἀμὴ νόσος ἀεὶ τέθηλε 258. ἀγρίᾳ νόσῳ καταφθίνοντα 266. ἔστις νόσον κάμνοντι συλλάβοιτο 281. βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον 313. καί σε νόσου μεταστήσειαν 461. τῆς νόσου ξυνουσίᾳ 516. μῶν ἄλγος ἴσχεις τῆς παρεστώσης νόσου; 724. ἴσε ἀνῇ τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου 754. πῶς ἂν — τρίφοιτο τήνδε τὴν νόσον; 784. πάντων ἀν νόσῳ — ὅπνος ἔδοκεν 836. δοκοῦμ' ἂν τῆς νόσου πεφευγέναι 1033. τῇδε — νόσου βαρείας 1314. πρὶν ἂν — νόσου μαλαχθῇς τῇδε 1318. πρὶν τοῦς σε — κέντοσάζοντας νόσου 1365. νόσου παῦσαι λυγρᾶς 1410. πανστῆρα τίμιον σῆς νόσου 1424. νόσου πανστήριος R. 150. τῇ νόσῳ θ' ὑπηρετεῖν 217. πόλιν — φρονεῖς δ' ὑμοῖ δὴ νόσῳ ξύνεστιν 303. πότερα δόλιοιν ἢ νόσου ξυναλλαγῇ; 960. νόσοις ὁ τλήμων — ἔφθιτο 962. μήτε μ' ἂν νόσον, μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν 1455. οὐδὲ σὺν νόσοις ἀλγεινοῖς ἐξεπέμπετο C. 1659. νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφραστται A. 360. οὔτε φθινάσιν πληγεῖσα νόσοις 813. κοὐ νόσῳ βαρύν T. 234. κέχυται νόσος 850. θυμὸς ἢ τινες νόσοι 879. κάνυστήσεις φοιτάδα δεινὴν νόσον 976. ἀκατίβατος ἀγρία νόσος 1024. ἡ τάλαινα διάβορος νόσος 1074. πρὶν τήνδ' ἀνακωχῆσαι νόσον 1250. 2. of the mind, madness; ἀγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανάσιν νόσοις ὅτρυνον Aj. 59. δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε παρεφανῆ νόσον 66. ἥμοι γὰρ ἐν θείᾳ νόσος 185. ἐφίε' ἦν ἐν τῇ νόσῳ 264. ὃς ἔλαβε — τῆς νόσου 267. ἀμβαλοῦσα λυσσάδη νόσον 447. 3. *loss*; τῇδε τῇ νόσῳ ληφθέντι T. 445. κοὐτοι νόσον γ' ἀκακτὸν ἐξεροῦμεθα 491. νοσοῦντι κείνῳ πολλὰ τῇδε τῇ νόσῳ. 541. 4. *folly*; οὐχ ἥδε γὰρ τοιῷδ' ἐπείληπται νόσῳ A. 728. ταύτης σὺ μόνοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς 1039, (sc. τῷ μὴ φρονεῖν.) — 5. any *evil*; δευτέραν ἔπαισας ἐπὶ νόσῳ νόσον C. 550. ὃς βιαίας ἔχεται πανδήμοις πόλις ἐπὶ νόσον A. 1128. μέσαντες δ' εἴχομεν θείαν νόσον A. 417.

Νοστέω, *to return*; μήτε νοστῆσαί ποτε τὸ κοῖλον Ἄργος C. 1388.

Νόστος, 1. *a return*, especially home; νόστον σωτῆρας ἱκέσθαι P. 1457. ἰὰν τις ὑμῖν ἐς δόμους νόστος γένηται C. 1411. οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδᾷ same as εὐθὺς νοστήσαντος Ἀγαμέμνονος E. 186. 2. *a journey*; φῶς ἡμῶν νόστων Aj. 884. — ἢ 'πὶ φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν P. 43.

Νοσφίζω, 1. activ., *to deprive, to bereave*; ὃς οὔτ' ἔρξας τω' οὔτε νοσφίσας — ἔλυντο P. 678. Πάρυ — νοσφιεῖς βίου 1413. 2. mid., *to conceal, to deceive*; ἴσθι δὲ παραφρόνιμον — πεφάνθαι μ' ἄν, εἴ σε νοσφίζομαι R. 693.

Νότος, *the south wind*; ἐτέγχθη κρᾶτ' ἐνδόμυχον πληγαῖσι νότου P. 1443. χειμερίῳ νότῳ A. 335. ἐξὸς νότος ἐς Aj. 251. ἀκάμαντος ἢ νότου ἢ βορέα T. 113.

Νουθετέω, *to admonish, to warn*; νουθετούμενοι φίλων ἀτιμοῖς ἐξεπράξοντο φόβῳ C. 1195. κἄπα νουθετεῖς ἐμέ P. 1267. ἐάν τε νουθετῇ τις εὐνοίᾳ, στυγεῖς 1306. ὅταν μάθῃς μου, νουθέτει C. 599. οὐδὲ νουθετεῖν ἐξεστί σοι E. 585. ὃς οὐχὶ συνδράσουσα νουθετεῖς τόδε 1014. τοιαῦτ' ἀνολβον ἄνδρ' ἀνουθέτει παρών Aj. 1135.

Νουθέτημα, *admonition, warning*; ἅπαντα γὰρ σοι τἀμὰ νουθετήματα κείνης διδακτά E. 335.

Νοῦς and **νόος**, 1. *understanding, purpose, thought*; οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν R. 600. δείλαια τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον 1347. ὅτῳ γε νοῦς ἴσος καὶ σοὶ πάρα C. 814. σοι τῷ νῷ θ' ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω 940. νοῦς δ' ἔστι τηλικοῦτος ἀλγήσας βαρύς A. 763. τρίφειν — τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν ἢ νῶν ἔχει 1077. τίνα νοῦν ἔσχες; 1214. πρεσείας οὐδὲν ἀνθρώπου ἔφυ κέρδος λαβεῖν ἡμέωνν, οὐδὲ νοῦ σοφοῦ E. 1004. ἦν φόσιν γε (τοιαύτη), τὸν δὲ νοῦν ἥσσων τότε 1012. ἔστοι τοιαύτη νοῦν δ' αἰῶνος μόνων 1013. ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ 1016. 2. *prudence*; τοῦ νοῦ χωρὶς R. 550. σε — χρόνος γήρασθ' ἅμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κοινὸν

C. 935. μὴ — νοῦ τοσόνδ' εἶην κενή E. 395. αὐτὴ δὲ νοῦν σχὲς ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτέ 1001. τῷ γὰρ χρόνῳ νοῦν ἔσχον 1457. εἰ μὴ νοῦν κατακτήσει τινά Aj. 1235. 3. νοῦν ἔχων, *having prudence*, or *prudent*; τὸ γὰρ παρισὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα A. 68. γυναῖκα νοῦν ἔχουσαν T. 550. εἰ τάδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνῳ, *if these things are agreeable to his purpose* C. 1765. 4. *the mind, the understanding*; τυφλὸς τά τ' ὄντα τόν τε νοῦν τά τ' ὄμματ' εἶ R. 371. ὁ νοῦς ὅταν αὐτοῦ γένηται C. 665. οὐδ' ὃς ἂν βλάστῃ μένει νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται A. 560. ἄλλοσ' αὐτὸν ὄμμα, θάτερῳ δὲ νοῦν ἔχοντα T. 271. εἴθ' ὑμῖν ἀμφοῖν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν Aj. 1243. ἢ νοῦς ἔνεστιν οὔ τις ὑμιν ἐγγενής E. 1320. οὐδὲ μὴν δὴ μητρὸς οὔθ' ὁ νοῦς φιλεῖ τοιαῦτα πράσσειν E. 901., that is, οὐ τοιαύτη τὸν νοῦν ἐστί.

Νύκτερος, *nocturnal, nightly*; ἐκ δείματός του νυκτέρου E. 402. μανίᾳ γὰρ ἁλοὺς — νύκτερος Αἴας ἀπελαμβήθη Aj. 216.

Νύκτωρ, *by night*; νύκτωρ ἐφ' ἡμᾶς — ὁρμᾶται Aj. 47. ὅστις — νύκτωρ ἐπεστράτευσεν 1035.

Νυμφεῖον, *a bridal chamber*; ὁ τύμβος, ὁ νυμφεῖον A. 882. πρὸς λεθόστρωτον κόρης νυμφεῖον Ἅιδου κοῖλον εἰσβαίνομαν 1190. λέχη τε καὶ νυμφεῖ' ἁμά T. 916. plur., *nuptials*; νυμφείων ἄκυον ἥλιστον ἔσχον; T. 7. ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου; A. 564.

Νύμφευμα, *a marriage*; σὺ δ' εἰς τὰ μητρὸς μοὶ φόβου νυμφεύματα R. 980.

Νυμφεύω, *to marry*; μάθοις τὴν παῖδ' ἐν Ἅιδου — νυμφεύειν τινί A. 650. Ἀχέροντι νυμφεύσω 810. ἴθι νυμφεύου δόμας Ἠλέκτρας E. 1340.

Νύμφη, *a bride, a betrothed maiden*; κἀπεδείξατε νύμφας γυναῖκας μητέρας τε R. 1407. βλεφάρων ἵμερος εὐλέκτρου νύμφας A. 792. Καδμείας νύμφας ἄγαλμα 1103. τὸ δ' ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας T. 524. θοὰν νύμφαν ἤγαγες ἀπ' αἰπεινᾶς τάνδ' Οἰχαλίας 854. ἁ νέορτος ἥδε νύμφα 890. τὴν δουρίλητον δέσμορον νύμφην ὁρῶ Τέκμησσαν Aj. 878. 2. *a nymph*, Μηλιάδων Νυμφῶν P. 715. Νύμφαι τ' ἔνυδροι λειμωνιάδες 1440. Νύμφαις ἀλλείσιν 1456. Νυμφῶν Ἑλικωνίδων R. 1109. Κωρύκιαι Νύμφαι Βακχίδες A. 1115. Ἄρτεμιν γείτονάς τε Νύμφας T. 214.

Νυμφικός, *nuptial*; τὰ νυμφικὰ λέχη R. 1242. τὰ νυμφικὰ τέλη λαχὼν — εἰν Ἅιδου δόμοις A. 1225.

Νυμφίος, *a bridegroom, a husband*; ὃς — παρόντι θνήσκῃ πλησία τῷ νυμφίῳ A. 757. νυμφίοις βροτοῖς ἀκλήθωρ, ὃν ἕφυν ἄπο R. 1358. ὁ κλεινὸς αὐτῇ νυμφίος παρὼν E. 292.

Νῦν and νυν, *now*.

Νύξ, 1. *night*; εἴ τι νὺξ ἀφῇ R. 198. νὺξ γὰρ εἰσάγει, καὶ νὺξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνων T. 29. ἐν αἰόλα νὺξ — τίκτει — Ἄλιον 94. αἰόλα νύξ 131. τί δ' ἀνήλλακται — νὺξ ἥδε βάρος Aj. 208. ἀστόνων ἀνοφερὰ νὺξ ὑπολειφθῇ E. 91. — μᾶς τρέφει πρὸς νυκτός R. 374. τῆς νῦν φθιμένης νυκτός Aj. 141. νυκτὸς αἰανῆς κύκλος Aj. 657. φάσμα νυκτός E. 492. — ἐν νυκτὶ τῇ νῦν A. 16. ἐν νυκτί T. 148. νυκτὶ τῇδε E. 634. — ὦ νύξ E. 196. — πολλαὶ κυκλοῦσι νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι E. 1357. μυρίας ὁ μυρίος χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τ' ἴσον C. 624. gen., used adverbially; ἔστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον οὔτ' ἐξ ἡμέρας ἐμὲ στεγάζειν ἠθύν E. 770. νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῇδε πρᾶγος ἄσκοπον ἔχει περάσας Aj. 21. ἄκρας νυκτός 278. νυκτὸς ἐξελθὼν μόνος P. 602. 2. the *darkness* of the infernal regions; ἀλλ' αὐτὸ νὺξ Ἅιδης τε συζόντων κάτω Aj. 645. 3. used figuratively; νῷν δ' ἀληθεία νὺξ ἐν' ὄμμασιν βέβηκεν C. 1681, as it were *the night of calamity*, that is, the *severest calamity*.

Νυσαῖος, *Nysaean*; Νυσαίων ὀρέων κισσήρεις ὄχθαι A. 1118.

Νύσιος, *Nysian*; Νύσια Κνώσσ' ὀρχήματα Aj. 684.

Νύχιος, *nocturnal*; νυχίων φθεγμάτων ἐπίσκοπε A. 1133. νυχιᾶν ἀπὸ ῥιπᾶν C. 1250. ἀνὴρ δ' ἀνόμματος ἐκτέτακται νύχιος P. 846.

Νώδυνος, *assuaging pain*; ἢ φύλλον εἴ τι νώδυνον κατεῖδε που P. 44.

Νωμάω, 1. *to agitate*; ἄρα νιν — φυγῇ πόδα νωμᾶν R. 468. 2. *to perceive, to know*; ὁ πάντα νωμῶν Τειρεσίας, διδακτά τε ἀδήκτά τε R. 300.

Νώνυμος, *ignoble*; οὐδεὶς τῶν ἀγαθῶν — εὔκλειαν αἰσχύνει θέλει νώνυμος E. 1073.

Νωτίζω, *to turn one's back in flight, to flee*; Ἄρεα — παλίσσυτον δράμημα νωτίσαι πάτρας ἔκουρον R. 193.

Νῶτον, *the back*; ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις ἤφριζον — ἱππικαὶ πτοαί E. 708. — πρὶν ἐν μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθεὶς θάνῃ Aj. 110. ὦ πολλὰ δὴ — καὶ χειρὶ καὶ νώτοισι μοχθήσας ἐγώ T. 1036. ὦ νῶτα καὶ στέρν', ὦ φίλοι βραχίονες 1080. ἀμφὶ νῶτα, used adverbially, *from behind*; τοῖσ ἀμφὶ νῶτ' ἐνέθη πάταγος Ἄρεος A. 124.

Ξ

Ξανθός, *auburn*; ξανθαῖσι πώλοις E. 695.

Ξεῖνος see **ξένος**.

Ξενία, *hospitality*; μή, πρὸς ξενίας ἀνοίξῃς τῶν σῶν C. 517.

Ξενίζω, *to receive hospitably*, or *as a guest*, used figuratively, of the *murder* of Agamemnon; ὃν (Ἀγαμέμνονα) κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξένισεν E. 96.

Ξένος and **ξείνος**, 1. *a guest*; — καὶ σὺ φίλτατε ξένων E. 15. τοῦ πόρευσαντος ξένου 791. ξένον παλαιὸν ὄντα T. 262. And used adjectively; ξένῳ παρ' ἀνδρὶ ναίομεν T. 40. 2. *any one with whom one has friendly intercourse*; πρὸς θεῶν, εἴ τι σέβει ξένον, πέλασσον P. 1148. Ἕκτορος ξένων ἐμοὶ μάλιστα μισηθέντος Aj. 804. εἰ τάς γ' Ἀθήνας φασὶ — μόνας δὲ τὸν κακούμενον ξένον σώζειν οἴας τε C. 262. κατήνεσεν τάδ' ὅρκιος δρᾶσαι ξένῳ 1633. ξένε 1208. ὦ ξεῖνε 1121. ἰώ ξένοι 826. ὦ ξένοι, ξένοι 848. 3. *a foreigner, a stranger*: adj.; τί χρή με — ἐν ξένῃ ξένον στέγειν —; P. 135. μανθάνειν γὰρ ἥκουον ξένοι πρὸς ἀστῶν C. 13. τόλμα ξεῖνος ἐπὶ ξένῃ — ἀποστυγεῖν 184. πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς καὶ ξένοι, ξένος δὲ σύ 1337. subst., ἔοικα κἀγὼ τοῖς ἀφεγμένοις ἵνα ξένοις ἀποικτείρων σε P. 318. ἔπιστον οἰκόβρημα τῶνδε τῶν ξένων 856. ξένος λέγῃ μέτοικος R. 452. ξένοι ποτὲ λῃσταὶ φονεύουσι 715. τὸν Κορίνθιον ξένον 1119. κλέπτον τῶνδε προσχάρων ξένων; C. 494. ἔστε ξένων γ' ἂν οὐδὲν ὄντα — ἐπεκτραπόμην 571. εἰ δ' ἐνθάδ' ἡδὺ τῷ ξένῳ μίμνειν 644. ἐς μὴ γίλως δ' ἐγὼ ξένῳ γένωμαι τῷδε 907. ὁ ξείνος χρηστὸς 1018. ὁ ξένος ἀνδρῶν γε μοῦνος — ἐδεστορεῖ 1251. παρ' ἀλαοῦ ξένου 1450. κτένοις — ἀμφοῖν δὲ τοῦ ξένου 1497. φίλτατε ξένων 1549. ξένον ἀκκατεύσει μέρη τῶν — νεκρῶν πλάκα 1558. ὁρμωμένῳ — τῷ ξένῳ 1573. τίνος τόν' ἐστὶν ἢ ξένη βροτῶν T. 309. τίς τοτ' ἐστὶν ὁ ξένος 430. κατ' οἶκον ὁ ξένος θροεῖ 528. ταῖς ἐσωθεν ἠγορᾷ ξένοις 598. ξένων γὰρ ἐξέμολεν ἥδε τις βάσις 960. ὅτι ξένος μὲν εἶ Φωκεύς E. 44. εἰ Φωκεῖς ξένοι 1434. τοῦ δῆτ' ἂν εἶεν εἰ ξένοι φ 1442. ξένος and ἀστός, are put in apposition; καὶ τοῦ τάδ' ἀστῶν ἢ ξένων μαθὼν λέγεις; T. 186. ἠπιστάμην ξένον παρ', ἀστοῖς ὡς διαιτᾶσθαι χρεών C. 932. ᾧ μὴ ξένων ἔξεστι μηδ' ἀστῶν τινὰ δόμοις δέχεσθαι R. 817. τίς γάρ τοτ' ἐστὶν ἢ ξένων ἡμᾶς ἴδων — οὐχὶ δεξιώσεται E. 963.

Ξενόστασις, *a place where strangers are received*, *an inn*, *a resting-place*; ὅπου — ἵδραν λάβοιμι καὶ ξενόστασιν C. 90.

Ξενόω, *to be absent in a strange land*; πατρὸς οὕτω δαρὸν ἐξενωμένου T. 65. ὅποι πλέων ἐξεμπολήσει κέρδος ἢ ξενώσεται P. 303.

Ξιφοκτόνος, *that kills with a sword*; χέρας ξιφοκτόνους Aj. 10.

Ξίφος, *a sword*; πρόχειρον εἴ τί σοι πάρα ξίφος χεροῖν P. 738. ξίφος — ἢ γένυν ἢ βαλέων τι προτέμψατε 1189. ξίφους ἕλκει διπλοῦς κινήσοντας A. 1217. ἀμφιθήκτου ξίφους 1293. σὺν νεοβρόντῳ ξίφει Aj. 30. περὶ νεοβρόντῳ ξίφει 815. ἆρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος; 1013. — οὔτε ξιφέων ἐπίχειρα λαχοῦσα A. 814. κέλαινοῖς ξίφεσιν Aj. 217. χεροῖν κολεῶν ἀρωστὰ διεπραιώθη ξίφη 717.

Ξύγγνοια, *pardon*; ξύγγνοιαν ἴσχειν A. 66.

Ξύλον, *wood*; ἐν ταμῇ ξύλων T. 697. ξύλον τι θραῦσαι P. 294.

Ξυμμαρτυς, *a fellow witness*; ξυμμάρτυρας ὑμῖν ἐπικτῶμαι A. 839.

Ξυμμετέχω, *to take share in*; καὶ ξυμμετέχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας A. 533.

Ξύμμετρος, *suitable*, *fitting*; ξύμμετρος γὰρ ὡς κλέος R. 84. ἔν τε γὰρ μακρῷ γήρᾳ ξυνοῦσι τῷδε τἀνδρὶ ξύμμετρος R. 1113. ποῖα ξύμμετρος προβῇ τύχῃ A. 383.

Ξυμπαραστάτης, *an assistant*; τὸ γὰρ νοσοῦν ποθεῖ σε ξυμπαραστάτην λαβεῖν P. 671.

Ξυμπαρίστημι, *to assist*; εἰ σὺ τῇδ' ξυμπαραστήσει φρενί C. 1342.

Ξύμπλους, *consorting*, *a consort*; ξύμπλουν ἀμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη A. 537.

Ξύμφημι, *to agree*; ξύνφημι P. 1294. R. 642. ξύμφημι κἀγώ E. 1248. ξύμφημι δή σοι Aj. 271. ξύμφημί σοι ταῦτ' ἔνθεν' αἰρῆσθαι R. 553. ξύμφημι κἀνώ C. 1747.

Ξυμφράζομαι, *to plan*, *to deliberate upon*; νόσων — φυγὰς ξυμπέφρασται A. 361.

Ξύμφρουρος, *that keeps guard*, or *watch with another*; ὃ μέλαθρον ξύμφρουρον ἐμοί P. 1439.

Ξυμφυτεύω, *to plot together with*; ἴσθι δοκῶν ἐμοὶ καὶ ξυμφυτεῦσαι τοὔργον R. 347.

Ξύν, see σύν.

Ξυνᾴδω, *to agree with*; ἔν τε γήρᾳ ξυνᾴδει τῷδε τἀνδρὶ ξύμμετρος R. 1113.

Ξύναιμος, 1. adj., *related by blood, of kindred with*; οἷς ἐμόθεν εἰ καὶ γονῇ ξύναιμος E. 153. ὃ ξύναιμον ἅμμα Aj. 956. τόδε νεῖκος ἀνδρῶν ξύναιμον A. 789. 2. subst., *a brother*, or *sister*; τὸν τοῦ μανέντος — ξύναιμον Aj. 714. αὐτός τε χὠ ξύναιμος 1366. ὁ σὸς ξύναιμος C. 1357. χὠ ξύναιμος ἐξ ἴσου 1376. τὸν δ' αὖ ξύναιμον τοῦδε A. 198. αὐτή τε χὴ ξύναιμος 484. 3. *kindred*; τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι ζῆλος ξυναίμων C. 947. 4. applied to Jove as the deity that holds together the bonds of *relationship*; πρὸς ταῦτ' ἐφυμνεῖτε Διὰ ξύναιμον A. 655.

Ξυναιρέω, *to destroy*; τίς θυμὸς, ἢ τίνες νόσοι τάνδ' αἰχμὰν βέλεος κακοῦ ξυνεῖλε; T. 884. See Αιχμή.

Ξυναλγέω, 1. *to condole with*; τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας Aj. 276. 2. *to share the pain of*; πεφόβημαι λιθόλευστον Ἄρη ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπεὶς, *I fear lest, stricken, I share with him the pain of a violent death by stoning* 248.

Ξυναποικέω, *to send away to dwell with*; ἐν οἷς γὰρ χάρις, ἡ χθονία ξυναποικεῖται, πενθεῖν οὐ χρή, *for where there is grace, which dwells together with the dead, it is not fit to mourn* C. 1749.

Ξυνάπτω, 1. trans., *to join together*; εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει, *if you are present not to assist in joining but in loosing* the quarrel Aj. 1296. 2. intrans., *to join together in, to confer*; ξυνάπτετον λόγοισι E. 21.

Ξυνασπιστής, *a fellow combatant*; προσλαμβάνει — ξυνασπιστὰς φίλους C. 380.

Ξυναυδάω, *to assent, to agree with*; ξύμφημι, ξυναυδῶ Aj. 923.

Ξύναυλος, *dwelling with*; χώροις μάλιστα πρὸς τίσι ξύναυλος ὤν; R. 1126. Used figuratively; Αἴας — θαλᾳ μανίᾳ ξύναυλος Aj. 605.

Ξυνείργω, *to restrain*; ξυνέρξεθ' ἁνὰ τάχος; Aj. 590.

Ξυνέμπορος, *a fellow traveller*; τόνδε τὸν ξυνέμπορον P. 538. πρός τον τῶν ξυνεμπόρων T. 317.

Ξυνέπομαι, *to follow with*; πείσωμεν τὰ πλεῖστα τοῦ βίου ξυνεπόμενῳ R. 1125. καὶ γὰρ ἃ 'κράτησας οὐ σοι τῷ βίῳ ξυνέσπετο, *for the things wherein thou prevailedst did not conduce to thy prosperity in life* 1523.

Ξυνεργάζομαι, *to co-operate*; εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσει, σκόπει A. 41.

Ξυνεργάτης, *a fellow-workman, an assistant*; παμφθοῖς — σοὶ ξυνεργάτης P. 93.

Ξυνέρδω, *to assist* in doing any thing; οὔτε ξυνέρδεις, τήν τε δρῶσαν ἀκτρέπεις E. 342. ἐν οὖν βοηῇ τοῦδε κειμένῳ οὐκ εἰ ξυνέρξων T. 83.

Ξυνέρχομαι, 1. *to meet together with*; ἐπεὶ τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον, *since I have shared thy bed* Aj. 486. εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθε, *unless he hath conspired with thee* R. 572. 2. figuratively, *to agree together, to unite*; ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνου τό σοι κἀμοῦ ξυνελθοῦσ' ἐξ ἁπλῆς διπλῆ φανῇ, *so that his favour and mine towards you, uniting together, may, instead of single, appear twofold* T. 616.

Ξυνέστιος, *living in the same house*; οἴκοισιν εἰ ξυνέστιος ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτο R. 249.

Ξυνετός, *intelligent*; ὁ μὲν οὖν Ζεὺς ὁ τ' Ἀπόλλων ξυνετοὶ καὶ τὰ βροτῶν εἰδότες R. 499.

Ξυνεύδω, *to sleep with any one*; ἥτις ξυνεύδεις τῷ παλαμναίῳ E. 577.

Ξυνευνάζω, *to sleep together with*; πολλαὶ γὰρ ἤδη κἀν ὀνείρασιν βροτῶν μητρὶ ξυνευνάσθησαν R. 982.

Σύνευνος, *a bed-fellow*; ἐμὴν ἴσχει ξύνευνον μητέρα Aj. 1280. ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίγνεται γυνὴ κακὴ ξύνευνος ἐν δόμοις A. 647.

Ξυνηγορέω, *to plead for any one*; ὀδύνεκα ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ T. 811.

Ξυνήγορος, *agreeing with*; μαντεῖα καινὰ τοῖς πάλαι ξυνήγορα T. 1155.

Ξυνήδομαι, *to rejoice with any one*; οὔτε ταῖς παρελθούσαις ὀδοῖς ξυνήδομαί σοι, νῦν τ' ἴθ' ἁνὰ τάχος πάλιν C. 1400.

Ξυνηρετμέω, *to row with any one*, figuratively *to succour*; σοὶ μηδὲν ἧσσον ἢ πάρος ξυνηρετμεῖν *to pull with thee no less than before* Aj. 1308.

Ξύνθημα, *a sign*, or *signal* agreed upon, *a compact*; ξυμφορᾶς ξύνθημ' ἐμῆς, *the signal of my destiny* C. 46. οὗ τὰ Θησέως Περίθου τε κεῖται πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα, *where lie the ever-faithful compacts of Theseus and Pirithous* C. 1590.

Ξυνίστημι, 1. *to unite together*; λέχος Ἡρακλεῖ κρυτὸν ξυστῶσα, *for having joined together an appointed bed with Hercules* T. 28. 2. figuratively, *to contend against, to struggle with*; ἀλγηδόνος, ᾗ ξυνίστασ, *the*

affliction with which you have struggled C. 516.

Ξυνίστωρ, *one who knows any thing with another, a joint witness; ὁς θεοὶ ξυνίστορες* P. 1277. *Ἄιδης χοὶ κάτω ξυνίστορες* A. 538.

Ξυναυβάτης, *a fellow sailor; Φοῖνίξ τε χοὶ ξυναυβάται* P. 561.

Ξυνεύω, *to consent; ξύνευσον — σῇ ψαύσας χερί* R. 1510.

Ξύνοια, *profound thought; ἐμοί τοι — ἡ ξύνοια βουλεύει κάλλει* A. 279.

Ξυνοικέω, *to dwell together with, to cohabit; ξυνοικεῖν τῇδ' ἐμοῦ* T. 541. *οὔτε πάργος οὔτε ναῦς ἐρῆμος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούσαν ἔσω* R. 57. *γῆρας — ἵνα πράσσοντα καὶ κακὸν κακῶν ξυνοικεῖ* C. 1240., not *κακὸ κακοῖς*, but *γήρᾳ. μαρὸν ἄχθος, ᾧ ξυνοικεῖ* P. 1153. *ἀμφίβληστρον — πνευμόνας τ' ἀρτηρίας βαφεῖ ξυνοικοῦν* T. 1044.

Ξύνοικος, *dwelling with; οὔ τι μὴν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου ἔσομαι ξύνοικος* (*ξύνοικος ἔσομαι*) E. 808. *οὐδ' ἡ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη* A. 447. *τίς δ' ἐν ἔταις, τίς ἐν ἀγρίοις πόνοις ξύνοικος ἀλλαγῇ βίου;* R. 1206. *ᾧ τις οὐκ ἔνι κηλὶς κακῶν ξύνοικος* C. 1136. *ἥδε γὰρ μείζων βλάβη ξύνοικος ἦν μοι* E. 775.

Ξυνόμνυμι, *to bind oneself by an oath to any one; ἃ μοι ξυνώμοσας, πέμψον πρὸς οἴκους, as thou hast sworn to me, convey me home* P. 1353.

Ξυνός, *common, allied; ξυνοῦ δορὸς* Aj. 180.

Ξυνωμότης, *one bound by an oath to another; ξυνωμότας ἔστησ' ἐμαυτῷ, I procured sworn associates to myself* C. 1304.

Ξυνωρίς, *a pair; τέκνων ἀποστάσας μου σὴν μόνην ξυνωρίδα* C. 899.

Ξυνωφελέω, *to assist, to co-operate with; μαῖναι παρόντα καὶ συνωφελοῦντά μοι* P. 859.

Ξυρέω, *to shave, to cut close; ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο μὴ χαίρων τινά* Aj. 773.

Ξυρόν, properly *the edge of a razor*; used figuratively; *φρόνει βαθὺς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τέχνης, consider that you now stand again on the very edge of fortune* A. 983.

O

Ὁ ἡ τό, the definite article, *the*.

Ὀγδοος, *the eighth; ὁ δ' ὄγδοος, λεύκιππος, Αἰνιὰν γένος* E. 696.

Ὄγκος, 1. *a weight, a burden; σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κόνει* E. 1131. 2. *pride; μηδ' ὄγκον ἄρας μηδέπω* Aj. 129. *ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν μητρῷον, what need is there to cherish the empty boast of a mother's name* T. 814. *βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον οὐκ ὄγκου πλέων, he requests some brief converse not full of trouble* C. 1164. *βραχεῖ σὺν ὄγκῳ καὶ χρόνῳ, with slight trouble and time* 1343.

Ὀγμάω, *to follow a track; φαρθῆς χρείᾳ στίβον ὀγμάει τόνδε πέλας σου* P. 163.

Ὅδε, *this*.

Ὁδίτης, *a traveller; ἐκόντων δὲ μὴ λῃ δεινὸς ὁδίτης τῶνδ' ἐκ μελάθρων* P. 147.

Ὁδοιπορέω, 1. intrans., *to journey, to go on a journey; ὅτ' ἦν κελεύθου τῆσδ' ὁδοιπορῶν πέλας* R. 801. *οὐ γὰρ ἦν — ὑμῶν ἀντέκυρσ' ὁδοιπορῶν* C. 99. *σοὶ δ' ἔγωγ' ὁδοιπορεῖν* (*λέγω*) 844. *οἴκουν — μὴ — ὁδοιπορήσεις* 853. *καὶ μὴν δὴ ἡμῖν — ὁ ξένος — δὴ ὁδοιπορεῖ* 1253. *ἐρῶσ δ' ὁδοιπορεῖν ἔνθα χρῄζομεν;* E. 1088. 2. trans., *to travel over; ὁδοιπόρεις δὲ πρός τί τοῦσδε τοὺς τόπους;* R. 1027. 3. used figuratively; *ἢ πόν — ἐφέλ' ἐκόμπεις κἄπ' ἄκρων ὁδοιπόρεις* Aj. 1209. See *ἄκρος*.

Ὁδοιπόρος, *a traveller; θανεῖν ἐλάχθη πρὸς τινῶν ὁδοιπόρων* R. 292.

Ὁδός, *a threshold; ἓν δ' ἐπιστείβεις τόνδε, χθονὸς καλεῖται τῇδε χαλκοῦν οὐδός, ἵρισμ' Ἀθηνῶν* C. 57. *ἐπεὶ δ' ἀφῖκτο τὸν καταῤῥάκτην ὀδὸν χαλκοῦς βάθρασι γῆθεν ἐῤῥιζωμένον* 1586.

Ὁδός, 1. *a way; σχιστὴ δ' ὁδὸς* R. 733. *κἀξ ὁδοῦ με — πρὸς βίαν ἠλαυνέτην* 804. *οὐ μ' ἐξ ὁδοῦ τόδε κρύφον κατ' ἔλασε* C. 113. *φόλαξ ἴβην τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυκνηγίᾳ* Aj.

37. βοῦς ὑπὸ — μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν τορεύεται 1233. ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς R. 1399. ἔνθα δίστομοι — συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί C. 905. 2. a journey; ἡ δ' ὁδὸς τορευτέα P. 981. κατερηρεῖσιν δ' ὁδόν, ἣν στέλλει 1402. συμπράκτωρ ὁδοῦ R. 116. σὲ τῆσδε τῆς ὁδοῦ δαίμων ἔμεινον ἡ 'μὲ φρουρήσας τύχοι 1478. — μακρὰν γὰρ — προδοτέλης ὁδόν C. 20. τήνδε τὴν ὁδόν 96. ὁδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ 1023. τῆς δεῦρ' ὁδοῦ 1167. οἷον ἄρ' ὁδοῦ τέλος Ἄργους ἀφωρμήθημεν 1402. ἐμοὶ μὲν ἡδ' ὁδὸς ἔσται μέλουσα δίσποτμος 1434. θεῶν τύχην τις ἐσθλὴν ἧκε τῆσδε τῆς ὁδοῦ 1502. ὁδὸς βραχεῖα γίγνεται μακρά A. 232. ἥκομεν κοινὴν ὁδόν 975. ἀνδρὸς δεῖμα φέρουσαν ὁδοῦ T. 108. ὁδὸν — τὴν τελευταίαν — ἁρμᾶτ' ἀπ' οἴκων 154. ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν πέμπων Aj. 725. ὁδὸς δ' ὁδῶν πασῶν ἀνιάσασα δὴ μάλιστα τοὐμὸν σπλάγχνον 973. οἵπερ ἐστάλην ὁδοῦ E. 396. ἰὼ — φιλτάταν ὁδὸν ἐπεξιόσας ὁδέ μοι φανῆναι 1265. γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν τῇ νῦν ὁδῷ 1287. ἥτις μιᾷ σε τῇδ' ὁδῷ θανόντα τε καὶ ζῶντ' ἐσεῖδον 1306. τοιαύτην — ἐξήκεις ὁδόν 1310. ἡ δ' ὁδὸς βραδύνεται 1493. — ὁδοῖς ἐν ταῖσδ' ἀκούων C. 559. ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς 1399. ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφὴν A. 226. ἆρα δυστυχεστάτην κέλευθον ἕρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν; 1198. εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς E. 68. 3. figuratively, the journey to the shades below, the way of death; τὴν νεάταν ὁδὸν στείχουσαν A. 801. ἄγομαι τάνδ' ἑτοίμαν ὁδόν 869. βέβηκε Δηάνειρα τὴν πανυστάτην ὁδῶν ἁπασῶν T. 872. 4. a way, a method; πολλὰς ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδοι πλάνοις R. 67. θεὸς — μέγα βάρος μ' ἔχων ἔπαισεν, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς A. 1260. τὰ πρῶτα μὲν δόρει κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς C. 1316. φθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν, μήτ' εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν R. 311.

Ὀδύνάω, to pain, to cause pain; ἀλγοῦσα κὠδυνωμένη E. 794.

Ὀδύνη, pain; 1. of the body; ἔν τ' ὀδύναις ἐμοῦ λιμῷ τ' οἰκτρός P. 185. ὅπτ' ὀδύνας ἀδαής, ὅπτε δ' ἀλγέων 816. ἐν δυσαπαλλάκτοις ὀδύναις T. 955. μὴ κινήσῃς ἀγρίαν ὀδύνην πατρός 971. πεπονημένος ἀλλήκτοις ὀδύναις 982. λαβίπονον δ' ὀδυνῶν — βίοτον 1017. 2. of the mind; τὸ γὰρ ἐς λεύσσειν οἰκεῖα πάθη μεγάλας ὀδύνας ὀπτεύειν Aj. 255. ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν P. 1127.

Ὄδυρμα, a lamentation; κατείδον — πανδάκρυτ' ὀδύρματα τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένην T. 50. οὔτ' ὀδυρμάτων ἐλείπετ' οὐδέν 932.

Ὀδύρομαι, to lament; τοιαῦτα — καὶ λέγει κὠδύρεται Aj. 320. ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κὠδύρεται 376. μή τοι μ' ὀδύρου C. 1441. τὴν παῖδα ταύτην οἷ' ὀδύρεται πόλις A. 689.

Ὀδυσσεύς, Ulysses; Ὀδυσσεύς P. 344. 371. 427. 564. αὐτὸς ὀδυσσεύς 568. ὅλιος Ὀδυσσεύς 604. Ὀδυσσεῦ Aj. 149. 950. Ὀδυσσεῦ Aj. 36. 118. 1325. 1353. P. 1035. ἄναξ Ὀδυσσεῦ Aj. 1295. 1300. P. 26. ἄριστ' Ὀδυσσεῦ Aj. 1360. — ἡ δ' Ὀδυσσέως βία P. 314. 588. τῆς Ὀδυσσέως βίας 321. πρὸς τοῦ κακίστου κἀκ κακῶν Ὀδυσσέως 384. ἐξ Ἀτρειδῶν ἔργα κἀξ Ὀδυσσέως 404. πλήν γ' Ὀδυσσέως 439. Ὀδυσσέως λέγοντος 592. τῆς Ὀδυσσέως νέως 632. Ὀδυσσέως χάρν Aj. 933. ἆρ' Ὀδυσσέως κλύω P. 964. Ὀδυσσέως, ἐμοῦ γε 965. μῶν Ὀδυσσέως ἐκγεγόμην; 1279. Αἴαντα — ὕστερον δίκῃ Ὀδυσσέως ἔκριναν 1349. — ἀμφ' Ὀδυσσεῖ Aj. 296. Ὀδυσσεῖ παρέδοσαν P. 64. — Ὀδυσσέα τὸν σὸν ἀνστάτην λέγω Aj. 104. — Ὀδυσσέα — ἐλεύσσομεν P. 1204.

Ὀδυτός, to be travelled over, to be performed; ἐμοὶ μὲν οὐχ ὁδυτά C. 496.

Ὅθεν, from whence.

Ὅθι, where.

Ὀθούνεκα, because, wherefore.

Οἴ, an exclamation of grief or pain.

Οἴ, whither.

Οἰᾶτις, Œan, a sheep pasture, the name of a district in Attica; Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ C. 1064.

Οἶδα, to know, to see, to understand, to be assured of.

Οἰδίπους, Œdipus.

Οἴδμα, the swelling of the sea; περιβρυχίοισι πεσὼν ὑπ' οἴδμασιν A. 337. ποντίας ἁλὸς οἴδμα 584.

Οἴκαδε, homeward, home; ὅταν περ οἴκαδ' Αἴγισθος μόλῃ E. 378. οὐ μηδὲ κληδὼν — οἴκαδε, μήθ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ διῆλθε P. 255. τὸν οἴκαδ' ἥπειγον στόλον 497. δμῶας ἀπάξειν οἴκαδε 929.

Οἰκεῖος, 1. domestic; οἰκεῖα πάθη Aj. 253. οἰκείας εἰς ἄτας ἐμπίπτεις E. 208. τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς νοσοῦντα C. 769. ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἐστ' ἀνὴρ χρηστὸς A. 657. φθόγγος οἰκεῖον κακοῦ 1172. πένθος οἰκεῖον 1234. κῆρυξ οἰκεῖος Λίχας T. 754. 2. paternal; ὁ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον Σαλαμῖνος Aj. 846. οἰκείας χθονός A. 1188. 3. belonging to a man himself, his own, own; πόθεν λαβών (sc. δίδως τὸν παῖδα); οἰκεῖον, ἢ 'ξ ἄλλου τινός; R. 1162. — δεῖπνον οἰκεῖον τέκνων

Aj. 1273. πατέρα πατρῴας ἢ πρὸς οἰκείας χερός (sc. ἔλαλεν); A. 1161. αἷμ' ἐπ' οἰκείας σφαγῆς Aj. 902.

Οἰκέτης, a domestic, a domestic servant; εἴ τον φίλων βλέψειαν οἰκετῶν δέμας T. 904. τοὺς ἡγοῦντας ἔστερ οἰκέτας ἤγουκα R. 1114. ξὺν ᾧπερ εἶχον οἰκετῶν πίστῳ μόνῳ C. 335.

Οἰκέτις, a domestic servant; οἰκέτις τις, ἥστερ ἵκετ' ἐκεῖθεν μόνος R. 756.

Οἰκέω, to inhabit, to dwell; οἰκεῖν δίχα C. 608. ἄλλους — θεσπέσιοντες οἰκοῦμεν σύ τε κἀγώ 1338. Ἄργοθεν ἐνθ' ᾤκησεν Ἰστρῷ E. 1090. ἀκτὴ — βροτοῖς ἄστειπτος οὐδ' οἰκουμένη P. 2. γῆν — οὔτ' εὔορμον οὔτ' οἰκουμένην 221. οἰκουμένη στέγη 298. οὐδ' ἔτεκν οἰκεῖν μέτα R. 414. Μερόπης — Πόλυβος ἧς ᾤκει μέτα 990. τὸ — τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύ R. 1390. αἱ δὲ μυρίαι πόλεις, κἂν εὖ τις οἰκῇ, βρᾶδιαι καθίβρισαν C. 1532.

Οἴκησις, a habitation, a dwelling; — δρῶ κενὴν οἴκησιν P. 31. ἃ κατασκευῆς οἴκησις ἀλείφουσι A. 883.

Οἰκητήρ, an inhabitant; ἀχρεῖον οἰκητῆρα — τόπων τῶν ἐνθάδε C. 633.

Οἰκητής, an inhabitant; ἐμοῦ — ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν R. 1450.

Οἰκητός, inhabited; ἔστι μὲν οἰκητός (ὁ χῶρος) C. 28. ἄθικτος οὐδ' οἰκητός 39.

Οἰκήτωρ, an inhabitant; ἄνδρας χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκήτορας C. 732. Ἅιδου πάντες εἰσ' οἰκήτορες T. 282. ὅτις Ἅιδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλοι 1151. δλεσθέ μ' οἰκήτορα Aj. 390. Ἅιδου θανασίμους οἰκήτορας 513.

Οἰκίζω, to make to dwell; ὡς πάραυλον οἰκίσῃς, that ye may place me near your borders C. 781.

Οἴκοθεν, from home; ἐλπίσαντες οἴκοθεν ἥκειν Ἀχαιοῖς ξύμμαχον Aj. 1031. λαῶν, ὧν δὴ ἡγεῖτ' οἴκοθεν 1080. τίς σ' ἐπῆρεν οἴκοθεν στόλος; C. 359.

Οἴκοι, at home; δοῦλοι — οἴκοι τραφεὶς R. 1123. τὰ τῆς οἴκοι δικαίτης C. 353. ἡ δ' οἴκοι (πόλις) 763. οἴκοι — χθονὸς αἰσθόμεσθ' ἃ χρὴ ποιεῖν 1041.

Οἰκονομέω, to dwell in a house; ἀκεραί τις ἔποικος ἀκμὴ οἰκονομῶ θαλαμοὺς πατρός E. 183.

Οἰκοποιός, prepared in a house, home-made; οὐδ' ἔνδον οἰκοποιός ἐστί τις τροφή; P. 32.

Οἶκος, 1. a house, a habitation; ἐς οἶκον εἰσκομίζετε R. 1429. οἶκον μὲν ἀρᾷς τόνδε P. 159. ἐξ οἴκου λαβόν T. 1055. κατ' οἶκον, within E. 917. 1136. 1465. C. 344. T. 528. 686. 930., but κατ' οἶκον, at home Aj. 1000. P. 467. πρὸς οἶκον ἥκοθε R. 1491. ἄφες μ' ἐς οἶκους R. 820. οἶκοι μοι γεραῖν οἴκων E. 93. μήτηρ δ' ἐν οἴκοις 1301. οἴκτου δι' οἴκων ἀρτίως ὁρμωμένου T. 860. λείπου μηδὲ σὺ — ἐπ' οἴκων 1265. κατ' οἴκους συνθέτους αἰκίζεται Aj. 65. πότερα δ' ἐν οἴκοις ἢ 'ν ἀγροῖς ὁ Λάϊος — τῷδε συμπίπτει φόνῳ; R. 112. ἐνθεῦν δ' ἐπ' οἴκων 241. 819. οἴκοισιν εἰ ξυνέστιοι ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτο R. 249. ἔφορβος οἴκων τῶνδε 431. σχολῇ γ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην 434. οὐκ εἶ σύ τ' οἴκους 637. κατ' οἴκους 1447. ἓξ' ἀναστάτους οἴκους τίθησιν A. 676. 2. a home, one's country; οὐ γὰρ ἦν λόγοις ἄλλη στρατοῦ πρὸς οἶκον E. 564. πρὸς οἶκον ἦλθε Aj. 431. πλεῖς δ' ἐς πρὸς οἶκον P. 58. ἐξ οἴκων μολεῖν 60. πλέω δ' ἐς οἶκον 240. πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἵκεσθαί με 486. πλέων ἐξ Ἰλίου πρὸς οἶκον 544. πάλιν πρὸς οἶκον οἰκεῖν' ἵκετο R. 115. — ἐκτὸς οἴκων κἀπὶ γῆς ἄλλης φυγὰς — ἐκπάλου E. 1125. ἔδον — ἁρμᾶν' ἐπ' οἴκων Ἡρακλῆς T. 155. σεῦται — ἐπ' οἴκους 643. κῆρυξ ἐπ' οἴκων ἵκετο 754. πότερα πρὸς οἴκους — πέλαγος Αἰγαίου περῶ; A. 455. ἐπ' οἴκων εἰθὺς ἐξορμώμενος 749. σῶσαί μ' ἐς οἴκους P. 311. πλεῖν πρὸς οἴκους 383. πέμψον πρὸς οἴκους 1354. πέμπειν πρὸς οἴκους 1385. εἰς οἴκους μολεῖν R. 1010. ἵκου πρὸς οἴκους C. 745. — 3. a family, as descriptive of a person's origin; οὗτος πρωτογόνων ἴσως οἴκων οὐδενὸς ἔστερος P. 181. 4. also used to express the state of any one's domestic affairs, or family; πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα A. 1153. ᾧ μηδὲν ἐστ' οἴκοις βαρύ T. 727. οὔ τί πω ἔλπειν ἐκ τοῦδ' οἴκου πολύπονος αἰκία E. 504. ἐν τῶν πατρῴων οἴκων ἐξεσωσάτην 966. οἱ κηδόμενοι τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν οἴκου Aj. 203. ἢ κατ' οἴκους, ὡς ἴχνεια — λαθοῦσά μ' ἐξέτινες A. 527. τὰ Λαβδακιδῶν οἴκων ἀρῶμαι πήματα 590.

Οἰκουρέω, 1. to remain at home; κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν, ἥστε παρθένοι C. 344. 2. to keep watch at home; ὡς τὸν ἀκαλυφῆ σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ἕρως P. 1312.

Οἰκούρημα, guardianship; ὁ φύγγος ἔτνου ἐδίδοχον τό τ' ἐλπίδων ἔπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων P. 856.

Οἰκούριος, pertaining to a person that watches a house; τὰ τῆς οἰκουρίας ἔδρα, reward for watching his house T. 539.

Οἰκτείρω, to commiserate, to pity; 1. act., οἰκτείρω νιν P. 169. Aj. 637. οἰκτείρωμεν C. 256. εἴ τι κἀμ' οἰκτείρετε P. 1031. οἰκτειρε 505. οἰκτειρό με 746. οἰκτειρε τὴν τοκοῦσαν E. 1403. οἰκτειρε — παῖδα τὸν σόν Aj.

505. — ἐπεὶ σφ' ἐγὼ ᾤκτειρα δὴ μάλιστα T. 464. οἰκτείρόν τέ με T. 1059. οἰκτείρατ' ἀνδρὸς Οἰδίπου τόδ' ἄθλιον εἴδωλον C. 109. ἀλλ' ἐμὲ — οἰκτείρατε 242. φύσαντ' οἰκτείρας T. 1026. οἰκτείραντες P. 309. 2. pass., ἀλλ' οὐκ ἐκ σέθεν ᾠκτείρεθ' οὗτος E. 1404.

Οἰκτίζω, *to compassionate, to pity;* ἐπεὶ νῶν τῶνδε πλεῖστον ᾤκτισα T. 311. κάρτ' ἂν ᾤκτισας 893. ἀλλ' οἴκτισόν σφας R. 1508. καί σ' οἰκτίσας θέλω 'πέρασθαι C. 562. οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστηνον P. 227. οἷον ἀναρσίων οὕνεκ' Ἡρακλέους — ἐπέμολε τάδε οἰκτίσαι T. 852.

Οἶκτος, *commiseration, pity;* ἐμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς ἐμπέπτωκε P. 953. ἔφυν οἴκτου πλέως 1063. ἐμοὶ γὰρ οἶκτος δεινὸς εἰσέβη T. 297. εἰ δ' οἶκτον ἴσχεις 798. ἔχειν σ' ἂν οἶκτον — φρενὶ θέλοιμ' ἄν Aj. 521. οἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένην 879. κοὐδεὶς τούτων οἶκτος ἐπ' ἄλλης ἢ 'μοῦ φέρεται E 100. ὡς ἀνὴρ γενναῖος, οὐκ οἴκτου μέτα κατήνεσεν τάδ' ὅρκιος δρᾶσειν C. 1632. κλύω τινὸς οἴκτου δι' οἴκων — ὁρμωμένου; T. 861. ἔψαυσας ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας, πατρὸς τριπόλιστον οἶκτον A. 851.

Οἰκτρός, *lamentable, piteous;* λιμῷ τ' οἰκτρὸς P. 186. ὦ παῖδες οἰκτροί R. 58. ταῖν ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένοιν ἐμαῖν 1462. οἰκτραὶ γάρ (εἰσί) T. 242. οἴκτειρόν τέ με πολλοῖσιν οἰκτρόν 1060. τὰ δὲ νῦν ἐστὶν' οἰκτρὰ μὲν ἡμῖν 1261. οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδᾷ E. 186. οἰκτρὰ δέ 187. ὦ δέμας οἰκτρόν 1150. κατά μοι βάσον οἰκτρὰν ὄπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις E. 1056. οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς Aj. 617. οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν (κήρ) P. 1152.

Οἰκτρῶς, *pitiably;* ζῶ μὲν οἰκτρῶς P. 1032. ὡς οἰκτρῶς ἔχω T. 1069. τοῦ — αἰκῶς οἰκτρῶς τε θανόντος E. 102. τῶν οἰκτρῶς οἰχωμένων γονέων 142.

Οἰμωγή, *wailing, lamentation;* ἀθυρόστομος ἀχὼ τηλεφανὴς πικρᾶς οἰμωγᾶς ὖπ' ὀχεῖται P. 190. ἅπας δ' ἀνευφήμησιν οἰμωγῇ λεώς T. 780. πολλὰ δ' οἰμωγῇ βοῶν 787. ἐξῴμωξεν οἰμωγὰς λυγρὰς Aj. 310. τίν' ἀεὶ τάκεις ὧδ' ἀκόρεστον οἰμωγὰν τὸν — Ἀγαμέμνονα E. 122.

Οἰμώζω, *to bewail, to lament;* τάχ' ἕξεις μᾶλλον οἰμώζειν C. 824. ἰδὼν δ' ὁ παῖς ᾤμωξεν T. 928. θανόντ' ἂν οἰμώξειαν ἐν χρείᾳ δορός Aj. 943. οἰμώξας δ' ἔπος ἤρα δυσθρήνητον A. 1195. στυγνὸν οἰμώξας 1211. καὶ δὶς οἰμῶξαι Aj. 920. νῦν οἰμῶξαι πάρα — τὴν σὴν ξυμφορὰν E. 778.

Οἰνεύς, *Oeneus;* Οἰνέως τόκος Τυδεύς C. 1317. πατρὸς μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως T. 6. Δρύαντα Οἰνέως κόρην 404. παῖ γέροντος Οἰνέως 566. τὸν Οἰνέως γάμον 789. ἡ δολοῦπις Οἰνέως κόρη 1039. τέκνον Οἰνέως T. 595. 662.

Οἰνιάδαι, the city *Oeniadae;* Ἀχελῷος ἐπ' Οἰνιαδῶν T. 508.

Οἶνος, *wine;* ἀνὴρ — ὑπερπλησθεὶς μέθης καλεῖ παρ' οἴνῳ R. 780.

Οἰνόχυτος, *poured out wine;* οἰνοχότου πώματος A. 706.

Οἰνόω, *to intoxicate with wine;* δείπνοις ἡνίκ' ἦν οἰνωμένος T. 267.

Οἰνώψ, *dark-coloured;* τὸν οἰνῶπ' ἀνέχουσα κισσόν C. 680. οἰνῶπα Βάκχον R. 211.

Οἰοβώτης, *one who pastures his cattle alone,* figuratively, *an insane person;* νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβώτας Aj. 607.

Οἰόζωνος, *without attendants, alone;* ἄνδρ' ἓν' οἰόζωνον R. 846.

Οἴομαι, *to think, to suppose, to deem;* οἴμαι μὲν ἀρκεῖν σοί γε — ἀλγήματα P. 339. οἴμαι γὰρ οὐδ' ἂν — ἄλλον — τλῆναι τάδε 532. οἴμαι σοῦ κάκιον οὐδὲν ἂν τούτων κρατύνειν 1047. οἴμαι μὲν οὐδέν' ἄλλον (εἶναι) R. 1051. οἴμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἴστρον — νίψαι 1227. οἴομαι δε δεῖν οὐδέν C. 28. ἀρκεῖν — οἴμαι μίαν ψυχὴν τάδ' ἐκτίνουσαν 499. οὐδὲ τὴν πατρὸς ψυχὴν ἂν οἴμαι — ἀντεικεῖν 1003. οἶμαι — Θησέα — ἐμμίξειν 1058. οἶμαι μὲν οὖν, οἶμαί τι κἀκείνῳ μέλον πέμψαι E. 541. οἴμαι μάλιστα — προσθεῖναί τινα 920. σοι μέλειν οἴμαι 1439. — ὑπέσχετο τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἔγων· οἴοιτο μὲν μάλιστ' ἑκούσιον λαβών P. 613. — οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ᾠόμην τὰ σὰ κηρύγματα A. 449. τίς ἔν ποτ' ᾠεθ' ὧδ' ἀνώνυμον τοὐμὸν ξυναίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς; Aj. 425. κόρην γάρ, οἴμαι δ' οὐκέτ, ἀλλ' ἐζευγμένην παρεισδέδεγμαι T. 533.

Οἶος, *alone;* Κάλχας μεταστὰς οἶος Ἀτρειδῶν δίχα Aj. 737.

Οἷος, *such, such as, like.*

Οἰς, *a sheep;* οἰὸς νεάρου νεοπάκτου μαλλῷ C. 476. οἰὸς εὐέρου πόκῳ T. 672. τὸ γὰρ κάταγμα — τῆς οἰὸς 693.

Οἰστέος, 1. of misfortune *to be endured;* ἐμοὶ μὲν οἰστέα τάδε C. 1362. 2. of gain, *to be obtained;* τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον A. 310.

Οἰστράω, *to excite, to infuriate;* Ἄρης οἰστρηθεὶς T. 650.

Οἴστρημα, *a sting;* κέντρων οἴστρημα R. 1317.

Οἰστροπλήξ, *frenzied;* τῆς οἰστροπλήγος — Ἰνάχου κόρης E. 5.

Οἶστρος, *a stimulus, a frenzy;* πρὶν ἐμπεσεῖν σπαραγμὸν ἢ τιν' οἶστρον T.

1244. κακῷ κλάζουσας οἴστρῳ καὶ βεβαρβαρωμένῳ A. 989.

Οἰταῖος, *Oetaean*; γένεθλον Οἰταίου πατρός P. 451. πρὸς Οἰταίαν χθόνα 477. χθόν' Οἰταίαν 660. ἄκρον Οἰταῖον νάπος T. 436.

Οἴτη, *the mountain Oeta*; εἰς Οἴτην P. 448. Οἴτας ὑπὲρ ὄχθων 719. πρὸς πέτρας Οἴτης πλάκα 1416. τὸν Οἴτης ἔτομον — λειμῶνα T. 199. πάγους Οἴτας 632. οἶσθ' οὖν τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον; 1181.

Οἶτος, *fate, misfortune*; τὸν ἀνήνυστον οἶτον ἔχουσα κακῶν E. 163.

Οἰχαλία, the city *Oechalia*; πατρῴος Οἰχαλία T. 478. ἐπ' αἰπεινῶν — Οἰχαλίας 856. τὴν θ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν 353.

Οἰχνέω, *to go away*; καὶ τὰ νῦν τηλου τὸς οἰχνεῖ Aj. 561. μὴ δοκεῖ μ' ἂν — θυραῖον οἰχνεῖν E. 305. ἄτεκνος τάλαιν' ἀνύμφευτος αἰὲν οἰχνῶ, *I wretched, childless, husbandless, am ever roaming* 161.

Οἴχομαι, *to go away, to depart*; ᾤχοντο P. 269. λιπόντες ᾤχοντο 273. σκοτὸς δέ νιν — οἴχεται στελλῶν C. 299. Κρέων — οἴχεται 898. τὰς κόρας τ' οἴχει λαβών 1013. πάρεστι — ὃς πρὶν ᾤχετο T. 730. οἴχεταί τοι Aj. 730. Also used figuratively of those who *depart in*, or *are snatched away by, death*; χοῦτος οἴχεται θανών; P. 412. τῶν οἰκτρῶς οἰχομένων γενέων E. 143. τῶν οἰχομένων εἰς Ἅιδαν 822. οἴχει 799. οἴχεται πατήρ 1140. οἴχει θανών Aj. 978. ἢ σεσώσμεθα —, ἢ οἰχόμεσθ' ἅμα T. 85. οἴχομαι τέλας 1133. οἴχωμ', ἄναλα, διεκπεπόρθημαι Aj. 880. θεὸς γὰρ ἀκτίζει με, τῷδε δ' οἴχομαι 1107. οἴχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐρρωμένα 1250.

Οἰωνοθέτης, *one who foretells from observations on birds, an augur*; δεινὰ ταράσσει σοφὸς οἰωνοθέτας R. 484.

Οἰωνός, 1. *a bird of prey*; οἰωνοῖς γλυκὺν θησαυρόν A. 29. πρὸς οἰωνῶν δόμας καὶ πρὸς κυνῶν ἔδεστὸν αἰκισθόντ' ἴδεῖν 205. τὸν αὐτάδελφον — μήθ' ὑπ' ἀμφιττῶν κυνῶν εἶναι' ἀλώσθαι, μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινός 694. ἀσχάρας τε πυντελεῖν πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς 1004. ἢ τις πτηνὸς οἰωνὸς φέρων ἀνέσειν ὀσμὴν — ἐς τέλος 1069. οἰωνοῖς θ' ἅλωρ Aj. 817. 2. *a bird from which omens are derived*; τί τοὺς ἄκυδον φροντιστάτους οἰωνοὺς ἀσπάζομαι E. 1047. ἐπ' οἰωνῶν φάτιν R. 310. ἢν (μαντείαν) οὔτ' ἐπ' οἰωνῶν σὺ προφήτης ἔχων, οὔτ' ἐκ θεῶν τιν γνωτόν 395. γνάμῃ κυρήσας, οὐδ' ἐπ' οἰωνῶν μαθών 398. τὰ πρῶτα μὲν δόρει κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὀδοῖς C. 1316. ἔν' ἦν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμήν A. 987.

Οἷος, *in what manner*; οἷος ὢν οἷος ἔχεις Aj. 906.

Ὀκλάζω, *to sink down from weariness*; λέχριός γ' ἐπ' ἄκρον λόφον βραχὺς ὀκλάσας C. 197.

Ὀκνέω, 1. *to delay*; ἔν' ὀκνήσ' ὀκνεῖν καιρός E. 22. φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν πρᾶγμ' ἀνὴρ πράσσων μέγα 312. 2. *to be reluctant, to be backward*; τὰ μὲν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργαθεῖν E. 1263. ὅταν τι δρᾷς ἐς κέρδος, οὐκ ὀκνεῖν πρέπει P. 111. 3. *to fear, to dread*; πάφου μὲν ὀκνῶ τοῦδ' ἐπιψαύειν ἐῶν Aj. 1373. ἐν οἷς δ' αὐδᾷς, ὀκνῶ (sc. μὴ φανῇς αἰσχρός) P. 895. ὀκνῶ τοι πρός σ' ἀποκοπτοῦσα R. 746. καὶ μὴν ὀκνῶ 749. νῦν ὀκνοῦμεν πάντες 922. νῦν πᾶσ' ἀνάγκη — ὀκνεῖν 986. ἢ γὰρ τάδ' ὀκνῶν κεῖθεν ἦσθ' ἀπόντολις; 1000. ἐν μήτ' ὀκνεῖτε C. 735. μεμψιμόρ' ἄνδρα περιφανῶς ὀκνεῖς ἰδεῖν; Aj. 81. καὶ πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ; R. 976. ὀκνοῦντ' ἀνάγκῃ (διδάσκειν) C. 661. τοὐμὸν οὐκ ὀκνεῖ κέαρ, *ibid.*

Ὀκνηρός, *alarming*; ἡμῖν μέν, ἄναξ, ταῦτ' ὀκνηρά R. 834.

Ὄκνος, 1. *delay, tardiness*; τοῦ πόνου γὰρ οὐκ ὄκνος P. 875. καὶ μὴν ἔγωγ' ἔσωσ' ἐκεῖνον οὐκ ὄκνῳ E. 313. τὰ δεινὰ γάρ τοι προστίθησ' ὄκνον πολύν A. 243. 2. *fear*; μή μ' ὄκνῳ δείσαντες ἐκπλαγῆτε P. 225. θεσφάτων γ' ὄκνῳ κακῶν R. 1178. τοῦ μάλιστ' ὄκνος σ' ἔχει; C. 658. πρῶτος — ὄκνον σε λύσω T. 180. φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνῳ Aj. 82. μέγαν ὄκνον ἔχω καὶ τεφόβημαι Aj. 139.

Ὀλβίζω, *to deem or pronounce happy*; μηδὲν ὀλβίζειν R. 1529. — ἐνέγκων — τἀπιόλκια ὀλβίζετο E. 683.

Ὄλβιος, *happy, fortunate*; ὄλβία τε καὶ ξὺν ὄλβίοις ἀεὶ γένοιτο R. 929. ἐξ ὀλβίων ἔζηλον εἱρούσαι βίον T. 283. κρυπτῇ τ' ἀχέων ἐν ἥβᾳ ὄλβιος E. 156.

Ὀλβίως, *happily*; ἐπεὶ ὀλβίως γ' ἔλυσε τὸ τέλος — βίου C. 1718.

Ὄλβος, *happiness, the means of enjoyment*; τοῦ πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου R. 1197. ὁ πρὶν παλαιὸς δ' ὄλβος ἦν πόροιθε μὲν ὄλβος δικαίως 1282.

Ὀλέθριος, 1. *of a thing, pernicious, destructive*; ἔξοδον ὀλεθρίαν Αἴαντος Aj. 786. νῦν δ' ὀλεθρία νὺξ ἐπ' ὄμμασιν βέβηκε C. 1680. ὀλεθρίαισι συναλλαγαῖς T. 842. 2. *of a person ruined*; τέλειν' ὀλεθρία T. 875. ἀλλά μ' ἁ Διὸς ἀλείπα θεὸς ὀλέθριον αἰκίζει Aj. 397.

Ὄλεθρος, *destruction*; ἐμοὶ ζητῶν ὄλεθρον R. 659. στράγγον ἐπ' ὀλέθρῳ γενναιοῦν — μέρον A. 1277. οὐκ εἰς

ὄλεθρον; *wilt thou not to ruin?* R. 430. ἀπάγετε — με τὸν ὄλεθρον μέγαν; *bear me away—the monstrous pest;* 1343.

Ὀλέκω, *to destroy;* ἰὼ — Ἅιδου λιμήν, τί μ' ἄρα, τί μ' ὀλέκεις; A. 1271.

Ὀλιγοστός, *exceedingly short;* ὀλιγοστὸν χρόνον A. 621.

Ὀλισθάνω, *to slip;* κἀξ ἀντόγων ὄλισθε E. 736.

Ὀλκός, *a track,* or *furrow;* τμητοῖς ὀλκοῖς ἐγκῦρσαι E. 852. this is commonly translated *to be entangled in the reins;* but Hermann, and after him Ellendt, more correctly render it *to fall upon the tracks cut by the wheels—τμητοὶ ἰμάντες* expresses *the reins* E. 737.

Ὄλλυμι, imp., ὄλλυσαν C. 395. perf. sec., ὄλωλα P. 76. E. 664. 1474. T. 1134. Aj. 880. ὄλωλας R. 1166. ὄλωλε and ὄλωλεν R. 949. C. 1579. 1609. A. 195. 1160. Aj. 958. ὀλώλαμεν R. 1505. Aj. 778. ὀλωλότος R. 126. 257. ὀλωλότα 759. 956. C. 1576. A. 1016. 1274. E. 796. ὀλωλότων P. 425. ὀλωλότων A. 174. 885. ὀλωλότας P. 1032. — fut., ὀλεῖς P. 1374. R. 448. T. 715. A. 747. — aor., ὄλεσα C. 553. ὄλεσας P. 1157. ὄλεσε and ὄλεσεν E. 262. T. 1029. A. 867. ὀλέσαι Aj. 144. ὀλέσσας Aj. 383. med. praes., ὄλλυται R. 179. ὄλλυσθαι R. 799. imp., ὄλλυτο P. 680. E. 915. T. 649. fut., ὀλοῦμαι P. 1093. ὀλεῖται A. 759. ὀλούμεθα 59. ὀλεῖσθε P. 1024. aor., ὄλετο R. 822. 856. C. 1652. A. 513. ὄλοντο 171. ὀλοίμην R. 645. 664. ὄλοιο E. 283. P. 949. 1008. ὄλοιτο R. 1349. E. 126. ὄλοισθε P. 1024. 1269. ὄλοιντο T. 382. ὀλοίατο Aj. 829. ὀλέσθαι E. 998. R. 1157. A. 694. 818. ὀλομένων A. 833.

1. act., except in the perf., *to destroy;* τί μ' ὄλεσας; 1157. ὀλεῖς με, γιγνώσκω σε, τοῖσδε τοῖς λόγοις 1374. οὐ γὰρ ἴσθ' ὅπου μ' ὀλεῖς R. 448. νῦν γὰρ θεοί σ' ὀρθοῦσι, πρόσθε δ' ὄλλυσαν C. 395. αὕτη (ἡ ἀναρχία) πόλεις ὄλλυσιν A. 669. πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε; (ὁ λός) T. 715. ἢν — ἐπίδοιμι πεσοῦσαν αὖτως — ὃς μ' ὄλεσεν 1029. ἥδ' οὖν θανεῖται καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινά A. 867. or *to kill;* ἵνδ' ἐκεῖνον ὄλεσεν E. 262. σὺ — ὀλέσαι Δαναῶν βοτὰ καὶ λείαν Aj. 144. τοὺς δὲ δισσάρχας ὀλέσσας βασιλῆς Aj. 383. καὶ γὰρ ὀλοὺς ἐφόνευσα καὶ ὄλεσα C. 553. 2. in the perf. of the act. and mid., *to perish, to be destroyed* or *killed;* ὄλωλα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ E. 664. ὄλωλα δή 1474. ὄλωλ' ὄλωλα T. 1134. μῶν ὀλώλαμεν Aj. 778. οἴχωκ', ὄλωλα 880. ὄλωλα καί σε προσδιαφθαρῶ P. 76. εἰ δ' ἴσομ' ὀλωλότας τούτους 1032. ὄλωλας R. 1166. νὺ — ὀλώλαμεν δύ' ὄντε 1505. ὄλωλε γὰρ δὴ πάντα τἀμά C. 1609. πρὶν ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι E. 998. πάγκλαυστος αἰὲν ὄλλυτο T. 649. ὄλλυθ' ὧδ' ἀναξίως P. 680. ὀλεῖσθε δ', ἡδικηκότες τὸν ἄνδρα τόνδε 1024. ὃς — ἐνθάδ' ὀλοῦμαι 1093. ὀλέσθαι δ' ἄφελον τῇδ' ἡμέρᾳ R. 1157. ὅσῳ κάκιστ' ὀλοῦμεθα A. 59. ὀλοίμην R. 645. ὀλοίμαν 664. ὀλοίο E. 283. P. 949. 1008. ὄλοιτο R. 1349. E. 126. ὄλοισθε P. 1024. 1269. ὄλοιντο T. 382. ὀλοίατο Aj. 829. τὸν υἱὸν δύ' ὀλωλότα E. 796. ὄλωλεν ἐ' νήρ Aj. 958. οἷν ἐγὼ ἥκιστ' ἂν ἠθέλησ' ὀλωλότων κλύειν P. 425. Λαΐου δ' ὀλωλότος R. 126. ἀνδρός τ' ἀρίστου βασιλέως τ' ὀλωλότος 257. Λαΐου τ' ὀλωλότα 759. νῦν δὲ πρὸς τῆς τύχης ὄλωλεν 949. οὐκέτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὀλωλότα 956. λέξας Οἰδίπουν ὀλωλότα C. 1576. ὄλωλε γὰρ δύστηνος; 1579. γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων A. 174. πόλεως ὑπερμαχῶν ὄλωλε τῆσδε 195. ὧν ἀριθμὸν — πλεῖστον δέδεκται Περσέφασσ' ὀλωλότων 885. μηδ' ὀλωλότα κέντει 1016. ὀλωλότ' ἄνδρ' ἀπεξειργάσω 1274. — Αἵμων ὄλωλεν 1160. — ἡνίκ' ὄλλυτο E. 915. ὃν πόλις ἀνάριθμος ὄλλυται R. 179. τὸν τύραννον τοῦτον ὄλλυσθαι 799. δι' ὅνπερ ὄλετο (χειρῶν) 822. αὐτὸς πάροιθεν ὄλετο 856. μόρῳ δ' ὁποίῳ κεῖνος ὄλετο C. 1652. μίαν καθ' ἡμέραν ὄλοντο A. 171. ἀλλ' ἀδελφὸς ὄλετο 513. τὸν αὐτῆς αὐτάδελφον μήθ' ὑπ' ἀμητῶν κυνῶν εἶσ' ὀλέσθαι, μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινός 694. ἔμοιγε — ἥδ' ὀλεῖται πλησία 759. λυγροτάταν ὀλέσθαι τὰν Φρυγίαν ξένην 818.

Ὀλέσιος, *destructive;* μετόπων ὀλέσιον πλήγματα T. 518.

Ὀλοός, *lost, ruined;* ὀλοὰ γάρ E. 833. ἦ που ὀλοὰ στένει T. 843.

Ὅλος, *the whole, entire;* ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ὅλης μιᾶς P. 478. τρεῖς ὅλους ἐξ ἤρος εἰς ἀρκτοῦρον ἑκμήνους χρόνους E. 1136. τὸν τελευταῖον δ' ὅλον (sc. κρυσσὸν χεῖ) C. 480. ὑπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἐπλεύσας, οὐχ ὅλων στρατηγός Aj. 1084.

Ὀλοφύρομαι, *to lament;* ἃ — Ἴτιν ὀλοφύρεται, ὄρνις E. 145.

Ὀλυμπία, *Olympia,* a city in Peloponnese, famous for its temple; οὐκέτι τὸν ἔβικτον εἶμι γᾶς ἐπ' ἀμφαλὸν σέβων, οὐδ' ἐς τὸν Ἀβαῖσι ναόν, οὐδὲ τὰν Ὀλυμπίαν R. 900.

Ὀλύμπιος, *Olympian;* Ζεὺς Ὀλύμπιος

T. 274. θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος E. 292. Ὀλύμπιοι θεοί P. 315.

Ὀλυμπος, *Olympus*; γῆν τε προσκυνοῦσ' ἅμα καὶ τὸν θεῶν Ὄλυμπον C. 1651. — ὃν (νόμων) Ὄλυμπος πατὴρ μόνος R. 867. τὸν Ὄλυμπον 1088. τόνδ' Ὄλυμπον A. 754. Ὀλύμπου μαρμαρέοισιν αἴγλαν 605. Ὀλύμπου τοῦδ' ὁ προσβεύων πατήρ Aj. 1368.

Ὁμαιμος, *consanguineous, being of kindred to*; particularly spoken of *brothers* and *sisters*; λέκτρα φόνον τοῖσιν ὁμαίμοις C. 1769. οὐκοῦν ὅμαιμος χὠ κατατείνων θανών; A. 508. ὅμαιμος ἐκ μιᾶς τε καὶ ταὐτοῦ πατρὸς 509. ὅμαιμε R. 639. ἐμὴν — ὅμαιμον C. 324. ὦ στέρμ' ὅμαιμον 329. μητρὸς — οὔσης ὁμαίμου σῆς 983. ὦ τοῦδ' ὅμαιμοι παῖδες 1407. πρὸς σῆς ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης E. 12. τὴν σὴν ὅμαιμον 317. 521.

Ὁμαίμων, same as ὅμαιμος. κάλει τὸ πῶν μοι στέρμα σῶν ὁμαιμόνων T. 1137. τοῦ σοῦ θ' ὁμαίμονος Aj. 1291. ὦ — ἐμαὶ θ' ὁμαίμονες C. 1277. εἴτ' ἀδελφῆς εἴτ' ὁμαιμονεστέρας τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ζηνὸς ἐρκείου κυρεῖ A. 483.

Ὁμαρτέω, *to accompany*; ἐστακτὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις στένοντες ὁμαρτοῦμεν C. 1643.

Ὁμαυλος, *accompanying in the same note*; παιὼν δὲ λάμπει στονόεσσά τε γῆρυς ὅμαυλος R. 187.

Ομβριος, *showery*; ἥ τις ὀμβρία χάλαζα C. 1498.

Ομβρος, *a shower*; ὄμβρος ἱερὸς R. 1428. πολλοῖσι δ' ὀμβροῖς ἥλιός τε καίμασιν C. 351. ἀκηράτῳ ξὺν ὄμβρῳ 696. ὄμβρῳ τακομένων A. 822. ὅστ' — ὄμβρος οὔτ' Ἄρης A. 942. οὐ θέλοντος θεοῦ, οὐδ' ὄμβρος T. 145. — μέλας ὄμβρος χαλάζης αἱματοῦς (αἱμάτων) R. 1279.

Ὁμευνέτις, *a bedfellow, a wife*; τὴν ὁμευνέτιν Αἴαντος Aj. 496.

Ὁμιλέω, *to be intimate*, or *to have intercourse with*; σὺν τοῖς φιλάτοις αἰσχιστ' ὁμιλοῦντα R. 367. ξὺν οἷς οὐ χρῆν μ' ὁμιλεῖν 1185. ὃς — οὐκέτι σιωπῇ ἔργοις ἡμένοος, ἀλλ' ἀστὸς ὁμιλεῖ Aj. 626. ἐκεῖνος (Ajax) οὔτε στεφάνων οὔτε βαθεῖαν κυλίκων νεῖμεν ἐμοὶ τέρψιν ὁμιλεῖν Aj. 1180.

Ὁμιλία, 1. *conversation, intercourse*; ἔστ' ἐμοὶ μὲν οὐχί, σοὶ δ' ὁμιλία πρὸς τόδε πιστή P. 70. εἰσιδεῖν πατρὸς — ἔσωτέραν ὁμιλίαν ἐλθόντος ἐς φῶς E. 410. 2. *a meeting*, or *assembling*; τοίας γὰρ ἐστὼν ἥξετ' εἰς ὁμιλίας; R. 1489. — 3. *society*; ἡμῶν γε ναῦς κοινόπλοον ὁμιλίαν. *Of course, the ship's company, who are sailing together* Aj. 859.

Ὄμμα, 1. *the eye*; κινεῖ γὰρ ἐνὴρ ὄμμα P. 854. οὐκ ἀλαοῖς προσορωμένα ὄμμα σὸν ὄμμασιν C. 245. ὅτ με ψιλὸν ὄμμ' ἀποστάσας πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξείχει 870. δι' ὄμματος ἐστακτὶ λείβων δάκρυον 1252. ὄμμα σε τόδ' — ἐμὸν στένει δακρύον 1706. τίμπλημ' εἴθδε ὄμμα δακρύων E. 894. ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο E. 1222. ὄμμασιν θέαν λαβόντα P. 532. ὄμμασι δ' ἀντέχοις τόνδ' αἴγλαν 819. τὰ πρόσθε λαμπρὰ — ὄμματα R. 1483. οὐ γὰρ ἂν δὴ ἀλλοτρίοις ὄμμασιν εἶρπον C. 145. ἀλαῶν ὀμμάτων 146. τὰς αἱματηρὰς ὀμμάτων διαφθορὰς 558. τῶν σῶν ἀδέρκτων ὀμμάτων τητώμενος 1202. ὀμμάτων ἀτίσκιον χεῖρ' ἀντέχοντα κρατεῖς 1646. ἀλαστόροισιν ὀμμάτων κύκλοις A. 962. 2. used figuratively in the same sense; κατεκόμησα τοὐμὸν ὄμμα R. 1222. θεωρήσασα τοὐμὸν ὄμμα C. 1086. νῷν τ' ἀλεθρία νὺξ ἐπ' ὄμμασιν βέβηκε 1681. ἔλυσεν αἰὼν ἄχος ἐπ' ὀμμάτων Ἄρης Aj. 692. κἀγὼ λαθραῖον ὄμμ' ἀτεσκιασμένη φροῦρουν T. 910. δυσφόρους ἐπ' ὄμμασιν γνάμας βαλοῦσα Aj. 51. ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποστρόφους αἰνιγὰς ἀπείρξω 69. καὶ μὴ τόδ' ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοι γνάμης ἀπῆξαν 442. φαιδρὰ γοῦν ἐπ' ὀμμάτων σαίνει με C. 320. τόδε λαμπάδος ἱερὸν ὄμμα ὁρῶν A. 870. 3. *the sight*; ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὄμμ' ἀπίδραν Aj. 167. μὴ μ' — δὸς' ἀφάλοις κλεσίαις ὄμμ' ἔχων κακὼν φάτιν ἄρῃ 191. σφραγῖδος ἕρκει τῷδ' ἐπ' ὄμμα θήσεται T. 612. — σοί τε γὰρ ὄμμα ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σάζειν 1015. ἐξ ὀμμάτων δ' ὀρθῶν τε κἀξ ὀρθῆς φρενὸς — κατηγορεῖτο τοὐπίκλημα τοῦτό μου; R. 528. ὀρθοῖς ἔμελλον ὄμμασιν τούτους ὁρᾶν; 1385. — οὐκ οἶδ' ὄμμασιν τοίοις βλέπων πατέρα τόν' ἂν προσεῖδον R. 1371. Used adverbially; γυναικῶν δὲ ὁρᾷς ἐν ὄμμασιν T. 240. ξυμφορὰν ἐν ὄμμασιν πατρὸς δεδορκάς 743. πύργοι μέν, εἰ πολὺν στένουσιν, ὡς ἐπ' ὀμμάτων, πρόσω C. 15. ὡς κατ' ὄμματ' αὐτίκα παρόντι θνήσκειν πλησίον τῷ νυμφίῳ A. 756. εἶτ' ὁ κρατιστεύων κατ' ὄμμα T. 102. 4. *the countenance*; λαμπρὸς ἔστιν ὄμματι R. 81. τὸ σὸν γὰρ ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ A. 686. ὁρῶ τίν' ὀμμᾶς ὀμμάτων εἰλιγγόντας φόβῳ C. 733. ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φανεὶς Τελαμῶνι; Aj. 457. τὰ τῶν τεκόντων ὄμματ' ἥδιστον βλέπειν R. 999. τὸ σὸν φρουρεῖν ὄμμα P. 151. 5. *a sight, an object of sight*; ὦ δυσθέατον ὄμμα καὶ τέλμαν πικρᾶς, Aj. 983. — μή τον κτενοῦσιν βροτῶν μηδὲ στάντροφον ὄμμ' ἔχων P. 171. ἢ κάρτα λαμπρὰ καὶ

κατ' ὄμμα καὶ φόσιν T. 378. — ὀστ εἶδον, ἐμπαλεῖ τί μοι ψυχῇ σύνηθες ὄμμα E. 891.

'Ομματοστερής, *deprived of sight*; κρατεῖ δ' ὀμματοστερεῖ C. 1262.

Ὄμνυμι, *to swear*; ὄμνυμ' ἔγωγε T. 1178. ὄμνυ Διός νυν τοῦ με φύσαντος κάρα T. 1175. ὀμνύοντες βλέπειν τὸν οἰκέτ' ὄντα ζῶντ' Ἀχιλλέα πάλιν P. 357. ὃν ὄμοσ' οὐκ ἐψευσάμην οὐδέν σε C. 1147. ἢ κεῖνος — ἔμ' εἰς Ἀχαιοὺς ὄμοσον πείσας στελεῖν; P. 619. ὀμόσας ἀπέξειν οἴκαδε 929.

Ὁμογενής, *of the same kindred*; ἔθεος μὲν εἰμ' — ὁμογενὴς δ' ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔφυν πάλαι R. 1362.

Ὁμόγνιος, *protecting a race*, an epithet applied to particular deities; πρὸς θεῶν ὁμογνίων C. 1335.

Ὁμόθεν, *from the same place*, or *source*; οἷς ὁμόθεν εἶ E. 153.

Ὁμοῖος, *alike*; δόξεις ὁμοῖος τοῖς κακοῖς πεφυκέναι P. 1358. γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος, τὰ δ' ἄλλ' ὁμοῖος Aj. 548. ὀργὴν ὁμοῖος 1132. ὁμοῖον ὅστε — ὅταν Θρῄσσαισιν ἔρεβος ὄφαλον ἀνιδράμῃ πτοαῖς A. 583. — ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν P. 985. ἢ πάνθ' ὁμοῖα πᾶς ἀνὴρ αὐτῷ πονεῖ Aj. 1345. ἢ με δαίμων ὁμοιοτάταν κατευνάζει A. 827.

Ὁμοίως, *in like manner, equally*; ὁμοί θ' ὁμοίως καὶ θεοῖς εἴη φίλος P. 390. σοφὸς γ' ὁμοίως R. 563. ἔμφυ γ' ὁμοίως (ἥκουσαν) C. 418. ταῦτά σοι τῷ νῷ θ' ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω 940. θανὼν καὶ ζῶν ὁμοίως ἐξ ἐμοῦ τιμήσεται A. 210. ἡμεῖς θ' ὁμοίως οὐδὲν ἧσσον ἢ πάρος (λύπῃ ἐλῃλάμεθα) Aj. 269. λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει E. 257. νῦν θ' ὁμοίως καὶ τότ' ἐξεπίστασαι 895.

Ὁμοκλέω, *to call out to*, by way of *exciting*; οἱ δ' ἅμα ἵππους ὁμοκλήσαντες E. 702.

Ὁμολογέω, *to confess*; ὁμολογῶ τάδε P. 968.

Ὁμόπολις, *one of the same city*; Θήβης τῆσδ' ὁμόπολις λέως A. 729.

Ὁμοῤῥοθέω, *to act in unison, to agree*; δέδρακα τοὔργον, εἴπερ ἥδ' ὁμῤῥοθεῖ A. 532.

Ὁμόσπλαγχνος, *born from the same womb*; οὐδὲν αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπλάγχνους σέβειν A. 507.

Ὁμόσπορος, 1. *begotten by the same parents*; τὸν ὁμόσπορον Ἄρτεμιν T. 211. 2. *sowing together in the same womb*; ἔχων δὲ λέκτρα καὶ γυναῖχ' ὁμόσπορον R. 260, Schol. εἰς ἣν ἔσπειρε ἐκεῖνος καὶ ἐγά. τοῦ πατρὸς ὁμόσπορός τε καὶ φονεὺς R. 460. gl. ὁμόγαμος that is, ἐς τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ σπείρας.

Ὁμόστολος, *being the companion*; Βάκχον — Μαινάδων ὁμόστολον R. 212.

Ὁμοῦ, *together with, almost, nearly*.

Ὀμφάλη, *Omphale*; Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῳ T. 251. ἐν' Ὀμφάλῃ πόνων λατρεύματα 355.

Ὀμφαλός, *the navel*; used figuratively of *Delphi* which the Greeks considered to be *the centre of the earth*; οὐκέτι τὸν ἄθικτον εἶμι γᾶς ἐν' ὀμφαλὸν σέβων R. 898.

Ὄμφή, *a voice*; especially *a prophetic voice*; κατ' ὀμφὰς τὰς Ἀπόλλωνος C. 102. Θησεύς, κατ' ὀμφὴν σὴν ὃς ἐστάλη, πάρα 556. οὔτ' ἔν ποτ' ὀμφῇς τῆς ἐμῆς ἐπῄσθετο 1353.

Ὁμῶς, *equally*; κἀκεῖ πάνθαδ' ἐν ἐμοὶ ἔχθιστος ἔσται Aj. 1351.

Ὅμως, *however, nevertheless*.

Ὄναρ, *a dream*; ἠνίχ' ἡλίῳ δείκνυσι τοὔναρ E. 417.

Ὀνειδίζω, 1. *to reproach, to vituperate*; usually has a dat. of the person, and accus. of the thing, or the preposition εἰς prefixed to the person: σὺ δ' ἥδιόν γε ταῦτ' ὀνειδίζων, ἃ σοι οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδεῖ τάχα R. 372. 373. — τοιαῦτ' ὀνειδίζ' οἷς ἔμ' εὑρήσεις μέγαν 441. ὃς ὀνειδίων τι τῶν πάρος κακῶν 1423. ἔρ' ἥδιον τοὔνειδος — ὠνείδισ' εἰς σέ C. 758. πῶς ἂν δικαίως τοῦτ' ὀνειδίζοις ἐμοί — ; 975. τοιοῦτος ὢν τοιῷδ' ὀνειδίζεις στορεῖ; Aj. 1277. τοῦτ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμὲ τοὔνειδος ἕξεις ἐνδίκως ὀνειδίσαι P. 519. pass., τοιαῦτ' ὀνειδιεῖσθε R. 1500. 2. *to revile*; followed by two accusatives; τοιαῦτ' ὀνειδίζεις με τῶνδ' ἐναντίον, C. 1006. ἀτειδῆ καὶ τυφλόν μ' ὀνείδισας R. 412.

Ὄνειδος. 1. *fame, reputation*, good or bad; σοὶ δ' ἐκλιπόντι τοῦτ' ὄνειδος οὐ καλόν P. 475. 2. *blame, disgrace*; τοὔνειδος — ὀνειδίσαι P. 519. κομπεῖν δ' ἐστ' ἀτελῆ σὺν ψευδεσιν αἰσχρὸν ὄνειδος 831. ἦλθε — τοὔνειδος τάχ' ἂν ὀργῇ βιασθὲν μᾶλλον R. 523. δυσφόρως τοὔνειδος ἤγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον 784. ἔνθα μή ποτ' ὀφείλομεν κακῶν χρησμῶν γ' ὀνείδη τῶν ἐμῶν τελούμενα 797. δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην 1035, that is, σπάργανα ἀνείδους πλέα. — ἥδιον τοὔνειδος — ὀνείδισ' εἰς σέ C. 757. οὐκ ἂν εὑρίσκοις ἐμοὶ ἁμαρτίας ὄνειδος οὐδὲν 971. τεκοῦσά με αὐτῇς ὄνειδος παῖδας ἐξέφυσά μοι 988. ἅταν ἐπάγων ἀνὰ τὰν εὐρώδη Τροίαν, δόστανον ὄνειδος Ἑλλάνων Aj. 1170. ἐδήχθη τοῦτο τοὔνειδος λαβών T. 253. κοὔπω τις — λόγων κακῶν ἠνέγκατ', οὐδ' ὄνειδος 462. ὀνείδεσιν ἥρασσον Aj. 711. 3. *ignominy*; μὴ παρῇς

σαυτοῦ βροτοῖς ὀνείδος P. 956. φάμα — ἀχόρευτα φέρουσ' ὀνείδη E. 1058. 4. a person covered with ignominy; τίς — τοιαῦτ' ὀνείδη λαμβάνων R. 1494.

Ὄνειρον, a dream; πέμψαι τάδ' αὐτῇ δυστρόποιστ' ὀνείρατα E. 452. ἀδυτνίων κλύουσαν ἀρτίως ὀνειράτων 473. ἥτοι μαντεῖαι — οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὀνείροις 490. προσεῖδον φάσματα δισσῶν ὀνείρων 645. πολλοὶ γὰρ ἤδη κἀν ὀνείρασιν βροτῶν μητρὶ ξυνευνάσθησαν R. 981. Figuratively, a fancy, or presage of the mind; οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμένει τοὐμὸν φρενῶν ὄνειρον αἰωρούμενον E. 1382. See Αἰωρόομαι.

Ὀνήσιμος, useful, advantageous; οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος τις ὀνήσιμον οὐκ ἀποτρέψει T. 1010, same as ἐμοὶ γανησόμενον ὀνήσιμον. — ἐχθρῶν ὄδωρ δῶρα, κοὐκ ὀνήσιμα Aj. 650. — ἔχω πεποιθὼς μαρτυρῶν ὀνήσιμα A. 982.

Ὄνησις, utility, advantage, profit; φέρων ὄνησιν ἀστοῖς τοῖσδε C. 289. οὔτε σφιν ἀρχῆς τῆσδε — ὄνησις ἥξει 453. ἀλπίς, πολλοῖς μὲν ὄνασις ἀνδρῶν, πολλοῖς δ' ἀπάτα κουφονόων ἐρώτων A. 612. ἀφ' ὧν τ' ὄνασιν εὕρωσι E. 1050. οὔτε θεῶν γένος οὔθ' ἡμέριον ἔτ' ἄξιος βλέπειν τίν' εἰς ὄνασιν ἀνθρώπων Aj. 394.

Ὀνίνημι, 1. to derive advantage from; τοιοῦδ' ὀνήσει τῶν ἐμῶν πορθμῶν T. 567. 2. used in imprecating good to any one; ὄναιο, Θησεῦ, τοῦ τε γενναίου χάρων καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς — προμηθίας, mayest thou be blessed C. 1046. 4. also as an oath by which a person binds himself; μὴ νῦν ὀναίμην, ἀλλ' ἀραῖος — ἀλοίμην, may I not prosper, R. 644.

Ὄνομα, 1. a name; οὐδ' ὄνομα — ἥσθου P. 251. τίνων τὸ σεμνὸν ὄνομ' ἂν εὐξαίμην κλέων; C. 41. φέρουσι τοὔνομα τὸ τοῦδε κοινόν 60. ὅταν περ τοὔνομ' αἴσθηται τὸ σόν 302. καί σοι τὸ Θησέως ὄνομα θωπεῦσαι καλόν 1007. οὐδ' ὄνομα πρός του τῶν ξυναμπόρων ἔχεις; T. 317. τίς ἂν ποτ' ἦσθ' ἔτ' ἀπόνυμον τοὐμὸν ξυναίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς; Aj. 426. Used adverbially; Ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος, ὄνομα δ' Ὀρέστης E. 684. ὄνομα δ' ἐνομάζετο Ἕλενος P. 601. 2. an appellation; κακῶν ἔσ' ἐστι πάντων ὀνόματ', οὐδὲν ἐστ' ἀπόν R. 1285. 3. the reputation of a name; ὄνομα μόνον θείσαντες C. 266. πολὺ — τὸ σὸν ὄνομα δείσει πάντας 307. οὐδ' ὅτι τοὐμὸν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς 673. 4. a name importing honour; ὄγκον γὰρ — ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν μητρῷον T. 814. μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα προσβεβάσῃς πλέον 1054.

Ὀνομάζω, 1. to name; — ὄνομα δ' ἐνομάζετο Ἕλενος P. 601. τῶν Λαΐου δήποτ' τις ἐνομάζετο R. 1042. sc. δοῦλος. φέρουσι τοὔνομα τὸ τοῦδε κοινὸν πάντες ἐνομασμένοι C. 61. ὁ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὀνομασμένος T. 1095. ὠνόμασθης ἐκ τύχης ταύτης ὃς εἶ R. 1036. 2. once in the sense of to utter, or describe; λόγοισι γὰρ οὐκ ἐνόμασται βραχέσι, for they are uttered in no light words C. 295. 3. mid., to call anything one's own; ἀντὶ τοῦ δὴ παῖδά μ' ἐνομάζετο, on what account then did he call me his own? R. 1021.

Ὄνυξ, a nail, a claw; κόμην ἀπρὶξ ὀνυξὶ συλλαβὼν χερί Aj. 303.

Ὀξύθυμος, frenzied with anger; ἡ δ' ὀξύθυμος ἥδε βωμὸν πέριξ A. 1286.

Ὀξυκάκυτος, deeply-lamented; ὀξυκάκυτον πάθος A. 1300.

Ὀξύνω, properly to sharpen, thence to provoke; μὴ 'πιμεῖναι τοὐμὸν ὀξῦναι στόμα T. 1166.

Ὀξύς, 1. sharp, shrill; ὀξὺν κέλαδον ἀνιείσας θοαῖς πτόλοις E. 727. πικρᾶς ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον A. 420. — ἀψόφητος ὀξέων κωκυμάτων Aj. 314. ὀξέα κλάζων αἰετός A. 112. 2. thence applied to express anger, vehement; θυμὸς ὀξύς C. 1195. 3. swift; λαμπρᾶς γὰρ ἕπερ στερόπας ἕξας ὀξὺς νότος ὃς λήγει Aj. 251. ὡς ἥδε (ἡ νόσος) μοι ὀξεῖα φοιτᾷ καὶ ταχεῖ' ἀπέρχεται P. 797. ὀξεῖα γάρ σου βάξις — δεῖλ' Ἀχαιοὺς πάντας Aj. 977. ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις δίδοὺς E. 30. 4. fierce, destructive; φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοὴν — φουνίου σταλάγματος A. 1223. Comparative, swift; φυγάδα πρόδρομον ὀξυτέρᾳ κωφήσασα χειρὶ Ω. A. 108.

Ὀξύτονος, shrill-toned; ὀξυτόνου διὰ πνεύματος P. 1082. ὀξυτόνου γόου E. 236. ὀξυτόνους ἡδὺς θρηνήσει Aj. 618.

Ὀξύφωνος, shrill-voiced, or clear-voiced; ὀξύφωνος ὡς ἀηδών T. 959.

Ὀξυχόλως, with vehement passion; ζεύχθη δ' ὀξυχόλως παῖς ὁ Δρύαντος A. 945., in some editions the reading is ὀξύχολος agreeing with παῖς. Dindorf has ὀξυχόλοις, agreeing with ἐργαῖς. Hermann, on the authority of several MSS. adopts ὀξυχόλως.

Ὀπαδός, a follower, an attendant; αἴρετ' ὀπαδοὶ T. 1254. παστγωγὴν ('Απόλλωνος) πυκνοστίκτων ὀπαδὸν ἰλάφων C. 1094.

Ὀπάων, an attendant; οἵ τ' ἐνδόμοιοι οἵ τ' ἔντοι οἵ τ' ἀπάντοι A. 1095. —

εἶδε γὰρ χέρας Θησέως ἔσωσαν φιλτάτων τ' ὀπαδῶν C. 1105.

Οὗ, *where, whither.*

Ὁπηνίκα, *when, at what time.*

Ὄπισθεν, *behind.*

Ὀπίσω, *hereafter.*

Ὁπλίζω, properly *to arm;* κἂν ψιλὸς ἀρκέσαιμι σοί γ' ὁπλισμένῳ Aj. 1102. Used figurately, *to arm oneself with boldness;* ποῖ ποτ' ἐμβλέψασα τοιοῦτον δράσος αὐτή θ' ὁπλίζει κἄμ' ὑπηρετεῖν καλεῖς; E. 984.

Ὅπλον, used by Sophocles only in the plural: 1. *arms,* or *armour* of any kind; τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων P. 62. Aj. 41. 1218. 1316. τῶν ἀνικήτων ὅπλων P. 78. τῶν Ἡρακλείων ὅντα δεσπότην ὅπλων 262. τά θ' ὅπλ' ἀπήτουν τοῦ πατρός 362. τῶν ὅπλων κείνων ἄλλος κρατύνει 365. εἰ τἀμὰ κεῖνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με 376. τῶνδε τῶν ὅπλων 791. τἀμά μοι μεθεὶς ὅπλα 961. ὁ ξυλλαβών με κἀπονοσφίσας ὅπλων 967. τά γ' ὅπλ' ἔχοντες 1045. τοῖς ἐμοῖς ὅπλοισι κοσμηθεὶς — φανεῖ 1053. πταιῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων 1096. κράτει τῶν σῶν ὅπλων 1276. ὅπλων σοῦ πατρός 1350. τἄμ' ἀφαιρεῖσθων ὅπλα Aj. 100. τῶν ὅπλων τῶν ὧν πέρι 437. ὅπλων ἥκειν' ἀγὼν πέρι 916. 2. in a figurative sense *heavy armed troops;* πολλῶν μεθ' ὅπλων A. 115. κεῖνος δ' νήρ, ὃς στυγερῶν ἔδειξεν ὅπλων Ἕλλασι κοινὸν Ἄρην Aj. 1174.

Ὅποι *where, whither.*

Ὁποῖος, *of what kind, sort,* or *manner.*

Ὁποιοσπερ, *whithersoever.*

Ὁπόσος, *how many, as many as;* only found in the plural; καὶ τῶν θανόντων χὁπόσοι ζῶμεν πέρι A. 214. χὁπόσα αἰσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται R. 1407.

Ὁπόταν, *when.*

Ὁπότε, *when.*

Ὅπου, *where.*

Ὀπτήρ, *a beholder, a spectator;* καί μοί τις ὀπτὴρ — εἰσιδὼν φράζει Aj. 29.

Ὀπτός, *baked;* τὸν ἀγκρατέστατον σίδηρον ὀπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ θρανσθέντα — ἐν εἰσίδοις A. 471.

Ὄπωπα, see ὁράω.

Ὀπώρα, *the fruit of the vine;* γλαυκῆς ὀπώρας ὥστε πίονος ποτοῦ χυθέντος εἰς γῆν Βακχίας ἀπ' ἀμπέλου T. 700.

Ὅπως, *how, in what manner, that, in order that.*

Ὁπωσπερ, *just as;* αὔτως ὁπωσπερ τόνδ' ἀγὼ τέμνω πλόκον Aj. 1158. ἦν ταῦθ' ὁπωσπερ καὶ σὺ φῄς R. 1336.

Ὁράω, I. Form. 1. act., perf., ὄπωπα Aj. 1129. E. 753. A. 6. P. 672. ὄπωπε A. 1114. fut., ὄψομαι — ὄψει P. 1240. T. 198. 809. A. 329. — ὄψεται P. 832. E. 1302. T. 603. 797. Aj. 644. ὄψεσθε R. 135. — ὀψοίμην R. 796. ὄψοιτο 1274. — ὄψεσθαι A. 1265. — aor. ind., εἶδον P. 250. 443. A. 239. 487. Aj. 1121. E. 62. 890. 911. εἶδες Aj. 1005. E. 1256. εἶδε and εἶδεν E. 768. T. 139. 792. 897. R. 119. 759. A. 960. — εἴδομεν E. 752. 843. εἴδετε T. 689. E. 1226. εἶδον P. 271. — con., ἴδω E. 259. 263. Aj. 526. 982. A. 1323. ἴδῃς Aj. 6. 834. ἴδῃ T. 115. Aj. 83. ἴδητε Aj. 418. — opt., ἴδοιμι P. 351. 1032. R. 505. 831. T. 608. Aj. 377. ἴδοις P. 21. C. 252. 1220. A. 314. Aj. 217. ἴδοι T. 832. — imper., ἴδε T. 221. 818. C. 1462. ἴδετε Aj. 496. E. 1376. — inf., ἰδεῖν P. 680. 1378. R. 824. 832. 1045. 1077. 1297. 1335. 1528. C. 1102. 1724. A. 206. 1256. T. 1062. Aj. 81. 534. 1144. 1319. 1398. E. 864. 1489. — partic., ἰδών P. 667. R. 537. 1116. C. 1480. A. 400. Aj. 1202. T. 928. E. 963. 1267. 1370. — ἰδοῦσα T. 1266. E. 874. 875. 885. ἰδόντι C. 76. ἰδόντα E. 746. R. 293. ἰδόντες C. 1672. ἰδόντες P. 1338 A. 428. ἰδοῦσιν Aj. 1397. E. 752. 2. The praes. and aor of the midd. are also met with; ὁρῶμαι A. 590. ὁρωμένῃ T. 305. — εἰδόμην P. 351. R. 1217. ἰδοίμην T. 1000. ἰδοίμαν P. 1100. ἴδεσθε E. 965. Aj. 344. 3. pass., ὁρᾶται A. 402. 419. ὀφθήσει T. 452. ὤφθη R. 509. ὤφθησαν A. 705.

II. Signification: *to see, to behold, to look at, to perceive, to regard, to know by experience.*

Ὀργαίνω, 1. intrans., *to be angry;* οὐ γὰρ ὀργαίνειν καλόν T. 549. 2. trans., *to make angry, to stir up to anger;* καὶ γὰρ ἐν πέτρου φύσιν σύ γ' ὀργάνειας R. 335. εἰς ὀργὴν κινήσειας.

Ὄργανον, 1. *an instrument;* κλᾶε δ' ὀργάνων ὅτου ψαύσειεν εἰς ἐχρῆτο T. 901. 2. *a contriver,* in which sense we also use the word *instrument;* ἀπάντων κακῶν ὄργανον Aj. 373.

Ὀργή, 1. *natural disposition;* σὲ δ' αὐτόγνωστος ὅλεσ' ἔργά A. 867. εἰσιδών τις ἐμφερὴς ἐμοὶ ὀργὴν θ' ὁμοῖος Aj. 1132. ὃς — οὐκέτι συντρόφοις ὀργαῖς ἥμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ἐμιλεῖ Aj. 626. κερτομίοις ὀργαῖς A. 947. 2. *impulse;* ὅπως — ὀργῇ χρεομένῃ παρῆλθ' ἔσω R. 1241. 3. *anger, indignation;* ὀργῇ βαρείᾳ P. 368. κοὐκ ἔσθ' ὅτου ὀργὴν ἔχοις ἂν οὐδὲ μέμψιν εἰς ἐμέ 1293. ὀργὴν ἐμέμψω τὴν ἐμήν R. 337. θυμοῦ δὲ ὀργῆς 344.

ἐκ ὀργῆς ἔχω 345. τὰ τοῦδ' ἔπη ὀργῇ λελέχθαι — δοκεῖ 405. τοῦτείδος ὀργῇ βαιστόν 524. τὸν ἐκτρέποντα — παίω δ' ὀργῆς 807. τῆς σῆς ὑπ' ὀργῆς C. 412. ὀργῇ χάρν δοὺς 859. εἰ δ' ὀργῆς ἥκων 909. πρὶν ὀργῆς κἀμὲ μαστῶσαι A. 280. ἀνὴρ ;— βέβηκεν δὲ ὀργῆς ταχύς 762. ὀργὰς εὐμενεῖς κατασχεθεῖν (αἰτήσαντες) 1185. οὐ λάθοι μ' ὀργά E. 215. μηδὲν πρὸς ὀργὴν 361. πρὸς ὀργὴν ἐκφέρει 618. κατάσχες ὀργὴν 999. ἔσχον ὀργάν 1274. ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἐκουσίας ὀργὴ πάτερα T. 725. τοὔργον κατ' ὀργὴν ἐς ἐφέφειον τόδε 929. ἀστεργῆ θεῶν ἐκτήσατ' ὀργὴν Aj. 764.

Ὄργια, *solemn sacrifices, or rites*; ἔπεως δὲ σεμνῶν ὀργίων ἔδαίετο φλόξ T. 762. τοιαῦτα — ἐμάνθανον φθίνουσ' ἀσήμων ὀργίων μαντεύματα A. 1000.

Ὀργίζομαι, *to be angry*; τίς γὰρ τοιαῦτ' ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ' ἔπη κλέων — ; R. 339. ἵν' ὀργίζῃ πλέον ; 364.

Ὀρέγω, 1. *to stretch forth* the hand ; ἐρεξον — χεῖρας C. 850. χέρα — δεξιὰν ὄρεξον 1132. 2. thence *to grant*; ἢν γέ μοι εὔχος ὀρέξατε P. 1188.

Ὀρειβάτης, *one who inhabits mountains*; θῆρ' ὀρειβάτην P. 943. — ἐνθ' εἶμι τὸν ὀρειβάτην Θησέα — ἐμμίξων C. 1057.

Ὄρειος, 1. *mountainous*; Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες T. 785. 2. *that dwells in mountains*; θηρῶν ὀρείων P. 925. ὀρείοις νωμείοις R. 1028. τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν Σελλῶν T. 1156. — εἴρειον τεῦχον A. 351.

Ὀρεσσιβάτης, *that frequents mountains*; Πανὸς ὀρεσσιβάτα R. 1100. — ἀγραύλου θηρὸς ὀρεσσιβάτα A. 349.

Ὀρέστειος, *belonging to Orestes*; τῶν Ὀρεστείων κακῶν E. 1106.

Ὀρέστερος, *mountainous*; ὀρεστέρα παμβότι Γᾶ P. 391.

Ὀρέστης, *Orestes*.

Ὄρθιος, 1. *erect*; ἔστε πάντας ὀρθίας στῆσαι φόβῳ δείσαντες ἐξαίφνης τρίχας C. 1620. 2. *loud*; ὀρθίων κακκυμάτων A. 1191. ἥσθετ' ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων ἠρέμων προκηρύξαντος E. 673.

Ὀρθόκρανος, *lofty*; τάμβον ὀρθόκρανον A. 1188.

Ὀρθόπους, *steep*; ἐν ἔντροις τράφη θυέλλαισιν ἐν πατρῴαις Βορειὰς ἄμπτοις ὀρθόπους ἐπὶρ πάγου A. 972.

Ὀρθός, 1. *erect, upright*; ἵππος — ὀρθὸν σὸν ἵστησον E. 27. τὸν δ' ὀρθὸν ἔνω κίονι δήσας (κριὸν) Aj. 235. πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἕστασαν δίφροι E. 713. ὀρθοῦδ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων 732. 2. *straight, direct*; βοῦς ὑπὸ σημαῖς — μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται Aj. 1233. ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν — κατηγορεῖτο τοὐπίκλημα R. 528. ὀρθοῖς ἐμέλλον ὄμμασιν τούτους ὁρᾶν ; 1385. 3. figuratively *of a prosperous condition, standing upright*; στάντες δ' ἐς ὀρθὸν καὶ πεσόντες ὕστερον R. 50. ἔστ' ἐμὲν γᾶν — κατ' ὀρθὸν εἴρυσας 696. ταύτῃς ἔτι (χθονὸς) πλέοντες ὀρθῆς A. 190. εἰς τίν' ἐλπίδων βλέψασ' ἐτ' ὀρθήν ; E. 947. 4. *in a straight course, with success*; (μαντεύματα δύσφορα) εἰ τόχοι κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα R. 88. ὀρᾷς τὰ τοῦδ' — ἐς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει μαντεύματα C. 1426. τοίγαρ δι' ὀρθῆς τάρβε ναυκληρεῖς πάλιν A. 981. οὐδὲν — φανεῖ δίκης ἐς ὀρθόν T. 346. 5. *true, just, right*; ἄρα — ὀρθά τ' εἰσηκούσαμεν — ; 1087. τὸ δ' ὀρθὸν ἐξείρηχ' ὅμως T. 373. μόνοι τ' ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ Aj. 343. ἐς ἔοικας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἔγων 347. βλέποντα νῦν μὲν ὀρθ', ἔπειτα δὲ σκότον R. 419. πρὶν ἔθεμ' ὀρθὸν ἔπος 506. κἀξ ὀρθῆς φρενὸς 528, τὸν — Λαΐου φόνον φανεῖ δικαίως ὀρθόν 853. τὸ δ' ὀρθὸν εἰπεῖν 1220. χρῄζω — ὀρθὸν ἔκουσμ' ἀκοῦσαι C. 520. τοῦπος ἐς ἅρ' ὀρθὸν ἥνυσας A. 1163. ὀρθὸν δ' λήθει' ἀεὶ 1180. ὦ κρατύνων (Ζεῦ), εἴπερ ὀρθ' ἀκούεις πάντων ἀνάσσων R. 903.

Ὀρθόω, 1. *to raise, to set upright*; τό τοι σύνηθες ὀρθώσει μ' ἔθος, my wonted custom will set me upright P. 882. and pass., τὰ γὰρ κακὸν τόδ' οὐκέτι ὀρθοῦσθαί μ' δῇ P. 809. ὀρθοῦδ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων E. 732. 2, *to direct, to send straight*; ἀλλ' οὔ τι χαίρων, ἢν τόδ' ὀρθωθῇ βέλος P. 1283., that is, μὴ ἁμάρτῃ. 3. *to regulate, to set right, to restore, to cause to prosper*, or *succeed*; νομίζει θ' ἡμῶν ὀρθοῦσαι βίον R. 39. νῦν γὰρ θεοί σ' ὀρθοῦσι, πρόσθε δ' ἔλλυσαν C. 395. γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον, ὃς νέος πάρ 396. τὰ μὲν δὴ πάλαι ἀσφαλῶς θεοὶ πολλῷ σάλῳ σείσαντες ὄρθωσαν πάλιν A. 163. ἥκω' Οἰδίπους ὄρθου πάλιν 167. τυχὴ γὰρ ὀρθοῖ καὶ — καταβάλοι τὸν εὐτυχοῦντα τόν τε δυστυχοῦντα 1143. pass., — μέγας ὀρθοῦθ' ὑπὸ μικροτέρων (ἔν) Aj. 161. τῶν δ' ὀρθουμένων σάζει τὰ πολλὰ σέμαθ' ἡ ποιδαρχία A. 671.

Ὀρθῶς, *rightly*.

Ὁρίζω, 1. properly *to fix boundaries*, thence *to appoint, to build*; πατρῴῳ Διὶ βωμοὺς ὁρίζει T. 751. ἐνθ' ὁρίζεται βωμοὺς 236. 2. *to establish laws*; εἰ τοῦδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὅρισιν νόμοις A. 448. 3. *to separate by boundaries*; ἐς ἡμᾶς πολὺ πέλαγος ὁρίζει τῆς Ὀδυσσέως πόδος P. 632.

Ὅρκιον, *a solemn compact;* εἴπερ εὐσεβεῖν βούλει, πατρῴων ὁρκίων μεμνημένος T. 1213.

Ὅρκιος, 1. *bound by an oath;* κατήρασαν τάδ' ὅρκιος δράσειν ξένῳ C. 1633. ὅρκιος δέ σοι λέγω A. 305. 2. an epithet of Jove, *guardian of oaths;* Ζῆνα δ' ὅρκιον καλῶ P. 1308.

Ὅρκος, 1. *an oath;* τόνδ' ὅρκον αἰδεσθεὶς θεῶν R. 647. τὸν — νῦν τ' ἐν ὅρκῳ μέγαν καταίδεσαι 653. οὔτοι σ' ὀφ ὅρκου γ', ὃς κακόν, πιστόσομαι C. 656. ὅρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν T. 254. ἤγγελλε δ' ὅρκῳ προστιθεὶς E. 47. ἀλίσκεται χὠ δεινὸς ὅρκος Aj. 635. οὐνεκ' ὅρκων, οἷσιν ἦν ἐπώμοτος Aj. 1092. δι' ὅρκων καίπερ ὢν ἐπώμοτος A. 390. 2. *the god of oaths;* ταῦτ' οὖν ἔκλυεν δαίμων ἡμῶν χὠ πάντ' ἄϊων Διὸς ὅρκος C. 1764.

Ὁρκωμοτέω, *to swear by, to call to witness by an oath;* θεοὺς ὁρκωμοτεῖν A. 264.

Ὁρμάω, 1. act., *to excite, to urge;* ἦ ῥά σε — Ἄρτεμις ὥρμασε — ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας Aj. 175. 2. *to hasten;* βαλβίδων ἐπ' ἄκρων ἤδη νίκην ὁρμῶντ' ἀλαλάξαι, now *hastening to shout forth victory on the tops of the battlements* A. 133. 3. midd., *to go, to go forth, to set out, to attempt;* ὡς ὀπηνίκ' ἂν θεὸς πλοῦν ἡμῖν εἴκῃ, τηνικαῦθ' ὁρμώμεθα P. 463. πλέωμεν, ὁρμάσθω ταχύς 522. (sc. ὁ ξένος). ὁρμώμεθ' ἐς ναῦν 869. νὼ μὲν οὖν ὁρμώμεθον 1068. ὑμεῖς — ὁρμᾶσθαι ταχεῖς 1069. πᾶσα δ' ὁρμᾶται κατ' αμπυκτήρια πώλων ἔμβασις C. 1070. ἡνίχ' ὡρμώμην ἐγώ 1161. ὁρμωμένῳ — πρὸς καστγνήτου τίσιν 1330. σ' ὁρμώμενον ἐς προὔπτον Ἅιδην 1441. ὁρμωμένῳ ναυτέρας — νεκρῶν πλάκας 1572. φθόγγοι σφε σημαίνουσι δεῦρ' ὁρμωμένας, *approaching hither* 1665. ὁρμᾶσθ' — εἰς ἐπήψιον τόπον A. 1097. ἐκ δ' ὁρμωμένου πατρὸς φυγαῖσιν 1218. ὁδὸν — ὁρμᾶτ' ἐπ' οἴκων T. 155. νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς — ὁρμᾶται μόνος Aj. 47. ἰδὼν — Ἀγαμέμνον' ἡμῖν δεῦρο τόνδ' ὁρμώμενον 1203. κλύω τινὸς οἴκτου δι' οἴκων ἀρτίως ὁρμωμένου; *do I hear some lamentation newly bursting forth in the house?* T. 861. ὅτε οἱ (σοί) — ἀνταία γενύων ὁρμάθη πλαγά, *when the adverse stroke of the axe was inflicted on him* E. 189. πρὸς θεῶν ὁρμηθέντος, *moved by the gods* E. 76. ἐχθρῶν δ' ὕβρις ἀτάρβητος ὁρμᾶται, *the fearless insolence of enemies is hurrying* Aj. 195.

Ὁρμάω, *to lean upon;* οὐ γὰρ ἦν — ἀλλοτρίοις ὄμμασιν εἶρπον κἀπὶ σμικροῖς μέγας ὥρμουν, *for I had not been creeping by others eyes, and being strong have leant upon the slight* C. 146.

Ὁρμή, *impetus, impetuosity;* μαινομένῃ ξὺν ὁρμῇ βακχείων ἐπέπνει βακχὰς ἐχθίστων ἀνέμων A. 135. ἢ ταῦτα — οὕτω καθ' ὁρμὴν δρῶσιν Ἀτρειδῶν χάριν; P. 562. τίς προσήγαγε χρεία; τίς ὁρμή; P. 237. ὦ στέρμ' Ἀτρέως, ὃς — δι' ἐλευθερίας μάλις ἐξῆλθες τῇ νῦν ὁρμῇ τελευτάν E. 1502.

Ὁρμίζω, *to put into port;* τύχῃ πρὸς ταὐτὸν ὁρμισθεὶς πέδον P. 542.

Ὅρμος, *a port, a harbour;* ναῦς ἔξεινον ὅρμον αἰγιάζων P. 217. οὐ γάρ τις ὅρμος ἐστὶν 302. ἐς τὸν ἀπέξεινον ὅρμον Θρῄκιον κλύδωνα R. 196.

Ὀρνιθοσκόπος, *augural;* εἰς γὰρ παλαιὸν θῶκον ὀρνιθοσκόπον ἵζων A. 986.

Ὄρνις, 1. *a bird* generally; εὐπτερον ὄρνιν R. 176. πικρᾶς ὄρνιθος A. 420. ὄρνις ἀτυζομένα, Διὸς ἄγγελος E. 146. οἷα τ' ἠέλιον ὄρνυ T. 105. οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς Aj. 617. — πτηνὸν ὄρνυ P. 943. ἡλίου σέλας ἠῷα κινεῖ φοίνιμαν' ὀρνίθων σαφῆ E. 18. ὄρνισι φορβὴ παραλίοις γενήσεται Aj. 1044. κουφονόων — φῦλον ὀρνίθων A. 342. 2. *a bird that gives an omen;* τί δῆτ' ἂν — σκοπεῖτό τις — τοὺς ἄνω κλάζοντας ὄρνις R. 966. ἀγνῶτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων A. 988. οὐδ' ὄρνις εὐσήμους ἀπορροιβδεῖ βοάς 1008. 3. *an omen;* ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότ' αἰσίῳ τύχην παρέσχες ἡμῖν R. 52.

Ὀρνυμι, 1. act., *to rouse;* ὄρσεις με τἀκίνητα διὰ φρενῶν φράσαι A. 1047. 2. midd., *to rush, to rouse oneself;* κρεῖσσον ἀμαμακέτου πυρὸς ὄρμενον (ἴθοις ἄν) ἀκτὰν πρὸς ἑσπέρου θεοῦ R. 177. ἕκτος δὲ Παρθενοπαῖος — ὄρνυται C. 1322. προτέρας ἄτας ὕπερ ὀρνυμένας πόλει R. 165. οὐδ' ἔτ' ὠρόρει βοή, *and no longer a cry arose* C. 1618.

Ὄρος, *a mountain;* Ἕρμαιον ὄρος P. 1445. ἔρριψεν εἰς ἄβατον ὄρος R. 719. — ξὺν αἰς (αἴγλαις) Λύκι' ὄρεα διῴσσει 208. ναίων ἐπ' ἄκρων ὀρέων 1106. ἔα με ναίειν ὄρεσιν, ἔνθα καλεῖται δύμβος Κιθαιρών 1451. Νυσαίων ὀρέων κισσήρεις ὄχθαι 1118.

Ὅρος, *a boundary;* ὅπως — γῆς δὲ μὴ 'μβαίνῃς ὅρων C. 401.

Ὀρούω, *to rush;* ὕβρις ἀκρότατ' εἰσαμβιβάσασιν ἐπότομον ὄρουσεν εἰς ἀνάγκαν R. 877. λαθραῖον ὃς ὀρούσῃ πρὸς δίκας ἀγῶνα E. 1433.

Ὀρτύγιος, *Ortygian;* Ἄρτεμιν Ὀρτυγίαν T. 212.

Ὀρύσσω, *to dig;* κρύψω τάδ' ἔγχος — γαίας ὀρύξας Aj. 644.

Ὀρφανίζω, *to bereave;* ὀθοῦνεκ' ἐκ δυοῖν

ἔσοιθ' ἅμα — ἠρφανισμένος βίον T. 938.

Ὀρφανιστής, a guardian of orphans; εἰ — σοῦ διοίσεται μόνος ὑπ' ἠρφανιστῶν μὴ φίλων Aj. 507.

Ὀρφανός, bereft of parents, bereaved; παῖδά τ' ὀρφανὸν λιπών Aj. 638. ὅταν κενῆς οἰκῆς νοσοῦν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος A. 421.

Ὄρχημα, a dance; Νύσσα Κυβέσι' ὀρχήματα Aj. 684.

Ὅς, pronoun relative; who, which, what.

Ὅς, his own.

Ὅσιος, 1. holy, sanctioned by divine laws; οὐ γὰρ σοι θέμις, οὐδ' ὅσιον ἐχθρᾶς ἐκ γυναικὸς ἱστάναι κτερίσματα E. 425. λουτρῶν ὁσίων Aj. 1384. ὅσια παναγήσασα A. 74. 2. lawful; ὅσιά τε φωνεῖς, ἔστι τ', ὦ τέκνον, θέμις P. 658. 3. pure; δι' ὁσίων χειρῶν θεγών C. 471.

Ὀσμή, a smell, a stench; μὴ βαρυνθῶσιν κακῇ ὀσμῇ πρὸ τοῦ δέοντος P. 879. ὀσμὴν ἐπ' αὐτοῦ — πεφευγότες A. 408. οἰκνοῦς φέρων ἀνόσιον ὀσμὴν ἐστιοῦχον ἐς πόλιν 1070.

Ὅσος, as much as, how much, whosoever.

Ὁσοστιν, how much soever, how many soever.

Ὅστις, who, what, or which indeed.

Ὄσσε, the eyes; τὸν δ' ἀγρίοις ὄσσοις πικτήσας ὁ παῖς A. 1216. ἢν μάστιγ' ἀγὼ προσιδεῖν — ὄφελον ὄσσοις T. 994.

Ὅστις, whoever, whatever.

Ὀστοῦν, a bone; ἦλθε δ' ὀστέων ἀδαγμὸς ἀντίστασιν T. 766.

Ὅταν, when, since.

Ὅτε, when, as, since.

Ὅτι, that, because, wherefore.

Ὀτοβος, a sound; γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον Aj. 1181. μάλ' αὖθις ἀμφίστεται διαπρύσιος ὀτοβος C. 1476.

Ὀτοτοῖ, an exclamation of sorrow, alas!

Ὀτρύνω, to excite, to urge, to instigate; ἀγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις ὀτρυνον, οἰστήβαλλον εἰς ἄρκυ κακά Aj. 60. ὀτρύνουσά νιν 758. σὺ ἡμᾶς τ' ὀτρύνεις, καὐτὸς ἐν πράσεις ἔπει E. 28.

Οὐ, no, not.

Οὐδαμά and οὐδαμῇ, nowhere, by no means.

Οὐδαμοῦ, nowhere.

Οὐδαμῶς, by no means.

Οὖδας, the ground; φερόμενος πρὸς οὖδας, ἄλλοτ' οὐρανῷ σκίλλῃ προφαίνων E. 742.

Οὐδέ, neither, nor, not even, not at all.

Οὐδείς, no one, not any one, not any, not anything, nothing, none.

Οὐδέποτε, never, not at any time.

Οὐδέπω, not yet.

Οὐδεπώποτε, not at any time whatsoever.

Οὐκ, not.

Οὐκέτι, no longer.

Οὐκοῦν, surely not, therefore not.

Οὐκοῦν, is it not so? therefore.

Οὐλιος, destructive; οὐλίῳ σὺν πάθει Aj. 913.

Οὖν, therefore, wherefore.

Οὕνεκα, on which account, on account of, wherefore.

Οὔνομα see ὄνομα.

Οὗπερ, where.

Οὔπω, not yet.

Οὐπώποτε, never.

Οὐράνιος, of or pertaining to heaven, celestial; οὐρανίαν τε καὶ χθονοστιβῆ R. 301. οὐρανίαν δι' αἰθέρα 866. οὐράνιον φῶς A. 935. οὐρανίας ἕδρας προλιπών P. 1399. οὐρανίας ὑπ' ἄχρας C. 687. τυφὼς ἀείρας σκηπτόν, οὐράνιον ἄχος, πίμπλησι πεδίων A. 414. τὰν οὐρανίαν Θέμιν E. 1053. — ἅταν οὐρανίαν φλέγων Aj. 194.

Οὐρανός, heaven; ἔστι μέγας ἐν οὐρανῷ Ζεύς E. 169. ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν Aj. 832. πρὸς οὐρανὸν βιβῶν C. 382. οὐρανῷ σκίλλῃ προφαίνων E. 742.

Οὔρειος see ὄρειος.

Οὐρεσιβάτας, feeding on the mountains; ἔθνη θηρῶν, οὓς δὲ ἔχει χῶρος οὐρεσιβάτας P. 1133.

Οὐρίζω, to guide prosperously, or with a favourable wind; ὃς τ' ἐμὰν γᾶν φίλαν — κατ' ἀρθὸν οὐρίσας R. 696.

Οὔριος, prosperous, favourable; οὐρίῳ πλάτῃ P. 355. γένοιτο δὲ πλοῦς οὔριός τε κἀσταλής 769. ἐμὲ — οὐρίῳ μὴ πελάσαι δρόμῳ Aj. 873. ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν εἰς βυθὸν πεσεῖν Aj. 1062.

Οὖρος, a favourable breeze; οὖρός τοι, τέκνον, οὖρος P. 844. ταῦτα μὲν βαίτω κατ' οὖρον T. 468. οὖρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν αὐτῇ γένοιτ' ἔκνυθεν ἐρπούσῃ 812.

Οὖς, the ear; ὀρθὸν οὖς ἴστησεν E. 27. τυφλὸς τά τ' ὄντα τόν τε νοῦν τά τ' ἔμματ' εἶ R. 371. τῆς ἀκουούσης — πηγῆς δι' ὅτων φραγμός 1387. καί μα φθογγὸς οἰκείου κακοῦ βέλλει δι' ὅτων A. 1173. ἐξὸν δι' ὅτων κίλπεδον ἀνοίσας θοαῖς πῶλοις E. 727. δι' ὅτου δὲ παῦρά χ' ὃς ἡσίως ἀνήκουον 1431. λόγους ψιθυροὺς πλάσσων εἰς ὅτα φέρει πᾶσιν Ὀδυσσεύς Aj. 149. ἐν τοῖσιν ὀσὶν ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ δάκνει; Aj. 317. ὁ δρῶν σ' ἀνῷ τὰς φρένας, τὰ δ' ἐν' ἐγώ 319.

Οὐσία, state, condition; τὰς ἄκαιδας ἐς τὸ λοιπὸν οὐσίας, her childless condition for the future T. 907.

Οὔτε, *neither, nor.*
Οὔτοι, *by no means.*
Οὗτος, *this person.*
Οὕτω and οὕτως, *thus.*
Οὐχί, *not.*
Ὀφειλέτης, *a debtor;* οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἰμ' ὀφειλέτης ἔτι; Aj. 587.
Ὀφείλω, *to owe, to be indebted to;* ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν A. 331. καὶ σοὶ τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν P. 1407. πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν E. 1164. ὤφελον, optat., *would that, I wish;* μή ποτ' ὤφελον λιπεῖν τὴν Σκῦρον P. 957. ἀλέσθαι δ' ὤφελον τῇδ' ἡμέρᾳ R. 1157. λώβαν — ἣν μή ποτ' ἐγὼ προσιδεῖν ὁ τάλας ὤφελον T. 994. ὤφελον πάροιθεν ἐκλιπεῖν βίον E. 1120. εἴθ' ὤφελες τοιάδε τὴν γνώμην εἶναι E. 1010. — ὤφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι — ἀνήρ Aj. 1171.
Ὄφελος, *advantage;* λέγεις δ' Ἀτρείδαις ὄφελος ἢ 'π' ἐμοὶ τάδε; P. 1370.
Ὀφθάλμος, *the eye:* χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν E. 1460. ὃν ἀφαρπάζειν φιλεῖ ὀφθαλμὸς ἄνθος T. 546. διάστροφον ὀφθαλμὸν ἔρας 792. ὀδρὸς ὀφθαλμῶν ἐμῶν αὐτῇ γένοιτ' ἔπωθεν ἐρπούσῃ καλῶς 812. εἴπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὁρᾷ Aj. 84. ἀπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ ἔλγιστον ὃν προσεῖδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ 972. οὐ δῆτα τοῖς ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτέ (προσλεύσσειν) R. 1377. εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα — ἐκφανεῖτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμούς A. 307. σύ τ' οὐδαμὰ τοὐμὸν προσόψει κρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν 760. Used figuratively; καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι R. 987.
Ὄφις, *a snake;* ὃς — σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφις P. 1312.
Ὀφλισκάνω and ὀφλεῖν or ὀφλεῖν, *to be liable to, to expose oneself to;* τῷ ἀπ' ἐμᾶς φρενὸς οὔποτ' ὀφλήσει κακίαν, *wherefore in my sentiments he shall never bear the character of guilt;* μόρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω, *I incur the imputation of folly from a fool* A. 466. αὐθαδία τοι σκαιότητ' ὀφλισκάνει, *self-will incurs the imputation of folly* 1015.
Ὄφρα, *as long as.*
Ὀφρύς, *the eyebrow;* νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἱματόεν ῥέθος αἰσχύνει A. 524. τέγγει δ' ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύστοις δειράδας 825.
Ὀχέω, *to bear;* ἀχὼ τηλεφανὴς πικρὰς ὀλμωγᾶς ὑπ' ἀχεῖται, *distant echo is borne in answer to his bitter shrieks* 190.
Ὄχημα, *a vehicle,* 1. *a chariot:* κάρα προβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων E. 730. 2. ὄχημα ναός, *a ship;* μὴ σταίη πολύκωπον ὄχημα ναὸς αὐτῷ T. 653.
Ὄχθη, *a steep bank, a mound;* Νυσαίων ὀρέων κισσήρεις ὄχθαι A. 1119. Σπερχειοῦ τε παρ' ὄχθαις P. 716.
Ὄχθος, *a mound;* Οἴτας ὑπὲρ ὄχθων P. 719. τηλαυγεῖ παρ' ὄχθῳ T. 521.
Ὀχλέω, *to molest;* ὡς παρὼν σύ γ' ἐμποδὼν ὀχλεῖς R. 446.
Ὄχλος, *a crowd;* πολύς σου ταῦτά γ' εἰσήκουσ' ὄχλος T. 423.
Ὄχος, *a chariot;* ὄχου παραστείχοντα τηρήσας R. 808. δέκατον ἐκπληρῶν ὄχον E. 698, that is, ὥστε δέκα γενέσθαι. — Βαρκαίοις ὄχοις 717.
Ὄψ, *a voice;* ὦ χθονία — φάμα, κατά μοι βοᾶσον οἰκτρὰν ὄπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις E. 1057.
Ὀψέ, *late.*
Ὄψις, 1. *a sight;* ἡ γὰρ ὄψις οὐ πάρα R. 1238. ἡ τέκνων δῆτ' ὄψις ἦν ἐφίμερος 1375. αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους ἀκοῇ τε κλέων λεύσσειν τ' ὄψιν P. 1398. δῶρον οὐ στυγεῖν εἰς ὄψιν C. 583. κοὐδὲν εἰς ὄψιν πλέον Aj. 863. 2. *the sight of the eye,* or *the eye* itself; πῶς ἔτλης — σὰς ὄψεις μαρῶσαι R. 1328. ἐκπλᾶς ὄψεις ἀράξας αὐτός A. 52. 3. *a vision;* εἴ μοι λέγοις τὴν ὄψιν E. 405.

Π

Παγετόδης, *icy, cold as ice*; πέτρας γάλαον θερμῶν καὶ παγετώδες P. 1071.

Πάγκακος, *altogether vile*; ὦ παγκάκιστε A. 738. T. 1114.

Πάγκαρπος, *fruitful, rich in fruits*; παγκάρπου δάφνης R. 83. θέματα πάγκαρπα E. 625.

Παγκευθής, *that conceals all*; τὰν παγκευθῆ κάτω νεκρῶν πλάκα C. 1559.

Πάγκλαυστος or **πάγκλαυτος**, 1. transitively, *ever lamenting*, or *weeping*; πάγκλαυστος αἰὼν ὤλλυτο T. 649. ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύστοις A. 825. 2. pass., *much lamented*; πάγκλαυστον αἰῶνα κοινὸν εἵλου E. 1074.

Πάγκοινος, *common to all*; ἐξ Ἀΐδα παγκοίνου λίμνας E. 136. μέθεις δὲ παγκοίνοις Ἐλευσινίας Δηοῦς ἐν κόλποις A. 1106. ποῖον τοῦτο πάγκοινον λέγεις; A. 1036.

Παγκοίτας, *that lays all to sleep*; τὸν παγκοίταν θέλαμον A. 798. ὁ παγκοίτας Ἅιδας 805.

Παγκόντος, *all covered with dust*; πάμπλακτα παγκόνετά τ' ἐξῆλθον ἔοθλ' ἀγώνων T. 504.

Παγκρατής, *ruling all*; ὁ παγκρατὴς Κρόνου παῖς P. 675. ὁ παγκρατὴς χρόνος C. 615. ὁ παγκρατὴς ὕπνος Aj. 660. τὸ παγκρατὲς σέλας Ἡφαιστότευκτον P. 974.

Πάγος, *a hill*; Ἄρεος πάγον C. 951. Δημητρὸς εἰς ἐνόψιον πάγον μολοῦσα 1597. καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων A. 407. πάγους Οἴτας παρασαιστέοντες T. 631. τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον 1181.

Πάγος, *ice, frost*; πάγου χιθόνος P. 293. δυσείλων πάγων αἴθρια A. 355. ἀρθόποδος ὑπὲρ πάγου 972.

Πάγχαλκος, *all made of brass*; πάγχαλκα τέλη A. 143. παγχάλκων γενύων ὁρμάθη πλαγά E. 188.

Παγχρίστος, *anointed all over*; τᾶς πεδοῦς παγχρίστῳ συγκραθεὶς T. 658.

Παγχρύσεος and **πάγχρυσος**, *all golden*; σε παγχρύσοις ἀγὼ στέψω λαφύροις Aj. 92. παγχρύσων ἐκ δίφρων E. 500.

Πάθη, *calamity, suffering*; μελέων πάθων κλαῖον A. 965. στέργων γὰρ αἱ πάθαι με χὠ χρόνος — δεδάσκει C. 7. τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν πάθας Aj. 288.

Πάθημα, *a misfortune, a calamity*; τὰ παθήματα κεῖνα πρὸς αὐτὸν τῆς ὀμόφρονος Χρύσης ἐκάβη P. 193. τὸ δὲ πάθημ', ὁποῖον φῆς παθεῖν, δίδασκέ με R. 554. πεύσει τὰ κείνης δόλλιας παθήματα 1240. τὰ μὲν παθήμαθ' ἃ "παθον C. 362. πότερον τὸ σὸν πάθημ' ἐλέγχω P. 334. πεπυσμένη μὲν — πάρει πάθημα τοὐμόν T. 141.

Πάθος, *a misfortune, calamity, suffering*; ἄπορα — ἐνθεῶν πάθη P. 843. ποῦ 'σθ' ὁ χῶρος — οὗ τόδ' ἦν πάθος; R. 732. ἔγαγ' ἐν ἐκπεφευγόσιν πάθος 840. ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος 1297. κακὰ — τάδ' ἐμὰ πάθεα 1331. ποῖον πάθος δείσαντες ἐκ χρηστηρίων; C. 610. τὰν δεινὰ τλᾶσαν — πάθη 1080. παῖδὸς τόδ' ἔσθετ' ἐξικνούντων πάθος A. 1300. οἷς θεὸς — ποίημα πάθεα παθεῖν πόρει E. 203. τὸν ἐγχιστῆρα τοῦδε τοῦ πάθους T. 255. μεταίτιον μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους 260. κέχυται νόσος — οἷον ἀναρσίων οὔπω Ἡρακλέους — ἐπέμολε πάθος οἰκτίσαι 852. οἱ τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάθη 1259. θανάτῳ γὰρ ἴσον πάθος ἐκκεύσει Aj. 214. εἰσαλεύσσειν οἰκεῖα πάθη Aj. 253. πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος 306. ὦ περισπερχὲς πάθος 961. ἀεὶ δ' ὁρώσας πάντα τὰν βροτοῖς πάθη Aj. 823. πάθη μὲν οὖν δὴ πάλαι' ἔγωγ' ἐκλελοιδόμην T. 152. ἀνεστέναζες ὀμόφρων ἐχθοδόπ' Ἀτρείδαις οὐλίῳ σὺν πάθει Aj. 918. ἀλλ' ἐνθάδ' ἕζη τοῦδε τοῦ πάθους ἐπορῶ P. 887. ξύμπλοον ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη A. 537.

Παιάν, 1. *Paean*, a name given to Apollo; ἰήϊε Δάλιε Παιάν R. 154. ἰὴ ἰὴ Παιάν T. 220. 2. *a hymn*; παιᾶνα, παιᾶνα ἀράγετε T. 209. πόλις δ' ἐμοῦ μὲν θυμαμάτων γέμει, ἐμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων R. 5. παιὰν δὲ λάμπει στονόεσσά τε γῆρυς ἐμαυλος 187.

Παιδεῖος, *belonging to children*; οὔτε τον γάμων μέρος λαχοῦσαν, οὔτε παιδείου τροφῆς A. 909.

Παιδεύω, *to bring up, or educate children, to instruct*; σε Θῆβαι γ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακόν C. 923. οἱ δ' αὐτὸς αὐτὸν δεῖ παιδεύειν T. 451. οἱ τοὐμὸν ἦθος ἔστι παιδεύειν νοεῖς Aj. 592. οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν μήτηρ γένηται, τἄλλα παιδεύει κακά P. 1345. οἶδά γ' αὐτὸς ἐκ ἐπαιδεύθην ξένος C. 568.

Παιδοκτόνος; *a murderer of his own*

children; σοὶ κακὰς πράξεις ἐφωμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ A. 1290.

Παιδοποιέω, *to beget children*; μεθ' οὗ — καὶ παιδοποιεῖς E. 579.

Παιδοτρόφος, *that nourishes children*; γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλάας C. 706.

Παιδουργία, *the procreation of children*, spoken of a person; τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι τοῖς οἴσω αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν, *and leave the mother a procreatrets of wretched children to his own offspring* R. 1248.

Παίζω, *to sport*; θεᾶς παίζων κατ' ἄλσος E. 557.

Παῖς, *a child, a son, a daughter, a youth, a maiden.*

Παίω, 1. *to strike, to wound*; τὸν ἐκτρέποντα — παίω δι' ὀργῆς R. 807. ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλων 1270. ἔπαισε δ' αὐτόχειρ νιν οὔτις ἀλλ' ἐγώ 1332. παίσαντες τε καὶ πληγέντες A. 171. τί μ' οὐκ ἀνταίαν ἔπαισέν τις 1294. παίσας' ὑφ' ἧπαρ αὐτόχειρ αὐτὴν 1299. παῖσον — διπλῆν E. 1408. παῖσον ἐμᾶς ὑπὸ κλῆδος T. 1027. τὸν δὲ — παίει λιγυρᾷ μάστιγι διπλῇ Aj. 238. παίσας κάρα θεοῦξεν 301. ὦ Διὸς ἀκτίς, παῖσον T. 1076. — λανθάνει στήλην ἄκραν παίσας E. 735. 2. *to inflict* a calamity; δευτέραν ἔπαισας ἐπὶ νόσῳ νόσον C. 550. ἐν δ' ἐμῷ κάρᾳ θεὸς — μέγα βάρος μ' ἔχων ἔπαισεν A. 1260.

Παιών, *a physician*; οὐδέ τιν' αὐτῷ παιῶνα κακῶν ἐπιστωμᾶν P. 168. ὤι ὤι μοι παιών P. 821.

Παιώνιος, 1. *healing*; παιωνίας εἰς χεῖρας ἐλθεῖν P. 1329. 2. subst., *a healer*; ὃν ἔχω παιώνιον, καὶ μοῦνον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν (sc. ἐκκαλοῦμαί σε γενέσθαι) T. 1198.

Πακτόω, *to close*; καὶ δῶμα πάκτου Aj. 576.

Πακτωλός, the river *Pactolus*; τὸν μέγαν Πακτωλόν P. 393.

Πάλαι, *formerly, before, long since.*

Παλαιός, *ancient, old, former.*

Πάλαισμα, *wisdom, prudence*; τὸ καλῶς δ' ἔχον πόλει πάλαισμα μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι, *I implore the Deity never to destroy the wisdom that has proved beneficial to the state* R. 879.

Παλαιστής, properly *a wrestler*, metaph., *a cunning plotter*; σοφὸς παλαιστὴς κεῖνος P. 429.

Παλαίφατος, *ancient*; τοῦτο τὸ θεοπρόπον — τᾶς παλαιφάτου προνοίας T. 820. τῆσδε τε μαντεῖα — τά τ' ἐξ ἐμοῦ παλαίφαθ', ἃ μοὶ Φοῖβος ἤνυσέν ποτε C. 455. ἡ παλαίφατος Δίκη C. 1383.

Παλάμη, 1. *a hand*; ὁ παλάμαι θνητῶν P. 177. 2. *a thing done by the hand*; ὅτ τίνα δὴ ῥέξῃς παλάμαν ποτέ; *to do what work?* P. 1191. Schol. πρᾶξιν ἢ ἔργον.

Παλαμναῖος, *one guilty of murder*; φονία γενέσθαι καὶ παλαμναῖον σέθεν T. 1197. ἥτις ξυνεύδεις τῷ παλαμναίῳ E. 577.

Πάλιν, *back, back again, over again.*

Παλίντονος, *bent back*; παλίντονα τόξα T. 509.

Παλιντριβής, *crafty*; τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ — ἀναστρέφοντες ἐξ ἍΙδου P. 446.

Παλίντροπος, *turned backwards*; ἥντιν' αὖ παλίντροπος κέλευθον ἕρπεις P. 1206.

Παλίσσυτος, *hurrying back*; παλίσσυτον δρόμημα νοτίσαι πάτρας ἔπουρον R. 193.

Παλλάς, *Pallas*, a name of Minerva; σεμνά τε παῖς (Διὸς) Παλλὰς Ἀθάνα C. 1092. Ζηνὸς ἡ δεινὴ θεὸς Παλλάς Aj. 933. ὦ Παλλάς T. 1025. πρός τε Παλλάδος διπλοῖς ναοῖς R. 20. ὦ μεγίστης Παλλάδος καλουμένου πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις C. 107. Παλλάδος θεᾶς A. 1169.

Πάλλω, 1. *to wield, to brandish, to shake*; χερὶ πάλλων τὰν ἐμὰν μελέου τροφάν P. 1110. δεῖ αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβῆς κλήροις ἔπηλαν, *where the appointed umpires had thrown for them with lots* E. 700. κλῆρος ἀνθεῖ οὐκ ἐπάλλετο, *the lot here was not shaken* A. 392. 2. intrans., *to quiver*; ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα δείματι πάλλων R. 153.

Πάλος, *the casting of lots*; κἀμὲ — πάλος καθαιρεῖ A. 275.

Παλτός, *hurled*; παλτῷ βιαστεῖ πυρί A. 131.

Παλύνω, *to strew, to sprinkle*; κἀπὶ χρωτὶ δαφίαν κόνιν παλύνας A. 247.

Παμβῶτις, *nourishing all*; παμβῶτι Γᾶ P. 392.

Παμμήκης, *very long*; ἀνίεσαν — οὐδὲ παμμήκεις γόους C. 1605.

Πάμμητρος, *continual*; πανσύρτῳ παμμήτορι πολλῶν δεινῶν στυγνῶν τ' αἰῶνι, *by a life continually crowded full with many dreadful and detestable sorrows* E. 842; the above is Hermann's reading, who substitutes αἰῶνι for ἀχέων, Dindorf retains ἀχέων, but so far agrees with Hermann, that he adds αἰῶνι — στυγνῶν τ' ἀχέων αἰῶνι.

Παμμήτωρ, *on every account mother*; γυνὴ — τοῦδε παμμήτωρ νεκροῦ A. 1267.

Πάμμορος, *most unfortunate*; ξένε πάμμορε C. 159.

Παμπήδην, *wholly*; ἀλλά νιν — φέρει καλύψω τῷδε παμπήδην Aj. 899.

Πάμπληκτος, *full of blows*; πάμπληκτα

παγκάνστα — ἔκθλα ἀγάνων T. 504. ἀγωνίσματα πλαγῶν μεστά schol.

Πάμπολις, *pervading all cities*; τό τ' ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον καὶ τὸ πρὶν ἀπαρκέσει νόμος δδ', οὐδὲν ἕρπει θνατῶν βιότῳ πάμπολις ἐκτὸς ἄτας A. 610, such is the reading of all the MSS., and if it be correct πάμπολις must agree with νόμος, *for the future, and the instant, and the past, this law*, (*that pervades all cities*) *must suffice—nothing comes upon the life of mortals free from calamity*: it must be admitted, however, that the construction is extremely forced; consequently every critic has his own conjecture. Heath would read πάμπολυ, *far removed from calamity*; Erfurdt reads ἕρπειν. Ellendt suggests a still more violent change, οὐδὲν ἕρπειν θνατῶν βίοτον πάμπολιν ἐκτὸς ἄτας. Dindorf's remark is perhaps the most sensible, "plane non dubitari potest quin Sophocles aliud quid scripserit:" he observes also, that ἕρπειν should not be read in his edition, an error which is retained in the Oxford reprint.

Παμφαής, *all-shining*; θείῳ πυρὶ παμφαής, P. 718.

Παμφεγγής, *all-glistening*; παμφεγγεῖς ἄστρων βεκάς E. 105.

Παμφλεκτος, 1. *all consuming*; παμφλέκτου πυρὸς ἀνειλάμην E. 1128. 2. *blazing*; βωμοῖσι παμφλέκτοισιν A. 993.

Πάμψυχος, *immortal*; ὑπὸ γαίας — πάμψυχος ἀνάσσει E. 831.

Πάν, the god *Pan*; ἰὼ ἰὼ Πάν, Πὰν ὁ Πάν, Πὰν ἀλίπλαγκτε φάνηθι Aj. 679. 680. (θυγάτηρ) Πανὸς ἀρεσιβάτα προσπελασθεῖσα R. 1100.

Πανάθλιος, *altogether wretched*; ἐμὲ δὲ τὸν πανάθλιον P. 1015. οὐδ' ἂν πανάθλιος θανὼν ἂν εἴην C. 1112.

Πανάμερος see πανάμερος.

Πάναρχος, *all-ruling*; τοῦ σοῦ πανάρχου — θρόνου C. 1295.

Πανδάκρυτος, *most lamentable*; πανδάκρυτον — βιοτάν P. 684. πανδάκρυτ' ὀδύρματα T. 50.

Πανδαμάτωρ, *all-subduing*; χὠ πανδαμάτωρ δαίμων P. 1453.

Πανδήμιος or πάνδημος. πανδήμιος πόλις A. 1127, see πάνδημος.

Πάνδημος, *pertaining to*, or *of the whole people*; πανδήμῳ πόλει A. 7. πάνδημος πόλις 1127. ἴν τε πανδήμῳ πόλει E. 970. μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ Aj. 831. ἅρμασε πανδήμους ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας Aj. 175.

Πάνδικος, *most just*; τῶν δ' οὐκ ἐγὼ χαίρειν' ἂν — πανδίκῳ φρενί; T. 293.

Πανδίκως, *most justly*, or *rightly*; πανδίκως στελεῖν χιτῶνι T. 608. πράσσων ἄναγκας οὖν με πανδίκως τάδε; 1237. ἔπειτ — θάνοιμι πανδίκως C. 1308.

Πάνδυρτος, *plaintive*; ἁ πάνδυρτος ἀηδὼν E. 1066.

Πανήμερος, *through the whole day*; ἔθεν μόλοι πανάμερος T. 657.

Πάνθυστος, *duly to be observed*; θεῶν δ' αὖ πάνθυστα θέσμ' ἐξήνυσ' εὐνομία σέβων μεγίστῳ Aj. 698.

Παννύχιος, *during the whole night*; θεῶν δὲ ναοὺς χόροις παννυχίους πάντες ἐπέλθωμεν A. 153.

Παννυχίς, *nightly vigils*; τὰ δὲ παννυχίδων ἤδη στυγεραὶ ξυνίασ' εἶναι μογερῶν οἴκων, ὅσα — θρηνῶ E. 92.

Πάννυχος same as παννύχιος, (Βάκχαι) αἵ σε μαινόμεναι πάννυχοι χορεύουσι A. 1138. τοῦά μοι πάννυχα καὶ φαίθοντ' — ἀνεστέναζες — ἐχθοδόπ' Ἀτρείδαις Aj. 911.

Πανόδυρτος see πάνδυρτος.

Πανουργέω, *to do deceitfully*; ὅσα πανουργήσασα A. 74.

Πανούργημα, *a wicked*, or *deceitful action*; μετάδρομοι κακῶν πανουργημάτων ἄφυκτοι κύνες E. 1379.

Πανουργία, *deception, wickedness*; πανουργίας δεινῆς τέχνημ' ἔχθιστον P. 915. πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθράπους ἔχειν A. 300. (ὁ ἄργυρος). — παντὸς ἐν λόγου κακοῦ γλώσσῃ θεγάντα καὶ πανουργίας P. 406.

Πανοῦργος, *capable of every thing wicked, nefarious*; τὸ γὰρ πανοῦργον οὐκ ἐν ἦν πολύ E. 1499. τὰ μὲν πανοῦργα καὶ πελωτριβῆ P. 446.

Πανσαγία, *complete armour, panoply*; τὸν λεύκασπιν — φῶτα βάντα πανσαγίᾳ A. 107.

Πανσέληνος, *the full moon*; τὸν αἴριον πανσέληνον R. 1090.

Πάνσυρτος, *crowded full with*; πανσύρτῳ παμμίκτῳ δεινῶν στυγνῶν τ' ἀχέων (πολλῶν δεινῶν τ') αἰῶνι E. 841. See πάμμικτος.

Παντάρχης see πάνταρχος.

Πάνταρχος, *lord of all*; ἰὼ Ζεῦ, θεῶν πάνταρχε C. 1057.

Πανταχῇ, *everywhere*.

Πανταχοῦ, *everywhere*.

Παντελής, 1. *complete, perfect*; δυείνου γ' οὖσα παντελὴς ἄδμαρ R. 930. παντελῆ μοναρχίαν A. 1148. 2. *all*; ἐσχάραι τε παντελεῖς, *all our hearths* A. 1003.

Παντελῶς, *altogether*; καὶ χρή με παντελῶς θανεῖν R. 669.

Πάντιμος, *most honourable*; νίκης — πάντιμον γέρας E. 677.

Παντλήμων, *most wretched*; ὁ παντλήμων ἐγώ R. 1379. ἰὼ παντλήμων Νιόβα E. 147.

Παντογήρως, *that makes all old*; ὕπνος ὁ παντογήρως A. 602.

Πάντοθεν, *from all sides*; πάντοθεν βέρεως ὅς τις ἀκτὰ — κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται C. 1242.

Παντοῖος, 1. *multifarious, various*; παντοίᾳ τέχνῃ Aj. 739. λύπαισι παντοίαισι R. 915. 2. *great, exceeding*; παντοίας φιλότητος E. 132.

Παντόπορος, *fertile in expedients*; καὶ φθέγμα καὶ ἀνεμέων φρόνημα καὶ ἀστυνόμους ὀργὰς ἐδιδάξατο — παντόπορος A. 356.

Παντόπτης, *all-seeing, that sees all things*; ὁ Ζεῦ θεῶν πάνταρχε παντόπτα C. 1088.

Παντουργός, *that dares every thing, very wicked*; φωτὶ παντουργῷ Aj. 440.

Πάντως, *by all means*; πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος C. 1776. πάντως θανόντος γ' ἔρξομεν Aj. 1047.

Πάνυ, *very much, altogether*; ὥστε κραίνειν πάνυ (τόδ' ἕλκος) P. 646. οὐ πάνυ — εὐδαιμονίσαι C. 142.

Πανύστατος, *the last of all*; βέβηκε Δρένεια τὴν πανυστάτην ὁδῶν ἁπασῶν T. 871. Used adverbially; Ἥλιον προσεννέπω πανύστατον δή Aj. 845.

Πανόλεθρος, 1. *utterly destroyed*; πανωλέθρους τὸ πᾶν ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι E. 997. καὶ σφας κακοὺς κάκιστα καὶ πανωλέθρους ξυναρπάσειαν Aj. 826. 2. *utterly wicked*, or *abandoned*; τοῖς πανωλέθροις Ἀτρείδαις P. 322.

Πανόλης, 1. *utterly ruinous*; αἱ δὲ ξυμφοραὶ αὐτοῦ πανόλεις C. 1019. 2. *utterly abandoned*, or *depraved*; ἀ' γὼ πανόλης δῆ' ἔγαν ἐκμανθάνω C. 1266. τῷ πανόλει πατρί E. 534. τῷ πανόλει παιδὶ τῷ Λαερτίου P. 1341.

Παπαῖ, *alas!*

Παπταίνω, *to look attentively, to peer*; εἴσω τῆσδε παπταίνειν πύλης Aj. 11. τὸν δ' ἀγρίοις ὄσσοισι παπτήνας ὁ παῖς, *his son staring on him with savage eyes* A. 1216.

Πάρα for πάρεστι, 1. *it is present*; ἥδε σοι κλείνη πάρα E. 655. οὐδ' ὁ κωλύων πάρα; 1188. εἰ τὸ τῶνδ' εὔνουν πάρα 1194. ἄναξ δὲ ἡμῖν Αἰγίσθου τόκος — πάρα C. 556. ἐκ δὲ δωμάτων — πάρα (ἡ Εὐρυδίκη) A. 1167. ἀλλά σοι μάθησις οὐ πάρα E. 1021. πρόχειρον εἴ τί σοι πάρα ξίφος χεροῖν P. 737. ἡ γὰρ ὄψις οὐ πάρα R. 1238. ὅτῳ γε νοῦς ἴσος καὶ σοὶ πάρα C. 814. 2. *it is allowable, it is in one's power*; οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα E. 278. νῦν — πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος Aj. 694. ὅτῳ πάρα μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν 989. ᾧ βιάζεσθαι πάρα 1139. ὅτῳ πατέξαι θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα A. 1084. νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα E. 778. αἰάζειν πάρα Aj. 888. πάρα στενάζειν 961. πάντα γὰρ — εἰκάσαι πάρα C. 1500. ὃς δὲ ἀχόντων πάλλα βουλεύειν πάρα A. 1164. ὅτου δ' ὑβρίζειν δρᾶν θ' ἃ βούλεται πάρα, ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ — εἰς βυθὸν πεσεῖν, *but where it is his determination to be insolent, and do whatever he pleases, &c.* Aj. 1060, in which place, Ellendt observes, πάρα must not be construed as ἐξέστι.

Παρά, a preposition governing a genitive, dative, or accusative case: *near, with, from.*

Παραβαίνω, *to pass by, to omit*; τὰ μὲν θεῶν παρέβαν T. 499.

Παραβάλλω, *to repay, to put against*; ἀπάτα δ' ἀπάταις ἑτέραις ἑτέρα παραβαλλομένα, *but one deceit repaid by other deceits* C. 231.

Παραβατός, *to be transgressed*, or *violated*; κράτος — παραβατὸν οὐδαμῇ πέλει A. 866.

Παραγγέλλω, *to bid, to enjoin*; φίλα ταῦτα παρήγγειλας ἑκόντι πράσσειν P. 1163.

Παραγκάλισμα, *an embrace*; ψυχρὸν παραγκάλισμα A. 646.

Παράγορος see παρήγορος.

Παράγω, 1. *to bring within*: pass., παράγεται γὰρ ἐνέρων δολιόκτονος ἀρωγὸς εἴσω στέγας E. 1383. 2. *to be induced* to do anything; τούτους ἐξεπίστωμαι καλῶς παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε A. 294. 3. *to mislead*; μή μα νῦν μηκέτι παραγάγῃς E. 844. ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην, *but I was led away by my fear* R. 974.

Παράδειγμα, *an example*; τὸ σόν τοι παράδειγμ' ἔχων R. 1193.

Παραδίδωμι, *to deliver*; τὰ — τεύχη παρεδίδοσαν — τῷ Λαερτίου P. 397. — ἀλλ' αὖτ' Ὀδυσσεῖ παρέδοσαν P. 64.

Παραινέω, *to persuade, to exhort, to advise*; τὸ σπεύδειν δέ σοι — παραινῶ P. 617. εὖ παραινεῖς E. 1464. κέρδη παραινεῖς A. 1308. ὅτ' οὖν παραινοῦσ' οὐδὲν ἐς πλέον ποιῶ R. 918. — σφῷν πάλλ' ἂν παρῄνουν R. 1512. — ἢ μνημονεύεις οὖν ἃ σοι παρῄνεσα; P. 121. ὃς εὔνους ὢν ἐμοὶ παρῄνεσεν 1335. καὶ σοὶ ταῦτα — παρῄνεσα 1420. παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα C. 465. δρῶσαν δ' ἐν ἐγὼ παραινέσω E. 931. ὥστε μή ποτ' ἂν προθυμίαν ἄδηλον ἔργου τῷ παραινέσαι λαβεῖν T. 667. πιθοῦ μοι, καὶ νέα παραινέσω C. 1183.

Παράκειμαι, *to lie near*; ἀλλ' ὅς τίς σ' Ἅιδᾳ παρακείμενος ὁρᾷ P. 849.

Παράκτιος, *on*, or *near the shore*; παρακτίους λειμῶνας Aj. 639.

Παράλιος, *near the sea, maritime;* ὄρνισι παραλίοις Aj. 1044.

Παραλλάξ, *alternately;* ἕρπει παραλλὰξ ταῦτα Aj. 1066. κατὰ διαδοχήν schol.

Παραλλάσσω, *to change, to pervert;* τόδε — παραλλάσσει φρένας A. 298.

Πάραλος, *near the sea, maritime;* πάραλά τ' ἔντρα Aj. 408.

Παραμείβω, 1. *to surpass;* σοφίᾳ δ' ἐν σοφίαν παραμείψειν ἀνήρ R. 504. 2. mid., *to pass by;* ἐς τρίμοιρον λόγων καὶ παραμειβόμεσθ' ἀδάκτους C. 129.

Παραμιμήσκω, *to make mention of;* παρεμνήσω γὰρ αὖ τῆς πατροφόντου μητρός T. 1114.

Παραμυθέομαι, *to console, to persuade;* θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι A. 926.

Παραμύθιον, *a solace;* ἥκετ' ἐμῶν κακῶν παραμύθιον E. 128.

Παραναιτάω, *to dwell near;* ὃ — πάγους Οἴτας παραναιετάοντες T. 632.

Παρανάμπτω, *to send back as an echo;* πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας Ἕρμαιον ὄρος παρέπεμψεν ἀμοὶ στένον ἀντίτυπον P. 1445.

Παρανέτομαι, *to fly onward;* ἃ δ' εὐήρετμος — ἁλὶα χερσὶ παρανεμόμενα πλάτα C. 721.

Παράπληκτος, *frenzied;* παρεπλήκτῳ χερὶ συγκατακτὰς — βοτὰ καὶ βοτῆρας Aj. 226.

Παραπράσσω, *to assist in doing;* μηδενὸς ἄλλου παρεπράξαντος Aj. 254.

Παραρρέω, *to fall down;* εἴ μοί τι τέξων τῶνδ' ἀκημελημένον παρερρύηκεν, *if any one of these my arrows hath fallen down neglected* P. 649.

Παραρρήγνυμι, *to burst forth;* μέλαινά τ' ἄκρον τις παρέρρηγεν ποδὸς αἱμαβαγὴς φλέψ P. 813.

Παραρρίπτω, *to risk;* τίς παραρρίψει, τέκνα, τοιαῦτ' ἀνείδη λαμβάνων, *who will risk, my children, incurring such disgraces* R. 1493.

Παρασπάω, 1. properly *to draw aside;* δέξ' Ἀθηνῶν δεινὸς ἡνιοστρόφος ἔξω παρασπᾷ κἀνακωχεύει E. 722, see Ἀνακωχεύω. 2. *to seduce;* σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους φρένας παρασπᾷς ἐπὶ λάβᾳ A. 787. 3. *to wrest;* οὐ γὰρ σε — πρὸς βίαν παρασπάσει γνώμης, *for it will not wrest you by force from your purpose* C. 1187.

Παρασταθάω, *to stand near, to assist;* θρόνοις παρασταθήσεν τοῖς Κρεοντείοις πέλας R. 400. τοῖς αὐτοῖσί τοι οὐχ ἥδιστα αἰεὶ δαιμόνων παρασταθεῖ A. 905.

Παραστάτης, *one who stands by, or aids another, an assistant;* δορὸς τ' ἐν χερσὶν προστετραγμένον μενῶν δίκαιον αἰχμᾶν παραστάτην A. 667.

Παραστάτις, fem., *an assistant, a companion;* ὡς δὴ πλησία παραστάτις T. 885. ἡ σὴ δύσμορος παραστάτις C. 565.

Παραστείχω, 1. *to approach near;* ἔχου παραστείχοντα τηρήσας — κοιμίζετο R. 808. 2. *to enter;* δόμους παραστείχοντες A. 1240.

Πάραυλος, *dwelling near, neighbouring;* ὡς πάραυλον οἰκίσῃς C. 789. τίνος βοὴ πάραυλος ἐξέβη νάπους; Aj. 876.

Παραφέρω, *to endure;* ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγιστα παρόισομεν ἴδοντε καὶ παθοῦσα C. 1671.

Παραφρονέω, *to be out of one's senses;* τί παραφρονεῖς αὖ; P. 804.

Παραφρόνιμος, *beside one's senses;* ἴσθι δὲ παραφρόνιμον ἔπορον ἐπὶ φρόνημα πεφάνθαι μ' ἔν, εἴ σε νοσφίζομαι R. 961. See Ἄπορος. R. 691

Παράφρων, *foolish;* εἰ μὴ 'γὼ παράφρων μάντις ἔφυν καὶ γνώμας λειπομένα σοφᾶς E. 464.

Παρεγγυάω, *to promise;* σημεῖα δ' ἕξειν τῶνδέ μοι παρηγγύα C. 94.

Πάρεδρος, *one that sits beside, an assessor;* ἵμερος εὐλέκτρου νύμφας, τῶν μεγάλων πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς θεσμῶν A. 792.

Παρειά, *the cheek;* νεφέλη — τέγγει δ' εὐῶπα παρειάν A. 526. ἐξεῖαν ἐκβάλλει πνοὴν λευκῇ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος 1224. — Ἔρως — ὃς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς νεανίδων ἐννυχεύεις 779.

Παρεικαθεῖν, *to yield;* πιθέσθαι καὶ παρεικαθεῖν C. 1336. δικαῖς παρεικαθεῖν; A. 1089.

Παρείκω, *to permit:* used impersonally; πόλλ' ἂν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τοῦδ' ἔπη, εἴ μοι παρείκοι, *much could I say in answer to his words, were it allowed me,* P. 1037.

Πάρειμι, *to be present.*

Παρείρω, *to observe;* νόμους παρείρων χθονὸς A. 365.

Παρεισδέχομαι, *to receive;* κόρην — παρεισδέδεγμαι, φόρτον ἔστε ναυτίλοις T. 534.

Παρέξειμι, *to transgress;* εἰ νόμου βίᾳ ψῆφον τυράννων — παρέξιμεν A. 60.

Παρεξέρχομαι, *to transgress, to violate;* ποίαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην; A. 912.

Πάρεργον, *a surplus, an overplus;* ἐν παρέργου θοῦ με, *account me as an overplus* P. 471.

Παρέρχομαι, 1. properly *to pass by;* ὡς μὴ παρέλθωσ' αἱ κάραι C. 906. εἴσω παρέλθετε E. 1329. ἐπεὶ παρῆλθε δαιμόνων εἴσω T. 896. ἔπεσ — παρῆλθ' ἔσω θυρῶνος R. 1241. 2. *to escape;* οὐδὲ μ' ἐμμανοῦς φροιμὰ παρῆλθε T. 225. 3. used also of times and things passed; τέλεγος τῶν παρ-

ελθόντων P. 1342. ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς C. 1399. τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν A. 1198. τὸν μὲν παρελθόντ' ἄροτον T. 69.

Παρέστιος, 1. properly *near a hearth*; παρεστίους στένοντα λοιβάς E. 261. 2. *an inmate*; μηδ' ἐμοὶ παρέστιος γένοιτο, *neither may be inmate with me* A. 369.

Παρευθύνω, *to coerce, to compel*; πάντως θανόντος γ' ἥξομεν, κἂν μὴ θέλῃ, χερσὶν παρευθύνοντες Aj. 1048.

Παρέχω, *to offer, to bestow, to present, to furnish, to provide*; ὃ ψυχὴ — λιθοκάλλητον στόμιον παρέχουσα T. 1251. αὐτὸς — θανὼν παρέξω δαῖδ' ὑφ' οἷς ἐφερβόμην P. 945. σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμὸν ὃν παρείχομεν R. 36. τροφῆς ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ — παρέσχον E. 1134. πόθεν γὰρ ἂν ποτε — ὁ θὴρ ἐμοὶ παρέσχ' εὔνοιαν; T. 705. σιγὴν παρασχὼν κλῦθι 1104. ῥήματα — παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά C. 1285. δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθών 1494. τὸν ἄνδρ' ἔασον — τῇ θ' αὐτοῦ φρενὶ χάριν παρασχεῖν C. 1185, that is, ἐπιχαρίζεσθαι. τοίαν φρίκην παρέχεις μοι R. 1306. — ὑφ' εἵματος κρυφεὶς πανεῖν παρέσχε τῷ θέλοντι ναυτίλων Aj. 1125. ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότ' αἰσίᾳ τύχην παρέσχες ἡμῖν R. 53. παρέσχομεν (ἔρευναν) 567.

Παρήγορος, *a comforter*; ἔνετέ μ', ἔνετε, παράγοροι E. 221.

Παρήκω, *to come forth*; τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα Τεῦκρος ἔνδοθεν στέγης μὴ 'ξω παρήκειν Aj. 729.

Παρθενοπαῖος, *Parthenopæus*; ἕκτος δὲ Παρθενοπαῖος Ἀρκὰς ὄρνυται C. 1322.

Παρθένος, 1. *a virgin*; ταῖν δ' ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένοιν ἐμαῖν R. 1462. ἐκ ταῖνδε δ', οὖσαν παρθένοιν C. 446. αἱ δὲ παρθένοι 'ρίγησαν 1602. σὺν τοῖς παρθένοις στένοντες ἁμαρτοῦμεν 1642. ἐς δ' ὀγδὸν ἀγκῶνα — παρθένῳ προσπτύσσεται A. 1222. ἔως τις ἀντὶ παρθένου γυνὴ κληθῇ T. 147. παῖαν' ἀνάγετ' ὦ παρθένοι 210. 2. *a woman*, generally; τὴν Εὐρυτείαν οἶσθα δῆτα παρθένον; 1209. λείπου μηδὲ σύ, παρθέν', ἀπ' οἴκων 1265. ὥστε παρθένος βέβρυχα T. 1060. κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν, ὥστε παρθένοι C. 344. 3. an appellation of goddesses; — καλῶ δ' ἀρωγοὺς τὰς ἀεί τε παρθένους, ἀεὶ δ' — ὁρώσας πάντα τὰν βροτοῖς πάθη, σεμνὸς Ἐρινῦς Aj. 822. τὰν γαμψώνυχα παρθένον R. 1199, *the Sphinx*.

Παρίημι, 1. act., *to suffer to pass by, to let pass*; παρεὶς κλύδων' ἔφιπτον ἐν μέσῳ κυκώμενον E. 722. — πλευρόθεν πλευρὰν παρεὶς T. 935. ἀλλὰ τῇδε πρὸς πύλῃ παρεῖσ' ἐμαυτὴν ἔφλοις αὐανῶ βίον E. 809. 2. *to let down, to lower*; τοὐμὸν παρεὶς καὶ καταμβλύνων κέαρ R. 688. 3. *to omit, to neglect*; παρῆκα θεσμῶν οὐδέν T. 679. εἴ μοι θέμις, θέλοιμ' ἂν· εἰ δὲ μή, πάρες P. 657. μὴ παρῇς τὸ μὴ οὐ φράσαι R. 283. καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδέν 345. κοὐδὲν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος A. 1178. τὰ μὲν παθήματα — παρεῖσ' ἐάσω C. 364. τοῦ μετρίου παρεὶς C. 1214. 4. *to suffer, to allow*; ἀλλά μοι πάρες κἂν σμικρὸν εἰπεῖν E. 1474. ἀλλ' οὐδ', ὅτ' αὐτὸς ἤθελον, παρεῖσαν C. 597. οὐδ' ὧν — θάπτειν παρήσω κεῖνον A. 1030. ἐγὼ δὲ πρὸς ναῦν εἰμί σοι παρεὶς τάδε P. 132. μὴ παρῇς σαυτοῦ βροτοῖς ἐνείδος P. 955. τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ παρῆκεν ὥστε βραχέα μοι δεῖσθαι φράσαι, *your noble spirit hath shone forth in few words, so that I need say but little*, or *your noble spirit hath in few words brought to pass* (or *allowed*) *that I have need to say but little* C. 576. 5. pass., *to be neglected*, or *to have passed away*; ἢ τῷ πανώλει πατρὶ τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ παίδων πόθος παρεῖτο, Μενέλεω δ' ἐνῆν; *had all affection passed away*; E. 535. 6. midd., *to yield*; εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν, οὐκ ἂν παρείμην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν C. 1662.

Πάρις, *Paris*; Πάρις — νοσφιεῖς. P. 1412.

Παρίστημι, perf., παρέστατε Aj. 1162. παρεστάναι Aj. 117. παρεστός R. 633. παρεστῶτος P. 1324. παρεστώσης 724. C. 1034. παρεστώτων R. 1047. παρεστώτοιν E. 1359. παρεστώσαιν C. 1113. aor. 2., παρίστης Aj. 92. 1363. παρίστη Aj. 48. παρασταίην C. 492. παραστάς T. 195. C. 997. παραστᾶσα E. 287. παραστάντες A. 1200. pass. aor., παρεστάθη R. 911. παραστάθητω C. 1271. mid. pres., παρίστασαι T. 745. C. 920.

Signification: 1. act., *to stand near, to stand by*; βοᾷ παραστᾶσα E. 287. σφῶν δ' ἐννέπω 'γὼ τῶν παρεστώτων 1359. κύκλῳ γὰρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἅπας λεὼς κρίνει παραστάς T. 194. ὑμεῖς δὲ μὴ γυναῖκες ἀντ' ἀνδρῶν πέλας παρίστατε Aj. 1162. εἴ τις σὺ — κτείνοι παραστάς C. 997. παραστάντες τάφῳ A. 1200. 2. *to approach near*; ἡ καὶ παρίστη κἀπὶ τέρμ' ἀφίκετο; Aj. 48. 3. midd., *to be by the side of*; ποῦ δ' ἐμπελάζεις τἀνδρὶ καὶ παρίστασαι; T. 745. 4. *to stand by as an assistant*; ὃς εὖ παρίστης Aj. 92. τοῦτό σοι δ' ἐρίσμαι, τοιόνδ' ἀεί μοι σύμμαχον παρεστάναι 117. μόνος παρίστης χερσίν Aj. 1363. 5. *to*

have intercourse with; ταῦτά σοι δρᾶσαντι θαρσῶν ἐν παρασταλαγῳ ἐγώ C. 492. 6. *to be present with;* οὐκέτ' ἐν παιδίλοις θεῶν ἐν εἴχν σφῷν παροστόσαν ἐμοί C. 1113. Αἰδὼς — καὶ πρὸς σοί, πάτερ, παρασταθήτω 1271. τῆς παροστόσης νόσου P. 724. τὸ νῦν παροστὸς νεῦκος R. 633. δέρων τέλμαρ τῆς παροστόσης τὰ νῦν C. 1034. τοῦ παροστῶτος θέρους P. 1324. ἔγεις δ' ἃ χρῄζεις καὶ παρίστασαι βίᾳ C. 920. δέξα μοι παροστάθη, *the design has suggested itself to me* R. 911.

Παρνασός, or Παρνασσός, mount *Parnassus;* ἔλαμφε γὰρ τοῦ νιφάντος φάμα Παρνασσοῦ R. 475.

Παρνήσιος, *Parnassian;* Παρνησίαν ὑπὲρ κλιτύν A. 1130.

Πάροιθεν, *before, formerly.*

Πάροικος, *one who dwells near, an inhabitant;* Κέδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος A. 1140.

Παροιμία, *a proverb;* ἔστ' ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία Aj. 649.

Πάρος, *before.*

Παρουσία, *presence;* τί δῆτα μέλλει μὴ παρουσίαν ἔχειν; Aj. 536., that is, τί οὐκ ἤδη πάρεστιν; — τίς οὖν ἐν ὑμῖν τοῖς ἔσω φρόσεων ἐν ἡμῖν — παρουσίαν; E. 1093. παρουσίαν μὲν οἶσθα καὶ σύ πον φίλων ὡς οὔ τις ἡμῖν ἐστιν 936. — ὅταν παρουσία φράζῃ, τότ' ἔργων τῶνδε μεμνήσεται χρεών 1242.

Παρυθίω, *to thrust aside;* ἐν νῦν παρόσας οὗτος ἐμπαλιν λέγει T. 357.

Πᾶς, *all, the whole, each, every.*

Πάσασθαι, *to taste;* ἠθέλησε δ' αἵματος κοινοῦ πάσασθαι A. 202.

Παστάς, *a chamber;* κοκυμάτων κλόνι τις ἀκτέρατον ἀμφὶ παστάδα A. 1192.

Πάσχω, imp., ἔπασχον C. 275. 1486. ἔπασχον R. 1272. perf., πέπονθα T. 1067. C. 518. 601. 896. 900. πέπονθας P. 730. πεπονθέναι R. 516. πεπονθότ C. 877. 957. A. 982. πεπονθότος Aj. 519. πεπονθότα n. plur. C. 268. — fut., πείσομαι A. 96. πείσεται R. 228. — aor., ἔπαθον C. 362. 543. P. 1000. ἔπαθες C. 543. 1198. ἔπαθε E. 164. πάθω R. 325. C. 216. T. 969. πάθῃς E. 382. 1018. πάθῃ T. 942. πάθοι Aj. 517. πάθοιεν A. 919. παθεῖν E. 203. 1164. P. 316. 501. 987. 1343. 1383. 1407. R. 251. 554. C. 1535. A. 96. 236. παθών P. 323. 668. R. 403. 1530. C. 272. 1494. παθοῦσα E. 376. T. 142. παθόν E. 1500. παθόντα C. 1205. παθόντες C. 1021. A. 917.

Signification: 1. *to suffer;* ἀντίπον' ἐμοὶ παθεῖν P. 316. θαμοῦσθαι παθών 323. πῶν παθεῖν κακόν 987. οἷα πάσχετε 992. οἷς τ' ἐγὼ 'παθον 1000. οἷα χρὴ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι δοκῶ προλεύσσειν 1343. ἃ με πάσχειν ταῦθ' ἅπερ παθεῖν με δεῖ 1383. πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν ἀστεργὲς οὐδὲν R. 228. παθεῖν ἅπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἠρασάμην 251. παθὼν ἔγνως ἐν 403. πεπονθέναι — εἰς βλάβην φέρον 516. τὸ δὲ πάθημ' ὁποῖον φῆς παθεῖν 554. οὔθ' οἵ' ἔπασχεν, οὔθ' ὁποῖ' ἔδρα κακά 1272. μηδὲν ἀλγεινὸν παθόν 1530. παθὼν μὲν ἀντέδρων C. 272. ὑφ' ὧν δ' ἔπασχον 275. τὰ — πάθημαθ' ἃ' παθον 362. ἃ πέπονθ' ἀναιδῆ 518. ἔπαθες — ἔπαθον ἔλασσ' ἔχων 543. πέπονθα — δεινὰ πρὸς κακοῖς κακά 601. ἔργοις πεπονθὼς ῥήμασίν σ' ἀμύνομαι 877. πέπονθα δεινά 896. οἷά περ πέπονθ' ἀκήκοας 900. πεπονθὼς ἠξίουν τάδ' ἀντιδρᾶν 957. ἡμεῖς δ' οἱ παθόντες ἔσταμεν 1021. πάμαθ', ἃ' παθες 1198. παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο A. 96. πείσομαι γὰρ οὐ τοσοῦτον οὐδὲν ibid. τὸ μὴ παθεῖν ἐν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον 236. παθόντες ἐν ξυγγνοῦμεν ἡμαρτηκότες 917. μὴ πλείω κακὰ πάθοιεν 919. οἷα πρὸς οἵων ἀνδρῶν πάσχω 933. οἷα πάσχω συγκατοικτιουμένη T. 532. ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὑπο πέπονθα 1067. ὃν τ' ἔπαθε R. 164. πολύμα πάθεα παθεῖν 203. καί με μὴ ποθ' ὕστερον παθοῦσα μέμψῃ 376. ἔπειτ' πάθῃς τί χρῆμα; 382. οὔ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθῃς τόδε 1018. πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν 1164. ὦ σπέρμ' Ἀτρέως, ὡς πολλὰ παθὼν δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες 1500. 2. *to experience, to learn by experience;* ἰδόντα καὶ παθοῦσα C. 1672. μή γ' ἐκμάθοις παθοῦσα T. 142. καὶ σοὶ — τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν P. 1407. ὡς οὖν μηδ' ἐγὼ ταὐτὸν πάθω R. 325, sc. τὸ ἄκαιρα λέγειν. ὁ μὴ σὺ — βούλου παθεῖν C. 1535. ἔχω πεπονθὼς μαρτυρῶν ἀνήσιμα A. 982. τερπνὸν εἴ τί που πάθοι Aj. 517. δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθών C. 1494, that is, εὖ παθών. πότε πέπονθας; *what has befallen thee?* P. 730. τί πάθω; *what will become of me?* C. 216. T. 969. ἀλλ' οὔ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθῃς τόδε E. 1018. 3. εὖ πάσχειν, *to receive a benefit;* εὖ πάσχειν, παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν, *to receive benefits, and having received, not to know how to repay them* C. 1205. ἀνθ' ὧν ἔπασχον εὖ τελεσφόρον χάριν δοῦναί σφιν 1486. ὅτου δ' ἀπορεῖ μνήστις εὖ πεπονθότος Aj. 519. ὅστις γὰρ εὖ δρῶν εὖ παθὼν ἐπίστασται P. 668. παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θάτερα to be fortunate, or otherwise P. 501. πρὶν εὖ πάθῃ τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν T. 942. 4. κακῶς πάσχειν, *to be ill-treated;* ὅτι τοὐμὸν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς, my name

will protect you from ill treatment C. 763. οὐδὲ γὰρ κακῶς πάσχοντι μῖσος ὃν τέκῃ προσγίγνεται E. 761. 5. It is to be observed that πάσχειν and δρᾶν or ἀντιδρᾶν are frequently opposed R. 1272. C. 272. 957. P. 668. τὰ γ' ἔργα μου πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότα C. 268.

Παταγέω, *to make a loud noise, to clatter;* παταγοῦσιν ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι Aj. 168.

Πάταγος, *a clatter, a crash;* τόξων πάταγος T. 515. πάταγος Ἄρεος A. 125.

Πατάσσω, 1. *to strike,* properly with a weapon; πάταξον εἰς ἄκρον πόδα P. 738. 2. used figuratively; ἄτῃ πατάξαι θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα, *there is danger that I afflict my mind with calamity* A. 1084.

Πατέομαι see πάσασθαι.

Πατέω, 1. *to tread upon;* χαῖρε τὴν Λῆμνον πατῶν P. 1049. ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἁγνὸν πατεῖν C. 37. πατεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτίλων Aj. 1125. 2. *to trample under foot, to spurn;* τὴν δίκην πατεῖν Aj. 1314. τιμάς γε τὰς θεῶν πατῶν A. 741.

Πατήρ, *a father.*

Πάτρα, *a paternal country, one's fatherland;* εἶρξω πελάζειν σῆς πάτρας P. 1393. πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκας 1416. παλίσσυτον δράμημα νυτίσαι πάτρας ἄπουρον R. 194. πάτραν κατασκάψαντι C. 1423. ἐξ ὅτου πάτραν διήνεμον λέλοιπεν T. 825. ὃ πάτρας Θήβης ἔνοικοι R. 1524. κἀξελήλακεν πάτρας C. 377. κἀπεσύλησεν πάτρας 1332. μείζον' ἔστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας φίλον νομίζει A. 182. ποίας πάτρας ὑμᾶς ἐν ᾗ γένους ποτὲ τόχοιμ' ἂν εἰπών; P. 232.

Πάτριος, *paternal;* ὃ γᾶς πατρίας πολῖται A. 800. ὃ πόλις πατρία P. 1197. τὰ πάτρια λόγῳ παλαιὰ δόματα R. 1394. ὅτε τὰ πάτρια τεύχεα παρεδίδοσαν P. 397.

Πατρίς, *native land, country:* γῆς ἀπῶσαι πατρίδος R. 641. ἐμβατεύειν πατρίδος 825. πατρίδος ἐξεθούμενον C. 429. ἐπιστρατεύει πατρίδα τὴν ταύτης T. 361. σὺ γάρ μοι πατρὶς ἥστωσας δορί Aj. 510. τίν' ἂν σοῦ πατρὶδ' ἐκπυθοίμαν; C. 206. νικᾶν θέλεις πατρίδα τε τὴν σὴν καὶ φίλους 854. τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀντὶ σοῦ πατρίς; Aj. 514.

Πατριώτης, *one of the same country with;* ἀπείρων, ὦ Κιθαιρών, — οὐκέτ' ἔσει — μὴ οὔ σέ γε καὶ πατριώταν Οἰδίπου καὶ τροφὸν καὶ μητέρ' αὔξειν R. 1091.

Πατρόθεν, *after his father; either* δικαίως ἐστ' ἐμὸς τὰ πατρόθεν *if he be truly mine with his father's disposition;* Aj. 543. τίνος εἶ σπέρματος — πατρόθεν, *of what extraction thou art by the father's side* C. 215.

Πάτροκλος, *Patroclus;* Πάτροκλος, ὃς σοι πατρὸς ἦν τὰ φίλτατα P. 432.

Πατροκτόνος, *a parricide;* δηλοῦν — Καδμείοισι τὸν πατροκτόνον R. 1288. κατελθεῖν μήποτ', ὃς πατροκτόνος (ἐστι) C. 607. ἄνδρα καὶ πατροκτόνον κύναγον 948.

Πατροφόντης, *a parricide;* τὸν πατροφόντην, τὸν ἀσεβῆ R. 1441. τῆς πατροφόντου μητρός, *the mother that slew your father* T. 1115.

Πατρῷος, *paternal, pertaining to a father.*

Παύσκον see παύω.

Παῦλα, *rest, cessation;* παῦλά τοι κακῶν αὕτη τελευτὴ τοῦδε τἀνδρὸς ἐστάτη T. 1245. ὃς μοι — ταύτην ἔλεξε παῦλαν ἐν χρόνῳ μακρῷ C. 88. καὶ παῦλαν ἴσθι τῆσδε μή ποτ' ἂν τυχεῖν νόσου βαρείας P. 1313.

Παῦρος, *few;* χἤπωις μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω E. 678. ὁρᾷς γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν 1179. παῦρά γ' ὡς ἠπίως ἐνέπειν 1431. ἐν Τροίᾳ δέ μοι πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦρα δ' ὠφελήσιμα Aj. 1001, the MSS. have παῦρα δ' ὠφελήσιμοι.

Παυστήρ, *one who puts an end to* or *causes to cease;* Ἀσκληπιὸν παυστῆρα πέμψω σῆς νόσου πρὸς Ἴλιον P. 1424. Ὀρέστην τῶνδε — παυστῆρ' ἐφήξειν E. 296.

Παυστήριος, the same as παυστήρ. Φοῖβος — σωτὴρ θ' ἵκοιτο καὶ νόσου παυστήριος R. 150.

Παύω, imp. παύεσκε A. 952. fut., παύσετον E. 785. παύσομεν 786. 1287. παύσων A. 571. παύσοντας P. 1365. — aor., ἔπαυσα R. 397. ἔπαυσας E. 788. παῦσον 975. 976. pass. perf., πέπαυμαι P. 1264. πέπαυται Aj. 256. πεπαύμεθα E. 786. πεπαυμένος Aj. 272. πεπαυμένην 774. — fut., πεπαύσομαι A. 91. πεπαύσεται T. 584. also, παύσομαι C. 1044. παύσει P. 1410. mid. aor., παύσαιτο A. 875. παῦσαι A. 280. Aj. 478. 1332. παύσασθε R. 631. E. 1421.

Signification: 1. act., generally with an accus. *to put an end to, to make to cease;* οἴκουν Ὀρέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε E. 785. οὐχ ὅπως σὲ παύσομεν 796. ἔπαυσά νιν R. 397. παύετε θρῆνον C. 1478. Λίβης ὁ παύσων τοῦσδε τοὺς γάμους ἔφυ A. 571. παύεσκε μὲν γὰρ ἐνθένδε γυναῖκας 952. also with an accusative of the person and genitive of the thing; εἰ τήνδ' ἔπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς E. 788. σὺ — παύσοντας ἄλγους P.

1365. and with the preposition *ἐκ* before the genitive; *παύσων δὲ κακῶν ἐμέ, παύσων δὲ σωτήρ* E. 975, 976. *γαλῶντας ἐχθροὺς παύσομεν* E. 1287. 2. pass., *to cease*; *πέπαυμαι* P. 1264. *εἰ δὲ μή, πεπαύσεται* T. 584. *ὅταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι* A. 91. *εἰ πέπαυται, κἄρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ* Aj. 256. *εἰ πεπαυμένος μηδέν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται* 272. *πέπαυμαί θ' ἡμεῖς* E. 786. *οὐχὶ παύσομαι* C. 1044. *πεπαυμένην κακῶν ἀτρύτων* Aj. 774. *πρῶτον μὲν νόσου παύσει λυγρᾶς* P. 1410, same as *παυθήσῃ*, *wilt be cured*. 3. mid., *to cease*; *παῦσαι* Aj. 1332. A. 280. *παύσασθ' ἅπαντες* R. 631. *παύσασθε* E. 1421. *ἆρ' ἔστ' ἀοιδὰς καὶ γόους — ἐς οὐδ' ἂν εἰς παύσαιτ' ἄν, εἰ χρείᾳ λέγειν;* A. 875. *παύσαί γε μόντοι* Aj. 478.

Πεδάω, *to fetter, to bind*; *ἐν δ' ὁ παγκρατὴς ὄμνυος λύει πεδήσας οὐδ' ἀεὶ λαβὼν ἔχει* Aj. 661.

Πέδη, *a fetter*; *ἀγρίας πέδας νομάδος ἀπεσείλας* R. 1349. Used figuratively of *the poisoned mantle clinging to the limbs of Hercules*; *ἀφράστῳ τῇδε χειρωθεὶς πέδῃ* T. 1046.

Πεδιάς, *belonging to a plain*; *φάβην ἅλης πεδιάδος*, *the foliage of the woodlands* A. 416. *λόγχῃ πεδιάς*, *the armed bands on the plain* T. 1047.

Πεδίον, 1. *a plain, the champaign country*; *πηδῶντα πεδία* Aj. 30. *ἔχει δὲ Τροία πᾶσα καὶ πεδία τάδε* 454. *τὰ Τρωϊκὰ πεδία προσαυδῶ* 850. *αἰὲν δ' ἡμᾶς ἀκοτέκνους πεδίων ἀπωλέσεται* (Κηρισός) C. 695. *τυφὼς ἀείρας σκηπτὸν — πίμπλησι πεδίον* A. 415. *δοτέμην πόσει πεδίον δ' ἄκρον* 1182. 2. used also of *the space covered by a city* or *included within its precincts*; *τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστῶσι πᾶν* C. 1314. *τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι* P. 908. *σ' ἐς τὰ Τροίας πεδί' ἀποστελῶ* 1281. *πρὶν ἂν τὰ Τροίας πεδί' ἀκὼν αὐτὸς μόλῃς* 1316. *πρὸς τὰ Τροίας πεδία* 1362. *ἁλοῦν τὸ Τροίας πεδίον* 1421.

Πέδον, 1. *the ground*; *νηλέα δὲ γένεθλα πρὸς πέδῳ θανατηφόρα κεῖται* R. 181. *κατέστεφας πέδον* C. 468. *ἃ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον Χαλαμῖνος* Aj. 846. *πέδῳ* and *ἐς πέδον*, are sometimes used adverbially in this sense; *τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ* E. 737. *ἐς πέδον κάρα νεύσαι* A. 269. *σὺ τὴν νεύουσαν ἐς πέδον κάρα* 437. 2. used in the same sense as *πεδίον*, *the site*, or *space of any city* or *country*; *τὸ Φοιβείον πέδον* E. 1351. *πέρσαι τὸ Δαρδάνου πέδον* P. 69. *ἃ Λάμου πέδον ἀμφίλαλον* 1450, same as *ἃ Λᾶιον τὸ Καδμεῖον πέδον* C. 381. 740. *ἐς Θήβης πέδον* 416. *πρὸς ταὐτὸν ὁρμισθεὶς πέδον* P. 542. *ἃ πλεῖστ' ἀναίνοις εὐλογούμενον πέδον* C. 724. 3. once *a plain*; *πᾶν δ' ἀνίμπλατο ναυαγίων Κρισαῖον ἱππικῶν πέδον* E. 720.

Πέδονδε, *on the ground*; *ἐστᾶτο γὰρ πέδονδε καὶ μετάρσιος* T. 783.

Πειθαρχέω, *to obey*; *πειθαρχεῖν πατρί* T. 1168.

Πειθαρχία, *obedience*; *τῶν δ' ὀρθουμένων σώζει τὰ πολλὰ σώματ' ἡ πειθαρχία* A. 672.

Πείθω, act. imp., *ἔπειθε* R. 555. *ἔπειθε* T. 358. — perf., *πέποιθα* E. 315. Aj. 756. — fut., *πείσειν* P. 1380. *πείσων* C. 749. — aor., *ἔπεισεν* P. 889. *πείσας* P. 619. C. 1300. *πείσαντα* P. 102. *πείσαντες* 590. 608. — pass. fut., *πεισθήσομαι* 620. — aor., *πεισθῆτι* 483. E. 974. *πεισθῆναι*. C. 1416. P. 1262. *πεισθεὶς* 1253. R. 526. C. 760. *πεισθεῖσα* E. 401. 962. — mid. fut., *πείσομαι* A. 67. 1086. Aj. 524. T. 1170. *πείσει* Aj. 589. E. 394. — aor., *πίθῃ* E. 926. T. 567. R. 321. *πίθηται* P. 103. *πιθοίμην* R. 1065. *πιθοῦ* 649. 1064. 1434. C. 1183. 1443. A. 979. *πιθέσθαι* E. 421. C. 1336. *πιθόμενος* P. 1210.

Signification: 1. act., *to persuade, to move by persuasion, to induce*; *σφόδρα πείθει* Aj. 150. *κατὰ δ' ἓν τις ἐμοῦ τοιαῦτα λέγων οὐκ ἂν πείθοι* 156. *ἔπειθες — ἐς χρείᾳ μ' ἐπὶ τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαί τινα;* R. 555. *οἶδα γὰρ σε ταῦτα μὴ πείθων* C. 801. *εἰ σὺ μήτ' ἐμὲ πείθειν οἶός τ' εἶ, μήτε τοῦδε τοὺς πέλας* 807. *πείθει με* 1512. *τί δ' ἐν δόλῳ δεῖ μᾶλλον ἢ πείσαντ' ἄγειν;* P. 102. *ἢ λόγῳ πείσαντες ἕξειν, ἢ πρὸς ἰσχὺς κράτος* 590. *πείσαντες λόγῳ* 608. *ἢ κεῖνος — ἔμ' εἰς Ἀχαιοὺς ἔμοσεν πείσας στελεῖν;* 619. *οὐ δή σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος ἔπεισεν ὥστε μὴ μ' ἄγειν ταύτην* 889. *ἄνδρα τόνδε — ἀπεστάλην πείσων ἕπεσθαι πρὸς τὸ Καδμεῖον πέδον* C. 740. *πάλιν δὲ πείσας* 1300. *μὴ πεῖθ' ἃ μὴ δεῖ* 1444. *ἡνίκ' οὐκ ἔπειθε τὸν φυτόσπορον τὴν παῖδα δοῦναι* T. 358. *εἰ σέ γ' ἐν λόγοις πείσειν δυσηρέμεσθα μηδὲν ὧν λέγω* P. 1380. 2. perf., *πέποιθα*, is used intransitively, *to be persuaded, to be confident*; *πέποιθα (δόλῳ εἶναι)* E. 315. *καὶ δίχα κείνων πέποιθα τοῦτ' ἀπεστάσειν κλέος* Aj. 756. 3. pass., *to be persuaded*; *ἐκ τοῦ φίλων πεισθεῖσα* E. 401. *σοῖς πεισθεὶς λόγοις* P. 1253. *ταῖς ἐμαῖς γνώμαις πεισθεὶς* R. 526. 4. thence *to suffer oneself to be persuaded, to obey*, in which signification it is used also in the middle voice;

πείσθητι E. 974. P. 483. πείσθείσ' ἐμοί E. 962. σε πείσθῆναι λόγοις ἐμοῖσιν P. 1263. πείσθεὶς ἐμοί C. 760. ἱκετεύω σε πείσθῆναί τι μοι 1416. πείθου E. 1003. T. 1218. C. 524. πείθου λέγοντι E. 1198. πείθου λεγούσῃ χρηστά T. 470. πείθεσθε, μὴ δείσητε R. 1414. οὐδέ τοι σῇ χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾶν P. 1236. οὐ μὴ πίθηται P. 103. σοὶ πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ 1210. ἢν ἐμοὶ πίθῃ R. 321. πιθοῦ θελήσας 649. ὅμως πιθοῦ μοι 1064. πιθοῦ τί μοι 1434. πιθοῦ μοι C. 1183. ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ 1443. καὶ σὺ τῷ μάντει πιθοῦ A. 979. ἐὰν δ' ἐμοὶ πίθῃ E. 926. ἐὰν πίθῃ T. 570. οὐκ ἂν πιθοίμην R. 1065. πιθίσθαι καὶ παρεικαθεῖν C. 1336. ἐμοὶ πιθέσθαι E. 421. the fut. pass. is once used in the sense of *to believe*; πειθήσομαι γὰρ δὲ κἀξ Ἅιδου θανὼν πρὸς φῶς ἀνελθεῖν P. 620. the mid. fut. has the signification of *to obey*; τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι A. 67. πείσομαι δ' ἐγώ 1086. πείσομαι δ' ἃ σοι δοκεῖ T. 1170. πάντ' ἔγωγε πείσομαι Aj. 525. σὺ δ' οὐχὶ πείσει; 589. σὺ δ' οὐχὶ πείσει καὶ συναινέσεις ἐμοί; E. 394.

Πειθώ, *persuasion*; ἀλλά σ' ἔστασεν πειθὼ κακοῦ πρὸς ἀνδρός E. 552. τᾶς πειθοῦς παγχρίστῳ συγκραθεὶς T. 658.

Πεῖρα, 1. *an experiment, a trial* accompanied with danger; πείρᾳ δ' οὐ προσωμίλησά πω T. 588. πικρὰν δοκῶ με πεῖραν τήνδε τολμήσειν ἔτι E. 463. 2. *an attempt*; δέδορκά σε πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἀρπάσαι θηρώμενον Aj. 2. τί τήνδ' — ἀφορμᾷς πεῖραν 283. πεῖρά τις ζητητέα, ἀφ' ἧς — δηλώσω 465. καὶ μὴ θεῶν τις τήνδε πεῖραν ἔσβεσεν 1036.

Πειραίνω see περαίνω.

Πειράω, 1. *to attempt, to endeavour*; ἢν δὴ σὺ πειρᾷς ἐκβαλεῖν R. 399. πειράσατ' ἀλλ' ὑμεῖς γε κινῆσαι πατρὸς — στόμα C. 1278. — μηδὲν πρόσθεν ἢ τὰ Λοξίου πειρώμεθ' ἔρδειν E. 83. πειρωμένη δὲ τῶνδε τῶν ἔργων 460. πειρῶ τὸ παρὸν θεραπεύειν P. 149. πειρᾷ μεταστῶν C. 788. — τὴν ἁμαρτίαν — ἀναλαβεῖν πειράσομαι P. 1233. ἀντιδρᾶν πειράσομαι C. 963. τί ταῦτα πειρᾷ E. 767. 2. *to make trial, to try by experiment*; οὐδ' εἰ δοκοῖς ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶμα μὴ πειρωμένη T. 590. εὖ δ' ἕξοισθα πειραθεῖσά που E. 1236.

Πειστέος, *to be obeyed*; πειστέον τάδε P. 982. πειστέον, καὶ μηδὲν ἡδύ R. 1516.

Πελάγιος, *on the sea*; ἂν ἀπόστολον εἴχομεν — πελάγιον T. 646.

Πέλαγος, 1. *the sea*; παρὰ δὲ Κυανέων πελαγέων δίδυμᾶς ἀλὸς ἀκτὰ Βοσπόριαι A. 955. ὥσπερ πέλαγος Κρήσιον T. 118. πέλαγος Αἰγαίων περῶ; Aj. 456. Ἰκαρίων ὑπὲρ πελαγέων μολὼν 688. ἡμᾶς πολὺ πέλαγος ὁρίζει τῆς Ὀδυσσέως νεώς P. 632. 2. *a voyage*; κείνοις φανήσεται μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος, οὐδὲ πλώσιμον C. 669. 3. used figuratively, *a sea of trouble*; μέγ' ἄρα πέλαγος ἐλαχετόν τι, *ye have obtained for your lot a vast sea of trouble* C. 1743.

Πελάζω, 1. intrans., *to approach, to come near*; ταύτῃ πελάζει ναυβάτης οὐδεὶς ἑκών P. 301. πρὸς θεῶν — πέλασσον 1148. εἴρξω πελάζειν σῆς πέτρας 1393. αἷδ' ἐμοῦ πελάζομεν C. 1109. πελάζειν ἐς τοῦσδε τόπους 1758. ἐμὲ — οὐρίῳ μὴ πελάσαι δρόμῳ Aj. 873. 2. trans., *to bring towards* or *near, to make approach*; φυγῇ μ' οὐκέτ' ἀπ' αὐλίων πελᾶτε P. 1135. 3. used figuratively; νῦν πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος θοῶν ἐκπλίων νεῶν Aj. 695. 4. the pass. πελασθῆναι is used intransitively; Χρύσης πελασθεὶς φύλακος P. 1311. πελασθῆναι — ἐπὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν R. 213.

Πέλας, *near*.

Πελάτης, *one who comes near*; εἴ τι σέβει ξένον — εὐνοίᾳ πάσῃ πελάτην P. 1149. τὸν πελάτην λέκτρων ποτὲ τῶν Διός P. 673.

Πελάω, *to draw near, to approach*; ᾗ που τὸν ἑῴοιστον πέτρας νηφάδος πελῶσ' Οἰδίπους ἐκ νομοῦ C. 1063. πρὸ τῶνδέ τοι μ' ἔχει μήποτε μήποθ' ἡμῶν ἀψεγὲς πελᾶν πάρας τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν E. 487.

Πέλεια, *a dove*; πεφάβημαι πτηνᾶς ἀς δμμα πελείας Aj. 140. τὰς ὑποπτέρους βάλλων πελείας P. 259.

Πελειάς, *a dove*; ἀλλαία ταχόβρωστος πελειὰς C. 1083. φηγὸν αὐδῆσαί ποτε Δωδώνι δισσῶν ἐκ πελειάδων T. 171.

Πέλεκυς, *an axe*; σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει E. 99.

Πελοπίδης, *of the family of Pelops*; δῶμα Πελοπιδῶν E. 10. τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά 1490.

Πέλοψ, *Pelops*; ἐν τᾷ μεγάλᾳ Δωρίδι νάσῳ Πέλοπος C. 702. ὁ Πέλοπος ἀ πρόσθεν πολύπονος ἱππεία E. 494. οὐκ οἶσθα — ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον φρύγα; 1271.

Πέλω and πέλομαι, *to be, to profess oneself, to happen*; ἐγὼ μὲν οὖν τοιόσδε τῷ τε δαίμονι τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω R. 245. κἀν τῶνδέ μοι λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τῷ τᾶσθαι πέλει E. 257. τοῖς τυφλοῖσ γὰρ αὕτη κέλευθος ἐκ προσηγόρου πέλει A. 977. ἔστιν Ἅιδου φθίμα

νος οἰκήτωρ πίλει T. 1151. *κοὐδὲν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει* A. 333. *κράτος — παραβαλὸν οὐδαμῇ πίλει* 866. *ὅστις — ἀκεῖται, μηδ' ἀκίνητος πίλει* 1014. mid., *σμικροὶ μεγάλων χωρὶς σφαλερὸν πύργον ῥύμα πίλονται* Aj. 159.

Πέμπτος, *the fifth;* *ὁ πέμπτος* E. 694. *ὁ πεμπτὸς — Καπανεύς* C. 1320.

Πέμπω, *to send, to despatch.*

Πένης, *poor;* *οἵ' ἀνὴρ πένης* P. 580.

Πενθερός, *a father-in-law;* *λαβὼν Ἄδραστον πενθερὸν* C. 1304.

Πενθέω, *to mourn, to grieve;* *διπλᾶ σε πενθεῖν — κακά* R. 1320. *ἠεί μοι γένοι τὰ τοῦδε πενθεῖν πήματ' εἰς πλεῖστον πόλεως* C. 743. *πενθεῖν οὐ χρή* 1750.

Πένθος, *grief, affliction;* *τῶνδε γὰρ πλέον φέρω τὸ πένθος* R. 94. *δεῖν δ' ἀρεῖσθε πένθος* 1225. *οὐδὲ πένθος ἕλκ' ἀκλαυστον* C. 1706. *ἴσω δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν* A. 1234. *πένθος οἷον εἰσορῶ ἥκουσαν* T. 1102. *ἄλλος δ' οὔτις ἐν πένθει βροτῶν;* E. 282. *ἀφάνη γὰρ μελέτωρ ἀμφὶ τὸν ἐν πένθει* 836. *νῦν δ' αὖ φρενὸς εἰοβώτας φίλοις μέγα πένθος εὕρηται* Aj. 608.

Πεντάθλον, *the five prizes in the public games;* *δρόμων, διαύλων, πεντάθλ' ἃ νομίζεται, τούτων ἰνιγκὼν πάντα τἀπιτίμια ὠλβίζετο* P. 681.

Πέντε, *five;* *πέντ' ἦσαν οἱ ζύμπαντες* R. 752. *δέκα μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντε* T. 48.

Πεπάρηθος, the island *Peparethus;* *τὴν εὐβότρυν Πεπάρηθον* P. 848.

Πέπειρος, *softened, mitigated;* *ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἑκουσίας ὀργὴ πέπειρα, ἐν τῷδε τοῦ σφ' ἐκουσίας ὀργὴ πέπειρα* T. 723.

Πέπλος, *a robe, a mantle;* *τόνδε γ' εὐῴῃ πέπλον* T. 599. *τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον ἀρτίως ἔχριον* 671. *θανάσιμον πέπλον* 755. *τόνδε πέπλον* 771. *λύει τὸν αὐτῆς πέπλον* 920.

Πέπλωμα, *a garment;* *φανεῖν θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι* T. 610.

Πεπρωμένος see *πορεύω.*

Πέπων, *mild;* *ὅτ' ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων* C. 438.

Πέρ, an enclitic particle.

Περαίνω, *to perform, to accomplish;* *πρᾶγος δεινὸν ἔχει περάνας* Aj. 22. *καὶ περανεῖται τάδε* T. 578.

Πέρασις, *passage;* *ἀλλά μοι, θεαί, βίου — δότε πέρασιν ἥδη καὶ καταστροφήν τινα,* but grant me, ye goddesses, some accomplishment and termination of life C. 103.

Περάω, 1. *to traverse,* properly spoken of persons who pass over by sailing; *πότερα πρὸς οἴκους — πέλαγος Αἰγαῖον περῶ;* Aj. 456. *περῶν ὑπ' οἰδμασιν* A. 337. Also of persons going, or passing out; *δδ' ἤδη δωμάτων ἔξω περᾷ* R. 531. *δδ' ἐκ δόμων ἄψορρος — περᾷ* A. 382. 2. *to go beyond, to trespass;* *περᾷς γάρ, περᾷς* C. 153. *ἐκεῖ πέραν περῶσ' οἶδε δή* C. 890. 3. used figuratively of persons dying, *to pass beyond* or *over:* *πρὶν ἂν τέρμα τοῦ βίου περάσῃ* R. 1530. 4. *to exceed;* *βαρὺς (εἰ) δ', ὅταν θυμοῦ περάσῃς* R. 674.

Πέργαμα, *a citadel;* *τἀπὶ Τροίᾳ πέργαμα* P. 353. 607. *τὰ πέργαμ' ἄλλον ἢ μ' ἑλεῖν* 347. *πρὶν ἂν τὰ πέργαμα ξὺν τοῖσδε τόξοις σύν τ' ἐμοὶ πέρσας φανῇς* 1318.

Πέρθω, *to lay waste, to overthrow, to destroy;* *οὐκ ἄρ' ὁ πέρσων — εἰμ' ἐγώ;* P. 114. *καὶ τἀπὶ Τροίᾳ πέργαμ' ὡς οὐ μή ποτε πέρσοιεν* 608. *πέρσεις τε Τροίαν* 1414. — *οὐκ ἔστι πέρσαι σοι τὸ Δαρδάνου πέδον* P. 69. *πρὶν ἂν τὰ πέργαμα πέρσας φανῇς* 1319. *Κύρτου πέρσας πόλιν* T. 243. *καὶ πόλιν ἔπερσε* 364. *ὡς — κοὐχ ἡ Λυδία πέρσειεν αὐτήν* 433. *ὅτι γῆν πατρῴαν — ἔπερσε* 467. *Κύρτου πέρσας πόλιν* 747. *τὸ μίν τις οὐ νέος οὔτε γήρᾳ σημαίνων ἁλιώσει χερὶ πέρσας* C. 708. *κεῖνος γὰρ ἔπερσεν ἀνθρώπους* Aj. 1177. *τοσοῦτόν γ' οἶδα, μήτε μ' ἂν νόσων μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδὲν* ~~[illegible]~~ R. 755

Περί, *about.*

Περίαλλα, *exceedingly;* *δέδοικα γὰρ ὡς περίαλλ' — ἐκ στομάτων* R. 1218.

Περιβαίνω, *to move around;* *τῷ δ' αὐλίας δέσμα περιβαίνει βοῆς* A. 1194.

Περιβλέπω, *to look about for,* metaph., *to consider;* *οὐδὲ τοῦνδικον περιβλέποις (ἄν)* C. 1000.

Περιβόητος, *surrounded by shrieks;* *Ἄρεα — ὃς νῦν ἀχαλκος ἀσπίδων φλέγει με περιβόητος ἀντιάζων,* Ares, who now unarmed with bruzen shield, surrounded with shrieks, encountering scorches me R. 192. schol. *μετὰ βοῆς καὶ οἰμωγῆς ἐπιών.*

Περιβρύχιος, *roaring around;* *περιβρυχίοισιν περῶν ὑπ' οἰδμασιν* A. 336.

Περίθους, *Pirithous;* *Θησέως Περίθου τε — ἐνθήματα* C. 1590.

Περιδείν see *περιορᾶω.*

Περιμένω, *to await;* *τίς ἄρα, τίς με πότμος ἔτι περιμένει;* A. 1282.

Πέριξ, *around, beside;* *ἥδε βωμία πέριξ λύει κελαινὰ βλέφαρα* A. 1286.

βωμία περιξ is the same as περιβωμα, embracing the altar.

Περιοράω, to overlook, to neglect; μή σφε περιίδης πτωχὰς ἀνάνδρους ἐγγενεῖς ἁλωμένας R. 1505, the reading of the MSS. is παρίδης.

Περιπετής, 1. embracing; ἀμφὶ μέσσῳ περιπετῆ προσκείμενον (ὁρῶμεν Αἵμονα) A. 1208. 2. fallen upon; ἐν γὰρ οἱ χθονὶ πεπτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ Aj. 891.

Περιπολέω, to go round about; εἰς ἐκεῖνον περιπολοῦντ' ἐλεύσσομεν, we looked on him going round about R. 1254.

Περίπολος, an attendant; προφάνηθι Ναξίαις ἅμα περιπόλοισι σαῖσιν A. 1136.

Περιποτάομαι, to flit round about; τὰ δ' αἰεὶ ζῶντα περιποτᾶται (μαντεῖα) R. 462.

Περιπτύσσω, to enfold, to enclose; κατηρεφεῖ τύμβῳ περιπτύξαντες A. 877.

Περιπτυχής, 1. enfolding; ἀλλά νιν περιπτυχεῖ φάρει καλύψω τῷδε παμπήδην Aj. 898. 2. folded over; κεῖται κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχής, he lies folded over his hidden sword Aj. 883.

Περιρρέω, to flow around; σοὶ δὲ πλουσία τράπεζα κείσθω καὶ περιρρείτω βίος E. 354.

Περίρρυτος, surrounded by the sea; τῆς περιρρύτου χθονὸς Λήμνου P. 1. τῆς περιρρύτου Σκύρου 230.

Περισκελής, exceedingly hard; τὸν μὲν ἐγκρατέστατον εἰδόμην ἀκτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ θρισσόβοντα καὶ μυκώντα πλεῖστ' ἂν εἰείδοις A. 471. καὶ περισκελεῖς φρένες, determined spirit Aj. 635.

Περισκοπέω, to look around; ἔσχον δαῦμα καὶ περισκοπῶ E. 1115.

Περισπερχής, hurried on, that could not be avoided; ὦ περισπερχὲς πάθος Aj. 961.

Περισσεύω, to be redundant; τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες, dismiss this superfluity of words E. 1280.

Περισσός, 1. surpassing others; οὔ τοι σοὶ μούνῳ — ἄχος ἐφάνη βροτῶν, πρὸς ὅτι τῶν ἔνδυναῖ περισσά, not to thee alone—of mortals hath grief appeared, wherewith thou surpassest those within E. 152. 2. worthy of especial observation, ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουσας λόγον, what word worthy of especial observation hast thou heard of me? R. 841. 3. superfluous; τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόνητα σώματα πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις Aj. 745. περισσὸν ἄχθος ἔνδον γυναικῶν ὃν αἰεί E. 1233. περισσὰ δρᾶν T. 614, that is, πολυπραγμονεῖν, πολλὰ πράττειν. τὸ γὰρ περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα A. 68. πονὸς περισσός ἐστι τὰν Ἄιδου σίβειν A. 776.

Περιστέλλω, to prepare, to take care of, to decorate, especially to lay out a corpse for burial; τὸ σὸν δέμας περιστέλλουσα A. 894. τάφον περιστελοῦντε δυστήνου νεκροῦ Aj. 1149. ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγώ (τὸν σφαγία, the sword) Aj. 808. εὐτρεπίσας, διαχειρισάμενος, περισφίγξας ἐν τῇ γῇ schol. ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες, but of that the gods take especial care P. 445.

Περιστεφής, wreathed around; ὁρῶ — περιστεφῆ κύκλῳ πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθίων θήκην πατρός E. 833.

Περιτέλλω, to go round; περιτελλομέναις ὥραις, in the revolving seasons R. 156.

Περιφανής, manifest; δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον Aj. 66.

Περίφαντος, 1. manifest; οἴμοι, περίφαντος ἀ' νὴρ θανεῖται, too plainly will the hero die Aj. 225. 2. conspicuous, renowned; ὦ κλεινὰ Σαλαμίς, σὺ μέν ποι ναίεις ἀλίπλακτος εὐδαίμων, πᾶσιν περίφαντος αἰεί Aj. 595.

Περιφανῶς, manifestly; μεμηνότ' ἀνδρὶ περιφανῶς δικεῖς ἰδεῖν; Aj. 81.

Περιχαρής, overjoyed; περιχαρὴς δ' ἀνεπτόμαν Aj. 678.

Περόνη, a clasp; ἀποσπάσας γὰρ αἱμάτων χρυσηλάτους περόνας E. 1260.

Περονίς, a clasp; λύει τὸν αὐτῆς πέπλον, ᾧ χρυσήλατος προὔκειτο μαστῶν περονίς T. 921.

Περσέφασσα, the goddess Proserpine; ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς πλεῖστον δίδεκται Περσέφασσ' ὀλωλότων A. 885.

Περσεφόνη, the goddess Proserpine; ὦ δῶμ' Ἅιδου καὶ Περσεφόνης E. 110.

Πέσημα, a fall; πρὸς τοῦδ' ὤλωλε θανασίμῳ πεσήματι Aj. 1012.

Πέτομαι, 1. to fly; οἱ μὲν οὐδέπω μακρὰν πτήσθαι σθένοντες R. 17. 2. used figuratively to flutter; πέτομαι δ' ἐλπίσι R. 487.

Πέτρα, a rock; δίστομος πέτρα P. 16. ὦ σχῆμα πέτρας δίκυλον 940. κρεῖτ' ἡμῶν — πέτρα πέτρας ἄνωθεν αἱμάξω 990. ὦ κοῖλας πέτρας γύαλον 1070. πέτρας νιφάδος O. 1063. ἀμφικλυστον ἐκ πόντου πέτραν T. 777. ὦ καταρρώγες πέτραι P. 925. ἀμφὶ δ' ἐστύπουν πέτραι T. 784. ἀνά τ' ἄντρα καὶ πέτρας R. 478.

Spoken of mount Parnassus; σὲ δ' ὑπὲρ διλόφου πέτρας — ὕπωπε λιγυὸς Α. 1113. ἁ θεσπιέπεια Δελφὶς εἶπε πέτρα R. 464.

Πετραῖος, rocky; ἡ πετραία Σκῦρος P. 457. πετραίας ἀπὸ διεράδος φάνηθι Aj. 682. ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα θερμὰ λοῦτρα — παραναυτάοντες T. 630. πετραία βλάστα δάμασιν (Νιόβην) A. 821. ἅ τ' ἐν τάφῳ πετραίῳ δακρύει E. 148.

Πετρήρης, rocky; ἕξιλθ' ἀμείψας τάσδε πετρήρεις στέγας P. 1246.

Πέτρινος, rocky; οἶκον μὲν ὁρᾶς τόνδ' ἀμφίθυρον πετρίνης κοίτης P. 160.

Πέτρος, a large stone, a rock; ἐν πέτροισι πέτρον λατρίβων P. 296. τὸ λουσθῆναι πέτροις C. 436. ὡς οὐκ ἀρείσει τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν Aj. 715. καὶ γὰρ ἂν πέτρου φύσιν σύ γ' ὀργάνειας R. 334. οὐ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξίστου πέτρου C. 19. τοῦ τε Θρακίου πέτρου 1591. εὕδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρεφεῖ πέτρῳ P. 272.

Πετρώδης, rocky, stony; πετρώδει — ἐν κατώρυχι A. 770. πετρώδει κατέφρακτος ἐν δεσμῷ 948.

Πείθομαι, to enquire; Πυθοῦ' ἰὼν πείθου τὰ χρησθέντ' εἰ σαφῶς ἡγγειλά σοι R. 604. πείθου μολοῦσα τάνδρός T. 386.

Πεύκη, a torch of pine-wood; πελασθῆναι φλέγοντ' ἀγλαῶπι πεύκᾳ R. 214.

Πευκήεις, pitchy; πρὶν — στεφάνωμα πύργων πευκάεντ' Ἥφαιστον ἱλεῖν A. 123.

Πεύκινος, made of pine-wood; πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας T. 1188.

Πεφνεῖν, to slay; τὸν πατέρα πατὴρ ὑμῶν ἔπεφνε R. 1497.

Πῇ, in what way, whither.

Πηγή, 1. properly a fountain; in which sense it is not used by Sophocles: also a stream; ὁρῶ κολώνης ἐξ ἄκρας νεοῤῥύτους πηγὰς γάλακτος E. 883. τρισσάς γε πηγάς (sc. χεῖ) C. 480. ἴσχειν δ' οὐκέτι πηγὰς δύναμαι δακρύων A. 797. ἔῤῥωγεν πηγὰ δακρύων T. 849. 2. used figuratively; εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν πηγῆς δι' ὤτων φραγμός, had there been yet a stoppage through my ears of the fountain of hearing R. 1387.

Πήγνυμι, to fix; ἄκρα τόνδ' ἐφέστιον πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον E. 412. ἐπηξα δ' αὐτὸν ὡ περιστείλας ἐγὼ Aj. 808. πέπηγε δ' ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ Τρῳάδι 806.

Πηδάω, to leap, to bound; εἰς δὲ ναυτικὰ σκάφη πηδῶντος ἄρδην Ἕκτορος Aj. 1258. εἰσιδὼν μόνον πηδῶντα πεδίᾳ σὺν νεοῤῥάντῳ ξίφει Aj. 30. Used figuratively; τίς ὁ πηδήσας μείζονα δαίμων τῶν μακίστων πρὸς σὴ δύσδαιμονι μοῖρα, what demon is it that hath bounded with mighter than mightiest bound upon thy unhappy fate? R. 1300.

Πήδημα, a leap; ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι πλεύραν διαῤῥήξαντα Aj. 820.

Πηκτός, fixed; ἐν γὰρ — χθονὶ πηκτὸν τόδ' ἔγχος Aj. 891.

Πηλεύς, Peleus; ὁ Πηλέως γόνος P. 333.

Πῆμα, calamity; τὸ πῆμα — τῆς νόσου τό νῦν παρόν P. 754. εἴ ποτε — ἠνύσαν' ἐκτοπίαν φλόγα πήματος R. 166. σχεδὸν δ' ἐπίσταμαί τι πῆμ' ἔχοντά νιν T. 43. κἔστιν τι δεινὸν πῆμα 46. ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ πᾶσι κυκλοῦσιν 129. μὴ πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει Aj. 356. θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι 579. τοιόνδε μίντοι — Παλλὰς φυτεύει πῆμα 933. μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μετάγνοιαν τιθῇς E. 571. ἐκτὸς ὄντα πημάτων P. 502. τλῆναι σ' ἱλεινῶς ὧδε τάμὰ πήματα μίμνειν 858. ἀνάριθμα γὰρ φέρω πήματα R. 168. ἐν τοσοῖσδε πήμασι 1319. τὰ τοῦδε πενθεῖν πήματα C. 743. σὺ δ' εἰς ἐκεῖνα, μὴ τὰ νῦν, ἀποστόπει πατρῷα καὶ μητρῷα πήματα 1198. πολλῶν γὰρ ἂν καὶ μάταν πημάτων ἐκνουμένων 1562. τὰ Λαβδακιδῶν οἴκων ὁρῶμαι πήματα φθιτῶν ἐπὶ πήμασι πίπτοντα A. 590. ἰδοῦσα νέους θανάτους, πολλὰ δὲ πήματα καὶ καινοπαθῆ T. 1267. πατρῷ' ὁρῶσα πήματα E. 250. τῶν ἐμῶν — πημάτων ἄρηξιν 863. μέγας ἄρ' ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος πημάτων Aj. 915. Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὸ σοί R. 379. ἐν τοσοῖσδε πήμασιν διπλᾶ σε πενθεῖν καὶ διπλᾶ φέρειν κακά R. 1319. μὴ πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει Aj. 356. πήματα ἐπὶ πήμασι A. 590.

Πημαίνω, 1. act., to injure, to inflict injury upon; εἴ τι πημαίνεις ἐμέ C. 841. εἴ με πημανεῖς τι Aj. 1293. τίς δ' ὁ πημήνας; C. 897. τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτρακτον οἶδα καὶ θεῶν Χείρωνα πημήναντα T. 712. δοκεῖν μὲν δρᾶν τι, πημαίνειν δὲ μή E. 328. 2. mid., to bring evil on oneself, or to suffer evil; εἰ γὰρ ποιήσεις, ἴσθι πημανούμενος, if thou shalt do so, be assured that thou will bring evil on thyself Aj. 1134.

Πημονή, calamity, evil, same as πῆμα. πημονῆς ἄτερ T. 48. πημονὴν ὑπόστεγον (εἰσδίδεγμαι) 875. τῆς νῦν παρούσης πημονῆς E. 927. ἡ

κάμὸν γίνος βλαστεῖν δᾶσαι, πημονὴν αὐτῷ (αὐτῷ) σαφῆ; 954. — πημονὰς εὔχου λαβεῖν T. 1179, that is, καταρῶ σοῦ. οὔ τι χαίρων δίς γε πημονὰς ἱρεῖς R. 363. τῶν δὲ πημονῶν μάλιστα λυποῦσ', αἱ φανῶσ' αὐθαίρετοι 1231. ὅτι τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται A. 826.

Πίειρα, *fat*, *oily*; πιείρας δρυός T. 763.

Πικρός, *sharp*, *piercing*, *bitter*.

Πικρῶς, *bitterly*; ἐξονειδίζων πικρῶς C. 994.

Πιμελή, *fat*; καταῤῥυεῖς μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς A. 998.

Πίμπλημι, *to fill*; χαρᾷ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων E. 894. χθονὸς τυφὼς ἀείρας σκηπτὸν — πίμπλησι πεδίον A. 415. τοῦ τόνδε (κρατῆρα) πλήσας θῶ; C. 481. pass., πᾶν δ' ἐπίμπλατο ναυαγίων Κρισαῖον ἱππικῶν πέδον E. 719. *To be satisfied*; πρίν ποθ' ἁμετέρων αἱμάτων γενύσιν πλησθῆναι A. 121. ὅταν δὲ πλησθῇς τῆς νόσου ξυνουσίᾳ P. 516. mid., ἢ μητρόθεν — δυσώνυμα λέκτρ' ἐπλήσω; C. 532.

Πίμπρημι, *to burn*; σῶμα — πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας πρῆσαι T. 1189. ὃς γῆν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς φυγὰς κατελθὼν ἠθέλησε μὲν πυρὶ πρῆσαι κατάκρας A. 201.

Πίνος, *filth*, *squalidness*; ἰσθῆτι — τῆς ὁ δυσφιλὴς γέρων γέροντι συγκατῴκηκεν πίνος C. 1261, all the MSS. read πόνος.

Πίνω, *to drink*; ὀδοῖς, αἳ τοὐμὸν αἷμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο ἐπίεστε πατρός R. 1401. ἵν' ὀδμὸς εὕδων καὶ κεκρυμμένος νέκυς ψυχρός ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται C. 628. ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου πέπωκεν ἤδη T. 1045.

Πιπράσκω, *to sell*; πραθεὶς Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῳ T. 251. Used figuratively; πέπραμαι κἀπόλωλα, *I am betrayed, and am undone* P. 966.

Πίπτω, perf., πέπτωκα E. 1469. πέπτωκεν C. 753. πεπτωκός, acc. E. 1459. πεπτωκότες R. 146. πεπτῶτος A. 1005. πεπτῶτα Aj. 815. 905. A. 693. fut., πεσεῖ T. 594. C. 1376. πεσούμεθα E. 391. πεσοῦνται Aj. 620. — aor., ἔπεσ' ἔπεσε Aj. 612. πέσε A. 134. πέσω T. 702. πέσῃς Aj. 1069. πέσῃ P. 815. C. 396. 1221. πέσοιμι A. 240. πεσεῖν R. 376. 616. 1209. C. 752. Aj. 1040. 1062. E. 390. πεσών P. 990. A. 1014. Aj. 318. 368. πεσούσης R. 129. πεσοῦσαν T. 1028. πεσόντες R. 50. πεσοῦσαι C. 1604.

Signification: *to fall*, *to perish*; κρᾶτ' ἐμὸν — πέτρᾳ πέτρας ἄνωθεν αἰμάξω πεσών I'. 990. παιδὶ καὶ πατρὶ θαλαμηπόλῳ πεσεῖν R. 1209. ἐς δὲ γούνατα πατρὸς πεσοῦσαι C. 1604. ἐπὶ γᾷ πέσε τανταλωθεὶς πορφόρος A. 134. τοῦ δὲ πέπτοντος πέδῳ E. 737. ἐν μέσοις βοτοῖς — ἥσυχος θακεῖ πεσών Aj. 318. ὥς με βαστάσῃ πεπτῶτα τῷδε περὶ νεορράντῳ ξίφει Aj. 815. ἐμὲ αὐτοσφαγῆ πέπτοντα 828. πρόσθεν αἵματι πεσεῖ μιανθείς C. 1376. αὐτάδελφον ἐν φοναῖς πεπτῶτ' ἄθαπτον A. 693. χερόπληκτοι δ' ἐν στέρνοισι πεσοῦνται δοῦποι Aj. 620. ὅπως μὴ τόνδε θάπτων αὐτὸς εἰς ταφὰς πέσῃς Aj. 1069. — τυραννίδος οὕτῳ πεσούσης R. 129. τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου A. 1005. ἂν ὧδ' ἐπίδοιμι πεσοῦσαν — ὥς μ' ὤλισιν T. 1028. πεπτῶτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι Aj. 905. δίδορκα φάσμ' ἄνευ φθόνου μὲν οὐ πεπτωκός E. 1459. ἴσθι τοι τὰ σελήρ' ἄγαν φρονήματα πίπτειν μάλιστα A. 470. ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν εἰς βυθὸν πεσεῖν Aj. 1062. — στάντες τ' ἐς ὀρθὸν καὶ πεσόντες ὕστερον R. 50. ἡ γὰρ εὐτυχεῖς — φανούμεθ' ἢ πεπτωκότες 146. οὐ γάρ σε μοῖρα πρός γ' ἐμοῦ πεσεῖν 376. γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαυρόν, ὃς νέος πέσῃ C. 396. καλόν γε μέντοι μὴ 'ξ ἀβουλίας πεσεῖν E. 390. πεσούμεθ', εἰ χρή, πατρὶ τιμωρούμενοι 391. ἢ σεσώσμεθα ἢ πίπτομεν T. 84. πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις Aj. 746. τίνων πότ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις πέπτωκ' ὁ τλήμων; E. 1469. τὴν ἐγὼ τάλας οὐκ ἂν ποτ' ἐς τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν ἔδοξ', ὅσον πέπτωκεν ἤδη C. 753. οὐδ' ἂν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί τι A. 240. ὅστις ἐς κακὸν πεσὼν ἀκεῖται 1014. ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ P. 815. ὡς σκότῳ, κἂν αἰσχρὰ πράσσῃς, οὔ ποτ' αἰσχύνῃ πεσεῖ T. 594. καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν R. 616. ἐμοὶ πιθέσθαι μηδ' ἀβουλίᾳ πεσεῖν E. 421. οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσω T. 702. ὅταν τις ἐς πλέον πέσῃ τοῦ θέλοντος C. 1221. τὰ Λαβδακιδᾶν οἴκων ὁρῶμαι πήματα φθιτῶν ἐπὶ πήμασι πίπτοντα A. 591. ἐν δ' ἑλίκεσσι βουσὶ καὶ κλυτοῖς πεσὼν αἰκολίοις Aj. 367. τὴν τοῦδ' ὕβριν πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν 1040. Ἔρως, ὃς ἐν κτήμασι πίπτεις A. 778. κἀξ ἀγεννήτων ἄρα μῦθοι καλῶς πίπτουσιν T. 62. τὰ πρὶν δ' ἔργα χεροῖν — ἄφιλα παρ' ἀφίλοις ἔπεσ' — Ἀτρείδαις Aj. 612.

Πιστεύω, 1. *to trust, to confide in;* θεοῖς τε πιστεύσαντα τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις P. 1360. σοὶ πιστεύσας C. 172. τίνος βροτῶν λόγον τόνδ' εἰσακούσας' ὧδε πιστεύεις ἄγαν E. 872. ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε κοὐκ ἄλλου σαφῆ σημεῖ' ἰδοῦσα τῷδε πιστεύω λόγῳ 874. ὥστ' εἰ πατὴρ — ἵκοιτο, μηκέτ' ἂν τίρας νομίζειν αὐτό, πιστεύειν δ' ὁρᾶν 1309. μύθοις γ' εἴ τι πιστεύειν χρεών T. 67. 2. *to believe;* ὡς οὐχ ὑπείξων οὐδὲ πιστεύσων λέγεις R. 625. ὦ πρὸς θεῶν πίστευσον, Οἰδίπους, τάδε 646. 3. *to obey;* τὸ γάρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ' ἐπὶ σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγχεῖ χάριν T. 1218.

Πίστις, 1. *faith, belief, confidence;* θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία C. 617. νῦν γ' ἂν τῷ θεῷ πίστιν φέροις R. 1445. ᾧ πίστιν ἔσχων τήνδ' ἐχειρούμην ἄγραν C. 954. εἴ τίς ἐστι πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις T. 585. οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις, ὡς τὸ μὲν δοκεῖν ἔνεστι 577. Ὁρίστης τῷ τίλει πίστιν φέρων E. 725. τίς μοι φανεῖται πίστις ἔνδικος; R. 1420. 2. *a pledge, assurance, confirmation;* ἐμβαλλε χειρὸς πίστιν P. 802. δός μοι χειρὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοις C. 1628. τίν', ὦ τέλαιν', ἰδοῦσα πίστιν E. 875. λόγων τε πίστιν ὧν ἔχεις ἐφαρμόσαι T. 620. ὡς πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις; 1172.

Πιστός, *faithful, worthy of confidence:* 1. of a person; Κρίων ὁ πιστός R. 385. ἦν, εἴπερ τις ἄλλος, πιστός, ὡς νομεὺς ἀνήρ 1118. ξὺν ᾧπερ εἶχον οἰκετῶν πιστῷ μόνῳ C. 335. φέλαξ δέ μου πιστὴ κατέστης 357. πιστὸς Ἀταλάντης γόνος 1324. τοῖς σαυτοῦ — πιστοῖσι συμμάχοισι 1397. ἐγὼ δὲ πιστὸς ὢν κείνῳ τελῶ T. 285. Ἡρακλῆς, ὁ πιστὸς ἡμῖν κἀγαθὸς καλούμενος 538. μάτηρ ὡσεί τις πιστά E. 227. ὥστε πρὸς πιστὰς ἱρεῖς 1195. ὃν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ μόνον προσεῦρον πιστόν 1344. ἡσθᾶ τοῖς λόγοισι πιστός, ἀτηρὸς λάθρᾳ P. 1256. Also *confiding;* ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ σὺ πιστὸς ὢν ἔδρας τάδε C. 1035. 2. of a thing; also *sure, credible;* ὡς δ' ἔστ' ἐμοὶ μὲν οὐχί, σοὶ δ' ὁμιλία πρὸς τόνδε πιστὴ καὶ βέβαιος, ἐκμαθέ P. 71. ὧν με — οὐκ ἴσθ' ὅπως οὐ πιστὸν ἐξ ὑμῶν πτερὸν ἐξήγαγ' εἰς τόδ' ἕλσος C. 97. εἰ γάρ τι πιστόν ἐστιν ἐκ χρηστηρίων 1333. ὡς Ἥλιε τί μοι μαντεῖα πιστὰ τῆσδε τῆς χώρας πίρι T. 77. πίστ' ἔχων τεκμήρια προσῆλθες E. 764. οὐ τὰ Θηβαίοις Περίθου τε εἰῶται πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα C. 1590. τὸ σὸν μόνον πιστὸν φυλάσσων C. 632. ἢ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νέμεις; T. 397. τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦναι φρενί; C. 1485.

Πιστόω, not found in the active voice: pass., *to be convinced;* πιστωθεὶς ὅτι — οὐχὶ παύσομαι C. 1043. mid., *to bind, to pledge;* οὔτοι σ' ὑφ' ὅρκου γ' ὡς κακὸν πιστώσομαι C. 656.

Πίπτω, 1. *to fall upon, to attack;* ἐν πολέμοις πίπτων Aj. 184. 293. 2. *to fall, to die;* ἄταφος ἔπεσε δίχα τε παντός C. 1729. 3. *to befall;* καὶ πάρος ἐκφύγοι — τὰ σφῷν τὸ μὴ πίπτειν κακῶς C. 1738.

Πίων, *fat;* πίονος ποτοῦ T. 700.

Πλάζω, pass., *to wander;* τὸν ὀμόθυμον, εἴ ποθι πλαζόμενον λεύσσοιν, — ἀπόοι Aj. 871. τίς πλάγχθη πολὺ μόχθος ἔξω; C. 1233.

Πλάθω, *to approach;* ἵν' ὁ χάλκασπις ἀνὴρ θεοῖς πλάθοι πάλαι P. 717. τάδε τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἱριστὰ πλάθειν E. 213.

Πλανάω, *to wander, to go astray;* ἆρ' ἔστιν; ἆρ' οὐκ ἔστιν; ἢ γνάμῃ πλανῶ; C. 317. pass., ἀεὶ μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη C. 348. πολλὰ δ' ἐμπόρων ἔπη φιλεῖ πλανᾶσθαι C. 305.

Πλάνημα, *a wandering;* οἷόν μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχει — ψυχῆς πλάνημα κἀνακίνησις φρενῶν R. 727.

Πλάνης, *a wanderer;* πόλιν γὰρ ἦσθα κἀπὶ θητείᾳ πλάνης; R. 1029.

Πλανήτης, *a wanderer;* τὸν πλανήτην Οἰδίπουν; C. 3. πλανάτας, πλανάτας τις ὁ πρόσβυς οὐδ' ἔγχωρος 123, 124.

Πλάνος, *a wandering;* τοῦδε δυστήνου πλάνου C. 1116. ἥκει γὰρ αὕτη (ἡ νόσος) διὰ χρόνου πλάνοις ἴσως ὡς ἐξεπλήσθη P. 748. πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις R. 67.

Πλάξ, *a flat space, a plain;* τῷ γὰρ πλάκες ἠγρόναμοι πᾶσαι φίλαι R. 1103. πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκα P. 1416. ἔσκοπει δὲ πλάκες ἔμαρψαν C. 1678. τὰν παγκευθῆ κάτω νεκρῶν πλάκα C. 1560. νεοτέρας πλάκας 1573. ἄκραν ὑπὸ πλάκα Σουνίου Aj. 1199. ἀπ' ἄκρας ἧκε πυργόδους πλακός T. 272.

Πλάσσω, *to invent;* λόγους ψευδεῖς πλάσσων Aj. 148.

Πλαστός, *feigned, suppositious;* πλαστὸς ὡς εἶην πατρί R. 780.

Πλάτη, *an oar, the blade of an oar;* ἅλιον δὲ πέβας ἁλίσσων πλάταν Aj. 351. ἃ δ' εὐθρετμοις ἔκπαγλ' ἁλὶ χερσὶ παρακτομένα πλάτα θρώσκει C. 721. τίνος πότ' ἐς γᾶν τῆσδε ναυτίλῳ πλάτᾳ κατίσχοι' P. 220. πικρὸν Σίγειον οὐρίᾳ πλάτῃ κατηγάμην 355.

Πλατύς, *broad, wide*; οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς οὐδ' εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι Aj. 1229.

Πλεκτός, *plaited, twisted*; πλεκταῖς δόραις R. 1264. πλεκταῖσιν ἀρτάναισι A. 54.

Πλέος and **πλέως**, *full*; ὡς ἔφυν οἴκτου πλέως P. 1063. φῦναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἀτιστήμητι πλέω A. 717. βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον οὐκ ὄγκου πλέων C. 1162. ἄνδρα μωρίας πλέων Aj. 1129. οἱ πόνου πολλοῦ πλέῳ Aj. 1091. — ἀναιδείας πλέαν E. 597. ταῦτ' ἐστὶ τἄπη μωρίας πολλῆς πλέα Aj. 732. ῥάκη βαρείας τοῦ νοσηλείας πλέα P. 39. ἰὼ στέγαι φίλων ἐρῆμοι, τῶν δ' ἀπολλύντων πλέαι E. 1397.

Πλεύμων see **πνεύμων**.

Πλευρά, *the side*; πίνος πλευρὰν μαραίνων C. 1262. πονῶν πλευρὰν πικρῇ γλεχῶνι T. 678. ἐκ δ' ἐλάτισεν πλευρὰν ἅπασαν 922. φασγάνῳ πλευρὰν ὑφ' ἧπαρ καὶ φρένας πεπληγμένῳ 927. πλευρόθεν πλευρὰν παρεῖς 935. πλευρὰν διαῤῥήξαντι τῷδε φασγάνῳ Aj. 821. — ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος A. 1221. προσκτύσσετο πλευραῖσιν ἀρτίκολλος — χιτών T. 765. πλευραῖσι γὰρ προσμαχθέν (ἀμφίβληστρον) 1042. σπασμὸς διῆξε πλευρῶν 1073. πατρὸς — θιγὼν πλευρὰς σὺν ἐμοὶ τάσδ' ἐπικούφιζε Aj. 1389. Used figuratively for *the whole body*; μέγας δὲ πλευρὰ βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς ὅμως μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται Aj. 1232.

Πλευρόθεν, adv., *from the side*; πλευρόθεν πλευρὰν παρεὶς T. 934.

Πλευροκοπέω, *to cut the sides*; τὰ δὲ πλευροκοπῶν δίχ' ἀνεῤῥήγνυ Aj. 232.

Πλευρόν, *a side*; πλευρὸν ἀμφιδέξιον C. 1114. πλευρὰ προστακέντος ἰοῦ T. 830. τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὁμοῦ κλιθεῖσαν 1215. πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν ἕσπερον νεῶν Aj. 861.

Πλευρών *Pleuron*, a city in *Ætolia*; ναίουσ' ἔτ' ἐν Πλευρῶνι T. 7.

Πλέω, imperf., ἔπλεις P. 1015. ἔπλει Aj. 1213. P. 568. — perf., πέπλευκας P. 72. πεπλεύκατε 402. — aor., ἔπλευσας Aj. 1084. ἐπλεύσατε P. 1027. πλεύσαντος 1022. πλεύσαντα 1016. 1. properly *to sail*; πλεῖς δ' ὡς πρὸς οἶκον P. 58. ἐς οἶκον 240. πόθεν πλέων; 244. ὅποι πλέων 302. ἦν δ' ἥμαρ ἤδη δεύτερον πλέοντί μοι 354. πλέω πρὸς οἴκους 383. πλέωμεν 522. ὅποι — βουλοίμεσθα πλεῖν 525. πλέων πρὸς οἶκον ἐκ τῆν εὔβοτρυν Πεπάρηθον 543. πλεῖν ἦν ἑτοῖμος; 565. ἐπὶ τοῦτον — διώμοτοι πλέουσιν 589. δίχα τοῦδε πλέοντες 829. μηδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν 869. δεῖ γὰρ ἐς Τροίαν σε πλεῖν 903. ἐν σοὶ καὶ τὸ πλεῖν ἡμᾶς ἄναξ — ἐστί 951. πλεῖν μεθ' ἡμῶν 1259. ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν Aj. 1122. αὐτὸς ἔρχων — Αἴας ἔπλει; Aj. 1213. πρὸς ποῖον ἂν — δύδυσσεὺς ἔπλει; P. 568. ἔπλεις ἔμ' αὐτοῖς 1015. — πέπλευκας οὔτ' ἔνορκος οὐδενί P. 72. πρὸς ἡμᾶς πεπλεύκατε 402. — ἑκάστα πλεύσαντ' ἐπτὰ ναυσὶ ναυβάτην 1016. ἐμοῦ πλεύσαντος 1022. ὕπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἔπλευσας Aj. 1084. 2. used figuratively; ᾗδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα, καὶ ταύτῃ ἔτι πλέοντες ὀρθῇς τοὺς φίλους ποιούμεθα A. 190, sc. τῆς πατρίδος. ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ἐφειμένῃ δοκεῖ E. 327. 3. once followed by an accusative case; ἐπεὶ — ἔν στόλον ἐπλεύσαν' ἐν τόνδε P. 1027.

Πληγή, 1. properly, *a blow, a wound*; οὐ — ἐτέγχθη κρᾶτ' ἐνδόμυχον πληγαῖσι νότου P. 1443. κἂν ἐγίγνετο πληγὴ τελευτῶσα A. 261. ἐκ τε φουνίας πληγῆς Aj. 902. πολλὰς δ' ἀστήρεις — στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων E. 90. ὅτε σοι παγχάλκων ἀνταία γενύων ὁρμάθη πλαγά 189. 2. metaph., *a calamity*; σὲ δ' ὅταν πληγὴ Διὸς — ἐπιβῇ Aj. 137. δέδοικα μὴ 'κ θεοῦ πληγή τις ἥκῃ 272. μεγάλοις δὲ λόγοις μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραίχων ἀποτίσαντες A. 1330.

Πλῆγμα, *a blow*; μετόπιν ἀλάστα πλήγματα T. 519. τέθνηκε — νεοτόμοισι πλήγμασιν A. 1268. οὔτε τοῦ γανῆδος ἦν πλῆγμα 250.

Πλῆθος, 1. *a great number, a multitude*; πλήθει πολλῶν μηνῶν P. 712. οὐ μᾶ ῥάμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν R. 123. ἄνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα θηρῶν, ὃ πλήθει χρήμασιν θ' ἁλίσκεται 541, 542. ἄρχει τις αὐτῶν ἢ 'πὶ τῷ πλήθει λόγος; C. 66. ἅτας οὐδὲν ἐλλείπει γενεᾶς ἐπὶ πλῆθος ἕρπον A. 582. 2. *a great quantity, abundance*; πόνου γε πλῆθος Aj. 863. ἄλλων δὲ πλῆθος οὐκ ἐπαισθάνει κακῶν R. 421.

Πληθύω, *to abound*; πῶς πασὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύει — T. 54. ὡς καθ' ἡμᾶς ἐσθ' ὁ πληθύων λόγος C. 378. ὁ πληθύων χρόνος, *increasing age* C. 934.

Πλήν, 1. a preposition governing a genitive; *except, besides*. 2. an adverb or conjunction; *besides, yet, however, but*.

Πλήρης, *full*; βωμοὶ — πλήρεις ὀπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βαρᾶς A. 1004. πλῆρες ἄτης στέγος Aj. 300. ταύτῃς σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς A. 1039. πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ἐν χρήζοις C. 782. ὃ πληρέστατον αὐλίον λύτας τᾶς ἐπ' ἐμοῦ P. 1076.

Πλήρόω, *to fill, to satiate;* θυμὸν γένοιτο χωρὶ πλησθῆναί ποτε P. 324.

Πλήρωμα, *a keeping up;* πυρὰς πλήρωμα T. 1203.

Πλησιάζω, 1. *to be near;* εἰ τῶνδε χρῄζεις πλησιαζόντων κλέος R. 91. 2. *to be a near neighbour;* ἐπλησίαζον τῇδε τἀνδρὶ τρεῖς ὅλους — ἀκμήνους χρόνους R. 1136.

Πλησίος, *near, neighbouring, contiguous;* ὃς κατ' ἔμμαν' αὐτίκα παρόντι θνήσκῃ πλησία τῷ νυμφίῳ A. 757. ἀλεῖται πλησία 759. παρούσης τῇδε πλησίας ἐμοί E. 630. ἐπεῖδον, ὃς δὴ πλησία παρεστάτις T. 885. εἰ παρεῦσα πλησία ἔλευσσες 892. — οἱ δὲ πλήσιοι γέας C. 58. οἶδε πλησίοι πάρεισιν ἀνδρὸς τοῦδε παῖς τε καὶ γυνή Aj. 1147. Used adverbially; τοῦ πλησίον παρόντος E. 915. στῆθι πλησίον πατρός T. 1065. πλησίον γὰρ ἦν πυρῶν P. 371.

Πλήσσω, *to strike, to wound;* τῆς ἀνδροφθόρου πληγῆνι' ἰχθύης ἀγρίῳ χαράγματι P. 267. πεσεῖστές τε καὶ πληγέντες A. 172. ἀρῶμεν — φασγάνῳ πλευρὰν ὑφ' ἧπαρ καὶ φρένας πεπληγμένῳ T. 927. ὦμοι πέπληγμαι E. 1407. ὅτι σφ' ἀνάγκη τῇδε πληγῆναι χθονί C. 611. οὔτε φθινάσιν πληγεῖσα νόσοις A. 813.

Πλόκος, *a lock of hair;* οὗτος ὅπωσπερ τόνδ' ἔγω τάμνω πλόκον Aj. 1158.

Πλοῦς, 1. *the art of sailing, navigation;* οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσιν βροτῶν P. 304. ἐκπερᾶν ἐν θεὸς πλοῦν ἡμῖν εἴκῃ 463. πλοῦν — ἐγγύθεν σκοπεῖν 465. τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι 548. ἀεὶ καλὸς πλοῦς ἐστι 637. γένοιτο δὲ πλοῦς οὖριός τε κἀσταλής 769. προδοὺς μ' ἔοικε — τὸν πλοῦν σταλεῖν 899. 2. *opportunity for sailing;* καιρὸς καὶ πλοῦς δὲ' ἀκέλευε γὰρ κατὰ πρῴρυηρ 1437. 3. *a voyage;* ἧς ὁ πλοῦς δὲ' ἦν χάρις E. 531. Μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν Aj. 1024.

Πλούσιος, 1. *rich, opulent;* πτωχὸν ἀντὶ πλουσίου R. 455. σοὶ δὲ πλουσία τράπεζα κείσθω E. 353. 2. *illustrious;* ταύτῃν δ' ἔστε πλουσίῳ χαίρειν γάνει R. 1070.

Πλουτέω, *to be rich;* πλούτει — κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα A. 1153.

Πλουτίζω, *to make rich*, pass., *to be enriched;* ὑφ' οὗ (λαμοῦ) — Ἅιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται R. 30.

Πλοῦτος, *wealth, riches;* μακροῦ πλούτου βάθει Aj. 130. ὁ πλοῦτος καὶ τυραννὶ R. 380. πλούτου τοῦ παρόντος E. 638. πλούτου πατρῴου κτῆσιν δοταμένῃ E. 948. ζώῃς μοι καθάρθεν χωρὶ καὶ πλούτῳ τοῦν ἐχθρῶν 1080. πατρός, εἴπερ τινός, σθένοντος ἐν πλούτῳ Aj. 483. τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἐν ἀντὶ σοῦ πατρίς; τίς πλοῦτος Aj. 515.

Πλούτων, the god *Pluto;* αἰτήσαντες ἀνοῖαν θεὸν Πλούτωνά τ' ἀργὰς αἰμενοῦς κατασχεθεῖν Aj. 1185.

Πλόσιμος, *navigable;* φανήσεται μακρὸν τὸ δεῦρο πλάγος, οὐδὲ πλόσιμον C. 669.

Πνεῦμα, 1. *a breath, a wind;* πνεῦμα τοῦκ πρῴρας P. 635. οὐκ ἔστι λῃστὰς πνεῦμ' ἀναστιόμενον 639. ἐξωτέρου διὰ πνεύματος 1082. τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν Ἀδλιδί E. 554. καί νυν οὐ θάλπος θεοῦ, οὐδ' ὄμβρος, οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ T. 145. τοιοῦτος δὲ κούφοις πνεύμασιν βέβηκεν Aj. 555. δεινῶν ἄημα πνευμάτων Aj. 659. 2. used figuratively; πνεῦμα ταῦτον οὔ ποτ' οὔτ' ἐν ἀνδράσιν φίλοις βέβηκεν, οὔτε πρὸς πόλιν πόλει C. 618.

Πνεύμων, *the lungs;* ὃς δὲ πνεύμονας στέρνων διεμβολίζοιεν T. 564. ὃς — σπαραγμὸς αὐτοῦ πνευμόνων ἀνθήψατο T. 775. ἐκ μὲν ἐσχάτας βέβρωκε σάρκας πνεύμονάς τε 1043.

Πνέω, *to breathe;* ἐκ τῶν πνεόντων χαράγ' ἔστραν A. 1132. πρὸς τῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ἔπος T. 1150. ἀρῶ μόνος πνέουσαν E. 610.

Πνοή, 1. *a breeze;* ἔπνευν δ' ἀμφοτέρῃς αὐλίον πέμπει πνοή P. 19. δυσπνόοις — Θρῄσσαισιν πνοαῖς A. 585. 2. *the wind;* ἢ πνοαῖσιν ἢ βαθυσκιφεῖ κόνει κρύψω νιν E. 427. 3. *the breath of animals;* ἐστιν αἱ πνοαὶ E. 709. ἐξεῖαν ἐκβάλλει πνοὴν λευκῇ παρειᾷ φοινίαν σταλάγματος A. 1223.

Ποδαγός, *an attendant on foot;* σῷ ποδαγὸς ἐστάμην πόδοι A. 1181.

Ποδαπός, *of what country?* ποδαπόν; sc. ἄνδρα καθῆσθαι φασιν C. 1162.

Ποδώκης, *swift of foot;* θεῶν ποδώκεσι βλάβαι A. 1091.

Ποθεινός, *desired, longed for;* ὁ φόβημα ποθεινὸν ἐμοὶ πέμψας P. 1431, ποθεινὸν ἐμοί, are to be taken together: ἡμῶν ποθεινὸν κοινόπτον παρουσίαν E. 1093.

Πόθεν, *whence.*

Ποθέν, *from some place.*

Ποθέω, *to desire;* τὸ γὰρ νοσοῦν ποθεῖ σε ξυμπαρεστάτην λαβεῖν P. 671. ποθοῦντι προφάνης C. 1501. ὃ γ' Ἅιδης τοὺς νέμους τούτους ποθεῖ A. 515. καὶ βλέποντα μὴ 'πέθουν Aj. 941. τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος, ὀρθόθεις, τάδε E. 4. ἀεὶ μὲν γὰρ ποθεῖ, ποθῶν δ' οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι (Ὀρέστης) 166. ποθῶ τοῦ σοῦ θανοῦσα μὴ ἀπολείπεσθαι τάφου 1159. τὸ γὰρ ποθοῦν ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων οὐκ ἂν μαθοῦτο T. 195, the Scholiast, followed by Erfurdt

consider τὸ ποθοῦν to mean τὸ ποθούμενον but Hermann, with whom Ellendt agrees, says τὸ ποθοῦν, desiderium est in populi animis regnans, inde populus ipse desiderio plenus, in which case the passage may be rendered, *the people in their anxiety, each willing to learn fully, would not let him go:* Dindorf however translates it as follows, nam quæ est desiderii vis, unus — quisque, &c., *so great is the anxiety that each wishing, &c.;* pass., τἀκεῖθεν εἰ ποθούμεθα T. 629. mid., ποθούμενῃ γὰρ φρενὶ πυνθάνομαι T. 103.

Πόθι, *where.*

Ποθί, *somewhere.*

Πόθος, *desire, longing, love, regret;* τίς ὁ πόθος αὐτοὺς ἵκετο P. 597. ὅτου σε χρεία καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει 642. οὗτοι βίου μοι — πόθος R. 518. πότερα πόθοισι (ἦλθες); C. 334, that is πόθῳ. σὺν πόθῳ γὰρ ἡ χάρις 1108. ὃς μάλιστ' ἦν, εἰ πόθῳ λάβοις 1675. πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις 1694. ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον T. 107. εἴπερ ἀντεθέρμανται πόθῳ, *with love* 367, as ταύτῃς πόθῳ 431, and τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον 1132. τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ, that is ἐμόν T. 628. οὐ γὰρ — δεσποῖον ἔσμενος πόθῳ 752. τοῦ βίου δ' οὐδεὶς πόθος E. 812. τιμῷ πόθῳ, *by regret for me* R. 969. πάρος τοὐμοῦ πόθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα; *did they place the kingly power before regret for me?* C. 420.

Ποῖ, *whither.*

Ποί, *somewhere, anywhere.*

Ποίας, *Poeas,* the father of Philoctetes; Ποιαντος υἱόν P. 5. ὁ τοῦ Ποιαντος παῖς Φιλοκτήτης 263. Ποιαντος τέκνον 318. 459. ὁ παῖ Ποιαντος 329. τῷ Ποιαντος τόκῳ 1214. ὁ Ποιαντος παῖ 1245. παῖ Ποιαντος 1396. Ποιαντι πατρί 1416.

Ποιέω, *to make, to do, to perform, to effect.*

Ποιήεις, *grassy, verdant;* νάπει ποιήεντι C. 156.

Ποικίλλω, properly *to variegate;* metaph., *to speak deceitfully;* ὃς ἐγὼ νοσῶν οὐδὲν ξυνίημ' ἐν σὺ ποικίλλεις πάλαι T. 1111.

Ποικίλος, properly *variegated;* metaph., *insidious;* κἀπὸ παντὸς ἐν φέρων λόγου δικαίου μηχάνημα ποικίλον C. 766. τί ποτε ποικίλας ἔχεις T. 411.

Ποικιλόστολος, *variously* or *fully appointed;* ἦλθόν με νηῒ ποικιλοστόλῳ μέτα P. 848.

Ποικιλῳδός, *singing enigmatically;* ἡ ποικιλῳδὸς Σφίγξ R. 130.

Ποικίλως, *deceitfully, cunningly;* ποικίλως αὐδωμένου P. 130.

Ποιμήν, 1. properly *a shepherd;* ποιμὴν ἀγροβότας P. 214. ποιμὴν γὰρ ἦσθα R. 1029. ποιμὴν ἄλλοι 1040. 2. metaph., *a ruler;* σί τοι μόνον δέδορκα ποιμένων ἀκαμέστατα Aj. 353.

Ποίμνη, *a flock of sheep, a herd of cattle;* δεσμῶτιν ἄγων ἥλυθε ποίμναν Aj. 230. — ποίμναις — ξυνεπόμην R. 1125. τί — ποίμναις τήνδ' ἀκεμπίπτει βάσιν; Aj. 42. πρός τε ποίμνας ἀκτρέπω 53. ποίμνας τε πάσας εἰς δόμους κομίζεται 63. ἐν ποίμναις πίτνων 184. 293. πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πέσειν 1240.

Ποιμνίον, same as ποίμνη. — ἄγρευε σφε πέμψαι κἀπὶ ποιμνίων νομάς R. 761. ἀρείοις ποιμνίοις ἀκεστάτοιν 1028. διπλοῖσι ποιμνίοις 1135. λείας — κατηναρισμένας — αὐτοῖς ποιμνίων ἀπιστάταις Aj. 27.

Ποινή, *vengeance;* Ἄρτεμιν, τίνος ποινῆς τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν Αὐλίδι E. 554.

Ποίνιμος, *avenging;* οἷς θεὸς — ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι E. 203. ποίνιμος Δίκη T. 805. ἴτ', ὦ ταχεῖαι ποίνιμοι τ' Ἐρινύες Aj. 830.

Ποῖος, *what, of what sort?*

Πόκος, *a fleece;* οἷος εὐέρου πόκῳ T. 672.

Πολεμέω, *to war with, to contend with;* καὶ μὴ χρείᾳ πολεμοῦμεν C. 191.

Πολέμιος, 1. *an enemy;* ἄνδρα πολέμιον ἔχθρόν τε P. 1286. πολέμιον δυσμενῆ δ' ἡγούμενος 1307. τοὺς γ' αὐτὸς αὐτοῦ πολεμίους Aj. 1111. ἦ σοὶ γὰρ Αἴας πολέμιος προὔστη ποτέ; 1112. 2. *hostile;* ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ Τρῳάδι Aj. 806. 3. *warlike;* τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νέον Aj. 992.

Πόλεμος, *war;* πόλεμος οὐδὲν ἄνδρ' ἀκὼν αἱρεῖ πονηρόν P. 434. ἐκ μὲν δὴ πολέμων A. 150. σῇ δυσθύμῳ τίκτουσ' αἰεὶ ψυχᾷ πολέμους E. 212.

Πολεύω, *to turn the soil, to plough;* Γᾶν ἄφθιτον ἀκαμάτων ἀποτρύουσι ἱππείῳ γένει πολεῦον A. 341.

Πολίας, *the guardian of a city;* Ἀθάνα Πολιάς P. 134.

Πολιός, *hoary;* πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας Aj. 621. πολιαὶ — ματέρες R. 183. πολιοῦ πέραν πόντου A. 334. πολιᾶς πόντου θινὸς ἐφήμενος P. 1108.

Πόλις, *a city, a state, a territory.*

Πόλισμα, 1. *a city;* ἐλθὼν — πρὸς τὸ Τρωϊκὸν πόλισμα P. 1410. — 2. *a state;* ὁ γὰρ ξένος σέ καὶ πόλισμα καὶ φίλους ἀπαξοῖ δικαίων χάριν παρασχεῖν παθόν C. 1492.

Πολίτης, *a citizen;* ἄνδρες πολῖται R. 513. C. 1575. ὦ γᾶς πατρίας πολῖται A. 800. τίνος πολιτῶν τῶνδε R. 1164. ζῆλῳ πολιτῶν 1526. γῇ τῇδε καὶ πολῖται C. 1097. βίᾳ πολιτῶν δρᾶν A. 79. οὔτε — βίᾳ πολιτῶν τόνδ' ἐν ἡρέμῳ πόνῳ 898.

Πολῖτις, *a female citizen*; ἡ πολίτιδες E. 1218.

Πολλάκις, *often, frequently*.

Πολλαχῇ, *in many ways*; καλεῖ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῇ θεός C. 1622.

Πολυάρματος, *rich in chariots*; τῇ πολυαρμάτῳ — Θήβᾳ A. 149.

Πόλυβος, *Polybus*, king of Corinth, the reputed father of Œdipus.

Πολύγλωσσος, *many-tongued, uttering many sounds*; πρὸς τῆς πατρῴας καὶ πολυγλώσσου δρυός T. 1158. σὺν φόβῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ E. 631. εἰ τήνδ' ἔπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς 788.

Πολύδωρος, *Polydorus*; τῷ Λαβδακείῳ παιδὶ Πολυδώρου τε καὶ τοῦ πρόσθε Κάδμου R. 267.

Πολύζηλος, 1. *much-desired*; τὸν πολύζηλον πόσιν T. 184. 2. *full of emulation*; τῷ πολυζήλῳ βίῳ R. 381.

Πολύθυτος, *having many victims*; πολυθύτους τεύχειν σφαγάς T. 755.

Πολύκερως, *many-horned*; πολυκέρων φόνον, *the slaughter of many horned cattle* Aj. 55.

Πολύκοινος, *common to all*; τὸν πολύκοινον Ἅιδαν Aj. 1172.

Πολυκτήμων, *opulent*; ἡ πόλεως πολυκτήμονας ἄνδρας A. 835.

Πολύκωπος, *having many oars*; πολύκωπον ὄχημα ναός T. 653.

Πολυμήχανος, *artful, wily*; πόλυμηχάνου ἀνδρός P. 1120.

Πολύμοχθος, *having toiled much*; ἡ πολύμοχθ' ἁλᾶτα C. 162. τίς πλάγχθη πολύμοχθος ἵξω 1233.

Πολυνείκης, *Polynices*; πάρεστι δεῦρο Πολυνείκης δδε C. 1255. Πολυνείκης ἀρθεὶς — ὑπερίπτα A. 110. Πολύνεικες C. 1399. 1416. A. 893. Πολυνείκους νίκην A. 26. νηλεὲς κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκους 1174. — τὸν πρόσθε γοννηθέντα Πολυνείκη C. 376. τὸν δ' αὖ ξένωμον τοῦδε, Πολυνείκην λέγω A. 198.

Πολύξεστος, *much polished*; ἐν πόλεσι πολυξέστοις C. 1566.

Πολύπλαγκτος, *much-wandering, delusive*; ἡ γὰρ δὴ πολύπλαγκτος ἐλπίς A. 611.

Πολύπονος, *full of toil, causing much toil*; μή σοι γενέσθαι πολύπονον ταυτό P. 766. τίς ὁ πολύπονος ἔγει; C. 205. πολυπόνων Ἀχαιῶν Aj. 624. τὸ βάσιμον πολύπονον T. 118. ἡ Πέλοπος ἡ πρόσθεν πολύπονος ἱππεία E. 495.

Πολύπους, *many-footed*; ἕξει καὶ πολύπους καὶ πολύχειρ ἡ — Ἐρινύς E. 479.

Πολύρρηφος, *strongly sewed*; πολυρρήφου πέρπασος Aj. 572.

Πολύρρυτος, *flowing abundantly*; πολύρρυτον γὰρ αἷμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν κτανόντων οἱ πάλαι θανόντες E. 1410.

Πολύς, *much, many, vast*.

Πολυστάφυλος, *abounding in grapes*; ἀκτὰ πολυστάφυλος A. 1120.

Πολυστεφής, *crowned*; οὐ γὰρ ἂν κάρα πολυστεφὴς δδ' εἶρπε παγκάρπου δάφνης R. 83.

Πολύστονος, 1. *causing many groans*; τὴν πολύστονον Τροίαν P. 1330. 2. *lamenting much*; μή τι με πολύστονον δδ' ἴδῃν E. 1267.

Πολύσχιστος, *divided in various branches*; ἔστη κελεύθων ἐν πολυσχίστων μιᾷ C. 1588.

Πολύτλας, *much-enduring*; πολύτλας ἀνήρ Aj. 935.

Πολύφθορος, *full of devastation*; ἡ πολύφθορος πατρῴος Οἰχαλία T. 477. πολύφθορον τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε E. 10.

Πολύχειρ, *many-handed*; ἕξει καὶ πολύπους καὶ πολύχειρ ἡ — Ἐρινύς E. 480.

Πολύχρυσος, *rich in gold*; τᾶς πολυχρύσου Πυθῶνος R. 151. Μυκήνας τὰς πολυχρύσους P. 9.

Πολυώνυμος, *having many names*; πολυώνυμε, Καδμείας νύμφας ἄγαλμα A. 1102.

Πομπαῖος, *the conductor*, an appellation given to Mercury; πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον Aj. 819.

Πομπεύω, *to conduct*; εἴπερ Ἕρμου τήνδε πομπεύω τέχνην βέβαιον T. 617.

Πέμπιμος, 1. *conveying*; πομπίμοις κώπαις ἁλάσσων T. 557. 2. in a passive sense, *sent*; κακῶν ἦρξεν τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πέμπιμον 869.

Πομπός, *a conductor, leader, companion*; πομπὸς ὤν T. 614. — ἔπεμψα γὰρ διπλοῦς πομπούς R. 289. ἆρ' ἂν τις αὐτῷ πομπὸς ἐξ ὑμῶν μόλοι; C. 70. τις ἐκ θεῶν πομπός 1657. ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῦσιν ἐκ πάντων δίχα ἔστειλ' ἱκέσθαι A. 164. — εἰς σὲ γὰρ πομπὸν τε καὐτὸν ἄγγελον ἥκω P. 498. — ἄσσον ἔρχεται Κρέων δδ' ἡμῶν οὐκ ἄνευ πομπῶν C. 727. Ἑρμῆς ὁ πομπός C. 1545. ὀδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ πομπὸν δέ με χωρεῖν sc. προστάσσω σοι C. 1023.

Πονέω, 1. *to labour, to undergo labour, toil*, or *pain*; πονοῦσα τ' ἀλγεῖν, καὶ λέγουσ' αὖθις πάλιν C. 365. οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν 510. ἢν (ἔπαινον) κομίζεσθον τοῦδ' ἀνδρὸς οἷς πονεῖτον 1414. ἢ καὶ πρὸς καιρὸν πονῶ; Aj. 38. ὅσους πονήσας καὶ διεξελθὼν πόνους ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον P. 1405. ἃ πονεῖ δίχα κηδεμόνων P. 195. πονῶν πλευρὰν πικρᾷ γλωχῖνι T. 667. λυθῇ γονικοὶ φασί νιν λάτριν πονεῖν T. 70. 2. *to*

undertake labour, to toil at; ἢ πάνθ' ὁμοῖα πᾶς ἀνὴρ αὐτῷ πονεῖ Aj. 1345. τῷ γάρ με μᾶλλον εἰκός, ἢ 'μαυτῷ πονεῖν; 1346. ὅσον χρὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς 1359. τῷδ' ἀνδρὶ πονῶν 1394. πρὸς τὸ καίριον πονεῖν P. 521. εἰ δ' αὐθέμαιμοι τοῖ νεανίαι πονεῖν; C. 336. οὐτ μὲν εἰκὸς ἦν πονεῖν τάδε 343. οὐδὲν δεῖ πονεῖν 1026. λέγει γὰρ εἰδὼς οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως πονεῖ, *for he speaks knowing nothing, but he harasses himself to no purpose* R. 1151. 3. pass., *to be distressed*, or *exhausted;* κεῖμαι πεπονημένος ἀλλήκτοις ὀδύναις, *I lie exhausted by unceasing pains* T. 981.

Πονηρός, *wicked;* πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἀκὼν αἱρεῖ πονηρόν P. 435.

Πόνος, *work, labour, toil, misery.*

Ποντίζω, *to submerge, to sink in the sea;* ὁ ποντισθεὶς Μυρτίλος E. 498.

Πόντιος, *pertaining to the sea, marine;* ποντίους αὐλῶνας T. 100. πόντιον κλόδωνα C. 1683. — ποντία θύελλα C. 1655. ποντίαις — δυσπνόοις — — θρήσσαισιν — πνοαῖς A. 503. ἐκ τῆς ποντίας Χρύσης P. 269. τὸν πόντιον γαιάοχον Ῥέας φίλον υἱόν C. 1074.

Ποντοπόρος, *traversing the sea;* ποντοπόρῳ δυόματι P. 712. ποντοπόρῳ Aj. 245.

Πόντος, *the sea;* πολιᾶς πόντου θινός P. 1109. κτύπος ἄρσην πόντου προβολῆς (προβλῆς) 1441. ὅτῳ μήτ' Ἄρης μήτε πόντος ἀντέκυρσεν C. 1677. πολιοῦ πέραν πόντου A. 335. πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν 345. εὐρεῖ πόντῳ T. 114. πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν 777. πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ κατά τε δριὰ πάντα καθαίρων 1008. ἅημα πνευμάτων ἐκοίμισεν στένοντα πόντον Aj. 660. ὀλίσον — πόντου πράβλημ' ἀλίκλυστον 1197.

Πόποι, an exclamation of sorrow.

Πορεῖν, 1. *to give, to afford, to furnish;* ὅπως λόσιν τίν' ἡμῖν εὐαγῆ πόρῃς R. 921. ἡμᾶς ἔγχος ἐξαιτῶν πορεῖν 1255. πόροις — δαμούχοις — τὸν εὔαγρον τελεῶσαι λόχον C. 1088. σοὶ θεοὶ πόροιεν ὃς ἐγὼ θέλω 1126. ὡς ὁ τάδε πορὼν ὄλοιτο E. 125. οἷς θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος πολύμα πάθεα παθεῖν πόροι 203. 2. *to bring;* πῶς ἂν εἴ τις ἔντοπος τὸν πάντ' ἄριστον δεῦρο Θησέα πόροι C. 1458. 3. pass., used in the part. perf. only, *destined, fated;* τὴν πεπρωμένην ἔριν C. 422. πεπρωμένης συμφορᾶς A. 1310.

Πορευτέος, *that must be gone;* ἡ δ' ὁδὸς πορευτέα P. 981. ἐγὼ γὰρ εἰμ' ἐκεῖσ', ὅπου πορευτέον Aj. 675.

Πορεύω, 1. *to bring, to convey, to transport, to send;* ἐκ' εὐστάλου — νεὼς πορεύσαιμ' ἂν ἐς δόμους P. 512. ἄνακτα χάρας τῆσδέ μοι πορευσάτω C. 1474. ἐκιστολὰς πατρὶ ταχεῖ πόρευσαν σὺν χρόνῳ 1598. ὃς — ποταμὸν Εὔηνον βροτοὺς μισθοῦ πόρευε χερσίν T. 557. τοῦ πορεύσαντος ξένου E. 791. 2. pass., *to go, to be compelled to go;* βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς ἴμας μάστιγος ὀρθὸς εἰς ἕδον πορεύεται, *is compelled to go* Aj. 1233. πρὸς βίαν πορεύομαι C. 849. — πορεύομαι Πυθῶδε R. 787. πορεύεσθαι πάλιν C. 80. πορεύονται γὰρ οἵδε δή τινες χρόνῳ παλαιοί 111. οἱ πορεύομαι πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς A. 883. πορευέσθω στέγας T. 326. αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται 391. — πορεύσομαι R. 676. εἰ θέλουσα μὴ πορεύσεται C. 831. τάφον χέουσ' ἀδελφῷ φιλτάτῳ πορεύσομαι A. 81. εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται, *but if any one walks presumptuously in deed or word* R. 884.

Πορθέω, *to lay waste;* τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι P. 908. ἐὰν πορθῶσι χώραν τὴν ἐμήν 1301. ὅταν πορθῆτε γαῖαν 1427. τοῦτο καὶ πόλεις πορθεῖ A. 297. πορθῶν γε τήνδε γῆν 514.

Πορθμεύω, *to transport;* ἀλλά μ' ἐκ γε τῆσδε γῆς πόρθμευσον ὡς τάχιστα T. 799.

Πορθμός, 1. *a passage, carrying over;* τοσόνδ' ὀνήσει τῶν ἐμῶν πορθμῶν T. 568. 2. *a strait of the sea;* προφάνηθι — Παρνησίαν ὑπὲρ κλιτὺν ἢ στενόεντα πορθμόν A. 1131.

Πορίζω, *to bring;* εἴ σε θεὸς ἐπάρισεν πρὸς ἀμέτερα μέλαθρα E. 1259.

Πόρος, 1. *a passage*, or *strait of the sea;* ἰὼ πόροι ἀλίρρυθοι Aj. 497. 2. *a river;* ἡνίκ' ἦν μέσῳ πόρῳ T. 561. 3. *a way;* εἶρπε — ὅθεν εὐμάρειά' ὑπάρχοι, πόρον, ἀνίκ' ἐξανείη δακέθυμος ἄτα, *when his heart-rending torture should relax, he would crawl along the way, whence easy relief might be obtained* P. 698, but the old reading was ἕρπει — ὅθεν εὐμάρειά' ὑπάρχοι πόρων κ. τ. λ., *he crawls along (to a place) whence facility of supplies may be obtained.*

Πόρπαξ, *the handle*, or *brace of a shield;* διὰ πολυρράφου στρόφων πόρπακος ἐπτάβοιον ἄρρηκτον σάκος Aj. 573.

Πόρρωθεν, *from a distance;* θαῦμ' ἂν πόρρωθεν ἴδοιμην T. 999.

Πορσύνω, *to prepare, to furnish;* τέξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεὶ C. 342. πρᾶγμα πορσύνων μέγα, announcing an important matter E. 660. — ἐγὼ δὲ τἄλλα πάντα πορσυνῶ Aj. 1377. ἐγὼ γάρ εἰμ' ὁ πορσύνας τάδε R. 1476. pass., ὅπου — χὠ στόλος πορσύνεται P. 770.

Πόρσω, *far, afar off*; ἐκβάσεις πόρσω C. 175. ἔξω πόρσω βαίνετε χάρας 226. μὴ πόρσω φωνῶν, *not to speak further* E. 206.

Πόρτις, *a heifer*; ἔστε πόρτις ἐρέμα T. 527.

Ποσειδάων, the god *Neptune*; Ποσειδάων τινάσσορα γαῖας T. 501.

Ποσειδῶν, *Neptune*; σεμνὸς Ποσειδῶν C. 55. βωμῷ τῷ Ποσειδῶνος 1160.

Ποσειδώνιος, *Neptunian*; Ποσειδωνίῳ θεῷ C. 1490.

Πόσις, *a husband*; υἷδε καὶ πόσις R. 459. Οἰδίπους ὁ σὸς πόσις 639. πόσει τῷ σῷ 934. εἰ πόσις μοὶ κατθανὼν ἐτήκετο A. 897. πόσις μὲν — ἄλλος ἦν 900. σῷ ποδαγὸς ἑστάμην πόσει 1181. τὸν πολύζηλον πόσιν ἕξειν T. 184. πόσις τε σὸς ἐφεῖτο 284. μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς ἐμὸς καλῆται, T. 547.

Πόσον, *how much*, of time *how long*; πόσον τιν' ἤδη δῆθ' ὁ Λάϊος χρόνον — ἔφαντος ἔβραι —; R. 558.

Ποταίνιος, *unexpected, untimely*; πρὸς ἔρμα τυμβόχωστον ἔρχομαι τάφου ποταίνιον A. 842.

Ποταμός, *a river*; τὸν βαθύῤῥουν ποταμὸν Ἐδήνων T. 556. κρῆναί τε ποταμοί θ' οἷδε Aj. 849. Βοσπορίων ποταμῶν 869. μυκητὴρ γὰρ ἦν μοι ποταμός, Ἀχελῷον λέγω T. 9. ὁ μὲν ἦν ποταμοῦ σθένος — Ἀχελῷος 506.

Πότε, *when? at what time?* ἐς πότε λάξει πολυπλάγκτων ἐτέων ἀριθμὸς —; Aj. 1164.

Ποτέ, 1. of time past, *once, formerly*: 2. of the future, *some time or other, hereafter*.

Πότερος, 1. *which of two?* 2. used in the plural adverbially, πότερα, *whether?*

Ποτᾴειν, *to touch*; ἔσον γ' ἂν αὐτὸν μὴ ποτᾴειν χεροῖν T. 1204.

Πότμος, 1. *fate*; πότμος, πότμος σε δαιμόνων τάδ', οὐδέ σε ἄλλος ἔσχ' ἐνὸς χειρὸς ἁμᾶς P. 1103. ὁ ξυνήθης πότμος T. 88. τίς ἄρα με πότμος αἴσιος ἐξ' ἀρῆμος — ἐκαμμένει C. 1714. 2. *calamity, a calamitous lot*; τῷ πότμῳ τῷ νῦν φθερεῖσθαι R. 271. τοῦ κακοῦ πότμου φυτευθείς C. 1326. τοῦ τε πράσσοντος ἀμετέρου πότμου A. 853. τὸν δ' ἐμὸν πότμον — οὐδεὶς φίλων στενάζει 872. τίς με πότμος ὅτι παρμένει; 1282. πότμος δυσκάμοντος 1326. μή μου προτάρβει, τὸν σὸν ἐξέρδον πότμον 83.

Πότνια, *revered, venerable*; πότνια — μάτηρ P. 394. ὦ πότνιαι δεινῶπες C. 84. οἱ πότνιαι σεμνὰ τιθηνοῦνται τέλη βροτοῖσιν 1053. πότνι' Ἀρά E. 111.

Ποτός, *drink, a drink, a fountain*; εἴτ' ἔδοι τι καὶ ποτὸν λαβεῖν P. 292. ἔστε πίονες ποτοῦ χυθέντος εἰς γῆν Βακχίας ἐπ' ἀμπέλου T. 700. τάχ' ἂν ἔδοις ποτὸν κρηναῖον P. 21. ὦ κρῆναι Λάκιδν τε ποτόν 1447. πέδυθρος οὗ κρατὴρ μειλιχίων ποτῶν — συντρέχει C. 157. ἐκ δὲ δακίου γανειδίου κρουνοὶ διεῤῥαίνοντο κρηναίου ποτοῦ T. 14.

Ποῦ, *where, in what place?*

Που, *somewhere*.

Πούς, *the foot, a foot*.

Πρᾶγμα, 1. *a deed, an act*; πρᾶγμ' ἀνὴρ πράσσων μέγα E. 312. πῶς γ' ἂν τό γ' ἄκον πρᾶγμ' ἂν εἰκότως ψέγοις; C. 981. τὸ γὰρ πρᾶγμ' οὐν' ἔδρασα A. 239. τῷ ξυνειδέναι τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι 267. ἀκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί Aj. 840. — τάδ' ἐκδιδάσκει — φρένας χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγματ' ἴστασθαι βροτῶν A. 299. αἰσχροῖς γὰρ αἰσχρὰ πράγματ' ἐκδιδάσκεται E. 611. 2. *a matter, an affair, a business, a thing*; πρᾶγμα παρεόν μέγα E. 660. τί δ' εἶδες τοῦδε πράγματος πέρι; Aj. 734. φράσον μοι πρᾶγμ', ὅτῳ σ' ἐνέβρισαν P. 342. τίνος δ' Ἀτρεῖδαι τοῦδ' ἄγαν οὕτω — ἐκστρέφουσι πράγματος χάριν; 594. ἔχετε τὸ πρᾶγμα 778. εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον R. 255. ὅτου ποτὲ μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις 699. πράγματος ποίου; C. 1172. τὸ πρᾶγμ' ἄγειν οὐχ ὁσ παρ' φόβον A. 34. κἀπορρήγνυσαι κύκλῳ τὸ πρᾶγμα 242. τοιοῦτον ἦν τὸ πρᾶγμα 403. 3. *a state, or condition*; ἐν τῷ πραγμάτος κυρεῖ ποτε, *in what condition he could be* Aj. 807. ποῦ νῦν' εἰμὶ πράγματος; *in what circumstance am I placed?* T. 374.

Πρᾶγος, 1. *an act, a deed*; νικτὸς — πρᾶγος ἔκκοπον ἔχει παράνας Aj. 21. προσβλέπεον δ' ἔξεστί σοι τὰ τοῦδε πράγη 343. 2. *a matter*; πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδὲν ἀνθρώπου χρεών, *it is fitting that a man should despise no matter* C. 1155.

Πρακτέος, *that must be done*; ἐκμαθεῖν τί πρακτέον R. 1439.

Πράκτωρ, *the doer*, or *author* of anything; Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῇ T. 250. ἁ δ' ἀμφίπολος Κύπρις — τοῦδ' ἐφάνη πράκτωρ 850. 2. *an avenger*; φόνου τοῦ' αὐτὸν πράκτορ' ἥκεσθαι πατρός E. 941.

Πρᾶξις, 1. *the effecting* of anything; σχετλιώτατα πρός γε πρᾶξιν, *most miserable as regards at least the completion* T. 876. 2. *an action*; δεινὴν γὰρ τιν' ἂν πρᾶξιν τύχοις λέξας, δυοῖν ἐξαφισταμένω ἀγά C. 566. — εἰ γὰρ αἱ τοιαίδε πράξεις τίμιαι R. 895. πρός γε τὰς πράξεις — ἀντιδρᾶν πειράσομαι C. 962. τάδε τε πράσσειν τάδε τε νῦν φλέγχομεν πράξεις A. 431.

3. *anything that has happened, a state,* or *condition;* ἥκει φέρων Αἴαντος ἡμῖν πρᾶξιν Aj. 777. οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν 779. τὴν αὐτοῦ σκοπῶν πρᾶξιν T. 151. ἀνδρὸς εὐτυχῆ κλύουσα πρᾶξιν τήνδε 293. σοὶ κακὰς πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ A. 1290.

Πράσσω, imperf., ἔπρασσον R. 1403. C. 273. 955. — fut., πράξω T. 1205. πράξεις P. 840. C. 651. 960. πράξει Aj. 1399. πράξειν T. 1161. — aor., ἔπραξα P. 1253. R. 69. ἔπραξας P. 1211. ἔπραξε and ἔπραξεν C. 1701, 1702. ἔπραξαν Aj. 441. πράξαμι R. 862. 1006. πράξειας E. 791. πράξειεν C. 892. πράξαιμεν A. 272. πρᾶξον P. 1385. πραξάτω C. 498. — pass. pres., πρασσομένων T. 1257. — imperf., ἐπράσσετο R. 125. — perf., πεπραγμένον R. 1140. πεπραγμένα R. 621. T. 661. πεπραγμένοις E. 539. — fut., πεπράξεται C. 865. — aor., ἐπράχθη T. 676. πραχθέντος R. 220. πραχθέντα, nom. C. 1577, acc. C. 1117. πραχθέντων R. 1237. — mid. aor., ἐπραξάμην R. 287.

Signification: *to do, to perform, to effect, to attend to, to concern oneself about; to be prosperous, to be in any condition* good or ill.

Πρατός, *sold;* πρατόν νιν ἐξέπεμψεν T. 275.

Πραΰνω, *to soothe;* κοιμῶ τόδ' ἕλκος, ὥστε πραΰνειν πάνυ P. 646.

Πρέπω, 1. *to appear, to seem to be,* πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν E. 654. 2. *to become, to be fitting;* ὁ τᾶς ἐμοί, ὁ τᾶς ἂν πρέποι παρὼν ἐννέπειν τάδε — χρόνος E. 1245. οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει πρὸς φῶς E. 629. τῆς σε τυγχάνειν πρέπει T. 725. ὥστε μὴ σιγᾶν πρέπειν 1116. οὐκ ἀκνεῖν πρέπει P. 111. θηρᾶν οὐ πρέπει τἀμήχανα A. 92. 3. the participle is either joined with ἐστί or used as an adjective; ἔπραξας ἔργον ποῖον ὧν οὔ σοι πρέπον; P. 1211. τοῦτ' ἐστὶν ἤδη κἀποθαυμάσαι πρέπον C. 1582. πρέπον γε τὰν ἢν δαίμονος τοὐμοῦ τόδε Aj. 530. ὃς ἀσκεῖ μὴ πρέπουτ' αὐτῷ κακά T. 383. πρέπων ἔφυς πρὸ τῶνδε φωνεῖν R. 9.

Πρεσβεύω, 1. trans., *to honour, to reverence;* μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσῃς πλέον T. 1055. 2. intrans., *to be a senior,* or *the eldest;* τὸ πρεσβεύοντ' ἐμὲ οὕτω γαλᾶσθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα C. 1424. 3. *to be held in honour;* Ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατήρ Aj. 1368. 4. *to excel;* φήμ' ἔγωγε πρεσβεύειν πολύ A. 716.

Πρέσβυς, 1. pos., *old;* subst., *an old man;* φοῖνιξ δ' ὁ πρέσβυς P. 558. πατέρα πρέσβυν 661. κἀξ ἕδους μ' ὁ δ' ἡγεμὼν αὐτὸς δ' ὁ πρέσβυς — ἠλαυνέτην R. 805. ὁ πρέσβυς — κάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο 807. ὁ πρέσβυς Πόλυβος 941. πλανάτας τις ὁ πρέσβυς C. 124. τίς ποθ' ὁ πρέσβυς; 141. ὦ πρέσβυ C. 1211. A. 1020. πρέσβυ R. 1013. 1121. 1147. C. 1148. 2. compar., *greater;* εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔτι κακοῦ κακόν, τοῦτ' ἔλαχ' Οἰδίπους, *if there be any evil greater than another, this hath Œdipus for his share* R. 1364.

Πρήθω, see πίμπρημι.

Πρίαμος, *Priam;* Πριάμου μὲν υἱός P. 601.

Πρίασθαι, *to purchase;* τἄλλ' ἐγὼ κακοῦ σκιᾶς οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν A. 1156. οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτόν, ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται Aj. 472.

Πρίν, *before, previously, formerly.*

Πρίω, *to bind fast;* ζωστῆρι πρισθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων Aj. 1009.

Πρίων, *a saw;* πρίονος ἐκβρώμαν' — ἐν τομῇ ξύλου T. 696.

Πρό, prep., *before,* in time or place; also expressing *preference, in preference to.*

Προάστιον, *a suburb;* ἐκ προαστίου χωρεῖ E. 1425.

Προβαίνω, *to go forward, to proceed, to advance;* προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους A. 846. ὁ μὲν χρόνος δὴ διὰ χρόνου προὔβαινέ μοι P. 285. προβᾶθ' ὧδε — προβᾶθ' ὧδέ μοι C. 845 — 847. ποία ξύμμετρος προὔβην τύχῃ A. 383.

Προβάλλω, 1. *to expose;* in which sense it is found in the middle voice; ἐν ᾗ (ἀκτῇ) με προὐβάλου ἄφιλον, ἐρῆμον, *on which thou didst expose me friendless, deserted* P. 1005.; and in the active, ἐοικ' ἐμαυτὸν εἰς ἀρὰς δεινὰς προβάλλων ἀρτίως οὐκ εἰδέναι R. 745. τότ' ἄλλος, ἄλλοθ' ἄτερος κάρα προβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων, *now one, and then the other, pushing forward the heads of their chariot horses* E. 730. 2. *to cast away;* ἐπεί μοι τὴν θέμιν σὺ προὐβαλες, *since thou towards me hast cast away all law* T. 807.

Προβιβάζω, *to lead onward;* προβίβαζε, κούρα, πρόσω C. 176.

Πρόβλημα, 1. *a projection;* ὑλᾶεν ἔπεστι πόντου πρόβλημα Aj. 1198. 2. metaph., *a pretext;* μηδὲν φόβου πρόβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχων Aj. 1055. 3. *a screen,* or *defence;* λαβὼν πρόβλημα σαυτοῦ παῖδα τόνδ' ἀγνῶν' ἐμοί P. 996.

Προβλής, *a projection,* or *promontory;* ὦ λιμένες, ὦ προβλῆτες P. 924.

Πρόβλητος, *cast away;* μὴ — ῥιφθῇ

κυσὶν πρόβλητος οἰωνοῖς θ' Ἕλωρ Aj. 817.

Προβοάω, *to cry aloud*; προβοᾷ τι γὰρ δεινόν P. 218.

Προβολή, *a bulwark*; πρὶν μὲν — δείματος ἦν μοι προβολὰ καὶ βελέων θούριος Αἴας Aj. 1191.

Προγενής, *ancestral*; θεοὶ προγενεῖς A. 929.

Πρόγονος, *a progenitor, an ancestor*; ὦ Ζεῦ, προγόνων προπάτωρ Aj. 380. metaph., πόνοι πρόγονοι πόνων, *toils, parents of toils* Aj. 1176.

Προδείδω, *to dread beforehand*; οὔτε γὰρ θρασύς, οὔτ' οὖν προδείσας εἰμὶ τῷ γε νῦν λόγῳ R. 90.

Προδείκνυμι, 1. *to point*, or *feel out the way*; σκήπτρῳ προδεικνὺς — ἐμπορεύσεται R. 456. 2. *to show first*, or *beforehand*; προδείξας οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν R. 624.

Πρόδηλος, *manifest*; λεύσσω γὰρ Αἴγισθον ἐκ προδήλου E. 1422.

Προδήλως, *manifestly, openly*; καλόν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ θανεῖν προδήλως μᾶλλον ἢ τῆς σῆς ὑπὲρ γυναικός Aj. 1290.

Προδιδάσκω, *to teach beforehand*, or *plainly*; ἡ κακὴ σὴ — ψυχή νιν ἀφυῆ τ' ὄντα κοὐ θέλοντ' ὅμως εὖ προὐδίδαξεν ἐν κακοῖς εἶναι σοφόν P. 1003. οὐ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους τούτων γνώμας προδιδάσκειν Aj. 163. mid., ὧν ὁ θήρ με Κίνταυρος — προδιδάξατο, παρῆκα θεσμῶν οὐδέν T. 678.

Προδίδωμι, *to betray, to abandon*; ἀπόλωλα τλήμων, προδίδομαι P. 911. μή με ταρβήσας προδῷς 747. ἀνὴρ — προδοὺς μ' ἔοικε κἀκλιπὼν τὸν πλοῦν στελεῖν 899. ἐννοεῖς ἡμᾶς προδοῦναι R. 331. οὐ σε μὴ προδῶ C. 655. ἢ προδώσετε; 826. μή ποτε προδώσειν τάσδ' ἐκών 1630. οὐ γὰρ δὴ προδοῦσ' ἁλώσομαι A. 46. μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ Aj. 585. τὸν δειλίᾳ προδόντα καὶ κακανδρίᾳ σε 993. πατέρα καὶ φίλους προδοῦσα σοὺς E. 360. ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς χάρις διαῤῥεῖ καὶ προδοῦσ' ἁλίσκεται Aj. 1246. ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδοὺς A. 322. τὰς γὰρ ἡδονὰς ὅταν προδῶσιν ἄνδρες 1151.

Προδότης, *a traitor, a betrayer*; δεινῶ προδότης καλεῖσθαι P. 94.

Πρόδοτος, *betrayed, abandoned*; Ἀγαμέμνονα κακῷ τι χειρὶ πρόδοτον E. 125. θανάτους αἰκεῖς δεδόμαιν χειροῖν, εἰ τὸν ἐμὸν εἶλον βίον πρόδοτον 201. πρόδοτος δὲ μόνα σωλεύει Ἠλέκτρα 1063.

Πρόδρομος, *hurrying, headlong*; φῶτα — φυγάδα πρόδρομον ὀξυτέρῳ κινήσασα χαλινῷ A. 108.

Προειπεῖν, *to proclaim*; τῷ κηρύγματι ᾧπερ προεῖπας ἐμμένειν R. 351.

Προεννέπω, see **προὐννέπω**.

Προεξεφίεμαι, see **προὐξεφίεμαι**.

Προέχω, see **προυχω**.

Προηγητής, *a leader, a guide*; τοῖς τυφλοῖσι γὰρ αὕτη κέλευθος ἐκ προηγητοῦ πέλει A. 977. ῥώμης γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινὸς δεῖται R. 1292.

Προθυμέομαι, *to desire*; ἐν οἷς χαίρειν προθυμεῖ T. 1109.

Προθυμία, *forwardness, ardour*; δέδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν Aj. 580. εἰ νῦν μὲν ἥδε γῆ σωτῆρα κλῄζει τῆς πάρος προθυμίας R. 48. τίς ποθ' ἡ προθυμία; 838. ὥστε μήποτ' ἂν προθυμίαν ἄδηλον ἔργου τῷ παραινέσαι λαβεῖν T. 666, see Ἄδηλος.

Πρόθυμος, *desirous, eager*; ὧν πρόθυμος ἠσθ' ἀεὶ E. 3.: *zealous*; πάλαι φύλαξ ἔβην τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυνηγίᾳ Aj. 36.

Προίστημι, 1. *to stand before, to confront* as an enemy; ἢ σοὶ γὰρ Αἴας πολέμιος προὔστη ποτέ; Aj. 1112. 2. *to assist, to protect*; οἱ 'γώ, φίλοι, πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης Aj. 790. 3. *to stand before* as a suppliant; ἣ σε πολλὰ δὴ — λιπαρεῖ προὔστην χερί E. 1370. 4. *to take the lead, to be foremost*; ὦ τοῖσιν ἐχθροῖς — προὐστήτην φόνου, *who took the lead in the slaughter of their foes* E. 968. 5. pass., *to be added*; τὰ σὰ βέλεα θέλοιμ' ἂν ἀδάμαντ' ἐνδατεῖσθαι ἀρωγὰ προσταθέντα, *I should wish to celebrate thy invincible weapons added in our aid* R. 206.

Προκάμνω, *to toil for any one*; οὐ σὺ πολλάκις τὴν σὴν προτείνων προὔκαμες ψυχὴν δορί Aj. 1249.

Πρόκειμαι, 1. *to lie exposed*; ἡμεῖς μὲν ἂν — προὐκείμεθ' αἰσχίστῳ μόρῳ Aj. 1038. κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον A. 1088. ἐκ δὲ γῆς, ὅθεν προὔκειτ', ἀναζίωσι θρομβώδεις ἀφροὶ T. 699. λύει τὸν αὐτῆς πέπλον, ᾧ χρυσήλατος προὔκειτο μαστῶν περονίς T. 921. 2. *to lie prostrate*; τὰ νῦν δ' ἄτιμος ὧδε πρόκειμαι Aj. 422. 3. *to appoint, to propose*; θεοὶ — ψεύδοντες οὐδὲν σημάτων προκειμένων, *the gods — being false to none of their previously appointed signs* C. 1508. νόμοι πρόκεινται R. 865. φόνον προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει A. 36. νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους 477. τῶν προκειμένων τι χρὴ πράσσειν, *of the things present say what it is right to do* A. 1316.

Προκήδομαι, *to take care of any one*;

σοῦ γὰρ οὖν προκήδομαι A. 737. ὡς φίλου προκηδομένα T. 962.

Προκηραίνω, *to be anxious for*; κείνου προκηραίνουσα T. 29.

Προκηρύσσω, *to publish, to proclaim by herald*; ἤσθιτ' ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων δρόμον προκηρύξαντος E. 674. ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσι σαφῆ προκηρύξοντα A. 84. καὶ μὴ σὺ προὐκήρυξας 457.

Προκλαίω, *to weep beforehand*; ἀγχοῦ δ' ἄρα κοὐ μακρὰν προὐκλαιον T. 959.

Προκλίνω, *to lean forward*; γεραιὸν ἐς χίρα σῶμα σὸν προκλίνας φιλίαν ἐμάν C. 201.

Προλαμβάνω, *to prefer*; εἰ πρὸ τοῦμοῦ προὔλαβες τὰ τῶνδ' ἔπη C. 1143.

Προλέγω, *to foretell*; οὐκοῦν ἐγώ σοι ταῦτα προὔλεγον πάλαι; R. 973.

Προλείπω, *to leave*; οὐρανίας ἕδρας προλιπὼν P. 1400. πατέρα τὸν σὸν ἐν λυγρῷ γήρᾳ προλείπων Aj. 502. 2. *to leave off, to desist from*; οὐδ' ἐθέλω προλιπεῖν τόδε μὴ οὐ τὸν ἐμὸν στοναχεῖν πατέρ' ἄθλιον, *nor will I leave off this so as not to groan for my wretched father* E. 130.

Προλεύσσω, *to foresee*; οἷα χρὴ παθεῖν με — δοκῶ προλεύσσειν P. 1344.

Προμανθάνω, *to learn beforehand*; ἀνάγκῃ προὐμαθον στέργειν κακά P. 534.

Πρόμαντις, *a prophetess*; εἶσιν ἁ πρόμαντις Δίκα E. 467.

Πρόμαχος, *protecting*; ἰὼ κελαινὰ λόγχα προμάχου δορός T. 853.

Προμήθεια and προμηθία, *forethought, providential care*; σῇ προμηθείᾳ E. 1342. ἡ χάρις — τῆς προμηθείας P. 553. σῇ — προμηθίᾳ C. 333. τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθίας 1047. ἐστὶν ἡ προμηθία καὶ τῷ λίγοντι καὶ κλύοντι σύμμαχος E. 978.

Προμηθεύς, *Prometheus*; Τιτὰν Προμηθεύς C. 56.

Προμηθής, *provident, concerned about*; οὔτε τι τοῦ θανεῖν προμηθής, *not at all concerned about death* E. 1067.

Προμηνύω, *to disclose beforehand*; προμηνύσῃς γε τοῦτο μηδενὶ τοὔργον A. 84.

Προμνάσμαι, *to presage*; προμνᾶται τί μοι γνώμα C. 1077.

Πρόμος, *a chief*; ἰὼ γᾶς πρόμοι C. 888. τὸν πάντων θεῶν θεὸν πρόμον Ἅλιον R. 661.

Προνίμω, *to go forth*; ἴθεθ' ὅπῃ προνίμεται τὸ δυσάριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης E. 1376.

Πρόνοια, 1. *forethought, providential care*; προνοίας οὕνεκα P. 763. πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενὸς σαφής R. 978. μή μοι πρόνοι' ᾖ τοῦ θεοῦ φυλακτία C. 1182. δαίμονας λίγων πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι A. 283. ἐπῄνεσ' ἔργον καὶ πρόνοιαν, ἣν ἔθου Aj. 532. προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ κέρδος λαβεῖν ἄμεινον E. 1003. 2. *prescience*; τοὔπος τὸ θεοπρόπον — τῆς παλαμφάτου προνοίας T. 820.

Πρόνους, *provident*; τούτου τίς ἂν σοι τἀνδρὸς ἢ προνούστερος ἢ δρᾶν ἀμείνων εὑρέθη —; Aj. 119.

Προξενίω, properly *to receive with hospitality*; figuratively, 1. *to be the cause of anything* to another, *to procure*; ἐλπίς, ἥτις καὶ θράσος τι προξενεῖ, *hope, which also produces any confidence* T. 723. χέρας, αἳ — πατρὸς ὑμιν δδ' ὁρᾶν τὰ πρόσθε λαμπρὰ προὔξένησαν ὄμματα, *hands, which have occasioned the once bright eyes of your father to be thus for you to look upon* R. 1483. 2. *to show*; ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι προξένει, *show it to me as now about to perform everything* C. 466.

Πρόξενος, *a host*, or *hostess*; φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν E. 1443.

Πρόοπτος see προὔπτος.

Πρόπας, *all, the whole*; πρόπας στόλος R. 169. ἵνα πρόπαντα κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ C. 1239. τοῦ τε πρόπαντος ἀμετέρου πότμου A. 853.

Προπάσχω, *to suffer before*; οὐδενὶ μοιριδία τίσις ἔρχεται ὧν προπάθῃ τὸ τίνειν C. 229.

Προπάτωρ, *a forefather*; ὦ Ζεῦ, προγόνων προπάτωρ Aj. 380.

Προπέμπω, 1. *to send before*; Φοῖβος εἰ προὔπεμψέ σε C. 671. ἐμοὶ — πολλάκις φήμας λάθρᾳ προὔπεμπες E. 1144. ὃς σ' ὧδέ μοι προὔπεμψεν — σποδόν τε καὶ σκιάν 1147. 2. *to conduct*; χοὶ προπέμψαντες φίλων C. 1663. 3. *to give, to carry to*; ξίφος ἢ γίνυν ἢ βελέων τι προπέμψατε P. 1190. 4. *to deal forth*; ἰοὺς ἀφύκνους καὶ προπέμποντας φόνον, *unerring arrows that deal forth slaughter* P. 105. 5. *to announce, to bring tidings*; ὦ κακάγγελτά μοι προπέμψας ἄχη A. 1273.

Προπετής, 1. *falling forwards, bent down*; ζῇ γὰρ προπετής T. 972. Schol. εἰς τὸν θάνατον προνενευκώς· ἢ παρειμένος εἰς τὴν γῆν πεσών· ἢ ἐπὶ πρόσωπον κοιμώμενος· ἢ καὶ μόνον κείμενος· the two last interpretations, says Ellendt, accord with the sense of the passage. 2. *fallen*

on the ground; τοιόνδε κεῖται προπτερίς, such it lay fallen T. 698.

Προπηλακίζω, *to revile, to abuse*; καὶ Κρέοντα καὶ τοῦμὸν στόμα προπηλάκιζε R. 427.

Προπίπτω, *to fall upon* by inadvertance; ἵνα τῷδ' ἐν ἀφθίγκτῳ μὴ προπίσῃς νάπει C. 157., the MSS. read προσπίσῃς.

Προπίπτω, *to fall down before, to supplicate*; αἰτῶ, προπίπτω, λίσσομαι E. 1372.

Προπονέω, or προπονέομαι, *to toil, to sink from toil*; γᾶς προπονουμένας, *when the land already sinks from toil* R. 685.

Πρόπυλον, *a vestibule*; θεῶν ὅσοιπερ πρόπυλα ναίουσιν τάδε E. 1367.

Πρόρρητος, *commanded*; καί μοι τάδ' ἦν πρόρρητα καὶ τοιαῦτ' ἔδρων T. 681.

Πρόρριζος, torn up *by the roots*, thrown *headlong*; Μυρτίλος — δίφρων πρόρριζος ἐκριφθεὶς E. 502. τὸ πᾶν δὴ δεσπόταισι τοῖς πάλαι πρόρριζον — ἔφθαρται γένος 755.

Πρός, a preposition governing a genitive, dative, or accusative case, *to, by, from, towards*.

Προσάγω, 1. *to lead* or *bring to*; τὰ πάνθ' ὁμοῦ ἑκατὸν προσῆγε συμμιγῆ βοσκήματα T. 759. τίς σε — προσήγαγεν χρεία; P. 236. 2. *to induce, to compel*; ἡ — Σφίγξ τὰ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν μεθέντας ἡμᾶς τάφανῆ προσήγετο R. 131.

Προσᾴδω, *to sing with*; metaph., *to chime in*, or *rejoice with*; καί μοι προσᾴδετε P. 403.

Προσάπτω, 1. used transitively, *to add to, to attribute, to attach to*; τῷ τεθνηκότι τιμὰς προσάπτειν, *to attribute honour to the dead* E. 348. τούτων — προσάψῃς μηδέν, *of these things—attach nothing* (*to the tomb*) 424. μή τι πέρα χρέος ἐμῇ πόλει προσάψῃς, *lest thou fasten some further trouble on my country* C. 236. 2. intrans., γᾶ φθίνουσα τρύχει (με), καὶ τάδ' εἰ κακοῖς κακὰ προσάψει τοῖς πάλαι τὰ πρὸς σφῷν, *my withering land wears out my spirit, especially if these afflictions, which spring from you, shall attach to the former afflictions* R. 667.

Προσαρκέω, *to aid, to assist*; ὡς θέλοντος ἐν ἐμοῦ προσαρκεῖν πᾶν R. 12. κείνῳ προσαρκῶν 141. ὡς ἂν προσαρκῶν σμικρὰ κερδάνῃ μέγα, *that giving a little aid he may reap great gain* C. 72.

Προσαρμόζω, *to fit*, or *adjust to*; ἃ δ' ἀντὶ δώρων δῶρα χρὴ προσαρμόσαι, *gifts which in fit return for his gifts it behoves us to prepare* T. 494. ὅπως ἂν αὐτῷ παρ' ἡμῶν κομίσῃς ἀντίποινα καὶ σύμφωνα οἷς ἡγαγες schol.

Προσαυδάω, *to speak to, to address*; προσαυδᾶν μήτε τούσδε, μήτ' ἐμέ R. 352. σὲ μὲν κἀκεῖ προσαυδήσω ξυνών Aj. 842. καὶ τὰ Τρωϊκά παιδία προσαυδᾶν 850. μητέρ' εἰ χρεὼν ταύτην προσαυδᾶν E. 266. — pass., ἐγὼ δ' ἀδελφή σοι προσηυδώμην ἀεί E. 1137.

Προσαυρεῖν, *to touch*; πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις προσαύρῃ A. 615. some MSS. read προσάρῃ, others προσψαύσῃ, Brunck ψαύσῃ.

Προσβαίνω, *to go to* or *towards, to approach*; προσίβα γὰρ οὐκ ἂν ποτ' ἀστιβὲς ἄλσος ἐς τᾶνδ' ἀμαμακετᾶν κορᾶν C. 125. πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνὴρ — προσβαίη μακράν; *for how should a man diseased — go far away* P. 42. τίς σε — προσίβη μανία; *what frenzy hath come upon thee?* R. 1300.

Προσβάλλω, 1. *to bring to* or *upon*; ἐμοὶ πικρὰς ὠδῖνας — προσβαλὼν ἀποίχεται T. 42. ὅρκον αὐτῷ προσβαλών, *imposing an oath on himself* 254. εὐκλειαν οὐχ ὁρᾷς ὅσην σαυτῇ τε κἀμοὶ προσβαλεῖς E. 962. στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν εἴθιν, *for thinking to apply a love charm to you* T. 1128. 2. *to urge, to compel*; μή μ' ἀνάγκῃ προσβάλῃς τάδ' εἰκαθεῖν C. 1180. 3. *to direct the attention to, to observe*; προσβαλοῦσ' ὅσα ζῶν κεῖνος εἶπε, *attending to whatever he, when alive, commanded* T. 577. τὰ μὲν οὖτι προσέβαλε 841.

Προσβλέπω, *to look at, to behold*; ὦ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν R. 1183. προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένω (ὑμᾶς) 1486. τὸν δ' ἐναντα προσβλέπω νεκρόν A. 1284. ἐπεὶ σφ' ἐγὼ ὕστερα δὴ μάλιστα προσβλέψασα T. 464. καί με προσβλέψας καλεῖ 793. προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι τὰ τοῦδε πράγη Aj. 339. προσβλέψασά μοι σφραγῖδα πατρός. E. 1213.

Προσγίγνομαι, *to be occasioned, to arise*; γνώσει κακοῦ θυμοῦ τελευτὴν ὡς κακὴ προσγίγνεται C. 1200. τοῖς γὰρ θανοῦσι μόχθος οὐ προσγίγνεται T. 1163.

Πρόσδεγμα, *a reception*; οἶσθα — τῆς ξένης ὁρῶν προσδέγμαθ' αὐτὴν ὡς ἐδεξάμην φίλως T. 625.

Προσδέρκομαι, *to look about for*; προσπτέσθου λεῦσσ' αὐτόν (Herm. νιν) προσδέρκου πανταχῇ C. 122.

Προσδέχομαι, 1. *to receive*; εἰ

ζῶνθ' Ἡρακλέα προσδέξομαι T. 232. ἄγος — τὸ μήτε γῆ μήτ' ὄμβρος ἱερὸς μήτε φῶς προσδέξεται R. 1428. 2. *to expect*; τοιόνδ' ἐγὼ μνηστῆρα προσδεδεγμένη T. 15.

Προσδιαφθείρω, *to destroy besides*; ὄλωλα, καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυνών P. 76.

Προσδίδωμι, *to give in addition*; καί πού τι καὶ βορᾶς μέρος προσίδοσαν P. 309.

Προσδοκάω, *to expect*; καί τι προσδοκῶ νέον P. 773. μηδὲ προσδόκα τόδε T. 366.

Πρόσειδρος, *surrounding*; προσέδρου λιγυὸς T. 791.

Πρόσειμι, *to be near, to be present*; ὡς ἂν ἀγνοία πρωΐ P. 129. γνώμη γὰρ εἴ τις κἀπ' ἐμοῦ νεωτέρου πρόσεστιν A. 716. ἤ τ' ἄγαν σιγὴ βαρὺ δοκεῖ προσεῖναι χὴ μάτην πολλὴ βοή 1237. τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνον προσεῖναι T. 250, same as φθονεῖσθαι. κὴρ πρόσεστιν οὐ καλή 454. ἀνδρί τοι χρεὼν μνήμην προσεῖναι Aj. 517. δίος — ᾧ πρόσεστιν αἰσχύνη θ' ὁμοῦ 1058. τέκνων ὅτων ἐμοὶ δύσνοια μὴ πρόσεστιν E. 644. ἔπειτα μέντοι χὠ λόγος καλὸς προσῆν, next, however, fair renown was added P. 352.

Πρόσειμι, *to approach*; ἔνθα μή ποτ' εἰς εὐνὴν πατρὸς τούτων πρόσειεν μηδέν E. 429.

Προσειπεῖν, *to speak to, to address*; τοῦτο γάρ σ' ἔχω μόνον προσειπεῖν R. 1072. δός μοι προσειπεῖν αὐτόν Aj. 534. τὰς ἱερὰς ὅπως προσείποιμεν Ἀθάνας 1200.

Προσεμβαίνω, *to insult*; οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναί σε χρή; Aj. 1327.

Προσεννέπω, *to address*; τὸν διφρευτὴν Ἥλιον προσεννέπω πανύστατον δή Aj. 844.

Προσέοικα, only used in the form of a participle; *to be fitting*, or *seemly*; ὅταν — τις δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα P. 891. ὀθούνεκα ἔξωρα πράσσω κοὐκ ἐμοὶ προσεικότα E. 608.

Προσέρπω, *to creep on* or *towards*; τοὔργον — δόλῳ προσέρπον R. 539. — τύμβου προσεῖρπον ἀσσον E. 888. φοβοῦμαι τὸ προσέρπον Aj. 225. καὶ σοὶ προσέρπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον ὁρῶ τάχα 1234. προσέρπει, προσέργεται τόδ' ἐγγύς P. 776.

Προσέρχομαι, *to approach, to come near*; προσελθὼν σῖγα P. 22. γνωτὰ κοὐκ ἀγνωτά μοι προσήλθεθ' ἱμείροντες R. 59. προσέλθετ', ὦ παῖ, πατρί C. 1106. κἀπεὶ προσῆλθεν 1627. πρόσελθε δεῦρο Aj. 1150. πρόσελθε T. 794. προσελθόνθ' ὧδε σὺν πολλῷ στόλῳ 496. προσελθὼν στῆθι πλησίον πατρός 1065. εἴ μοι — πίστ' ἔχων τεκμήρια προσῆλθες E. 765. προσέρχεται τόδ' ἐγγύς P. 777.

Προσευρίσκω, *to find by proof* or *experience*; ὃν μόνον προσεῦρον πιστόν E. 1344.

Προσεύχομαι, *to pray*; μὴ νῦν προσεύχου μηδέν A. 1318.

Προσέχω, 1. trans., *to bring to*; τίς σε — προσέσχε, τίς προσήγαγεν χρεία; P. 236. 2. intrans., *to touch at*; τίνι στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν; *with what armament hast thou touched at this land?* P. 244.

Προσηγορέω, *to speak to, to address*; σὸν τὸ ταῦθ' ὁρᾶν τε καὶ προσηγορεῖν φίλως E. 1463.

Προσήγορος, 1. *accosted, addressed*; τῷ προσήγορος; P. 1337. τί δῆτ' ἐμοὶ — προσήγορον ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἡδονᾷ, φίλοι; 1338. ὅπου θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος 1437. 2. used actively, *addressing*; Παλλάδος θεᾶς ὅπως ἐκοίμην εὐγμάτων προσήγορος, — *addressing her in prayer* A. 1170.

Προσήκω, 1. *to come*; εἴπερ ὡς φίλοι προσήκετε P. 229. οὕνεκ' ἐμῖν αἴσιος σκοτὸς προσήκεις C. 35. σμικρὸς προσήκεις ὄγκος E. 1131. 2. used impersonally, *to belong*, or *pertain to*; εἰ δὲ τῷ ξένῳ τούτῳ προσήκει Λαΐῳ τι συγγενές, *if there is any near connection between this stranger and Laius* R. 814. τῷ γὰρ προσήκει πλὴν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τάδε; *for to whom is this a duty, but to me and thee?* E. 897. οὐ σοι προσήκει τήνδε προσφωνεῖν φάτιν, *it does not become thee to give utterance to such a word* 1204.

Πρόσημαι, *to sit down near* or *at*; ἡλίκοι προσήμεθα βωμοῖσι R. 15.

Προσθακέω, *to sit near* or *at* as a suppliant; τήνδ' ὁ προσθακὼν ἕδραν C. 1168.

Πρόσθε and πρόσθεν, adv., 1. *before*, in place or time, *formerly*; 2. with an article, *former*; τοῦ πρόσθε Κάδμου R. 268. τοῦ πρόσθεν λόγου 851. τοῖς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν C. 871. τοῦ πρόσθ' ἐρήμου τοῦδε δυο τήνου πλάνου 1116. τῷ γε πρόσθε ἐξ ἴσου χρόνῳ T. 321. τὰν πρόσθε βελίων ἀλκάν P. 1136. 3. als *elder*; τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη, *the elder born Polynic* C. 376.

Προσθήκη, *assistance*; προσθήκην θε λέγει νομίζει θ' ἡμιν ὀρθῶσαι βέ R. 38.

Προσθιγγάνω, *to touch*; ἀπό μ' ὀλε ἦν προσθίγῃς P. 806. πρόσθε

νῦν μου C. 170. οὔτε λοιβῆς ἡμιν οὔτε θυμάτων παρῆν ἐκήλοις προσθιγεῖν P. 9.

Προσιδεῖν, see **προσοράω**.

Προσκαλέω, *to call upon*; δεύτερόν σε προσκαλῶ Aj. 89.

Πρόσκειμαι, 1. *to lie near*; ἀμφὶ μέσσῳ περιπετῆ προσκείμενον A. 1208., thence *to be near*; ἀνεὶς σειραῖον ἵππον εἶργε τὸν προσκείμενον, *giving rein to the off horse he held in the near one* E. 712. 2. *to be connected with*, or *united to*; εἴ τῳ πρόσκειμαι χρηστῷ E. 233. ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ 1029. τὴν ἀβουλίαν, ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν A. 1228. χὴ χάρις προσκείσεται R. 232. 3. *to give oneself up to*; μώραις δ' ἄγραις προσκείμεθα, *I have given myself up to a foolish hunting* Aj. 401. ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσει δίκη, *and you will justly be hated, in addition, by him that is dead* A. 94. δυσμενὴς ἴσῃ schol.

Προσκοπέω, *to consider and provide for*; σὺ δ' οὐ πέφυκας πάντα προσκοπεῖν, *but you are not accustomed to consider every thing* A. 684; but the more approved reading is σοῦ δ' οὖν πέφυκα, *for your sake I have been accustomed*.

Προσκυνέω, 1. *to adore*; γῆν τε προσεκυνοῦνθ' ἅμα καὶ τὸν θεῶν Ὄλυμπον C. 1650. προσκύσαι θ', ὥσπερ θεὸν P. 653. 2. *to salute*; πατρῷα προσκύσανθ' ἕδη θεῶν E. 1366. προσκύσαντε τὴν ἴσω δοκοῦν εἰσοίκησιν P. 529. 3. *to bid farewell to*; στεῖχε προσκύσας χθόνα 1394. 4. *to propitiate*; τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον, *propitiate their envy* P. 765. 5. *to worship*; πάντες σε προσκυνοῦμεν οἷδ' ἱκτήριοι R. 327.

Προσκυρέω, *to meet with, to encounter*; ὦ δεινότατον πάντων (παθῶν) ὅσ' ἰγὼ προσέκυρσ' ἤδη R. 1299.

Προσλαμβάνω, 1. *to lay hold of*; τῷδέ με — πρόσλαβε κουφίσας T. 1020. 2. *to take to oneself*; προσλαμβάνει κῆδός τε καινὸν καὶ ξυνασπιστὰς φίλους C. 379.

Προσλεύσσω, *to look at, to behold*; μὴ προσλεῦσσε P. 1057. ἡ τίκνων δῆτ' ὄψις ἦν ἱέμερος — προσλεύσσειν ἐμοί R. 1376. ταρβήσει γὰρ οὐ νεοσφαγῆ — προσλεύσσων φόνον Aj. 542. τίς δ' ἐστίν, ὄντιν' ἄνδρα προσλεύσσεις στρατοῦ; Aj. 1023.

Προσμάσσω, *to adhere to*; pass., πλευραῖσι προσμαχθεὶν (ἀμφίβληστρον), *fixed closely to my sides* T. 1042.

Προσμένω, 1. *to remain*; σῖγ' ἔχουσα πρόσμενε E. 1227. ἀλλὰ σῖγα πρόσμενε 1391. εἰ δ' ἡσυχάζων προσμένω R. 620. 2. *to wait for, to await*; τὸν βοτῆρα προσμεῖναι R. 837. — τὸν δν προσμένουσ' ἀκοίταν T. 522. ὃν γ' ἰγὼ ἀκάματα προσμένουσ' E. 160. Ὀρέστην τῶνδε προσμένουσ' ἀεὶ παυστῆρ' ἐφήξειν 295.

Προσμίγνυμι, 1. *to arrive, to happen*; spoken of the fulfilment of a prophecy; οἷον, ὦ παῖδες, προσίμιξεν ἄφαρ τοῦπος τὸ θεοπρόπον ἡμῖν τᾶς παλαιφάτου προνοίας T. 818. 2. *to approach*; οὐκ ἄρ' ἐκείνῳ γ' οὐδὲ προσμίξαι θρασύ; P. 106.

Προσμολεῖν, *to approach*; σὲ — προσμολεῖν καλῶ Aj. 72. μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον 708. προσμόλοι μόνον T. 1099.

Προσνέμω, in the middle voice *to add, to give in addition*; πρόσνειμαι δέ μοι χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις δίδοὺς T. 1206. schol. πρόσθεις.

Προσνίσσομαι, *to rush onwards*; σφᾶς ἐσιδὼν πολλῷ ῥεύματι προσνισσομένους A. 129.

Προσνωμάω, *to move towards*; λεύσσων δ' ὅπου γνοίη στατὸν εἰς ὕδωρ αἰεὶ προσινώμα P. 709. schol. ἑαυτὸν ἐκίνει, ἤγουν ἐπορεύετο.

Προσομιλέω, properly, *to be conversant with*, thence *to have experienced*; πείρᾳ δ' οὐ προσωμίλησά πω T. 588.

Προσοράω, 1. *to behold*; σύ τ' οὐδαμὰ τοὐμὸν προσόψει κρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν A. 760. ἄλλον δ' ἄν — προσίδοις — ὁρμενον ἀστὰν πρὸς ἑσπέρου θεοῦ R. 175. ὀμμασιν ποίοις βλέπων πατέρα πότ' ἂν προσεῖδον 1372. τύμβον θέλομεν προσιδεῖν — πατρὸς ἠμετέρου C. 1754. οὓς — σπείρων μόνον προσεῖδε κάξαμῶν ἅπαξ T. 33. ἕως γὰρ τόπον — προσιδεῖν ἐθέλεις P. 145. ἔνθα μή ποθ' ἡλίου φέγγος προσόψει E. 373. δοκνον μεγάλαν προσορῶσα δόμοισι βλάβαν νεῶν ἀϊσσόντων γάμων T. 839. ὡς προσεῖδε τοὺς ἔνδον γάμους 1129; προσεῖδον — φάσματα δισσῶν ὀνείρων E. 634. ἂν (λώβαν) μή ποτ' ἰγὼ προσιδεῖν ὁ τάλας ὤφελον δισσοῖς T. 993. θεαμάτων — ὧν προσεῖδον ὀφθαλμοῖς Aj. 972. 2. *to look upon, to regard*; μή μ', ἱκετεύω, προσίδητ' ἄνομον, *do not, I entreat, look on me as lawless* C. 140. Once used as a deponent verb; οὐκ ἀλαοῖς προσορωμένα ὄμμα σὸν ὄμμασιν C. 244.

Πρόσουρος, *neighbouring*; ἵν' αὐτὸς ἦν πρόσουρος P. 686.

Πρόσοψις, *a sight of*; σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν Aj. 70. φιλτάτην ἔχων πρόσοψιν E. 1278.

Προσπελάζω, *to approach*; pass., Πανὸς ὀρισσοιβάτα τις προσπελασθεῖσα — θυγάτηρ R. 1101.

Προσπέμπω, *to send to*; τὸν ἡμᾶς δεῦρο προσπέμψαντά σοι C. 1103. εἰ — μὴ 'τύγχαν' αὐτὸν δεῦρο προσπέμψας ἐμοὶ Θησεύς 1351.

Προσπίτομαι, *to fly to, to attack suddenly*; τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο; Aj. 275.

Προσπεύθομαι, *to seek out*; προσπεύθου, λεῦσσ' αὐτόν, πανταχῇ C. 121.

Προσπίπτω, 1. *to fall at* or *near*; βωμοῖσι προσπίπτουσα T. 900. προσπεσὼν ἔχου Aj. 1160. προσπεσόντα πως βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος C. 1159. 2. *to strike against*; ἐς Δίκας βάθρον προσέπεσες, ὦ τέκνον, πολύ A. 848. 3. *to fall upon, to light upon*; μὴ καὶ λάθῃ με προσπεσὼν P. 46. μὴ προσπεσὼν με λάθῃ ποθέν 156.

Προσπίπτω, *to fall before* on one's knees, thence *to supplicate*; προσπίπτω σε γόνασι P. 483. αἰτοῦ δὲ προσπίπτουσα E. 445.

Προσπολέω, *to accompany, to approach together*, or *in company*; τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ — αὐθις ὧδε προσπολουμένας C. 1100.

Πρόσπολος, 1. *an attendant, a servant*; τις προσπόλων C. 901. πρόσπολοί τε σοί 1550. πρόσπολοι A. 1199. ἰὼ πρόσπολοι 1305. προσπόλοις φυλάσσεται Aj. 535. δεῦρο προσπόλων ἄγ' αὐτὸν ὅστις χερσὶν εὐθύνων κυρεῖς 537. προσπόλων ὅδε 540. ἀνδρῶν προσπόλων E. 23. πρόσπολος θροεῖ Λίχας ὁ κῆρυξ ταῦτα T. 187. προσπόλων Εὐμολπιδῶν C. 1056. 2. *a female attendant*; ὦ προσπόλε R. 945. ἔδοξα προσπόλων τινὸς ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθέσθαι E. 78. κἀπὶ προσπόλου μιᾶς βιοστερῆ χωροῦντα C. 750.

Προσπτύσσω, 1. *to fold round, to cling to*; προσπτύσσεται πλευραῖσιν ἀρτίκολλος — χιτὼν ἅπαν κατ' ἄρθρον T. 764. 2. *to embrace*; ἐς δ' ὑγρὸν ἀγκῶν' ἵτ' ἐμφρων παρθένῳ προσπτύσσεται A. 1222.

Προστάσσω, *to command*; δορός τ' ἂν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον μένειν δίκαιον κἀγαθὸν παραστάτην, *and in the tempest of war he would remain at the post appointed an upright and brave companion* A. 666. χώτι δεῖ πρόστασσε δρᾶν C. 495. τί δῆτ' ἀφανρῷ φωτὶ προστάσσεις ποιεῖν; 1022. ἐς οὐδὲν ᾤδη πλὴν τὸ προσταχθὲν ποιῶν P. 998.

Προστατέω, *to preside over*; ὁ προστατῶν χρόνος, *the time now present* E. 771.

Προστατήριος, *tutelary, protecting*; κλύοις ἂν ἤδη, Φοῖβε προστατήρια E. 627.

Προστάτης, 1. *a patron, a protector*; Ἀπόλλωνα προστάταν T. 208. ἧς (νόσου) σε προστάτην σωτῆρά τε — μοῦνον ἐξευρίσκομεν R. 303. ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γιγράψομαι R. 411. θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἴσχων R. 882. 2. *a suppliant*; ὃς ἰσθ' ὁ προστάτης 1173. τοῦ θεοῦ γε προστάτην 1280.

Προστείχω, *to come towards*; εἶδε — Κρέοντα προστείχοντα σημαίνουσι R. 79. ἢ δεῦρο προστείχοντα κἀξορμώμενον; C. 30. φαιδρὰ — σαίνει με προστείχουσα 321.

Προστέλλω, *to go forward*; μακρὰν γάρ, ὡς γέροντι, προὐστάλης ὁδόν C. 20.

Προστήκω, *to fix in*; pass., πλευρὰ προστακέντος ἰοῦ T. 830. δεινοτάτῳ μὲν ὕδρας προστεταικὼς φάσματι 833.

Προστίθημι, 1. *to add*; μνημεῖ Ὀρέστου ταῦτα προσθεῖναί τινα E. 921. κἀπὶ τοῖσδε τὴν χάριν ταχεῖαν πρόσθες T. 1243. τί γὰρ παρ' ἡμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει προσθεῖσα κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν. 2. *to occasion*; τὰ δεινὰ γάρ τοι προστίθησ' ὄκνον πολύν A. 243. 3. *to impose upon, to fasten upon*; ἐπ' ἐμαυτῷ τάσδ' ἀρὰς ὁ προστιθείς R. 820. οὐ μὰν ἐν γ' ἐμοὶ προσθήσεις τάσδ' ἀράς C. 152. 4. midd., *to take*, or *add to oneself, to place near*; ταύτην πρόσθου δάμαρτα T. 1214. σὲ προσθέσθαι πέλας χώρας θέλουσι, *they wish to place you near the land* C. 405. οἷς ἂν σὺ πρόσθῃ, τοῖς δ' ἔφασκ' εἶναι κράτος C. 1334. παίδων — τῶν μὲν ἀρσένων μή μοι πρόσθῃ μέριμναν R. 1460. οὐκ ἤθελες θέλοντι προσθέσθαι χάριν C. 771. τί — λύουσ' ἂν ἢ θάπτουσα προσθείμην πλέον; A. 40.

Προστρέπω, *to entreat*; τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προστρέπω Aj. 818. ὧν σε προστρέπω φράσαι C. 50.

Προστρόπαιος, *suppliant*, used both as an adjective and substantive οὐδ' ἐπαισχύνει μ' ὁρῶν τὸν προστρόπαιον, τὸν ἱκέτην P. 918. θάκοις δὲ προστρόπαιος Aj. 1152. — σε προστροπαίους — λιτὰς ἔχων C. 1311.

Προστροπή, *a supplication*, or *entreaty*; τίνα πόλεως ἐπίστης προστροπὴ ἐμοῦ τ' ἔχων C. 564.

Πρόστροπος, *a suppliant*; μὴ — κἀμ

ὄντα σαυτοῦ πρόστροπον, κτείνας γίνῃ P. 762. ἱκετεύομέν σε πάντες οὐδὲ πρόστροποι R. 41.

Προστυγχάνω, *to meet with*; προστυχόντι τῶν ἴσων P. 542. ἱμοῦ κολαστοῦ προστυχών E. 1455.

Προσφέρω, 1. *to bring to*; δότε — προσφέροντες E. 1112. μηδὲ προσφέρειν μέθυ C. 482. λουτρὰ προσφέρων πατρί E. 426. οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων P. 1095. ξὺν τύχῃ δὲ πρόσφερε sc. τὰ τόξα P. 764. 2. *to offer*; τοιαῦτα μίντοι καὶ σὺ προσφέρεις ἱμοί, λόγῳ μὲν ἰσθλά, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακά C. 786.

Πρόσφθεγκτος, *addressed, spoken to*; οὐδὲ σοῦ φωνῆς ἔτι γενήσομαι προσφθεγκτος; P. 1056.

Πρόσφθεγμα, *an address*; λαβεῖν πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρός P. 235. καί τις πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἱρεῖ Aj. 495.

Προσφιλής, *dear, loved, friendly, welcome*; 1. of a person; ὃς μ' ἔθεσθε προσφιλῆ P. 528. ἱμοιγ' ἰλθόντα προσφιλῆ 583. φίλῃ μὲν ἥξειν πατρί, προσφιλὴς δὲ σοί A. 889. 2. of a thing; πρός τ' εἰ τί σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλές P. 467. ἡ χάρις — προσφιλὴς μενεῖ 554. χάρις προσφιλής means χάρις παρὰ φίλῳ καὶ ἐπιτήδειος τούτῳ. — οὔτ' ἔννομ' εἶπας, οὔτε προσφιλὲς πόλει R. 322. προσφιλεῖς λίξας λόγους E. 662. — superl., σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἱμοί P. 224.

Προσφιλῶς, *with a friendly disposition*; εἴ σοι προσφιλῶς — δοκεῖ γίρα τάδ' ὀὶν τάφοισι δίξασθαι νίκης E. 434.

Προσφορά, 1. *addition, increase*; τῶν γὰρ ἡμαρτημένων ἄκη μὲν ἔστι, προσφορὰ δ' οὐκ ἔστ' ἔτι C. 1272. 2. *a gift*; πολῳ (χρόνῳ) γὰρ ἡ σὴ προσφορὰ δηλώσεται C. 587.

Πρόσφορος, *useful*; τίνι γάρ ποτ' ἂν — πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος —; E. 220. — πάνθ' ὁπόσ' ἂν μέλλω πράσσειν πρόσφορά θ' ὑμῖν καὶ τῷ κατὰ γᾶς C. 1771.

Προσφωνέω, 1. *to address, to speak to*; ἀλλ' οὐδὲ προσφωνεῖ μ' ἔτι P. 922. μήτ' · εἰσδέχεσθαι μήτε προσφωνεῖν τινά R. 238. μὴ — δόμοις δέχεσθαι μηδὲ προσφωνεῖν 318. ὁ προσφωνῶν ἱμὶ E. 1472. pass., ἢ δὲ προσφωνούμεθα T. 228. 2. *to give utterance to*; οὐ σοι προσῄειν τήνδε προσφωνεῖν φάτιν E. 1204, see Προσέρχω.

Προσφώνημα, *an address, a voice*; ὦ δεινὰ πατρὸς καὶ κασιγνήτης ἱμοὶ ἥδιστα προσφωνήματα C. 326. ἔγνων γὰρ τὸ προσφώνημά σου 895.

Πρόσχημα, 1. *a pageant*; τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος πρόσχημ' · ἀγῶνος, *the famous pageant of Grecian games* E. 672. 2. *a pretext*; οὐδὲν ἀλλό σοι πρόσχημ' ἀεὶ E. 515.

Προσχρῄζω, 1. *to wish for, to desire*; τί προσχρῄζων μαθεῖν; R. 1155. πείθου· κἀγὼ γάρ, ὅσον σὺ προσχρῄζεις C. 524. τί προσχρῄζοντα τῷ θακήματι; 1162. ὅστις ἂν σου τοῦτο προσχρῄζοι τυχεῖν 1170. δίκαια προσχρῄζουσιν 1204. 2. *to have need of*; οὐδὲ σοῦ προσχρῄζομεν P. 1044.

Προσχωρέω, *to accede to*; τοῖς τοῦδε προσχωρεῖν λόγοις P. 952.

Πρόσχωρος, 1. adj., *contiguous, neighbouring*; πρόσχωρος τόπος R. 1127. 2. subst., *an inhabitant*; τῶνδε προσχώρων ξένων C. 494. δεινὸς ὁ προσχώρων Ἄρης 1067.

Προσψαύω, *to touch, to feel*; μηδὲ προσψαύσῃτ' ἔτι P. 1043. προσψαυσον C. 831.

Πρόσω, 1. *beyond, further*; βῆναι πρόσω T. 194. προβίβαζε — πρόσω C. 176. ὁρῶ μὲν γὰρ ἥβην τὴν μὲν ἔρπουσαν πρόσω T. 544. 2. *far off, at a distance*; πύργοι μὲν, οἳ πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων, πρόσω C. 15. 3. superl., *as far as possible*; ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς πρόσωτατ' ἐκφύγω E. 383. 4. *to the greatest length*; λήγει δ' ἱρὶς δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου Aj. 718.

Πρόσωθεν, *from a distance*; στείχοντα γὰρ πρόσωθεν Aj. 710.

Πρόσωπον 1. *the face*; κρατὶ δ' ἡλιοστερὴς κυνῇ πρόσωπα Θεσσαλὶς νιν ἀμπίχει C. 315. 2. *the countenance, the visage*; πτύσας προσώπῳ A. 1217. μή μ' ἀποστερήσῃς τῶν σῶν προσώπων ἀδονὰν μεθίσθαι E. 1269. φαιδρῷ προσώπῳ 1289. οὐ τὸ σὸν δείσας πρόσωπον R. 448. ἢ τοσόνδ' ἔχεις τόλμης πρόσωπον 533.

Προσωφίλησις, *service*; τίνα προσωφίλησιν ἕρξεις; P. 1392.

Προταρβέω, *to fear for any one*; μή μου προτάρβει A. 83. ὁ ξυνήθης πότμος οὐκ ἐᾷ πατρὸς ἡμᾶς προταρβεῖν T. 89.

Προτάσσω, *to appoint beforehand*; χρόνον προτάξας ὡς τρίμηνον ἡνίκ' ἂν χώρας ἀπείῃ κἀναύσιος βαβώς, τότ' ἢ θανεῖν χρείη — ἢ — ζῆν ἀλυπήτῳ βίῳ T. 163.

Προτείνω, 1. *to stretch forth*; δεξιὰν πρότεινε χεῖρα P. 1276. ἴδοὺ

προτείνω T. 1174. 2. *to put forward, to expose;* οὐ σὺ πολλάκις τὴν σὴν προτείνων προὐκαμες ψυχὴν δορί, *for whom thou often, exposing thy own life, didst toil with the spear* Aj. 1249. 3. *to pretend;* θεοὺς προτείνων τοὺς θεοὺς ψευδεῖς τίθης P. 980.

Πρότερος, 1. adj., *former;* πρότερας ἄρας ὕπερ R. 164. ἀκτὶς ἀελίου, τὸ κάλλιστον ἐπτάπυλῳ φανὲν Θήβᾳ τῶν προτέρων φάος A. 102. 2. adv., *before;* τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη P. 197. κοὐκ ἔστι λῆξαι πρότερον 757. δφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι μέγαν — κεῖνος ἀ'νήρ Aj. 1171.

Προτίθημι, 1. act., *to put before, to place before;* Ἀτρέα — προθέντ' ἀδελφῷ δεῖπνον οἰκείων τέκνων Aj. 1273. ῥάκη προθέντες βαιά P. 274. φορβῆς τοσοῦτον, ὡς ἄγος, μόνον προθεῖς A. 771. μ' ἐκεῖνοι — προθέντες ἐνθάδε, *they having put me here on shore;* P. 268. ὃς ἦν γάρ μοι σὺ προὔθηκας σποδόν E. 1189. προθεὶς δὲ χεῖρα δεξιάν, *having proffered his right hand* P. 930. 2. *to expose, to give over to;* κτανὼν πρόθες ταφεῦσι 1479. 3. *to enjoin, to impose* anything on any one; προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν A. 1234. νεωτέρῳ τῷ τοῦτο βαστάζειν πρόθες A. 216. κοὐκέτ' τοιοῦτον οὔτ' ἄκοιτις ἡ Διὸς προὔθηκεν, οὔθ' ὁ στυγνὸς Εὐρυσθεύς T. 1038. 4. *to hold forth, to allege;* ἥντιν' αἰτίαν προθεὶς Aj. 1030. 5. mid., *to call together* an assembly; ὅτι σύγκλητον τήνδε γερόντων προὔθετο λέσχην A. 160. 6. *to prefer;* πάρος τοὐμοῦ πόθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα; C. 420. — προθέσθαι εὐλάβειαν, *to take precautions against;* νῦν δ' εὐλάβειαν τῶνδε προὐθέμην ἐγώ E. 1326.

Προτιμάω, *to esteem in preference, to prefer;* ἥτις προτιμᾷ μὴ κακὴ πεφυκέναι T. 719.

Προτίω, *to honour before another;* οὐ γὰρ τάφου νῶν τὼ κασιγνήτω Κρέων τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει; A. 22.

Προτρέπω, *to compel;* 1. act., ὃς πάντας ἐς πέδον κάρα νεῦσαι φόβῳ προὔτρεψεν A. 270. τίς γάρ σ' ἀνάγκη τῇδε προτρέπει βροτῶν; E. 1184. 2. mid., σὺ γάρ μ' ἄκοντα προὐτρέψω λέγειν R. 358, gl. παρεκίνησας. 3. *to exhort;* σοί γ' ἐπισκήπτω τε καὶ προτρέψομαι 1446.

Προὐννέπω, *to greet;* χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προὐννέπω, *and I bid the herald hail* T. 226.

Προὐξεφίεμαι, *to order* or *direct previously;* ὡς σὺ προὐξεφίεσο T. 756.

Προὔπτος, *manifest;* εἰς προὔπτον Ἅιδην C. 1442.

Προὔχω, 1. *to surpass, to excel;* τέχνα γὰρ τέχνας ἐτέρας προὔχει P. 138. τῇ δ' ἐπιστήμῃ σύ μου προὔχοις τάχ' ἄν R. 1116. κοὐκετ' ἐκ γ' ἐμοῦ τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων A. 208. 2. mid., *to pretend, to make a pretext;* σὺ μὲν τάδ' ἂν προὔχοιο A. 80.

Προφαίνω, 1. act., *to expose so as to be seen;* οὐρανῷ σκίλη προφαίνων E. 743. 2. *to utter words;* προὔφηνεν οὔτε μεῖζον' οὔτ' ἰλάσσονα T. 323. 3. *to lay open;* μοῖρα προφαίνει δολίαν καὶ μεγάλαν ἄταν T. 847. 4. *to show a design* of doing anything; τί ῥέξοντες ἀλλοκότῳ γνώμᾳ τῶν πάρος ὢν προὔφαινες; *to do what with purpose differing from those things which thou before didst intimate?* P. 1177. 5. pass., *to appear, to be seen;* προὐφάνης δὲ φιλτάταν ἔχων πρόσοψιν E. 1277. ποθοῦντι προὐφάνης C. 1501. προφάνηθι Ναξίαις ἅμα περιπόλοισι σαῖς A. 1135. τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι R. 163. ἦν (μαντείαν) οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προὐφάνης ἔχων οὔτ' ἐκ θεῶν τοῦ γνωστόν 395. ἄλλα δ' ἄθλια — προὐφάνη λέγων 790. ὥς τις ἀφ' αἵματος ὑμετέρου προφανεῖσα C. 246. 6. *to be perceived by hearing;* προὐφάνη ἐτύπος P. 202.

Πρόφαντος, *foreshown, predicted;* ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρός T. 1149. ὡς τὸ θεῖον ἦν πρόφαντον 1153.

Πρόφασις, 1. *a pretext;* αὕτη γὰρ ἦν σοι πρόφασις ἐκβαλεῖν ἐμέ P. 1023. 2. *direction;* ἐπὶ προφάσει θηρός, *according to the direction of the Centaur* T. 659.

Προφερής, superl., *the eldest,* or *the most eminent;* τῷ προφερεστάτῳ μόνῳ σήμαινε C. 1528.

Πρόφρων, *willing, cordial;* γενοῦ πρόφρων ἡμῖν ἀρωγός E. 1372.

Προφυτεύω, *to procreate beforehand;* δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες μορφάν E. 191.

Προφύω, aor., signifies *to have been born before;* σοῦ πατρὸς — ὃς προὔφυ πατήρ Aj. 1270.

Προφωνέω, 1. *to utter aloud;* ἐπὶ κωκυτῷ — ἠχὼ πᾶσι προφωνεῖν E. 109. 2. *to proclaim, to declare publicly;* καί σοι προφωνῶ τόνδε μὴ θάπτειν Aj. 1068. ὑμῖν προφωνῶ πᾶσι Καδμείοις τάδε R. 222.

Πρόχειρος, *prepared, ready at hand*; 1. of a person; πῶς — κοὐ πρόχειρος εἶ κτανεῖν E. 1486. 2. of a thing; πρόχειρον εἴ τί σοι πάρα ξίφος χεροῖν P. 737. ἤδη σαφὲς πρόχειρον ἔχθος δέρκομαι E. 1105.

Πρόχους, *a pitcher*; εὐκροτήτου χαλκέας — πρόχου A. 426.

Προχρίω, *to anoint beforehand*; κάτεγμα — ᾧ προὔχριον T. 693.

Προχωρέω, *to advance*; πρὸς ἐμὴν αἰεὶ χεῖρα προχωροῦν, *ever advancing at my beck* P. 148.

Πρόμνα, or πρόμνη, *the poop* or *stern* of a ship; εἰς ἀντλίαν, εἰς πρῷραν, εἰς πρόμνην P. 480. καιρὸς καὶ πλοῦς δὲ ἐκείγει γὰρ κατὰ πρόμνην 1437.

Πρό, or πρά, *prematurely*; δέδοικα γάρ, μὴ πρὸ λέγοις ἂν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ T. 628.

Πρών, *a promontory*; Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες T. 785.

Πρῴρα, *the prow* of a ship; εἰς ἀντλίαν, εἰς πρῷραν, εἰς πρόμνην P. 480. ἐκείδαν πνεῦμα τοῦκ πρῴρας ἀνῷ P. 635.

Πρώτιστα, *first of all*; ἔμβαλλε χεῖρα — πρώτιστά μοι T. 1171. εἰ μὴ — πρώτιστ' ἔχρῃζον ἐκμαθεῖν 1439. εἰδέναι δέ σου πρώτιστα χρῄζω E. 659.

Πρωτόγονος, *first born, noble*; πρωτογόνων εἴκων P. 180.

Πρῶτον, adv., *first, for the first time*.

Πρῶτος, *first*, in dignity, time, or place.

Πταίω, *to stumble*; ἢ που πταίων — βοᾷ P. 215.

Πτερόεις, *winged*; πτερόεσσα κορά R. 508.

Πτερόν, 1. *a wing*; πτερῶν γὰρ βοῖβδος οὐκ ἄσημος ἦν A. 991. 2. figuratively, *an omen* derived from the flight of birds; οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστὸν ἐξ ὀμῶν πτερὸν ἐξήγαγ' εἰς τόδ' ἅλσος C. 97.

Πτερύξ, 1. *a wing*; λευκῆς χιόνος πτερύγι στεγανός A. 114. 2. figuratively, *the flight*; γανάων ἀκτίμων ἴσχουσα πτερύγας ἐξυτένων γόων E. 235.

Πτερωτός, *winged*; Διὸς πτερωτὸς ἥδε μ' αὐτίκ' ἕξεται βροντὴ πρὸς Ἅιδην C. 1460.

Πτηνός, *winged*; 1. of a bird; πτηνῆς ἐς ὄμμα πολείας Aj. 140. πτηνὸν ὄρνιν P. 943. ἢ τις πτηνὸς οἰωνός A. 1069. πτηνῶν ἀγέλαι Aj. 168. 2. of an arrow; πτηνοῖς ἰοῖς P. 166. πλὴν ἐξ ἀκυβόλων εἴ ποτε τέξων πτανοῖς ἰοῖς ἀνόσους γαστρὶ φαρβάν 703. πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ἕκλων 1096. Used metaphorically; ὦ πτανοὶ θῆραι, *O winged prey!* P. 1131.

Πτήσσω, *to crouch*, or *quail* through terror; ἔπτηξε θυμόν C. 1465.

Πτυχή, *a fold*, thence *a dell*, or *hollow* between two mountains; ναιόμεν ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς R. 1026.

Πτύω, *to abominate, to spurn*; πτύσας ἐκεῖ τε δυσμενῆ A. 649. πτύσας προσώπῳ 1217.

Πτωκάς, *fugitive, fluttering*, of birds; ἴθ', αἰθέρος ἄνω πτωκάδες ἐξυτένου διὰ πνεύματος ἅλσεί με P. 1082.

Πτῶμα, *a fall*; πίπτουσι — βροτῶν χοὶ πολλὰ δεινοὶ πτάματ' αἰσχρά A. 1033.

Πτωχός, *poor*, 1. of diet; πτωχῷ διαίτῃ C. 755. 2. of a person; πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου R. 455. μὴ σφε περίδῃς πτωχὰς — ἀλωμένας 1506. φυγὰς σφιν ἕξω πτωχὸς ἠλώμην C. 445. πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς καὶ ξένοι 1337.

Πυθικός, *Pythian*, or *Delphic*; τὸ Πυθικὸν μαντεῖον E. 32. τὸ Πυθικὸν θεοῦ μαντεῖον R. 242. τὰ Πυθικὰ — Φοίβου δόματα R. 70. ἕδλοισι Πυθικοῖσιν E. 49.

Πύθιος, *Pythian*; ἢ πρὸς Πυθίαις ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς C. 1051.

Πυθμήν, *the bottom*; ἐκ δὲ πυθμένων ἕκλυσε κοῖλα κλῄθρα R. 1261.

Πυθόμαντις, *prophecying at Delphi*; τὴν Πυθόμαντιν ἑστίαν, *the prophetic hearth of Delphi* R. 965.

Πυθάδε, *towards Delphi*; Πυθάδ' ἰόν R. 603. πορεύομαι Πυθάδε 788.

Πυθών, *Pytho*, or *Delphi*; τᾶς πολυχρύσου Πυθῶνος R. 152.

Πυκάζω, *to make close, to fasten*; πύκαζε θᾶσσον (δῶμα) Aj. 578.

Πυκινός, 1. *thick, solid, frequent*; πυκιναῖς δρέπαις Aj. 1187. 2. *prudent, shrewd*; μάλα τοι ἔπεφε πυκινοῖς ἐνδεῖν πάθη P. 843.

Πυκνόπτερος, *thick-winged*, or as others, *many* in number; πυκνόπτεροι δ' εἴσω — εὐστομοῦσ' ἀηδόνες C. 17.

Πυκνόστικτος, *thickly-spotted*; πυκνοστίκτων ἐλάφων C. 1094.

Πύκτης, *a pugilist*; Ἔρωτι — ἔστις ἀντανίσταται πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας T. 442.

Πυλάδης, *Pylades*; φίλτατε ξένων Πυλάδη E. 16. Πυλάδη 1365.

Πυλῆτις, *Pylian*; Ἑλλάνων ἀγοραὶ Πυλήτιδες T. 636.

Πύλη, *a door, a gate, a portal*; κλῇθρ' ἀνασπάσατον πύλης χαλῶσα A. 1171. εἴσω τῆσδε παστάνων πύλης Aj. 11. τῇδε πρὸς πύλῃ E. 808. — κἀναδεικνύναι πύλας 1450. διασαῖς — στρατηγίσιν πύλας Aj. 49. πύλας — ἀνῳγόξας ἔσω R. 1244. πύλαις ἐπιλαῖς ἀνήλατο 1261. κλῇθρα γὰρ πυλῶν τάδε διοίγεται 1294. ἀστὸς

αὐλείων πυλῶν A. 18. ἑπτὰ λοχαγοὶ γὰρ ἐφ' ἑπτὰ πύλαις τεχθέντες 141. πρὸ πυλῶν ἥδ' Ἰσμήνη 522. θηρός, ὃν ἐν πύλαισί φασι πολυξέστοις εὐνᾶσθαι C. 1565.

Πύλιος, *Pylian*; Νέστωρ ὁ Πύλιος P. 420.

Πυλωρός, *one who watches a door* or *passage*; τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφί σοι λείψω Aj. 539.

Πύματος, *last*, *extreme*; τό τε κατάμεμπτον ἐπιλέλεγχε πύματον — γῆρας C. 1237. ἔθνος, ἄφιλος, ὅτι πύματον ἀλοίμαν R. 663. Used adverbially; ἐν πυμάτῳ, *at last* C. C. 1671.

Πυνθάνομαι, 1. *to inquire*; perf., πέπυσμαι, fut., πεύσομαι.—ποτέρα πυνθάνοι' ἄν, εἰ πατήρ σ' ὁ καίνων C. 997. μὴ εἰδότ' αὐτὸν μηδὲν ὧν σὺ πυνθάνει 1157. — τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ 'στὶν (ὁ πατήρ) T. 66. πᾶσιν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι 91. ὃς πύθοιθ' ὅτι δρῶν — ῥυσαίμην πόλιν R. 71. ἔραμαι πυθέσθαι 513. πολλὰ πυθέσθαι 1303. — ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ' ὅπερ; 1444. 2. *to find out* by inquiry, *to hear*; πυνθάνομαι — Δηΐάνειραν — οὕνεκ' εὐνάζειν βλεφάρων πόθον T. 103. — πεπυσμένη — πάρει πάθημα τοὐμόν 140. τὰ δὲ πεπυσμένη λόγῳ 291. δεῖν' ἔπη πεπυσμένος κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν R. 513. — μηκέτ' ἄλλοθεν πύθῃ E. 1216. ἐπεὶ πύθοιτο (τὸ εὖ πράσσειν) T. 92. τὸ μὴ πυθέσθαι, τοῦτό μ' ἀλγύνειεν ἄν 458. ὡς τελευταῖον ἐμοῦ φήμην πύθησθε θεσφάτων 1140. πυθέσθαι παῖδος δύσφορον ἅταν Aj. 628. τάχ' ἄν με — πύθοισθε — σεσωσμένον 677. αἰσχρόν, εἰ πύθοιτό τις, λέγοις καλάζειν 1138. οὐ γὰρ ἂν πύθοιό μου R. 333. ὡς πύθοιμεθ' ἄν, ὅπου πάτ' ἐσμέν C. 11. εἰ πυθοίατο συλῶντα τἀμά 925. — χρῇ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, ὃν πεύσει τάχα E. 35. εἰ τάδ' ἡ τεκοῦσα πεύσεται 462. πεύσει δέ T. 895. πεύσει τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα R. 1240. μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς ταῖς σαῖσιν ἥκειν τἄλλα μὴ 'ξ ἄλλων πύθῃ C. 1268. The old editions and MSS. have πάθῃ for πύθῃ, a reading which all the commentators condemn, and which probably arose from a mere transcriber's error: but still various emendations or alterations have been suggested in other parts of the passage; Elmsley, Reisk, Dindorf, and others, would read ταμὰ for τἄλλα, *do not hear what concerns me from others*, that is, *I confess my own faults*: Brunck puts a stop after ἥκειν and reads τοῦτο for τἄλλα, *do not hear* (or *inquire of*) *this from others*: Ellendt again would put a colon after τἄλλα (which he retains in preference to τοῦτο or τἀμὰ) fateor me ceteroqui etiam (καί) pessime tibi consuluisse: ne ab alio comperias, *I confess that I have in other respects also consulted very badly for your support; learn it not from any one else*; lastly, the former part of the passage is rendered by different persons in different ways, *I confess that I have come* (or *that I am*) *the worst of men in providing for your support*:—or, *I call you to witness, that, though the worst of men, I have come to provide for your support*: Dindorf well explains it to mean μαρτυρῶ κάκιστά σοι ἀποδεδεικέναι θρεπτήρια.

Πῦρ, 1. properly *fire*; πῦρ ἂν οὐ παρῆν P. 295. πυρὸς μέτα 298. τῷ Λημνίῳ τῷδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ ἔμπρησον 789. κρεῖσσον ἀμαμακέτου πυρός R. 177. ὃς γῆν — πυρὶ πρῆσαι κατάκρας A. 200. πῦρ διέρπειν 265. σιδηρὸν ὀπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ 471. παμφλέκτου πυρός E. 1128. οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος τις ὀνήσιμον οὐκ ἀποτρέψει; T. 1010. πυρὸς φλέγοντος Aj. 1257. πυρὶ καὶ στεροπαῖς R. 470. παλτῷ βίπτει πυρί A. 131. πῦρ πνεόντων χοράγ' ἄστρων A. 1132. 2. used figuratively, *peril*; πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις προσαύρῃ A. 615. 3. *groundless hope*; θάλπει τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρί E. 876, schol., ἀνιάτῳ ἐλπίδι. 4. an expression of reproach; ὦ πῦρ σὺ καὶ πᾶν δεῖμα, *thou firebrand and utter horror* P. 915.

Πυρά, *a pyre*, *a funeral pile*; πυρᾶς πλήρωμα T. 1203. ὡς — ἐς πυρὰν με θῇς 1244. νιν πυρᾷ κέαντες E. 747. σκῦλα πρὸς πυρὰν ἐμὴν κόμιζε P. 1418. ἐσχάτης δ' ἀρῶ πυρᾶς — βόστρυχον E. 889.

Πύργος, 1. properly *a tower* or *turret*; οὔτε πύργος οὔτε ναῦς R. 56. οὐδ' ἔστιν γ', οὐδὲ πύργος 1378. πύργοι μέν, οἱ πάλιν στέγουσιν C. 14. πρὶν καὶ στεφάνωμα πύργων — Ἥφαιστον ἑλεῖν A. 122. οὔτ' ἂν νιν (μοιρίδιον δώσησιν) ἔλβοι οὔτ' Ἄρης, οὐ πύργος, οὐχ ἁλίκτυποι — ναῦς ἐκφύγοιεν A. 943. 2. met., *a defence*, *a bulwark*; θανάτων δ' ἐμῇ χώρᾳ πύργος ἀνίστατο R. 1200. σμικρὸν μεγάλων χωρὶς σφαλερὸν πύργου βῆμα πέλοντα Aj. 159.

Πυργώδης, *tower-like*, *towering*; ἐπ' ἄκρας ἧκε πυργώδους πλακός T. 272.

Πυρεῖον, a machine doing the office of

a tinder-box; πυρὶ ἀμοῦ τάδε (ἐστί) P. 36.

Πυρόω, *to set on fire;* ἔστις — πυκνὸν πυρόσων ἥλθε A. 286.

Πυρφόρος, 1. *fire-bearing;* ἐπὶ γῇ πάσα πεπταλοῦσθαι πυρφόρος A. 135. πυρφόρος ἀστροσωτὴρ P. 1183. ὁ πυρφόρος θεὸς Τιτὰν Προμηθεύς C. 55. πυρφόρων ἀστραπῶν κράτη R. 200. πυρφόρος θεοῦ κεραυνός C. 1654. τάς τε πυρφόρους Ἀρτέμιδος αὐγάς R. 206. 2. *fever-sending;* ὁ πυρφόρος θεὸς σκήψας ἐλαίνει, λοιμὸν ἔχθιστος, πάλαι R. 27.

Πώ, *yet, at all, ever.*

Πωλικός, *pertaining to a colt;* κἀπὶ πωλικῆς ἀντὶ ἀντήρης ἱμβιβάς, *and a man mounted on a chariot drawn by young steeds* R. 302.

Πωλοδαμνάω, *to break in* or *train young horses;* but used figuratively of *forming the character of any one;* αἰνεῖ· ἀμοῖν αὐτὸν ἐν νάμοις πατρὸς δεῖ πωλοδαμνῶν κἀξαμοῦσθαι φόνῳ Aj. 545.

Πῶλος, *a colt,* also used for *a horse* without regard to age; Λίνυειας ἐπὶ πώλων βαβάσσων C. 314. πώλοισιν, ἃ μαφαρμάτοις φεύγοντες ἁμίλλαις 1065. πῶτα δ' ἁρμάτων — πώλων ἅμβασις 1071, see ἅμβασις. ξανθαῖσι πώλοις E. 695. πῶλοι βίᾳ φέρουσιν 715. ἑστάρας δ' ἔχων πώλους 725. ἐξὸν δ' ὅταν κίνδυνον ἀνοίσας θοαῖς πώλοις 728. πίπτοντος — πῶλοι δυεστάρησαν εἰς μέσον ἁρμῶν 738.

Πῶμα, *a draught, a beverage;* οἰνοχόον πάμπαν P. 706.

Πώποτε, *ever, at any time.*

Πῶς, *how? in what manner? by some means.*

Πώς, *in some manner, in a manner, by some means.*

P

Ῥά, a particle expressing *conjecture.*

Ῥαβδονομέω, *to act as judge, to preside over a contest;* εὐλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις ῥαβδονόμει ξυνοῦσα T. 513.

Ῥᾴδιος, *easy;* τόν τοι τύφαννον εὐσεβεῖν οὐ ῥᾴδιον Aj. 1329. ῥᾷστ' ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων λῦξαι P. 1381. Used adverbially; ῥᾷστα γὰρ τὸ σόν τε σή, κἀγὼ δίοιμι τοὐμόν R. 320. ῥᾷστα τὸν βίον φέρει 983.

Ῥᾳδίως, *easily;* ἐν γὰρ ἂν θεὸς χρείαν ἐρευνῷ, ῥᾳδίως αὐτὸς φανεῖ R. 725. πόλεις, κἂν εὖ τις οἰκῇ, ῥᾳδίως καθέβρασεν C. 1532.

Ῥάθυμος, *indolent;* ποῖ γὰρ· μανεῖς ῥάθυμος; E. 946.

Ῥαίω, *to beat* or *bruise,* thence *to destroy by labour;* δοῦλοι ἀνῆρ ὡς ἀλευθέρου ῥαίοιτο T. 267.

Ῥάκος, *a rag;* θέλκεται ῥάκῃ P. 39. οἷα φαυλὶ δυσμόρῳ ῥάκη προθέντες βαιά 274.

Ῥᾷστα, see ῥᾴδιος.

Ῥαχίζω, properly *to cut through the backbone,* thence *to slaughter;* κάκλεν ῥαχίζων Aj. 56. τοὺς δ' — ἔσφαζε κἀρράχιζε 292.

Ῥαψῳδός, *composing rhapsodies;* δεῖ ἡ ῥαψῳδὸς ἐνθάδ' ἢν κάων R. 391.

Ῥέα, the goddess *Rhea;* τὸν πάντιον γαιάοχον Ῥέας φίλον υἱόν C. 1075.

Ῥέεθρον, see ῥεῖθρον.

Ῥέζω, 1. *to perform a sacrifice;* εὖτ' ἂν ἀγνὰ θύματα ῥέζῃ πατρῴῳ Ζηνὶ τῆς ἁλώσεως T. 287. 2. *to do;* τί ῥέζοντες P. 1176. ὡς τίνα δὴ ῥέζῃς πελάμων ποτέ; 1191. ἔρεξας; C. 543. ἔς τί ῥέξομεν 1722.

Ῥέθος, *the face;* νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἱματόεν ῥέθος αἰσχύνει A. 525.

Ῥεῖθρον and ῥέεθρον, *a current, a stream, a river;* παρὰ ῥείθροισι χειμάῤῥοις A. 708. κρῆναι Κηφισοῦ νομάδες ῥείθρων C. 693. Δίρκαιον ὑπὲρ ῥείθρων A. 105. ναίων παρ' ὑγρὸν Ἰσμηνοῦ ῥείθρων 1111.

Ῥέπω, *to verge,* or *incline towards;* φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπειν A. 718. σαφῶς τοῦτ' ἔστι τοὔργον εἰς δυὰ ῥέπον R. 847.

Ῥεῦμα, *a stream;* κἀθύδρος οὐ κρατὴρ μειλιχίων ποτῶν ῥεύματι συντρίχει C. 158. ἐσιδὼν πολλῷ ῥεύματι προσνισσομένους A. 129.

Ῥέω, *to flow;* δόξης ἡ — κλεηδόνος καλῆς μάτην ῥεούσης, *of renown or fair fame spreading abroad in vain* C. 260. ταῦτα μὲν ῥείτω κατ' οὖρον T. 468.

Ῥήγνυμι, 1. *to break;* σίδηρον — θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα πλεῖστ' ἂν εἰσίδοις A. 472. 2. *to burst;* δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα T. 915. 3. intrans., *to burst forth;* ἔῤῥαγεν παγὰ δακρύων 849. τάδ' ἐκ

δυοῖν ἔρρωγεν (κακά) R. 1280. ὁποῖα χρῄζει ῥηγνύτω R. 1076.

'Ῥῆμα, *a word, a saying*; οὕνεκ' ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε τὸ ῥῆμα; R. 355. πρὸς δὲ τοὺς φίλους οἷ' ἀνταμείβει ῥήματα C. 818. ἔργοις πεπονθὼς ῥήμασίν σ' ἀμύνομαι 877. τὰ πολλὰ γάρ τοι ῥήματα — παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά 1283. κακὰ δεινάζων ῥήματα Aj. 239. τὰ δεινὰ ῥήματα — χανοῦν 1205. δεκῶ μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν E. 61.

'Ῥητός, *that may* or *can be spoken*; ἢ ῥητόν; ἢ οὐ θεμιστὸν ἄλλον εἰδέναι; R. 993. αὐδῶν ἀνόσι' οὐδὲ ῥητά μοι 1289. ῥητὸν ἄῤῥητόν τ' ἔπος C. 1005. δεινὸν γάρ, οὐδὲ ῥητόν (τοὐπίσαγμα τοῦ νοσήματος) P. 746.

'Ῥιγέω, *to shudder*; αἱ δὲ παρθένοι ῥίγησαν, ὡς ἤκουσαν C. 1603.

'Ῥίζα, *a root*; γένους ἅπαντος ῥίζαν ἐξημημένος Aj. 1157. νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπὸ ῥίζας ἐτέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις' κατ' αὖ νιν — θεῶν τῶν νερτέρων ἀμᾷ κόνις A. 596.

'Ῥιζόω, *to cause to take root, to fix firmly*; καταῤῥάκτην ὀδὸν χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐῤῥιζωμένον C. 1587.

'Ῥιμφάρματος, *using a swift chariot*; ῥιμφαρμάτοις φεύγοντες ἁμίλλαις, *flying with the contests of swift chariots* C. 1065.

'Ῥιπή, *a throw, a cast, impulse*; but its sense varies with the context; 1. *a blast* of wind; βακχεύων ἐκτείνει ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων A. 137. ὅτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων αὐταὶ ψυχῆς ῥιπαὶ τήνδε γ' ἔχουσιν A. 920. *a ray* or *beam* of the stars; παμφεγγεῖτ' ἄστρων ῥιπάς E. 106. αἱ δὲ νυχιῶν ἀπὸ ῥιπῶν C. 1250., which is generally rendered *and some from the twinklings of the stars by night*; but Ellendt and Hermann would translate it *blasts, from the nocturnal blasts*.

'Ῥιπτέω, *to hurl, to throw*; παλτῷ ῥιπτεῖ πυρὶ A. 131. μάρψας ποδὸς νιν — ῥιπτεῖ πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτρων T. 777. τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν ῥιπτεῖ θερίσας Aj. 235.

'Ῥιπτός, *hurled*; ὁ ῥιπτὸς Ἰφίτου μόρος T. 356.

'Ῥίπτω, *to throw, to cast, to expose*; τὸ γὰρ κάταγμα τυγχάνω ῥίψασα — ἐς μέσην φλόγα T. 692. ἔῤῥιψεν ἄλλων χερσὶν εἰς ἄβατον ὄρος R. 719. ἣν ἔῤῥιψεν αἰσχρῶς ὧδ' ἐρῆμον P. 265. ἔῤῥιψεν ἐκτὸς αὐτὸν T. 268. ἐκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτόν R. 1290. ῥῖψον με γῆς ἐκ τῆσδ' ὅσον τάχιστα 1436. πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ ῥίπτων ἑαυτόν T. 787. — pass., μὴ — ῥιφθῶ κυσὶν πρόβλητος Aj. 817. ἀλλ' οἴχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐῤῥιμμένα, *but all this is now gone, thrown aside* (*in scorn*) Aj. 1250.

'Ῥίς or ῥῖνες, *the nostrils*; βλέπων φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥῖνας ἐκ τε φυσίας πληγῆς μελανθὲν αἷμα Aj. 901.

'Ῥοή, *a stream*; ὦ Σκαμάνδριοι γείτονες ῥοαί Aj. 415.

'Ῥοθέω, *to murmur*; 1. trans., ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως ἄνδρες μάλις φέροντες ἐῤῥόθουν ἐμοί A. 290. 2. intrans., λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐῤῥόθουν κακοί 259.

'Ῥόθιον, *a billow* dashed against the shore; τῶν πόντ' ἀμφιπλήκτων ῥοθίων μόνος κλύων — βιοτὰν κατέσχεν P. 683.

'Ῥοῖβδος, *a whizzing noise*; πτερῶν γὰρ ῥοῖβδος οὐκ ἄσημος ἦν A. 991.

'Ῥόπαλον, *a club*; τόξα καὶ λόγχας ῥόπαλόν τε τινάσσων T. 510.

'Ῥοπή, 1. *the turn of the scales, an impulse*; σμικρὰ παλαιὰ σάματ' εὐνάζει ῥοπή R. 961. 2. *a crisis, a critical moment*; ἐν οὖν ῥοπῇ τοιᾷδε κειμένῳ T. 82, schol. ἐν κινδύνῳ καὶ ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἱσταμένῳ. 3. *the last moment of life*; ῥοπὴ βίου μοι (ἐστί) C. 1504.

'Ῥοφέω, *to absorb*; ἐκ μὲν ἐσχάτας βέβρωκε σάρκας πνεύμονάς τ' ἀρτηρίας ῥοφεῖ ξυνοικοῦν T. 1044.

'Ῥυθμίζω, *to measure*, or *to shape*; τί δὲ ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λόπην ὅπου; A. 318, schol. σχηματίζεις, διατυποῖς.

'Ῥῦμα, *a defence*; σμικροὶ μεγάλων χωρὶς σφαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλονται Aj. 159.

'Ῥύομαι, *to protect, to rescue*; ῥύου με κἀκφύλασσε C. 286. ἡνίκα — τὸ μηδὲν ὄντας ἐν τροπῇ δορὸς ἐῤῥύσατο Aj. 1255. ὅτι δρῶν ἢ τί φωνῶν τῇδε ῥυσαίμην πόλιν R. 72. ῥῦσαι σεαυτὸν καὶ πόλιν, ῥῦσαι δ' ἐμέ, ῥῦσαι δὲ τῶν μίασμα τοῦ τεθνηκότος 312, 313. — ὅλοιθ' ὅστις μ' ἀπό τε φόνου ἔῤῥυτο κανέσωσεν 1332.

'Ῥύσιον, 1. *a pledge, a hostage*; καὶ μεῖζον ἄρα ῥύσιον πόλει τάχα θήσεις C. 862. 2. *a ransom, a requital*; φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας πρὸς τοῦ δοκοῦντος οὐδὲν εἰδέναι κακόν P. 947.

'Ῥυτήρ, *a rein* or *bridle*; σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος, *to hasten with slackened rein* C. 904. μέγαν ἐπποδέτην ῥυτῆρα λαβών Aj. 237.

'Ῥυτός, *flowing*; ῥυτῶν ὑδάτων λουτρὰ καὶ χοάς C. 1594. ῥυτῶν Βοσπορίων ποταμῶν Aj. 868.

'Ῥώμη, *strength*; λῃστὰς — οὐ μεθ' ῥώμῃ κτανοῦν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν R. 123. ῥώμης γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινὸς δεῖται 1292. τοὔργον τόδε μεῖζον ἀνήκει ἢ κατ' ἐμὲν ῥώμαν T. 1015.

Σ

Σαίνω, *to fawn*; παιδός με σαίνει φθόγγος, *the voice of my son beguiles me*, A. 1199. φαιδρὰ γοῦν ἐπ' ὀμμάτων σαίνει με προσεῖχουσα C. 321.

Σαίρω, *to sweep away*; πᾶσαν κόνιν σήραντες A. 405.

Σακεσφόρος, *one who bears a shield*; Αἴαντι τῷ σακεσφόρῳ Aj. 19.

Σάκος, *a shield*; ἑπτάβοιον ἔρρηκτον σάκος Aj. 573.

Σαλαμίς, the island *Salamis*; ὦ κλεινὰ Σαλαμίς Aj. 593. τῆς ἀμφιρύτου Σαλαμῖνος 135. ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον Σαλαμῖνος 847.

Σαλεύω, *to toss, to heave*; a metaphor taken from the tossing of a ship in a storm; πόλις γὰρ — ἤγαν ἤδη σαλεύει R. 23. πρόδοτος δὲ μόνα σαλεύει Ἠλέκτρα E. 1063.

Σαλμυδησσός, the city *Salmydessus*; ὁ Θρῃκῶν Σαλμυδησσός A. 956.

Σάλος, *the tossing of the sea*; ἐκ πολλοῦ σάλου εὔδουσ' ἐπ' ἀκτῆς P. 271. 2. used figuratively of a city *agitated by perils*; τὰ μὲν δὴ πόλεως — πολλῷ σάλῳ σείσαντες ὤρθωσαν πόλιν A. 163. πόλις — κἀνακουφίσαι κάρα βυθῶν ἔτ' οὐχ οἷά τε φουνίου σάλου R. 24.

Σάλπιγξ, *a trumpet*; οὔτε τοῦ κλέων σάλπιγγος Aj. 284. στάντες δ' — χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ᾖξαν E. 701.

Σάρδεις, the city *Sardis*; τὸν πρὸς Σάρδεων ἥλεκτρον A. 1024.

Σάρξ, *flesh*; κορέσαι στόμα — ἁμᾶς σαρκὸς αἰόλας P. 1142. ἐκ μὲν ἰσχάδας βίβρωκε σάρκας T. 1043.

Σαυτοῦ, the reflex pronoun of the second person, *of thyself*.

Σάφα, *manifestly, plainly, certainly*.

Σαφηνής, *certain*; σαφηνῆ (φωνῶ) T. 888.

Σαφής, *manifest, plain, certain, sure*; σύμβολον σαφὲς λύπης P. 401. πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενὸς σαφής R. 978. τὰ πάντ' ἂν ἐξίκοι σαφῆ 1182. κοινὸς ἠχεῖται κτύπος, σαφὴς μὲν αὐτῶν C. 1497. σαφῆ προκηρύξοντα A. 34. ἆρ' ἔνδηλα καὶ σαφῆ λέγω; 401. ἡλίου σέλας ἀφ' ἁνοῖ φθέγματ' ὀρνίθων σάφη E. 18. σαφῆ σημεῖα φαίνεις 23. ὅπως — ἡμῖν ἄγγελος σαφὴς 41. σαφῆ σημεῖ' ἔοικα 873. τιμωρὸν αὐτῷ (αὐτῷ) σαφῆ 954. σαφὲς πρόχειρον ἄχθος δέρκομαι 1104. ἔκμαθ' εἰ σαφῆ λέγω 1214. ἡμῖν — εἰ ταῦτά σοι δείξουσιν — σαφῆ 1358. ὃς τάχ' ἂν σαφῆ λέξειεν T. 386. — ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής; R. 390. μή μοι Φοῖβος ἐξίλθῃ σαφής 1011. εἰ Ζεὺς ὅτι Ζεύς, χὠ Διὸς Φοῖβος σαφής C. 629. compar., ὅσῳπερ καὶ σαφεστέρων κλέω Φοίβου τε καὐτοῦ Ζηνός C. 796. — superl., παρ' οὗ τις ἂν σκοπῶν τάδ' — ἐκμάθοι σαφέστατα R. 286.

Σαφῶς, *manifestly, plainly, certainly*.

Σβέννυμι, *to extinguish*; met., *to baffle*; καὶ μὴ θεῶν τις τήνδε πεῖραν ἔσβεσεν Aj. 1036.

Σεαυτοῦ, the reflex. pron. of the second person, *of thyself*.

Σέβας, 1. *veneration*; εἴπερ ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας A. 304. — 2. *an object of veneration*; ἀπόμοσ' ἐγγοῦ Ζηνὸς ὕψιστον σέβας P. 1273. ὦ θεῶν ἐγγὺς σέβας R. 830. εἰσῆλθε λαμπρὸς (Ὀρέστης) πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας E. 675. ὅτε τὰ πάτρια τεύχη περεβίβοσαν, ἰὼ μάκαιρα ταυροκτόνων λεόντων ἴφεδρε, τῷ Λαερτίου σέβας ὑπέρτατον P. 400.

Σεβίζω and **σεβίζομαι**, 1. *to worship*; εἰ θέμις — τὴν ἀφανῆ θεὸν καὶ σὺ λιταῖς σεβίζειν — Αἰδωνεῦ C. 1554. 2. *to revere*; θεοὺς — τιμαῖς σεβίζειν C. 1011. τὴν εὐσεβίαν σεβίσασα A. 934. ἐ'γὼ σεβισθεὶς C. 642.

Σέβω and **σέβομαι**, 1. *to worship*; δαιμόνων ἕδη σέβων R. 886. οἰκέτι τὸν ἄθικτον εἰμι γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων 898. Ἅιδην, ὃν μόνον σέβει θεῶν A. 773. 2. *to revere, to reverence*; τὸν Ἅιδου σέβειν A. 776. θεῶν — θέσμι' ἐξήνυσ' εὐνομίᾳ σέβων μεγίστῃ Aj. 699. σέβειν μὲν εὐσέβειά τις A. 864. pass., ἡ δ' οἶκος πλέον ἕλκῃ σέβοιτ' ἂν (πόλις) C. 764. ὅτι καὶ πόλις τέτροφεν ἄφιλον ἀποστυγεῖν καὶ τὸ φίλον σέβεσθαι C. 187. τοὺς φυτεύσαντας σέβειν C. 1379. τοὺς ὁμοσπλάγχνους σέβειν A. 507. εἴ τι σέβει ξένον P. 1148. τὰ Λαΐου σέβοντας — θρόνων ἀεὶ κράτη A. 166. Ἀτρείδας σέβειν Aj. 652. ἁμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων; A. 740. οὐ γὰρ σέβεις 741. 3. *to show regard or respect to*; τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν A. 726. σὺ γὰρ τοῦνδ' ἐς πλέον σέβω R. 700. τάδε χρὴ πάντας σέβειν E. 969.

Σειραῖος, *fastened by a rope*; used to describe the *off side* horse to a

chariot; δεξιὸν δ' ἀνεὶς σειραῖον ἵππον E. 712., see ἀνίημι.

Σεισμός, an earthquake; σημεῖα δ' ἥξειν — ἢ σεισμὸν ἢ βροντήν τιν' ἢ Διὸς σέλας C. 95.

Σείω, to shake, to agitate; κρυφῇ κάρα σείοντες A. 291. ἡνίας χεροῖν ἔσεισαν E. 703. εἰς γὰρ ἂν σεισθῇ θεόθεν δόμος A. 580. τὰ μὲν δὴ πόλεος — θεοὶ πολλῷ σάλῳ σείσαντες ὤρθωσαν πάλιν A. 163. θεὸς — ἔπαυσεν ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὀδοῖς 1260.

Σέλας, 1. a flame, also fire; τὸ παγκρατὲς σέλας ἡφαιστότευκτον P. 974. ἐφέστιον σέλας T. 604. πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας T. 1188. 2. lightning; βροντήν τιν' ἢ Διὸς σέλας C. 95. 3. the shining of the sun; λαμπρὸν ἡλίου σέλας E. 17. 4. the light of day; ὃ φαεννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας Aj. 843.

Σελλοί, Selli, priests of Dodona; μαντεῖα — ἃ τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ Σελλῶν ἐσελθὼν ἅλσος εἰσγραψάμην T. 1157.

Σέλμα, a rowing-bench; ὑπτίοις — σέλμασιν ναυτίλλεται A. 713.

Σεμνόμαντις, a venerable prophet; τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα R. 556.

Σεμνός, 1. revered, holy, sacred; σεμνὸς Ποσειδῶν C. 55. σεμνά τε παῖς Παλλὰς Ἀθάνα 1092. σεμναί τε θεῶν παῖδες Ἐρινύες E. 112. σεμνὰς Ἐρινὺς ταυτόδας Aj. 824. θεῶν σεμνῶν C. 90. σὺν ταῖσδε ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς 459. τὸ σεμνὸν ὄνομα C. 41. σεμνῶν ὀργίων T. 762. οὗ πότνιαι σεμνὰ τιθηνοῦνται τέλη βροτοῖσιν C. 1053. σεμνὸν — βάθρον τόδ' ἀσκέπαρνον C. 100. — τὰ σέμν' ἵν' ἥκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα; R. 953. 2. proud, boastful; τὰ σέμν' ὅπῃ κέλαζ' ἐκείνους Aj. 1086.

Σεύομαι, to hasten, to depart; σεῦται — ἐκ' οἴκους T. 642. ὁ δ' ἐσσύθη μόνος Aj. 287. συθεὶς τ' ἂν οὐδὲν ἀλγύναις πλέον R. 446. ποῦ κυρεῖ ἐκτόπιος συθεὶς; C. 119. πάλιν, φίλα, συθῶμεν 1721.

Σηκός, the recess in a temple; Χρύσης πελασθεὶς φύλακος, ὃς τὸν ἀκαλυφῆ σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφις P. 1312.

Σῆμα, 1. a sign; τῶνδ' ἀκούσεις σῆμα T. 611. 2. a portent; ψεύδοντες οὐδὲν σημάτων πρακειμένων C. 1508.

Σημαίνω, 1. to indicate by signs or words, to signify; σημαίνει δ' ὅτι μόνης τόδ' ἐστὶ δῆλον Ἰσμήνης κάρα C. 321. γόων γὰρ οὐκ ἀσήμονες φθόγγοι σφε σημαίνουσι δεῦρ' ὁρμωμένας C. 1665. σήμαιν', εἴτ' ἔχει χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδε γε P. 22. κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε 37. Κρέοντα προστείχοντα σημαίνουσί μοι R. 79. τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί 226. χθὸνι σημῆναι θέλων 933. σημήνατε 1050. σήμαινε C. 51. ταῦτα σημανοῦσ' ἀλήλυθα 367. τῷ προφερτάτῳ μόνῳ σήμαινε 1529. δηλοῖς δ' ὅς τι σημαίνων νέον A. 242. Κρέοντι σημαίνει μολὼν 1193. χὐ λόγος σημαινέτω T. 344. χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα σημαίνουσά τι 867. σήμαιν' ὅπου φανέντες — γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν E. 1286. 2. to command; τί χρὴ ποιεῖν; σήμαινε T. 595. Τεύκρῳ — σημήνατε μίλειν μὲν ἡμῶν σύνοιδ' δ' ὑμῖν Aj. 673. τὸ μέν τις οὐ νέος οὔτε γήρᾳ σημαίνων C. 708. 3. mid., τὰ μὲν σημαίνομαι Aj. 32.

Σημάντωρ, one who brings intelligence, an informant; αὐτός μοι σὺ σημάντωρ γενοῦ R. 957.

Σημεῖον, a sign; σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς οὔτε του κυνῶν — ἐξεφαίνετο A. 257. σαφῆ σημεῖ' ἰδοῦσα E. 874. — σημεῖα δ' ἥξειν τῶνδέ μοι παρηγγύα ἢ σεισμόν, ἢ βροντήν τιν', ἢ Διὸς σέλας C. 94. σαφῆ σημεῖα φαίνεις ἐσβλὲ εἰς ἡμᾶς γεγώς E. 24. φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα R. 710. λαβὼν σημεῖα τοιαῦτα 1059. τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλύων A. 985.

Σθεναρός, strong, vigorous; ἀελλάδων ἵππων σθεναρώτερον φυγῇ πόδα νωμῶν R. 468.

Σθένος, power, strength; οὗτος δὲ τίς λόγῳ τε καὶ σθένει κρατεῖ; C. 68. τὸ τῆσδε χάρας οὐ γεγήρακε σθένος 731. ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσονι σθένει Aj. 433. 2. moral force, or strength; εἰ σθένος λάβοιμι E. 325. εἰ λάβοις σθένος 340. μέγα τι σθένος ἁ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας T. 497. σθένει 'πὶ νικεῖν τὸν εὔκαιρον τελεῖσαι λόχον C. 1090, that is, ἐπὶ νίκῃ. — εἴπερ τί γ' ἐστι τῆς ἀληθείας σθένος, R. 369. — 3. violence; πόλις ἀναίρεται, πόλις ἁμά, σθένει C. 846. ποταμοῦ σθένος — Ἀχελῴου, the mighty river Achelous T. 506.

Σθένω, to be strong, to possess strength: 1. of body; οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε εἶλεν με P. 935. εἰς ὅσον γ' ἐγὼ σθένω 1389. οὐδέπω μακρὰν πτέσθαι σθένοντες R. 17. προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένω 1486. οὐ γὰρ ἂν σθένοις τοὐμὸν δέμας ἐρῆμον ἕρπειν C. 502. οὐδὲν σθένω 850. δρομαῖα βᾶσ' ὅσον τάχιστα σθένουσ' T. 923. εἶμι κἀγὼ — ὅποιπερ ἂν σθένω Aj. 797. 2. of mind; also to be able; οὔτε γὰρ σὺ τοῦδ' ἄτερ σθένεις ἑλεῖν τὸ Τροίας

πεδίον οὔθ' οὗτος σέθεν P. 1420. οὐ σθένομεν ἐν φωνῇ πέρα C. 257. ἔκνου σοῦ δ' οὐδὲ σωθῆναι σθένω 1347. ὅταν δὲ μὴ σθένω, πεπαύσομαι A. 91. οὔθ' ὅτι θεοὺς μαίνων οὔτις ἀνθρώπων σθένει 1031. χθμεῖς οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ' ἀπαλέξασθαι Aj. 165. τόδ', εἴπερ ἔσθενον, ὕβριν ἔν E. 594. ξυνοίσω πᾶν ὅσοπερ ἐν σθένω 934. κρατοῦν γὰρ οἰκέτι γλώσσης σθένω 1166. παῦσον, εἰ σθένεις, δικλῆν 1407. 3. *to have power*, or *authority*; ὅπου δ' ὁ χείρων τἀγαθοῦ μείζον σθένει P. 454. καί τις ἄλλος ἐν πόλει σθένει C. 457. πρὸς πόλιν δ' ἀπίστωμαι σθένουσαν ἡμῶν — μέγα 738. οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον φήμην τὰ σὰ κηρύγματα A. 449. πατρός, εἴπερ τινός, σθένοντος ἐν πλούτῳ Aj. 483. οὔτις ἔστ' ἀνὴρ σθένων τοσοῦτον, ὅστε σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ 1041. σθένεις δ' ἔλασσον τῶν ἐναντίων χερί E. 986. σθένουσα μηδέν 1002.

Σίγα, *silently*.

Σιγάω, *to be silent*; τί σιγᾷς; P. 794. C. 1273. σιγῶν κελεύω P. 853. σιγῶν φιλῶ R. 569. ἐχθίων ἔσει σιγῶσα A. 87. σιγῶν ἐν ἁρμόζοι σε T. 728. ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ 811. ὅστε μὴ σιγῶν πρέπειν 1116. σιγῶν ἔμεινον E. 1229. σιγῶν ἐπήνεσα 1314. σιγῶν ἔνεγε 1450. σιγήσομαι C. 113. οὐ γὰρ οὖν σιγήσομαι 984. — σίγα C. 111. T. 970. σίγα νυν ἑστώς Aj. 87. σίγησον Aj. 954.

Σίγειον, the promontory *Sigæum*; πικρὸν Σίγειον P. 355.

Σιγή, *silence*; κἂν ἐγὼ σιγῇ στένω R. 341. ἢ τ' ἄγαν σιγὴ βαρὺ δοκεῖ προσεῖναι A. 1236. καὶ τῆς ἄγαν γὰρ ἐστί τοι σιγῆς βάρος 1241. σιγῇ τοὐμὸν ἔργον ἥντινον T. 318. σιγῇ κεύθειν 985. σιγὴν παρασχὼν κλῦθι 1105. τάχ' ἂν — σιγῇ πτήξειεν ἔφωνοι Aj. 171. γυναικὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει 286. σιγὴ παρ' ἡμῶν ἔστω E. 461. τίς οὖν ἂν ἀξίαν — μεταβάλοιτ' ἂν ὧδε σιγὴν λόγων; 1253.

Σιγηλός, *taciturn*, *given to silence*; οὐ σιγηλὸς εἶ T. 415. δεῖ' ἔσει σιγηλός; P. 731.

Σιδηροβρώς, *sharpening steel*; σφαγεὺς — σιδηροβρῶτι θηγάνῃ νεηνικής Aj. 807.

Σιδηροκμής, *slain by the sword*; ἐν μέσοις βοτοῖς σιδηροκμῆσιν ἥσυχος θακεῖ νεκρόν Aj. 318.

Σίδηρος, 1. properly *iron*; ὃς τὰ δοὶν' ἀκαρτέρουν τόνε, βαφῇ σίδηρος ὤν, ἐθηλύνθην Aj. 636. τὸν ἐγκρατέστατον σίδηρον ἐστὶν ἐκ πυρὸς πεπυκνῇ θρασυθέντα — ἐν εἰείδοις A. 471. 2. *an iron blade*, or *weapon*; στενάζοντος ἐν τομῇ σιδήρου T. 883. κτείνουτ' αἵματι σιδήρῳ Aj. 147.

Σινδών, *fine linen*, *κρεμαστὴν — βρόχῳ μιτόεσσι σινδόνος καθημμένην* A. 1207.

Σίπυλον, the promontory *Sipulus*; Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ A. 819.

Σισυφίδης *of the race of Sisyphus*; τῶν δεινότατον Σισυφιδῶν γενεᾶς Aj. 189.

Σίσυφος, *Sisyphus*; ὁ ἰμπάλιμπτος Σισύφου Λαερτίου P. 415. οὐχὶ Σισύφου πατρός 1295.

Σιτονόμος, *supplying food*; τοῦ ποτὲ τεύξομαι σιτονόμου μέλεος πόθεν ἐλπίδος; P. 1080.

Σιωπάω, *to be silent*, *to keep silence*; τί δὴ τοῦ δεῖ δὲ οὐδενὸς λόγου σιωπᾷς —; P. 721. σιωπᾷς; 939. μὴ σιωπάτω R. 231. εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε 233. οὐ σιωπήσας ἴσει; 1146. αἰδῶ σιωπῶν C. 868. οὐν' ἂν σιωπήσαιμι A. 185. καὶ σιωπώσης ἐμοῦ E. 647.

Σιωπή, *silence*; δέδοικ' ὅπως μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῆσδ' ἀναῤῥήξει κακά R. 1075. ἢν μὲν σιωπή C. 1619.

Σκαιός, properly *on the left side*; met., *ignorant*; σκαιὸν ἐκλύσων στόμα Aj. 1204.

Σκαιοσύνη, *folly*; σκαιοσύναν φυλάσσων C. 1215.

Σκαιότης, *folly*; αἰσχρὰ τοι σκαιότητ' ὀφλισκάνει A. 1015.

Σκαμάνδριος, *Scamandrian*; ὁ Σκαμάνδριος γείτονος ῥοὰ Aj. 414.

Σκάφος, *the hull of a ship*; εἰς δὲ ναυτικὰ σκάφη πηδῶντος — Ἕκτορος Aj. 1257. ἐν μέσῳ σκάφει θέντες σφε T. 800.

Σκεδάννυμι, *to disperse*; μὴ σκεδάσαι τῷδ' ἐπὶ κρατὸς βλεφάρων δ' ὕπνον T. 985.

Σκέλος, *the leg*; οὐρανῷ σκέλη προφαίνων E. 743.

Σκέπτομαι, 1. *to observe*, σκέψαι δ' ὀνείας ταῦτα συμφορᾶς ὅτο πέπονθα T. 1066. 2. *to consider*; σκέψαι γάρ E. 434. σκέψασθε — τὴν τόχην δυοῖν βροτοῖν Aj. 1007. σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον R. 584.

Σκευή, *dress*, *attire*; σκευή τε γὰρ σὴ καὶ τὸ δόκημον κάρα δηλοῦτον ἡμῖν δοῦ' ὃς εἶ C. 561.

Σκηνή, *a tent*; ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικαῖς ἀρῶ Αἴαντος Aj. 3. σκηνῆς ἔνδον 217. εἶρξαι — Αἴαντ' ἐπὶ σκηναῖσι 731. ἐκεῖνον εἴργειν σκηνῆς — ὑπαυλον 783. μόνος παρὰ σκηναῖσιν 964.

Σκηπτός, *a hurricane* with thunder and lightning; τυφὼς ἀείρας σκηπτόν, οὐράνιον ἔχος A. 414.

Σκῆπτρον, 1. properly *a staff*; ἐφόστιον πῦξαι λαβόντα σκῆπτρον E. 412. σκήπτρῳ προβοώντα R. 456.

σκήπτρῳ τυπεὶς ἐκ τῆσδε χειρός 811. 2. a support; οἴκουν πότ' ἐκ τούτων γε τοῖν σκήπτροιν ἔτι ὁδοιπορήσεις C. 852. ὦ σκῆπτρα φωτός 1111. 3. a sceptre as an ensign of power; ὃς νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει C. 426. θρόνους καὶ σκῆπτρα κραίνειν 450. σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων 1356. δόμους Ἀτρειδῶν σκῆπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε E. 641. παρ' ὅτῳ τὸ θεῖον Διὸς σκῆπτρον ἀνάσσεται P. 140.

Σκήπτω, to rush suddenly upon; ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς σκήψας ἐλαύνει — πόλιν R. 28.

Σκῆψις, a pretext; εἰσάρα, μὴ σκῆψιν οὐκ οὖσαν τιθῇς E. 574.

Σκιά, a shade, or shadow; 1. used properly; κοὐκ οἶδ' ἀναίρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιάν P. 934. 2. figuratively; σκιᾷ τινὶ λόγους ἀνίσπα Aj. 294. σκοτόν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ E. 1150. ἡμᾶς οὐδὲν ἄλλο, πλὴν εἴδωλα — ἢ κούφην σκιάν Aj. 126. ἀνδρὸς οὐκέτ' ὄντος, ἀλλ' ἤδη σκιᾶς 1236. τἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς οὐκ ἂν πριαίμην A. 1155.

Σκληρός, hard, harsh, cruel; σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμόν R. 36. — τὰ σκλήρ' ἔγαν φρονήματα A. 469. τὰ σκληρὰ — δάκνει Aj. 1098. σκληρὰ μαλθάκως λέγων C. 778. τὰ σκληρὰ πατρὸς κλύετε τοῦδ' ἀρωμένου 1408. — σκληρὰν ψυχήν Aj. 1340. ὦ ψυχὴ σκληρά, χάλυβος λιθοκόλλητον στόμιον παρέχουσα T. 1250. σκληρὰν μέν, οἶδα sc. τρόφην ἕξετε C. 1611.

Σκοπέω, 1. to look; σκοπεῖν θ', ὅπου 'στ' ἐνταῦθα διστόμος πέτρα P. 16. μηκέτ' ἄλλοσε σκόπει E. 1466. 2. to observe, to examine, to consider; πάντα γὰρ σκοπῶν P. 282. τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν 426. πλοῦν μὴ 'ξ ἀπόπτου μᾶλλον ἢ 'γγύθεν σκοπεῖν 465. τὸν βίον σκοπεῖν 504. σκοπῶ κἀγώ 585. ἦν εὖ σκοπῶν εὕρισκον ἴασιν R. 68. τὰ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν 130. παρ' οὗ τις ἂν σκοπῶν τάδ' — ἐκμάθοι σαφέστατα 286. πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον 291. τόδε σκοπεῖν 407. σκόπει κλύων 952. σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθορὰν C. 370. σκόπει μή σοι πρόνοι' ἢ τοῦ θεοῦ φυλακτέα 1181. εἰ — ξυνεργάσει, σκόπει A. 41. σκόπει, ὅσῳ κάκιστ' ὀλούμεθα 58. οὐ τὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον ἢ τἄργα σκοπεῖν 725. τὴν αὐτοῦ σκοπῶν πρᾶξιν T. 150. οὐδὲν τὸ τούτου μᾶλλον ἢ τοὐμὸν σκοπῶν Aj. 124. 3. mid., in the same sense; τί δῆτ' ἂν — σκοποῖτό τις τὴν Πυθόμαντιν ἑστίαν R. 964. ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπουμένοις ταρβεῖν T. 295.

Σκοπός, 1. a watch, a scout, a spy; τὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν P. 125. τῷ σκοπῷ μὲν οὐκ ἐρεῖς ὡς ψευδόμαντις C. 1098. οὕνεκ' ἡμῖν αἴσιος σκοπὸς προσήκεις C. 35. σκοπὸς δέ νιν — οἴχεται στελλῶν 298. ὡς ἂν σκοποὶ νῦν ἥτε τῶν εἰρημένων A. 215. πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ χωροῦμεν, οἷοι νῷν ἐφεστῶσι σκοποί Aj. 925. 2. a mark to aim at; πάντες, ὅστε τοξόται σκοποῦ, τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε A. 1020.

Σκοτεινός, dark; γιγνώσκω σαφῶς, καίπερ σκοτεινός, τήν γε σὴν αὐδὴν ὅμως R. 1326.

Σκότος, properly darkness: 1. the shades below; ἰὼ σκότος, ἐμὸν φάος, ἔρεβος ὦ φαεινότατον, ὡς ἐμοί Aj. 388. ὦ τὸν ἀεὶ κατὰ γᾶς σκότον εἰμένος C. 1698. Γῆ τε καὶ σκότου κόραι C. 40. ὦ γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαίου σκότου 106. 2. the darkness of blindness; ἰὼ σκότου νέφος ἐμόν R. 1313. βλέποντα νῦν μὲν ὀρθῶ, ἔπειτα δὲ σκότον 419, that is, μηδὲν βλέποντα. — ὀθούνεκ' — ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν οὐς μὲν οὐκ ἴδει ὀψοίατο 1273. 3. concealment; δόλον σκότῳ κρύψας E. 1388. πῶς, τόδ' εἰ καλὸν τοὔργον, σκότου δεῖ 1486. ὡς σκότῳ, κἂν αἰσχρὰ πράσσῃς, οὔ ποτ' αἰσχύνῃ πεσεῖ T. 593. τῶν μηδὲν ἀρθῶν ἐν σκότῳ τεχνωμένων A. 490. τί με κατὰ σκότον ποτὲ διεμπολᾷ λόγοισι πρός σ' ὁ ναυβάτης; P. 574. ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε A. 688.

Σκοτόω, to darken; ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα Aj. 85.

Σκύλαξ, a whelp; Ἅιδου τρίκρανον σκύλακα T. 1088.

Σκῦλον, spoil, booty; σκῦλά τ' εἰς μέλαθρα σὰ πέμψεις P. 1414. ἃ δ' ἂν λάβῃς σὺ σκῦλα — πρὸς πυρὰν ἐμὴν κόμιζε 1417.

Σκύμνος, a cub, or young lion; μή τις, ὡς κενῆς σκύμνον λεαίνης, δυσμενῶν ἀναρπάσῃ Aj. 966.

Σκῦρος, Scyros, an island in the Ægæan sea; τῆς περιῤῥύτου Σκύρου P. 240. ὅτι χὴ Σκῦρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφυ 326. ἐς τὴν Σκῦρον 381. ἡ πετραία Σκῦρος 457. μήποτ' ὤφελον λιπεῖν τὴν Σκῦρον 958. ἐν Σκύρῳ μένων 1344. 1354.

Σμῖκρός, small, little.

Σπεύδομαι, σεύομαι, to hasten; φίλος ἔστις ἀνὴρ φησι παρεῖναι, σούσθω, βάτω Aj. 1393.

Σός, pron., thine.

Σούνιον, Sunium a promontory in Attica; ἄκραν ὑπὸ πλάκα Σουνίου Aj. 1199.

Σοφία, wisdom; σοφίᾳ δ' ἂν σοφίαν παραμείψειεν ἀνὴρ R. 503. σοφίᾳ γὰρ ἔκ του κλεινὸν ἔπος πέφανται A. 616.

Σοφίζω, *to perform by cunning* or *cunningly*; ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο δεῖ σοφισθῆναι P. 77.

Σόφισμα, *artifice*; μὴ — κλοχίσω τὸ τῶν σόφισμα P. 14.

Σοφός, *wise, skilful, clever, prudent.*

Σοφῶς, *wisely*; βουλεύων σοφῶς P. 421.

Σπάνις, *want, indigence*; ὅστε μὴ σπάνιν ποτὲ σχεῖν τοῦ βίου R. 1461. ἣν δέ του σπάνιν τιν' ἴσχῃς C. 507.

Σπανιστός, *sparing, scanty*; σπανιστοῖς δορήμασι C. 4.

Σπάραγμα, *a tearing, a torn body*; ὅσων σπαράγματ' ἢ κύνες καθήγισαν A. 1068.

Σπαραγμός, *a laceration*; ὃς — διὰ δινοις σπαραγμὸς αὐτοῦ πνευμόνων ἀνθῆψατο T. 775. πρὶν ἐμπεσεῖν σπαραγμὸν ἢ τιν' οἶστρον 1244.

Σπάργανον, *swaddling clothes*; δεινόν γ' ὀνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην R. 1035.

Σπάρτη, *Sparta*; ἴν' αἱ Μυκῆναι γνοῖεν ἡ Σπάρτη τε P. 325. Σπάρτης ἀνάσσων ἥλθες Aj. 1081. εἰς ἀπὸ Σπάρτης (ἦν) E. 691.

Σπαρτός, *sown*, a surname of the Thebans; σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν C. 1531.

Σπασμός, *a spasm*, or *convulsion*; βρυχώμενον σπασμοῖσι T. 802. ἔθαλψεν ἕστης σπασμός 1072.

Σπάω, 1. *to pluck*; σπάσασα κτησίου βοτοῦ λάχνην T. 687. κόμην σπῶσα R. 1243. 2. *to tear*; σημεῖα δ' οὔτε θηρός, οὔτε του κυνῶν ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος ἐξεφαίνετο A. 258. — pass., ἐσπᾶτο γὰρ πέδονδε καὶ μετέρσιος T. 783. σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φονεῖς ἔγνων A. 1020. 3. *to draw*; ἀλλά σ' ἔσπασεν πειθὼ κακοῦ πρὸς ἀνδρός, *but persuasion from a villain drew thee* E. 551.

Σπεῖρα, *a coil*; ἕκει — πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν σπείραισι δικτυοκλώστοις A. 346.

Σπείρω, *to sow*; οὐκ ἴσον καμὼν ἐμοὶ — ἴν' ἔσπειρε E. 523. παῖδας, οὓς κεῖνός ποτε γήτης ὅπως ἔρουραν ἕκτοπον λαβὼν σπείρων μόνον προσεῖδε κάξαμῶν ἕπαξ T. 33. Ἀτρέα δ' ὃς αὖ σ' ἔσπειρε Aj. 1272. — pass., ὅθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη R. 1498. 2. *to scatter, to spread*; μὴ — σπείρῃ ματαίαν βάξιν εἰς πάσαν πόλιν E. 632.

Σπένδω *to pour out a libation*; παρεστίους σπένδοντα λοιβάς E. 262. πῶς θεοῖς εὔξεσθε — εἴθειν ἱερά; πῶς σπένδειν ἔτι; P. 1022.

Σπέρμα, *a seed*; ὁ σπέρμ' Ἀχιλλέως P. 364. 578. 1055. ὁ γεραιοῦ σπέρμα Λαέρτου πατρός Aj. 1372. ὁ σπέρμ' Ἀτρέως E. 1500. ὁ σπέρμ' ἡμαιμον C. 329. ὁ Ζεῦ — μή ποτ' αἰσθοιμί σε πρὸς τοιοῦδ' οὕτω σπέρμα χωρήσαντά ποι T. 303. κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων 1137. πρὸς τῶν ἐμαυτοῦ σπερμάτων C. 606. ὁ σπέρματ' ἀνδρὸς τοῦδε 1277. ὦ γάμοι, γάμοι, ἐφύσαθ' ἡμᾶς καὶ φυτεύσαντες πάλιν ἀνεῖτε ταὐτὸν σπέρμα R. 1405. μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσα R. 1246, gl. παιδῶν. τουτέστι τοῦ Οἰδίποδος. — τίνος εἰ σπέρματος — πατρόθεν C. 214. ὁ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων ἔνταθ' Ἐρεχθειδῶν A. 960. τοὐμὸν δ' ἀγά, καὶ σμικρόν ἐστιν, σπέρμ' ἰδεῖν βουλήσομαι R. 1077.

Σπερχειός, *Sperchius*, a river in Thessaly; τὸν εὔροον Σπερχειόν P. 490. Σπερχειοῦ τε παρ' ὄχθαις 716.

Σπεύδω, *to hasten*; ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους τοιοῦσδ' ἔχουσ' ἔσπευδον E. 923. ὡς σύ θ' οἷ θέλεις σπεύδῃς T. 833. σπεύσαθ', οἱ μὲν Τεῦκραν ἐν τάχει μολεῖν Aj. 791. ἰδὼν ἔσπευσα τὸν στρατηλάτην — τόνδ' ὁρμώμενον 1202. τὸ σπεύδειν δὲ σοὶ καὶτῷ παραινῶ P. 616. σπεύδειν ἀπὸ μυτῆρος C. 904. οἱ μὲν ἐξηρπασμένοι σπεύδουσιν 1021, 2. *to strive earnestly*; καὶ τὸ σὸν σπεύδουσ' ἅμα καὶ τοὐμὸν αὐτῆς E. 243. ὃς σπεύδει θανεῖν Aj. 799. σπεῦσον κοίλην κάπετόν τιν' ἰδεῖν 1144. ἄλλοι γὰρ οἱ σπεύδοντες C. 1027.

Σπιλάς, *a rock*; ὑφ' κατ' ἄκρας σπιλάδος T. 675.

Σπλάγχνον, 1. *the bowels*; τῶν σῶν ἐκ σπλάγχνων ἵνα νίκων — ἀντιδοὺς ἕσει A. 1053. 2. figuratively, *the mind*; ὁδὸς — ἀνάσσασα δὴ μάλιστα τοὐμὸν σπλάγχνον, *a journey that has especially harassed my mind* Aj. 974.

Σποδός, 1. *ashes*; ἐκ Ἰσμηνοῦ τε μαντείᾳ σποδῷ R. 21. ἐπὶ σποδῷ μυδῶσα κηλὶς μηρίων ἐτήκετο A. 994. 2. the burnt *ashes* of a corpse; ἐν βραχεῖ χαλκῷ μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ φέρουσιν E. 748. ξὺν τῇδε — σποδῷ 1111. ὃς σ' ὧδέ μοι προὔπεμψεν ἀντὶ φιλτάτης μορφῆς σποδόν τε καὶ σκιάν 1148. ὃς ἦν γάρ μοι σὺ προὔθηκας σποδόν 1189.

Σπορά, 1. *origin, family*; τοιῷδ' ἀνειδίζεις σπορᾶς; Aj. 1277. 2. *offspring*; Εὐρότου σπορά τις ἦν; T. 315. οἴκων — Ἴλιον ἔφασκες Εὐρότου σπορὰν ἄγειν; 419. θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾷ A. 1149. 3. *the sowing of seeds*; ἀνναίων — ἀγρίων τ' ἐπὶ σπορᾷ δρέπουσιν A. 1112.

Σπόρος, *the sowing* or *produce*; φορβὰν ἱερᾶς γᾶς σπόρον, *food, the produce of the sacred earth* P. 700.

Σπουδάζω, *to take pains*, or *be anxious about*; οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπου-

δέζομεν λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις C. 1145.

Σπουδαῖος, *valuable, to be prized;* δώσων ἱκέτευε τοὐμὸν ἅβλιον δέμας σοὶ δῶρον, οὐ σπουδαῖον εἰς ὄψιν C. 583.

Σπουδή, *zeal, exertion;* ἥ τοι καίριος σπουδὴ — ὕπνον κἀνάπαυλαν ἤγαγεν P. 633. σὺν σπουδῇ ταχύς 1207. ὅτου χάριν σπουδὴν ἔδου τήνδε Aj. 13. τύχῃ — σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία, *an accident, not worthy however of my zeal* R. 778.

Σταγών, *a drop;* φόνου μυδῶσας σταγόνας R. 1278.

Στάζω, *to drip, to trickle;* στάζει — φοίνιον τόδ' — αἷμα P. 772. κάρα στάζων ἱδρῶτι καὶ χέρας ξιφοκτόνους Aj. 10. χεὶρ στάζει θυηλῆς Ἄρεως E. 1413.

Σταθμάομαι, *to conjecture;* εἰ χρή τι κἀμὲ — σταθμᾶσθαι R. 1111.

Σταθμός, 1. *a station, an abode;* ἔκσωσόν μ' ἔγων — ἢ πρὸς τὰ Χαλκώδοντος Εὐβοίας σταθμά P. 487. 2. *a cattle-pen;* χειμῶνι — τἀμὰ τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ ἤλαυνον, οὗτός τ' εἰς τὰ Λαΐου σταθμά R. 1139. 3. *a doorway* or *portal;* εἰ σταθμοῖσι τοῖσδε μὴ — κύρουν ἐγὼ πάλαι φυλάσσων E. 1323, ἐν ταῖς παραστάσιν schol.

Στάλαγμα, *a drop* or *dropping;* φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοὴν — φοινίου σταλάγματος A. 1224.

Στάσις, *strife, discord;* τί τὴν ἄβουλον — στάσιν γλώσσης ἐκφύσασθε R. 634. ταρβῶ μὲν εἰς λόγου στάσιν τοιάνδ' ἐπελθόν T. 1169. φόνοι, στάσεις, ἔριδες, μάχαι C. 1235.

Στατός, *stagnant;* στατὸν εἰς ὕδωρ P. 708.

Στεγάζω, *to cover,* of sleep, *to overshadow;* ὕπνον — ἐμὲ στεγάζειν ἡδύν E. 771.

Στεγανός, *covered;* λευκῆς χιόνος πτερύγι στεγανός A. 114.

Στέγη, 1. *a roof,* thence *a house;* κἀκ τοίας στέγης; R. 1164. νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην 1228. ἴθι στέγης ἔσω 1515. ὑπὸ στέγης ἔσω A. 1233. εἴσω στέγης T. 201. εἴσω στέγης χωρῶμεν 492. καί τι καινίζει στέγη 864. πρὶν οὖν τίν' ἀνδρῶν δεξοδοιτορεῖν στέγης E. 20. τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης 900. τήνδε τὴν στέγην 1489. — τὰς ἐμὰς στέγας ἵκου R. 533. στέγαι μὲν αἷδε 927. εἴσω στέγας (παράγεται) 1384. ἰὼ στέγαι φίλων ἐρῆμοι 1396. πορευέσθω στέγας T. 328. οὐκ εἰ — κατὰ στέγας R. 637. κατὰ στέγας θακοῦσιν ἐστουργοῦντες C. 338. κατὰ στέγας κλάω E. 274. Λέγεσθε μὲν οὐ κατὰ στέγας 1300. 2. *a chamber;* κἀμπίπτει στέγῃ R. 1262. 3. *a cavern;* ἀμείψας τάσδε πετρήρεις στέγας P. 1246. βαιᾷ τῇδ' ὑπὸ στέγῃ 286. οἰκουμένῃ στέγῃ 298. 4. *a grave;* ἐν τοιαύτῃ ζῶσα τυμβεύσω στέγῃ A. 879. ἐκ κατώρυχος στέγης 987. ἐν καταρρεφεῖ στέγῃ E. 374. 5. *a tent;* πρὸς κίον' ἑρκείου στέγης Aj. 108. ἔνδοθεν στέγης μὴ 'ξὸ παρήκειν 728.

Στέγος, *a house, an abode;* πλῆρες ἄτης — στέγος Aj. 300. σὺ δέξαι μ' ἐς τὸ σὸν τάδε στέγος 1156.

Στέγω, *to cover, to protect;* τόργοι μέν, εἰ πάλαι στέγουσιν C. 15. 2. *to contain;* τόδ' ἄγγος ἴσθι σῶμα τοὐκείνου στέγον E. 1107. — 3. *to conceal;* τί χρὴ — στέγειν ἢ τί λέγειν P. 136. ἥξει — κἂν ἐγὼ σιγῇ στέγω R. 341. pass., μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεγοίμεθα T. 593.

Στειπτός, *closely pressed, trodden down;* στειπτή γε φυλλάς P. 33.

Στείχω, *to go, go away,* or *depart, to come, to approach.*

Στέλλω, 1. act. imperf., ἔστελλον P. 493. 567. — fut., στελοῦμεν 636. στελοῦσι 971. στελεῖν 619. 899. T. 609. στελῶν C. 299. στελοῦντα R. 860. — aor., ἔστειλα A. 165. ἐστείλαμεν Aj. 1024. στείλωσι P. 1066. στείλαντος C. 741. στείλαντες P. 60. — 2. pass. perf., ἐσταλμένον T. 773. — aor., ἐστάλην E. 396. Aj. 321. ὃς ἐστάλη C. 556. 3. mid. aor., ἐστειλάμην R. 434.

Signification: 1. *to prepare for,* or *set out on a journey* or *voyage;* κεῖνός γ' ἐπ' ἄλλον ἔνδο' ὁ Τυδέως τε παῖς ἐστελλον P. 567. τότε στελοῦμεν 636. Μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν Aj. 1024. προδοὺς μ' ἔοικε κἀκλιπὼν τὸν πλοῦν στελεῖν P. 899. εἰς ὅσον τά τ' ἐκ νεὼς στείλωσι ναῦται 1066. 2. *to send, to convey, to fetch;* ἔμ' εἰς Ἀχαιοὺς ἔμοσεν πείσας στελεῖν; 619. ἢ βίᾳ στελοῦσί σε 971. τὸν ἐργάτην πέμψον τινὰ στελοῦντα R. 860. σκοπὸς δέ νιν — οἴχεται στελῶν C. 299. εἴ σ' ἐν λιταῖς στείλαντες ἐξ οἴκων μολεῖν P. 60. ὑμᾶς δ' ἐγὼ — ἔστειλ' ἱκέσθαι A. 165. 3. *to send for,* implying *command;* πολλὰ γὰρ τοῖς ἡγεμόσι ἔστελλον αὐτὸν ἱκεσίους πέμπων λιτὰς αὐτόστολον πέμψαντά μ' ἐκσῶσαι δόμοις P. 493. οὐκ ἐξ ἑνὸς στείλαντος, ἀλλ' ἀνδρῶν ὅπο πάντων κελευσθείς C. 741. 4. *to fit out, to deck;* εὔγμαν — παυδίκως στελεῖν χιτῶνι τῷδε T. 609, schol., σκευάσειν, ἐνδύσειν, περιβαλεῖν αὐτὸν τούτῳ τῷ χιτῶνι. 5. pass., *to be sent;* τοῦ-

τον γὰρ οὖνεκ' ἐστάλην Aj. 321. *Θησεύς, κατ' ὀμφὴν σὴν δὲ ἐστάλη, πάρα* C. 556. 6. *to set out*; — *ἕβη, τέκνον, στέλλεσθε*; P. 464. *κατεφρτύσων δ' ὁδόν, ἣν στέλλει* 1402. 7. *to be sent* by command; *τὸ σὸν μόνης δόρυμ' ἔλεξεν, ὅσπερ ἦν ἐστελμένον* T. 773. 8. mid., *to send for to oneself*; *ἐπεὶ σχολῇ ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην* R. 434.

Στένεγμα, *groaning*; *πόλις δ' ἐμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, ἐμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων* R. 5.

Στεναγμός, *groaning, lamentation*; *μέλας δ' Ἅιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται* R. 30. *στεναγμός, ἔτη, θάνατος, αἰσχύνη — οὐδὲν ἐστ' ἀπὸν* 1284.

Στενάζω, *to groan, to moan, to lament*; *μὴ στέναζε* P. 905. *πατρὸς ἔμφυτον ἔλαστον αἷμα — στενάζειν* C. 1668. *τὸν δ' ἐμὸν πότμον — οὐδεὶς φίλων στενάζει* A. 873. *πάρα στενάζειν* Aj. 961. *ὡς ἐν' ἔτη τῇ μάτην λελεγμένῃ στέναζε* E. 1291. — *βοῶν, στενάζων* P. 11.

Στενακτός, *to be lamented*; *ἀνὴρ γὰρ οὐ στενακτός, οὐδὲ σὺν νόσοις ἀλγεινὸς ἐξεπέμπετο* C. 1659.

Στενάχω, *to bemoan, to lament*; — *ἀεὶ στενάχουσα διέλλυσαι* E. 139. *τὸν ἀεὶ πατρὸς δειλαία στενάχουσα* 1065.

Στένω, *to mourn, to lament*; 1. intrans., *ἦ πάρεστι μὲν στένειν* E. 947. *ἦ που ἀλοὰ στένει* T. 843. *ἔστε μὴ λίαν στένε* 1161. *τί δὴ ποτὲ — ἐπισκοπῶν στένεις* 1173. *πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις* 1202. *ἀστακτὶ δὲ σὺν τοῖς παρθένοις στένοντες ἐμαρτοῦμεν* C. 1643. 2. trans., *ἢ κεῖνον στένω* P. 338. *τὰ τῶν πέλας στένειν* 340. *τάπὶ σοὶ στένων κακά* 795. *ἢ δ' ἐμὴ ψυχὴ πόλιν τε κἀμὲ καὶ σ' ἐμοῦ στένει* R. 64. *ἀεὶ γὰρ ὄμμα σε τόδ' ἐμὸν στένει δακρῦον* C. 1707. *ἔσω ἐμοῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν* A. 1234. *τί δὴ ποτ' — ἐμοὶ στένεις τάδε*; E. 1171. *πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ δίκῃ στένω*; 1203. 3. met., applied to *the roaring of the sea*; *δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισεν στένοντα πόντον* Aj. 660.

Στενωπός, *a narrow passage*; *δρυμὸς τε καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς* R. 1399.

Στέργημα, *a love charm*; *στέργημα γὰρ δεκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν* T. 1128.

Στέργω, 1. *to love, to delight in*; *ἔστε μήτηρ — στέρξει γυναῖκα κεῖνος ἀντὶ σοῦ πλέον* T. 574. *ἐπεὶ σε λέχος δουράλωτον στέρξας ἀνίχει θούριος Αἴας* Aj. 211. *κἄθ' ὧδ' — ἔστερξεν μέγα* R. 1023. *οὔτ' ἂν ἀστῶν τῶνδ' ἂν ἐξείποιμί τῳ, οὔτ' ἂν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς, στέργων ἐμοὶ* C. 1526. *ὡς στέργειν ἐμέ* A. 292. *στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἀκῶν* A. 277. *λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην* 539. *τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρξω ποτέ* P. 456. *ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες* T. 279. *κεῖνος τὰ κείνου στεργέτω, κἀγὼ τάδε* Aj. 1018. 2. *to entreat*; *καὶ τὸν ἀγρευτὴν Ἀπόλλω καὶ κασιγνήταν — στέργω* C. 1096. 3. *to be contented with, to acquiesce in, to put up with*; *ἐγὼ δὲ ἀνάγκῃ προὔμαθον στέργειν κακά* P. 534. *στέργειν γὰρ αἱ τάθαι με χὠ χρόνος ξυνὼν μακρὸς διδάσκει* C. 7. — *καὶ στέργε τὴν γυναῖκα* T. 486. *οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν στέρξαιμι κακὸν τάδε λείσσων* 988. *στέρξον, ἱκετεύω* C. 522.

Στερεός, *hard, cruel*; *ἁμαρτήματα στερεά, θανατόεντα* A. 1248.

Στερεόφρων, *resolute*; *ἔμελλες χρόνῳ στερεόφρων ἐφ' ὧδ' ἐξανύσειν κακὰν μοῖραν ἀπειρεσίων πόνων* Aj. 909.

Στερέω, *to deprive*; 1. act., *ἢ γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον*; A. 570. 2. pass., *φωτὸς ἐστερημένην* T. 176. *τῶνδέ γ' ἐστερημένος* C. 861. *πλούτου πατρῴου κτῆσιν ἐστερημένη* E. 948. *τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς* 1201. *μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω στερήσεται* A. 881. — *νεᾶς τροφῆς στερηθείς* Aj. 506. *εἴ σου στερηθῶ* C. 1445. *δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο* A. 13. *κοὐ μὴ στερηθῇς γε* R. 771, sc. τοῦ μαθεῖν.

Στερκτός, *beloved, to be loved*; *τί δῆτ' ἐμοὶ βλεπτὸν ἢ στερκτόν* R. 1338.

Στέρνον, 1. *the breast*; *εἴθε σοῦ διαμπερὲς στέρνων ἔχοιτ' ἔλεγχος ἥδε* P. 781. *στέρνων ἀραγμοὺς* C. 1605. *ἀντήρεις στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων* E. 90. *χερπλήκτοι δ' ἐν στέρνοισι πεσοῦνται δοῦποι* Aj. 619. *στερνῶν διεῤῥοίζησεν (ἰδς)* T. 565. *ἐν νῶτα καὶ στέρνα* 1080. 2. met., *τὸ σὸν μὴ στέρνον ἀλγύνωμι* T. 482. *ἐξ εὐμενῶν στέρνων δίχεσθαι τὸν ἱκέτην* C. 488. *οὕτω — χρὴ δὲ στέρνων ἔχειν, it is fit to be thus minded* A. 635.

Στερνοῦχος, *containing in its bosom*, thence *fruitful*; *πεδίων — στερνούχου χθονός* C. 697.

Στέρομαι, *to be deprived of* any thing; *χαίρειν τε καὶ στέρεσθαι, to rejoice and to be deprived of joy* T. 136.

Στεροπή, 1. *lightning*; *λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπᾶς ἕξας ἐξὸς νότος ὡς*, λέγει Aj. 250. *πυρὶ καὶ στεροπαῖς* R. 470. 2. *brilliancy*; *ὁ λαμπρᾷ στεροπῇ φλεγέθων* T. 90.

Στέροψ, *bright*; *στέροψ λιγυὸς* A. 1114.

Στέφανος, *a crown*; *οὔτε στεφάνων*

οὔτε βαθεῖαν κυλίκων νεῖμεν ἐμοὶ τέρψιν ἐμιλεῖν Aj. 1178. Used metaphorically as *the reward of victory*; τοῦδε γὰρ ὁ στέφανος P. 830. ὃν (ἀριστεῖον) αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν Aj. 460, the same as ὃν στέφανον εὐκλεᾶ.

Στεφάνωμα, *a crowning, anything that crowns*; στεφάνωμα πύργων A. 122. νάρκισσος, μεγάλων θεῶν ἀρχαῖον στεφάνωμα C. 690.

Στέφος, *a crown*; τάδ' ἐν χεροῖν στέφη λαβούσῃ R. 913.

Στέφω, *to encircle, to surround, to adorn, to crown*; λοιβαῖσι τρισσόνδοισι τὸν νέκυν στέφει A. 427. τύμβον λοιβαῖσι καὶ καρατόμοις χλιδαῖς στέψαντες E. 53. ὅπως — αὐτὸν ἀφνεωτέραις χερσὶ στέφωμεν, ἢ τὰ νῦν δωροῦμεθα E. 450. καί σε παγχρύσοις ἐγὼ στέψω λαφύροις Aj. 93.

Στήλη, *a pillar*, or *column*; ὑπ' αὐτὴν ἰσχάτην στήλην ἔχων E. 710. λαυθάνει στήλην ἄκραν πεῖσας 734.

Στηρίζω, *to fix*; pass. or mid., *to remain fixed*; ὅπου μακραίωνι στηρίζει ποτὲ τῷδ' ἀγωνίῳ σχολῇ Aj. 193, ὅπου πολὺν χρόνον σεαυτὸν ἀνεστήριξας schol.

Στιβάω, *to track*; πῶν ἐστίβηται πλευρὸν ἕσπερον νεῶν Aj. 861.

Στίβος, 1. *a path, a footway*; ἄγων ἀρῆμος ἔνθ' ἂν ᾖ βροτῶν στίβος A. 769. τίν' ἔχει στίβον, ἔναυλον ἢ θυραῖον; P. 157. στίβον ἀγμαύει τόνδε πέλας που 163. — φθογγά του στίβου κατ' ἀνάγκαν ἕρποντος, *the voice of one crawling along his path with difficulty* 206. 2. *a footstep*; στίβου γ' οὐδεὶς τύπος P. 29. φυλάξεται στίβος 48. in which of the above senses it is used in the following passage, seems doubtful; ἀρῆμον οὕτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου 485.

Στικτός, *variegated, spotted*; στικτῶν ἢ λασίων μετὰ θηρῶν P. 184. ἐξεκίνησεν ποδῶν στικτὸν κεράστην ἔλαφον E. 558.

Στολή, 1. *equipment, garb*; σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί P. 224. κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ T. 761. ἀεικεῖ σὺν στολῇ E. 184. 2. *a garment, a robe*; βορᾶς μέρος προσέδοσαν, ἥ τινα στολὴν P. 309. στολὰς ταύτας φορῶν C. 1359. ἔλυσε δυσπνεῖς στολάς 1593.

Στόλος, 1. *equipment* for an expedition, thence *a fleet* fitted out; κατέσχον δεῦρο ναυβάτῳ στόλῳ P. 270. πλέων γὰρ οὐ πολλῷ στόλῳ 543. διώκοντές σε ναυτικῷ στόλῳ 557. 2. *a naval expedition, a voyage*; σὺ μὲν πέπλευκας οὖτ' ἔνορκος — οὔτε τοῦ πρώτου στόλου P. 73. κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου 247. — κἀκεῖθεν οὔ μοι μακρὸς εἰς Οἴτην στόλος 488. τὸν οἴκαδ' ἥκοντα στόλον 497. χὠ στόλος πορεύεται 770. οὔποτ' ἂν στόλον ἐπλεύσατ' ἂν 1026. 3. *an armament, an army*; πρὸς τοὺς Ἀτρείδας καὶ τὸν Ἀτρειδῶν στόλον P. 904. τὸν ἐπτάλογχον ἐς Θήβας στόλον — ἀγείρας C. 1307. τόνδε μὴ λύσσειν στόλον T. 225. προσελθόντ' ὧδε σὺν πολλῷ στόλῳ 496. νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος, *my whole people is sickening* R. 169. 4. *the occasion* or *purpose of a voyage*; τίνι στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν; *on what purpose sailing didst thou touch at this land?* P. 244. τίς σ' ἐξῆρεν οἴκοθεν στόλος; R. 359. τὸν πατρῷον ἡνίκα στόλον ξὺν Ἡρακλεῖ — ἐστόμην T. 559.

Στόμα, 1. *the mouth*; ἴσχε δακὼν στόμα σόν T. 973. οὐν' ἀμφιπίπτων στόμασιν T. 934. νῦν καλὸν ἀντίφρονον κορέσαι στόμα — ἐμᾶς σαρκός P. 1141. 2. *the mouth* as an instrument of speech; περίαλλ' ἰαχίων ἐκ στομάτων R. 1219. γάμους καὶ ξυμφορὰς τοῦ σοῦ δεῖκας στόματος C. 967. — καὶ Κρέοντα καὶ τοὐμὸν στόμα προπηλάκιζε R. 426. τό γ' εἰς ἑαυτὸν πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα R. 706. τὸ τᾶς εὐφήμου στόμα φροντίδος λύοντες C. 131, that is εὐφημοῦντες τῷ στόματι. — τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάζει στόμα 609. πατρὸς τὸ δυσπρόσοιστον κἀπροσήγορον στόμα C. 1279. σοὶ δ' ὑπίλλουσι στόμα A. 505. ἐς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω στόμα 984. τοὐμὸν ἐξῦναι στόμα T. 1166. ἐθηλύνθην στόμα Aj. 636. οὐ τὸ σὸν δείσας στόμα 1089. σὲ καὶ τὸ σὸν λάβρον στόμα 1126. δῆλος δὲ μοὐστὶ σκιὰν ἐκλύσων στόμα 1204. μηδ' ἐπαιτιῶ τοὐμὸν στόμα E. 623. μάλις γὰρ ἔσχον νῦν ἐλεύθερον στόμα 1247. τὸ σὸν δ' ἀφῖκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα C. 798. 3. *speech*; τὸ γὰρ σὸν — ἐποικτείρω στόμα ἐλεινόν R. 671. σοῦ γ' εἰς τόδ' ἐξελθόντος ἀνόσιον στόμα C. 985. 4. *the mouth* or *entrance* to a city; ἐπτάπυλον στόμα A. 119.

Στόμαργος, *bold of speech*; κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας, εἴτε χρὴ κακήν, εἴτε στόμαργον E. 597.

Στόμιον, 1. *the mouth* or *entrance* of a cavern; δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον A. 1202. ὦ ψυχή — χάλυβος λιθοκόλλητον στόμιον παρέχουσα T. 1251. 2. *a bit*; ὅς, εἴ τις ἐλπίσιν κεναῖς πάρος ἐξήρετο — στόμια δέχηται τἀμά E. 1434.

Στόμωσις, *power of speech*; στόμα πολλὴν ἔχον στόμωσιν C. 799.

Στοναχέω, *to mourn for*; μὴ οὐ τὸν ἐμὸν στοναχεῖν πατέρ' ἔθλιον E. 131.

Στοναχή, *a groaning*; ἔχομεν στοναχὰς Aj. 202, same as ἔχομεν στένειν.

Στονόεις, 1. *uttering groans, mournful*; στονόεσσά τε γῆρυς ὑμαυλος R. 187. ἃ στονόεσσα — ἃ Ἴτυν, αἰὲν Ἴτυν ἀλοφύρεται, ὄρνις E. 144. 2. *roaring*, of the sea; ὑπὲρ στονόεντα πορθμὸν A. 1131. 3. *exciting groans*; στονόεντος ἐν τομῇ σιδήρου T. 882.

Στόνος, 1. *a groaning*; στόνον ἀντίτυπον βαρυβρῶτα P. 688. στόνον σαυτοῦ ποιεῖς 742. στόνον ἀντίτυπον 1446. ἦν δὲ μετόπιστον ἀλόντα πλήγματα καὶ στόνος ἀμφοῖν, T. 519. 2. *the noise of the sea* dashed against the shore: στόνῳ βρόμουσι δ' ἀντιπλῆγες ἀκταί A. 588.

Στόρνυμι, *to strew, to spread*; παῖδα εἶδε κοῖλα δέμνια στορνύντα T. 898.

Στοχάζομαι, *to search out*; εὖ γε στοχάζει A. 241.

Στράπτω, *to lighten, to flash like lightning*; τὰ πολλά τε στράψαντα χειρὸς τῆς ἀνικήτου βάλη C. 1511.

Στράτευμα, *an army*; πρῶτος ἐκκριθεὶς στρατεύματος P. 1411. ἀριστεῖ' ἐκλαβὼν στρατεύματος 1415. στρέψαι στράτευμ' ἐς Ἄργος C. 1418. πῶς — πάλιν στράτευμ' ἄγοιμι ταὐτόν —; 1421. τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος στράτευμ' ἀγείραντος E. 685. ἐκλιπὼν τὸ ναυτικὸν στράτευμ' Ἀχαιῶν P. 59.

Στρατεύομαι, *to make a military expedition*; οὐ — τῆς σῆς οὕνεκ' ἐστρατεύσατο γυναικός Aj. 1090.

Στρατηγέω, *to lead an army, to be a general*; ὃ τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ Ἀγαμέμνονος παῖ E. 1. τοῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦδε; Aj. 1079.

Στρατήγιον, *a camp or encampment*; μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον, Aj. 708.

Στρατηγίς, *belonging to a general*; καὶ δὴ 'πὶ δισσαῖς ἦν στρατηγίσιν πύλαις Aj. 49.

Στρατηγός, *a general*; οἱ δισσοὶ στρατηγοί P. 264. πρὸς — τῶν Ἀτρέως δισσῶν στρατηγῶν 1013. οὐχ ἕλων στρατηγὸς Aj. 1085. ἕ' τερος στρατηγός 1088. πλείους κήρυκας λαβὼν καὶ τὸν στρατηγὸν ἧκε 1095. κοὔτε στρατηγοὺς οὔτε ναυάρχους μολεῖν ἡμᾶς Ἀχαιῶν — διωμόσω 1211. ὁ στρατηγὸς ὑπεβρόντητος 1365. φασὶ — κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγόν A. 8.

Στρατηλάτης, *the leader of an army*; στρατηλάτου χρηστοῦ C. 1431. τὸν στρατηλάτην Ἀγαμέμνονα Aj. 1202. — ὃ δικλοῖ στρατηλάτας P. 762. Ἀτρεῖδαι, ἀγαθοὶ στρατηλάται 861. ἄλλον' ἄλλου — στρατηλατῶν Aj. 58.

Στρατόπεδον, *a camp*; κατεῖχ' ἁλὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις P. 10.

Στρατός, 1. *an army*. 2. *a crowd*; γηγενὴς στρατὸς Γιγάντων T. 1048. δίφυῆ τ' ἄμικτον ἱππεβάμονα στρατὸν θηρῶν 1085. στρατὸς δ' — ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν E. 739. εἶδέ μ' ἐν πολλῷ στρατῷ δακρυῤῥοοῦντα T. 792.

Στρέφω, 1. *to turn, to wield*; διὰ πολυῤῥάφου στρέφων πόρπακος — σάκος Aj. 572. 2. *to turn upside down, to upset*; ὑπτίοις κάτω στρέψας — σάλμασιν ναυτίλλεται A. 713. 3. pass., *to turn back* or *round*; χρόνῳ βραχεῖ στραφέντες C. 1644. στραφεὶς οὕτως ἴσ; A. 315. 4. mid., *to turn back*; στρέψαι στράτευμ' ἐς Ἄργος C. 1418. 5. in a figurative sense; pass., *to be influenced* or *moved*; τοῦ δὲ σοῦ ψόφου οὐκ ἂν στραφείην, *I would not be moved by thy noise* Aj. 1096. also *to be changed*; κἂν σοῦ στραφείη θυμός T. 1124. ἀνεμίνη μὲν — αὖ στρέφει E. 506.

Στροφάς, *whirled round*; ἄρκτου στροφάδες κέλευθοι, *the circular paths of the Bear* T. 131.

Στρόφιος, *Strophius*, king of Phocis, and father of Pylades; γέρων Στρόφιος E. 1100.

Στρωτός, *spread, outspread*; στρωτὰ βάλλουσαν φάρη T. 912.

Στρωφάομαι, *to roam*; ἄλλῃ δὲ κἄλλῃ δωμάτων στρωφωμένη T. 903.

Στυγερός, 1. *odious, hateful, abominable*; στυγερὰν ἔχε δόσποτμον ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις P. 1105. τὴν ἐμοὶ στυγερὰν Τροάδα γαῖαν 1159. 2. *wretched*; πλὴν τοῖν στυγεροῖν A. 144. βίου τοῦ στυγεροῦ T. 1013. στυγερῶν ἔπλων Aj. 1173. ἀναῖται στυγερῷ δαίμονι 1193. στυγεραὶ εὐναί E. 92. θρήνων στυγερῶν τε γόων 104. θηροβολοῦντα πτηνοῖς ἰοῖς στυγερὸν στυγεροῖς P. 166.

Στυγερῶς, *wretchedly*; θηροβολοῦντα στυγερὸν στυγερῶς P. 166.

Στυγέω, *to hate, to detest*; τοὺς δὲ (λόγους) καὶ πράσσειν στυγῶ P. 87. ὁ δ' Ἀτρείδας στυγῶν 389. οὕνεκ' Ἀτρείδας στυγεῖ 582. ἐὰν τε νουθετῇ τις — στυγεῖς 1307. εἶεν (θέαμα) καὶ στυγοῦντ' ἀποκτίσαι R. 1296. τάς τε τολμάσας στυγῶ T. 580. θεοὶ — στυγοῦσι τοὺς κακούς Aj. 133. τῆς δὲ δειλίας (σε) στυγῶ E. 1016. κακὰς ἐγὼ γυναῖκας οἶδα στυγῶ A. 567. pass., τί δ' ἐστὶν — πρός γ' ἐμοῦ στυγούμενον; T. 735. οὗτος δὲ στυγήσεται R. 672.

Στύγιος, *Stygian*; Στύγιον δόμον C. 1560.

Στυγνός, 1. *hateful*; ὁ στυγνὸς Ἐλευσθεὺς T. 1038. στυγναῖσι λέ-

βαις Aj. 558. στυγνόν τε φῶτα P. 1122. παῖς δόμοις — στυγνός C. 1175. τὸ Ταρτάρου στυγνὸν πατρῷον ἕρεβος 1392. 2. *unhappy, wretched*; ὁ στυγνὸς αἰών P. 1332. νῷν δ' ἦν τὰ πρόσθεν στυγνός (δαίμων) E. 906. δεινῶν στυγνῶν τ' ἀχέων 842. στυγνὸν οἰμώξας A. 1211. 3. *morose*; στυγνὸς μὲν εἴκων δῆλος εἶ R. 673.

Στυφελίζω, *to drive violently*; τὰ δ' ἐν' ἄλλοις ἐπενόμα στυφελίζων μέγας Ἄρης A. 139.

Στυφλός, *rugged*; στυφλὸς δὲ γῆ καὶ χέρσος A. 250.

Συγγενής, 1. *akin, of kindred to*; ἄνδρα σοὶ μὲν ἔμπολιν οὐκ ἔντα, συγγενῆ δέ C. 1159. οὐ δή ποθ' ἡμῖν ξυγγενὴς ἥκεις ποθέν E. 1193. ἄνδρα συγγενῆ R. 551. συγγενεῖ χερί, *by a brother's hand* C. 1389. Used substantively, *kindred*; τὸ συγγενές E. 1461. R. 814. 2. *born together with*; οἱ δὲ συγγενεῖς μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διέρισαν R. 1082.

Συγγίγνομαι, *to aid*; ὦ θεοὶ πατρῷοι, συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν E. 403.

Συγγιγνώσκω, 1. *to be made conscious of*; παθόντες ἂν ξυγγνοῖμεν ἡμαρτηκότες A. 917. 2. *to pardon*; σύγγνωτε E. 249. Ζεὺς τὴν ξυνέγνω T. 278.

Σύγγνοια, see ξύγγνοια.

Συγγνώμη, *pardon, forgiveness*; συγγνώμην ἔχειν, signifies *to forgive*; πατὴρ δὲ τούτων, οἶδα, συγγνώμην ἔχει E. 392. ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω Aj. 1301. τούτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν P. 1303. ἥδε τοι τύχη κακὴ μὲν αὐτῇ γ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει, *this circumstance is unfortunate to her at least, but it affords occasion for forgiveness* T. 327.

Συγγνωμοσύνη, *pardon*; μεγάλην μὲν ἐμοὶ τούτων θέμενοι συγγνωμοσύνην T. 1255, same as πάνυ συγγνόντες.

Συγκαθαρμόζω, *to inter together*; κεκτῶν' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι Aj. 905.

Συγκάμνω, *to labour together with*; σύγκαμ' ἀδελφῷ E. 975. ὦ, ἐγκόνει, σύγκαμνε Aj. 967.

Συγκατεύγνυμι, *to bind closely with*; ὀδούσι κἀν ἄτῃ συγκατέζευκται κακῇ Aj. 123.

Συγκαίθω, *to burn together with*; ἐν νεοσπάσιν θαλλοῖς ὁ δὴ λέλειπτο συγκατῄθομεν A. 1187.

Συγκατακτείνω, *to slay together*; παραπλήκτῳ χερὶ συγκατακτὰς — βοτὰ καὶ βοτῆρας Aj. 226.

Συγκατεύχομαι, *to pray for at the same time*; ἃν ἀρᾶμαν, ταῦτα συγκατευξάμην A. 1317.

Συγκατοικέω, *to dwell together with*; ἐσθῆτι σὺν τοιᾷδε, τῆς ὁ δυσφιλὴς γέρων γέροντι συγκατῴκηκεν τίνος C. 1261.

Συγκατοικτίζω, *to lament together with*; οἷα πάσχω συγκατοικτιουμένη T. 532.

Σύγκειμαι, *to lie together*; τοῦτον εἰ βαλεῖτέ ποτ, βαλεῖτε χἠμᾶς τρεῖς ἁμοῦ συγκειμένους Aj. 1288.

Συγκεράννυμι, *to mingle together*; δειλαίᾳ δὲ συγκέκραμαι δύᾳ, *I am involved in wretched woe* A. 1295. Τέκμησσαν εἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένην, Aj. 879. παγχρίστῳ συγκραβεὶς *wrapped in the anointed robe* T. 659.

Σύγκλητος, *convoked*; σύγκλητον τῷδε γερόντων προὔθετο λέσχην A. 159.

Συγκοιμάομαι, *to lie with, to be married to*; τῷδε (τῷ αὐτόντῳ) συγκοιμωμένην E. 266.

Συγκομίζω, 1. *to convey together*; ἐνταῦθα γάρ μοι κεῖνα συγκομίζεται C. 591. σὲ φωνῶ τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν μὴ συγκομίζειν Aj. 1027.

Συγκυρέω, *to meet with, to encounter*; τῇδε συγκῦρσαι τύχῃ C. 1406.

Συγχέω, *to confound together, to overthrow*; τὰ δ' ἄλλα συγχεῖ πάνθ' ὁ παγκρατὴς χρόνος C. 615. τὸ γὰρ σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγχεῖ χάριν T. 1219.

Συγχωρέω, *to yield*; συγχάρει θέλων P. 1327.

Συγχωρητέος, *that must be yielded to*; ἡμῖν δ' οὐχὶ συγχωρητέα C. 1428.

Συλάω, *to spoil, to take away*; πατρὸς γέρας συλῶντες P. 1351. συλῶντα τἀμὰ καὶ τὰ τῶν θεῶν C. 926. — οὐ γὰρ ἂν ποτε ζῶντός γ' ἐκείνου ταῦτ' ἐσυλήθην ἐγώ P. 411.

Συλλαμβάνω, 1. *to seize, to lay hold of*; κόμην ἀπρὶξ ὄνυξι συλλαβὼν χερί Aj. 303. συλλαβὼν — ἔμπρησον P. 788. ἐπ' ἦν ἄρα ὁ συλλαβέν με 967. ξυλλάβετέ γ' αὐτόν 991. 2. *to take away with one*; ἔκπλει σεαυτὸν ξυλλαβὼν ἐκ τῆσδε γῆς P. 573. τὰ δ' οὖν παρόντα συλλαβὼν θεσπίσματα κεῖται παρ' Ἅιδῃ Πόλυβος R. 971. τάσδε συλλαβὼν ἀράς C. 1386. παῖδων δὲ τοὺς μὲν ξυλλαβοῦσ' αὐτὴ τρέφει T. 1143. 3. *to assist*; οὐδένα — οὐδ' ὅστις νόσου κάμνοντι συλλάβοιτο P. 282.

Συλλύω, *to assist in loosing*; εἰ μὴ ξυνάψων ἀλλὰ συλλύσων πάρει Aj. 1296.

Συμβαίνω, 1. *to go together with, to assist*; ἐν οὐδαμοῦ φῆς οὐδὲ συμβῆναι ποδί Aj. 1260. Τίρυνθι συμβέβηκεν, *she is gone to Tiryns* T. 1142. 2. *to agree with*; φανῶ δ' ἐγὼ τοῖς τοιοῖσι συμβαίνοντ' ἴσα μαντεῖα καινά

T. 1154. ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει 1164. τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου τοῦ νῦν παρόντος 172. 3. *to befall*; ἢ πρῶτα μὲν τὰ μητρὸς — ἔχθιστα συμβέβηκεν E. 254.

Συμβάλλω, 1. intrans., *to meet*; ἔνθα δίστομοι μάλιστα συμβάλλουσιν ἀμπάραι δδοί C. 905. 2. trans., *to mingle in strife*; συμβαλεῖν ἔπη κακά, *to bring ill words to match* Aj. 1302. 3. *to conjecture*; τῷ δὲ τοῦτο συμβαλὼν ἔχεις; C. 1472. 4. mid., *to consider with oneself*; συμβαλοῦ γνώμην C. 1153.

Σύμβολον, *a sign, a token*; ὃς οὐκέτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σου πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο P. 872.

Σύμβολον, *a sign, a symbol*; ἔχοντες — σύμβολον σαφὲς λύπης P. 401. μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον R. 221.

Σύμβολος, see ξύμβολος.

Συμβουλεύω, *to give advice*; μηδὲ συμβούλευ' ἔτι R. 1370.

Σύμβουλος, *an adviser*; σὺ δ' ἠγρίωσαι κοὐτε σύμβουλον δέχει P. 1305.

Συμμανθάνω, *to learn together with*; κοὐδεὶς ἐπίσταται με συμμαθὼν τέκνοις Aj. 856., see ἐπίσταμαι.

Σύμμαρτυρ or σύμμαρτυς, see ξύμμαρτυς.

Συμμαρτυρέω, *to testify together with*; ξυμμαρτυρῶ σοι P. 436. σε συμμαρτυρῶ E. 1215.

Συμμαχέω, *to assist in battle, to be an ally in war*; τοῖσδε σὺ εἰ ξυμμαχήσων; P. 1352. δδ' ὡς ἔοικε τῇ γυναικὶ συμμαχεῖν A. 736.

Σύμμαχος, 1. *an ally in war*; ξυμμάχων τε τῶν ἐμῶν C. 1312. τοῖς σωτοῦ — πιστοῖσι συμμάχοισιν 1397. Ἀχαιοῖς ξύμμαχόν τε καὶ φίλον Aj. 1032. ἄγειν τὸν ἄνδρα δεῦρο σύμμαχον λαβών 1077. τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπει τῆς ξυμμάχου; Aj. 90. τοιόνδ' δεῖ μοι ξύμμαχον παρεστάναι 117. 2. *an assistant*; ὄψεσθε κἀμὲ σύμμαχον R. 135. τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πόλει 245. ἥ τε σύμμαχος Δίκη 274. οὔ τί μὴ λάχωσι τοῦδε συμμάχου C. 451. τίς ἂν με τῶνδε συμμάχων ἄλοι βίᾳ; 819. ἀλθεῖν ἀρωγοὺς συμμάχους 1016. ξυμμάχους ἀλθεῖν ἐμοί 1378. τίν' αὐδᾷν ξυμμάχων; 914. ἡ πραμηθία καὶ τῷ λόγιστι καὶ κλέοντι σύμμαχος E. 979. δεῖ σ' αὖ γενέσθαι τῷδε τἀνδρὶ σύμμαχον T. 1165.

Συμμετίσχω see ξυμμετίσχω.

Συμμετρέω, *to measure with* or *together, to equal in measure*; καὶ μ' ἦμαρ ἕξει ξυμμετρούμενον χρόνῳ λυπεῖ, τί πράσσω, *and the day now according by computation with the time grieves me as to what he is about* R. 73. καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ (ἔφθιτο), *and having equalled so long a time*, (that is, *having lived to so advanced an age*) 963.

Σύμμετρος see ξύμμετρος.

Συμμιγής, *mingled together, intermingled*; ἑκατὸν προσῆγε συμμιγῆ βοσκήματα T. 759. ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῆ κακά R. 1281.

Σύμμικτος, *mingled together*; συμμικτά τε λείας ἔδεστα βουκόλων φρουρήματα Aj. 53.

Συμπαίζω, *to sport with*; Νυμφῶν — οἷς πλεῖστα συμπαίζει R. 1109.

Συμπαίω, *to dash against*; πῶλοι — μέτωπα συμπαίουσι Βαρκαίοις ἔχεις E. 717.

Συμπαραστάτης see ξυμπαραστάτης.

Συμπαρίστημι see ξυμπαρίστημι.

Σύμπας, *all, all together, the whole*; στρατός τε σύμπας P. 387. τῷ — σύμπαντι στρατῷ 1210. 1241. στρατῷ ξύμπαντι Aj. 1034. τοῦ τε σύμπαντος στρατοῦ P. 1278. ξύμπας Ἀχαιῶν λαός 1227. — τίσασθε — ξύμπαντας αὐτούς 1031. κτείνω δὲ τοὺς ξύμπαντας R. 813. οἵ σ' — ἱκετεύομεν ξύμπαντες C. 1329. τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν ξύμπαντες 1642. — πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες R. 752.

Συμπίπτω, 1. *to engage in battle with*; εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσὼν μάχης T. 20. ξυμπεσὼν μόνος μόνοις (Τρωσί) Aj. 462. 2. *to light upon, to fall upon*; κακοῖς τοιοῖσδε συμπεπτωκότα Aj. 424. συμπίπτει φόνῳ R. 113.

Σύμπλους see ξύμπλους.

Συμπονέω, *to labour with, to assist in labour*; εἰδ' ἄνδρες, οὐ γυναῖκες εἰς τὸ συμπονεῖν C. 1370. οἱ ξυμπονήσεις A. 41. τόνδε συνθάπτειν θέλω καὶ συμπονεῖν Aj. 1358. συμπόνει πατρί E. 974.

Συμπράκτωρ, *one who aids in doing*, or *partakes in*; συμπράκτωρ δδοῦ R. 116.

Συμπράσσω, *to act together with, to assist*; τὰ δ' ἄλλα καὶ ξύμπρασσε Aj. 1375. δεῖ σ' — αὐτὸν εἰκαθόντα συμπράσσειν T. 1167.

Συμπτύσσω, *to fold up*; κἄθηκα συμπτύξασα — δῶρον T. 688.

Συμφέρω, 1. *to contribute*; ξυνοίσω τῶν δεινοτέρ' ἂν σθένει E. 934. 2. *to accommodate oneself to*; ἔστι συμφέρειν τοῖς κρείσσοσιν E. 1457. τῇδε γὰρ ξυνοίσομαι C. 647, that is, γνώμῃ θήσομαι. 3. *to be expedient*; παῦρά γ' ὡς ἥκιστ' ἐνιέναι πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι E. 1432. τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων P. 131.

τὸ συμφέρον ποιεῖ 914. ἃ μὴ 'πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα R. 875. ἃ μή σοι συμφέροντα λέξεται C. 1188. τελεῖν δ' ὅσ' ἂν μέλλῃς φρονῶν εὖ ξυμφέροντ' αὐταῖς ἀεὶ 1631. — ὁποῖον ἂν σοι ξυμφέρῃ, γενήσεται P. 655. 4. *to aid*; σφῷν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεός; P. 623. 5. *to harmonise with*; τίς ἦν ποτ' ἐφεῦ ὃδ' ἀπόνυμον τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς Aj. 426. 6. mid., *to bear with*; καὶ θνήσκοντι συνοίσει P. 1074.

Σύμφημι see ξύμφημι.

Συμφιλέω, *to unite in love*; οὕτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν A. 519.

Συμφορά, 1. *an accident, an event, anything that befalls*; ἔν τε συμφοραῖς βίου — ἔν τε δαιμόνων ξυναλλαγαῖς R. 33. αἱ δὲ συμφοραὶ αὐτοῦ πανάλεις C. 1018. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς ταῖς νῦν νομίζει — πεπονθέναι — εἰς βλάβην φέρον R. 515. τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμφορὰς ζόσας ὁρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων R. 44. συμφορᾶς γὰρ ἂν ἔξωθεν εἶην τῶν ἐμῶν τῆς φιλτάτης E. 1440. φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἵν' ἔσταμεν T. 1135. οὐ γὰρ ἔλι' ἀφορμῇ τότ', οὐδ' ἄνευ ξυμφορᾶς C. 1468. — 2. *a fortunate event*; κἀπὶ συμφοραῖσί μου γεγηθὸς ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο E. 1221. 3. *a calamity, a misfortune*; πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς P. 873. τίς ὁ τρόπος τῆς ξυμφορᾶς; R. 99. τοιάνδ' ἴδεῖν κηλῖδ' ἐμαυτῷ συμφορᾶς ἀφεγμένην 833. δείλαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον 1347. κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς 1527. ξυμφορᾶς ξύνθημ' ἐμῆς C. 46. σὺ — οἰκτείρομεν καὶ τόνδε συμφορᾶς χάριν 256. ἢ τὴν παλαιὰν ξυμφορὰν γένυς ἐρεῖς; 602. ὅστις φόνους μοι καὶ γάμους καὶ ξυμφορὰς τοῦ σοῦ δεῖκας στόματος 966. εἰ μὴ ξυμφοραὶ κλέπτουσί με T. 242. καὶ ξυμφορά τοι μὴ εἰδέναι σέ γ' ἥτις εἶ 320. ὀδύνουσα συμφορᾶς βάρος 324. βαρεῖαν ξυμφορὰν ἐν ὄμμασιν πατρὸς δεδορκώς 743. κλύουσ' ἔφριξα τάσδε συμφορὰς 1033. σκέψαι δ' ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὕπο πέπονθα 1066. οἰμῶξαι — τὴν σὴν ξυμφορὰν E. 779. σίμοι ταλαίνης ἄρα τῆσδε συμφορᾶς 1170. μίμνε, μηδὲ συμφορὰν δέχου τὸν ἄνδρα Aj. 68. ἐν τῷ ξυμφορᾶς διεφθάρης A. 1214.

Σύμφορος, *useful, convenient, advantageous*; γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα τόξον τόδ' ἐξεύρισκε P. 287. παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα C. 465. θυμὸς δ' ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον 596. εἰπὼν ὁποῖα ξύμφορα 1349.

Συμφράζομαι see ξυμφράζομαι.

Σύμφρουρος see ξύμφρουρος.

Συμφυτεύω see ξυμφυτεύω.

Σύμφωνος, 1. *consonant to, sounding in unison with*; βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμήν, τοῖς Κιθαίρων οὐχὶ σύμφωνος τάχα; R. 421. 2. used figuratively, *harmonious*; τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα C. 625, see δεξίωμα.

Σύν, ξύν, adv., *together*.

Σύν, prep., *with, together with*.

Συνᾄδω see ξυνᾄδω.

Σύναιμος see ξύναιμος.

Συναινέω, *to approve, to commend*, thence *to consent*; σὺ δ' οὐχὶ τείσει καὶ συναινέσεις ἐμοί; E. 394. ξυναινεῖς; 1271. ἐπείπερ εἰσάπαξ συνῆνεσα P. 122. ἅπερ ξυνῆνεσα, *as to what I promised* C. 1504.

Συναιρέω see ξυναιρέω.

Συναλγέω see ξυναλγέω.

Συναλλαγή, *intervention, any thing that intervenes, a conjuncture*; ἔν τε δαιμόνων ξυναλλαγαῖς R. 34. νόσου ξυναλλαγῇ; 960. ποίας φανείσης — ξυναλλαγῆς; C. 411. τὰ δ' ἐκ' ἀλλήθρου γνάμας μολόντ' ἀλεθρίαισι συναλλαγαῖς T. 842. λέγει δ' ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω ἀνδρῶν γαρόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου Aj. 719., same as τῶν γαρόντων συναλλασσόντων αὐτοὺς διὰ λόγων.

Συναλλάσσω, *to have intercourse with*; μὴ ξυναλλάξαντά πω R. 1110. ἢ ξυναλλάξας τί πω; 1130. καί σ' ἀντιάζω πρὸς τ' ἐφεστίου Διὸς σύνῆς τε τῆς σῆς, ᾗ συνηλλάχθης ἐμοί Aj. 488.

Συναντιάζω, *to meet*; ἐμοὶ κῆρύξ τε κἀπὶ πωλικῆς ἀνὴρ ἀπήντησ' ἐμβεβὼς — συνηντιάζον R. 804.

Συναποίκειμαι see ξυναποικέω.

Συνάπτω see ξυνάπτω.

Συναρπάζω, 1. *to snatch away, to seize on*; βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὕπο Aj. 493. παῖδων — τὴν μὲν ἀρτίως ἐγὼ ξυναρπάσας ἔπεμψα C. 823. καὶ σφας κακοὺς κάκιστα καὶ παναλέθρους ξυναρπάσειαν Aj. 827. πάντα γὰρ συναρπάσας θέλλ' ὅπως βέβηκας E. 1139. 2. figuratively, *to grasp* mentally, *to comprehend*; ὡς ἐμαθές σου — φάσκω' ἀκούω καὶ ξυναρπάζω γρανί Aj. 16.

Συνασπιστής see ξυνασπιστής.

Συναυδάω see ξυναυδάω.

Συναυλία see ξυναυλία.

Σύναυλος see ξύναυλος.

Συνδαΐζω, *to slay together with*; ἀλλά με συνδάΐξον Aj. 354.

Συνδέτος, *bound*; συνδέτους αἰκίζεται Aj. 62. συνδέτους ἔγκαν ἐμοῦ ταῦρους κύνας βοτῆρας 289.

Συνδέω, *to bind*; τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν Aj. 62. ἐμὲ

συνθήσας νοεῖς ἄγειν ἐπ' ἀκτῆς τῆσδε P. 1004.

Συνδράω, *to assist in doing*; *τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν* E. 488. *ὃς οὐχὶ συνδράσουσα νουθετεῖς τάδε* 1014.

Σύνεδρος, *sitting in council together*; *ἐκ γὰρ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου Κάλχας μεταστάς* Aj. 736. *εἴπερ ἐστὶν ἡ παλαίφατος Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις* C. 1384.

Σύνειμι, 1. *to be with, to live with, to have familiar intercourse with*; *ὅσοι ἥκιστα μέλλω τοὺς ξυνόντας ἀλγυνεῖν* P. 481. *τοῖσιν Ἀτρέως ἐμὲ ξυνόντα παισὶν* 1340. *φανήσονται δὲ παισὶ τοῖς αὐτοῦ ξυνὼν ἀδελφὸς — καὶ πατήρ* R. 457. *ἀκεῖνος οὐχ ἑκών, ἀκοῦσι δὲ ξύνεστιν* T. 198. *καί μοι δυοῖν ἀπέκτεινον Αἴας ξύνεστιν ἔφεδρος* Aj. 604. *Ἀπόλλων — ἐμοὶ ξυνείης δὶς πάντὰς εὔφρων* 691. *τοῖς φανοῦσι τοῦ πατρὸς ξύνειμι* E. 256. *φίλοισί τε ξυνοῦσαν, οἷς ξύνειμι νῦν* 642. *πῶς οὖν πάλαι ξυνὼν μ' ἔλληθες;* 1351. *σύλλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις βαβυνόμαι ξυνοῦσα* T. 514. *καί σε προσδαφθεῖσ' ξυνὼν* P. 76. *ἃ γ' εἰσὶ καὶ τοῦτ' ἐκ ταύταων ξυνὼν* C. 1151. *ὃς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μένει ξυνὼν* A. 761. *κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ξυνὼν* Aj. 260. *ἡμᾶς δὲ — ἥκει ξυνὼν* 266. *ὅπως μοι Νύσσα — ἀρχέμαρ' αὐτοδαῆ ξυνὼν ἰάψῃς* 685. *σὺ μὲν κἀκεῖ προσαυδήσω ξυνὼν* 842. 2. *to be joined in marriage to*; *τῷ μάστορι ξύνεστι* E. 268. *τοῖς φανοῦσι τοῦ πατρὸς ξύνει* 350. *κἀκοῦ πρὸς ἀνδρός, ᾧ τὰ νῦν ξύνει* 552. 3. *to be present as a guardian*; *ἡμῶν — Δίκη χοὐ πάντες εὖ ξυνεῖεν εἰσαεὶ θεοί* R. 275. *ἡνίκ' εἰσορᾷς πέλας τί μοι ξυνοῦσαν εἶσον τήνδε* C. 777. 4. *to be in a state or condition, to be conversant with*; *πέλας — φρονεῖς δ' ἡμεν οἷα νέαν ξύνεστιν* R. 303. *κἀκοῖς πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα* E. 590. *εἰ δὲ σὺν δικῇ ξύνεστι* 601. 5. *to be constantly with, to subsist with*; *εἴ μοι ξυνείη φίρεστι μοῖρα τῶν εὐσεβεστάτων ἀγνείαν* R. 863. *χὠ χρόνος ξυνὼν μακρὸς διδάσκει* C. 7. *ὅτῳ γάμοι ξυνόντες εὐρίθησαν ἀνόσιοι* 950. *ὃς καὶ τάδε — ἄτας κλονίσσων ἀεὶ ξυνοῦσαι* 1246. *ὅτῳ τὸ μὴ καλὸν ξύνεστι* A. 368. *τοῖς πάλαι νοσήμασι ξυνοῦσι λυπεῖσθαι* Aj. 331.

Συναναύζω, *to assist in saving*; *ξύνου — συναναύζειν* C. 572.

Συνάμωρος see **ξυνάμωρος**.

Συνεξακούω, *to hear at the same time*; *ταῦτα πολλοὶ — συνεξήκουον ἀκαιρίας ἐμοί* T. 371.

Συνέπομαι see **ξυνέπομαι**.

Συνεργάζομαι see **ξυνεργάζομαι**.

Συνεργάτης see **ξυνεργάτης**.

Συνέργω see **ξυνέργω**.

Συνέρδω see **ξυνέρδω**.

Συνέρχομαι see **ξυνέρχομαι**.

Συνέστιος see **ξυνέστιος**.

Συνετός see **ξυνετός**.

Συνεύδω see **ξυνεύδω**.

Συνευνάζομαι see **ξυνευνάζομαι**.

Σύνευνος see **ξύνευνος**.

Συνέχθω, *to unite in hate*; *οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν* A. 519.

Συνηγορέω see **ξυνηγορέω**.

Συνήγορος see **ξυνήγορος**.

Συνήδομαι see **ξυνήδομαι**.

Συνήθης, *accustomed*; *τό τοι σύνηθες ἀρθάσει μ' ἔθος* P. 882. *ὁ ξυνήθης πότμος — πατρός* T. 88. *ἐμπαίει τί μοι ψυχῇ σύνηθες ὄμμα* E. 891.

Συνηρετμέω see **ξυνηρετμέω**.

Σύνθακος, *one who sits with another, an assessor*; *ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος θρόνων Αἰδὼς ἐπ' ἔργοις πᾶσι* C. 1269.

Συνθάπτω, *to assist in burying*; *τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτειν θέλω* Aj. 1357.

Συνθέλω, *to agree with, to assent to a wish*; *σοῦ μὲν ξυνθέλοντος* C. 1346.

Σύνθημα see **ξύνθημα**.

Συνθηράω, *to seize and bind*; *χεῖρες — ὑπ' ἀνδρὸς τοῦδε συνθηράμαναι* P. 993.

Συνθνήσκω, *to die together with*; *πατρὶ ξυνθανεῖν γεραιῷ* C. 1687. *κἀμὲ συνθανεῖν ἕμα* T. 717. *μηδ' εἴ σε χρὴ θανόντι συνθανεῖν ἐμοῦ* 795. Used figurately; *ἡ γὰρ (οὐ γάρ) εὐσέβεια συνθνήσκει βροτοῖς* P. 1429.

Συνίημι, aor. 1. *ξυνῆκα* 1471. *ξυνῆκας* R. 360. — aor., 2. *ξύνες* T. 865. 1. *to perceive*; *ξύνες δὲ τήνδ' ὃς ἐλθὼν — χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα* T. 865. 2. *to know*; *οὐχὶ ξυνίης*; E. 1339. *εἰ τὸν Αἰμονος φθόγγον συνίημι* A. 1203. *νῦν δ' ὃς ξυνίημι σε. θεσφάτων βάξιν* T. 90. 3. *to understand*; *οἶδά τε καὶ ξυνίημι τάδε* E. 129. *ξυνῆκα τοῦτο* 1471. *οὐδὲν ξυνίημ' ἐν σὺ ποικίλλεις πάλαι* T. 1111. *ὃς τὸ σόν ξυνῆκ' ἐγώ* Aj. 99. *ἅπερ ξυνίημι* R. 346. *οὐχὶ ξυνῆκας πρόσθεν* 360. *ξυνίημι* 988. *εἰ δὲ ξυνίης μηδέν*; R. 628. *μηδὲν ξυνιεὶς ὧν ἔδρων εἰς οὔτ' ἔδρων* C. 980. *ἢ καὶ ξυνίης καὶ λέγεις ἀφοῦς ἃ φῄς*; A. 399.

Συνίστημι see **ξυνίστημι**.

Συνίστωρ see **ξυνίστωρ**.

Συνοικέω, *to dwell together with*; *τοῖσιν ἐχθίστοισι συνοικεῖν ἐμοῦ* T. 1227. *ἔλεις πάνοις τούτοισι συνοικεῖν ἐμοί* P. 880. *μήτ' εἰ τὴν πρέσκουσαι χρηστήν, ξυνοικοῖμ' οἰκτρὸς* E. 234.

Συνναυβάτης see **ξυνναυβάτης**.

Συνναύτης, *a fellow-sailor*; *κατέ-*

πεφυκε, ἄναξ, τόνδε συνναύταν Aj. 886.

Συννεύω see ξυννεύω.

Συννοέω, *to revolve in the mind*; συννοῶν τά τ' ἐξ ἐμοῦ παλαίφατα C. 454.

Σύννοια see ξύννοια.

Σύννομος, *feeding together, consorting*; ὡς λέοντε συννόμω P. 1422. αἱ δὲ σύννομοι τέξω βίον τροφεῖα παρεύνους' ἀεί C. 341. ἔκ τε σοῦ κακοῖς πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα τοῦ τε συννόμου E. 590.

Σύνοιδα, 1. *I am conscious*; συγγεραὶ ξυνίσασ' εἶναι — ὅσα θρηνῶ E. 93. ἐμοῦ συνειδότος R. 250. αὐτὸς ξυνειδὼς ἢ μαθὼν ἄλλου πάρα; 704. τὸ μήτε δρᾶσαι μήτε τῳ ξυνειδέναι τὸ πρᾶγμα βουλόμενοι A. 266. 2. *I know*; ξυνειδὼς οὐ φράσεις; R. 330. Ἄρεος — πάγον ἐγὼ ξυνῄδη χθόνιον ὄντα C. 952.

Συνοικέω see ξυνοικέω.

Σύνοικος see ξύνοικος.

Συνόμνυμι see ξυνόμνυμι.

Συνουσία, *a living together, a consorting*; ἃ ξυνουσίαι θηρῶν ὀρείων P. 924, that is, θῆρες ξυνόντες. μέγ' ἂν λέγοις δώρημα τῆς ξυνουσίας C. 653. ὅταν δὲ πλησθῇς τῆς νόσου ξυνουσίᾳ, *when thou hast been sated with the company of the disease* P. 516. τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν, ὦ ξέν', οὐ λόγοις τιμώμεν', ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέον, *such is this account for thee, O stranger, not honoured in words but rather by experience* C. 63., this passage however is very variously rendered, non fama magis quam ipso usu nota, Brunck: non sermone tantum honestata, sed multo magis, quando praesens consueveris, Musgrave: illorum deorum honorem, quæ est vera religionis sanctitas, non verbis, sed re magis et factis declarari, Reisigius: non tam sermonibus hominum et fama haec celebrari, quam consuetudine et usu in honore haberi, Hermann.

Συνοφρυόομαι, *to contract the brows*; ὡς ἀήθης καὶ συνωφρυωμένη χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῦς T. 866.

Συνταλαιπωρέω, *to share in misery*; τοῖς γὰρ ἐμπείροις — μόνοις οἷόν τε συνταλαιπωρεῖν τάδε C. 1138.

Συνταράσσω, *to stir up together*; ἰχθραὶ δὲ πᾶσαι συνταράσσονται πόλεις A. 1067.

Συντέμνω, *to cut short*; συντέμνουσι γὰρ θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι A. 1090.

Συντίθημι, *to compose, to concert*; ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λόγῳ, *I speak compressing it in brief* E. 663. συντιθεὶς γέλων πολύν, *joining with them much laughter* Aj. 296. χὠ συνθεὶς τάδε, *and he that contrived this* R. 401.

Σύντομος, *brief*; εἰπά μοι, μὴ μῆκος, ἀλλὰ σύντομα A. 442. φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα R. 710.

Συντόμως, 1. *briefly*; ξυντομωτάτως μὲν ἂν τύχοιμι λέξας Οἰδίπους ἀλωλότα C. 1575. 2. *instantly*; συντόμως σκήπτρῳ τυπεὶς R. 810.

Σύντονος, *vehement*; συντόνῳ χερὶ λύει τὸν αὐτῆς πέπλον T. 919.

Συντρέχω, 1. *to run together with*; καθυδρος οὐ κρατὴρ μειλιχίων ποτῶν ῥεύματι συντρέχει C. 158. 2. *to meet with*; εἰπά, τῷ μόρῳ — ξυντρέχει T. 876. 3. *to agree with, to concur with*; πολλή 'σ' ἀνάγκη τῇδε τοῦτο συντρέχειν T. 294.

Συντρόφος, 1. *brought up together with*; τὸ σύντροφον γένος Aj. 848. εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σύντροφος E. 1181. μηδὲ σύντροφον ὄμμ' ἔχων, *not having any familiar face* (to look upon) P. 171. 2. used figuratively; προὐφάνη κτύπος φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου του, *there appeared the noise peculiar to a man as if in pain* P. 203. οὐκέτι συντρόφοις ὀργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ὁμιλεῖ, *is no longer constant to his habitual temper, but wanders from it* Aj. 625.

Συντυγχάνω, 1. *to meet with, to light upon*; λῃστὰς ἔφασκε συντυχόντας οὐ μιᾷ ῥάμῃ κτανεῖν νιν R. 122. ἀναισίου δὲ συντύχοιμι C. 1479. συντυχὼν κακῶν ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν P. 320. μοίρᾳ τοῦδ' ἐχθίστου συντυχόντα P. 677. 2. *to befall*; τῶν τὸ συντυχὸν πάθος Aj. 306.

Συντυχία, *an event*; νεαραῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις A. 158, τῇ προσφάτῳ παρὰ τῶν θεῶν αὐτῷ δεδομένῃ ἐπιτυχίᾳ schol.

Συνωμότης see ξυνωμότης.

Συνωρίς see ξυνωρίς.

Συνωφελέω see ξυνωφελέω.

Σύριγξ, 1. *a shepherd's pipe*; οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων P. 213. 2. *a vein*; ἔτι γὰρ θερμαὶ σύριγγες ἔνω φυσῶσι μέλαν μένος Aj. 1391. 3. *the nave* of a wheel; ὑπ' αὐτὴν ἰσχάτην στῆλην ἔχων ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα E. 711.

Σφαγεύς, *a slayer*, thence *a sword*; ὁ μὲν σφαγεὺς ἕστηκεν Aj. 802.

Σφαγή, 1. *slaughter*; δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγάς E. 37. ἔλαφον, οὗ κατὰ σφαγὰς ἐκπαιπάσας 558. αἷμ' ἐπ' εἰκέλας σφαγῆς Aj. 902. 2. *a wound*; ἀμφίθρεπτον αἷμα τῶν ἐμῶν σφαγῶν T. 570. ἐκ δὲ τοῦδ' ἔδε σφαγῶν διελθὼν ἐς ἀμαγεσ.

μίλας τῶν οὐκ ἀλεῖ καὶ τάνδε; 714. 3. a victim; πολυθύτους τεύχειν σφαγάς T. 753.

Σφάγιον, a slaughtered victim; χειροδίκτα σφάγι' αἱμοβαφῆ Aj. 218.

Σφάγιος, slain; σφάγιον ἐν' ἀλόχῳ γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον A. 1277. σφάγιος μόρος, means murder, or death by murder.

Σφάζω, to slay; ἓν τὴν μὲν (παίμνην) σφάζ' ἐπὶ γαίας Aj. 231. τοὺς δ' ἔκτα τρέπων ἔσφαζε κἀβρόχιζε 292.

Σφαλερός, tottering; σφαλερὸν πάγου βῆμα Aj. 159.

Σφάλλω, aor. ἔσφηλον Aj. 457. ἔσφηλαν E. 408. — pass. imperf., ἐσφάλλου E. 1473. — fut., σφαλήσεται T. 716. 1103. — aor., ἐσφάλη Aj. 1115. σφαλῶ T. 618. σφαλῇς C. 75. σφαλῇ T. 296. σφαλεῖσι 724. 1. to cause to fall, to overthrow; πολλά τοι σμικρὰ λόγοι ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατέρδωσαν βροτούς E. 408. 2. to baffle; ἡ Δίκη — θεὰ ἤδη μ' ἐν' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντύνουσ' ἔμην ἔσφηλεν Aj. 447. 3. pass., to be tripped up, to fall; ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα μὴ σφαλῇ ποτέ T. 296. κεῖνος εἰ σφαλήσεται — συνθανεῖν 716. 4. to be deprived of; ἀνδρὸς τοῦδέ γ' εἰ σφαλήσεται (Ἑλλάς) 1103. — οὔ τι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε T. 618. ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἀκουσίας ὀργὴ πέπειρα 724. ἐν τοῖς δικαιοῦσι κοὐκ ἐμοὶ τάδ' ἐσφάλη Aj. 1115. οἶσθ' — ὃς νῦν μὴ σφαλῇς; C. 75. 5. to err, to fall into error; καὶ μάντις ἂν ἁμαρτοὶ ἐσφάλλου τέλει; E. 1473.

Σφίγξ, the Sphinx; ἡ ποικιλῳδὸς Σφίγξ R. 130.

Σφόδρα, vehemently, urgently; σφόδρ' ἱμείρουσα E. 1042. σφόδρα πείθει Aj. 150.

Σφραγίς, a seal; σφραγῖδος ἔρκει T. 612. σφραγῖδα πατρὸς E. 1214.

Σχεδόν, near, almost, nearly.

Σχέτλιος, 1. daring, audacious; ὦ σχετλία A. 47. ὦ σχέτλιε P. 369. σχετλιάσατε πρός γε πρᾶξιν ἐκ. ἀπέθανε T. 876. 2. grievous; σχέτλια γάρ Aj. 871.

Σχῆμα, 1. appearance, garb; σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος στολῆς ὑπάρχει P. 223. πέφυκον σχῆμ' ἔχων A. 1154. 2. form; ὦ σχῆμα πέτρας δίπτυλον P. 940.

Σχίζω, to cleave; σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει E. 99.

Σχιστός, cleft, divided; σχιστὴ δ' ὁδὸς ἐς ταὐτὸ Δελφῶν κἀπὸ Δαυλίας ἄγει R. 733.

Σχολή, 1. leisure; μακραίων σχολῇ Aj. 193. εἴ τῳ καὶ λογίζεσθαι σχολή 893. 2. pause, respite; νῦν δ' ἴσθ' ὁ τλήμων ἐν τίνι σχολῇ κακοῦ; R. 1286. 3. delay; ἥντινα σχολῇ ταχύς A. 231. Hence σχολῇ used adverbially signifies hardly, scarcely; σχολῇ γ' ἂν εἴκοις τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην (σέ) R. 434. ἐπεὶ σχολῇ γ' ἂν ἥξεν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγώ A. 386.

Σώζω, 1. to preserve, to keep safe; Ἀθάνα Παλλάς, ἡ σώζει μ' ἀεί P. 134. σῶσαί μ' ἐς οἴκους 311. σὺ σῶσον 499. μόνον θεοὶ σώζοιεν ἐκ γε τῆσδε γῆς ἡμᾶς 524. σῶσαι (σε) κακοῦ μὲν πρῶτα τοῦδε 907. ὁ δὲ κἀκ' εἰς μέγιστ' ἔσωσεν (σε) R. 1180. Ἀθήνας — τὸν κακούμενον ξένον σώζειν εἶας τε C. 263. ὅσπερ με κἀνεστήσαθ', ὧδε σώσατε 277. εἶδε γὰρ χέρας Θησέως ἔσωσαν 1105. ἐξ' ἔσθ' ὁ σώσας 1119. ἐὰν περ κἀμέ τις σώζῃ θεῶν 1212. ἥδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα A. 189. σῶσον σεαυτήν 549. τῶν δ' ὀρθουμένων σώζει τὰ πολλὰ σάμαθ' ἡ πενθαρχία 672. ἐξ ἐμοῦ γὰρ τήνδ' ἔχεις σώσας πόλιν 1045. σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα 1147. κείνου βίον σώσαντος T. 85. εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σώζω κακοῖς E. 758. καὶ μὴν ἔγωγ' ἔσωσ' ἐκείνων οὐκ ἄκην 313. ἡ γὰρ ἂν καλῶς ἔσωσ' ἐμαυτήν 1313. ὃς τόνδε κἄμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν κακῶν 1348. σώζειν θέλοντες ἄνδρα Aj. 799; and passively in the same sense; εἰ τὸ σωθῆναί γε τὸ ψεῦδος φέρει P. 109. οὐ γὰρ ἂν ποτε θνήσκων ἐσώθην R. 1457. ἄνευ σοῦ δ' οὐδὲ σωθῆναι σθένω C. 1347. τοὺς πλείονας ἀτιμάνουσ' ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους A. 314. ἐκτὸς ἐλπίδος γενόμης τ' ἐμῆς σωθείς 331. ἢ σεσώσμεθα ἢ πίπτομεν T. 83. εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους ἴδοιμι σωθέντα 608. σεσωσμένην ἄλλου κεκλῆσθαι μητέρα (εἰλόμην ἂν σε) 732. ἐν σοὶ πᾶσ' ἐγγυᾶς σώζομαι Aj. 515. τάχ' ἂν μ' ἴσως πύθοισθε — σεσωσμένον 677. θεοῖς σεσωσμένος 1108. ἔταν λόγῳ θανὼν ἔργοισι σωθῶ E. 60. μηχαναῖς σεσωσμένον 1220. φράσω σεσωσμένα (τὰν δόμοις) T. 623. δόλῳ — κτήματ' οὐχὶ σώζεται C. 1031. 2. to obtain safety, to assist, to rescue; ἔφαντον φῶς, ὃ καὶ σώζει μ' ἀεί P. 297. — ὡς ἐμοῦ θεοὺς ὅραν τιν' ἔξειν, ὥστε σωθῆναί ποτε C. 387. σοὶ τὰ γὰρ ἐμμα ἔμπλεον ἡ δι' ἐμοῦ σώζειν T. 1016. ἀλλ' ἐκβαλόντες εἰ πάλιν σώσουσ', ἴδε P. 1377. 3. to protect, to guard; τὸ φάρμακον — ἐν μυχοῖς σώζειν ἐμέ T. 683. σῶζ' αὐτὰ καὶ φύλασσε P. 755. τῶνδε τῶν ὅπλων, ἃ νῦν σὺ σώζεις 792. ἀλλ' αὐτὸ (τὸ βέλος) νὺξ Ἅιδης τε σωζόντων κάτω Aj. 645. κειμήλι' αὐτῇ

ταῦτα σωζέσθω κάτω E. 430. δέδοικα γὰρ, μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους ἄριστον ᾖ σώζοντα τὸν βίον τελεῖν A. 1101. ἀλλ' αὐτὸς αἰεὶ σῶζε C. 1527. 4. mid., *to preserve for oneself, to retain*; εἰ φρενῶν ἐτύγχαν' αὐτὴ μὴ κακῶν, ἐσώζετ' ἂν τὴν εὐλάβειαν, ὅπερ οὐχὶ σώζεται E. 981. 982. τοιγαροῦν σώζου τόδε E. 1248. παρῆκα θεσμῶν οὐδέν, ἀλλ' ἐσωζόμην χαλκῆς ὅπως δόσιν πτοιν ἐκ δέλτου γραφήν T. 679.

Σωκέω, *to be able*; μόνη γὰρ ἔγειν οἰκέτι σωκῶ λύπης ἀντίδοσιν ἔχθος E. 118.

Σῶμα, *a body, a person, a dead body.*

Σῶς, *safe*; σὺ δὲ σῶς ἴσθι C. 1212. τάχ' ἂν ἴδοις ποτὲ κρηναῖον, εἴπερ ἐστὶ σῶν P. 21.

Σωτήρ, *a saviour*; σωτῆρας αὐτοὺς (τοὺς θεοὺς) ἡπίους θ' ἡμῶν μολεῖν P. 728. σὲ νῦν μὲν ἥδε γῆ σωτῆρα κλῄζει R. 48. Φοῖβος δ' ἅμα σωτὴρ θ' ἵκοιτο καὶ νόσου παυστήριος 150. ἧς (νόσου) σὲ προστάτην σωτῆρά τε — μοῦνον ἐξευρίσκομεν 304. σοῦ γε — σώτηρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ 1030. τῇδε τῇ πόλει μέγαν σωτῆρ' ἀρεῖσθε C. 461. ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς σωτῆρα σαυτὸν — ἐπεμβάλλεις 464. ὦ μόνος σωτὴρ ὅδμων Ἀγαμέμνονος E. 1346. Νύμφαις ἀλίαισιν ἐπευξάμενοι νόστου σωτῆρας ἱκέσθαι P. 1457. εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γό τῳ σωτῆρι βαίη R. 81.

Σωτηρία, *safety*; ζῆν — ἄνευ σωτηρίας P. 1382. ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ φαίνοιτ' ἂν ἥδη τέρμα τῆς σωτηρίας C. 729. ἔτην ὁρῶν στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας A. 186. πάντα ταῦθ' ἥσου λαβεῖν ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας 436. σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστασο Aj. 1059.

Σωτήριος, 1. *saving, giving safety*; τάχ' ἂν γενοίμεθ' αὐτοῦ σὺν θεῷ σωτήριοι Aj. 766. ἐν δὲ τῷ λέγειν κἀν ἂν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σωτήρια C. 800. τἀκείνου δέ τοι σωτήρι' ἔῤῥει, *all means of safety from him is vanished* E. 913. 2. used as an epithet of the gods, *guardian*; μηλοσφαγεῖ θεοῖσιν ἔμμην' ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις E. 273. 3. *safe*; though in the following passage it is more commonly taken in an active sense, *bringing safety*; δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον C. 488.

Σωφρονέω, 1. *to be prudent*; οὔτε σωφρονεῖν οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστι E. 299. εἰ σωφρονήσεις — δράσεις τάδε 457. σωφρονεῖν καλόν Aj. 583. πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν; 662. εἴθ' ὅμων ἐμφοῖν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν 1243. ὅστις σωφρονεῖν ἐπίστασται R. 589. 2. *to be wise, to act wisely*; ἐσωφρόνησας P. 1243. οὐ σωφρονήσεις; Aj. 1238.

Σωφρόνως, *moderately*; οὔτ' ἂν στρατὸς γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι Aj. 1054.

Σόφρων, *wise, prudent*; οὐδ' ἂν σύ, σόφρων γ' οὖσα E. 357. τοὺς δὲ σόφρονας θεοὶ φιλοῦσι Aj. 132. τὸ γὰρ νοσοῦντι λῃρεῖν ἀνδρὸς οὐχὶ σόφρονος T. 435. οὐκ ἐνθάδ' εἰ πλεῖ τοῦσι σόφροσιν βροτῶν P. 304.

T

Ταγός, *a ruler*; ἆρ' οἶσθα ταγοὺς ὄντας, ἂν λέγῃς, λέγων; A. 1044.

Ταλαίπωρος, *wretched*; πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπους C. 14. τὸν ταλαίπωρον βίον 91. ὦ ταλαίπωρ' Οἰδίπους 744. ὦ ταλαίπωρε 1282. ἀδελφὼ — τὼ ταλαιπώρω A. 56. ἐκείνου τοῦ ταλαιπώρου τάφου E. 1209. ὦ ταλαίπωροι R. 634.

Ταλαίφρων, *wretched*; ὦ ταλαίφρων γύναι 887. ὦ ταλαίφρων A. 39. ἐγὼ — ἁ ταλαίφρων 858. ἄκλαυστος — ταλαίφρων ἔγωμαι τάνδ' ἑτοίμαν ὁδὸν 869.

Ταλακάρδιος, *wretched*; ἐγὼ ταλακάρδιος C. 545.

Ταλαός, *Talaus*; Ἰππομέδοντ' ἐπέστελεν πατὴρ Ταλαὸς C. 1320.

Τάλας, *wretched*.

Τᾶλις, *a marriageable maiden*; ἀχνύμενος τῆς μελλογάμου τάλιδος ἥκει μόρον Ἀντιγόνης A. 625.

Ταμίας, *a director*; τὸν ταμίαν Ἴακχον A. 1139.

Ταμιεύω, *to husband*, though Ellendt would rather render it *to receive in store*; καὶ Ζηνὸς ταμιεύεσκε γονὰς χρυσορύτους A. 940.

Τάνταλος, *Tantalus*; τὸν Φρυγίων ξένων Ταντάλου A. 819.

Ταντάλου, *to hurl*; ἀντίτυπα δ' ἐπὶ γᾷ τόσε ταντάλωθεὶς τυρφόρος A. 135.

Ταυήκους, *wide-striding*; σεμνὰς Ἐρινὺς ταυήκοδας Aj. 824.

Τάξις, 1. *a station*; Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἰσχάτην ἔχει Aj. 4. 2. *a squadron of soldiers*; ἃ νῦν ξὺν ἑπτὰ τάξεσι ξὺν ἑπτά τε λόγχαις τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστῶσι πᾶν C. 1313.

Ταράσσω, 1. *to stir up*; σὺ καὶ τόδε νεῖκος ἀνδρῶν ξίναιμον ἔχεις ταράξας A. 789. 2. *to trouble*; δεινὰ ταράσσει σοφὸς οἰωνοθέτας R. 483. ταράσσομαι φρένας A. 1082.

Ταρβαλέος, *terrified*; μὴ ταρβαλέα θένοιμι T. 953.

Ταρβέω, *to fear*: 1. intrans., μή με ταρβήσας προδῷς P. 747. ταρβῶν γε μὴ μοι θοῦβος ἐξίλθῃ σαφής R. 1011. μάλιστα ταρβήσας' ἔχω T. 37. ὅσῳ ἥδιον εὐδουσαν ἐκπηδῶν ἐμὲ φόβῳ ταρβοῦσαν 175. ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα μὴ σφαλῇ ποτέ 296. οὐ καλῶς ταρβεῖς 457. ταρβῶ μὲν εἰς λόγου στάσιν τοιόνδ' ἐπελθόν 1169. ταρβήσει γὰρ οὔ Aj. 541. ταρβῶ γάρ 590. 2. trans., ταρβεῖν μὲν τἀνθυμήματα — τἀπὸ σοῦ C. 293. ταρβεῖν μὲν ἔργα δεινὰ ἀναγκαῖον ἔχει T. 720. τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον P. 1235, that is, τὸν ἀπὸ σοῦ.

Τάρβος, *fear*; ᾧ μή 'στι δρῶντι τάρβος οὐδ' ἔπος φοβεῖ R. 296. ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι; E. 404.

Τάρταρος, *Tartarus*; καλῶ τὸ Ταρτάρου στυγνὸν πατρῷον ἔρεβος C. 1391. ὦ Γᾶς παῖ καὶ Ταρτάρου C. 1570.

Τάσσω, 1. *to place*; ἐκτὰ λοχαγοὶ γὰρ ἐφ' ἑκτὰ πέλαις ταχθέντες A. 142. 2. *to appoint*; σέ νιν τάξω φυλάσσειν C. 645. οἱ τεταγμένοι βραβῆς E. 699. ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι 749. ἴωμεν — ναῦς ἵν' ἡμῖν τέτακται P. 1166. 3. *to order, to command*; μὴ τάσσε E. 1487. πόλις γὰρ ἡμῖν ἐμὲ χρὴ τάσσειν ἐρεῖ; A. 730. ταχθεὶς τόδ' ἔρδειν τῶν ἀνασσόντων ὕπο P. 6. κεῖνος δ' εἰς ἀπὸ πολλῶν ταχθεὶς 1129. ὑφ' ὧν ἐγὼ ταχθεὶς τάδ' ἔρδω C. 855. Hence τὸ ταχθὲν is the same as τὸ προσταχθέν. ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμῷ τελεῖν Aj. 524.

Ταύρειος, *pertaining to a bull*; ταυρείων κεράτων T. 517.

Ταυροκτονέω, *to slaughter bulls*; ταυροκτονεῖ μὲν δόξαν ἐντελεῖς ἔχων — βοῦς T. 757.

Ταυροκτόνος, *slaughtering bulls*; ταυροκτόνων λεόντων P. 308.

Ταυροπόλα, a name given to Diana, *bull-hunting*; Ταυροπόλα Διὸς Ἄρτεμις Aj. 172.

Ταῦρος, *a bull*; οὔρειον τ' ἀκμῆτα ταῦρον A. 351. φοινῶν ἀναργὴς ταῦρος T. 11. τετραόρου φάσμα ταύρου 506. συνδέτους ἔγων ὁμοῦ ταύρους, κύνας βοτῆρας Aj. 290. ταῦρος ὡς βρυχώμενος 315. φοινῷ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν ὕλαν ἀνά τ' ἄντρα καὶ πετραῖος ὁ ταῦρος R. 478.

Ταυροσφάγος, *appointed for slaying bulls*; ἡμέρᾳ ταυροσφάγῳ T. 606.

Ταφεύς, *one who buries the dead, a burier*; ὅταν θάνω 'γὼ καὶ σύ μου ταφεὺς γένῃ C. 588. κτανὼν πρόθες ταφεῦσιν E. 1480.

Ταφή, 1. *interment, sepulture*; τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς E. 1201. ἐάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς ἄμοιρον Aj. 1305. λαβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ 1367. 2. *a tomb*; τόνδε δ' — εἰς ταφὰς θήσω δικαίως. 1088. ὅπως μὴ τόνδε θάπτων αὐτὸς εἰς ταφὰς πέσῃς 1069.

Τάφος, 1. *a tomb*; ἐπεί νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει R. 942. ὃν (Κιθαιρῶνα) ἐθέσθην ζῶντι κύριον τάφον 1453. σοῖς ὅταν στῶσιν τάφοις C. 412. ἐν τάφοισι θέσθε κἂν κτερίσμασιν 1412, that is, θάπτετε καὶ κτερίζετε. — κἀπὸ λαΐνου τάφου 1592. Πολυνείκους νέκυν — μὴ τάφῳ καλύψαι A. 28. τάφον χώσουσ' ἀδελφῷ 80. Ἐτεοκλέα — τάφῳ κρύψαι 196. τάφον κοσμοῦσα 391. τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ τιθεῖσα 499. πρὸς ἕρμα τυμβόχωστον ἔρχομαι τάφου ποταινίου 842. τάφῳ δ' ἀκεῖνον οὐχὶ κρύψετε 1026. ψυχὴν τ' ἀτίμως ἐν τάφῳ κατῴκισας 1056. κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον 1085. παραστάντες τάφῳ 1200. ὅπως κρύψεις τάφῳ φράζον τὸν ἄνδρα Aj. 1019. ὅστε σῶμα τυμβεύσει τάφῳ 1042. ἀείμνηστον τάφον εὑρόντα 1146. τάφου — τοῦδ' ἐπιψαύειν 1373. ἐν τάφῳ πετραίῳ E. 148. ὀλὸν τάφοισι — νέκυν 435. οὔτε τον τάφου ἀντιάσας οὔτε γόων παρ' ἡμῶν 857. ἦλθον πατρὸς ἀρχαῖον τάφον 881. τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα 919. τοῦ σοῦ θανοῦσα μὴ ἀπολείπεσθαι τάφου 1160. ποῦ δ' ἐστ' ἐκεῖνος — τάφος; 1209. ποῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστιν τάφος 1210. 2. *burial, interment*; ἡ μὲν ἐς τάφον λάβητε κοσμεῖ E. 1392. τάφον παρεστενοῦντα δυστήνου νεκροῦ 1149. τάφου μαληθεὶς τῷδε 1163. τῆς μὲν κατ' οἴκους — τάφον θοῦ R. 1447. οὐ γὰρ τάφου πρὶν τὸ κασιγνήτου Κρέων τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει; A. 21. τούτων τάφῳ — κτερίζειν 203. τόν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου 306. καὶ-

νην ἴσον ἐναντιῶμαι τοῦδε βουλεύσαι τάφου 486. *καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου φήσεις μετασχεῖν* 530. *καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς ταφεὶ* R. 987.

Τάφρος, *a trench, a fosse;* *εἰς δὲ ναυτικὰ σκάφη πηδῶντος ἄρδην Ἕκτορος τάφρων ὕπερ* Aj. 1258.

Τάχα, *quickly, speedily; perhaps.*

Τάχος, *celerity, speed;* *ταχὺς γὰρ ἔργου καὶ ποδῶν ἅμ' ὄψεται* Aj. 801. *ἐρῶ μὲν οὐχ' ὅπως τάχους ὑπὸ δύσπνους ἱκάνω* A. 223. Also often used adverbially; *διὰ τάχους, ἐν τάχει, σὺν τάχει, swiftly;* and *ὅσον τάχος, ὅτι τάχος, ὡς τάχος, as swiftly as possible.*

Ταχύνω, *to hasten;* *πέμψω ταχύνασα* R. 861. *ἀλλὰ τάχυνε* C. 219. *ὡς δύνασαι — ταχύνας* Aj. 1143. *ἀλλ' οἱ μὲν κοίλην κάπετον χερσὶ ταχύνετο* 1383.

Ταχύῤῥωστος, *flying swiftly;* *ἀελλαία ταχύῤῥωστος πελειάς* C. 1083.

Ταχύς, *swift;* comp., *θάσσων*, superl., *τάχιστος.*

Τέ, an adjunctive particle; *and.*

Τέγγω. 1. *to wet, to moisten;* *φοίνιαι δ' ἐμοῦ γλῆναι γένει' ἐτέγγον* R. 1277. *νεφέλῃ — τέγγουσ' εὐῶτα παρειάν* A. 526. *χιὼν — τέγγει δ' ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύστοις δειράδας* 825. pass., *πυκναῖς δρόσοις τεγγόμενος κόμας* Aj. 1188. *πολλάκι δὴ τοὐμὸν ἐτέγχθη κρᾶτα* P. 1442. 2. *to shed tears;* *ἡ που ἀδινῶν χλωρὰν τέγγει δακρύων ἄχναν* T. 845. pass., *μέλας ὄμβρος χαλάζης ἐτέγγετο* R. 1279.

Τείνω, 1. *to bend, to stretch;* *τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη* P. 198. *ναὸς ὄστις ἐγκρατὴς πέδα τείνας ὑπείκει μηδέν* A. 712. 2. *to strive;* *τὸ μὴ τείνειν ἄγαν* A. 707. 3. *to extend;* *ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη πάταγος Ἄρεος* A. 124. *ὄμμασι δ' ἀντέχοις τάνδ' αἴγλαν, ἃ τέταται τὰ νῦν* P. 820. *νῦν γὰρ ἰσχάτας ὑπερ ῥίζας ἐτέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις* A. 596.

Τειρεσίας, *Tiresias:* *ὃ πάντα νωμῶν Τειρεσία* R. 300. — *ὦ γεραιὲ Τειρεσία* A. 978. 1042. *ἄνακτ' ἄνακτι ταῦθ' ὁρῶντ' ἐτίσαμεν μάλιστα Φοίβῳ Τειρεσίαν* R. 285.

Τείρω, *to pain;* *προὐφάνη κτύπος ἀνδρὸς σύντροφος ὡς τειρομένου του* P. 203.

Τεκμαίρομαι, *to conjecture;* *οὐδ' ὅποῖ' ἀνὴρ ὕμνους τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται* R. 916.

Τεκμήριον, *a proof* or *sign;* *θανόντος πίστ' ἔχων τεκμήρια προσῆλθες* E. 764. *Ὀρέστου τοῦδ' ὁρᾶν τεκμήριον* 892. *ἧς ἠκούσαμεν φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια* 1098. *ἐν τῷ δὲ κεῖσαι τοῦ μέρου τεκμηρίῳ;* C. 1506.

Τέκμησσα, *Teomessa;* *Τέκμησσα — παῖ Τελεύταντος* Aj. 324. *ὦ δαΐα Τέκμησσα* 771. *τὴν δουρίλητον δύσμορον νύμφην ὁρῶ Τέκμησσαν* 879.

Τεκνόλετειρα, *that has lost her young;* *τεκνολέτειρ' ὅς τις ἀηδών* E. 107.

Τέκνον, *a child.*

Τεκνοῦσα, or *τεκνοῦσσα, that has brought forth children;* *ἄνανδρος ἡ τεκνοῦσα* T. 307.

Τεκνόω, 1. *to beget children;* *γάμον τεκνοῦντα καὶ τεκνούμενον* R. 1215. 2. met., simply *to beget, to engender;* *νόμοι — ὑψίπεδοι, οὐρανίαν δι' αἰθέρα τεκνωθέντες* 867. mid., *μυρίας ὁ μυρίος χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τε* C. 624.

Τέκτων, *an artificer;* *προσαττίσσετο πλευραῖσιν ἀρτίκολλος ὥστε τέκτονος χιτὼν ἅπαν κατ' ἄρθρον* T. 765.

Τελαμών, *Telamon;* *παῖ Τελαμῶνος* Aj. 183. *τοῦ Τελαμῶνος — οἴκου* 203. *πατρὶ — Τελαμῶνι* 458. *Τελαμῶν* 566. *Τελαμών, σὸς πατὴρ ἐμός θ' ἅμα* 987. *ὃς δὲ πατρὸς μέν εἰμι Τελαμῶνος γεγὼς* 1278.

Τελαμώνιος, *Telamonian;* *Τελαμώνιε παῖ* Aj. 134.

Τέλειος, *definitive;* *τελείαν ψῆφον — κλύων τῆς μελλονύμφου* A. 628.

Τελειόω, *to bring to an end, to accomplish;* *σθένει 'πὶ νικεῖν τὸν εὔαγρον τελειῶσαι λόχον* C. 1091. *οὐδὲν ἔργει σοι τελειοῦσθαι τάδε* T. 1247.

Τελεόμηνος, *having the full number of months;* *τελεόμηνος — δωδέκατος ἄροτος* T. 821.

Τέλεος, *last;* *πότερ' ἄρα πρότερ' ἐπιστένω, πότερα τέλεα παραιτέρα, δέσκριτ' ἔμοιγε* T. 944.

Τελεόω, *to accomplish;* pass., *ὦ στέρμ' Ἀτρέως, ὡς πολλὰ παθὼν δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες τῇ νῦν ὁρμῇ τελεωθέν* E. 1502.

Τελεσφόρος, *bringing to an end, accomplishing;* *τελεσφόρος Δίκη* Aj. 1369. *φάσματα — ὡς τελεσφόρα, grant that they may be accomplished* R. 636. *ἀνθ' ὧν ἔτυχον εὖ τελεσφόρον χάριν δοῦναι σφῶν, in return for the benefits received to grant him the accomplishment of the favour* (*which I promised*) C. 1486.

Τελευταῖος, 1. *last;* *τὴν τελευταίαν ἰδεῖν ἡμέραν* R. 1528. *τὸν τελευταῖον βίον* C. 1548, not *βίον τελευτήν*, but *βίον πρὸς τελευτὴν ἀποβλέποντα.* — *ἴδὲ γὰρ ἥμος τὴν τελευταίαν ἄναξ ἁρμᾶτ' ἀπ' οἴκων Ἡρακλῆς* T. 154. — *τὸν τελευταῖον δ' ἦλθον* C. 480. Used adverbially, *for the last time;* *ὦ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν* R. 1183.

ἐπ τελευταίαν ἐμοῦ φήμην πίθησθε θεσφάτων T. 1139, ἵνα τὴν περὶ τῆς τελευτῆς μου φήμην μάθητε schol. 2. *extreme, worst of all*; ὅταν — ἴδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν E. 263.

Τελεύτας, *Teleutas*; Τέκμησσα, παῖ Τελεύταντος Aj. 324. — παῖ τοῦ Φρυγίου Τελεύταντος Aj. 209.

Τελευτάω, *to end, to finish*; τὸ δ' ἔνθεν τοῦ τελευτῆσαί με χρή; C. 477. καλῶς τελευτῆς T. 1242. κἂν ἐγίγνετο πληγὴ τελευτῶσα A. 261.

Τελευτή, *the end*; γνώσει κακοῦ θυμοῦ τελευτὴν ἐπ κακῇ προσγίγνεται C. 1200. ἰσοτίλεστος Ἅιδου — μοῖρα — θάνατος ἐς τελευτάν 1226. θέσφατος βίου τελευτή 1471. τελευτὴν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν T. 79. παῦλά τοι κακῶν αὕτη τελευτὴ τοῦδε τἀνδρὸς ἐστάτη 1246.

Τελέω, *to end, to complete, to bring to a close, to accomplish*; τελοῦντες ἔκτον ἔβδομόν τ' ἤδη δρόμον E. 716. τελοῦμεν ᾗ νοεῖς 1427. τελευτὴν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν T. 79. τὸ γὰρ κέρδος τελῶ 'γώ R. 232. τῶν γε σῶν τελεῖς ὕπερ 1448. τοιαῦτ' ἔπη γῇ τῇδ' ἐπ' ἐν ἐπ τελῶν ἐφαίνετο C. 636. εἰ σοί γ' ἕπερ φῆς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι 654. τάδε δοκεῖς τελεῖν 882. τά γ' οὐ τελεῖ 885. τελεῖ, τελεῖ Ζεύς τι κατ' ἦμαρ 1081. τάδ' εἰ τελεῖτό μοι 1437. τελεῖν δ' ὅσ' ἂν μέλλῃς φρενῶν εὖ ξυμφέρουτ' αὐταῖς ἀεὶ 1630. κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι τροχοὺς ἁμιλλητῆρας ἡλίου τελῶν A. 1052. τοὺς καθεστῶτας νόμους σώζοντα τὸν βίον τελεῖν 1101. pass., ἃ σοί τε κἀμοὶ λῷστ' ἀρᾶ τελούμενα P. 1367. ἔνθα μόνον' ὀφείλειν κακῶν χρησμῶν ἀνείδη τῶν ἐμῶν τελούμενα R. 797. ἰδὲν γ' εἰ τοῦδ' ἀραὶ πατρὸς τελῶνται C. 1410. εὔχου τελεῖσθαι τοιμὲν ἔν ἀρᾷ κέαρ Aj. 671. ἐς τελεσθῆναι χρεών sc. τὰ μαντεῖα T. 173. (λόγον) ἂν οὐχ οἷόν τε μὴ τελεσθῆναι 739. ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ λύσιν τελεῖσθαι 1161. τελουμένων εἴπωμ' ἔν E. 1336. καὶ δὴ τελεῖται τἀπ' ἐμοῦ 1456. 2. *to perform*; ἡμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπεσκήπτου τελεῖν R. 252. ἥκομεν — ἓν δ' ἀκούσωμεν, τελεῖν C. 13. ἐς νῦν τῶν τελοῦντι προξένει 466. ἀλλ' εἰμ' ἐγὼ τελοῦσα 504. πέσοις τε σὺν ἐφεῖν, ἐγὼ δὲ πιστὸς ἐν κείνῳ τελῶ T. 285. ἐπαίνου τεύξεται — ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμῇ τελεῖν Aj. 524. 3. *to do, to perpetrate*; ἔρρητ' ἀρρήτων τελέσαντα R. 465. Ἀπόλλων — ὁ καινὰ τάδ' ἐμὰ τελῶν — πάθεα 1330. δεῖν' ἐπιπείλει τελεῖν E. 769. ἄκουε δὴ νῦν, ᾗ βεβούλευμαι τελεῖν 935. τί — τάδ' οὐκ ἐπ' ἴσας τελοῦμεν; 1051. ἄνδρες αὐτίκα τελοῦσι τοῦργον 1391. ὅπως δ' ἐτέλεσε τοῦτο T. 913. ψυχὴ — τελέουσ' ἀκούσιον ἔργον 1253. 4. intrans., *to happen, to ensue*; ἔλαχεν — ἀναβοχὰν τελεῖν πόνων T. 822. τελοῦσ' ἀραί, *the curses come to an end*, or *are accomplished* E. 1409. — ὕστερος γὰρ ἐστὸς εἰς ἐστοὺς τελῶ, *for I, a citizen of later date, am enrolled amongst the citizens* R. 222.

Τέλλω, *to rise*; ἡλίου τέλλοντος E. 689.

Τέλος, *the end, an end, the event*; ἐν' δ' ἐμοὶ τέλος αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι C. 423. χθὼν εἰς τέλος τοῦ ζῆν ἀφικνῇ 1527. ἐς δὲ πρὸς τέλος γόων ἀφίκοντο 1627. τὸ τέλος — βίου 1718. τῷ τέλει πίστιν φέρων E. 725. τοῦ χρόνου τέλος T. 166. τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς T. 26. οἷον ἄρ' ὁδοῦ τέλος Ἄργους ἐφωρμήθημεν C. 1402. τί μὲν ἀφήσει τέλος; 1467. 2. used adverbially, τέλος, *at last*; τέλος δὲ — λόγους ἀνέστα Aj. 294. πῶς ἔν — τέλος θάνοιμι κἀντός 384. τέλος δ' ἀπωστὸς γῆς ἀπορρυφθήσομαι 998. τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν σοί A. 233. τέλος δὲ — λέγει τις εἶς 268. — διὰ τέλους, *continually*; διὰ τέλους — εὔχου τελεῖσθαι τοιμὲν ἔν ἀρᾷ κέαρ Aj. 670. ἐς τέλος, *in the end*; οὐδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλει ποιεῖν P. 407. — τέλει γὰρ εἴ τι νὺξ ἀφῇ, τοῦτ' ἐπ' ἦμαρ ἔρχεται, *for if night have left anything, on this the day by all means seizes* R. 198. εἴ τι γὰρ ἡ νὺξ ἀφῇ, τοῦτο διὰ τέλους ἡ ἡμέρα ἐπέρχεται. 3. any kind of *religious rite*; οὐ πάντα σεμνὰ τιθηνοῦνται τέλη θνατοῖσιν C. 1052. ὁρίζεται βωμοὺς τέλη τ' ἔγκαρπα Κηφίσου Διί T. 237. 2. *nuptial rites*; τὰ νυμφικὰ τέλη λαχὼν δείλαιος εἰς Ἅιδου δόμους A. 1226. 3. *appointments, arms*, or perhaps more correctly *offerings* or *spoils* which, being taken in war were hung up in temples; ἵλιπον Ζηνὶ τροπαίῳ πάγχαλκα τέλη A. 143. 6. οἱ ἐν τέλει are *the rulers*; — κλύειν τῶν ἐν τέλει Aj. 1331. κοὐκ αἰτιῶμαι τούτων ἐς τοὺς ἐν τέλει P. 383. τῶν — ἐν τέλει κλύειν 913. τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι A. 67. 7. *profit, advantage*; φρονεῖν ἐς δεινόν, ἔνθα μὴ τέλη λύει φρονοῦντι R. 316, that is, λυσιτελεῖ, see λύω.

Τεμένιος, *belonging to a sacred grove*; βωμοὺς ἱδρίζει τεμενίαν τε φυλλάδα T. 751.

Τέμενος, *a sacred grove*; λεύσσων παρὰ τῶν — τέμενος C. 135.

Τέμνω, to cut asunder, to cleave; κάρα τέμνειν P. 615. κρᾶτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τέμω χερί 1192. τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον Aj. 1158. τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας E. 441. ἰσχάτης δ' ὁρῶ πυρᾶς νεωρῆ βόστρυχον τετμημένον E. 889.

Τεός, thine; τεὰν — δόναισιν A. 600. ἀπόγονοι τεαί C. 539. τεῶν ἰχθῦσιν E. 1080.

Τέρας, 1. *a portent, a prodigy;* μήποθ' ἡμῶν ἀψεγὲς πελᾶν τέρας τοῖς δρῶσι E. 487. ἐς δαμόνιον τέρας ἀμφινοῶ τόδε A. 372. ὥστε μηκέτ' ἂν τέρας νομίζειν αὐτό E. 1309. τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας T. 1121. 2. *a monster;* ἀπρόσμαχον τέρας T. 1088.

Τερασκόπος, an interpreter of portents, a soothsayer; ἐάν με τῷ τερασκόπῳ λάβῃς κοινῇ τι βουλεύσαντα R. 605.

Τέρμα, 1. *a bound* or *limit;* δρόμου δ' ἰσόσας τῇ φύσει τὰ τέρματα E. 676. 2. met., *the end of life;* τέρμα τοῦ βίου R. 1580. 3. *attainment;* τέρμα τῆς σωτηρίας C. 729. 4. *an aim, object,* or *goal;* ἢ καὶ παρέστη κἀπὶ τέρμ' ἀφίκετο; Aj. 48. Ἑρμῆς σφ' ἥκει — πρὸς αὐτὸ τέρμα E. 1389.

Τέρμιος, 1. *at the end, bounding;* ἀλθόντι χώραν τερμίαν C. 89. 2. of time, *last;* τερμίαν — ἀμέραν A. 1312.

Τερπνός, delightful, pleasing; τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγνεται C. 621. τερπνὸν εἴ τί που πάθοι Aj. 517. αὐτῷ δὲ τερπνὸς (τέθνηκε) Aj. 946.

Τέρπω, to delight; τὰ τέρποντα C. 1219. ῥήματα — τέρψαντα 1283. τοὐμὸν εἰ τέρψεις κέαρ T. 1236. τί γὰρ πάρ' ἦμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει —; Aj. 470. — pass., τέρπεσθαι δόμῳ P. 458. κἀγὼ τὰ μὲν κείνων ἐτέρπομην R. 785. εἰ τέρποιμεθα C. 703. τέκνοισι τερφθεὶς τοῖσδε 1142. οἷς (λόγοις) σὺ μὴ τέρψει κλύων A. 687.

Τέρψις, delight; γνοὺς τὴν παροῦσαν τέρψιν, ἣ σ' ἔχει R. 1477. ὅτ' ἦν μοι τέρψις ἐκπεσεῖν χθονός C. 770. τοσαύτη τέρψις ἔκοντας φιλεῖν 779. τέρψιν παρ' ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην 1124. νῦν σοι τέρψις ἐμφανὴς κυρεῖ T. 290. τὴν δὲ τέρψιν — αὐτὴ λάβοι 816. ἐπειδὴ τέρψις ἥδε σοι τὸ δρῶν Aj. 114. βαθεῖαν κυλίκων τέρψιν Aj. 1180. τίς μοι, τίς ἔτ' οὖν τέρψις ἐπέσται; 1195.

Τέταρτος, the fourth; τέταρτον Ἰκτομέδοντ' ἀπέστειλαν πατὴρ Τελαός C. 1319.

Τετράορος, properly, *drawn by four horses,* thence *four-legged;* ὑψικάρα τετραόρου φάσμα ταύρου T. 506.

Τεῦκρος, Teucer; ποῦ Τεῦκρος; Aj. 335. 904. Τεῦκρος πάρεστιν 707. τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα Τεῦκρος — μὴ 'ξω παρεῖναι 727. πέμπει με — Τεῦκρος 769. ἐκεῖνον εἴργειν Τεῦκρος ἐξεφίεται σκηνῆς ὅπαυλον 782. ποῦ δ' ἐστὶ Τεῦκρος — ; 784. πάρεστι μὲν Τεῦκρος παρ' ἡμῖν P. 1046. — Τεῦκρε Aj. 958. 962. 969. 1143. — εἰς χεῖρα Τεύκρου Aj. 738. αὐδὴν γὰρ δοκῶ Τεύκρου κλύειν 954. ἐκ Τεύκρου 1220. — Τεύκρῳ σημήνατε R. 675. κακὴν φάτιν Τεύκρῳ φέροντα 814. Τεύκρῳ — ἀγγέλλομαι 1355. — Τεῦκρον καλῶ C. 335. τοῦον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφί σοι λείψω 559. σπεύσαθ' οἱ μὲν Τεῦκρον ἐν τάχει μολεῖν 791.

Τεῦχος, 1. sing., *a vessel,* or *urn;* σμικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ τεύχει θανόντος — κομίζομεν E. 1103. κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος 1109. 2. plur., *arms;* τὰ τεύχη τἀμά P. 870. ὅτε τὰ πάτρια τεύχεα παρεδίδοσαν 397. τἀμὰ τεύχη Aj. 569. τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοὐ' ἐμοὶ τεθάψεται 574.

Τεύχω, 1. *to prepare;* πολυθύτους τεύχειν σφαγάς T. 753. 2. *to do;* ὦ πούς, πούς, τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ τεύξω τῷ μετόπιν, *O foot, foot! what shall I do with thee henceforth in life?* P. 1173.

Τεχνάομαι, 1. *to devise by art* or *skill;* χερσὶν ἃ' τεχνησάμην T. 531. τῆς τεχνωμένης τάδε 924. γένοιτο μέντἂν πῶν θεοῦ τεχνωμένου Aj. 86. 2. *by cunning;* τεχνᾶσθαι κακά P. 80. φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ῥῆσθαι κλοπεὺς τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων A. 490.

Τέχνη, 1. *art, skill;* τέχνα γὰρ τέχνας ἑτέρας προὔχει P. 137. πρὸς τοῦ διδαχθεὶς; οὐ γὰρ ἔκ γε τῆς τέχνης R. 357. τὴν τέχνην δ' ἔφυ τυφλός 389. ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ; 562. οὔνεκ' ἐστί σοι βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης 709. τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλύων A. 985. ἀλλ' οὐ πατρῴαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας E. 1492. — τέχνῃ τέχνης ὑπερφέρουσα R. 380. σοφόν τι τὸ μηχανόεν τέχνας — ἔχων A. 363. εἴπερ Ἑρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην βέβαιον T. 617. γένος ναῖας ἀρωγὸν τέχνας Aj. 350. οὐ γὰρ βάνασσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην 1100. 2. *artifice, contrivance;* παντοίᾳ τέχνῃ εἶρξαι — Αἴαντ' ὑπὸ σκηναῖσι Aj. 739. — ἔφυν γὰρ οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς P. 88. μηδέ τῳ τέχνῃ κείνους μεθεῖναι ταῦτα 760. δρῶντα — κακῶς εἴληφα τοὐμὸν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ R. 643. 3. *workmanship;* κρατῆρός εἰσίν, ἀνδρὸς εὔχειρος τέχνῃ C. 473.

Τέχνημα, the workmanship; ἔκπαγλα, φλαυροῦργου τινὸς τεχνήματ' ἀνδρός P. 36. 2. spoken of a deceitful

person; πανουργίας δεινῆς τέχνημ' ἔχθιστον, thou most detestable contrivance of fearful villany P. 916.

Τέως, until that time, meanwhile.

Τήκω, 1. to melt, to dissolve; pass., to be melted; κηκὶς μηρίων ἐτήκετο A. 995. καὶ νυν ὄμβρῳ τὰ κεκμήνων χιὼν τ' οὐδαμὰ λείπει 824. 2. to moulder away, to become decayed; εἰ τέσις μοι κατθανὼν στήκετο 897. 3. to pine away; κλαίω, τέτηκα E. 275. ἐμοῦ τακόμενας 824. κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεοι μελέων πέθον κλαῖον A. 965. τὼ' ἀεὶ τάκεις ὧδ' ἀκόρεστον οἰμωγάν — Ἀγαμέμνονα E. 122, that is, οἰμώζεις Ἀγαμέμνονα τηκομένη.

Τηλαυγής, conspicuous from afar; τηλαυγεῖ παρ' ὄχθῳ T. 521.

Τηλέπορος, far removed, far distant; τηλεπόροις ἐν ἔντροις A. 970.

Τηλέφανης, perceived from afar: ἀχὼ τηλεφανής P. 189.

Τηλικόσδε, of such an age, so old.

Τηλικοῦτος, same as τηλικόσδε.

Τηλόθεν, from afar, from a distance.

Τηλωπός, seen from afar, thence distant; τηλωπὸν ἰαὼν P. 216. καὶ τὰ νῦν τηλωπὸς οἰχνεῖ Aj. 561.

Τῆμος, then, corresponding to ἧμος, when; ἧμος — ὀξύνοι θροεῖ ταῖς αἰχμαλώτοις ταυρὸν ὃς ἐπ' ἐξέδρᾳ, τῆμος θυραῖος ἦλθον ὃς ὑμᾶς λάθρᾳ T. 530.

Τηνικαῦτα, then, at that time.

Τηρέω, to observe narrowly, to watch an opportunity; καὶ μ' ὁ πρέσβυς — παραστείχοντα τηρήσας R. 908. same as παραφυλάξας τὸν καιρόν.

Τητάομαι, to be deprived or bereaved; τῶν ἐμῶν τητάμενος P. 383. τῶν σῶν ἀλέκτων ἐμμάτων τητάμενος C. 1202. οὐ (ἀνδρὸς) τητάμενα 1614. οὐκ τῶνδέ μοι λαβεῖν θ' ἁμείνω καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει E. 257. μώροι καὶ φρενῶν τητάμενοι 1318.

Τίθημι. I. act. fut., θήσω, Aj. 1089. θήσεις C. 863. θήσουσι Aj. 570. — aor., 1. ἔθηκα T. 688. ἔθηκας C. 1359. 1364. ἔθηκε P. 628. θῆκε, after a consonant C. 1502. — aor., 2. θῶ C. 481. A. 1323. θῇς T. 1244. θεῖν C. 869. θεῖναι A. 8. θεῖς Aj. 739. θέντες T. 801. 2. mid. pres., τίθεμαι P. 1434. τίθεσθαι P. 449. fut., θήσομαι 586. θήσεται T. 612. — aor., 2. ἔθεν 994. Aj. 13. 532. P. 865. C. 547. 1141. θέσθην R. 1453. ἔθεσθε 134. P. 528. — θείμην A. 188. — θοῦ P. 471. R. 1448. C. 467. θέσθε Aj. 1385. C. 1412. A. 151. — θέσθαι P. 800. 1408. R. 633. — θέμενος T. 1255. E. 1428.

Signification: I. act., 1. to place; to set, to put, to lay; τοῦ τόνδε (κρατῆρα) πλήσας θῶ; C. 481. κλῶνας δὲ ἀμφοῖν χεροῖν τιθεὶς ἐλάας 485. τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ τιθεῖσα A. 500. εἰς ταφὰς ἐγὼ θήσω δικαίως Aj. 1089. κἔθηκα — κοίλῳ ζυγάστρῳ δῶρον T. 688. ἐν μέσῳ σκάφει θέντες σφε 801. ἐς — ἐς πυρὰν με θῇς 1244. εἰς χεῖρα Τεύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως θεῖς Aj. 739. 2. to propose as a prize; τἀμὰ τεύχη μετ' ἀγωνάρχας τινὰς θήσουσ' Ἀχαιοῖς μεθ' ὁ λυμαίνων ἐμέ Aj. 570. 3. to lay down a law, to propound, to appoint; φασὶ πανδήμῳ πέλει κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγόν A. 8. τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς E. 570. τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς T. 26. 4. to set up a pretence; εἰσέρα μὴ σκῆψιν οὐκ οὖσαν τιθῇς E. 574. 5. to declare, to consider; δαιμόνιον αὐτὸ τίθημ' ἐγώ, I declare this to be from heaven 1262. οὐ τίθημ' ἐγὼ ζῆν τοῦτον, I do not consider him to live A. 1151. 6. to cause, to make; καὶ μεῖζον ἄρα βάσιον πέλει τέχνα θήσεις C. 863. ἔτ σοι πρὸ πολλῶν ἀστίδων — ἀλκὴν ὧδε — γαστέρων ἀεὶ τιθῇ 1522. οὐδ' ἔχω τῷ θῷ A. 1323. ἄρα μὴ τῆμα σαυτῇ καὶ μετάγνοιαν τιθῇς E. 571. ἀχίδνης, ἥ μ' ἔθηκεν ὧδ' ἄπαιν P. 628. τοὺς θεοὺς ψευδεῖς τίθης 980. μὴ γὰρ εἶδε δαίμονες θεῶν μ' ἄφρονον τῆσδε τῆς ἀρᾶς ὅτι C. 869. καὶ σ' ὁ πληθὺν χρόνος γήρουθ' ἡμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν 935. ἐρημία με — σμικρὸν τίθησι 962. πατέρα τόνδ' ἀπήλασας κἔθηκας ἄπολιν 1359. σὺ γάρ με μόχθῳ τοῦδ' ἔθηκας ἔντροφον 1364. ἓξ' ἀναστάτους εἰκοὺς τίθησι (ἡ ἀναρχία) A. 670. μὴ πλέον τὸ τῆμα τῆς ἄτης τίθει Aj. 356. ἐς — ἐγὼ δὲ τόνδον ἐξαρκῆ τιθῶ T. 333. II. mid., frequently has an active signification: 1. to make for oneself; ἔς μ' ἔθεσθε προσφιλῆ, how attached you have made me to you P. 528. οὔτ' ἂν φίλον τότ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς θείμην ἐμαυτῷ A. 188. Κεθαιρὼν οὗτος, ὃν μήτηρ τέ μοι πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντι κύριον τάφου R. 1453. 2. to add oneself to, to place, to lay down; κἀγὼ γνώμῃ ταύτῃ τίθεμαι, I too add my vote to this resolution P. 1434. — σῆμ' ὁ κεῖνος εἰμαθὲς σφραγῖδος ἕρκει τῷδ' ἐν' ὄμμα θήσεται T. 612. εἰκλεᾶ θέσθαι βίον P. 1408. 3. εὖ and καλῶς θέσθαι, to dispose well, to order well, to settle well; τὰ πρὶν εὖ θέμενοι E. 1428, τὸ νῦν παρεστὸς κεῦκος εὖ θέσθαι χρέων R. 633. 4. τίθεσθαι, is often used with a substantive, expressing in periphrasis

the meaning of the cognate verb; πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφήν R. 134, that is, ἐπεστρέφεσθε. — τῆς μὲν — ὃν θέλεις τάφον θοῦ 1448, as θάπτε. — θοῦ νῦν καθαρμὸν τῶνδε δαιμόνων C. 467, that is, ἱλάσκου, for καθαίρειν is not used in this sense:— ἔθου φόνον 547, that is, ἐφόνευσας. — εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον 1141, that is, ἐμήκυνας μᾶλλον. — τῶν νῦν θέσθε λησμοσύναν A. 151, that is, ἐπιλάθεσθε. — μεγάλην μὲν ἐμοὶ τούτων θέμενοι συγγνωμοσύνην T. 1255, that is, ξυγγνόντες μεγάλως. — ὅτου χάριν σπουδὴν ἔθου τήνδε Aj. 13, that is, ἐσπούδασας περὶ τούτου. — πρόνοιαν, ἣν ἔθου 532. — οἷαν μ' ἄρ' ἔθου λώβαν T. 993, that is, ἐλωβήσω.— and with an adjective, οὐ μήν σ' ἔπρακόν γ' ἀξιῶ θέσθαι P 800. σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον, *I will lay the blame of this on thee* P. 586. 5. *to consider, to account*; τοῦ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα —; P. 449. ἐν παρέργῳ θοῦ με 471. πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ ἔθου 864. 6. in an active sense *to place, to set*; ἐν τάφοισι θέσθε C. 1412. τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὁσίων θέσθ' ἐπίκαιρον Aj. 1385.

Τιθηνέομαι, *to tend, to foster*; οὐ πότνιαι σεμνὰ τιθηνοῦνται τέλη θνατοῖσιν C. 1054.

Τιθήνη, *a nurse*; παῖς ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας P. 696. Διόνυσος — θείαις ἀμφιπολῶν τιθήναις C. 686.

Τίκτω, 1. *to bring forth* as a mother; ὅστερ ἡ τίκτουσ' ἐγώ E. 523. δεινὸν τὸ τίκτειν ἐστίν 760. — τίς σ' ἔτικτε τῶν μακραιώνων —; R. 1098. ἔτικτε γάρ μ', ἔτικτεν C. 986. — οὐδὲ γὰρ κακῶς πάσχοντι μῶσος ὂν τέκῃ προσγίγνεται E. 761. ἥτις μηδὲν ὡς τεκοῦσα δρᾷ T. 815. τεκοῦσα τλήμων; R. 1175. ἔνθα — τέκν' ἐκ τέκνων τίκοι 1250. τεκοῦσά με C. 987. thence ἡ τεκοῦσα signifies *a mother*; εἰ τάδ' ἡ τεκοῦσα πεύσεται E. 462. τὴν τεκοῦσαν ὕβρισεν 603. οἴκτειρε τὴν τεκοῦσαν 1403. τίς ἡ τεκοῦσα; T. 310. δός μοι — εἰς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν 1056. εἰ μὴ 'κύρει ζῶσ' ἡ τεκοῦσα R. 965. τὴν τεκοῦσαν ἤροσεν 1497. — ἡ τίκτουσα, is also used in the same sense; τῆς δὲ τικτούσης μέλειν E. 334. τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι τοῖς οἴκοι αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν R. 1247. but οἱ τεκόντες means *parents*; τὰ τῶν τεκόντων ὄμμαθ' ἥδιστον βλέπειν R. 990. κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος 1176. τοῖς τεκοῦσι γὰρ οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν C. 509. ὁ τεκών, is once used to express *a father*, or *a parent* generally; τῷ τεκόντι πῶν φίλον C. 1110. — 2. met., *to produce*; ἔτεκεν, ἔτεκεν μεγάλαν ἀ νέορτος ἥδε νύμφα δάμοισι τοῖσδ' Ἐρινύν T. 889. ὃν αἰόλα Νὺξ ἀναριζομένα τίκτει κατευνάζει τε — Ἅλιον αἰτῶ T. 95. οὐδέ νιν (νόμους) θνατὰ φύσις ἀνέρων ἔτικτεν R. 869. χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί Aj. 518. σῷ δυσθύμῳ τίκτουσ' αἰεὶ ψυχῇ πολέμους E. 211. αἰδῶ — μὴ τίκτειν σ' ἔταν ἔταις 228. σὺ δ' ἀπολήσας ἢ τεκὼν αὐτῷ δίδως; R. 1025.

Τιμάω, *to honour*; θεοὺς τιμῶντες C. 278. οἱ τὰν Ἰππίαν τιμῶσιν Ἀθάναν 1073. ἢ τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾷς θεούς; A. 288. εἴ τοί σφε τιμᾷς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ 512. ὡς — τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρί 640. τὰν ἐκ πασῶν τιμᾷς ὑπερτάταν πολίων 1124. — καί τοί σ' ἐγὼ τίμησα τοῖς φρονοῦσιν εὖ A. 895. — τώδε — τιμᾶν ἅπαντας οὕνεκ' ἀνδρείας χρεών E. 971. — σοφὸς γ' ὁμοίως κἀξ ἴσου τιμώμενος (ὁ μάντις) R. 563. ὃ γῆς μέγιστα — τιμώμενοι 1223. οὐ λόγοις τιμώμενα C. 63. — ὅσοιπερ πρῶτοι καλοῦνται καὶ τετίμηνται δορί C. 1306. — τὰ μέγιστ' ἐτιμάθης R. 1202. ὁμοίως δὲ ἐμοῦ τιμήσεται A. 210. — πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾷς χάριν; how then do you pay an honour to the other that is impious towards him? 510. ὑμεῖς δ' ἑταῖροι ταὐτὰ τῇδέ μοι τάδε τιμᾶτε, and do ye, my companions, pay me this honour alike with her Aj. 673.

Τιμή, *honour*; τάχ' ἂν τὸ σὸν γέρας τιμὴν ἐμοὶ νείμειεν P. 1051. ὡς αὐτίκ' Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον τιμῇ καθέξον ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν C. 382. κοὔποτ' ἐκ γ' ἐμοῦ τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων A. 208. οὐχ ἥδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν; 693. τῆς σῆς οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν E. 256. κοὐδαμοῦ τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφανής R. 909, that is, ἐμφανῶς τιμᾶται. θεοὺς τιμαῖς σεβίζειν C. 1011. τιμάς γε τὰς θεῶν πατῶν A. 741. τῷ τεθνηκότι τιμὰς προσάπτειν E. 348. καὶ τὰ καρτερώτατα τιμαῖς ὑπείκει Aj. 655, that is, τοῖς τιμωμένοις, or τοῖς τιμῆς ἀξιωμένοις. τοῖς φίλοις τιμὰς νέμειν 1330.

Τίμιος, *honoured, honourable*; εἰ γὰρ αἱ τοιαῖδε πράξεις τίμιαι R. 895. γενεᾷ τίμιος (ἡ Δανάη) A. 939. — ἐμοὶ δὲ — οὐδὲν κτῆμα τιμιώτερον 698. — ὃ μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις C. 108.

Τιμωρέω, *to succour, to avenge*; γῇ τῇδε τιμωροῦντα τῷ θεῷ θ' ἅμα R. 136. ἐμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρουμένης E. 341. πεσούμεθ', εἰ χρή, πατρὶ τιμωρούμενοι 391. τῷ δὲ σύμπαντι

στρατῷ λέξω τάδ' ἐλθόν, ὅτ σε τιμωρήσεται P. 1242. τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρῶν τινάς R. 107. τάχ' ἂν πᾶμ' ἂν τοιαύτῃ χειρὶ τιμωρῶν θέλοι 140.

Τιμωρός, an avenger; πατρὶ τιμωρὸν φόνου E. 14. σὺ πατρὸς ἕξεις ζῶντα τιμωρόν ποτε 801. ὃς φανούμενος τιμωρὸς αὐτός 1145.

Τινάκτωρ, one who shakes; with γαίας an epithet of Neptune; Ποσειδῶνα τινάκτορα γαίας T. 501.

Τινάσσω, to brandish, to wield; τόξα καὶ λόγχας βόναλόν τε τινάσσων παῖς Διός T. 510.

Τίνω, 1. act., *to pay, to repay; ἱκέτης δαιμόνων ἀφεγμένος γῇ τῇδε κἀμοὶ δεσμὸν οὐ σμικρὸν τίνει* C. 641. εὖ πάσχειν, παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν 1205. φόνον φόνου δὲ βόσιον τίσιν P. 947. οὐ μὴν γ' ἴσην ἔτισεν R. 810. οὐδενὶ μοιρίδια τίσις ἔρχεται ὧν προπάθῃ τὸ τίνειν C. 229. κεῖνος δὲ τίσει τήνδε κοὐκ ἄλλην δίκην Aj. 113. ἴσθι τοι τίσουσά γ' ἀξίαν δίκην E. 290. 2. mid., *to avenge;* τίσασθε, τίσασθ' ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ ζήμιωσαντας αὐτούς P. 1030. πότερα πυνθάνοι' ἄν, εἰ πατήρ σ' ὁ κείνων, ἢ τίνοι' ἂν οἰδέλας C. 998. τὸν αἴτιον τίνοι' ἄν 1000. ἢν σε πολιμῶ Δίκη τίσαιτ' Ἐρινύς τε T. 806. ὅτι καὶ ζῶν κακούς γε καὶ θανὼν ἐτισάμην 1101. —ἐννυχίοις μαχαναῖς ἐτίσατο λάβραν Aj. 181. τίσασθε πατρὸς φόνου ἡμετέρου E. 116.

Τιρύνθιος, Tirynthian; Τιρυνθίαν πρὸς κλιτὺν T. 269.

Τίρυνς, Tiryns, a town of Argolis; ἐπωπτὶᾳ Τίρυνθι T. 1142.

Τίς, an interrogative pronoun, *who? what?*

Τίς, an indefinite pronoun, *some one, any one.*

Τίσις, revenge; μοιρίδια τίσις C. 228. ὁρμωμένῳ πρὸς κασιγνήτου τίσιν 1331.

Τιτάν, Titan; Τιτὰν Προμηθεὺς C. 56.

Τλήμων, 1. *wretched.* 2. *wicked, abandoned;* ἡ δ' ὧδε τλήμων, ὅστις τῷ μάστορι ξύνεστι E. 267. εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνὴ παιῶν ἔβλαστε 431.

Τλᾶναι, 1. *to put up with, to bear, to dare;* ἔμοιγε δὲ τλῇθι P. 473. οἶμαι γὰρ οὐδ' ἂν ἔμμασιν μόνην θέαν ἄλλον λαβόντα, πλὴν ἐμοῦ, τλῆναι τάδε 533. τλῆναί σ' ἀλεινῶς ὧδε τἀμὰ πήματα μείνω 858. ἔσοι τάδ' ἔτλησαν ἐμοῦ πυθὲν ἔρθρον ἀκοῦσαι 1186. οὔτ' ἂν μετ' ἄλλων ἀρῶντος ἂν τλαίην πάτρα R. 602. πῶς ἔτλης — σὰς ἐφεῖς μαρᾶναι 1327. ἔτλα καὶ Δανάας σπέρμον φῶς ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοβέλοις αὐλαῖς A. 935. μοῦνος Ἑλλήνων ἔτλη θοῦσαι (τὴν σὴν δμωὰν) E. 521. τλῆναί σε δρῶσαν ἄν ἐγὼ παρανίσω 931. εἰ καὶ τοῦτ' ἔτλη T. 71. ἀμοὶ πρόσθεν οὐκ ἔτλη — φράσαι 157. καὶ ταῦτ' ἔτλη χεὶρ γυναικεία κτίσαι; 894. ἃ πρόσθεν οὗτος οὐκ ἔτλη πάτ' ἂν Aj. 405. οὐδεὶς ἂν — τλαίη βλέπειν φυσῶντ' ἄνω πρὸς βίνας 900. σὺ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματα — τλῆναι καθ' ἡμῶν — χανεῖν; 1206. τὸν ἄνδρα — μὴ τλῇς ἔθαπτον — βαλεῖν 1312. οὐδ' ἔτλης παρὼν — τῷδε ἐφυβρίσαι 1363. — πῶς με τλήσεται ποτ' οἰκτίσαι Aj. 458. 2. *to endure;* τὰν δεινὰ τλᾶσαν (πάθη) C. 1079. τλάσας χρὴ τὸ γενναῖον φρενὶ χωρεῖν 1636.

Τλητός, that is to be borne; οὐκ ἔστι τοὔργον τλητόν Aj. 461.

Τμητός, cut, divided; τμητοῖς ἰμᾶσι E. 737. τμητοῖς ὁλκοῖς ἐγκύρσαι E. 852, see Ὁλκός.

Τοί, an enclitic particle, *surely.*

Τοίγαρ, therefore.

Τοιγαροῦν, therefore.

Τοίνυν, therefore, wherefore.

Τοῖος, such, such-like.

Τοιόσδε, such, such an one.

Τοιοῦτος, such, such an one.

Τοκεύς, a parent; ἄνευ τοκέων E. 180.

Τόκος, 1. *childbirth, parturition;* τόκοισί τε ἀγόνοις γυναικῶν R. 26. οὔτε τόκοισιν ἱππίων καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες 173. 2. thence *offspring,* especially *a son;* ὁ Λαΐου τόκος P. 610. τῷ Πολύπου τόκῳ 1214. Θησεὺς — τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος C. 69. Οἰνέως τόκος Τυδεύς 1317. τὸν Ἀλκμήνης τόκον T. 180.

Τολμάω, 1. *to bear, to support;* τόλμα P. 82. τόλμα — ὅτι καὶ πόλις τέτροφεν ἄφιλον ἀποστυγεῖν C. 184. οὔτε γὰρ σὺ τἄμ' ἔτη τολμᾷς ἀναινεῖν, οὔτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους E. 1040. ἀὴν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν Aj. 524. — τόλμησον, εἴκτειρόν τε T. 1059. τόλμησον P. 479. — πῶς οὖν βλέπων τις ταῦτα τολμήσει λαλεῖν; 110. 2. *to dare;* κακὰς δὲ τόλμας μήτ' ἐπιστάμην ἐγὼ μήτ' ἐκμάθοιμι, τάς τε τολμώσας στυγῶ T. 580. δεινὰ τολμῶν A. 906. — κοὐδεὶς ἐτόλμα τἀνδρὸς ἀντίον μολεῖν T. 782. ἐτόλμας τοῦσδ' ὑπερβαίνειν νόμους; A. 445. — τόλμησον εἰπεῖν T. 403. ἢ τολμήσαι' ἀντ' ἐμοῦ τινὶ δοῦναι τὰ τεύχη P. 369. τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε; A. 248. — τίς δὲ τολμήσει κλέων τὰ τοῦδ' ἔπεσθαι τἀνδρός C. 1429. ἃ πάντα τολμῶν C. 765. 3. *to endure;* πικρὰν δοκῶ με πεῖραν τήνδε τολμήσειν ἔτι E. 463.

Τόλμη, boldness, daring, impudence; πῶς οὖν ὁ λῃστὴς — ὃς τάδ' ἂν τόλμης

ἔβη; R. 125. ἦ τοσόνδ' ἔχεις τόλμης πρόσωπον 533. τόλμης τῆς παρεστώσης τὰ νῦν C. 1034. τόλμας χάριν A. 368. κακὰς δὲ τόλμας μήτ' ἀνιστάμην ἐγώ T. 579. πολλαῖς τόλμαις ταῖσδε Aj. 46. ὦ δυσθέατον ὄμμα καὶ τόλμης πικρᾶς 983.

Τολμήεις, *daring*; ὦ κακῶν κάκιστε καὶ τολμήστατε P. 972.

Τολμητός, *that is to be dared*; ἀλλ' ἔστ' ἀκείνῳ πάντα λεκτά, πάντα δὲ τολμητά P. 630.

Τομάω, *to require cutting*; θρηνεῖν ἀπῳδὰς πρὸς τομοῦντι πήματι Aj. 579.

Τομή, 1. *the act of cutting*; ἐν τομῇ ξύλου T. 697. 2. *a wound inflicted*; στενάοντος ἐν τομῇ σιδήρου T. 883.

Τομός, *cutting*; ὁ μὲν σφαγεὺς ἕστηκεν ᾗ τομώτατος γένοιτ' ἄν, *the sword is placed where it may most easily pierce* Aj. 802.

Τόξευμα, *an arrow shot from a bow*; used figuratively of bitter words spoken; τοιαῦτά σου —, ὥστε τοξότης, ἀφῆκα θυμῷ κραδίας τοξεύματα A. 1072.

Τοξευτός, *hit by an arrow*; τοξευτὸς ἐκ φοίβου δαμεὶς P. 335, τοξευτὸς δαμείς, are to be taken together.

Τοξεύω, properly, *to shoot with a bow and arrow*; but used figuratively *to aim at*; ὅστις καθ' ὑπερβολὰν τοξεύσας ἐκράτησε τοῦ παντ' εὐδαίμονος ὄλβου R. 1196. πάντες, ὥστε τοξόται σκοποῦ, τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε A. 1021.

Τόξον, 1. properly *a bow*; γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα τόξον τόδ' ἐξεύρισκε P. 288. ὦ τόξον φίλον 1113. 2. met., *archery*; πρὸς τόξου κρίσιν T. 265. 3. in the plurl generally signifies *bow and arrows*; εἰ γὰρ τοῦδε τόξα μὴ ληφθήσεται P. 68. εἴ με τόξων ἐγκρατὴς αἰσθήσεται 75. αἱρεῖ τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίαν 113. ἢ ταῦτα γὰρ τὰ κλειτὰ τόξα 650. τὰ τόξ' ἁλὼν τάδε 752. 919. θήραν τήνδ' ἁλίως ἔχομεν τόξων 829. ἄπδοξα τὰ τόξα 912. τὰ τόξα μου ἱερὰ λαβὼν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει 930. θῆρ' δρειβάτην τόξοις ἀναίρων 944. μαθεῖν τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοὶ 963. ἄφες μοι — τὰ τόξα 969. ἔλαβον τάδε τὰ τόξα 1216. τὰ τόξ' ἐκλεπτεν 1256. κτανεῖν τόξοις 1287. τὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις 1292. τὰ πέργαμα ξὺν τοῖσδε τόξοις — πέρσας 1319. Πάριν — τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφιεῖς βίον 1413. σκῦλα — τόξων ἐμῶν μνημεῖα 1418. τοῖς ἐμοῖς — τόξοις ἁλῶναι 1416. παλίντονα τόξα — τινάσσων T. 510. τόξων πάταγος 515. 4. also *arrows* only; εἴ μοί τι τόξων τῶνδ' ἀκημελημένον παραβέβηκεν P. 648. and *a bow* only; πλὴν ἐξ ὠκυβόλων εἴ ποτε τόξων πτανοῖς ἐοῖς ἀνύσειε γαστρὶ φορβάν P. 702.

Τοξότης, *an archer*; πάντες, ὥστε τοξόται σκοποῦ, τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε A. 1020. τοιαῦτά σου — ὥστε τοξότης, ἀφῆκα — τοξεύματα 1071.

Τόπος, *a place, a region*; τόπων — ὅντινα κεῖται P. 144. τίς τόπος ἢ τίς ἄβρα 157. πρόσχωρος τόπος R. 1127. τὸν Κιθαιρώνος τόπον 1134. ὅστις ὁ τόπος ἢ μάθω μελοῦσά τοι C. 26. ἐν δ' ἀπιστείβεις τόπον 56. τὸν τόπον δ' ἵνα χρῇ 'σται μ' ἐφευρεῖν 504. εἰς ἀπόψιον τόπον A. 1097. πάντα — τόπον E. 887. τὸν αὐτὸν εἰς τόπον Τροίας ἀπελθὼν Aj. 432. κοὐδεὶς ἀπίστανέ με συμμαθεῖν τόπος 856. κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους P. 40. ᾗ που τῇδ' ἢ τῇδε τόπων 204. ἐδοικόρεις — τούσδε τοὺς τόπους R. 1027. ἦ γάρ τινες ναίουσι τούσδε τοὺς τόπους; C. 64. οἰκητῆρα — τόπων τῶν ἐνθάδε 633. ἐν τόποισι τοῖσδε 1024. μήτ' ἐν οἷς κεῖται τόποις 1520. χωρεῖν τόπων ἐν τῶνδε 1637. μήτε πελάζειν ἐς τούσδε τόπους 1758. ἄβρα, ἥτις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων T. 951. τόν τε χρυσέων δράκοντα μάλιστ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις 1090.

Τόσος, *so much*.

Τοσόσδε, *so much*, of time *so long*.

Τοσοῦτος, *such, so much*, of time *so long*.

Τότε, *then, at that time*.

Τοτηνίκα, *then*.

Τοτοτοῖ, an exclamation of pain.

Τρανής, *clear, certain*; ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές Aj. 23.

Τράπεζα, *a table*; οὔτοθ' ἡ' μὴ χωρὶς ἱστάθη βορᾶς τράπεζα R. 1464. κεναῖς δ' ἀμφίσταμαι τραπέζαις E. 185. σοὶ δὲ πλουσία τράπεζα κείσθω 354.

Τραχίς, *Trachis*, a city in Phthiotis; ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχῖνι τῇδ' ἀνάστατοι — ναίομεν T. 39.

Τραχίνιος, *Trachinian*; πρὸς μέσῃ Τραχινίων ἀγορᾷ T. 370. ἐν μέσῃ Τραχινίων ἀγορᾷ 422. καὶ τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίων; 1130. Τραχινίαν δειράδα P. 489.

Τρεῖς, *three*.

Τρέμω, *to tremble, to fear*; κοράν, ἃς τρέμομεν λέγειν C. 128. τὰ δ' ἐκ θεῶν τρέμοντες C. 257. τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνοι R. 947. ἆρ' οἶσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων; 1014.

Τρέπω, 1. act., *to turn*; τοὺς δ' ἄνω τρέπων ἔσφαζε Aj. 291. οὐκ οἶδ' ὅπως χρὴ τἄπορον τρέπειν ἔπος P. 885. ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν Aj. 759.

δρᾶ νυν τάδ' ἐλθόν, μηδ' ἐν' ἄλλοισιν τρέπε A. 1094. 2. mid., *to turn oneself*; ὅταν — τις εἰς τὸ μαίνεσθαι τραπῇ C. 1537. πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεὶς γνώμης Aj. 730. ἀλλ' ἐς τί τρέψει; C. 864.

Τρέπω, act., — perf., τέτροφον C. 186. — fut., θρέψω A. 656. — aor., ἔθρεψα or ἔθρεψεν R. 323. Aj. 630. — pass. perf., τεθραμμένον R. 97. — aor., ἐτράφης Aj. 554. τράφη A. 971. mid., θρεψάμην R. 1143. 1. *to nourish, to bring up*; παῖδων δὲ τοὺς μὲν ξυλλαβοῦσ' αὐτὴ τρέφει T. 1143. μίασμα χώρας ἐς τεθραμμένον χθονὶ ἐν τῇδ' ἐλαύνειν, μηδ' ἀνήκεστον τρέφειν R. 97, 98. πόλει τῇδ', ᾗ σ' ἔθρεψε 323. ἔστ' ἐμοῦ τρέφειν βίᾳ C. 947. τρέφων δύ' ἔτα A. 529. ἐν πολλὰ δὴ μέ σοι τρέφων μιάστορα ἐτιτράνω E. 593. — pass., τίς δὲ δὴ ἐν αὔραις τρέφεται; P. 1145, that is, ᾧ ἀπὸ τούτου. — δοῦλος οὐκ ἐνητός, ἀλλ' οἴκοι τραφεὶς R. 1123. κάλλιστ' ἀνὴρ εἷς ἐν γε ταῖς Θήβαις τραφεὶς 1380. τράφη θυέλλαισιν ἐν πατρῴαις Βορέας A. 971. 2. sometimes, when spoken of a *person*, it bears the sense of ἔχειν, *to have*; Θῆβαι — οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἔνδρας ἐκδίκους τρέφειν C. 924. εἰ γὰρ δὴ τά γ' ἐγγενῆ φύσει ἔκοσμα θρέψω, κάρτα τοὺς ἔξω γένους A. 656. also of διασώζειν, *to save*; μιᾶς τρέφει πρὸς νυκτός, ὅστις μήτ' ἐμὲ μήτ' ἄλλον — βλάψαι ποτ' ἄν R. 374, *thou art saved by one night only, so that thou canst not hereafter hurt me or any other*; that is, "a day hence his power of doing injury will be put an end to," though this passage is commonly rendered, *thou art fostered by night alone*. — οὕτω δὲ τὸν Καδμογενῆ τρέφει τὸ δ' αἶξει βιότου πολύστονον, (that is, ἔχει), *so (as it were some Cretan sea) possesses the Theban-born, and increases the toilsomeness of his life* T. 117. 3. also of *a thing*, as of *disease*; πῶς ἂν — τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτο τήνδε τὴν νόσον; P. 784. and of a *state* or *condition*; οἷας λατρείας ἐνθ' ὅσον ζῆλον τρέφει Aj. 498. ἔταν, ἐν οὕπω τις ἔθρεψεν αἰὼν Ἀλκιδῶν 630. and of *affections of the mind*; ἀεί τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω T. 28. τἀληθὲς γὰρ ἰσχὺν τρέφω R. 356. κάρτ' ἐν ἐλπίσιν τρέφω A. 888. ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὡς ἄνωθεν τρέφει A. 1103. ἵνα — γνῷ τρέφων τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν A. 1076. ἔγκειν γὰρ ἄλλοις ἐνθάμαστος τί δεῖ τρέφειν μητρῷον —; T. 814, that is, ἔχειν, σέβειν. ὅτι καὶ πόλις τέτροφον ἄφυλον C. 186, ἔχει, that is, δεκεῖ αὐτῇ. 4. sometimes in the pass., it may be fitly explained by γεγονώς, *born, sprung*; ὁ κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφεὶς P. 3. οἷος ἐξ οἵου τράφης Aj. 554. τραφεὶς ἐν μητρὸς εὐγενοῦς ἄπο ὑψηλ' ἐκόμπεις 1208. λῦμα τῷ γήρᾳ τρέφει; C. 809. 5. mid., *to rear for oneself*; ὡς ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψαίμην R. 1143.

Τρέχω, *to run*; ταύτην νόμιζε 'τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν εἰς βυθὸν πεσεῖν, *think that at some time hereafter this state, having run before a favourable wind, will sink to the bottom* Aj. 1062. — λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω, *strife having run to its greatest length ceases* 718.

Τρέω, *to fear*; εἰσάπαξ τρέσας C. 1421. τρέσητε μηδέν 1734. μίασμα τοῦτο μὴ τρέσας A. 1029. τόδε μὲν οὔ ποτ' ἐξικόσω τρέσας περισσὸν ἄχθος ἔνδον γυναικῶν ἔν E. 1232.

Τριβή, *delay*; μὴ τριβὰς ἔτι A. 573. οὐ μακρῷ χρόνου τριβή 1065. ἀνὴρ δὲ' ὡς ἔοικεν, εἰς τριβὰς ἐλῶν R. 1160.

Τρίβω, properly *to rub, to wear out*; met., *to wear out one's life*; ὁ δ' ἄλλος — δυστυχῆ τρίβει βίον E. 592.

Τρίδουλος, *trebly a slave*, or *a slave of three generations*; οὐδ' ἐὰν τρίτης ἀγὼ μητρὸς φανῶ τρίδουλος, ἐκφανεῖ κακή R. 1063.

Τρίκρανος, *three-headed*; Ἅιδου τρίκρανον σκύλακα T. 1088.

Τρίμηνος, *of three months*; χρόνον τρίμηνον T. 163.

Τριπλοῦς, *triple, threefold*; ἐν τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς R. 716. πρὸς τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς 730. τριπλῆς κελεύθου τῆσδε 800. ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς 1399.

Τριπόλιστος, *famed, noted*; πατρὸς τριπόλιστον οἶκτον A. 851.

Τρίπους, *a tripod*; ἰψίβατον τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν θεῖον θέσθ' ἐπίκαιρον Aj. 1384.

Τρίς, *thrice*; ἢ τὶς ταῦτα βούλει καὶ τρὶς ἀνοπολεῖν μ' ἔτη; P. 1232. ἢ τὶς αἰδέσαι ἐμὲ καὶ τρὶς Aj. 428. τρὶς ἐννέα — κλῶνας τιθεὶς C. 484.

Τρισάθλιος, *thrice wretched, most wretched*; εἰσῆλθε τοῦν τρισαθλίων ἔρις κακή C. 373.

Τρίσπονδος, *thrice-poured*; χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νίκην στέφει A. 427.

Τρισσός, *three, threefold*; τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφάντητέ μοι R. 168. τρισσὰς γε πηγὰς C. 480.

Τρίτος, *the third*.

Τροία, *Troy*.

Τροπαῖον, *a trophy*; νίκης ἄγων τρο-

παῖα κἀκρεθίνια T. 748. κοὐδεὶς τροπαῖ' ἔστησε τῶν ἐμῶν χερῶν 1092.

Τροπαῖος, 1. *god of trophies*, an epithet of Jove; Ζηνὶ τροπαίῳ A. 143. 2. *averter of evil*; ὦ Ζεῦ τροπαῖε T. 302.

Τροπή, *a rout, a putting to flight*; ἥδε (ἀναρχία) σὺν μάχῃ δορὸς τροπὰς καταῤῥήγνυσι A. 671. ἐν τροπῇ δορός Aj. 1254.

Τρόπος, 1. *mode, manner*; τίνι τρόπῳ καθέστατε; R. 10, same as πῶς διάκεισθε ὅστε ἐνθάδε καθεστηκέναι. — τίς ὁ τρόπος τῆς ξυμφορᾶς; 99. ποίῳ τρόπῳ; C. 475. ἔγεις δὲ τήνδε τῷ τρόπῳ πόθεν λαβών; A. 397. ποίῳ δὲ κἀκτελόσαιτ' ἐν φανεῖς τρόπῳ; 1298. τρόπον μὲν ἐν πόνων οὐκ ἂν διείποιμι T. 21. τίνι τρόπῳ θανεῖν σφε φῆς; 875. ὅτῳ τρόπῳ πατρὸς δίκας ἀρόμην E. 33. τῷ τρόπῳ διόλλυται; 669. τρόποισι ποίοις; C. 469. ναυκλήρου τρόποις μορφὴν δολώσας P. 128. 2. *behaviour, deportment*; νέας βουλὰς νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις Aj. 723. ἐκ τῶνδε μέντοι τῶν τρόπων οὐκ ἔν ποτε κατάστασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου 1225. οὐκ ἐμοὺς τρόπους λέγεις E. 389. οὔτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους (τολμήσειν ἂν ἐπαινεῖν) 1040.

Τροφεῖον, *support, means of subsistence*; αἱ δὲ σύννομοι τἄξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεί C. 342.

Τροφεύς, *one who brings up* or *educates*; χὠ τροφεὺς τοὐμοῦ πατρὸς P. 344. χαίρετ' ὦ τροφῆς ἐμοί Aj. 850.

Τροφή, 1. *nurture, bringing up*; μαστῶν ἀποστὰς καὶ τροφῆς ἐμῆς E. 766. οἴμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς ἀνωφελήτου 1132. νέας τροφῆς στερηθείς Aj. 506. ἐξ ὅτου νέας τροφῆς ἔλιξε C. 347, that is, ἥβης ἔτυχεν. — παιδείου τροφῆς A. 909. — 2. *support, sustenance, aliment*; κοὐκέτι τὴν δυστόκητον ἕξετ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφήν C. 1610. τροφῆς ἄοκνον Aj. 560. ὃ πάντ' ἐκείνῳ τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις φύσιν κατεικασθέντε καὶ βίου τροφὰς C. 339. 3. *means of living*; φεῦ τῆς ἀνόμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς E. 1174. δούλιόν γ' ἕξειν τροφήν Aj. 494. ζητοῦσα τὴν σήν, ποῦ κατοικοίης, τροφήν C. 363. πῶς γὰρ — βίου δύσοιστον ἕξομεν τροφάν; 1684. — μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς ταῖς σαῖσιν ἥκειν C. 1267. 4. *food*; τροφὰς κηδομένους E. 1049. οὐδ' ἔνδον οἰκοποιός ἐστί τις τροφή; P. 32. οὐκ ἔχων τροφήν 941. εἰ πατὴρ τροφὴν ἔχοι C. 353. ἐκ ταῦδε καὶ τροφὰς ἔχω βίου 447. τὰν ἐμὰν μελέου τροφάν P. 1111. 5. *offspring*; ὦ τέκνα Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή R. 1.

Τροφός, 1. *a nurse*; οὔθ' οἱ κατ' οἶκον ἦσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφός E. 1136. εἰ δ' ἐξέφυσα τάσδε μὴ 'μαυτῷ τροφοὺς τοὺς παῖδας C. 1367. αἶδ' ἐμαὶ τροφοὶ 1339. 2. used of *a mother*; γέροντι πατρὶ τῇ τε δυστήνῳ τροφῷ Aj. 836. 3. and of *a native city*; ἡ δ' οἶκοι πλέον δίκῃ σέβοιτ' ἂν οἷσα σὴ πάλαι τροφός C. 764. 4. and of *a country in which any one was reared*; Κιθαίρων — μὴ σὺ σί γε καὶ πατριώταν Οἰδίπου καὶ τροφὸν καὶ μητέρ' αὔξειν R. 1092.

Τροχηλάτης, *a charioteer*; τὸν τροχηλάτην παίω R. 806.

Τροχήλατος, *drawn on wheels*; ἐκ τροχηλάτων δίφρων E. 49.

Τροχός and **τρόχος,** 1. *a wheel*; γῆ — οὐδ' ἐπημαξευμένη τροχοῖσιν A. 252. τροχῶν βάσεις E. 708. 2. *a course*, or *revolution of the sun*; εὖ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι τροχοὺς ἀμιλλητῆρας ἡλίου τελῶν A. 1052.

Τρυσάνωρ, *distressing*; οὐδέ με λήθει βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ τρυσάνωρ P. 208.

Τρύχω, *to wear out, to afflict*; ἀλλά μοι δυσμόρῳ γᾶ φθίνουσα τρύχει ψυχάν R. 666. — pass., ἐνθυμίοις εὐνεῖς ἀνανδρόποισι τρύχεσθαι T. 110. — χρόνῳ τρυχόμενος Aj. 599.

Τρῳάς, *Trojan*; τὰν ἐμοὶ στυγερὰν Τρῳάδα γαῖαν P. 1160. ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ Τρῳάδι Aj. 806. ποῦ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τρῳάδος; 963.

Τρωϊκός, *Trojan*; τὸ πρὸς τὸ Τρωϊκὸν πέλισμα P. 1409. τὰ Τρωϊκὰ πεδία Aj. 849.

Τρώς, *a Trojan*; πρὸς ἔρημα Τρώων Aj. 462. οὔ πάρα Τρωσίν, ἀλλὰ σοὶ μαχούμεθα P. 1237.

Τυγχάνω, imperf., ἐτύγχανον Aj. 735. ἐτύγχανες R. 348. E. 519. ἐτύγχανε C. 1351. E. 981. — fut., τεύξομαι P. 1079. τεύξει R. 1519. C. 1108. E. 952. 960. τεύξεται A. 774. Aj. 523. — aor., τύχῃ C. 483. Aj. 729. — τύχοιμι P. 223. C. 1576. τύχοις 566. 784. τύχοι P. 275. 507. R. 87. 1479. — τυχεῖν P. 1299. R. 598. 1435. 1450. C. 780. 1170. A. 461. 661. Aj. 88. 907. 946. E. 356. τυχέν P. 615. R. 413. 677. 1039.

Signification. I. trans., 1. with a gen., *to hit* a mark; εἰ μή τι καίρου τυγχάνω E. 31. ποίας πέτρας δόμῳ ἂν ἢ γένους ποτὲ τύχοιμ' ἂν εἰπεῖν; P. 223, sc. τοῦ ὀρθοῦ. — κάρα τέμνειν ἐφεῖτο — μὴ τυχεῖν 615. 2. also with a gen., *to attain*; τοῦ ποτὲ τεύξομαι στονόμου μέλεος πάθεων ἐλπίδος; P. 1079. τῆς σῆς δ' οὐκ

ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν E. 356. εἰ δίκης γε τυγχάνοις 573. πολλῶν ἂν ἥκοις — ἄξιος τυχεῖν 787. τῶνδε — μηκέτ' ἐλπίσῃς ὅπως τεύξει ποτέ 952. γάμων ἐπαξίων τεύξει 960. ὃν τόνδ' εἰκὸς ἐστι τυγχάνειν 1480. εὐπλοίας τυχών R. 423. καὶ τοῦ με χρείας ὧδε λιταρεῖς τυχεῖν; 1435. ὅταν δὲ τούτων γῆ μελάμφυλλος τύχῃ; C. 483. τῆσδ' ἂν ἡδονῆς τύχοις 784. χάρω, ἥντερ τυγχάνων ὑπεσχόμην 1487. τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν A. 461. τῆς (ὀργῆς) σε τυγχάνειν πρέπει T. 725. ὧν δίκαια τυγχάνειν 1106. ἐπαίνου τεύξεται Aj. 523. ἄξιος θρήνων τυχεῖν 907. ὧν γὰρ ἡράσθη τυχεῖν ἐκτήσατο 946. — and with an accus.; ὅσσα μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων P. 507. αἰτεῖς ἃ τεύξει C. 1108. τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν A. 774. — and with a gen. of the person; ὧν δέ σου τυχεῖν ἐφίεμαι P. 1299. ὅστις ἦν σου τοῦτο προσχρῄζοι τυχεῖν C. 1170. — and with a gen. of the person governed by the preposition ἐκ; οὐκ ἔστ' ἐπαίνου τούτου ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν A. 661. — and simply, not followed by any case; τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖσι τῶν ἐνταῦθ' ἴνι R. 598. τοιγαροῦν τεύξει τάχα 1519. εἴ σοι λιταρεύοντι μὲν τυχεῖν μηδὲν δεδοίη C. 780. 3. *to find* unexpectedly, *to meet with*; σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνῶτος R. 677. ἢ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες, οὐδ' αὐτὸς τυχών 1039. σὺ δ' ἐμπολήσας ἢ τυχὼν μ' αὐτῷ δίδως R. 1025, but the reading of the MSS. is τεκών. 4. *to have, to keep*; ἐμοῦ δὲ μήποτ' ἀξιωθήτω τόδε πατρῴον ἔστυ ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν R. 1450. εἰ μὴ φρενῶν ἐτύγχαν' αὐτὴ μὴ κακῶν E. 981.

II. intrans., 1. with a participle, *to happen* or *chance to be* or *be doing* anything; εἰ τύχοι κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα R. 87. κἂν δόμοισι τυγχάνει τὰ νῦν παρών; 757. καί σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ δαίμων ἔμεινον ἢ 'μὲ φρουρήσας τυχοι 1479. εἰ μὲν — μὴ 'τύγχαν' αὐτὸν — προσπέμψας ἐμοί C. 1351. ὅτ' ἐν πόνῳ ταὐτῷ βεβηκὼς τυγχάνοις κακῶν ἐμοί 1361. εἴ τι γῇ ματέρι τυγχάνοις ἀφεγγὲς φέρων 1478. Ποσειδωνίῳ θεῷ τυγχάνοις βοόθυτον ἑστίαν ἀγίζων 1489. τυγχάνω γε κλῆθρ' ἀνασπαστοῦ πύλης χαλῶσα A. 1171. πρὶν παρὼν αὐτὸς τύχῃ Aj. 729. παρὼν ἐτύγχανον 735. ὁ τοῦδε τυγχάνων μαθὼν πάρα T. 369. τὸ κάτεγμα τυγχάνω βίψασα πως 692. ὅπως τι τυγχάνοι βαλών E. 559. νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνοις 962. οὐδ' ἦν σφάλῃ' ἱμείρουσα τυγχάνῃς 1052. εἰ σωστῇ τυγχάνοις δοκοῦσά τι φρονεῖν 1054. 2. it is frequently joined with another verb, and seems redundant, but generally implies *contingency*; εἰ φρονοῦσ' ἐτύγχανες E. 519, same as εἰ φρενῶν ἐτύγχανες. — αἴσχιστα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις 576, same as δρᾷς. — τά γ' ἐν δόμοισιν ἐς ἔχοντα τυγχάνει T. 622. ἤθελον δ' ἐν ἐκτὸς ὧν τυχεῖν Aj. 88. εἰ δ' ἐτύγχανες βλέπων R. 348. δεινὴν γάρ τιν' ἂν πρᾶξιν τύχοις λέξας C. 566. ξυντεμοῦντάσας μὲν ἂν τύχοιμι λέξας Οἰδίπουν ὀλωλότα 1576. σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρῶσα τυγχάνειν A. 465. 3. sometimes without another verb or participle, in the sense of *to be*; ἔνδον γὰρ ἀ' νὴρ ἄρτι τυγχάνει Aj. 9. ὁ γὰρ μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων E. 46. νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει 305. εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνει τάδε E. 1449. 4. used impersonally; ῥάκη — καί τι καὶ βορᾶς ἐπιφόλημα σμικρόν, εἴ' αὐτοῖς τύχοι, *rags,—and some small pittances of food, such as I would that they might have* P. 275, but Hermann translates it qualia forte suppeterent, *such as they happened to have.*

Τυδεύς, *Tydeus*; Οἰνέως τόκος Τυδεύς C. 1318. ὁ Τυδέως γόνος P. 414. ὁ Τυδέως τε παῖς 566. ὁ Τυδέως παῖς 588.

Τύμβευμα, *a sepulchre*; ἐν δὲ λοιστέῳ τυμβεύματι A. 1205.

Τυμβεύω, 1. trans., *to bury*; σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ Aj. 1042. πατρὶ τυμβεῦσαι χοάς, *to make libations at my father's tomb* E. 398. 2. intrans., *to live buried*; εἴτε χρὴ θανεῖν εἴτ' ἐν τοιούτῳ ζῶσα τυμβεύσει στέγῃ A. 879.

Τυμβήρης, 1. *buried*; τυμβήρης μὲν οὔ A. 255. 2. *sepulchral*; τυμβήρει θαλάμῳ A. 938.

Τύμβος, *a sepulchre, a tomb*; ὁ τύμβος δυστυχὴς ὁ σός C. 403. ἱερὸν τύμβον 1542. τύμβον θέλαμον προσιδεῖν πατρός 1753. κατηρεφεῖ τύμβῳ περιπτύξαντες A. 577. ὁ τύμβος, ὁ νυμφεῖον, ὁ κατασκαφὴς οἴκησις 882. τύμβον ὀρθόκρανον — χώσαντες 1188. πατρὸς τύμβον — στέψαντες E. 51. τύμβῳ προσάψῃς μηδέν 424. ὅπως πατρῴας τύμβον ἐκλάχοι χθονός 750. τύμβον προσεῦρον ἔσσον 888. τύμβον πατρῴου κοινὸν εἰληχὼς μέρος 1124.

Τυμβόκωστος, *heaped up like a tomb, tomb-like*; πρὸς ἕρμα τυμβόκωστον ἔρχομαι τάφου A. 841.

Τύπος, *a print* or *mark*; στίβον γ' οὐδεὶς τύπος P. 29.

Τύπτω, *to strike*; πεφίβημαι λιθόλευστον Ἄρη ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπεὶς Aj. 248. σκήπτρῳ τυπεὶς ἐκ τῆσδε χειρὸς R. 811.

Τύπωμα, an urn; τύπωμα χαλκόπλευρον ἁρμόνει χεροῖν E. 54.

Τυραννεύω, to rule over, to lord over; τυραννεύειν χθονός C. 450.

Τυραννέω, to be king; εἰ καὶ τυραννεῖς R. 408.

Τυραννίς, regal power, sovereignty; ἃ πλοῦτο καὶ τυραννί R. 380. λῃστής τ' ἀναρχῆς τῆς ἐμῆς τυραννίδος 535. τυραννίδα θηρῶν 541. πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν ἀρχῆς ἀλύπου — ἔφυ; 592. πάρος τοὐμοῦ πόθου προθέντο τὴν τυραννίδα; C. 420. ἡ τυραννὶς πολλά τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ A. 502. τυραννίδος οὕτω πεσούσης R. 128.

Τύραννος, 1. a king, a sovereign; τὸν τύραννον τοῦτον ἄλλυσθαι 799. τὰ τοῦ τυράννου δόματ' ἐστὶν Οἰδίπου 925. τύραννον αὐτὸν δυπτυχώριοι χθονὸς τῆς Ἰσθμίας στήσουσιν 939. ἡ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς —; 1043. καὶ τύραννος ὢν ἔμως C. 855. ὁ δ' ἐν δόμοις τύραννος 1340. τόν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ ῥᾴδιον Aj. 1329. τοῦ τυράννου δόματ' Αἰγίσθου E. 651. ὡς ἐκίμρα φέροντα τοῖς ἐμοῖς τυράννοις R. 1095. εἰ ψῆφον τυράννων καὶ κράτη παρέξομεν A. 60. τὸ δ' ἐκ τυράννων (γένος) 1043. 2. of royal origin; μὴ τῶν τυράννων; Εὐρότου σπορά τις ἦν; T. 315. — πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν E. 654. 3. used figuratively, a sovereign; ἃ τύραννα τᾶς ἐμᾶς φρενὸς T. 216. 4. a tyrant; ὕβρις φυτεύει τύραννον R. 873. 5. used adjectively, regal; καὶ ζῇ τύραννον σχῆμ' ἔχων A. 1154. τύραννος εἶναι μᾶλλον, ἢ τύραννα δρᾶν R. 588.

Τυρσηνικός, Tuscan; χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς Aj. 17.

Τυφλός, 1. blind; τυφλὸν μ' ἐνοίδισας R. 412. τυφλὸν — γὰρ ἐκ δεδορκότος 454. με τὸν τυφλὸν 1334. ζῶν τυφλὸς 1368. τυφλός τε καὶ κλύων μηδέν 1389. τυφλοῦ γέροντος C. 1. φύλασσε τὸν τυφλόν 21. τοῦ τυφλοῦ τω' ἐντροπὴν ἢ φροντίδ' ἕξειν 300. τυφλοῦ πατρὸς 1380. τοῖς τυφλοῖσι γὰρ αὐτὴ κέλευθος ἐκ προγηροῦ πέλει A. 976. 2. used figuratively to express the negation of other senses besides that of sight; τυφλὸς τά τ' ὄντα τόν τε νοῦν τά τ' ὄμματ' εἶ R. 371. and applied to qualities of the mind; τὴν τέχνην δ' ἔφυ τυφλός 389. 3. unseen; τυφλῆς ἕτης T. 1094.

Τυφλόω, to inflict blindness; ὄμμα τυφλωθὲν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος A. 961.

Τύφω, to raise a smoke; κηλὶς μηρίων ἑστήκετο κἄτυφε κἀνέστενε A. 996.

Τυφώς, a hurricane, a whirlwind; ἐξαίφνης χθονὸς τυφὼς ἀείρας σκηπτόν, οὐράνιον ἔχες, πίμπλησι πεδίων A. 414.

Τύχη, fortune, chance, prosperity, misfortune; also the goddess Fortune.

Τώς, thus.

Υ

Ὑβρίζω, 1. to be insolent or arrogant, to act insolently; αὕτη δ' ὑβρίζων — ἐξηπίστατο Aj. 476. πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὑβριζέτω Aj. 950. ὅπου δ' ὑβρίζων — πάρα 1060. ὃς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας 1130. θαρσῶν ὑβρίζεις 1237. ὕβριζε E. 784. 2. to insult; τί με οὐκ ἀλομένην ὑβρίζεις —; A. 833. ἥτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὕβρισεν E. 603. οὗτοι σ' Ἀχαιῶν, οἶδα, μή τις ὑβρίσῃ στυγοῦσι λάβαις Aj. 557. οἴμοι γέλωτος, οἷον ὑβρίσθην ἄρα Aj. 360. δεῖ δὲ δὲ ἔχων πρὸς τῆσδ' ὑβρίζει μητρός E. 780.

Ὕβρις, 1. arrogance, insolence; ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀτρειδᾶν ὕβρις πᾶσ' ἐχώρει P. 396. ὕβρις φυτεύει τύραννον ὕβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν — ὄρουσεν R. 873. ἐς τοσήνδ' ὕβριν ἥκοντα τόλμης τῆς παρεστώσης τα νῦν C. 1033. ὅταν — ἴδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν E. 263. ἐγὼ δ' ὕβριν μὲν οὐκ ἔχω 513. οὐχ ὕβρει λέγω τάδε 869. ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες T. 279. ἐχθρῶν δ' ὕβρις δεῖ ἀτάρβητος ἁρμῇ Aj. 195. νῦν δ' ἐνήλλαξεν θεὸς τὴν τοῦδ' ὕβριν πρὸς μῆλα καὶ τοίμνας πεσεῖν 1040. 2. insolent conduct, an insult; ἆρ' οὐχ ὕβρις τάδ'; ὕβρις C. 887. πρὶν ἂν — τῆσδε δηλώσῃσθ'

ὕβριν A. 309. ὕβρις δ', ἐπεὶ δέδρακεν, ἥδε δευτέρα 478. ὅσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἰών Aj. 297. 3. an outrage; ἐπεῖδες, ὦ ματαία, τάνδ' ὕβριν; T. 884.

Ὑβριστής, insolent, arrogant; πρόσθεν οὗτος ἦν αἴθων ὑβριστής Aj. 1067. μὴ — ἐν θανοῦσιν ὑβριστὴς γίνῃ 1071. στρατὸν θηρῶν ὑβριστήν, ἄνομον, ὑπέροχον βίαν T. 1086.

Ὑγιής, sound; ὦ μηδὲν ὑγιὲς μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν P. 994.

Ὑγρός, 1. wet, watery; παρ' ὑγρῶν ἱσμηνοῦ ῥείθρων A. 1111. ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον Aj. 1265. 2. weak, feeble; ἐς δ' ὑγρὸν ἀγκῶνα — παρθένῳ προσπτύσσεται A. 1221.

Ὕδρα, a hydra; Λερναίας ὕδρας T. 571. δεινοτάτῳ μὲν ὕδρας προστετακὼς φάσματι 833. Λερναίαν θ' ὕδραν 1084.

Ὕδωρ, water; στατὸν εἰς ὕδωρ P. 708. ὕδατος μελίσσης (χοαί) C. 482. ῥυτῶν ὑδάτων 1595.

Υἱός, a son; δεινῶς δακρῦσαι κἀπικωκῦσαι δοκεῖ τὸν υἱόν — ὦδ' ὀλωλότα E. 796. τὸν Μηλιᾶ Ποίαντος υἱόν P. 5. Πριάμου μὲν υἱός 601. τὸν Ἀτρέως ἔχθιστον υἱόν 1363. υἱός καὶ πόσις R. 459. τὸν πόντιον γαιάοχον Ῥέας φίλον υἱόν C. 1075. — κακὰς ἐγὼ γυναῖκας υἱέσι στυγῶ A. 567.

Ὑλακτέω, to bark; τοιαῦθ' ὑλακτεῖ E. 291.

Ὕλη, 1. a wood; φοιτᾷ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν ὕλαν R. 477. κατ' ἀγρίαν ὕλην ἄστεος νηλίπους τ' ἀλωμένη C. 350. πᾶσαν αἰκίζων φόβην ὕλης πεδιάδος A. 416. 2. wood, branches; πολλὴν μὲν ὕλην τῆς βαθυῤῥίζου δρυὸς κείραντα T. 1185.

Ὑλήεις, woody; ἵν' ὑλᾶεν ἔπεστι πόντου πρόβλημα Aj. 1197.

Ὕλλος, Hyllus, son of Hercules; ὄνειρ εἰκός, Ὕλλον (πέμπεις) T. 56.

Ὑλοτόμος, a wood-cutter; ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι, σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει F. 98.

Ὑμέναιος, a marriage song, thence a marriage; ὅταν καταίσθῃ τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις ἄνορμον εἰσέπλευσας εὐπλοίας τυχών R. 422. οὐθ' ὑμεναίων ἔγκληρον A. 807.

Ὑμέτερος, your; ὥς τις ἀφ' αἵματος ὑμετέρου προφανεῖσα C. 246.

Ὑμνέω, 1. properly to sing; οὐτ' ἐπινυμφίδιός πώ μέ τις ὕμνος ὕμνησεν A. 810. 2. to celebrate in song; ὁ δ' εἶπε πρός με βαί', ἀεὶ δ' ὑμνούμενα Aj. 295, that is, τὰ πολυθρύλητα ἐκεῖνα. 3. to lament; ζῶσα δ' ἐν καταρραφεῖ στέγῃ — ὑμνήσεις κακά E. 874.

Ὕμνος, a song; ἐπινυμφίδιος — ὕμνος A. 809.

Ὑπαγκάλισμα, an embrace; δύ' οὖσαι μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ χλαίνης ὑπαγκάλισμα T. 537.

Ὑπαί, for ὑπό, by, at; χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος at the sound of the brazen trumpet E. 701. τῶν δ' ὑπαὶ γίνους A. 1022.

Ὑπαίθω, to burn, to put fire under; πῶς ὑπαίθων σῶμ' ἂν ἐμμένοιμι τὸ σόν; T. 1200.

Ὑπαντάω, to meet; ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὸς ὑπαντήσας P. 710.

Ὑπαρχή, a beginning; ἐξ ὑπαρχῆς αὖθις αὖτ' ἐγὼ φανῶ R. 132.

Ὕπαρχος, a subordinate chief; ὕπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἔπλευσας Aj. 1084.

Ὑπάρχω, to be at hand, to be; ὅθεν εὐμάρει' ὑπάρχοι P. 697. τοίγαρ τούτων τοῖσιν ἄγουσιν κλαύμαθ' ὑπάρξει A. 923. ἡ δὲ νῦν ἴσως πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν E. 907. πολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας πρῶτον ὑπάρχει A. 1328. ὑπάρχει γάρ σε μὴ γνῶναί τινα, for it chances that no one knows thee E. 1332. σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί P. 223.

Ὑπασπίδιος, that which is under the shield; τὸν ὑπασπίδιον κόσμον, his armour Aj. 1386.

Ὑπάσσω, to rush forth; ὑπᾤξας δὲ θυρῶν Aj. 294.

Ὕπατος, the last; φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν — τερμίαν ἄγων ἀμέραν ὕπατος A. 1313.

Ὕπαυλος, under a tent; ἐκεῖνον εἴργειν — σκηνῆς ὕπαυλον Aj. 783.

Ὑπεικάθειν, to submit; ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἂν — τούτοις ὑπεικάθοιμι E. 353.

Ὑπεικτέος or ὑπεικτέον, that must yield: ἀρχοντές εἰσιν, ὥστ' ὑπεικτέον Aj. 653.

Ὑπείκω, to yield; βαρεῖαν — φάτιν — κοὐχ ὑπείκουσαν κακοῖς P. 1035. καὶ νῷν ὕπεικε τὸν κασίγνητον μολεῖν C. 1186. ὅσα δένδρων ὑπείκει A. 709. πόδα τείνας ὑπείκει μηδέν 712. ὕπεικε καὶ φρόνησον εὖ Aj. 364. τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα τιμαῖς ὑπείκει 655. ὡς οὐχ ὑπείξων οὐδὲ πιστεύσων λίγεις R. 625.

Ὑπειμι, to be within; ὕπεστί μοι θράσος E. 470.

Ὑπειπεῖν, to hint at; ὅστ' οὐκ ἂν ἄιδρις ὑπείποις Aj. 212.

Ὑπεκπέμπω, to send secretly away; οὐ τὸ Φωκέων πέδον ὑπεξεκπέμφθην σῇ προμηθείᾳ χειροῖν E. 1342.

Ὑπεκτίθημι, to remove secretly; ἥτις

ἐκ χερῶν κλίψας' Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξίθου E. 289.

Ὑπεκτρέπω, 1. *to turn away one's step*; ὧν (τῶν ὡραίων) ἀφαρπάζειν φιλεῖ ὀφθαλμὸς ἄνθος, τῶν δ' (τῶν παρηβησάντων) ὑπεκτρέπει πόδα T. 546. 2. mid., *to turn oneself away*; ὥστε ξένον γ' ἂν οὐδὲν ὄνθ' — ὑπεκτραποίμην μὴ οὐ συνεκσώζειν C. 572.

Ὑπεκτρέχω, *to run away from, to escape*; τοῦθ' ὑπεκδραμόντα τοῦ χρόνου τέλος T. 166. τῶν σὺ (τοξευμάτων) θάλπος οὐχ ὑπεκδραμεῖ A. 1073.

Ὑπεκφεύγω, *to escape*; οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν A. 549. ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγῃ πόλις 772.

Ὑπεξαιρέω, *to divulge*; τοὐπίκλημ' ὑπεξελὼν αὐτός R. 227.

Ὑπέρ, prep. governing a gen. or accus.; *over, above, for, instead, beyond.*

Ὑπεραλγέω, *to grieve over*; ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν A. 626.

Ὑπεραλγής, *too grievous*; τὸν ὑπεραλγῆ χόλον E. 171.

Ὑπεράχθομαι, *to grieve excessively*; μήθ' οἷς ἀχθαίρεις ὑπεράχθου μήτ' ἐπελάθου E. 172.

Ὑπερβαίνω, *to transgress*; ἐτόλμας τοὐσδ' ὑπερβαίνειν νόμους; A. 445. νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους 477. ὅστις δ' ὑπερβὰς ἢ νόμους βιάζεται 659.

Ὑπερβάλλω, 1. *to pass beyond*; ὡς ὑπερβάλοι χνόας τις αὐτῶν καὶ φρυάγμαθ' ἱππικά E. 707. 2. mid., *to get the better of*; φίλτροις ἰάν πως τήνδ' ὑπερβαλώμεθα τὴν παῖδα T. 581.

Ὑπερβασία, *transgression*; τεάν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν ὑπερβασία κατάσχοι —; A. 601.

Ὑπερβολή, *a going beyond the mark, excess*; used adverbially; ὅστις καθ' ὑπερβολὰν τοξεύσας ἐκράτησε τοῦ πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου R. 1196.

Ὑπερβριθής, *too heavy*; ἄγαν γ' ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν (θεοί) Aj. 931.

Ὑπερδέδοικα, *to fear for*; ὡς ὑπερδέδοικά σου A. 82.

Ὑπέρδικος, *very just*; τὰ σκληρὰ γάρ τοι κἂν ὑπέρδικ' ᾖ, δάκνει Aj. 1098.

Ὑπερεχθαίρω, *to hate excessively*; Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους ὑπερεχθαίρει A. 128.

Ὑπερθεν, *more excessively*; τοτὲ πέρα, τότε δ' ὕπερθεν (sc. ἐπειρώμην μόγου C. 1742.

Ὑπερίστημι, *to stand by and protect*; ἃς φίλος οὔτις ἀνὴρ ὑπερίστατια E. 181.

Ὑπερίστωρ, *knowing too well*; κἀγὼ τοῦδ' ἴστωρ, ὑπερίστωρ E. 840.

Ὑπέρκοπος, *proud, boastful*; ὑπέρκοπον μηδέν ποτ' εἴπῃς αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος Aj. 127.

Ὑπερκτάομαι, *to acquire to excess*; πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκτήσω E. 210.

Ὑπερμαχέω, *to fight for*; πόλεως ὑπερμαχῶν ὅλωλε τῆσδε A. 194. σὺ ταῦτα — τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί; Aj. 1325.

Ὑπερμάχομαι, *to fight for*; ἀνθ' ὧν ἐγὼ τάδ', ὥσπερεὶ τοὐμοῦ πατρός, ὑπερμαχοῦμαι R. 263.

Ὑπερνοέω, *to think about*; τί δῆτ' ὑπερνοεῖς; C. 1738.

Ὑπερόπτης, *one who is over haughty*; σφᾶς ἐσιδὼν πολλῷ ῥεύματι προσνισσομένους χρυσοῦ καναχῆς ὑπερόπτας A. 130.

Ὑπέροπτος, *proud*; neut. plur., used adverbially, *proudly*; εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται R. 883.

Ὑπέροχος, *surpassing*; ἱππεύσαμενα στράτον θηρῶν ὑβριστήν, ἄνομον ὑπέροχον βίαν T. 1086.

Ὑπερπέτομαι, *to fly over*; Πολυνείκης — ὀξεῖα κλάζων αἰετὸς ἐς γᾶν ὡς ὑπερέπτα A. 113.

Ὑπερπίμπλημι, *to overfill*; ἀνὴρ ὑπερπλησθεὶς μίθης R. 779. ὕβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν R. 874.

Ὑπερπονέω, *to labour for*; σφὼ δ' ἀντ' ἐκείνων τἀμὰ δυστήνου κακὰ ὑπερπονεῖτον C. 346. καλόν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ θανεῖν προδήλως μᾶλλον, ἢ τῆς σῆς ὑπὲρ γυναικός Aj. 1289.

Ὑπερπόντιος, *beyond the sea*; φοιτᾷς δ' ὑπερπόντιος A. 781.

Ὑπέρτατος, see ὑπέρτερος.

Ὑπερτελής, *having reached the end, having accomplished*; ἡνίκ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελὴς ἔφυ T. 36.

Ὑπέρτερος, *higher, superior, further*; ἐξ ὑπερτέρας χερός, *with victorious hand* E. 447. ἔφρασσε ὑπερτέραν τᾶς πάρος ἔτι χάριτος E. 1256. οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον A. 16. τάχ' εἰσόμεσθα μάντεων ὑπέρτερον, *we shall soon know better than prophets* 627. 2. superl., ὑπέρτατος, *the highest, the most extreme*; μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν C. 105. σίβας ὑπέρτατον P. 400. κλέος ὑπέρτατον 1333. θεῶν τὰν ὑπερτάταν, Γᾶν 338. φρένας πάντων, ὅσ' ἐστί, κτημάτων ὑπέρτατον 680. τὰν ἐκ πασᾶν τιμᾷς ὑπερτάταν πόλεων 1125.

Ὑπερτιμάω, *to honour exceedingly*;

πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην ἔκρυπτον αὐτόν — ; A. 284.

Ὑπερτρέχω, *to surpass, to transcend*; ὥστε — θεῶν νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄντ' ὑπερδραμεῖν A. 451.

Ὑπερφέρω, *to surpass, to excel*; τέχνῃ τέχνης ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ R. 381. εἴ τις γῇ θεοὺς ἱκέσεται τιμαῖς σεβίζειν, ἢ δὲ τοῦθ' ὑπερφέρει C. 1011.

Ὑπέρφρων, *proud, haughty*; used adverbially; ποίου κέκραγας ἀνδρὸς ὧδ' ὑπέρφρονα; Aj. 1215.

Ὑπερχλιδάω, *to riot insolently*; ὑπερχλιδῶντες ἐκ γλώσσης κακῆς T. 280.

Ὑπέρχομαι, 1. *to go under, to creep along*; ἐς δ' ἄκραν δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν, *terror hath crept along to the extremity of the hairs of my head* C. 1464. 2. *to supplant*; εἰ — ταύτης (ἀρχῆς) Κρέων — λάθρᾳ μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμείρεται R. 386. 3. *to come over one, to steal upon one*; ὅς μ' ὑπῆλθέ τις φόβος P. 1215. θαῦμά τοι μ' ὑπέρχεται E. 916. ὅς μ' ὑπέρχεται φόβος 1101.

Ὑπέχω, *to undergo, to endure*; τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι T. 1264. οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην R. 552.

Ὑπήνεμος, *sheltered from the wind*; καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι A. 407.

Ὑπηρετέω, 1. *to serve, to be subservient to*; ἔργον ἤδη σὸν τὰ λοιπ' ὑπηρετεῖν P. 15. ὑπηρετῶ δ' ἐγώ, *but I am subservient to him* 978. οἷς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς 1012. 2. *to assist*; κἄμ' ὑπηρετεῖν καλεῖς E. 984. ἔργοις ἀνοσίοις ὑπηρετῶν C. 284. 3. *to pay attention to, to have respect to*; τῇ νόσῳ θ' ὑπηρετεῖν R. 217. οὐ γὰρ ἂν καλῶς ὑπηρετοίην τῷ παρόντι δαίμονι E. 1298.

Ὑπηρέτημα, *service*; ὦ φίλταται μὲν χεῖρες, ἥδιστον δ' ἔχων ποδῶν ὑπηρέτημα E. 1350.

Ὑπηρέτης, *a servant, a minister*; οὐκ ἐρῶ Φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο R. 712. ὑπουργεῖν, ὡς ὑπηρέτης πάρει (δεῖ) P. 53.

Ὑπίλλω, *to turn underneath*, hence *to suppress*; σοὶ δ' ὑπίλλουσι στόμα A. 505.

Ὑπισχνέομαι, *to promise*; ὑπίσχετο τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἄγων P. 611. ἃ δ' ὑπίσχεο τοῖ καταθήσεις; C. 227. χάριν δοῦναί σφιν, ἥνπερ τυγχάνων ὑπεσχόμην 1437.

Ὑπνος, *sleep*.

Ὑπό, *under, by, through, by means of*.

Ὑποβάλλω, *to substitute falsely, to counterfeit*; εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλῆς, *but if the mighty kings stealthily counterfeit fables* Aj. 187.

Ὑπόβλητος, *counterfeit, false*; τὸ σὸν δ' ἀφῖκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα C. 798. οὐδεὶς δρᾷ ποθ' ὡς ὑπόβλητον λόγον — Πλέξας, ἀλλὰ τοῦ σαυτοῦ τρόπου Aj. 476.

Ὑποδείδω, *to dread*; μέγαν αἰγύπιον δ' ὑποδείσαντες Aj. 169.

Ὑποδύω, *to come secretly upon, to steal upon*; ἀλλά μοι ἄσκοπα κρυπτά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδυ φρενός P. 1099.

Ὑποζεύγνυμι, pass., *to submit oneself to*; κἀγὼ θελοντὴς τῷδ' ὑπεζύγην πόνῳ Aj. 24.

Ὑποκλέπτω, *to take or usurp by stealth*; τοὺς εὐνὰς ὑποκλεπτομένους E. 114.

Ὑποκλῄζω, *to report secretly, to whisper*; ἀγγελίαν — τῶν μεγάλων Δαναῶν ὑποκλῃζομέναν Aj. 223.

Ὑπολείπω, *to leave*; pass., *to be withdrawn, to depart*; ὁπόταν ἀνοφερὰ νὺξ ὑπολειφθῇ E. 91.

Ὑπομένω, *to continue patiently*; ἔτι γὰρ ὑπομένεις R. 1323.

Ὑπομιμνήσκω, *to put in mind*; πάλιν παλαιὸν ἄλγημ' ὑπέμνασας P. 1155.

Ὑπόπτερος, *winged*; τὰς ὑποπτέρους βάλλων πελείας P. 288.

Ὑποπτεύω, *to suspect*; οὐδ' ὑποπτεύουσιν ὧδ' ἠνθισμένον E. 43.

Ὑπόπτης, *suspicious*; τί χρὴ — στέγειν, ἢ τί λέγειν πρὸς ἀνδρ' ὑπόπταν; P. 136.

Ὑποσπανίζομαι, *to be done sparingly, or tardily*; τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον; *what is there in this matter that has been done too tardily?* Aj. 727.

Ὑπόστεγος, *beneath the roof*; τὰ δ' ἄλλ' ἱρῆμα κοὐδὲν ἐστ' ὑπόστεγον; P. 34. βιβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι E. 1378. τίν' εἰσδέδεγμαι πημονὴν ὑπόστεγον λαθραῖον; T. 375.

Ὑποστενάζω, *to groan in an under tone, or inwardly*; ἀψόφητος ὀξίων κωκυμάτων ὑπεστέναζε ταῦρος ὡς βρυχώμενος Aj. 315. ἐκποδὼν μὲν ὧν ὑπεστέναζον 980.

Ὑποστένω, *to sigh in a suppressed voice*; καὶ μὴν θυρῶν ἐδοξα προσπόλων τινὸς ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθέσθαι E. 79.

Ὑποστρέφω, 1. act., *to turn*; ἰδοὺ μ', ἀναταράσσει — μ' ὁ κισσὸς ἄρτι Βακχίαν ὑποστρέφων ἅμιλλαν T. 219. 2. pass., *to be influenced*; ποίας μερίμνης τοῦθ' ὑποστρεφεὶς λέγεις; *by what anxiety influenced sayest thou this?* R. 728.

Ὑποστροφή, *a turning back;* πῶλοι — ἐκ δ' ὑποστροφῆς τελοῦντες ἕκτον ἑβδομόν τ' ἤδη δρόμον E. 715.

Ὑποτείνω, *to hold forth, to suggest;* τὸ γὰρ εἰσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη — μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει Aj. 255.

Ὑπουλος, *ulcered beneath;* οἷον ἀρά με κάλλος κακῶν ὕπουλον ἐξεθρίψατε; *what a fair outside indeed with ulcerous sores beneath have ye reared me?* R. 1396, κακῶν is to be taken with ὕπουλον.

Ὑπουργίω, *to afford assistance;* δεῖ σε — ὑπουργεῖν P. 53. τί σοι χρεὼν ὑπουργεῖν 143. εἴ τε τὸν φίλον τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι, ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα Aj. 681. σοὶ θ' ὑπούργησον τάδε ἐμοί τ' ἀρωγά E. 453.

Ὑπουργία, *ministry, service;* καὶ σφῶν ὁ νῦν ἔπαινος — οὐκ ἐλάσσονα ἢ' ἄλλον οἶσει τῆς ἐμῆς ὑπουργίας C. 1415.

Ὑποφέρω, *to bring forward, to suggest;* εἰ τῶν φανερῶς οἰχομένων εἰς Ἅιδαν ἐλπὶδ' ὑποίσεις E. 823.

Ὑπτιάζω, *to fall back, to lie supine;* κάρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε P. 811.

Ὕπτιος, 1. *laid on the back, supine;* ὕπτιος μέσης ἀπήνης — ἐκτυλίνδεται R. 811. ὑπτία δὲ κλίνομαι δείσασα πρὸς δμωαῖσι A. 1173. 2. *turned upside down;* ὑπτίοις — σίλμασιν ναυτίλλεται A. 712.

Ὕστερος, *behind, last, late;* 1. of place; ὑστέρας δ' ἔχων πώλους E. 724. 2. of time; χρόνῳ δ' ἐν ὑστέρῳ T. 18. εἰς τὸν ὕστερον 80. καὶ γὰρ ὑστέρῳ τό γ' εὖ πράσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾷ 92. ὕστερος γὰρ ἀστὸς εἰς ἀστοὺς τελῶ R. 222. ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ C. 620. 3. of rank or dignity, *inferior;* πρωτογόνων ἴσως ἀνδρῶν οὐδενὸς ὕστερος P. 181. οἱ τὸν ἄθλιον Αἴαν θ' ὅπλων σοῦ πατρὸς ὕστερον δίκῃ Ὀδυσσέως ἔκριναν 1351. ὦ μιαρὸν ἦθος καὶ γυναικὸς ὕστερον A. 742. 4. used adverbially, ὕστερον, of time only, *hereafter;* κοὔποτ' αὖθις ὕστερον Aj. 845. ὃς ἤδη μετ' οὐδενὸς ὕστερον ἀνδρῶν — ναίων ἐνθάδ' ὀλοῦμαι P. 1091. πεσόντες ὕστερον R. 50. μαντείας γ' ἂν οὔτε τῇδ' ἐγὼ βλέψαιμ' ἂν οὔνεκ', οὔτε τῇδ' ἂν ὕστερον 858. ἄλλο δ' οὔποθ' ὕστερον (σ' ἔχω προσεικεῖν) 1072. ὧν ἐς ὕστερον ψεῦσται φανούμεθα A. 1179. 5. superl., ὕστατος, *last* of time; τοῦθ' ὑμιν Αἴας τοῦπος ὕστατον θροεῖ Aj. 851. ὀθούνεκ' ὑστάτην ἔπεμψ' ἐγώ T. 568. παῦλά τοι κακῶν αὕτη τελευτὴ τοῦδε τἀνδρὸς ὑστάτη 1246. and of rank; γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις T. 314.

Ὑστεροφθόρος, *destroying afterwards;* τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι λοχῶσιν Ἅιδου καὶ θεῶν Ἐρινύες A. 1061.

Ὕφαλος, *under the sea, submarine;* ἔριβος ὕφαλον A. 585.

Ὑφαντός, *woven;* Ἐρινύων ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον T. 1041.

Ὑφέρπω, *to creep stealthily, to spread;* ὑφεῖρπε γὰρ πολύ, *for it had spread widely* R. 786.

Ὑφηγέομαι, *to lead the way;* ὑφηγοῦ E. 1494.

Ὑφηγητήρ, *a guide;* εἶρπε — ὑφηγητῆρος οὐδενὸς φίλων C. 1584.

Ὑφηγητής, 1. *a guide;* ὡς ὑφηγητοῦ τινὸς πύλαις διπλαῖς ἐνήλατο R. 1260. οὐ γὰρ ἂν σθένοι τοὐμὸν δέμας ἐρῆμον ἕρπειν, οὐδ' ὑφηγητῶν ἄνευ C. 503. 2. met., *an instructor,* or *one who forewarns;* ὧν (ὀρνέων) ὑφηγητῶν ἐγὼ κτανεῖν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμόν, *by whose forewarning I was fated to kill my own father* R. 966.

Ὑφίημι, 1. act., *to suborn;* ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον R. 387. 2. mid., *to enter secretly;* ἢ κατ' οἴκους ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη λήθουσά μ' ἐξέπινες A. 527. 3. *to let loose, to slacken;* νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένῃ δοκεῖ, *but now in misery it seems right to me to sail with slackened sail* E. 827.

Ὑφίστημι, *to propound;* γνώμας ὑποστήσας σοφάς Aj. 1070.

Ὑψηλός, *lofty;* ὑψηλ' ἐκόμπεις Aj. 1209. ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον προσέπεσες, ὦ τέκνον, πολύ A. 847.

Ὑψίβατος, *high-mounted;* ὑψίβατον τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν δσίων θίσθ' ἐπίκαιρον Aj. 1383.

Ὑψίκερως, *having lofty horns;* ὑψίκερω τετραόρου φάσμα ταύρου T. 506.

Ὑψικόμπως, *boastfully;* ὑψικόμπως κἀφρόνως ἠμείψατο Aj. 753.

Ὑψίπολις, *of high rank in a state;* νόμους γεραίρων (παρείρων) χθονὸς θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν ὑψίπολες A. 356.

Ὑψίπους, *elevated;* νόμοι πρόκεινται ὑψίποδες οὐρανίαν δι' αἰθέρα τεκνωθέντες R. 866.

Ὑψίπυργος, *having lofty towers;* τήν θ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν T. 353.

Ὕψιστος, 1. *the highest;* τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον T. 1181. 2. met., *the most solemn;* ἀπώμοσ' ἁγνοῦ Ζηνὸς ὕψιστον σέβας P. 1273.

Ὑψοῦ, *aloft on high;* ὑψοῦ γὰρ αἴρει θυμὸν Οἰδίπους ἄγαν λύπαισι R. 914.

Φ

Φαίθω, *to shine*; *φαίθων* Ἅλιος E. 814. hence used in the participle to express *day-time*; *τοιά μοι πάννυχα καὶ φαίθοντ' ἀνιστίναζες ὀμόφρων ἀχθοδόπ' Ἀτρείδαις* Aj. 911.

Φαεινός, *bright*, *resplendent*; *ὦ φαεννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας* Aj. 843. *ἔρεβος ὦ φαεννότατον, ὡς ἐμοί* 389.

Φαιδρός, *cheerful*, *glad*; *φαιδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων σαίνει με* C. 320. *φαιδρῷ προσώπῳ* E. 1289. *ὡς γέλωτι φαιδρὸν τοὐμὸν ὄψεται κάρα* 1302.

Φαίνω, 1. act. imperf., *ἔφαινες* E. 1351. — perf., *πέφηνας* C. 330. *πέφηνεν* E. 636. *πεφηνότος* E. 1252. — fut., *φανῶ* R. 132. 710. 1039. T. 1154. *φανεῖς* A. 325. Aj. 1341. T. 1148. *φανεῖ* R. 725. 853. 1229. A. 1065. *φανοῖην* Aj. 306. *φανεῖν* T. 609. — aor., *ἔφηνα* P. 297. — 2. pass. imperf., *ἐφαίνου* R. 737. *ἐφαίνετο* C. 437. 636. P. 873. — perf., *πέφασμαι* R. 1184. C. 1540. *πέφανται* A. 617. *πέφανθαι* R. 692. A. 558. *πεφασμένου* R. 838. *πεφασμένην* C. 1124. — fut., *φανήσομαι* T. 663. *φανήσεται* R. 453. 457. C. 668. *φανοῦμαι* P. 894. R. 1437. *φανεῖ* E. 359. *φανεῖται* R. 1420. A. 658. *φανούμεθα* R. 146. A. 1180. Aj. 1220. *φανούμενος* E. 1146. — aor. 1. *ἐφάνθην* R. 1485. *ἐφάνθης* A. 103. *ἐφάνθη* R. 525. *φανθεὶν* T. 740. — aor. 2. *ἐφάνην* C. 978. Aj. 726. *ἐφάνης* C. 77. *ἐφάνη* A. 453. E. 151. 835. T. 859. *φανῶ* R. 1063. *φανῇς* P. 517. 1319. *φανῇ* T. 250. 616. C. 1228. A. 177. *φανῶσι* R. 1231. *φανείην* T. 1311. *φανείης* Aj. 170. *φάνηθι* 682. *φανήτω* A. 1311. *φανῆναι* E. 167. 1266. P. 521. *φανείς* T. 433. Aj. 457. 865. 999. P. 750. 1432. C. 978. *φανέν* nom., A. 101. *φανεῖσα* R. 474. *φανέντος* C. 1648. *φανείσης* C. 411. *φανείσας* 515. *φανέντα* acc. sing., T. 185. 227. Aj. 459. R. 1383. *φανέν* acc., R. 848. *φανέντες* E. 1286. *φανέντα* acc. pl., Aj. 632. C. 1122.

Signification; I. act., *to bring to light*, *to make appear*; *ἔφην' ἄφαντον φῶς* P. 297. *στελεῖν χιτῶνι τῷδε καὶ φανεῖν θεοῖς θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι* T. 609. *τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ κακά* (ἡ στίγη) R. 1229. 2. *to show*, *to make manifest*, by words or deeds; *ἐξ ὑπαρχῆς αὖθις αὖτ' ἐγὼ φανῶ* R. 132. *ὧν γὰρ ἂν θεὸς χρείαν ἐρευνᾷ, ῥᾳδίως αὐτὸς φανεῖ* 725. *οὗτοι — Λαΐου φόνον φανεῖ δικαίως* 853. *ὅπως — οὐ φανῶ τοὐμὸν γένος* 1059. *εἰ δὲ ταῦτα μὴ φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας* A. 325. *ἐξήκεις δ' ἵνα φανεῖς ὁποῖος ὢν ἀνὴρ ἐμὸς καλεῖ* T. 1148. *σημεῖα φαίνεις ἰσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς* E. 24. *πῶς οὕτω πάλαι ξυνὼν μ' ἔληθες, οὐδ' ἔφαινες;* 1351, sc. *σὲ τὸν ξυνόντα, ὅστις εἶης.* — *ἡμᾶς σὺ δειλοὺς τῇδε θήμέρᾳ φανεῖς* Aj. 1341. *νῦν σοι τὰ λαμπρὰ ταῦτα δεῖ φαίνειν ἔπη* C. 725. *εὐκταῖα φαίνων, ἢ ἀπὸ μαντείας τινός;* T. 238. *φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα* R. 710. *τό δεινὸν ἐπηπείλησ' ἔπη, εἰ μὴ φανοίην πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος* Aj. 306. *φανῶ δ' ἐγὼ τούτοισι συμβαίνοντ' ἴσα μαντεῖα καινά* T. 1154. 3. neut., *to be perceived*, *to be heard*; *φανεῖ γὰρ — ἀνδρῶν, γυναικῶν σοῖς δόμοις κακύματα* A. 1065; *κακύματα* is the nominative case to the verb. II. mid., *to show*, *to display*; *τὰ τόξα μου — ἔχει καὶ τοῖσιν Ἀργείοισι φήνασθαι θέλει* P. 932. III. pass., 1. *to appear*, *to be seen*; *σὺ τοῖς ἐμοῖς ὅπλοισι κοσμηθεὶς ἐν Ἀργείοις φανεῖ;* 1053. *χρόνιός τε φανεὶς* 1432. *σχεδόν τι πρόσθεν ἢ σὺ τῇσδ' ἔχων χθονὸς ἀρχὴν ἐφαίνου* R. 737. *πεφασμένου δὲ (βοτῆρος)* 838. *πόσιν — φανέντα σὺν κράτει νικηφόρῳ* T. 185. *τὸν κήρυκα — φανέντα χαρτόν* 227. *εἰ σὺ φανείης* Aj. 170. *ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φανείς —;* 457. *πετραίας ἀπὸ διειράδος φάνηθι* 682. *ἢ 'φάνην ἐγὼ βραδύς* 726. *τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν εἱλεύθον ἀ' νὴρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανείς* 865. *οὐκ ἄξιοῖ φανῆναι* E. 867. *σοῦ πεφηνότος* 1252. *ἐπαξιώσας ὧδέ μοι φανῆναι* 1266. *φανέντες ἢ κιερυμμένοι* 1286. *αὐτοῦ μίν', οὐπερ κάφάνης* C. 77. *τίκνον, πέφηνας;* 329. *τίκν' εἰ φανέντ' ἀελπτα μηκύνω λόγον* 1122. *εἰ δ' αὖ φανεὶς δύστηνος, ὡς ἐγὼ 'φάνην* C. 978. *ἐπεὶ φανῇ* 1228. *ἀστὶς ἀελίου, τὸ κάλλιστον ἐπτακέλλω φανὲν Θήβᾳ — φάος, ἐφάνθης ποτέ* A. 101.—103. *δείνον τινὸς φόβου φανέντος* C. 1648. *εἰ μὲν πέφηνεν ἀσθλά* E. 636, (*φάσματα*

ὀνείρων). — χρόνος φυεῖ τ' ἀδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται Aj. 633. 2. *to arise*; οὔτοι σοὶ μούνῳ — ἄχος ἐφάνη βροτῶν E. 151. ἐπίσταμαι γὰρ τήνδε — τέρψιν παρ' ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην C. 1124. 3. *to be brought to light, to be made manifest, to be shown*; λόγος — ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς T. 1. ἔλαμψε γὰρ — ἀρτίως φανεῖσα φάμα R. 474. τοῦ πρὸς δ' ἐφάνθη — ὅτι — ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι; 525. κακὸς φαίνει φίλος 582. ὡς φανέν γε τοῦπος ὧδ' ἐπίστασο 848. κούδεὶς οἶδεν ἐξ ὅτου 'φάνη A. 453, (τὰ θεῖα νόμιμα). — κλεινὸν ἵπος πέφανται 617. τὸ γὰρ φανθὲν τίς ἂν δύναιτ' ἂν ἀγένητον ποιεῖν; T. 740. οὕτω γὰρ φανεῖ πλείστοις κακή E. 359. ἐφάνη γὰρ μελέτωρ 835. ὡς φανούμενος τιμωρός 1144. Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῇ T. 250. Κύπρις — τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ 859. εὐλαβοῦ δὲ μὴ φανῇς κακὸς γεγώς 1119. οὐ γὰρ ἂν ποτε κακὸς φανείην 1241. δοῦλος — ἀντ' ἐλευθέρου φανείς Aj. 999. ὅρα σύ, μὴ — τότ' οὐκέθ' αὐτὸς τοῖς λόγοις τούτοις φανῇς P. 517. αἰσχρὰ μέντοι σοῦ γέ μ' ἐνδείστερον ξένῳ φανῆναι 521. δύστηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων φανείς 750. ὡς οὐκέτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σου — ἐφαίνετο 873. αἰσχρὸς φανοῦμαι 894. πρὶν — τὰ πίργαμα — πίρσας φανῇς 1319. ἢ γὰρ εὐτυχεῖς σὺν τῷ θεῷ φανούμεθ', ἢ πεπτωκότες R. 146. ὧδ' ἄτεγκτος κἀτελεύτητος φανεῖ; 336. εἶτα δ' ἐγγενὴς φανήσεται Θηβαῖος 453. φανήσεται παισὶ τοῖς αὐτοῦ ξυνών 457. παραφρόνιμον — πεφάνθαι μ' ἄν 692. οὐδ' ἐὰν τρίτης ἐγὼ μητρὸς φανῶ τρίδουλος, ἐκφανεῖ κακή 1063. ὅστις πέφασμαι φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν 1184. τὸν ἐκ θεῶν φανέντ' ἄναγνον 1388. ὅπου θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος 1437. ὃς ὤμην — πατὴρ ἐφάνθην 1485. κοὐκ ἄτιμος ἐκ γ' ἐμοῦ φανεῖ C. 51. οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετ' ὠφελῶν 437. ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν σφῷν αὖ πέφασμαι 1540. πρὶν ἂν ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς φανῇ A. 177. τὴν μὲν ἀρτίως ἄνουν πεφάνθαι 558. ὧν ἐς ὕστερον ψεῦσται φανούμεθ' 1180. τῶν δὲ πημονῶν μάλιστα λυκοῦσ' αἳ φανῶσ' αὐθαίρετοι R. 1231. τίς μοι φανεῖται πίστις ἐνδικος; 1420, same as παρ' ἐμοῦ. ποίας φανείσης — ξυναλλαγῆς; C. 411. τᾶς δειλαίας τῆσδ' ἀπόρου φανείσας ἀλγηδόνος 515. ἐξ ὑμῶν — φαίνοιτ' ἂν ἤδη τέρμα 729. φανήτω μόρων ὁ καλλιστ' ἐμῶν — τερμίαν ἄγων ἀμέραν A. 1311. ὁ τῆσδ' ἔρως φανείς T. 433. ὅπως ἂν ἡ χάρις — ἐξ ἁπλῆς διπλῆ φανῇ 616. — εἰ φανήσομαι τάχα κακὸν μέγ' ἐκπράξασα T. 663. καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη γῇ τῇδ' δδ' ἀνὴρ ὡς τελῶν ἐφαίνετο C. 636. οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας φανεῖ φρένας ποτὲ 808. φανεῖται κἀν πόλει δίκαιος ὤν A. 658. ἅλις ἔμοιγε — φαίνεται R. 686. 4. *to appear, to seem*; ἀφ' ὧν μὲν εἰ, φαίνει δίκαιος, C. 942. φανήσεται μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος C. 668. once with a participle ἐν κακῷ δὲ τῷ φαίνει κυρῶν P. 731.

Φάλαρα, *the caparisons or trappings of a horse*; κατ' ἀμπυκτήρια φάλαρα πώλων C. 1070.

Φανερός, *manifest*; τοὔργον παρίσται φανερόν P. 1275. φανερὰ γὰρ ἐπ' αὐτῷ πτερόεσσ' ἦλθε κόρα R. 507. πρὶν κεῖνος — φανερὸς ἐμφανῶς σταθεὶς δείξῃ θεοῖσιν T. 605. Κύπρις ἀνανδος φανερὰ τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ 858.

Φανερῶς, *manifestly*; τῶν φανερῶς οἰχομένων εἰς Ἅιδαν E. 822.

Φανοτεύς, *Phanoteus*; παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἥκων E. 45. Φανοτεὺς ὁ Φωκεύς 660.

Φάος, *light*, especially of the sun; ἐν φάει, *alive*; ὡς μηκέτ' ὄντα κεῖνον ἐν φάει νόει P. 413. ὃς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾶν ἐμοὶ φάος μόνος δίδωκας 659. οὐ γὰρ ἐν φάει γ' ἔτι P. 1196. ἀκτὶς ἀελίου, τὸ κάλλιστον — φανὲν Θήβᾳ τῶν πρότερον φάος A. 102. ἰὼ σκότος, ἐμὸν φάος Aj. 388. νῦν πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος Aj. 695. νῦν γὰρ ἰσχάτας ὑπὲρ ῥίζας ἐτίτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις A. 596. ὦ φάος ἁγνόν E. 86.

Φαρμακεύς, *skilled in charms*; τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίων; T. 1130.

Φάρμακον, 1. *medicine*; καὶ σοὶ προσίρπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον ὁρῶ τάχα Aj. 1234. 2. *a drug*; τὸ φάρμακον τοῦτ' ἄπυρον — ἐν μυχοῖς σώζειν T. 682.

Φάρος, *a robe, a mantle*; ὁρῶ δὲ τὴν γυναῖκα δεμνίοις τοῖς Ἡρακλείοις στρωτά βάλλουσαν φάρη T. 912. ἀλλά νιν περιπτυχεῖ φάρει καλύψω τῷδε Aj. 899.

Φάσγανον, *a sword*; ἀμφιπλῆγι φασγάνῳ T. 926. μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα 1052. πλευρὰν διαῤῥήξαντα τῷδε φασγάνῳ Aj. 821. Αἴας — νεοσφαγὴς κεῖται κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχὴς 883.

Φᾶσις, *Phasis*, a river in Colchis; οἶμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φᾶσιν ἂν νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στίγην δσα κείθει R. 1227.

Φάσκω, *to say*; φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν Ἡρακλίους — κλύων P. 1397. φάσκειν ἐμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν R. 462. φάσκειν Μυκήνας τὰς πολυχρύσους ὁρᾶν E. 9. — φάσκων δ' οὐδὲν ὧν λέγει, ποιεῖ E. 311. τὰ πάντ' ἀεὶ φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεοὺς Aj. 1016. ἐν τῷδ' ἔφασκε γῇ R. 110. ὡς ἔφασκεν 114. λῃστὰς ἔφασκε — κτανεῖν νιν 122. λῃστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἱππικῶν 842. τοῖς δ' ἔφασκ' εἶναι κράτος C. 1334. μαλάκιον μόνον — ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους T. 260. Ἴδην ἔφασκες — ἄγειν 419. κλύειν ἔφασκον 425. δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν; 428. ἦ μοι — ἔφασκε μόχθων — λύσιν τελεῖσθαι 1160. σώματα πίπτειν — δυσπραξίαις ἔφασχ' ὁ μάντις Aj. 747. ὡς ἐφάσκετο P. 114.

Φάσμα, 1. *the form* of anything; ὑψίκερω τετραόρου φάσμα ταύρου T. 507. δυνοτάτῳ μὲν ὕδρας προστιτακὼς φάσματι 834. 2. *a sight*; δίδορκα φάσμ' ἄνευ φθόνου μὲν οὐ πεπτωκός E. 1458. 3. *an apparition, a vision*; τόδε φάσμα νυκτὸς εὖ κατασχήσει E. 492. ἃ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῇδε φάσματα δισσῶν ὀνείρων, ταῦτα — δὸς τελεσφόρα 634.

Φατίζω, *to declare, to say*; κοὐδὲν ἀναύδατον φατίσαιμ' ἄν Aj. 702. φωνῇ γὰρ ὁρῶ τὸ φατιζόμενον, *for I see by the voice, as the saying is* C. 138., but Reisigius renders it ab voce cerno sententiæ significationem, *I perceive by the voice what is meant.*

Φάτις, 1. *a saying, a speech*; βαρεῖαν ὁ ξένος φάτιν τήνδ' εἶπε P. 1034. τίν' αὖ σὺ τήνδε — φωνεῖς φάτιν; E. 321. τήνδε προσφωνεῖν φάτιν 1204. 2. *an oracular declaration, an oracle*; ὦ Διὸς ἀδυεπὴς φάτι R. 151. ἀπ' οἰωνῶν φάτιν 310. ἦ γ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις 1440. τήνδ' ἀποστειρῶν φάτιν R. 328. 3. *a message, tidings*; ὡς — ἡδεῖαν φάτιν φέροιμεν αὐτοῖς E. 56. κακὴν φάτιν Τεύκρῳ φέροντα Aj. 813. τήνδ' ὅταν κλύῃ φάτιν 837. 4. *a report, a rumour*; τὰν ἐπίδαμον φάτιν — Οἰδιπόδα R. 495. ὥσπερ ἡ φάτις 715. ὡς φάτις ἀνδρῶν A. 823. ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ Aj. 957. — τοιάδ' ἐρημὴ σίγ' ἐπέρχεται φάτις A. 696. ὦ μεγάλα φάτις Aj. 173. κακὰν — Ἀργείων φάτιν 186. μή με — κακὰν φάτιν ἔρῃ 191. 5. *a thing itself that may be related*; δέρκομαι φάτιν ἔφραστον ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν *I see a sight indescribable, inexplicable for man to learn* T. 690.

Φέγγος, *light*, especially of the *sun* or *day*; ὁ φέγγος ὕπνου διάδοχον P. 855. νεάτου δὲ φέγγος λείσσουσαν ἀελίου A. 802. ἔνθα μέτοιθ' ἡλίου φέγγος προσβάλοι E. 373. ἐξίσταται δὲ νυκτὸς ἀλαμπὴς κύκλος τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν Aj. 658. μηδ' ὄψεταί νιν μήτε φέγγος ἡλίου T. 603. φέγγος οὐκέτ' ἐστί μοι 1134.

Φείδομαι, *to spare*; φείδου μηδὲν ὅστερ ἐννοεῖς Aj. 115. μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ 831. φείδοντο κέντρων οὐδέν E. 706. μὴ φείσῃ βίου P. 739.

Φερβόω, *to feed*; παρίξω δαῖδ' ὑφ' ἂν ἐφερβόμην P. 945.

Φερέγγυος, *a surety*; τί γὰρ κελεύεις, ἂν ἐγὼ φερέγγυος E. 930.

Φέριστος, *the best*; ὦ φέριστε δεσποτῶν R. 1149.

Φέρω, I. act. fut., οἴσω T. 123. οἴσεις T. 1173. C. 163. οἴσει C. 1415. οἴσετε R. 638. οἴσουσι P. 875. οἴσειν E. 352. — aor., ἤνεγκα 13. ἤνεγκον C. 525. ἐνέγκῃ T. 570. ἐνέγκοι 771. ἐνεγκεῖν P. 861. C. 1595. ἐνεγκόν E. 682. — 2. pass., is only used by Sophocles in the present tense. — 3. mid., οἴσει E. 957. φέρῃ P. 117. — aor., ἠνέγκατο T. 462. ἐνέγκου C. 469.

Signification: I. act., 1. *to bear, to carry, to bring*; οἴσουσί σ' οἶδε P. 875. ἠνέγκει ῥυτῶν ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρά C. 1595. χερσὶν εὐθὺς δαφίαν φέρει κόνιν A. 425. οὐδ' εἰ θέλουσ' οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν φέρειν νιν ἁρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους 1028. φέρων ἐνόσιον δεσμὸν ἐστιοῦχον ἐς πόλιν 1069. τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων 1264. ἔθεν σε πατρὸς ἐκ φόνων ἤνεγκα κἀξέσωσα E. 13. ἐντάφια χεροῖν φέρουσαν 319. τῷ φέρεις τάδ' ἔμπυρα; 397. λυτήρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν 439. μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ φέρουσιν 749. φέροντες αὐτοῦ σμικρὰ λείψανα 1102. φέροντες οἵ' ἂν οὔτε τις δόμων ἀπέσαινο 1316. φέρων ἐπ' ὄμοις T. 561. ἐὰν γὰρ — αἷμα τῶν ἐμῶν σφαγῶν ἐνέγκῃ χερσίν 570. ὅπως φέρῃς μοι τόνδε — πέπλον 599. τὸ μὲν οὖ τόδ' ἄγχος — δεῖξαι φέρων 619. τὸ σὸν φέρων δέρημα 755. πολαῖς ἐνέγκοι τόνδε μηχαναῖς πέπλον 771. μία — ἴλη τῶν ἐνοστίλων κόσμον φαρέτας

Aj. 1387. οὐ θᾶσσον οἴσεις —; will you not quickly give (your hand)? T. 1173. ἄψοφον φέρει βάσιν, (each) bears a noiseless step 963. πᾶλαι βίᾳ φέρουσιν E. 715. 2. to obtain, possess, enjoy; νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω R. 590. ἄξιος γὰρ — φέρειν ἥν τῆσδε καὶ μείζω χάριν 764. εἴ μοι ξυνείη φέροντι μοῖρα τὰν εὐσεπτον ἀγνείαν 863. τίς ἀνὴρ πλέον τᾶς εὐδαιμονίας φέρει; 1190. οὐκ ἂν πέρα γ' ἂν οὐδὲν ἢ λόγῳ φέροις C. 657. — τοῦ σμικροῦ δ' ὅτι μᾶλλον φέροντα 6. κἀπὸ ταυτὸν ἂν φέροις λόγου δικαίου μηχάνημα ποικίλον 765. πῶς δ' οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει; A. 460. πᾶσαν εὐκλειαν φέρειν Aj. 431. τούτων ἐνεγκὼν πάντα τἀπινίκια E. 682. δύο φέρειν ἐν ἑνὶ λόγῳ 1077. φέρουσι τοὔνομα τὸ τοῦδε, they bear his name C. 60. τὸν νοῦν ἀμείνω τῶν φρενῶν, ἢ νῦν φέρει A. 1077. 3. to procure, to occasion; εἰ τὸ σωθῆναί γε τὸ ψεῦδος φέρει P. 109. ταῦτα γὰρ φέρει νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν καὶ κράτος τῶν δρωμένων E. 84. ἔστιν ἔνθα χὴ δίκη βλάβην φέρει 1031. τί γὰρ — θνήσκειν ὁ μέλλων τοῦ χρόνου κέρδος φέροι; 1478. τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ 'στὶν αἰσχύνην φέρει T. 66. ὅτ' οὐδὲν ἡ χάρις χάριν φέροι C. 783. γυναικὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει Aj. 286. ὁ νῦν ἔπαινος οὐκ ἐλασσονα ἢ τ' ἄλλον οἴσει 1415. 4. to increase, to add to; καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἔλγος εἰς μέγ' οἴσετε; R. 638. πόνος πόνῳ πόνον φέρει Aj. 853. 5. to bring with one; ἐπίηρα φέροντα τοῖς ἐμοῖς τυράννοις R. 1094. ἥκω — φέρων ὄνησιν ἀστοῖς C. 287. ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἥκειν φέρων; 585. εἴ τι γῇ ματέρι τυγχάνεις ἀφεγγὲς φέρων 1478. εἴ μοι τὰ σὰ μέλλει τις οἴσειν δῶρα E. 352. εὖτ' ἂν τὸ νέον παρῇ κούφας ἀφροσύνας φέρον C. 1232. καθ' ἡμέραν τὴν νῦν ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει Aj. 789. τοιούσδε λόγους — εἰς ὄπα φέρει, πᾶσιν Ὀδυσσεύς 149. ἥκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων R. 86. φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια E. 1098. ὡς λόγων ἐπιστολὰς φέρῃς T. 493. σοὶ φέροντι τάσδ' ἐπιστολάς A. 768. ἀδεῖα μέν, ἀντία δ' οἴσω T. 122. λόγον εἴ τιν' οἴσεις C. 163, that is, διαλεχθῆναι βούλει. ἆ πόποι, ἀνάριθμα γὰρ φέρω πήματα R. 168. τίν' ἥκεις μῦθον — φέρουσα C. 359. δεῖμ' ἐμοὶ φέρουσά τι 361. φέρω δ' ὅμως 421. τί δ' αὖ τόδ' ἄχθος βασιλέων ἥκεις φέρων; A. 1157. ὅπως — ἡδεῖαν φάτιν φέρωμεν αὐτοῖς E. 57. σοὶ φέρων ἥκω λόγους ἡδεῖς 656. φέρω γὰρ ἡδονὰς 861. φέρουσ' ἀνείδη 1058. λόγους δ' ἄκουσον, οὓς ἥκω φέρων P. 1251. εἴ τι καὶ φέρεις T. 227. ἥκει φέρων Αἴαντος ἡμῖν πρᾶξιν Aj. 776. τήνδε δ' ἔξοδον ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φέρειν 786. κακὴν φάτιν Τεύκρῳ φέροντα 814. 6. to bear, to put up with, to endure; οὔκουν Ἀτρεΐδαι τοῦτ' ἔτλησαν εὐπόρως οὕτως ἐνεγκεῖν P. 861. τὰς μὲν ἐκ θεῶν τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν 1301. τίς ποτ' ἂν φέροι; T. 1231. τῶνδε γὰρ πλέον φέρω τὸ πένθος R. 93. αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις αὐταῖς δικαίως εἰσὶν ἥλγισται φέρειν 675. ῥᾷστα τὸν βίον φέρει 983. πῶς αἱ πατρῷαί σ' ἄλοκες φέρειν — σῦγ' ἐδυνάθησαν ἐς τοσόνδε; 1211. τὸ γὰρ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν 1293. δεπλᾶ σε πενθεῖν καὶ δεπλᾶ φέρειν κακά 1320. τἀμά γὰρ κακὰ οὐδεὶς οἶός τι πλὴν ἐμοῦ φέρειν 1415. ἤνεγκον κακότατα C. 525. ἃς (ξυμφορὰς) — ἤνεγκον ἄκων 968. καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας A. 533. and with an adverb; ἀλγεινῶς φέρων P. 999. ἄνδρες μόλις φέροντες A. 290. 7. used intransitively; τὸ φέρον ἐκ θεοῦ, that which comes from God C. 1691. II. pass., 1. to be borne or carried; αἰαῖ δ' ἀναύδατος φέρεται T. 964. 2. to be borne or impelled, to be hurried away; ποῖ γᾶς φέρομαι τλάμων; R. 1309. οὐκ οἶσθ' ὅπου γῆς οὐδ' ὅπου γνώμης φέρει E. 910. νῦν δ' ἤδη 'γὼ καὐτὸς θεσμῶν ἔξω φέρων A. 796. 3. to be carried, as of laws to be enforced; οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς φέροιντ' ἄν Aj. 1053. 4. to be shown; κοὐδεὶς τούτων οἴκτου ἀν' ἄλλης ἢ 'μοῦ φέρεται E. 101. III. mid., 1. to bring with one; Δίκα, δίκαια φερομένα χεροῖν κράτη E. 468. 2. to carry away; ἔσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν ἐν ἀφανεῖ τινὶ μόρῳ φερόμεναι C. 1679. 3. to obtain; δύο φέρει δωρήματα P. 117. εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω θανόντος οἴσει E. 957. τῶν δὲ φερομένων ἄριστα 1085. ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξίως ἔσται γάμος μείζων φέρεσθαι σοῦ καλῶς ἡγουμένου A. 634. κοὔπω τις αὐτῶν ἐκ γ' ἐμοῦ λόγον κακὸν ἠνέγκατο T. 462. ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις πλέον ἢ 'γὼ φέρεται, but among men that a soothsayer is of more account than I R. 501. 4. to bring, or carry in the hands; ἐξ αἰμάτου χοὰς κρήνης ἐνέγκου C. 471.

Φεῦ, οἰ! alas! an exclamation of grief or commiseration.

Φεύγω, impert., ἔφευγον R. 796. ἔφευγε 948. — perf., πεφευγὰ R. 356. πέφευγε Aj. 102. πεφευγέναι P.

1033. A. 433. πεφευγότες A. 408. — fut., φεύξομαι P. 1390. φεύξεσθαι R. 355. — aor., φύγω E. 1495. C. 832. 1735. φύγῃς T. 764. φύγῃ Aj. 398. φύγητε P. 778. φύγοι Aj. 451. φυγεῖν E. 687. R. 623. 823. φυγών E. 591. R. 118. φυγόντι 824. φυγόντες C. 1028.

Signification: 1. *to flee*; εἴς τις, ὃς φόβῳ φυγών R. 118. τὴν Κορινθίαν — χθόνα ἔφευγον 796. τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνοι 948. εἰ δ' ἐγκρατεῖς φεύγουσιν C. 1026. βιμφαρμάτοις φεύγοντες ἁμίλλαις 1066. αἰσχρὸν τὸ φεύγειν 1424. ποῖ φύγω; C. 832. 1735. ποῖ τις οὖν φύγῃ Aj. 398. 2. *to go into exile*; θνήσκειν, οὐ φυγεῖν σε βούλομαι R. 623. εἴ με χρὴ φυγεῖν 823. 3. *to escape*; ἢ πέφευγά σε; Aj. 102. φύγοι τὸν χὠ κακὸς τὸν κρείσσονα 451. ἢ μὴ φύγω σε; E. 1495. οὐδ' φυγόντες C. 1028. δοκοῦμ' ἂν τῆς νόσου πεφευγέναι P. 1033. τὸ μὲν γὰρ — ἐκ κακῶν πεφευγέναι ἥδιστον A. 434. χεῖρα σὴν μόλις φυγών E. 591. — 4. *to avoid*; ὅταν φεύγῃς κακά P. 637. αἰτίαν δὲ τῶν Ἀχαιῶν φεύξομαι; 1390. καὶ τοῦ τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς; R. 355. εἰ τῶνδε φεύγεις οὕνεκ' εἰς οἴκους μολεῖν 1010. οὐδὲ σοὶ φεύγειν καλόν C. 596. δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν E. 687. ἄγος φεύγοντες ὅσ A. 256. δύσομβρα φεύγων βέλη 356. ὀσμὴν ἐπ' αὐτοῦ, μὴ βάλῃ, πεφευγότες 408. 5. *to flee* through fear; μὴ φύγητε μηδαμῇ P. 778. μὴ φύγῃς τοὐμὸν κακόν T. 794. φεύγουσι γάρ τοι χοἱ θρασεῖς, ὅταν πέλας ᾖδη τὸν Ἅιδην εἰσορῶσι τοῦ βίου A. 576.

Φευκτός, *that may be avoided*; οἷαν ἐδήλωσας — ἀγγελίαν ἄτλατον οὐδὲ φευκτάν Aj. 222.

Φεύξις, *escape*; Ἅιδα μόνον φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται A. 359.

Φηγός, *a beech-tree?* τὴν παλαιὰν φηγόν T. 171.

Φήμη, 1. *a voice, an oracular voice or saying*; εἴτε τοῦ θεῶν φήμην ἀκούσας, εἴτ' ἐπ' ἀνδρὸς οἶσθά που R. 43. τίν' ἡμῖν ἥκεις ἐκ θεοῦ φήμην φέρων 86. ἐλαμψε γὰρ — φάμα Παρνασσοῦ 475. φῆμαι μαντικαί 723. 2. *a sound*; βαιὰν μοι — πέμπε λόγων φάμαν P. 835. 3. *a report, intelligence*: οὐ δή ποθ' ἧς ἠκούσαμεν φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια; E. 1098. φήμας λάβρας προστάτας 1144. ἄλαστον ἐμὲ ἐμοὶ φήμης ἀνάσχων τῆσδε T. 203. ὃς τελευταίαν ἐμοῦ φήμην πόθησθε θεσφάτων 1140. — 4. *a rumour*; τῆσδε τῆς φάμης ἔπο E. 65. ὁ χθονία βροτοῖσι φάμα 1055. 5. *Fame*; χρυσέας τέκνον ἐλπίδος, ἄμβροτε φάμα R. 158.

Φημί, *to say, to tell, to declare.*

Φθέγγομαι, *to speak, to utter*; βλέπ' εἰ καίρια φθέγγει P. 850. ἀκούσθ' οἷα φθέγγεται; C. 885. φθέγγομαί τ' ἄκων τάδε 991.

Φθόγγος, *a sound, a voice*; φθόγγος δ' ἐξαίφνης τινὸς 'θάσσον αὐτόν C. 1619. καὶ φθόγγος καὶ ἀνεμέων φρόνημα — ἐδιδάξατο A. 352. νυχίων φθογγάτων ἐπίσκοπε 1134. ὦ φθόγγε τοσοῦτον ἐμοὶ πέμψας P. 1431. ᾧ φθόγγ' ἂν οὔτ' ἂν εὕρες Aj. 1123. ἡλίου σέλας ἱῷα κινεῖ φθόγγματ' ὀρνίθων σαφῆ E. 18. ἔχθιστον φθόγγος τοῦθ' ἥκει πατρί C. 1179. ὦ φθόγγ' Ἀθάνας Aj. 14, that is, ὦ Ἀθάνα. — ὦ φθόγγ' ἀναιδές, ᾗ σὺ γὰρ ψαύσεις ἐμοῦ; C. 867, that is, ὦ σὺ ἀναιδέστατα φθεγξάμενε. ὦ φθόγγ', ἀφίκου E. 1216.

Φθείρω, *to destroy*; φθείρει τὰ πάντα κνώδαλα T. 713. σφ' Ὀλύμπου — πατὴρ — καὶ τελεσφόρος Δίκη κακοὺς κακῶς φθείρουσιν Aj. 1370. τοὺς θεῶν νόμους φθείροις ἂν 1323. — pass., *to be destroyed*; δεσπότασι τοῖς πάλαι — ἔφθαρται γένος E. 755. ἐφθαρμένας γὰρ — εὑρίσκομεν λείας ἀνάσσας Aj. 25. τῷ πότμῳ τῷ νῦν φθαρεῖσθαι R. 272. ὦ σῶμ' ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένον E. 1172. γῆς δῆ' ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένης R. 254. δηλαδὴ χερσὸς φθαρῆναι κἀγάμους ὑμᾶς χρεών R. 1502.

Φθινάς, *wasting*; οὔτε φθινάσιν πληγεῖσα νόσοις A. 813.

Φθίνω (φθίω), aor., φθίσον R. 202. φθίσας T. 1032. R. 1198., the passive is not formed from φθίνειν, but from the obsolete verb φθίειν, whence also is formed ἔφθισα, aor., ἔφθιτο R. 962. φθίμενος T. 1151. φθιμένης Aj. 141. φθιμένῃ A. 830. φθιμένων A. 590. 1. the aor. of the act. has a transitive signification *to destroy*; τὸν μέλεον φθίσας T. 1032. τὸν — ὑπὸ σῷ φθίσον κεραυνῷ R. 202. κατὰ μὲν φθίσας τὸν γαμφόνυχα παρθένον χρησμῳδόν 1198. 2. the other parts of the verb are used intransitively, *to perish, to waste away*; κάκιστ' ἐπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει A. 691. Νέσσου φθίνοντος T. 555. ἀνὴρ δ' ὃς ἔοικεν οὐ νόμῳ ἐμοὶ φθίνοντι μοῖραν 1229. ὅσας ἀνίας μοι κατασκέψας φθίνεις Aj. 984. ὦ γενεὰ τάλαινα, νῦν σε μοῖρα καθαμερία φθίνει, φθίνει E. 1406. pass., νόσοις ὁ τλήμων ἔφθιτο R. 962. φθιμένῳ τοῖς ἰσοθέοις ἄγκληρα λαχεῖν μέγ' ἀκούσαι A. 831. ἔστις Ἅιδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλει T. 1151.

δδεστὸν δὲ αὐτοῦ φθίνει T. 674. — φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός, φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις R. 25. 26. γᾶ φθίνουσα 666. φθίνει μὲν ἰσχὺς γῆς, φθίνει δὲ σώματος C. 616. ὁρῶ μὲν ἥβην, τὴν μὲν ἕρπουσαν πρόσω, τὴν δὲ φθίνουσαν T. 545. φθίνουσ' ἀσήμων ὀργίων μαντεύματα A. 1000. τῆς νῦν φθιμένης νυκτός Aj. 141. εἰ τὰ μὲν φθίνει 400. φθίνοντα γὰρ Λαΐου θέσφατ' ἐξαιροῦσιν ἥδη R. 906.

Φθογγή, *a voice*; βάλλει μ' ἐτόμα φθογγά του P. 205. πᾷ μοι φθογγὰ φορεῖται; R. 1310.

Φθόγγος, *a voice*; ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρόν C. 1606. γόων γὰρ οὐκ ἀσήμονες φθόγγοι 1665. κἀνακωκύει πικρᾶς ὄρνιθος ἐξὸν φθόγγον A. 420. ἀγνῶτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων 988. παιδός με σαίνει φθόγγος 1199. εἰ τὸν Αἵμονος φθόγγον συνίημι 1203. καί με φθόγγος οἰκείου κακοῦ βάλλει δι' ὤτων A. 1172.

Φθονερός, *envious*; μὴ φθονερὸν ἐξοῦσαι γλώσσας ὀδυνᾶν P. 1126.

Φθονέω, *to envy*; φθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν, μήτ' εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν R. 310. ὅταν προδείξῃς οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν 624. οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν A. 549.

Φθόνησις, *envy*; φορᾶς γέ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται T. 1202.

Φθόνος, *envy*; ὦ πλοῦτε καὶ τυραννί — ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται R. 382. ἔρις, μάχαι, καὶ φθόνος C. 1236. τῷ λόγῳ δ' οὐ χρὴ φθόνον προσεῖναι T. 249. πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντ' ὁ φθόνος ἕρπει Aj. 157. σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ E. 631. δέδορκα φάσμ' ἄνευ φθόνου μὲν οὐ πεπτωκός E. 1458. τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον P. 765.

Φθορά, *destruction, ruin*; σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθορὰν C. 370. εὐνῆς ἀποιμώζοντα τῆς κάτω φθορᾶν A. 1209.

Φιλάδελφος, *loving a sister*; φιλάδελφα κάτω δάκρυ' εἰβομένη A. 523.

Φιλάργυρος, *fond of gain*; τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος A. 1042.

Φίλαυλος, *loving the tones of the flute*; φιλαύλους τ' ἠρέθιζε Μούσας A. 954.

Φιλέω, aor., ἐφίλησα E. 1355. fut., φιλήσω C. 1133. φιλήσων Aj. 665. 1. *to love, to be fond of*; 2. *to like, to incline to anything*, thence *to be accustomed*; 3. *to kiss* C. 1133.

Φιλητέος, *that must be loved*; εἰ φιλητέον, φίλει A. 520.

Φίλιος, *friendly*; ὦ φιλία γενέθλα E. 219. γεραιὸν ἐς χέρα σῶμα σὸν προκλίναι φιλίαν ἐμὰν C. 201.

Φίλιστος see φίλος.

Φιλοίκτιστος, *prone to pity*, though some render it *to be pitied*; κάρτα τοι φιλοίκτιστον γυνή Aj. 577.

Φιλοκτήτης, *Philoctetes*.

Φιλόπονος, *fond of toil, laborious*; φιλοπόνων ἀλιαδῶν Aj. 866.

Φίλος, 1. adj., *friendly, beloved, dear, acceptable, agreeable*; 2. subst., *a friend, a beloved person*; sometimes, but seldom, spoken of *a thing*; τὸ φίλον σέβεσθαι C. 187. εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα T. 372. φίλα μοι, φίλα ταῦτα παρήγγειλας P. 1163. superl., φίλτατος, used adjectively and substantively both of *persons* and *things*; φίλιστος is once used as the superl. adj., πρὸς τῶν φιλίστων ἐκγόνων Aj. 829.

Φιλότης, *good-will, affection, friendship*; μὴ φιλότητ' ἀπόσχῃ P. 1107. πατρὸς — φιλότητι θιγών Aj. 1389. ὦ παντολαι φιλότητος ἀμειβόμεναι χάριν E. 132.

Φιλοτήσιος, *friendly*; τὰ δὲ πρὸς τέκνων διπλῇ φύλοπις οἰκεῖ' ἐξισοῦται φιλοτασίᾳ διαίτᾳ, *and as concerns their children, discordant strife is no longer counterpoised by friendly intercourse* E. 1062.

Φιλοφρόνως, *kindly*; εἰς χεῖρα Τεύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως θεὶς Aj. 738.

Φίλτρον, *a philtre* or *love-charm*; φίλτροις ἐὰν τοι τήνδ' ὑπερβαλώμεθα τὴν παῖδα καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλεῖ T. 581. τοιῷδε φίλτρῳ τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον 1132.

Φίλως, *in a friendly way*.

Φινείδης, *a son of Phineus*, Phineus had two sons, Plexippus and Pandion, whose eyes were put out by their stepmother Idaia, to which allusion is made in A. 959 δισσοῖσι Φινείδαις.

Φιτύω, *to beget*; τίς δ' ὁ φιτύσας πατήρ; T. 310. ὁ φιτύσας πατὴρ Aj. 1275. ὅστις δ' ἀνωφέλητα φιτύει τέκνα A. 641.

Φλαῦρος, *bad*, of words; κλύοντι φλαῦρα, *one who hears bad words* Aj. 1302. 2. *ill-omened*; οὐδ' ἀγγελοῦμεν φλαῦρα C. 1431. 3. *foolish, trifling*; φλαῦρ' ἔπη μυθούμενον Aj. 1141. γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον, ὃς νέοις πέσῃ, *it is a trifling boon to set up an old man, who in youth has fallen* C. 396.

Φλαυροῦργος, *unskilful*; αὐτόξυλόν γ' ἕκτημα, φλαυρούργου τινὸς τεχνήματ' ἀνδρός P. 35.

Φλεγέθω, *to shine*; ὦ λαμπρᾷ στεροπῇ φλεγέθων T. 99.

Φλέγω, 1. intrans., *to shine, to blaze*, spoken of *the sun*; ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανὴς κύκλος τῇ λευκοπώλῳ

φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν Aj. 658.; *of lightning*; οὐρανία γὰρ ἀστραπὴ φλέγει πάλιν C. 1466. *of fire*; ἀμφὶ μὲν νεῶν ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἐδωλίοις πυρὸς φλέγοντος Aj. 1257. *of a torch*; πελασθῆναι φλέγοντ' ἀγλαῶπι πεύκᾳ R. 213. 2. figuratively and trans., *to burn, to scorch*; ὃς νῦν — φλέγει με περιβάντος ἀντιάζων R. 192. hence pass., *to be inflamed by grief*; μηδέ γ' ἄγαν φλέγεσθον C. 1692, μὴ ἄκρως φλέγεσθε, τὸ ἐκ θεοῦ πεμφθὲν δυσανασχέτως φέρουσαι schol. ἅταν οὐρανίαν φλέγων, *inflaming thy heaven-sent calamity* Aj. 194. 3. *to consume*; πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει τε καὶ φλέγει Aj. 701, but most of the editions omit the words τε καὶ φλέγει.

Φλέψ, *a vein*; μέλαινά τ' ἄκρου τις παρέρρηγεν πεδὸς αἱμόρραγὴς φλέψ P. 814.

Φλογίζω, *to burn*; οὐδ' εἰ πυρφόρος ἀστεροπητὴς βροντᾶς αἰγαῖς μ' εἶσι φλογίζων P. 1184. φλογιζόμενον Ἅλιον αἰτῶ, *I entreat the blazing sun* T. 95.

Φλογιστός, *burnt*; τοὐμὸν ὃς ἔβρεν δέμας φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον E. 58.

Φλόξ, 1. *a flame*; φλὸξ αἱματηρὰ κἀπὸ πειρᾶς δρυὸς T. 763. μηρίων φλόγα A. 1007. spoken of *the sun*; τὸ γὰρ κάπαγμα τυγχάνω βίψασά πως — ἐς μέσην φλόγα, ἀκτῖν' ἐς ἡλιώτιν T. 693. τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα αἰθέσθ' ἄνακτος Ἡλίου R. 1425. 2. figuratively of *burning* or *consuming evil*; ἠνίσαν' ἀκτοτίαν φλόγα πήματος 166. See ἀνία.

Φοβερός, *fearful*; ἀκτέταμαι φοβερὰν φρένα R. 153.

Φοβέω, 1. act., *to frighten, to alarm*; πόνος ὁ μὴ φοβῶν P. 352. ᾧ μή 'στι δρῶντι τάρβος οὐδ' ἔπος φοβεῖ R. 296. τοῦτό μ' εἰσαεὶ φοβεῖ 1013. 2. pass., *to fear, to be afraid of*; στρατὸν δ' Ἀχαιῶν οὐ φοβεῖ —; P. 1234. κεἰ μὲν φοβεῖται R. 237. τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἄνθρωπος —; 977. φοβοῦμαι τὸ προσέρπον Aj. 225. τίνα φοβεῖ; E. 1467. ᾗ τοι πρὸς ἀνδρὸς ἢ τέκνων φοβουμένη T. 149. ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι, μή — 547. δίδαξον δὲ ὅτου φοβεῖ 668. — τὸ δεινὸν ἐδεφοβεῖτο R. 722. μέγαν ἄκνον ἔχω καὶ πεφόβημαι Aj. 139. πεφόβημαι λιθόλευστον Ἄρη ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπεὶς 247. εἰ φοβεῖ πρὸς τοῦτο T. 1201. εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα R. 980.

Φόβη, 1. *the hair of the head, a lock of hair*; ἐς δ' ἄκραν δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν C. 1464. τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας E. 441. 2. met., *foliage*; τυφὼς — πίμπλησι πεδίον, πᾶσαν αἰκίζων φόβην ὅλης πεδιάδος Aj. 415.

Φόβημα, *a terror*; ἐγχέων φόβημα δεῖμα C. 704.

Φοβητός, *terrible*; χῶρος — οὐκέτι φοβητὸς ὑμῖν P. 1139.

Φόβος, *fear*.

Φοῖβος, the god *Phœbus*.

Φοῖνιξ, *Phœnix*; φροῦδοι διώκοντές σε — Φοῖνιξ δ' ὁ πρέσβυς εἴ τε Θησέως κόροι P. 558. ἢ ταῦτα δὴ Φοῖνιξ τε χοὶ ξυναυβάται οὗτοι καθ' ὁρμὴν δρῶσιν Ἀτρειδῶν χάρν; 561.

Φοίνιος, *bloody*.

Φοινίσσω, *to make bloody*; μάστιγι φοινιχθεὶς Aj. 110.

Φοιτάς, *frantic, maddening*; κἀναστήσεις φοιτάδα δεινὴν νόσον T. 976.

Φοιτάω, 1. *to wander about, to stray*; φοιτᾷς δ' ὑπερπόντιος ἔν τ' ἀγρονόμοις αὐλαῖς A. 781. φοιτᾷ γὰρ ἐπ' ἀγρίαν ὕλαν R. 476. 2. *to rush wildly*; φοιτᾷ γὰρ ἡμᾶς ἔγχος ἐξαιτῶν πορεῖν 1255. 3. *to be in a state of frenzy*; φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις Aj. 59. 4. of disease, *to attack*; ἥδε μοι ἐξεῖα φοιτᾷ καὶ ταχεῖ' ἐπέρχεται P. 797. 5. *to approach*; φοιτῶν ἀναγκὴς ταῦρος T. 11.

Φονάω, *to be murderous, to be intent on murder*; φονᾷ, φονᾷ νόος ἤδη P. 1193. φονώσαισιν ἀμφιχανὼν κύκλῳ λόγχαις A. 117, the MSS. read φονίαισιν.

Φονεύς, *a slaughterer, a murderer*: and used figuratively *of a sword*; τοῦδ' αἱδίου κτενοῦντος — ὑφ' οὗ φόνιος ἅρ' ἐξέπνευσας Aj. 1005.

Φονεύω, *to slay, to murder*; τὸν μὲν — ξένοι ποτὲ λρσται φονεύουσι R. 716. ἔξω μέ που κελεύσατ' ἢ φονεύσατε 1411. καὶ γὰρ ἄλοιν ἐφόνευσα καὶ ἔλεσα C. 553. καὶ τίς φονεύει; τίς δ' ὁ κείμενος; A. 1159. πᾶς δὲ στρατὸς δίκαλτος ἓν μα χειρὶ φονεύει Aj. 403. ὅτῳ τρόπῳ δίκας ἀρείμην τῶν φονευσάντων πάρα E. 34.

Φονή, *slaughter*; τὸν — αἰτιδέλφων ἐν φονᾷς πεπτῶντ' ἔδαπτον A. 692. πολὺ δὲ κἀπελύσατ' ἐν φονᾷς τρόπῳ; 1298. στώντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φονᾷς ὄγκων A. 990, στώντας ἐν χηλαῖσιν φονᾷς means ἐπὶ φόνῳ, φονεύσαντας ἀλλήλους.

Φόνιος, 1. *murderous*; φόνιος Ἅιδας C. 1686. φονίῳ πελάκει E. 99. 2. *bloody*; Κενταύρου φονίᾳ νεφέλᾳ χρίει δολοπωλὸς ἀνάγκα (σφε) T. 828. ὅπο φόνια κέντρ' T. 836.

Φόνος, 1. *slaughter, murder*; λαὸς

— πρεσβεύοντας φόνου P. 105. φόνου φόνου δὲ βύσιον τίσω 947. φόνῳ φόνου πέλω λύσοντας R. 100. τῷδε συμπίπτει φόνῳ 113. τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου 266. φόνου τὸν Λαΐειον 450. τόν γε Λαΐου φόνου 852. ἀπό τε φόνου ἔβρυτο 1351. ἔδου φόνου — πατρός; C. 547. ἐάν τινες διακωλύσωμεν ἰόντα φόνου τοῦσιν ἐμαίμοις 1768. πατρὶ μηνίσας φόνου A. 1162. χεῖρα μαιμῶσαν φόνου Aj. 50. ἔκειρε πολύκερον φόνου 55. ἐν δ' ἀρτίοις — ἔζετ' ἀρτίου φόνου 302. νεοσφαγῆ — προσλεύσσων φόνου 542. στρατῷ σύμπαντι βουλεύσας φόνου 1034. πατρὶ τιμωρὸν φόνου E. 14. τίσασθε πατρὸς φόνον ἡμετέρου 116. λυτήρι' αὐτῇ τοῦδε τοῦ φόνου φέρειν; 439. φόνου πότ' αὐτὸν πράκτορ' ἕξεσθαι πατρός 941. τὸν αὐτόχειρα πατρῴου φόνου 943. ὁ — προστήτην φόνου 968. κἀνασώσασθαι φόνου 1122. ἐν πατρὸς φόνῳ 1344. — πατρὸς ἐκ φόνων E. 11. φόνους πατρῴους 769. C. 994. ὁ — τοῦ δασυστέρνου παρὰ Νέσσου φθίνοντος ἐκ φόνων ἀνειλόμην T. 555. φόνοι, στάσεις, ἔρις, μάχαι C. 1235. ὅστις φόνους μοι καὶ γάμους καὶ ξυμφορὰς τοῦ σοῦ δεῖκας στόματος C. 966. 2. *capital punishment*; φόνον προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει A. 36. — 3. *bloodshed*; οὐδ' ἀνίεσαν φόνου μυδώσας στεγόνας (αἱ γλῶσσαι) R. 1278. δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ Aj. 43.

Φορά, *a carrying*; φορᾶς γέ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται T. 1202.

Φορδδὴν, *hurriedly*; πῇ μοι φθογγὰ — φορδδὴν; R. 1310, see διαπέταμαι.

Φορβάς, *affording food*; φορβάδος ἐκ τε γᾶς ἐλεῶν P. 693.

Φορβή, *food, nourishment*; ἢ 'πὶ φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν P. 43. φορβῆς χρείᾳ 162. — φορβὰν ἱερᾶς γᾶς σπόρον 700. εἴ ποτε — ἀνύσειε γαστρὶ φορβάν 704. οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων 1095. φορβῆς τοσοῦτον, ὅσ ἔγος, μόνον προθεὶς A. 771. ὄρνισι φορβὴ παραλίοις γενήσεται Aj. 1044.

Φορέω, *to bear, to carry, to convey*; ἐσθήματα φοροῦντ' ἐκείνῳ ταυτά E. 261. στολὰς ταύτας φορεῖν C. 1359. σκῆπτρον δίφορει ποτὲ αὐτός E. 412. ἀδελφὰ τούτοισιν φορεῖ τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια C. 1264. μὴ νῦν ἐν ἤθος μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει A. 701. — pass., *to be borne* with violence; φορούμενος πρὸς οὖδας E. 742. κύνες δ' ἄνω 'φορεῖτο E. 705.

Φόρημα, *a burden*; δυσχέρεια πολλὴ τοῦδε τοῦ φορήματος P. 472.

Φόρτος, *a burden*; κόρῳ — παρεισδέδεγμαι, φόρτον ὅστε ναυτίλος T. 534.

Φραγμός, *a closing, means of closing*; εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν πηγῆς ἐ ὄντων φραγμός R. 1387.

Φράζω and **φράζομαι**, 1. act., generally signifies *to tell*; in a few instances its meaning is somewhat different, as *to disclose*; ἀ' μοὶ πρόθεν οὐκ ἔτλη ποτὲ — φράσαι T. 15 *to announce*; τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῦσον φράσειεν ἂν ἡμῖν — παρουσίαν E. 1092. *to persuade, to prompt* δόλος ἦν ὁ φράσας E. 190. ὅτα παρουσία φράζῃ 1243. *to bid*; σ δ' ἐγὼ φράζω T. 468. *to mean* ἢ τόνδε φράζεις; *do you mean thi man?* R. 1120. *to explain*; φρ σον δ' ἅπερ γ' ἔλεξας P. 555. 2 mid., *to consider, to reflect*; ἄρ οἶδεν ἀνθρώπων τις; ἆρα φράζεται A. 1035. ὅπως κρύψεις τάφῳ φράζο τὸν ἄνδρα Aj. 1020. φράζου μὴ πόρσω φωνῶν E. 206. πρὸς ταῦτα φράζο E. 373.

Φρενόθεν, *purposely*; οὔποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερὰ — ἔβας τόσσο Aj. 182.

Φρενομάρης, *madly*; μάτηρ νιν ὅταν νοσοῦντα 'φρενομάρης ἀκούσῃ, *when a mother shall have heard that he is diseased with madness* Aj. 615.

Φρενόω, *to admonish, to give advice*; εἰ δίκαιον τοὺς ἐλευθέρους φρενοῦν γνώμαισι δούλαις T. 52. κλάων φρενώσεις, ὃν φρενῶν αὐτὸς κενός A. 750.

Φρήν, 1. *the heart*; ὁρῶμεν αὐτὴν — πλευρὰν ὑφ' ἧπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην T. 927. 2. met., *the mind*, as the seat of thought and understanding; 3. *sound mental powers, good sense, reason*; καὶ μὴ τόδ' ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοι γνώμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς Aj. 442. γνώμη φρενῶν R. 524. εἰ μὲν εἰχέτην ἤδη φρένας 1511. οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας φανεῖ φρένας ποτέ C. 809. κατορθοῦντος φρένα 1464. ἐπήβολον φρενῶν A. 488. μὴ — τὰς φρένας γ' ὑφ' ἡδονῆς γυναικὸς οὔνεκ' ἐκβάλῃς A. 644. θεολφόυσιν ἀνθρώποις φρένας 679. ὃν φρενῶν αὐτὸς κενός 750. τοῦ πότ' εἶ φρενῶν; E. 302. φρενῶν τιτάμενοι E. 1318. φρένας εἴ τινας ἔχεις P. 1115. 4. *purpose, will*; τὸν ἄνδρ' ἔασον τόνδε τῇ θ' αὐτοῦ φρενὶ χάριν παρασχεῖν C. 1184. οἴκτου πάρος γε σῆς ἀπεστάτουν φρενός A. 980.

Φρίκη, *a shuddering, horror*; τοίαν φρίκην παρέχεις μοι R. 1306.

Φρίσσω, 1. *to shudder*; ὅστε φρίξαι E. 1400. κλύουσ' ἔφριξα τάσδε συμφορὰς T. 1033. 2. *to thrill* from emotion; ἔφρικ' ἔρωτι, *I thrill*

with love Aj. 678. 3. with an accus., *to shudder at*; τὸ σὸν φρίσσω στόμα A. 984.

Φρονέω, 1. the most usual signification is *to think, to bear in mind*; ὃ μηδὲν ὑγιὲς μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν P. 994. κἂν τὰ λοιπ' οὕτω φρονῇς 1243. παθὼν ἔγνως ἃν οἷά περ φρονεῖς R. 403. οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς 550. φρονῶν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς 617. πιθοῦ θελήσας φρονήσας τε 649. φρονοῦσ' ὅτι ἔργοις πεπονθὼς ῥήμασίν σ' ἀμύνομαι C. 876. ἴσον φρονῶν A. 370. τῶνδε χωρὶς οἱ φρονεῖς 506. φρόνει νυν ὡς ἥξοντα T. 288. ἐπεί σε μανθάνω θνητὴν φρονοῦσαν θνητά 473. τὸ δ' δδ' ὁρᾶν φρονοῦντα 1221. τοῦτό τις φρονῶν ἵστω Aj. 413. μάρα μοι δοκεῖς φρονεῖν 591. ἔστις — μὴ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ 748. οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονῶν 764. τίνι φρονοῦντι καίρια; E. 221. φρόνει τοιαῦτα 1045. εὖ φρονεῖν, *to think rightly, to be wise* E. 386. ὅταν εὖ φρονῇς 1027. οἱ φρονοῦντες εὖ Aj. 1231. εἴην οὐκ ἂν εὖ φρονῶν 1309. οὐκ εὖ φρονεῖς R. 552. λέγοις ἂν εὖ φρονῶν 570. οὐ γὰρ φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω 626. εἶπον ἂν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν A. 751. καλῶς. — οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν R. 600. οὐ καλῶς φρονεῖ T. 442. κακῶς. — φρονῶν κακῶς E. 337. 540. μέγα φρονεῖν, *to be high-minded, to have a high spirit*; μεῖζον, σμικρά τ. σμικρόν, μηδὲν φρονεῖν. νῦν δ' ἐγὼ μέγ' εὖ φρονῶ Aj. 1067. μέγ ἔξεστιν φρονεῖν 1104. φρονεῖ γάρ, ὡς γυνή, μέγα R. 1078. οὐ γὰρ ἐκπέλει φρονεῖν μέγα A. 475. φρονείτω μεῖζον ἢ κατ' ἄνδρα, *let him be more high-minded than becomes a mortal* A. 765. σμικρὸν φρονεῖν, *to think little of oneself*; ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὸν φρονεῖν Aj. 1099. μηδὲν φρονεῖν, *to have no skill*; φάσκειν ἔμ' ἕξιν μαντικῆς μηδὲν φρονεῖν R. 462. 2. *to bethink oneself, to consider*; θνητοῦ πέφυκας πατρός, Ἠλέκτρα, φρόνει E. 1162. φρόνησον — πατὴρ ὡς νῦν ἐπεχθὴς δυσκλεής τ' ἀπόλοιτο A. 49. ταῦτ' οὖν, τέκνον, φρόνησον 1010. 3. *to pay attention to*; φρονεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν ἐγὼ λέγω E. 1037. 4. *to understand, to perceive, to feel*; φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἔν' ἔσταμαν T. 1135. σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἔστ', ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν Aj. 922. εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ἡμᾶς R. 302. ἆρ' οὐκ ἐμαυτὸν ἢ σὺ τὰν Θήβαις φρονῶ; C. 795. φρονῶ 1738. 5. *to know*; ὁ δοὺς δὲ ταῦτ' ἐμοὶ λῴων φρονεῖ R. 1038. φρόνει βαβὰξ εὖ νῦν ἐπὶ ζυροῦ τύχης A. 970. σαφῶς φρόνει P. 799. 6. *to mean, to wish*; ἃ μὴ φρονῶ γὰρ οὐ φιλῶ λέγειν μάτην R. 1520. 7. *to be disposed* in any way; δηλώσαιμ' ἂν οἵ' αὐτοῖς φρονῶ E. 326. ὧδε καὶ φρονοῦμεν, ἔστε ταῦτα δρᾶν T. 490. φρονοῦσά γ' εὖ R. 1066. τελεῖν δ' ὅσ' ἂν μέλλῃς φρονῶν εὖ ξυμφέρον' αὐταῖς ἀεὶ C. 1631. εὖ σοι φρονήσας εὖ λέγω A. 1018. εὖ φρονῶ τὰ σά Aj. 486. — 8. *to be wise* or *prudent* φρονεῖν ὡς δεινόν R. 316. μὴ — φρονῶν γ' ἀποστραφῇς 326. οὐκ ἂν παρείμην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν C. 1662. τοῖς δ' ἐγὼ 'δόκουν φρονεῖν A. 553. ἔστις γὰρ ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ 703. διδαξόμεσθα δὴ φρονεῖν 723. πολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας πρῶτον ὑπάρχει 1327. μεγάλοι δὲ λόγοι — γήρᾳ τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν 1332. ὅσῳπερ καὶ φρονεῖν οἶδεν μόνη T. 312. νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν E. 376. ὡς — τὸ λοιπὸν ἢ φρονοῦσαν ἢ μάραν λέγῃς 878. εἰ σεαυτῇ τυγχάνεις δοκοῦσά τι φρονεῖν 1045. εἴπερ κἀγώ τι φρονῶ P. 192. εἴπερ τι Κάλχας εὖ φρονῶν μαντεύεται Aj. 733. οὐ and μὴ φρονεῖν, signify *to be unwise* or *imprudent*; ὅσῳ περ μὴ φρονεῖν πλείστη βλάβη A. 1038. ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιστος βίος, τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κἀρτ' ἀνώδυνον κακόν Aj. 550. 551. πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτε R. 328, that is, ἀφραίνετε. εἰ φρονῶν ἔπρασσον, *if I had done it consciously* C. 272. 9. *to be in one's senses*; φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ἔκης Aj. 82. ἐ' νὴρ φρονεῖν ἔοικεν 337. τέλμησον εἰπεῖν, εἰ φρονεῖς, ἃ σ' ἱστορῶ T. 403. ἃ χρῆν σ' ἀρήγειν, εἰ φρονοῦσ' ἐτύγχανες E. 519. παρὸν φρονῆσαι P. 1087.

Φρόνημα, 1. *mind*; ἐμπέδοις φρονήμασιν A. 169. παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν ψυχήν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην 176. τοιόνδ' ἐμὸν φρόνημα 207. τὰ σκληρ' ἄγαν φρονήματα πίπτειν μάλιστα 469. 2. *thought*; καὶ φόβημα καὶ ἀνεμέον φρόνημα — ἐδιδάξατο A. 353. 3. *pride, overbearing*; ἀνδρὸς οὐδενὸς φρόνημα δείσασα A. 455.

Φρόνησις, *design*; φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω R. 664. χοῦτος τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι λῴω τιν' ἡμῖν P. 1067.

Φρόνιμος, 1. *prudent*; ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα R. 692. τοὺς ἀνοήτους φρονιμωτέρους εἰωνοῦς E. 1048. 2. *in possession of one's senses*; καὶ νῦν φρόνιμος νέον ἄλγος ἔχει, *and now being restored to his senses he has a new grief* Aj. 252. ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα R. 692, see ἄπορος.

Φρονούντως, *prudently*; λέγειν φρονούντως A. 678.

Φροντίζω, 1. *to think of, to be concerned about*; μὴ φροντίσῃς P. 1390. 2. *to consider*; φροντίζοθ' ὃς τοῖς τοῖς τε καὶ σοφωτέροις — πλείοσιν μαχόμενοι E. 1362.

Φροντίς, 1. *care, thought*; ἔχε — φροντίδας νέας P. 211. ἆρα — πῶς δέ μοι τἀντεῦθεν φροντίδος 824. τὸ δ' ἀλόσιμον ἐμῇ φροντίδι 851, see ἀλόσιμος. — πολλὰς δ' ὁδοὺς ἀλθόντα φροντίδος πλάνοις R. 67. οὐκ ἔνι φροντίδος ἔγχος 170. τὸ γὰρ τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύ 1390. τὸ τᾶς εὐφήμου στόμα φροντίδος ἱέντες C. 131. ποῖ τις φροντίδος ἵλθῃ 167. τοῦ τυφλοῦ τίν' ἀντρωτὴν ἢ φροντίδ' ἕξειν 301. τοῦδε φροντίδ' οἰκέτ' εἰσορῶ E. 601. ποίας δέ μοι δεῖ πρός γε τήνδε φροντίδος —; 602. τάνδε φροντίδας μαθεῖν Aj. 479. 2. *anxiety*; ἔνι τις — λάβῃ τ' ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος T. 148. πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις A. 225.

Φροῦδος, *gone, vanished*; φροῦδοι διώκοντές σε — Φοίνιξ' θ' ὁ πρέσβυς οἵ τε Θησέως κόροι P. 557. φροῦδός ἐστιν Ἀργείων στρατός A. 15. ἡ γυνὴ πάλιν φρούδη 1230. ἐγγελῶσα φροῦδος E. 797. φροῦδος ἀρτίως Aj. 723. Ἀντίλοχος αὐτῷ φροῦδος P. 423. φροῦδος ἀναρπασθεὶς E. 838. φροῦδος αὐτὸς εἶ θανών 1141. φροῦδα τἀπειλήματα C. 666. φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος Aj. 257.

Φρουρά, *a watching, watchfulness*; οὐδέ μ' ὄμματος φρουρὰ παρῆλθε τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον T. 225.

Φρουρέω, *to watch, to guard*; καί σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ δαίμων ἄμεινον ἢ 'μὲ φρουρήσας τύχοι R. 1479. φρουρήσουσ' ὅπως Αἴγισθος ἥμας μὴ λάθῃ μολὼν ἔσω E. 1394. κἀγὼ λαθραῖον ὄμμ' ἐπεσκισμένη 'φρούρουν T. 911. τὸ σὸν φρουρεῖν ὄμμα P. 151. σοὶ — τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρῆσαι χρέος, *be it thy care, having gone, to perform thy duty cautiously* E. 74. pass., οἷον ὑπ' ἀνδρῶν ἥδε φρουρεῖται πόλις C. 1017.

Φρούρημα, *that which is guarded*; βουκόλων φρουρήματα Aj. 54.

Φρύαγμα, *the snorting* of horses; ὃς ὑπερβάλοι χνόας τις αὐτῶν καὶ φρυάγμαθ' ἱππικά E. 707.

Φρύγιος, *Phrygian*; παῖ τοῦ Φρυγίου Τελεύταντος Aj. 209. τὰν Φρυγίαν ξένων Ταντάλου, *Niobe* A. 818.

Φρύξ, *a Phrygian*; πατρός, εἴπερ τινος, σθένοντος ἐν πλούτῳ Φρυγῶν Aj. 483. αὐτὸν — ἐξεύρομεν ζητοῦντες ἔχθιω Φρυγῶν 1038. ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα 1271.

Φυγάς, 1. *a banished person, an exile*; φυγὰς ἀπεξενοῦτο E. 766. ἑκτὸς οἴκων, κἀπὶ γῆς ἄλλης φυγὰς — ἀπώλου 1125. 2. of an army *put to flight*; τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν φῶτα βάντα — φυγάδα πρόδρομον ὀξυτέρῳ κινήσασα χαλινῷ A. 108. εἰ τοὺς κτανόντας Ἅιδου — γῆς φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα R. 309. τὸ κοῖλον Ἄργος βὰς φυγὰς C. 379. κἀξεκηρύχθην φυγάς 431. φυγὰς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμην ἐγώ 445. γῆς δὲ πατρῴας ἐξελήλαμαι φυγάς 1294. φυγὰς κατελθών A. 200.

Φυγγάνω, *to escape*; οὔτι με φυγγάνει E. 130.

Φυγή, 1. properly *flight*; φυγῇ μ' οἰκεῖν' ἀπ' αὐλίων πελᾶτε P. 1134. ἀελλάδων ἵππων σθεναρώτερον φυγῇ πόδα νωμᾶν R. 468. ἐκ δ' ὁρμωμένου πατρὸς φυγαῖσιν ἡμπλακε A. 1219. — 2. *exile*; ἐμοὶ ζητῶν ὄλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς R. 659. — 3. *escape*; φυγὴν δέ τοι μήπω γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίου βροτῶν C. 281. νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφρασται A. 360.

Φυλακτέος, *that is to be observed*; μή σοι πρόνοι' ᾖ τοῦ θεοῦ φυλακτέα C. 1182.

Φύλαξ, 1. *a guard*; ὃς ἦν νεὼς σῆς σὺν δυοῖν ἄλλοιν φύλαξ P. 539. φύλαξ δέ μου πιστὴ κατέστης C. 356. φύλαξ ἐλέγχων φύλακα A. 260. τόν τε χρυσέων δράκοντα μήλων φύλακα T. 1090. Χρύσης πελασθεὶς φύλακος, ὃς τὸν ἀκαλυφῆ σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφις P. 1311. εὐνᾶσθαι κυνζᾶσθαί τ' ἐξ ἄντρων ἀδάμαντον φύλακα παρ' Ἅιδῃ C. 1568. 2. *a guardian*; πάλαι φύλαξ ἔβην τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυνηγίᾳ Aj. 36. τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεύκρον ἀμφί σοι λείψω 559. χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ R. 1418.

Φυλάσσω, 1. act. fut., φυλάξει C. 673. — aor., ἐφύλαξα Aj. 531. φυλάξαι E. 1496. — pass. fut., φυλάξεται P. 48.; — mid. fut., φυλάξομαι P. 453. E. 1000. — aor., φύλαξαι C. 159.

Signification; I. act. and pass. 1. *to guard*; σῶζ' αὐτὰ καὶ φύλασσε (τὰ τόξα) P. 755. ὃς τὸν ἀκαλυφῆ σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφις 1312. ὡς λίοντ' συγνόμω φυλάσσετον, οὗτος σὲ καὶ σὺ τόνδε 1422. φύλασσε τὸν τυφλόν C. 21. φύλασσε πατέρα τόνδε 509. σέ νιν τάξω φυλάσσειν 645. ἀλλ' οὖν ἐγὼ 'φύλαξα Aj. 531. ἔχ' αὐτὸν καὶ φύλασσε 1159. εἰ σταθμοῖσι τοῖσδε μὴ 'κύρουν ἐγὼ πάλαι φυλάσσων E.

1324. καὶ μὴν πίλας γε προσπόλους φυλάσσεται Aj. 535. φυλάξεται στίβος P. 48. 2. *to protect*; οἶδ' ὅτι τοὐμὸν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς C. 673. 3. *to keep*; φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρόν E. 1496. τὸ σὸν μόνον πιστὸν φυλάσσων C. 632. σκαιοσύναν φυλάσσων, *cherishing folly* C. 1215. ὦ πλοῦτε καὶ τυραννί — ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται R. 382. 4. *to observe, to take heed to*; φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον T. 613. πέμπει με σοὶ φέροντα τάσδ' ἐπιστολὰς Τεῦκρος φυλάσσειν Aj. 769. 5. *to watch*; μηδέ με φύλασσ' ἐφορμῶν ἔνθα χρὴ ναίειν ἐμέ C. 816. II. mid., 1. *to preserve or keep for any one*; τὰ μὲν λελεγμένα ἄρρητ' ἐγώ σοι κάτελῆ φυλάξομαι E. 1000. 2. *to beware*; εὖ φύλαξαι C. 159. τό τ' Ἴλιον καὶ τοὺς Ἀτρείδας εἰσορῶν φυλάξομαι P. 453.

Φυλλάς, 1. *a heap of leaves, a grove thick with leaves*; τὰν ἄβατον θεοῦ φυλλάδα μυριόκαρπον C. 682. βωμοὺς ὀρίζει τεμενίαν τε φυλλάδα T. 751. 2. *leaves*; στειπτή γε φυλλάς P. 33.

Φύλλον, *a leaf*; φύλλον εἴ τι νώδυνον κάτοιδέ που P. 44. φύλλον τί μοι πάριστιν, ᾧ μάλιστ' ἀεὶ κοιμῶ τόδ' ἕλκος 645. ἠπίοισι φύλλοις 691. γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλαίας C. 706.

Φῦλον, *a race, a tribe, a crowd of people*; τὸ δ' ἄλλο φῦλον ἐξεστεμμένον ἀγοραῖσι θακεῖ R. 19. κουφονῶν τε φῦλον ὀρνίθων ἀμφιβαλὼν ἄγει A. 342.

Φύλοπις, *strife*; τὰ δὲ πρὸς τίνων λιπλῇ φύλοπις οὐκέτ' ἐξεσοῦται φιλοτασίᾳ E. 1061.

Φύξιμος, *able to escape*; καί σ' οὔτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδεὶς A. 783.

Φυσάω, 1. *to breathe, to exhale*; φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥῖνας Aj. 901. ἔτι γὰρ θερμαὶ σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν μένος 1391. met., τὸ δυσίριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης E. 1377.

Φυσιάω, *to puff, to pant*; φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοὴν — φοινίου σταλάγματος A. 1223.

Φύσις, 1. *nature, the nature of any person or thing, natural disposition or form*; ἔξοιδα καὶ φύσει σε μὴ πεφυκότα τοιαῦτα φωνεῖν P. 79. εὐγενὴς γὰρ ἡ φύσις κἀξ εὐγενῶν — ἡ σή 862. τὴν αὐτοῦ φύσιν ὅταν λιπών τις δρᾷ τὰ μὴ προσωκότα 890. καὶ γὰρ ἂν πέτρου φύσιν σύ γ' ὀργάνειας R. 335. τὸν δὲ Ἀΐδου φύσιν τίν' εἶχε φράζε 740. οὐδὲ νιν θνατὰ φύσις ἀνέρων ἔτικτεν 869. ὦ πάντ' ἐκείνω τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις φύσιν κατεικασθέντε C. 339. ὅσον φύσις δίδωσιν αὐταῖν 446. ἐξεπράθρονται φύσιν 1196. πρὸς ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν; A. 723. σχεδόν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν E. 599. ἣν φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἥσσων τότε 1012. ἢ φίλων τις ἢ πρὸς αἵματος φύσιν 1114. πρὸς μὲν γὰρ φύσιν Τ. 307. γυνὴ δέ, θῆλυς οὖσα κοὐκ ἀνδρὸς φύσιν 1051. ὅστις ἀνθρώπου φύσιν βλαστών Aj. 747. μή τοι φύσιν γ' ἀσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς Aj. 467. κἀξομοιοῦσθαι φύσιν 545. αἱ δὲ ταιαῦται φύσεις αὐταῖς — εἰσὶν ἄλγισται φέρειν R. 674. τὴν φύσιν δ' ἐδείξας — ἐξ ἧς ἔβλαστες P. 1294. 2. *a nature, a created being, offspring*; thence it is used of *fish*; πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν A. 345. 3. *birth, age*; ὧν φύσει νεώτερος C. 1297. 4. *origin*; τὴν σὴν δμαιμον, ἐκ πατρὸς ταὐτοῦ φύσιν E. 317. καίτοι πῶς ἐγὼ κακὸς φύσιν; C. 271. εἰ γὰρ δὴ τά γ' ἐγγενῆ φύσει ἄκοσμα θρέψω A. 655, ἐγγενῆ φύσει, are to be taken together, not φύσει ἄκοσμα. κάρτα λαμπρὰ καὶ κατ' ὄμμα καὶ φύσιν Ἰόλη καλεῖτο T. 378. οὐ μαθὼν ὃς εἰ φύσιν Aj. 1238. ἡ φύσει μὲν ἦν βασίλεια 1280. δεινὰ φύσις (ἡ ἐμή) C. 212, schol. γίννα. — 5. *a mode of living*; ταύτην γὰρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν λόγος ἐστὶ φύσιν P. 165. — δρόμον δ' ἰσώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα, *for the report is that he exercises this mode of sustenance* E. 676., there is no satisfactory way of rendering this most difficult passage; Brunck, Erfurdt, Hermann, and Musgrave, since followed by Dindorf, read τῇ ἀφίσει, that is for the sake of the metre, τἀφίσει, and Brunck explains it thus: tam celeriter cursum peregisse, ut vix quidquam temporis inter initium et finem intercesserit; but Hermann translates it cursum æquare carceribus, which he explains to mean percurso stadio terminare cursum ibi, ubi coeptus erat: and Dindorf remarks that these words describe the diaulus or whole course, which was from the starting-place and back; so that if τἀφίσει is read, the sense, or rather rendering, will be, *having made the goals of the course even with the starting-place*; but Ellendt retains the old reading τῇ φύσει and says that one of the Scholiasts has come very near the meaning, ἁρμοδίως τῇ ἑαυτοῦ φύσει δραμών. Φύσει, he adds, is not to

be taken in an ablative but in a dative signification, and the passage means δρόμου φύσει ἰσοῦν τὰ ἴχνη, pedum pernicitati et cursus celeritati æquare a. convenientem reddere, same as assequi metam.

Φυτάλμιος, *from the birth*; ἀλαῶν ὀμμάτων ἄρα καὶ ἦσθα φυτάλμιος, *wert thou from thy birth blind of eye?* C. 149.

Φύτευμα, *a plant*; φύτευμ' ἀχείρωτον, αὐτόποιον C. 703.

Φυτεύω, *to beget*; οὐδὲν ἔξω τοῦ φυτεύσαντος σὺ δρᾷς P. 892. τοῦ φυτεύσαντος πατρός R. 793. 1514. οὔποτ' εἶμι τοῖς φυτεύσασίν γ' ὁμοῦ R. 1007. ἢ μὴ μίασμα τῶν φυτευσάντων λάβῃς; 1012. νὼ γάρ, ὦ 'φυτεύσαμεν, ὀλώλαμεν 1504. τοὺς φυτεύσαντας σέβειν C. 1379. τοῦ φυτεύσαντος κλύειν T. 1234. τοιόνδε μέντοι — Παλλὰς φυτεύει πῆμα Aj. 933. ὕβρις φυτεύει τύραννον R. 873. ὦ γάμοι, γάμοι, ἐφύσαθ' ἡμᾶς καὶ φυτεύσαντες πάλιν ἀνεῖτε ταὐτὸν σπέρμα R. 1404. κεἰ μὴ σός, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ πότμου φυτευθείς C. 1326.

Φυτοσπόρος, *a father*; ἡνίκ' οὐκ ἔπειθε τὸν φυτοσπόρον τὴν παῖδα δοῦναι T. 358.

Φυτουργός, *who beget*, of a father; τοῦ φυτουργοῦ πατρός R. 1482.

Φύω, — perf., πέφυκα P. 554. R. 1082. E. 598. πέφυκας E. 1162. C. 916. A. 38. 684. πέφυκε and πέψυκεν E. 314. T. 377. 440. A. 436. πεφύκατον C. 1371. πεφυκέναι P. 1358. T. 719. Aj. 1074. πεφυκώς P. 1228. C. 1296. πεφυκότα P. 79. πεφυκόσιν E. 977. — fut., φύσει R. 438. — aor., 1. ἔφυσας C. 1191. ἐφύσαμεν T. 31. ἐφύσατε R. 1404. ἔφυσαν R. 436. — φύσῃ E. 1455. φῦσαι A. 643. φύσας R. 1019. C. 808. E. 473. φύσαντος T. 1175. C. 440. φύσαντι 1115. φύσαντα T. 1026. Aj. 512. C. 428. φύσαντες T. 1258. A. 638. — aor. 2. ἔφυν P. 88. 531. 898. 1041. 1063. R. 587. 601. 822. 1015. 1359. 1363. C. 747. A. 79. 519. 858. 896. E. 465. 929. ἔφυς E. 333. 985. R. 9. 440. 627. C. 204. ἔφυ P. 326. 1412. R. 389. 435. 593. 1365. A. 497. 558. 571. E. 229. 849. 1003. 1241. T. 36. 489. ἔφυτον C. 1381. ἔφυμεν A. 62. R. 455. φῦναι Aj. 1354. C. 1227. 1446. A. 717. φύς R. 1184. φύντι A. 145.

Signification; 1. the present, first aorist, and future tenses, are used in the sense of *to beget* generally; πόνους αὐτῷ φῦσαι A. 643. θεοὶ φέουσιν ἀνθρώποις φρένας 679. ἅπανθ' ὁ μακρὸς — χρόνος φύει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται Aj. 653. οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας φανεῖ φρένας ποτε C. 808. ὡς — μηδὲ πρὸς βίαν ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχὼν φύσῃ φρένας E. 1455. and specially of *a parent*; τὸν φύσαντ' οἰκτίρας T. 1026. Διὸς — τοῦ με φύσαντος κάρα 1175. οἱ φύσαντες καὶ κληζόμενοι πατέρες 1258. καὶ μητέρ' ἄλλη μοῖρα τὸν φύσαντά τε καθεῖλεν Ἅιδου θανασίμους οἰκήτορας Aj. 512. καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί; R. 1019. τὸν φύσαντ' ἐμὲ — οὐκ ἔσχον C. 428. ἀντὶ τοῦ φύσαντος εἰλίσθην θρόνους καὶ σκῆπτρα κραίνειν 449. γονὰς κατηκόους φύσαντες 638. ἐμφύντι τῷ φύσαντι 1115. ἔφυσας αὐτόν 1191. οὐ γάρ ποτ' ἀμναστεῖ γ' ὁ φύσας Ἑλλάνων ἄναξ E. 473., and of *both parents*; τοῖς γονεῦσιν, οἵ σ' ἔφυσαν R. 436. κἀφύσαμεν δὴ παῖδας T. 81. ὦ γάμοι, γάμοι, γάμοι, ἐφύσαθ' ἡμᾶς R. 1404. ἥδ' ἡμέρα φύσει σε καὶ διαφθερεῖ R. 438, sc. δείξει σε, ὅθεν ἐγεννήθης. 2. the perfect and second aorist of the active have an intransitive signification; *to be endued with a certain nature* or *innate disposition, to be by nature, to be naturally*; ἔξοιδα καὶ φύσει σε μὴ πεφυκότα τοιαῦτα φωνεῖν P. 79. ἔφυν γὰρ οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς 88. εἰ μὴ κακὸς πέφυκα 554. νικῶν γε μέντοι πανταχοῦ χρῄζων ἔφυν 1041. σοφὸς πεφυκὼς οὐδὲν ἐξανδᾷς σοφόν 1228. δόξεις ὁμοῖος τοῖς κακοῖς πεφυκέναι 1358. οὐκ οὖν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὑρίσκειν ἔφυς; R. 440. οὔτ' αὐτὸς ἱμείρων ἔφυν τύραννος εἶναι μᾶλλον ἢ τύραννα δρᾶν 570. ἀλλ' οὔτ' ἰραστὴς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφυν 601. εἰ μὴ πλεῖστον ἀνθρώπων ἔφυν κάκιστος C. 747. εἶτ' εὐγενὴς πέφυκας A. 38. γυναῖχ' ὅτι ἔφυμεν 62. ἔφυν ἀμήχανος 79. οὗτοι συνίχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν 519. φῦναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων 717. ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς 1039. οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι Aj. 1074. ὅστις σε — μὴ λέγει γνώμῃ σοφὸν φῦναι 1354. σοῦ δ' οὖν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν A. 684. πέφυκεν ἰσθλός E. 314. εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ὕβρις 598. οὐ γὰρ ἔδ' ἄφρων ἔφυν 929. γυνὴ μέν, οὐδ' ἀνὴρ ἔφυς 985. τοῖς καλῶς πεφυκόσιν, *for those of noble nature* E. 977, though it is commonly rendered *for the nobly born*. Hence φῦναι has the signification of

to be born; θνητοῦ πέφυκας πατρός E. 1162. κάξ ἧς ἔφυ γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις R. 458. τῆς γὰρ πέφυκα μητρός 1082. πέφασμαι φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν 1184. ὧν ἔφυν ἄπο 1359. ὁμογενὴς δ' ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔφυν 1364. οἶδρακας οὔτ' ἐμοῦ καταξίως οὔθ' ὧν πέφυκας αὐτός C. 916. ἀπ' ἄλλου, κοὐκ ἐμοῦ πεφύκατον 1371. εἰ τυφλοῦ πατρὸς — ἔφυτον 1381. πατρὸς ἐνὸς μητρὸς τε μιᾶς φύντε A. 145. οἵων ἐγὼ ποθ' ἁ ταλαίφρων ἔφυν 858. παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν R. 1015. μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νικᾷ λόγον C. 1227. ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφυ A. 558. γενῇ πεφυκὼς — γεραιτέρᾳ C. 1296. and φῦναι frequently signifies simply *to be;* φύεν' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτέλης ἔφυ T. 36. ἀρ' ἀνώνυμος πέφυκεν 377. τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἷς ἅπανθ' ἥσσων ἔφυ 489. ἥτις προτιμᾷ μὴ κακὴ πεφυκέναι 719. πρέπων ἔφυς πρὸ τῶνδε φωνεῖν R. 9. τὴν τέχνην δ' ἔφυ τυφλὸς 389. ἡμεῖς τοιοίδ' ἔφυμεν — μῶροι 435. πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδὺν ἴχειν ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυνασταίας ἔφυ; 593. ἔφυς κακός 627. ἀρ' ἔφυν κακός 822. εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔφυ κακοῦ κακόν 1365. τίς ἔφυς βροτῶν; C. 204. ταῦτα δ' ἐν τῷ δαίμονι καὶ τῇδε φῦναι χάτερα 1446. πάντα ταῦθ' ἥσσω λαβεῖν ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας A. 436. καὶ σοὶ τάμ' ἀφανδάνοντ' ἔφυ 497. Ἅιδης ὁ παύσων τοὐσδε τοὺς γάμους ἔφυ 571. εἰ τέκνων μήτηρ ἔφυν 896. ὅτι χὴ Σκῦρος ἀνδρῶν ἀλείμων μήτηρ ἔφυν P. 326. εἰ μὴ 'γὼ κακὸς γνώμην ἔφυν 898. ὡς ἔφυν οἴκτου πλέως 1063. — Πάριν μέν, ὃς τῶνδ' αἴτιος κακῶν ἔφυ P. 1412. καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφυ; E. 229. πατρός, οὗ σὺ παῖς ἔφυς 333. εἰ μὴ 'γὼ παράφρων μάντις ἔφυν 465. προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ κέρδος λαβεῖν ἄμεινον 1003. ἀμέτερον οἷον ἔφυ κακόν 1241. 3. with a dative, *to happen, to be of necessity;* ὅτι χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ T. 440. πᾶσι θνατοῖς ἔφυ μόρος E. 849.

Φωκεύς, *Phocian, a Phocian;* ὅτι ξένος μὲν εἰ Φωκεύς E. 45. Φανοτεὺς ὁ Φωκεύς 660. ἀνδρὸς Φωκέων τεταγμένου 749. ὅτι Φωκῆς ματεύουσ' ἄνδρες Αἰγισθόν τινες 1096. τὸ Φωκέων πέδον 1341. οἱ Φωκῆς ξένοι 1434.

Φωκίς, *Phocis;* Φωκὶς μὲν ἡ γῆ κλῄζεται R. 733.

Φωνέω, fut., φωνήσουσα R. 433. imperf., ἐφώνει T. 381. aor., φώνησον C. 1274. φωνήσατε T. 201. P. 229. φωνῆσαι C. 1404. φωνήσασα T. 919. φωνήσαντος C. 1641. Signification; 1. *to utter a sound;* ἄπνουα φωνῶν μηδὲ μηκύνων βοήν C. 490. μηδ' ἃ μὴ θέμις λύσσειν δικαιοῦν, μηδὲ φωνούντων κλύειν 1638. φωνήσατ' ὦ γυναῖκες T. 201. ἄνλιγγς δέ, μὴ φώνει μέγα P. 570. 2. *to address, to speak to;* Αἴαντα φωνῶ Aj. 73. ἔρποντι φωνεῖς, ἢ λελειμμένῳ λόγου; 539. Ζεῦ ἄνα, σοὶ φωνῶ C. 1482. καλούμενον φωνήσατε P. 229. οὗτος, σὲ φωνῶ τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν μὴ συγκομίζειν Aj. 1026. — 3. *to speak, to say;* τοιαῦτα φωνεῖν, μηδὲ τεχνᾶσθαι κακά P. 80. ὅσιά τι φωνεῖς 658. οὐδὲν — δρᾷς, οὐδὲ φωνεῖς 893. δεινόν γε φωνεῖ; 1209. σά δ' οὔτε φωνεῖς οὔτε δρασείεις σοφά 1229. πρέπων ἔφυς πρὸ τῶνδε φωνεῖν R. 10. ὅτι δρῶν ἢ τί φθεγγῶν — ῥυσαίμην 72. οὐ γάρ τί σ' ᾔδη μῶρα φωνήσοντα 433. δεῦρό μοι φώνει βλέπων 1121. ὥστε πᾶν ἐν ἡσύχῳ — ἕξιστι φωνεῖν C. 83. ἵνα πᾶσι νόμος φώνει 167. τίνος εἰ σπέρματος — φώνει 215. οὐ σθένοιμεν ἂν φωνεῖν πέρα τῶν πρὸς σὲ νῦν εἰρημένων 258. καίτοι τί φωνῶ; 1134. φώνησον, ὦ πάτερ, τι 1274. τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν 1641. φράζου μὴ πόρσω φωνεῖν E. 206. φωνοῦσα τοιάδ' ἕξονειδίζει κακά 280. τίν' αὖ σὺ — τήνδε φωνεῖς — φάτιν; 321. πρίν γε φωνεῖν 980. εὐφημα φώνει 1202. Aj. 355. 588. τί φωνεῖς; 1341. T. 888. φωνεῖ δέ 266. οὐδὲν — φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθόν 346. τῆς ἐκεῖνος οὐδαμὰ βλάστας ἐφώνει 381. πάντα δὴ φωνεῖν χρεών 746. τοσαῦτα φωνήσασα 919. τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον φωνεῖν Aj. 405. οἷον ἀρ' ὁδοῦ τέλος Ἄργους ἀφορμήθημεν — οἷον οὐδὲ φωνῆσαί τινα ἕξεσθ' ἑταίρων C. 1404.

Φωνή, 1. *a sound, voice;* πολλὰ δὲ φωνῆς ἡμετέρας Ἑρμαῖον δρος παρέπεμψεν ἐμοὶ στόνον ἀντίτυπον P. 1444. φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων κλύει τις A. 1191. φωνῇ γὰρ ὁρῶ τό φατιζόμενον C. 137. 2. *the power of speech, speech;* εἰ φωνὴν λάβοι E. 538. — φωνῆς δ' ἀκοῦσαι βούλομαι P. 225. οὐδὲ σοῦ φωνῆς ἔτι γενήσομαι πρόσφθεγκτος; 1055. τὰ πολλὰ — ῥήματα — παρίσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά C. 1285.

Φώνημα, 1. *voice;* ὡς εὐμαθὲς σου — φώνημ' ἀκούω Aj. 16. τίνος

φώνημα; P. 1279. 2. speech; ὦ φίλτατον φώνημα P. 234. ὁρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ' ἰὸν πρὸς καιρόν R. 324.

Φώς, a man; κτύπος φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου P. 203. φωτὶ δυσμόρῳ 273. ἀναξίου μὲν φωτὸς ἱξερήσομαι 437. στυγνόν τε φῶτ' ἰχθοδοκόν 1122. φωτὸς ἀνοσίου βροτῶν C. 282. φωτῶν ἀθλίων ἱκτήρια 927. ἀφαυρῷ φωτὶ 1022. μηδὲ τήνδε τὴν πόλιν ἰνὸς ποιῆσαι φωτὸς ἀσθενιστίραν 1037. ὦ σκῆπτρα φωτός 1111, that is, ἐμοῦ, for τοῦδ' ἀνδρός. τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν — φῶτα βάντα πανσαγίᾳ A. 107. παῖς ἀπ' ἄλλου φωτός, a husband 901. πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστερημένην T. 176. φωτὶ παντουργῷ Aj. 440. οὐκ ἂν ποτε δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ὧδ' ἐψήφισαν 444. ἔγνωκα φωτὸς ἠπατημένη 794. βλέπω γὰρ ἐχθρὸν φῶτα 1021. οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς οὐδ' εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι 1230. μέμνησ' ὁποίῳ φωτὶ τὴν χάριν δίδως 1333. τοιοῖδε μέντοι φῶτες ἔμπλεκτοι βροτοῖς 1337. τοὺς δὲ δεσμίους ἠκίζεθ', ὥστε φῶτας Aj. 293.

Φῶς, 1. light, especially of the sun or day; ὦ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν R. 1183. τὸ (ἄγος) μήτε γῆ μήτ' ὄμβρος ἱερὸς μήτε φῶς προσδέξεται 1428. ὦ φῶς ἀφεγγὲς C. 1546. ἔτλα καὶ Δανάας οὐράνιον φῶς ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς A. 935. and of fire; ἕφην' ἀφαντον φῶς P. 297. 2. the light, thence life; πεισθήσομαι γὰρ κἀξ Ἅιδου θανὼν πρὸς φῶς ἀνελθεῖν P. 621. πατρὸς — ἐλθόντος εἰς φῶς E. 411. ὅστις φῶς ὀρᾷ R. 367. οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει πρὸς φῶς E. 630. δεῖ δ' αὐτὸν λέγειν εἰς φῶς ἃ λέξει P. 577. τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ κακά R. 1229. εἶτα πῶς ὁ δύσμορος εἰς φῶς τάδ' ἕρξας εἰμι; P. 1337. 3. and spoken of the day itself; ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνος σωτὴρ δόμων E. 1346.

X

Χαίνω, properly to yawn, to gape; met., to utter, to spout; σὺ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματ' ἀγγέλλουσί μοι τλῆναι καθ' ἡμῶν ὧδ' ἀνοιμωκτὶ χανεῖν; Aj. 1206.

Χαίρω, 1. to rejoice; τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ Ἅιδου P. 447. νῦν πᾶσι χαίρω R. 596. ταύτην δ' ἴδετε πλουσίῳ χαίρειν γένει 1070. ἰὰν δ' ἀπῇ τούτων τὸ χαίρειν 1155. τὰ μὲν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργάθειν E. 1263. χαίρειν παρέσται καὶ γελᾶν ἐλευθέρως 1292. χαίρουσιν οὖν τούτοισιν; 1335. ἢ πολλὰ χαίρειν μ' εἶπας 1448. χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνει τάδε 1449. τῷ δ' ἐπέρχεται χαίρειν τε καὶ στέρεσθαι T. 135. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίροιμ' ἄν —; 292. ὅτι χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεί 440. κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ 761. οὐ γὰρ ἂν γνοίης ἐν οἷς χαίρειν προθυμεῖ κἂν ὅτοις ἀλγεῖς μάτην 1109. καὶ πᾶς ὁ κλύων τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον Aj. 152. ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθῃς 552. μὴ χαίρειν τινά 773. μὴ χαῖρε — κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς 1328. 2. frequently used, especially in the imperative mood, and sometimes in the infinitive, as a term of greeting and taking leave, hail, welcome, farewell; ὦ χαῖρ' ἄνασσα E. 656. χαῖρ' ὦ πάτερ — χαῖρε 1353. 1354. ὦ χαῖρ', Ἀθάνα, χαῖρε Aj. 91. σὺ δ' αὐτόθεν μοι χαῖρε C. 1139. χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προὐννέπω T. 226. τὸ λοιπὸν ἤδη χαίρετε T. 918. χαίρετ', ὦ τροφῆς ἐμοί Aj. 850. χαῖρ' ὡς μίγιστα, χαῖρε P. 460. χαῖρ', ὦ μέλαθρον ξύμφρουρον ἐμοί 1439. χαῖρ', ὦ Δημνου πέδον ἀμφίαλον 1450. χαίρετόν τε C. 1439. χαῖρε τὴν Δῆμνον πατῶν P. 1049. 3. the Greeks also bade those χαίρειν with whom they wished to have nothing to do; ἐρπέτω χαίρουσα, let her go and welcome T. 816. and in a sense somewhat similar; χαίρειν, Ἀθάνα τἄλλ' ἐγώ σ' ἐφίεμαι, Minerva, in all

things else I submit to thee and welcome Aj. 112. 4. the expression οὐ χαίρων is used when any one is said to do anything to his own cost; Ἀλλ' οὐ τι χαίρων δίς γε πημονὰς ἐρεῖς, but thou shalt not with impunity utter calumnies a second time R. 363. ἀλλ' οὐ, τόνδ' Ὄλυμπον, ἴσθ' ὅτι χαίρων ἐπὶ ψόγοισι δεινάσεις ἐμέ A. 755. ἀλλ' οὐ τι χαίρων, but to thy own cost P. 1283.

Χαίτη, the hair of the head; πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας Aj. 621.

Χάλαζα, 1. hail; ἡ τις ὀμβρία χάλαζ' ἐπιῤῥάξασα C. 1499. 2. figuratively large drops of blood; μίλας ὄμβρος χαλάζης αἱματοῦς (αἱματός τ', αἱμάτων) ἐτέγγετο R. 1279.

Χαλάω, 1. to loosen; χαλᾷ κρεμαστὴν ἀρτάνην R. 1266. τυγχάνω γε κλῇθρ' ἀνασπασοῦ πύλης χαλῶσα A. 1172. χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν E. 1460. 2. to let go; χαλᾶν λίγω σοι C. 844. 3. met., to yield; ὅτι νῦν χαλᾷς 203, ὅτι νῦν εἴκεις καὶ οὐκ ἀντιτείνεις τῷ ἐξελθεῖν, λίγει δὲ ἐκ τοῦ ἱεροῦ. Schol.

Χαλεπός, severe; τὰ δὲ νῦν ἐστῶτα — χαλεπώτατα δ' οὖν ἀνδρῶν πάντων τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι T. 1263.

Χαλινός, a rein, a bridle; τὸν ἀκεστῆρα χαλινὸν — κτίσας C. 718. πᾶς γὰρ ἀστράπτει χαλινός 1069. σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους ἵππους καταρτυθέντας A. 473. φυγάδα πρόδρομον ἐξωτέρῳ κινήσασα χαλινῷ 109.

Χάλκασπις, having a brazen shield; ὁ χάλκασπις ἀνήρ P. 716.

Χάλκειος and χαλκεῖος, made of brass, brazen; χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ᾖξαν E. 701. λίβητι χαλκείῳ T. 553. χαλκῆς ὅπως δόσνιπτον ἐκ δίλτου γραφήν 680. χαλκοῖς βάθροισι C. 1587.

Χαλκεύω, to work in brass or steel, to forge; ἆρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος; Aj. 1013.

Χαλκοβόας, brazen-voiced; τὸν χαλκοβόαν Ἄρη C. 1050.

Χαλκόδετος, bound with brass; ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς A. 936.

Χαλκοθώραξ, having a brazen breastplate; χαλκοθώραξ Ἐνυάλιος Aj. 179.

Χαλκόπλευρος, having brazen sides; τύπωμα χαλκόπλευρον ἠρμένοι χεροῖν E. 54.

Χαλκόπληκτος, forged of brass; ἀ παλαιὰ χαλκόπλακτος ἀμφήκης γένυς E. 475.

Χαλκόπους, 1. brazen-footed; χαλκόπους Ἐρινύς E. 482. 2. brazen-paved; χαλκόπους ὁδός C. 57.

Χαλκός, brass or a brazen vessel; ἐν βραχεῖ χαλκῷ E. 748.

Χαλκόστομος, brazen-mouthed; χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς Aj. 17.

Χαλκώδων, Chalcedon; ἡ πρὸς τὰ Χαλκώδοντος Εὐβοίας σταθμά P. 487.

Χάλυψ, steel; χάλυβος λιθοκόλλητον στόμιον T. 1250.

Χαμαικοίτης, lying on the ground; τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν — Σελλῶν T. 1156.

Χαρά, joy; ἡ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρά A. 388. λεωπάτητον ἀντρίπων χαρὰν 1261. ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ πᾶσι κυκλοῦσιν T. 129. καταστεφῆ στείχονθ' ὁρῶ τίν' ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων 178. ἴδωκας ἡμῖν ἀλλὰ σὺν χρόνῳ χαράν 200. ἐγώ σφ' ἀπείργω τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς Aj. 52. χαρᾷ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων E. 894. ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους τοιούσδ' ἔχων ἔσπευδον 922. οὔποτ' ἐκλήξω χαρᾶς δακρυῤῥοοῦσα 1304. τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς 1328.

Χάραγμα, a bite or sting; πληγίνη' ἐχίδνης ἀγρίῳ χαράγματι P. 267.

Χαρίζομαι, to gratify; θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κινά E. 323.

Χάρις, favour, good-will, kindness, an act of kindness, thanks, gratitude, a return for kindness: χάριν is used adverbially with a genitive, for the sake of; ἡ χάρις μὲν τῆς προμηθίας — προσφιλὴς μενεῖ P. 553. διπλῆν μὲν ἐξ ἐμοῦ κτήσει χάριν. 1356. χὴ χάρις προσκείσεται R. 232. οὐ ποτ' ἐκβαλῶ χάριν τὴν τοῦδε C. 642. ἐν οἷς γὰρ χάρις 1749. ὅπως — κτώμην χάριν T. 190. κἀπ' ἐμοῦ κτήσει χάριν 471. ὅπως ἂν ἡ χάρις — ἐξ ἁπλῆς διπλῆ φανῇ 615. τὰ γάρ τοι — σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγχεῖ χάριν 1219. εἴ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις E. 348. ἔγνωκα γὰρ — τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη Aj. 795. τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς χάρις διαῤῥεῖ 1246.

Χαρμονή, joy; βόσκου νέαν ψυχὴν ἀτάλλων μητρὶ τῇδε χαρμονήν Aj. 556.

Χαροπός, having shining eyes; χαροπῶν τ' ἴδνη θηρῶν P. 1131.

Χαρτός, causing joy; χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνει τάδε E. 1449. τὸν κήρυκα — χρόνῳ φανέντα χαρτόν T. 227.

Χεῖμα, winter; πάγου χυθέντος οἷα χείματι P. 293.

Χειμάζω, 1. *to raise a storm;* θεοῦ τοιαῦτα χειμάζοντος C. 1500. 2. figuratively, *to agitate with afflictions;* ὡς τόδ' αἷμα χειμάζον πόλιν R. 101. and pass., — φωνῆς — Ἕρμαιον δρος παρίπεμψεν ἐμοὶ στόνου ἀντίτυπον χειμαζομένῳ P. 1446. thence *to be emperilled* as with a storm; ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην τότε A. 387.

Χειμάῤῥους, *rushing in a torrent;* παρὰ ῥείθροισι χειμάῤῥοις A. 708.

Χειμέριος, *wintry, stormy;* βόρειος ὡς τις ἀετὰ κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται C. 1243. χειμερίῳ νότῳ A. 335. Used figuratively; χειμερίῳ λύπᾳ P. 1179.

Χειμών, 1. *winter;* νιφοστιβεῖς χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει Aj. 656. χειμῶνι δ' ἤδη τάμά τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ ἡλαυνον R. 1138. 2. *a storm, stormy weather;* ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν Aj. 1122. ἠνίκ' ἐν κακῷ χειμῶνος εἴχετο 1124. σμικροῦ νέφους — τις ἐκπνεύσας μέγας χειμών 1128. φυλλάδα — ἀνήνεμον τε πάντων χειμώνων C. 684. 3. met., applied to *the tempests* of war; δορός τ' ἂν ἐν χειμῶνι A. 666. and to *madness;* Αἴας θολερῷ κεῖται χειμῶνι νοσήσας Aj. 206.

Χείρ, *the hand,* thence *power;* and plur., *a number of men, an army.*

Χείριος, *one that is in the power of any one, subject to another;* χειρίαν ἀφεὶς τινί Aj. 490.

Χειροδαΐκτος, *slain by the hand;* χειροδαΐκτα σφάγι' αἱμοβαφῆ Aj. 218.

Χειρόδεικτος, *pointed out by the hand;* εἰ μὴ τάδε χειρόδεικτα πᾶσιν ἁρμόσει βροτοῖς R. 901.

Χειροποιόομαι, *to do with the hand;* αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε T. 887.

Χειροτέχνης, *an artificer, one skilled in any art;* τίς ὁ χειροτέχνης ἰατορίας T. 996.

Χειρόω or **χειροῦμαι,** *to subdue, to bring into subjection;* Ζεὺς τὰν συνέγνω σὺν δίκῃ χειρουμένῳ T. 279, sc. Ἡρακλεῖ τὸν Ἴφιτον. — τήν γε δράσασαν τάδε χειρώσομαι κἀκ τῶνδε 1099. οὐ γὰρ — ἡμᾶς τοσούσδε πρὸς βίαν χειρώσεται P. 92. τήνδ' ἐχειρούμην ἄγραν C. 954. αὐτόν τ' ἔχειρον 1013. pass., χειρωθεὶς βίᾳ C. 907. ἀφράστῳ τῇδε χειρωθεὶς πέδῃ T. 1046.

Χείρωμα, *that which is done by the hand, an assault;* Ἀδῖος — ἄφαντος ἔῤῥει θανασίμῳ χειρώματι R. 560.

Χείρων, *worse;* ὅπου θ' ὁ χείρων τἀγαθοῦ μεῖζον σθένει P. 454.

Χείρων, *Chiron;* καὶ θεὸν Χείρωνα T. 712.

Χίρνιψ, *water for purifying, lustral water;* μήτε χίρνιβας νέμειν R. 240.

Χερόπληκτος, *struck with the hand;* χερόπληκτοι δ' ἐν στέρνοισι πεσοῦνται δοῦποι Aj. 619.

Χέρσος, properly *waste land;* but used adjectively, 1. of land *hard, unbroken;* στυφλὸς δὲ γῇ καὶ χέρσος, ἀῤῥώξ οὐδ' ἐπημαξευμένη τροχοῖσιν A. 251. 2. of an unmarried virgin, *barren;* δηλαδὴ χέρσους φθαρῆναι κἀγάμους ὑμᾶς χρεών R. 1502.

Χεῦμα, *a stream of water;* χεῦμ' ἀκήρατον C. 472.

Χέω, 1. act. and mid., *to pour;* ἢ τοῖσδε κρωσσοῖς — χέω τάδε; C. 479. πατρὸς χέοντες λουτρά E. 84. — χοὰς χέασθαι στάντα πρὸς πρώτην ἴω C. 478. pass., ποτοῦ χυθέντος εἰς γῆν T. 701. 2. *to be spread over;* πάγον χυθέντος, *when the frost is spread over the ground* P. 293. κέχυται νόσος *disease is spread over him* T. 850.

Χηλαργός, *swift-footed;* χαλαργοῖς ἐν ἁμίλλαις E. 850.

Χηλή, *the claw* of a bird; στῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς A. 990.

Χηρεύω, *to be bereft;* μίλεος μελέῳ ποδὶ χηρεύων R. 479.

Χῆρος, *widowed;* οἰκτείρω δέ νιν χήραν παρ' ἐχθροῖς παῖδά τ' ὀρφανὸν λιπών Aj. 638.

Χθόνιος, 1. *belonging to the country, indigenous;* τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεος εὔβουλον πάγον ἐγὼ ξυνῳδὸν χθόνιον ὄντα C. 952. γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθειδᾶν Aj. 201. 2. *belonging to the infernal regions;* ὦ χθόνι' Ἑρμῆ E. 111. πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον Aj. 819. ὦ χθόνιαι θεαί C. 1564. κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος 1602. χθονία φάμα, *rumour that reachest the infernal regions* E. 1055. χθόνιον ἑστίαν, *the hearth beneath the earth* C. 1724. χάρις ἡ χθονία ξυναποικεῖται C. 1749.

Χθονοστιβής, *treading on the earth, terrestrial;* οὐράνιά τε καὶ χθονοστιβῆ R. 301.

Χθών, *the ground, earth, the earth, a particular country* or *region.*

Χιονόκτυπος, *snow-beaten,* or *covered with snow;* Κυλλανίας χιονοκτύπου πέτραιας ἀπὸ διειράδος Aj. 681.

Χιτών, *a tunic, a garment;* χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα T. 577. στελεῖν χιτῶνα τῷδε 609. προσπτύσσεσθε — χιτῶν ἅπαν κατ' ἄρθρον 766.

Χιών, *snow*; λευκῆς χιόνος πτέρυγι A. 114. καί νιν ὄμβρῳ τακομέναν — χιών τ' οὐδαμὰ λείπει 824.

Χλαῖνα, *a cloak*; μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ χλαίνης ὑπαγκάλισμα T. 537.

Χλιδάω, *to luxuriate, to wanton luxuriously*; δῶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾷς E. 352.

Χλιδή, 1. *luxury, costliness of dress*; ζῶμα τοιμόν, οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον E. 444. 2. *pride, wantonness*; ὑψηφόρου χάριν χλιδᾶς R. 888. 3. *ornament*; τύμβον — λοιβαῖσι πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδαῖς στέψαντες E. 52.

Χλωρός, 1. *green*; χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις C. 679. χλωρά τ' ἀκτὰ πολυστάφυλος A. 1120. 2. *pale*; ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον Aj. 1043. 3. *fresh*; ἀδινῶς χλωρὰν τίγγει δακρύων ἄχναν T. 844. 4. *warm*, but some in this place translate it *discoloured*; ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά που πίπτωκεν ἤδη T. 1044.

Χνοάζω, *to have down on the cheeks*; χνοάζων ἄρτι λευκανθὴς κάρα R. 742, that is, χνοάζων ὥστε ἄρτι λευκανθὴς γίγνεσθαι τὸ κάρα.

Χνόη, *the socket of the nave of a wheel in which the axle moves*, also *the axle itself*; ὡς ὑπερβάλοι χνόας τις αὐτῶν E. 707. ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας 737.

Χοή, 1. *lustral water*; ῥυτῶν ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρὰ καὶ χοὰς ποθεν C. 1595. 2. *a libation*; ἱερὰς ἐξ ἀειρύτου χοὰς κρήνης ἐνέγκον C. 470. — χοὰς χέασθαι 478. χοαῖσι τριπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει A. 427. καπιτυμβίους χοὰς ἔδωκα 893. πατρὶ τυμβεύσαι χοὰς E. 398. τάσδε δυσμενεῖς χοὰς οὐκ ἂν ποτε — τῷδ' ἐπέστιφεν 433.

Χολή, *the entrails*; μετάφρενοι χολαὶ διεσπείροντο A. 997.

Χόλος, *anger*; τίνος γὰρ ὧδε τὸν μέγαν χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας; P. 328. χόλῳ βαρυνθεὶς τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων Aj. 41. θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῇ χόλου 731. ὧν ἔχων χόλον T. 268. ᾧ τὸν ὑπεραλγῆ χόλον νέμουσα E. 171.

Χολόω, *to exasperate, to render furious*; ἀκοῦ δ' ἄχος, ᾧ μ' ἐχόλωσεν σὰ μάτηρ T. 1027. pass., *to be enraged*; κἀγὼ χολωθεὶς P. 374. αὐτῷ χολωθεὶς A. 1220.

Χορεύω, 1. *to dance*; νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι Aj. 686. εἰ γὰρ αἱ τοιαίδε πράξεις τίμιαι, τί δεῖ με χορεύειν; R. 896. 2. used actively, *to celebrate with dances*; αἳ σε μαινόμεναι πάννυχοι χορεύουσι A. 1138. 3. pass., in the same sense; ἀπείρων, ὦ Κιθαιρών, οὐκ ἔσει, μὴ οὐ σέ γε — καὶ χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν R. 1093.

Χορηγός, *a leader of the choir*; ἰὼ τῶν πῦρ πνεόντων χοράγ' ἄστρων A. 1133.

Χοροποιός, *a regulator of dances*; ὦ θεῶν χοροποιὸ ἄναξ Aj. 683.

Χορός, *a dance*; χοροὺς ἵστησι E. 272. θεῶν δὲ ναοὺς χοροῖς πανυχίοις πάντας ἐπέλθωμεν A. 152. οὐδὲ Μουσᾶν χοροὶ νιν ἀπεστέγησαν C. 698, that is, Μοῦσαι ἐκεῖ χορεύειν φιλοῦσι.

Χραίνω, *to defile, to pollute*; λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐν χεροῖν ἐμαῖν χραίνω R. 822. δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ Aj. 43. pass., μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν C. 369.

Χράομαι, **χρῶμαι**, imperf., ἐχρῆτο T. 902. perf., κεχρημένοι P. 1248. fut., χρησόμενον P. 1118. aor., ἐχρήσατο R. 117.

Signification: 1. *to use*; ὅτου τις ἐκμαθὼν ἐχρήσατ' ἄν R. 117. ἐνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ χρῆται 878. τούτων δίδωμί σοι κρίναντι χρῆσθαι C. 647. νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντὶ πάντ' ἔνεστί σοι A. 213. πάρεστι χρῆσθαι τἀνδρὶ T. 60. οὐκ εὐμαρείᾳ χρώμενος πολλῇ 193. οἷς (ὀργάνοις) ἐχρῆτο δυλαία πάρος 902. λόγῳ δὲ χρῶ τοιῷδε E. 44. εἰ σὺ μὲν μάθοις τοῖς τῇδε χρῆσθαι (λόγοις) 363. οὐ δ' οὖν χρῶ χειρὶ Aj. 115. σοι οὐκέτι χρησόμενον τὸ μιθύστερον P. 1118. ὀργῇ χρωμένῃ, *moved with anger* R. 1241. 2. perf., κέχρημαι signifies *to stand in need of, to desire*; τί μ' ἐκκαλεῖσθε; τοῦ κεχρημένοι, ξένοι; P. 1248.

Χράω, *to utter an oracle*; χρῇ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος E. 35. πεύθου τὰ χρησθέντα R. 604. μαντεῖ' ἄγουσα πάντα — ἃ τοῦδ' ἐχρήσθη σώματος C. 356.

Χρεία, 1. *necessity*; ὧν γὰρ ἂν θεὸς χρείαν ἱρεννᾷ R. 725. ἵν' ἵσταμεν χρείας 1443. ἵν' ἂν — μὴ χρείᾳ πολεμῶμεν C. 191. τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον; Aj. 727, see ὑποσπανίζομαι, *necessity* is implied. 2. *need, desire of what is necessary*; θανόντ' ἂν οἰμώξειαν ἐν χρείᾳ δορός Aj. 942. φορβῆς χρείᾳ P. 162. τίς σε — προσίσχει, τίς προσήγαγεν χρεία; 237. λαβὼν ὅτου σε χρεία καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει 642. ὡς πρὸς τί χρείας; R. 1174. τοῦ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν; 1435. λίγ' — αὐτὸς ὧν χρείᾳ πάρει C. 1282. τίνος, ὦ παῖδες, χρείας ἀνύσαι; sc. προσκίτνετε 1752. 2.

Φρονούντως, *prudently*; λέγειν φρονούντως A. 678.

Φροντίζω, 1. *to think of, to be concerned about*; μὴ φροντίσῃς P. 1390. 2. *to consider*; φροντίζεθ' ὅτ τούτοις τε καὶ σοφωτέροις — πλείοσιν μαχούμενοι E. 1362.

Φροντίς, 1. *care, thought*; ἔχε — φροντίδας νέας P. 211. ἆρα — πῶς δέ μοι τἀντεῦθεν φροντίδος 824. τὸ δ' ἀλάσιμον ἐμῇ φροντίδι 851, 800 ἀλάσιμος. — πολλὰς δ' ὀδοὺς ἀλθόντα φροντίδος πλάνοις R. 67. οὐκ ἔνι φροντίδος ἔγχος 170. τὸ γὰρ τὴν φροντίδ' ἕξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύ 1390. τὸ τᾶς εὐφήμου στόμα φροντίδος ἱέντες C. 131. ποῖ τις φροντίδος ἵλθῃ 167. τοῦ τυφλοῦ τίν' ἀντρωτὴν ἢ φροντίδ' ἕξειν 301. τοῦδε φροντίδ' οὐκέτ' εἰσορῶ E. 601. πολαὶ δέ μοι δεῖ πρός γε τήνδε φροντίδος —; 602. τάσδε φροντίδας μεθεὶς Aj. 479. 2. *anxiety*; ἔνι τις — λάθῃ τ' ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος T. 148. πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐκστάσεις A. 225.

Φροῦδος, *gone, vanished*; φροῦδοι διώκοντές σε — Φοῖνιξ' θ' ὁ πρέσβυς οἵ τε Θησέως κόροι P. 557. φροῦδός ἐστιν Ἀργείων στρατός A. 15. ἡ γυνὴ πάλιν φρούδη 1230. ἀγγελῶσα φροῦδος E. 707. φροῦδος ἀρτίως Aj. 722. Ἀντίλοχος αὐτῷ φροῦδος P. 423. φροῦδος ἀναρπασθεὶς E. 838. φροῦδος αὐτὸς εἰ θανών 1141. φροῦδα τἀπειλήματα C. 666. φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος Aj. 257.

Φρουρά, *a watching, watchfulness*; οὐδέ μ' ὄμματος φρουρὰ παρῆλθε τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον T. 225.

Φρουρέω, *to watch, to guard*; καί σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ δαίμων ἔμεινον ἢ 'μὲ φρουρήσας τύχοι R. 1479. φρουρήσουσ' ὅπως Ἀτγισθος ἡμας μὴ λάθῃ μολὼν ἔσω E. 1394. κἀγὼ λαθραῖον ὄμμ' ἐπεσκισμένη 'φρούρουν T. 911. τὸ σὸν φρουρεῖν ὄμμα P. 151. σοὶ — τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρῆσαι χρέος, *be it thy care, having gone, to perform thy duty cautiously* E. 74. pass., οἷον ὑπ' ἀνδρῶν ἥδε φρουρεῖται πόλις C. 1017.

Φρούρημα, *that which is guarded*; βουκόλων φρουρήματα Aj. 54.

Φύαγμα, *the snorting* of horses; ὡς ὑπερβάλοι χνόας τις αὐτῶν καὶ φρυάγμαθ' ἱππικά E. 707.

Φρύγιος, *Phrygian*; παῖ τοῦ Φρυγίου Τελεύταντος Aj. 209. τὰν Φρυγίαν ξένιαν Ταντάλου, *Niobe* A. 818.

Φρύξ, *a Phrygian*; πατρός, εἴπερ τινος, σθένοντος ἐν πλούτῳ Φρυγῶν Aj. 483. αὐτὸν — ἐξεύρομεν ζητοῦντες ἔχθιον Φρυγῶν 1038. ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα 1271.

Φυγάς, 1. *a banished person, an exile*; φυγὰς ἀπεξενοῦτο E. 766. ἐκτὸς οἴκων, κἀπὶ γῆς ἄλλης φυγὰς — ἀπώλου 1125. 2. of *an army put to flight*; τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν φῶτα βάντα — φυγάδα πρόδρομον ὀξυτέρῳ κινήσασα χαλινῷ A. 108. εἰ τοὺς κτανόντας Λάϊον — γῆς φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα R. 309. τὸ κοῖλον Ἄργος βὰς φυγὰς C. 379. κἀξεκηρύχθην φυγὰς 431. φυγὰς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμην ἐγώ 445. γῆς δὲ πατρῴας ἐξελήλαμαι φυγὰς 1294. φυγὰς κατελθών A. 200.

Φυγγάνω, *to escape*; οὔτι μὲ φυγγάνει E. 130.

Φυγή, 1. properly *flight*; φυγῇ μ' οὐκέτ' ἀπ' αὐλίων πελᾶτε P. 1134. ἀελλάδων ἵππων σθενεραώτερον φυγῇ πόδα νωμᾶν R. 468. ἐκ δ' ὁρμωμένου πατρὸς φυγαῖσιν ἡμπλακε A. 1219. — 2. *exile*; ἐμοὶ ζητῶν ὄλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς R. 659. — 3. *escape*; φυγὴν δέ τον μήπω γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίου βροτῶν C. 281. νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφρασται A. 360.

Φυλακτέος, *that is to be observed*; μή σοι πρόνοι' ὑ τοῦ θεοῦ φυλακτέα C. 1182.

Φύλαξ, 1. *a guard*; ὃς ἦν νεὼς σῆς σὺν δυοῖν ἄλλοιν φύλαξ P. 539. φύλαξ δέ μου πιστὴ κατέστης C. 356. φύλαξ ἐλέγχων φύλακα A. 260. τόν τε χρυσέων δράκοντα μήλων φύλακα T. 1090. Χρύσης πελασθεὶς φύλακος, ὃς τὸν ἀκαλυφῆ σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφις P. 1311. εὐνᾶσθαι κυνζᾶσθαί τ' ἐξ ἄντρων ἀδάμαντον φύλακα παρ' Ἀΐδᾳ C. 1568. 2. *a guardian*; πάλαι φύλαξ ἔβην τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυνηγίᾳ Aj. 36. τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφί σοι λείψω 559. χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ R. 1418.

Φυλάσσω, 1. act. fut., φυλάξει C. 673. — aor., ἐφύλαξα Aj. 531. φυλάξαι E. 1496. — pass. fut., φυλάξεται P. 48.; — mid. fut., φυλάξομαι P. 453. E. 1000. — aor., φύλαξαι C. 159.

Signification; I. act. and pass. 1. *to guard*; σῶζ' αὐτὰ καὶ φύλασσε (τὰ τόξα) P. 755. ὃς τὸν ἀκαλυφῆ σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφις 1312. ὡς λέοντ' συννόμα φυλάσσετον, οὗτος σὲ καὶ σὺ τόνδε 1422. φύλασσε τὸν τυφλόν C. 21. φύλασσε πατέρα τόνδε 509. εἰ νιν τάξω φυλάσσειν 645. ἀλλ' οὐν ἰγὼ 'φύλαξα Aj. 531. ἔχ' αὐτὸν καὶ φύλασσε 1159. εἰ σταθμοῖσι τοῖσδε μὴ 'κύρουν ἰγὼ πάλαι φυλάσσων E.

1324. καὶ μὴν πύλας γε προσπόλοις φυλάσσεται Aj. 535. φυλάξεται στίβος P. 48. 2. *to protect*; οἶδ' ὅτι τοὐμὸν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς C. 673. 3. *to keep*; φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρόν E. 1496. τὸ σὸν μόνον πιστὸν φυλάσσων C. 632. σκαιοσύναν φυλάσσων, *cherishing folly* C. 1215. ὦ πλοῦτε καὶ τυραννὶ — ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται R. 382. 4. *to observe, to take heed to*; φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον T. 613. πίμπει με σοὶ φέροντα τάσδ' ἐπιστολὰς Τεῦκρος φυλάσσειν Aj. 769. 5. *to watch*; μηδὲ με φύλασσ' ἐφορμῶν ἔνθα χρὴ ναίειν ἐμέ C. 816. II. mid., 1. *to preserve or keep for any one*; τὰ μὲν λελεγμένα ἄρρητ' ἐγώ σοι κἀπιλῇ φυλάξομαι E. 1000. 2. *to beware*; εὖ φύλαξαι C. 159. τό τ' Ἴλιον καὶ τοὺς Ἀτρείδας εἰσορῶν φυλάξομαι P. 453.

Φυλλάς, 1. *a heap of leaves, a grove thick with leaves*; τὰν ἄβατον θεοῦ φυλλάδα μυριόκαρπον C. 682. βωμοὺς ὁρίζει τεμενίαν τε φυλλάδα T. 751. 2. *leaves*; στεπτή γε φυλλὰς P. 83.

Φύλλον, *a leaf*; φύλλον εἴ τι νώδυνον κάτοιδέ που P. 44. φύλλον τί μοι πάρεστιν, ᾧ μάλιστ' ἀεὶ κοιμῶ τόδ' Ἕλεος 645. ἠπίοισι φύλλοις 691. γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλαίας C. 706.

φῦλον, *a race, a tribe, a crowd of people*; τὸ δ' ἄλλο φῦλον ἐξεστημένον ἀγοραῖσι θακεῖ R. 19. κουφονόων τε φῦλον ὀρνίθων ἀμφιβαλὼν ἄγει A. 342.

Φύλοπις, *strife*; τὰ δὲ πρὸς τέκνων ἁπλῇ φύλοπις οὐκέτ' ἐξισοῦται φιλοτασίᾳ E. 1061.

Φύξιμος, *able to escape*; καί σ' οὔτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδείς A. 783.

Φυσάω, 1. *to breathe, to exhale*; φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥῖνας Aj. 901. ἔτι γὰρ θερμαὶ σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν μένος 1391. met., τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης E. 1377.

Φυσιάω, *to puff, to pant*; φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοὴν — φοινίου σταλάγματος A. 1223.

Φύσις, 1. *nature, the nature of any person or thing, natural disposition or form*; ἔξοιδα καὶ φύσει σε μὴ πεφυκότα τοιαῦτα φωνεῖν P. 79. εὐγενὴς γὰρ ἡ φύσις κἀξ εὐγενῶν — ἡ σή 362. τὴν αὐτοῦ φύσιν ὅταν λιπὼν τις δρᾷ τὰ μὴ προσηκόντα 390. καὶ γὰρ ἂν πέτρου φύσιν σύ γ' ἐργάνειας E. 335. τὸν δὲ Ἀΐδου φύσιν τίν' εἶχε φράζε 740. οὐδὲ νιν ὄνειρα φύσις ἀνέρων ἔτικτεν 869. ὦ πάντ' ἐκείνω τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις φύσιν κατεικασθέντι C. 339. ὅσον φύσις δίδωσιν αὐταῖν 446. ἐξεπῴδηνται φύσιν 1196. πρὸς ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν; A. 723. σχεδόν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν E. 599. ἣν φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἥσσων τότε 1012. ἡ φίλων τις ἢ πρὸς αἵματος φύσιν 1114. πρὸς μὲν γὰρ φύσιν T. 307. γυνὴ δέ, θῆλυς οὖσα κοὐκ ἀνδρὸς φύσιν 1051. ὅστις ἀνθρώπου φύσιν βλαστὼν Aj. 747. μή τοι φύσιν γ' ἔσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς Aj. 467. κἀξομοιοῦσθαι φύσιν 545. αἱ δὲ ταιαῦται φύσεις αὐταῖς — εἰσὶν ἄλγισται φέρειν R. 674. τὴν φύσιν δ' ἐδείξας — ἐξ ἧς ἔβλαστες P. 1294. 2. *a nature, a created being, offspring*; thence it is used of *fish*; πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν A. 345. 3. *birth, age*; ὃν φύσει νεώτερος C. 1297. 4. *origin*; τὴν σὴν ὅμαιμον, ἐκ πατρὸς ταὐτοῦ φύσιν E. 317. καίτοι πῶς ἐγὼ κακὸς φύσιν; C. 271. εἰ γὰρ δὴ τά γ' ἐγγενῆ φύσει ἄκοσμα θρίψω A. 655, ἐγγενῆ φύσει, are to be taken together, not φύσει ἄκοσμα. κάρτα λαμπρὰ καὶ κατ' ὄμμα καὶ φύσιν Ἰόλη 'καλεῖτο T. 378. οὐ μαθὼν ὃς εἰ φύσιν Aj. 1238. ἡ φύσει μὲν ἦν βασίλεια 1280. δεινὰ φύσις (ἡ ἐμή) C. 212, schol. γίννα. — 5. *a mode of living*; ταύτην γὰρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν λόγος ἐστὶ φύσιν P. 165. — δρόμου δ' ἐώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα, *for the report is that he exercises this mode of sustenance* E. 676., there is no satisfactory way of rendering this most difficult passage; Brunck, Erfurdt, Hermann, and Musgrave, since followed by Dindorf, read τῇ ἀφέσει, that is for the sake of the metre, τάφέσει, and Brunck explains it thus: tam celeriter cursum peregisse, ut vix quidquam temporis inter initium et finem intercesserit; but Hermann translates it cursum aequare carceribus, which he explains to mean percurso stadio terminare cursum ibi, ubi coeptus erat: and Dindorf remarks that those words describe the diaulus or whole course, which was from the starting-place and back; so that if τάφέσει is read, the sense, or rather rendering, will be, *having made the goals of the course even with the starting-place*; but Ellendt retains the old reading τῇ φύσει and says that one of the Scholiasts has come very near the meaning, ἁρμοδίως τῇ ἑαυτοῦ φύσει δραμών. Φύσει, he adds, is not to

be taken in an ablative but in a dative signification, and the passage means δρόμου φύσει ἰσοῦν τὰ τέρματα, pedum pernicitati et cursus celeritati æquare a. convenientem reddere, same as assequi metam.

Φυτάλμιος, *from the birth*; ἀλαῶν ὀμμάτων ἄρα καὶ ἦσθα φυτάλμιος, *wert thou from thy birth blind of eye?* C. 149.

Φύτευμα, *a plant*; φύτευμ' ἀχείρωτον, αὐτόποιον C. 703.

Φυτεύω, *to beget*; οὐδὲν ἕξω τοῦ φυτεύσαντος σὺ δρᾷς P. 892. τοῦ φυτεύσαντος πατρός R. 793. 1514. οὔποτ' εἰμι τοῖς φυτεύσασίν γ' ὁμοῦ R. 1007. ἢ μὴ μίασμα τῶν φυτευσάντων λάβῃς; 1012. νῦν γάρ, ὦ 'φυτεύσαμεν, ὀλώλαμεν 1504. τοὺς φυτεύσαντας σέβειν C. 1379. τοῦ φυτεύσαντος κλύειν T. 1234. τοιόνδε μέντοι — Παλλὰς φυτεύει πῆμα Aj. 933. ὕβρις φυτεύει τύραννον R. 873. ὦ γάμοι, γάμοι, ἐφύσαθ' ἡμᾶς καὶ φυτεύσαντες πάλιν ἀνεῖτε ταὐτὸν σπέρμα R. 1404. εἰ μὴ σύ, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ πότμου φυτευθείς C. 1326.

Φυτοσπόρος, *a father*; ἡνίκ' οὐκ ἔπειθε τὸν φυτοσπόρον τὴν παῖδα δοῦναι T. 358.

Φυτουργός, *who beget*, of a father; τοῦ φυτουργοῦ πατρός R. 1482.

Φύω, — perf., πέφυκα P. 554. R. 1082. E. 598. πέφυκας E. 1162. C. 916. A. 38. 684. πέφυκε and πέφυκεν E. 314. T. 377. 440. A. 436. πεφύκατον C. 1371. πεφυκέναι P. 1358. T. 719. Aj. 1074. πεφυκώς P. 1228. C. 1296. πεφυκότα P. 79. πεφυκέσιν E. 977. — fut., φύσει R. 438. — aor., 1. ἔφυσας C. 1191. ἐφύσαμεν T. 31. ἐφύσατε R. 1404. ἔφυσαν R. 436. — φύσῃ E. 1455. φῦσαι A. 643. φύσας R. 1019. C. 808. E. 473. φύσαντος T. 1175. C. 440. φύσαντι 1115. φύσαντα T. 1026. Aj. 512. C. 428. φύσαντες T. 1258. A. 638. — aor. 2. ἔφυν P. 88. 531. 898. 1041. 1063. R. 587. 601. 822. 1015. 1359. 1363. C. 747. A. 79. 519. 858. 896. E. 465. 929. ἔφυς E. 333. 985. R. 9. 440. 627. C. 204. ἔφυ P. 326. 1412. R. 389. 435. 593. 1365. A. 497. 558. 571. E. 229. 849. 1003. 1241. T. 36. 489. ἔφυτον C. 1381. ἔφυμεν A. 62. R. 435. φῦναι Aj. 1354. C. 1227. 1446. A. 717. φύς R. 1184. φύντε A. 145.

Signification; 1. the present, first aorist, and future tenses, are used in the sense of *to beget* generally; πόνους αὐτῷ φῦσαι A. 643. θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας 679. ἄπανθ' ὁ μακρὸς — χρόνος φύει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται Aj. 633. οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας φανεῖ φρένας ποτε C. 808. ὡς — μηδὲ πρὸς βίαν ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχὼν φύσῃ φρένας E. 1455. and specially of *a parent*; τὸν φύσαντ' οἰκτείρας T. 1026. Διὸς — τοῦ με φύσαντος κάρα 1175. οἱ φύσαντες καὶ κλῃζόμενοι πατέρες 1258. καὶ μητέρ' ἄλλῃ μοῖρα τὸν φύσαντά τε καθεῖλεν Ἅιδου θανασίμους οἰκήτορας Aj. 512. καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί; R. 1019. τὸν φύσαντ' ἐμὲ — οὐκ ἔσχον C. 428. ἀντὶ τοῦ φύσαντος εἱλίσθην θρόνους καὶ σκῆπτρα κραίνειν 449. γονὰς κατηκόους φύσαντες 638. ἐμφύντε τῷ φύσαντι 1115. ἔφυσας αὐτόν 1191. οὐ γάρ ποτ' ἀμναστεῖ γ' ὁ φύσας Ἑλλάνων ἄναξ E. 473., and of *both parents*; τοῖς γονεῦσιν, οἵ σ' ἔφυσαν R. 436. κἀφύσαμεν δὴ παῖδας T. 81. ὦ γάμοι, γάμοι, γάμοι, ἐφύσαθ' ἡμᾶς R. 1404. ἥδ' ἡμέρα φύσει σε καὶ διαφθερεῖ R. 438, sc. δείξει σε, ὅθεν ἐγεννήθης. 2. the perfect and second aorist of the active have an intransitive signification; *to be endued with a certain nature* or *innate disposition*, *to be by nature*, *to be naturally*; ἔξοιδα καὶ φύσει σε μὴ πεφυκότα τοιαῦτα φωνεῖν P. 79. ἔφυν γὰρ οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς 88. εἰ μὴ κακὸς πέφυκα 554. νικῶν γε μέντοι πανταχοῦ χρῄζων ἔφυν 1041. σοφὸς πεφυκὼς οὐδὲν ἐξανδᾷς σοφόν 1228. δόξεις ὁμοῖος τοῖς κακοῖς πεφυκέναι 1358. οὐκ οὖν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὑρίσκειν ἔφυς; R. 440. οὐτ' αὐτὸς ἱμείρων ἔφυν τύραννος εἶναι μᾶλλον ἢ τύραννα δρᾶν 570. ἀλλ' οὔτ' ἐραστὴς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφυν 601. εἰ μὴ πλεῖστον ἀνθρώπων ἔφυν κάκιστος C. 747. εἶτ' εὐγενὴς πέφυκας A. 38. γυναῖχ' ὅτι ἔφυμεν 62. ἔφυν ἀμήχανος 79. οὗτοι συνίχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν 519. φῦναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων 717. ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς 1039. οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι Aj. 1074. ὅστις σε — μὴ λέγει γνώμῃ σοφὸν φῦναι 1354. σοῦ δ' οὖν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν A. 684. πέφυκεν ἰσθλός E. 314. εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἕδρις 598. οὐ γάρ ὧδ' ἄφρων ἔφυν 929. γυνὴ μέν, οὐδ' ἀνὴρ ἔφυς 985. τοῖς καλῶς πεφυκέσιν, *for those of noble nature* E. 977, though it is commonly rendered *for the nobly born*. Hence φῦναι has the signification of

to be born; θνητοῦ πέφυκας πατρός E. 1162. κἀξ ἧς ἔφυ γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις R. 458. τῆς γὰρ πέφυκα μητρός 1082. πέφασμαι φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν 1184. ὧν ἔφυν ἄπο 1359. ὁμογενὴς δ' ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔφυν 1364. δέδρακας οὔτ' ἐμοῦ καταξίως οὔθ' ὧν πέφυκας αὐτός C. 916. ἀπ' ἄλλου, κοὐκ ἐμοῦ πεφύκατον 1371. εἰ τυφλοῦ πατρὸς — ἔφυτον 1381. πατρὸς ἐνὸς μητρὸς τε μιᾶς φύντε A. 145. οἵων ἐγὼ ποθ' ἁ ταλαίφρων ἔφυν 858. παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν R. 1015. μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νικᾷ λόγον C. 1227. ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφυ A. 558. γονῇ πεφυκὼς — γεραιτέρᾳ C. 1296. and φῦναι frequently signifies simply *to be*; ἡνίκ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελὴς ἔφυ T. 36. ἀρ' ἀνώνυμος πέφυκεν 377. τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἅπανθ' ἥσσων ἔφυ 489. ἥτις προτιμᾷ μὴ κακὴ πεφυκέναι 719. πρέπων ἔφυς πρὸ τῶνδε φωνεῖν R. 9. τὴν τέχνην δ' ἔφυ τυφλὸς 389. ἡμεῖς τοιοίδ' ἐφυμεν — μῶροι 435. πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδέων ἔχειν ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφυ; 593. ἔφυς κακός 627. ἀρ' ἔφυν κακός 822. εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔφυ κακοῦ κακόν 1365. τίς ἔφυς βροτῶν; C. 204. ταῦτα δ' ἐν τῷ δαίμονι καὶ τῷδε φῦναι χάτέρᾳ 1446. πάντα ταῦθ' ἥσσω λαβεῖν ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας A. 436. καὶ σοὶ τἄμ' ἀφανδάνοντ' ἔφυ 497. Ἅιδης ὁ παύσων τοὐσδε τοὺς γάμους ἔφυ 571. εἰ τέκνων μήτηρ ἔφυν 896. ὅτι χὴ Σκύθρος ἀνδρῶν ἀλείμων μήτηρ ἔφυν P. 326. εἰ μὴ 'γὼ κακὸς γνώμην ἔφυν 898. ὡς ἔφυν οἴκτου πλέως 1063. — Πάριν μέν, ὃς τῶνδ' αἴτιος κακῶν ἔφυ P. 1412. καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφυ; E. 229. πατρός, οὗ σὺ παῖς ἔφυς 333. εἰ μὴ 'γὼ παράφρων μάντις ἔφυν 465. προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ κέρδος λαβεῖν ἄμεινον 1003. ἀμέτερον οἷον ἔφυ κακόν 1241. 3. with a dative, *to happen, to be of necessity*; ὅτι χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ T. 440. πᾶσι θνατοῖς ἔφυ μόρος E. 849.

Φωκεύς, *Phocian, a Phocian*; ὅτι ξένος μὲν εἶ Φωκεύς E. 45. Φανοτεὺς ὁ Φωκεύς 660. ἀνδρες Φωκέων τεταγμένοι 749. ὅτι Φωκῆς ματεύουσ' ἄνδρες Αἰγισθέν τινες 1096. τὸ Φωκέων πέδον 1341. οἱ Φωκῆς ξένοι 1434.

Φωκίς, *Phocis*; Φωκὶς μὲν ἡ γῆ κλῄζεται R. 733.

Φωνέω, fut., φωνήσοντα R. 433. imperf., ἐφώνει T. 381. aor., φώνησον C. 1274. φωνήσατε T. 201. P. 229. φωνῆσαι C. 1404. φωνήσασα T. 919. φωνήσαντος C. 1641.

Signification; 1. *to utter a sound*; ἄπυστα φωνῶν μηδὲ μηκύνων βοήν C. 490. μηδ' ἃ μὴ θέμις λεύσσειν δικαιοῦν, μηδὲ φωνούντων κλύειν 1638. φωνήσατ' ὦ γυναῖκες T. 201. ἄνλίγγς δέ, μὴ φώνει μέγα P. 570. 2. *to address, to speak to*; Αἴαντα φωνῶ Aj. 73. ἔρποντι φωνεῖς, ἢ λελειμμένῳ λόγου; 539. Ζεῦ ἄνα, σοὶ φωνῶ C. 1482. καλούμενον φωνήσατε P. 229. οὗτος, σὲ φωνῶ τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν μὴ συγκομίζειν Aj. 1026. — 3. *to speak, to say*; τοιαῦτα φωνεῖν, μηδὲ τεχνᾶσθαι κακά P. 80. ὕσιά τε φωνεῖς 658. οὐδὲν — δρᾷς, οὐδὲ φωνεῖς 893. δεινόν γε φωνεῖ; 1209. σά δ' οὔτε φωνεῖς οὔτε δρασείεις σοφά 1229. πρέπων ἔφυς πρὸ τῶνδε φωνεῖν R. 10. ὅτι δρῶν ἢ τί φθόνῳ — ῥυσαίμην 72. οὐ γάρ τί σ' ἤδη μῶρα φωνήσοντα 433. δεῦρό μοι φώνει βλέπων 1121. ὅστε πᾶν ἐν ἡσύχῳ — ἔξεστι φωνεῖν C. 83. ἵνα πᾶσι νόμος φώνει 167. τίνος εἰ σπέρματος — φώνει 215. οὐ σθένοιμεν ἐν φωνεῖν πέρα τῶν πρὸς σὲ νῦν εἰρημένων 258. καίτοι τί φωνῶ; 1134. φώνησον, ὦ πάτερ, τι 1274. τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν 1641. φράζου μὴ πόρσω φωνεῖν E. 206. φωνοῦσα τοιάδ' ἐξονειδίζει κακά 280. τίν' αὖ σὺ — τήνδε φωνεῖς — φάτιν; 321. πρίν γε φωνεῖν 980. εὔφημα φώνει 1202. Aj. 355. 588. τί φωνεῖς; 1341. T. 888. φωνεῖ δέ 266. οὐδὲν — φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθόν 346. τῆς ἐκεῖνος οὐδαμὰ βλάσας ἐφώνει 381. πάντα δὴ φωνεῖν χρεών 746. τοσαῦτα φωνήσασα 919. τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον φωνεῖν Aj. 405. οἷον ἀρ' ὁδοῦ τέλος Ἄργους ἀφωρμήθημεν — οἷον οὐδὲ φωνῆσαί τινα ἔξεσθ' ἑταίρων C. 1404.

Φωνή, 1. *a sound, voice*; πολλὰ δὲ φωνῆς ἡμετέρας Ἕρμαιον ὄρος παρέπεμψεν ἐμοὶ στόνον ἀντίτυπον P. 1444. φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων κλύει τις A. 1191. φωνῇ γὰρ ὁρῶ τό φατιζόμενον C. 137. 2. the *power of speech, speech*; εἰ φωνὴν λάβοι E. 538. — φωνῆς δ' ἀκοῦσαι βούλομαι P. 225. οὐδὲ σοῦ φωνῆς ἔτι γενήσομαι πρόσθεγκτος; 1055. τὰ πολλὰ — ῥήματα — παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά C. 1285.

Φώνημα, 1. *voice*; ὡς εὐμαθὲς σου — φάνημ' ἀκούω Aj. 16. τίνος

φώνημα; P. 1279. 2. *speech*; ὦ φίλτατον φώνημα P. 234. ὁρῶ γὰρ οὐδέ σοι τὸ σὸν φώνημ' ἰὸν πρὸς καιρόν R. 324.

Φώς, a man; κτύπος φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου P. 203. φωτὶ δυσμόρῳ 273. ἀναξίου μὲν φωτὸς ἐξερήσομαι 437. στυγνόν τε φῶτ' ἰχθοδοπόν 1122. φωτὸς ἀνοσίου βροτῶν C. 282. φωτῶν ἀθλίων ἱκτήρια 927. ἀφαυρῷ φωτί 1022. μηδὲ τήνδε τὴν πόλιν ἐνὸς ποιῆσαι φωτὸς ἀσθενεστέραν 1037. ὦ σκῆπτρα φωτός 1111, that is, ἐμοῦ, for τοῦδ' ἀνδρός. τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν — φῶτα βάντα πανσαγίᾳ A. 107. παῖς ἀπ' ἄλλου φωτός, a husband 901. πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστερημένην T. 176. φωτὶ ναυτουργῷ Aj. 440. οὐκ ἄν ποτε δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ὧδ' ἐψήφισαν 444. ἔγνωκα φωτὸς ἠπατημένη 794. βλέπω γὰρ ἐχθρὸν φῶτα 1021. οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς οὐδ' εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι 1230. μέμνησ' ὁποίῳ φωτὶ τὴν χάριν δίδως 1333. τοιοίδε μέντοι φῶτες ἔμπλεκτοι βροτοῖς 1337. τοὺς δὲ δεσμίους ψηλίζεθ', ὥστε φῶτας Aj. 293.

Φῶς, 1. *light*, especially of *the sun* or *day*; ὦ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν R. 1183. τὸ (ἄγος) μήτε γῆ μήτ' ὄμβρος ἱερὸς μήτε φῶς προσδέξεται 1428. ὦ φῶς ἀφεγγές C. 1546. ἔτλα καὶ Δανάας οὐράνιον φῶς ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς A. 935. and of *fire*; ἔφην' ἄφαντον φῶς P. 297. 2. *the light*, thence *life*; πεισθήσομαι γὰρ κἀξ Ἅιδου θανὼν πρὸς φῶς ἀνελθεῖν P. 621. πατρὸς — ἐλθόντος εἰς φῶς E. 411. ὅστις φῶς ὁρᾷ R. 367. οὐδὲ πᾶν ἀνακτύξαι πρέπει πρὸς φῶς E. 630. δεῖ δ' αὐτὸν λέγειν εἰς φῶς ὃ λέξει P. 577. τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ κακά R. 1229. εἶτα πῶς ὁ δύσμορος εἰς φῶς τάδ' ἔρξας εἰμί; P. 1337. 3. and spoken of *the day* itself; ὦ φίλτατον φῶς E. 1215. ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνος σωτὴρ δόμων E. 1346.

X

Χαίνω, properly *to yawn*, *to gape*; met., *to utter*, *to spout*; σὺ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματ' ἀγγέλλουσί μοι τλῆναι καθ' ἡμῶν ὧδ' ἀνοιμωκτὶ χανεῖν; Aj. 1206.

Χαίρω, 1. *to rejoice*; τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ Ἅιδου P. 447. νῦν πᾶσι χαίρω R. 596. ταύτην δ' ἐᾶτε πλουσίῳ χαίρειν γένει 1070. ἐὰν δ' ἀπῇ τούτων τὸ χαίρειν 1155. τὰ μὲν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργάθειν E. 1263. χαίρειν παρέσται καὶ γελᾶν ἐλευθέρως 1292. χαίρουσιν οὖν τούτοισιν; 1335. ἢ πολλὰ χαίρειν μ' εἶπας 1448. χαίρους ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνει τάδε 1449. τῷ δ' ἐπέρχεται χαίρειν τε καὶ στέρεσθαι T. 135. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίρειμ' ἄν —; 292. ὅτι χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεί 440. κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ 761. οὐ γὰρ ἂν γνοίης ἐν οἷς χαίρειν προθυμεῖ κἂν ὅτοις ἀλγεῖς μάτην 1109. καὶ πᾶς ὁ κλύων τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον Aj. 152. ἴως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθῃς 552. μὴ χαίρειν τινά 773. μὴ χαῖρε — κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς 1328. 2. frequently used, especially in the imperative mood, and sometimes in the infinitive, as a term of greeting and taking leave, *hail*, *welcome*, *farewell*; ὦ χαῖρ' ἄνασσα E. 656. χαῖρ' ὦ πάτερ — χαῖρε 1353. 1354. ὦ χαῖρ', Ἀθάνα, χαῖρε Aj. 91. σὺ δ' αὐτόθεν μοι χαῖρε C. 1139. χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προὐννέπω T. 226. τὸ λοιπὸν ἤδη χαίρετε T. 918. χαίρετ', ὦ τροφῆς ἐμοί Aj. 850. χαῖρ' ὡς μέγιστα, χαῖρε P. 460. χαῖρ', ὦ μέλαθρον ξύμφρουρον ἐμοί 1439. χαῖρ', ὦ Δήμνου πέδον ἀμφίαλον 1450. χαίρετόν τε C. 1439. χαῖρε τὴν Δῆμνον πατῶν P. 1049. 3. the Greeks also bade those χαίρειν *with whom they wished to have nothing to do*; ἐρπέτω χαίρουσα, *let her go and welcome* T. 816. and in a sense somewhat similar; χαίρειν, Ἀθάνα τἄλλ' ἐγώ σ' ἐφέμαι, *Minerva, in all*

things else I submit to thee and welcome Aj. 112. 4. the expression οὐ χαίρων is used when any one is said to do anything *to his own cost*; ἀλλ' οὐ τι χαίρων δίς γε τημονὰς ἐρεῖς, *but thou shalt not with impunity utter calumnies a second time* R. 363. ἀλλ' οὐ, τόνδ' Ὄλυμπον, ἴσθ' ὅτι χαίρων ἐπὶ ψόγοισι δεινάσεις ἐμέ A. 755. ἀλλ' οὐ τι χαίρων, *but to thy own cost* P. 1283.

Χαίτη, *the hair of the head*; πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας Aj. 621.

Χάλαζα, 1. *hail*; ἡ τις ὀμβρία χάλαζ' ἐτιῤῥάξασα C. 1499. 2. figuratively *large drops of blood*; μέλας ὄμβρος χαλάζης αἱματοῦς (αἱματός τ', αἱμάτων) ἐτίγγετο R. 1279.

Χαλάω, 1. *to loosen*; χαλᾷ κρεμαστὴν ἀρτάνην R. 1266. τυγχάνω γε κλῇθρ' ἀνασπαστοῦ πύλης χαλῶσα A. 1172. χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν E. 1460. 2. *to let go*; χαλᾶν λέγω σοι C. 844. 3. met., *to yield*; ὅτι νῦν χαλᾷς 203, ὅτι νῦν εἴκεις καὶ οὐκ ἀντιτείνεις τῷ ἐξελθεῖν, λέγει δὲ ἐκ τοῦ ἱεροῦ. Schol.

Χαλεπός, *severe*; τὰ δὲ νῦν ἑστῶτα — χαλεπώτατα δ' οὖν ἀνδρῶν πάντων τῷ τήνδ' ἄτην ὑπίχοντι T. 1263.

Χαλινός, *a rein, a bridle*; τὸν ἀκοστῆρα χαλινὸν — κτίσας C. 718. πᾶς γὰρ ἀστράπτει χαλινός 1069. σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους ἵππους καταρτυθέντας A. 473. φυγάδα πρόδρομον ὀξυτέρῳ κινήσασα χαλινῷ 109.

Χάλκασπις, *having a brazen shield*; ὁ χάλκασπις ἀνήρ P. 716.

Χάλκειος and χαλκεῖος, *made of brass, brazen*; χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ᾖξαν E. 701. λίβητι χαλκείῳ T. 553. χαλκῆς ὅπως δύσνικτον ἐκ δίλτου γραφήν 680. χαλκοῖς βάθροισι C. 1587.

Χαλκεύω, *to work in brass or steel, to forge*; ἀρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος; Aj. 1013.

Χαλκοβόας, *brazen-voiced*; τὸν χαλκοβόαν Ἄρη C. 1050.

Χαλκόδετος, *bound with brass*; ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς A. 936.

Χαλκοθώραξ, *having a brazen breast-plate*; χαλκοθώραξ Ἐνυάλιος Aj. 179.

Χαλκόπλευρος, *having brazen sides*; τύπωμα χαλκόπλευρον ἁρμόνει χεροῖν E. 54.

Χαλκόπληκτος, *forged of brass*; ἀ παλαιὰ χαλκόπλακτος ἀμφήκης γένυς E. 475.

Χαλκόπους, 1. *brazen-footed*; χαλκόπους Ἐρινύς E. 482. 2. *brazen-paved*; χαλκόπους ὁδός C. 57.

Χαλκός, *brass or a brazen vessel*; ἐν βραχεῖ χαλκῷ E. 748.

Χαλκόστομος, *brazen-mouthed*; χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς Aj. 17.

Χαλκώδων, *Chalcedon*; ἢ πρὸς τὰ Χαλκώδοντος Εὐβοίας σταθμά P. 487.

Χάλυψ, *steel*; χάλυβος λιθοκόλλητον στόμιον T. 1250.

Χαμαικοίτης, *lying on the ground*; τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν — Σιλλῶν T. 1156.

Χαρά, *joy*; ἡ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρά A. 388. λειπάτητον ἀντρέπων χαρὰν 1261. ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ πᾶσι κυκλοῦσιν T. 129. καταστεφῆ στείχονθ' ὁρῶ τίν' ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων 178. ἔδωκας ἡμῖν ἀλλὰ σὺν χρόνῳ χαράν 200. ἐγώ σφ' ἀπείργω τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς Aj. 52. χαρᾷ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων E. 894. ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους τοιούσδ' ἔχων ἐσπευδον 922. οὔποτ' ἐκλήξω χαρᾶς δακρυῤῥοοῦσα 1304. τῆς ἁπλῆστον τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς 1328.

Χάραγμα, *a bite or sting*; πληγίνν' ἐχίδνης ἀγρίῳ χαράγματι P. 267.

Χαρίζομαι, *to gratify*; θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά E. 323.

Χάρις, *favour, good-will, kindness, an act of kindness, thanks, gratitude, a return for kindness*: χάριν is used adverbially with a genitive, *for the sake of*; ἡ χάρις μὲν τῆς προμηθίας — προσφιλὴς μενεῖ P. 553. διπλῆν μὲν ἐξ ἐμοῦ κτήσει χάριν, 1356. χὴ χάρις προσκείσεται R. 232. οὔ ποτ' ἐκβαλῶ χάριν τὴν τοῦδε C. 642. ἐν οἷς γὰρ χάρις 1749. ὅπως — κτῴμην χάριν T. 190. κἀπ' ἐμοῦ κτήσει χάριν 471. ὅπως ἂν ἡ χάρις — ἐξ ἁπλῆς διπλῆ φανῇ 615. τὸ γάρ τοι — σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγχεῖ χάριν 1219. εἴ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις E. 348. ἔγνωκα γὰρ — τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη Aj. 795. τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς χάρις διαῤῥεῖ 1246.

Χαρμονή, *joy*; βόσκου νέαν ψυχὴν ἀτάλλων μητρὶ τῇδε χαρμονὴν Aj. 556.

Χαροπός, *having shining eyes*; χαροπῶν τ' ἴθνη θηρῶν P. 1131.

Χαρτός, *causing joy*; χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνει τάδε E. 1449. τὸν κῆρυκα — χρόνῳ φανέντα χαρτόν T. 227.

Χεῖμα, *winter*; πάγου χυθέντος οἷα χείματι P. 293.

Χειμάζω, 1. *to raise a storm;* θεοῦ τοιαῦτα χειμάζοντος C. 1500. 2. figuratively, *to agitate with afflictions;* ὡς τόδ' αἷμα χειμάζον πόλιν R. 101. and pass., — φωνῆς — Ἑρμαῖον δρος παρέπεμψιν ἐμοὶ στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ P. 1446. thence *to be emperilled* as with a storm; ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην τότε A. 387.

Χειμάῤῥους, *rushing in a torrent;* παρὰ ῥείθροισι χειμάῤῥοις A. 708.

Χειμέριος, *wintry, stormy;* βόρειος ὥς τις ἀετὸ κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται C. 1243. χειμερίῳ νότῳ A. 335. Used figuratively; χειμερίῳ λύπᾳ P. 1179.

Χειμών, 1. *winter;* νιφοστιβεῖς χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει Aj. 656. χειμῶνι δ' ἤδη τάμά τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ ἤλαυνον R. 1138. 2. *a storm, stormy weather;* ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν Aj. 1122. ἠνίκ' ἐν κακῷ χειμῶνος εἵκετο 1124. σμικροῦ νέφους — τις ἐκπνεύσας μέγας χειμών 1128. φυλλάδα — ἀνήνεμον τε πάντων χειμώνων C. 684. 3. met., applied to *the tempests* of war; δορός τ' ἐν ἐν χειμῶνι A. 666. and to *madness;* Αἴας θολερῷ κεῖται χειμῶνι νοσήσας Aj. 206.

Χείρ, *the hand,* thence *power;* and plur., *a number of men, an army.*

Χείριος, *one that is in the power of any one, subject to another;* χειρίαν ἀφεὶς τινί Aj. 490.

Χειροδαΐκτος, *slain by the hand;* χειροδαΐκτα σφάγι' αἱμοβαφῆ Aj. 218.

Χειρόδεικτος, *pointed out by the hand;* εἰ μὴ τάδε χειρόδεικτα πᾶσιν ἁρμόσει βροτοῖς R. 901.

Χειροποιέομαι, *to do with the hand;* αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε T. 887.

Χειροτέχνης, *an artificer, one skilled in any art;* τίς ὁ χειροτέχνης ἰατορίας T. 996.

Χειρόω or **χειροῦμαι,** *to subdue, to bring into subjection;* Ζεὺς τὰν συνέγνω σὺν δίκῃ χειρουμένῳ T. 279, sc. Ἡρακλεῖ τὸν Ἴφιτον. — τήν γε δράσασαν τάδε χειρώσομαι κἀκ τῶνδε 1099. οὐ γὰρ — ἡμᾶς τοσούσδε πρὸς βίαν χειρώσεται P. 92. τήνδ' ἐχειρούμην ἄγραν C. 954. αὐτόν τ' ἐχείρου 1013. pass., χειρωθεὶς βίᾳ C. 907. ἀφράστῳ τῇδε χειρωθεὶς πέδῃ T. 1046.

Χείρωμα, *that which is done by the hand, an assault;* Λαΐου — ἄφαντος ἐῤῥει θανασίμῳ χειρώματι R. 560.

Χείρων, *worse;* ὅπου θ' ὁ χείρων τἀγαθοῦ μεῖζον σθένει P. 454.

Χείρων, *Chiron;* καὶ θεὸν Χείρωνα T. 712.

Χέρνιψ, *water for purifying, lustral water;* μήτε χέρνιβας νέμειν R. 240.

Χερόπληκτος, *struck with the hand;* χερόπληκτοι δ' ἐν στέρνοισι πεσοῦνται δοῦποι Aj. 619.

Χέρσος, properly *waste land;* but used adjectively, 1. of land *hard, unbroken;* στυφλὸς δὲ γῆ καὶ χέρσος, ἀῤῥωξ οὐδ' ἐκημαξευμένη τροχοῖσιν A. 251. 2. of an unmarried virgin, *barren;* δηλαδὴ χέρσους φθαρῆναι κἀγάμους ὑμᾶς χρεών R. 1502.

Χεῦμα, *a stream of water;* χεῦμ' ἀκήρατον C. 472.

Χέω, 1. act. and mid., *to pour;* ἢ τοῖσδε κρωσσοῖς — χέω τάδε; C. 479. πατρὸς χέοντες λουτρά E. 84. — χοὰς χέασθαι στάντα πρὸς πρώτην ἴω C. 478. pass., ποτοῦ χυθέντος εἰς γῆν T. 701. 2. *to be spread over;* πάγου χυθέντος, *when the frost is spread over the ground* P. 293. κέχυται νόσος *disease is spread over him* T. 850.

Χηλαργός, *swift-footed;* χαλαργοῖς ἐν ἁμίλλαις E. 850.

Χηλή, *the claw* of a bird; στῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς A. 990.

Χηρεύω, *to be bereft;* μίλεος μελέῳ ποδὶ χηρεύων R. 479.

Χῆρος, *widowed;* οἰκτίρω δέ νιν χήραν παρ' ἐχθροῖς παῖδά τ' ὀρφανὸν λιπών Aj. 638.

Χθόνιος, 1. *belonging to the country, indigenous;* τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρειος εὔβουλον πάγον ἐγὼ ξυνῳδὴ χθόνιον ὄντα C. 952. γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθειδᾶν Aj. 201. 2. *belonging to the infernal regions;* ὦ χθόνι' Ἑρμῆ E. 111. πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον Aj. 819. ὦ χθόνιαι θεαί C. 1564. κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος 1602. χθονία φάμα, *rumour that reachest the infernal regions* E. 1055. χθόνιον ἑστίαν, *the hearth beneath the earth* C. 1724. χάρις ἡ χθονία ξυναποικεῖται C. 1749.

Χθονοστιβής, *treading on the earth, terrestrial;* οὐράνιά τε καὶ χθονοστιβῆ R. 301.

Χθών, *the ground, earth, the earth, a particular country or region.*

Χιονόκτυπος, *snow-beaten,* or *covered with snow;* Κυλλανίας χιονοκτύπου πέτραιας ἀπὸ δειράδος Aj. 681.

Χιτών, *a tunic, a garment;* χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα T. 577. στελεῖν χιτῶνι τῷδε 609. προσπτύσσετο — χιτῶν ἅπαν κατ' ἄρθρον 766.

Χιών, *snow*; λευκῆς χιόνος πτέρυγι A. 114. καί νιν ὄμβρῳ τακομέναν — χιών τ' οὐδαμὰ λείπει 824.

Χλαῖνα, *a cloak*; μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ χλαίνης ὑπαγκάλισμα T. 537.

Χλιδάω, *to luxuriate, to wanton luxuriously*; δῶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾷς E. 352.

Χλιδή, 1. *luxury, costliness of dress*; ζῶμα τοὐμόν, οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον E. 444. 2. *pride, wantonness*; δυσκόσμου χάριν χλιδᾶς R. 888. 3. *ornament*; τύμβον — λοιβαῖσι πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδαῖς στέψαντες E. 52.

Χλωρός, 1. *green*; χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις C. 679. χλωρά τ' ἀκτὰ πολυστάφυλος A. 1120. 2. *pale*; ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον Aj. 1043. 3. *fresh*; ἀδινὸς χλωρὰν τέγγει δακρύων ἄχναν T. 844. 4. *warm*, but some in this place translate it *discoloured*; ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά που πέπωκεν ἤδη T. 1044.

Χνοάζω, *to have down on the cheeks*; χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα R. 742, that is, χνοάζων ὥστε ἄρτι λευκανθὲς γίγνεσθαι τὸ κάρα.

Χνόη, *the socket of the nave of a wheel in which the axle moves*, also *the axle* itself; ὡς ὑπερβάλοι χνόας τις αὐτῶν E. 707. ἴθρανσε δ' ἄξονος μέσας χνόας 737.

Χοή, 1. *lustral water*; ῥυτῶν ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρὰ καὶ χοὰς ποθεν C. 1595. 2. *a libation*; ἱερὰς ἐξ ἀειρύτου χοὰς κρήνης ἐνέγκου C. 470. — χοὰς χέασθαι 478. χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει A. 427. καπιτυμβίους χοὰς ἔδωκα 893. πατρὶ τυμβεύσαι χοὰς E. 398. τάσδε δυσμενεῖς χοὰς οὐκ ἂν ποτε — τῷδ' ἐπίστεφεν 433.

Χολή, *the entrails*; μετάρσιοι χολαὶ διεσπείροντο A. 997.

Χόλος, *anger*; τίνος γὰρ ὧδε τὸν μέγαν χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας; P. 328. χόλῳ βαρυνθεὶς τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων Aj. 41. θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῇ χόλου 731. ὧν ἔχων χόλον T. 268. ᾧ τὸν ὑπεραλγῆ χόλον νέμουσα E. 171.

Χολόω, *to exasperate, to render furious*; ἀκοῦ δ' ἄχος, ᾧ μ' ἐχόλωσεν σὰ μάτηρ T. 1027. pass., *to be enraged*; κἀγὼ χολωθεὶς P. 374. αὐτῷ χολωθεὶς A. 1220.

Χορεύω, 1. *to dance*; νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι Aj. 686. εἰ γὰρ αἱ τοιαίδε πράξεις τίμιαι, τί δεῖ με χορεύειν; R. 896. 2. used actively, *to celebrate with dances*; αἳ σε μαινόμεναι πάννυχοι χορεύουσι A. 1138. 3. pass., in the same sense; ἀπείρων, ὦ Κιθαιρών, οὐκ ἔσει, μὴ οὐ σέ γε — καὶ χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν R. 1093.

Χορηγός, *a leader of the choir*; ἰὼ τῶν πῦρ πνεόντων χοράγ' ἄστρων A. 1133.

Χοροποιός, *a regulator of dances*; ὦ θεῶν χοροποιὲ ἄναξ Aj. 683.

Χορός, *a dance*; χορὸς ἵστησι E. 272. θεῶν δὲ ναοὺς χοροῖς πάννυχίοις πάντας ἐπέλθωμεν A. 152. οὐδὲ Μουσᾶν χοροί νιν ἀπεστύγησαν C. 698, that is, Μοῦσαι ἐκεῖ χορεύειν φιλοῦσι.

Χραίνω, *to defile, to pollute*; λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐν χεροῖν ἐμαῖν χραίνω R. 822. δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ Aj. 43. pass., μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν C. 369.

Χράομαι χρῶμαι, imperf., ἐχρῆτο T. 902. perf., κεχρημένοι P. 1248. fut., χρησόμενον P. 1118. aor., ἐχρήσατο R. 117.

Signification: 1. *to use*; ὅτου τις ἐκμαθὼν ἐχρήσαν' ἄν R. 117. ἔνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ χρῆται 878. τούτων δίδωμί σοι κρίναντι χρῆσθαι C. 647. νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντὶ πάντ' ἔνεστί σοι A. 213. πάρεστι χρῆσθαι τάνδρί T. 60. οὐκ εὐμαρείᾳ χρώμενος πολλῇ 193. οἷς (ὀργάνοις) ἐχρῆτο δεινὰ πάρος 902. λόγῳ δὲ χρῶ τοιῷδε E. 44. εἰ σὺ μὲν μαθοῖς τοῖς τῆσδε χρῆσθαι (λόγοις) 363. οὐ δ' οὖν χρῶ χειρί Aj. 115. σοι οὐκέτι χρησόμενον τὸ μεθύστερον P. 1118. ὀργῇ χρωμένῃ, *moved with anger* R. 1241. 2. perf., κέχρημαι signifies *to stand in need of, to desire*; τί μ' ἐκκαλεῖσθε; τοῦ κεχρημένοι, ξένοι; P. 1248.

Χράω, *to utter an oracle*; χρῇ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος E. 35. πεύθου τὰ χρησθέντα R. 604. μαντεῖ' ἄγουσα πάντα — ἃ τοῦδ' ἐχρήσθη σώματος C. 356.

Χρεία, 1. *necessity*; ὧν γὰρ ἂν θεὸς χρείαν ἐρεννᾷ R. 725. ἵν' ἔσταμεν χρείας 1443. ἵν' ἂν — μὴ χρείᾳ πολεμῶμεν C. 191. τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον; Aj. 727, see ὑποσπανίζομαι, *necessity* is implied. 2. *need, desire of what is necessary*; θανόντ' ἂν εἰμώξειαν ἐν χρείᾳ δορός Aj. 942. φορβῆς χρείᾳ P. 162. τίς σε — προσέσχε, τίς προσήγαγεν χρεία; 237. λαβὼν ὅτου σε χρεία καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει 642. ὡς πρὸς τί χρείας; R. 1174. τοῦ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τοῦχεῖν; 1435. λίγ' — αὐτὸς ὧν χρείᾳ πάρει C. 1282. τίνος, ὦ παῖδες, χρείας ἀνόσαι; sc. προσπίτνετε 1752. 3.

want, privation; ἐπὶ παντὶ τῷ χρείας ἰσταμένῳ P. 175, that is, ἐπὶ πάσῃ τῇ παρούσῃ χρείᾳ. — ὦ χεῖρες, οἷα πάσχετ' ἐν χρείᾳ φίλης νευρᾶς 992.

Χρίος, 1. *a thing that is necessary;* τί μοι ἢ νίον ἢ περιτελλομέναις ὥραις πάλιν ἐξανύσεις χρίος R. 157. πρός σ' ὅτι σοι φίλον ἐκ σίθεν ἄντομαι, ἢ τέκνον ἢ λέχος ἢ χρίος ἢ θεός C. 251, same as χρῆμα, Dindorf; Brunck translates it *possession.* 2. *a debt;* μή τι πέρα χρίος ἐμᾷ πόλει προσέψῃς C. 234. 3. *duty* or *charge;* σοὶ δ' ἤδη — τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρῆσαι χρίος E. 74.

Χρεών sc. ἐστί, 1. *it is fit, it behoves;* ἐᾶν χρεὼν ἔκηλον εὕδειν P. 757. τὸ — νεῖκος εὖ θεσθαι χρεών R. 633. οἷον (βιόν) βιῶναι σφῶ πρὸς ἀνθρώπων χρεών 1488. χέρσους φθαρῆναι κἀγάμους ὑμᾶς χρεών 1502. ἠπιστάμην ξένον παρ' ἀστοῖς ὡς διαιτᾶσθαι χρεών C. 932. πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδὲν ἄνθρωπον χρεών 1155. μύθοις γ' εἴ τι πιστεύειν χρεών T. 67. πάντα δὴ φωνεῖν χρεών 746. ἀνδρί τοι χρεὼν μνήμην προσεῖναι Aj. 516. μητέρ' εἰ χρεὼν ταύτην προσαυδᾶν E. 265. τῶδε — τιμᾶν ἅπαντας οὕνεκ' ἀνδρείας χρεών 971. εἰ τὸν ἄγχιστόν γε κηρύσσειν χρεών 1094. τότ' ἔργων τῶνδε μεμνῆσθαι χρεών 1243. 2. *it is fated;* τὸ δεύτερον γὰρ τοῖς ἐμοῖς αὐτὴν χρεὼν τόξοις ἁλῶναι P. 1425. ὡς τελεσθῆναι χρεών T. 173. 3. *it is needful;* τό μοι ἔννεπε τί σοι χρεὼν ὑπουργεῖν P. 143.

Χρῆ, same as χρεία, *necessity;* τὸν τόπον δ' ἵνα χρῆ 'σται μ' ἐφευρεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν C. 505.

Χρή, *it behoves, it is necessary, needful, becoming, fated, it must.*

Χρῄζω, *to want, to wish for, to desire;* εἴ τι χρῄζεις P. 49. νικᾶν γε μέντοι παντα χοῦ χρῄζων ἔφυν 1041. εἰ τῶνδε χρῄζεις πλησιαζόντων κλύειν R. 91. ὅσον γε χρῄζεις 365. ὥστ' ἄλλα χρῄζειν 595. νῦν οἱ σέθεν χρῄζοντες ἐκκαλοῦσί με 597. τί δῆτα χρῄζεις; 622. οἶσθ' οὖν ἃ χρῄζεις 655. ὅτου χρῄζων ἀφῖξαι 933. πατρός τε χρῄζων μὴ φονεὺς εἶναι 1001. ὁποῖα χρῄζει ῥηγνύτω 1076. τό τοι πολὺ — χρῄζω — ὀρθὸν ἄκουσμ' ἀκοῦσαι C. 520. εἰπεῖν ἃ χρῄζω 580. τί δῆτα χρῄζεις; 649. πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὧν χρῄζοις 782. ἄγεις θ' ἃ χρῄζεις 920. μὴ δρᾶν ἃ μὴ χρῄζεις 1178. ἅπαξ τὰ τοιαῦτ' οὐχὶ δὶς χρῄζω κλύειν 1210. ὅστις τοῦ πλείονος μέρους χρῄζει 1213. εἴ τι χρῄζεις ἱστορεῖν T. 396. λέγ', εἴ τι χρῄζεις 415. τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι χρῄζων 707. εἰπὼν ἃ χρῄζεις λῆξον 1110. ξὺν οἷς χρῄζεις φίλων 1184. τοῦ μακροῦ χρῄζειν βίου Aj. 468. μεθεῖσά μοι λέγειν ἃ χρῄζοιμι E. 619. εἰδέναι δέ σου πρώτιστα χρῄζω 659. θανεῖν χρῄζων τις 996. ὀρθῶς δ' ὁδοιποροῦμεν ἔνθα χρῄζομεν; 1088. — οὓς δ' ἔχρῃζεν R. 1274. εἰ μὴ τοῦ θεοῦ πρώτιστ' ἔχρῃζον ἐκμαθεῖν 1439. ἃς ἔχρῄζε γᾶς ἐπὶ ξένας ἔθανε C. 1703. γᾶς ἐπὶ ξένας θανεῖν ἔχρῃζες 1711. τοῦτ' αὖτ' ἔχρῃζον — σου μαθεῖν T. 408. εἴδεθ' οὓς ἐχρῄζετε E. 1226. χρῄζει γάρ, *for he wishes it;* C. 1428, but the Scholiast, with whom Reisigius agrees, explains it by χρησμῳδεῖ, Elmsley χρή fatale est: but Dindorf and Ellendt render it by vult enim. σὺν δίκῃ χρῃσθεὶς δικαίᾳ καὶ νόμῳ A. 24: most commentators think that χρησθείς is here put for χρησάμενος, but it may be translated without doing any violence to the text, as follows, *Eteocles, indeed, as they say, being entreated to do so, he has entombed with righteous justice under the earth.* Dindorf is of opinion that the passage is interpolated, and would omit the following χρησθεὶς δικαίᾳ καὶ νόμῳ κατὰ χθονός.

Χρῆμα, 1. *a thing, a thing* or *act done;* τί χρῆμα δράσεις; P. 1215. τί χρῆμα δρῶντα; R. 1129. τί χρῆμα; A. 1036. τί χρῆμα δρᾷς; Aj. 281. ἅπαν τὸ χρῆμ' ἥμαρτε χρηστὰ μωμένη T. 1126. ὅπως πάθῃς τί χρῆμα; E. 382. κακὸν τὸ χρῆμα P. 1249. 2. *wealth, possessions;* τυραννίδα θηρᾶν, ἃ πλήθει χρήμασιν θ' ἁλίσκεται R. 542. θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας, πάντων ὅσ' ἐστὶ χρημάτων ὑπέρτατον A. 680.

Χρήσιμος, 1. *useful;* ἔνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ χρῆται R. 878. 2. *good;* τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον φωνεῖν Aj. 404.

Χρησμός, *an oracle;* χρησμὸς γὰρ ἦλθε Λαΐῳ R. 711. ἔνθα μή ποτ' ὀψοίμην κακῶν χρησμῶν γ' ὀνείδη τῶν ἐμῶν τελούμενα 797. εἴ τι θέσφατον πατρὶ χρησμοῖσιν ἐκνεῖτο C. 974. ὅτ' οὖν τοιόνδε χρησμὸν εἰσηκούσαμεν E. 38.

Χρησμῳδός, *oracular;* τὰν γαμψώνυχα παρθένον χρησμῳδὸν R. 1199.

Χρηστήριον, 1. *a temple in which oracles are uttered;* ποῖον πάθος

δείσαντας ἐκ χρηστηρίων; C. 610. εἰ γάρ τι πιστὸν ἐστιν ἐκ χρηστηρίων 1333. 2. a victim immolated; χειροδαΐκτα σφάγι' αἱμοβαφῆ, κείνου χρηστήρια τάνδρός Aj. 219.

Χρηστός, good, worthy, brave: 1. of persons; πόλεμος οὐδὲν' ἀνδρ' ἐκὼν αἱρεῖ πονηρόν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεὶ P. 435. οὔτε τοὺς κακοὺς μάτην χρηστοὺς νομίζειν, οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακούς R. 610. ὁ ξεῖνος — χρηστός C. 1018. στρατηλάτου χρηστοῦ 1432. οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος Aj. 516. ὅστις ἐστ' ἀνὴρ χρηστός 658. ὅταν θέλῃς γενέσθαι χρηστός T. 452. πανταχῇ χρηστός γ' ἔσει Aj. 1348. φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὁρᾶν E. 960. τὰ δὲ δίκαια καὶ τὰ χρήστ' ἀποστίλλουσ' ἀεὶ P. 448. 2. of things; κἀποφθίνει τὰ χρηστά P. 455. τὸ χρηστὸν εὐκλείς 474. πόλλ' ἐγὼ κείνων ὕπο δρῶν ἀντιπάσχω χρηστά 580. φρένας χρηστάς A. 299. γνώμας ἔχων χρηστάς 632. εἰ τῳ πρόσκειμαι χρηστῷ E. 243. οὔτ' εἰ χρηστός, οὔτ' εἰ τῳ κακός T. 3. χρηστὰ κερδαίνειν ἔπη 230. πείθου λεγούσῃ χρηστά 470. χρηστὰ μωμένη 1126. χρηστὰ — δρᾷ 1127. δρῶν τι χρηστόν Aj. 463.

Χρίμπτω, to bring near; κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἰσχάτην στήλην ἔχων ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα E. 771.

Χρίω, to anoint; ᾧ γὰρ τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον ἀρτίως ἔχριον T. 672. ἔχρισα μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῇ μαλλῷ 686. Used figuratively; εἰ γάρ σφε Κενταύρου φονίᾳ νεφέλᾳ χρίει δολοποιοὺς ἀνάγκα T. 829.

Χρόνιος, for a long time, after a long time; χρόνιός τε φανεὶς P. 1432. ὃν γ' εἶχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβληκότες P. 596. πόλις βίᾳ ἥλαυνέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον C. 442. μὴ νῦν χρόνιοι μέλλετε πράσσειν P. 1435.

Χρόνος, time.

Χρυσαυγής, golden-rayed; ὅ τε χρυσαυγὴς κρόκος C. 691.

Χρύσεος, golden.

Χρύση, Chryse, 1. a nymph of that name; in the island named from her was an altar, on which the Greeks should have sacrificed on their way to Troy. Philoctetes was wounded by a serpent that guarded the altar, and therefore left by the Greeks at Lemnos, which is not far from Chryse; τῆς ὀμόφρονος Χρύσης P. 194. 2. an island; ἐκ τῆς ποντίας Χρύσης 270. Χρύσης πελασθεὶς φόλαξος 1311.

Χρυσηλάκατος, having golden shafts; χρυσαλακάτου τ' ἀκτὰν κόρας T. 634.

Χρυσήλατος, made of gold; χρυσήλατος πειρονίς T. 920. χρυσηλάτους πειρόνας R. 1268.

Χρυσήνιος, having golden reins; χρυσάνιος Ἀφροδίτα C. 699.

Χρυσόδετος, bound with gold; χρυσοδέτοις ἕρκεσι γυναικῶν E. 827.

Χρυσόθεμις, Chrysothemis; οἷα Χρυσόθεμις ζέει E. 154. τὴν σὴν ὅμαιμον — Χρυσόθεμιν 318.

Χρυσομίτρης, having a golden mitre; τὸν χρυσομίτραν τε κυκλήσεις — Βάκχον R. 209.

Χρυσόνωτος, having a golden back; ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἥνιαν Aj. 833.

Χρυσόρυτος, flowing with gold; Ζηνὸς ταμιεύεσκε γανὰς χρυσορύτους A. 940.

Χρυσός, gold; χρυσοῦ καναχῆς A. 130. τὸν Ἰνδικὸν χρυσόν 1026.

Χρυσόστροφος, of twisted gold; τά τε σὰ χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγκυλῶν βέλεα R. 204.

Χρώς, the skin, thence the surface of the body generally; ὅπως μηδεὶς — κείνου πέρσειεν ἀμφιβόσεται χροΐ T. 602. ἕδρᾳ ἀνῆκε χρωτί 764. κἀπὶ χρωτὶ δηγίαν κόνιν πελάσας A. 246. ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο, for this cuts to the quick; Aj. 773.

Χωλός, lame; ὃν ἀκράτωρ ὁ τλήμων, χωλός P. 484. πῶς — οὐκ εἰμί σοι χωλός, δυσόδυς; 1021.

Χῶμα, a mound; ἀρμὸν χώματος λιθοσπαδῆ A. 1201.

Χώννυμι, to heap up; τάφον χώσουσα — πορεύσομαι A. 81. τύμβον ἀρθίκρανον οἰκείας χθονὸς χώσαντες 1189.

Χώρα, a region, a territory, a tract of country.

Χωρέω, imperf., ἐχώρει P. 396. R. 750.; — fut., χωρήσομαι E. 396.; — aor., χωρήσαντα T. 303. 1. properly to go or come, to depart, to return; ἄνδρε γὰρ δύο χωρεῖτον P. 539. ἀλλὰ χωρῶμεν 631. 641. χωροῖς ἂν εἴσω 670. χώρει σύ 1057. χωρῶμεν ἴθυ πάντες ἀολλεῖς 1455. χωροῦμ' ἂν εἰς τόδε C. 508. βιοστερῆ χωροῦντα 751. χώρει — ἔξω θᾶσσον 828. πομπὸν δέ με χωρεῖν; 1024. χωρῶν ἀκείλει νῦν 1042. χωρεῖτε 1541. τί μέλλομεν χωρεῖν; 1624. χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε 1637. ἔθ' γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας — χωρεῖ A. 158. τί χωρεῖς οἷ μολὼν δόσεως δίκην; 228. τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν πόντου — χωρεῖ 836. ἔσω χωρεῖ πρὸς αὐτόν 1212. χωρεῖ νυν T. 92. χωροῦσι πρὸς σέ 284. πρὸς δὲ δάμαρτα χωρῶμεν ἤδη πάντες 332. εἴσω στέγης χωρῶμεν 493. κοὐδὲν γὰρ οὐ δίκαιά σε χωρεῖν 496. χωρεῖ

πρὸς ὑμᾶς γραῖα 867. χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν ἔστιν τι θαῦμα 956. χωρῶμεν, ἐγκωμῶμεν Aj. 798. χωρεῖν ἐτοῖμος 800. χωροῦντ' ἄνευ σου 989. ὃς ἐν' ἐξέδρᾳ κλέος τῶν ἔνδοθεν χωροῦντος E. 1315. χωρεῖν ἔσω 1366. ἐκ προαστίου χωρεῖ γεγηθώς 1426. χωροῖς ἂν εἴσω σὺν τάχει 1483. χάρει δ' ἔνθα περ κατέκτανες πατέρα τὸν ἐμόν 1487. — πότερον ἐχάρει βαιός — ; R. 750. χωρήσαμαι τάρ' εἴπερ ἐστάλην ἔξω E. 396. 2. met., *to fall into any condition of fortune*; πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ χωροῦμεν Aj. 925. 3. *to set about any work* or *design*; χωρῶ πρὸς ἔργον Aj. 116. ἆρ' οὖ σοι δοκεῖ χωρεῖν ἂν εἰς τῶν ἔργων αἰσχύνης ἄπερ; E. 605. 4. of pain, *to penetrate*; χωρεῖ πρὸς ἧπαρ — γενναία δόξη Aj. 918. 5. *to attack*; ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀτρειδῶν ὕβρις τῶν' ἐχάρει P. 396. ὅταν ταχύς τις ἐνστιβουλεύων λάθρᾳ χωρῇ R. 619. μὴ πω' εἰσίδοιμί σε πρὸς τοῦμὸν οὕτω σπέρμα χωρήσαντά ποι T. 303.

Χωρις, 1. adv., *separately, apart, besides*. 2. used as a preposition with a genitive case, *without*.

Χώρος, *a place, a country, a region*.

Ψ

Ψάμαθος, *sand*; ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος Aj. 1043.

Ψαύω, 1. *to touch*; κἀμὲ φέρων ἐπ' ὠμοῖς — ψαύει ματαίαις χερσίν T. 562. πῇ μου ψαύεις; 1002. ψαύω μὲν ἔγωγε 1016. ὅσων ἐγὼ ψαύομι R. 1465. ψαύω καὶ δή C. 170. μὴ ψαύειν λέγω 860. ἢ σὺ γὰρ ψαύσεις ἐμοῦ; 867. μὴ ψαύετε 1541. "κλαε δ' ὀργάνων ὅτου ψαύσειεν T. 902. χεροῖν ψαῦσαι μ' ἄσσον R. 1467. σῇ ψαύσας χερὶ 1510. ὃς ψαύσω φιλήσω τ', εἰ θέμις, τὸ σὸν κάρα C. 1133. ψαύσας ἀμαυραῖς χερσὶν ὄν παῖδων 1635. 2. met., *to touch upon* in speech; κεῦνος ἐπέγνω μανίαις ψαίων τὸν θεὸν ἐν κερτομίοις γλώσσαις A. 951, ἐπέγνω ψαίων, are to be taken together; ἔψαυσας ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας, πατρὸς τριπάλιστον (τριπλοιστὸν) οἶκτον A. 850.

Ψάω, *to smoulder away*; ψῇ κατ' ἄκρας σπιλάδος T. 675.

Ψέγω, *to blame*; ἐμὲ ψέγεις R. 338. τῶν γ' ἂν τό γ' ἄκον πρᾶγμ' ἂν εἰκότως ψέγοις; C. 981. ὅσα λέγει τις ἢ πράσσει τις ἢ ψέγειν ἔχει A. 685. τοὺς πίλας ψέγε E. 541. — τίς ποτ' ἐστίν, ὃν γ' ἐγὼ ψέξαιμί τι; C. 1174. ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους A. 1109.

Ψευδής, *false*; ψευδῆ λέγειν P. 100. 108. ὅτι τοὺς λέγουσι ψευδῆ λέγει R. 526. καὶ ψευδῆ δοκεῖν A. 323. ψευδῆ με θεσπίζειν λέγων 1041. τοὺς θεοὺς ψευδεῖς τίθῃς P. 980. ψευδῆ γ' ἐμαυτὸν οὐ καταστήσω πάλαι A. 653. ψευδεῖ καλεῖσθαι T. 454.

Ψευδοκῆρυξ, *a lying herald*; τοὺς τῶν Ἀχαιῶν ψευδοκήρυκας P. 1290.

Ψευδόμαντις, *being a false prophet*; οὐκ ἐρεῖς ὡς ψευδόμαντις (ἐστί) C. 1099.

Ψεῦδος, *falsehood*; εἰ τὸ σωθῆναί γε τὸ ψεῦδος φέρει P. 109. κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ἔνοιδος 831. ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν, are to be taken together: μηπόποτ' αὐτὸν ψεῦδος ἐς πάλιν λακεῖν A. 1081. ψεῦδος οὐδὲν ἔν λέγω E. 1211.

Ψευδοστομέω, *to speak falsely*; τὸ μὴ ψευδοστομεῖν C. 1129.

Ψευδόφημος, *prognosticating falsely, false*; πολλὰ γάρ σε θεσπίζοντ' ὁρῶ κοὐ ψευδόφημα C. 1513.

Ψεύδω, 1. act., *to deceive, to disappoint*; καί μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολύ Aj. 1361. εἴπερ μὴ θεοὶ ψεύσουσί με C. 634. σὺ — θέλω πάλιν τε τῆνδε μὴ ψεύσας θανεῖν 1505. ψεύδοντες οὐδὲν σημάτων προκειμένων 1508. ψεύδει γὰρ ἡ' πίνοια τὴν γνώμην, *for after-opinion gives the lie to the judgment* A. 385.—pass. in the same sense; εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι γνώμης A. 708. ψευσθεῖσα δόξαις Aj. 177. 2. mid., *to speak an*

untruth, or *falsely*; εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθὼν ψεύδει T. 450. ἢν τάδε ψευσθῇ λέγων P. 1326. κἂν λάβῃς μ' ἐψευσμένον R. 461. 3. with an accus. of the person, *to deceive by speaking falsely*; ἐν γὰρ ὅμοσ' οὐκ ἐψευσάμην οὐδέν σε C. 1174.

Ψεύστης, *a liar*; τί γὰρ σε μαλθάσσομ' ἐν ὧν ἐς ὕστερον ψεῦσται φανούμεθα A. 1180.

Ψηφίζω, *to decree*; οὐκ ἔν ποτε δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ἔδ' ἐψήφισαν Aj. 444.

Ψηφοπώλης, *one who gives a vote*; κλέπτης γὰρ αὐτοῦ ψηφοπώλης εὑρέθης, *for thou wast found of him a fraudulent voter* Aj. 1114.

Ψῆφος, 1. *a vote*; μή μ' ἁπλῇ κτάνῃς ψήφῳ, δεπλῇ δέ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ R. 607. 2. *a decree*; εἰ νόμου βίᾳ ψῆφον τορόνων καὶ κράτη παρέξομαν A. 60. τελείαν ψῆφον ἄρα μὴ κλέον τῆς μέλλουσάμφου — πάρα; 628.

Ψιθυρός, *whispering*, thence *clandestine*; τοιόσδε λόγους ψιθυροὺς πλάσσων Aj. 148.

Ψιλός, 1. *bare*; ψιλὸν ὀν ὀρᾷ νέκυν A. 422. 2. met., *unarmed*; κἂν ψιλὸς ἀρκέσαιμι σοί γ' ἐπλισμένῳ Aj. 1102. εἴταμι πρὸς σὲ ψιλός P. 941. ἔξοιδά σε οὐ ψιλὸν οὐδ' ἄσκευον ἐς τοσήνδ' ὕβριν ἥκοντα τόλμης C. 1033. 3. *defenceless*; ὅτ μα — ψιλὸν ὄμμ' ἀποστάσας πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξοίχει βίᾳ 870.

Ψόγος, *blame, rebuke*; οὐ — χαίρων ἐπὶ ψόγοισι δεινάσεις ἐμέ A. 755.

Ψόφος, *noise, vociferation*; τοῦ δὲ σοῦ ψόφου οὐκ ἂν στραφείην Aj. 1095.

Ψυχή, *the soul, the breath of life, life; the mind, the disposition*.

Ψῦχος, *cold*; ἐν ψύχει μὲν ἥλιον δεπλῇ πάροστιν ἀνθέκτησις P. 17.

Ψυχρός, 1. *cold*; ὀδμὰς εὕδων καὶ κεκρυμμένος νέκυς ψυχρός ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται C. 628. 2. used figuratively; θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις A. 88. ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίνεται, γυνὴ κακὴ ξένοισιν ἐν δόμοις 646.

Ω

Ὦ, *O*, an exclamation, prefixed to a nom. or voc. case, or to a verb in the imper. mood.

Ὦ, *O!* an exclamation of *wonder, surprise, grief*.

Ὠγύγιος, 1. *most ancient*, from Ogyges, a Grecian, said to have reigned before the period of authentic history; Θήβας — τὰς ἀγχίστους C. 1767. 2. met., *derived from ancestors, ancestral*; σὺ δ', ὦ τέκνον; τόδ' ἐλήλυθεν πῶν κράτος ἀγήγιον P. 142, Schol., τοῦτο τὸ ἀξίωμα ἐκ προγόνων ἦλθεν εἰς σε.

Ὧδε, *thus, in this manner, here, hither*.

Ὠδή, *a song, a dirge*; πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδὰς — βάσθου E. 88. ὀξυτόνους μὲν ᾠδὰς θρηνήσει Aj. 618.

Ὠδίνω, *to suffer acute pain, to be in agony*; ἅστε μ' ὠδίνων, τί φῄς Aj. 781. αἷμ' ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος T. 324.

Ὠδίς, 1. *the pains of childbirth*; αὔτως δὲ — μητρὸς κοινῶς ἀπέβλαστον ὠδῖνος C. 538. 2. *anguish*; πλὴν ἐμοὶ πικρὰς ὠδῖνας αὐτοῦ προσβαλὼν ἀπεῖχεται T. 42.

Ὠθέω, *to thrust out*; οὐκ νῦν σὺ — ὠθεῖς ἀβάπτους Aj. 1286. ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων R. 241. 819. ὠθεῖν ἅπαντας τὸν ἀσεβῆ 1382.

Ὠκύαλος, *sailing swiftly over the sea*; θοῦν ὠκυάλων νεῶν Aj. 696.

Ὠκύβολος, *swiftly shot*; ἐξ ὠκυβόλων — τόξων πτηνῶν P. 702.

Ὠκυπέτης, *swiftly flying*; ὠκυπέτῃ μάρῳ T. 1031.

Ὠκύπους, *swift-footed*; ὠκυπόδων ἀλάφων C. 1095. ὑφ' ἱππικῶν ἢν ὠκύπους ἀγών E. 689.

Ὠκύς, *swift*; ἢ τ' ἄσσον ἀκεῖς A. 1200.

Ὠκυτόκος, *bringing forth quickly*; αἰὼν ἐν ἥματι ὠκυτόκος πεδίων ἀπιόντα στερνοῦχον χθονός C. 695.

Ὠλένη, *the arm*; ἐκ δ' ἀλάπτοιν πλευρὰν ἔπεσεν ὠλένῃ τ' εὐάνυμον T. 922.

Ὠμηστής, *that feeds on raw flesh;* ὑπ' ὠμηστῶν κυνῶν A. 693.

Ὠμόθυμος, *of savage spirit;* τὸν ὠμόθυμον — πλαζόμενον λεύσσων (Αἴαντα) Aj. 870.

Ὠμοκρατής, *having powerful shoulders;* some translate it *of savage strength* from ὠμὸς κρατέω. ὁ δεινὸς μέγας ὠμοκρατὴς Αἴας Aj. 204.

Ὦμος, *the shoulder;* κἀμὲ — φέρων ὑπ' ὤμοις T. 561. οἷον — καθῆψεν ὤμοις τοῖς ἐμοῖς Ἐρινύων ὀφαντὸν ἀμφίβληστρον 1040.

Ὠμός, 1. *cruel;* ἐπ' ὠμοῦ δαίμονος R. 828. 2. *stern;* δηλοῖ τὸ γένημ' ὠμὸν ἐξ ὠμοῦ πατρὸς τῆς παιδός A. 467. αὐτίκ' ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς δεῖ πωλοδαμνεῖν Aj. 544.

Ὠμόφρων, *cruel;* τῆς ὠμόφρονος Χρύσης P. 194. τοῖά μοι ἀνεστέναζεν ὠμόφρων ἀχθοδόπ' Ἀτρείδαις Aj. 912. πατρὸς ὠμόφρονος T. 971.

Ὠνητός, *bought;* ἦ, δοῦλος οὐκ ὠνητός, ἀλλ' οἴκοι τραφείς R. 1123.

Ὥρα, *care;* ὃς ἐμοῦ θεοὺς ὅραν τιν' ἕξειν C. 387. εἰ πατρὸς νομοι τίν' ὅραν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν T. 57.

Ὥρα, 1. *a season;* περιτελλομέναις ὥραις R. 156. 2. *time;* ὥρα τίν' ἤδη — ποδοῖν κλοπὴν ἀρίσθαι Aj. 241. ὥρα νυ — φυγῇ πόδα νωμᾶν R. 467.

Ὡς, prep., same as εἰς, *to.*

Ὡς, adv., *thus, so.*

Ὡς, adv., *as, just as.*

Ὡσπερεί, *as if.*

Ὥστε, *as, just as, that, so that.*

Ὠφέλεια, *profit, advantage;* εἴ τις ὠφέλειά γε E. 932.

Ὠφελέω, *to profit, to benefit;* τί δῆτ' ἂν ὦ τε ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε Aj. 533. ἐμαυτὸν ὠφελῶ R. 141. ἔνθρα δ' ὠφελεῖν 314. τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγώ; A. 548. ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν A. 556. ὅτ τε τὸν φίλον τοσοῦδ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήτομαι Aj. 666. οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἀφαίνετ' ὠφελῶν C. 437. — pass., *to derive profit* or *benefit;* πῶς γάρ τις αἰσχύνοιτ' ἂν ὠφελούμενος; P. 1369. τί ταῦτ' ἀνῇς μ' οὐδὲν ὠφελουμένῃ; A. 546.

Ὠφέλημα, *profit;* τί κληδόνος καλῆς μάτην ῥεούσης ὠφέλημα] γέγνεται C. 260.

Ὠφελήσιμος, *profitable;* ἐν Τροίᾳ δέ μοι πολλοὶ μὲν ἀχθοφοροί, πολὺ δ' ὠφελήσιμοι Aj. 1001.

Ὠφέλησις, *advantage, benefit;* ἡ δ' ὠφέλησις τίς θέρεισι κειμένου; C. 402. σοὶ γὰρ ὠφέλησις οὐκ ἔνι E. 1020.

FINIS.

TALBOYS, PRINTER, OXFORD.

DOES NOT CIRCULATE
REFERENCE MATERIAL

3 2044 011 039 054